687/8

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL
XVII
A. MOLDOVA
VOL. III (1611—1615)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1954

Bibl. Universitara Sibiu
R557631160

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE
ION IONAȘCU, L. I. ĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA"
– SIBIU –
INVENTARIAT 1993

VEACUL XVII

A. MOLDOVA

VOL. III (1611—1615)

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEȘ"
BIBLIOTECA CENTRALĂ
CLUJ

MAI 1985

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE
1954

Bibl. Inst. de inv. superior Sibiu
INV. Nr. 11711 1977

687/8

PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ȘI FILOLOGIE DIN IAȘI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE.

PREFAȚĂ

Acest volum cuprinde un număr de 345 documente (Moldova 1611 — 1615), care se află la biblioteca Academiei R.P.R. la Arhivele Statului din București și Iași. Dintre aceste documente, 202 sunt traduceri după originalele slave, 11 după copii slave, 42 sunt transcrieri de originale românești, iar 81 sunt transcrieri de traduceri românești vechi sau de rezumate după originale a căror urmă n'o cunoaștem. 9 documente se publică separat deoarece autenticitatea lor este îndoelnică.

La sfârșitul volumului se dau fotocopiile unui însemnat număr de documente originale.

★

Documentele din acest volum se referă la epoca, în care domnia Movileștilor este întreruptă de înrobitorii turci, prin ridicarea în scaun a omului lor, Ștefan Tomșa, epocă însoțită de violente lupte feudale, care agravează dominația otomană și exploatarea țărănimii și sărăcimii orașelor.

In ciuda desfășurării anarhicelor lupte dintre taberele boerești moldovene și a adâncirii jugului turcesc, care frânează desvoltarea forțelor de producție, apar totuși fenomene care indică o creștere a economiei de marfă-bani și o lărgire a pieții interne. Astfel, actul din 25 Dec. 1610 — publicat în volumul precedent al acestei colecții — care documentează existența la acea dată în orașul Iași a breslei și starostelui de negustători, este urmat de un altul în volumul de față, cu data de 18 Martie 1615 (Nr. 301), ce dă la iveală o nouă breaslă, a meșteșugarilor croitori, condusă de «Gheorghie tărdzibașa» (= starostele de croitori) alături de care iscălește și «hagi Arap», starostele negustătorilor din 1610.

Documentul din 5 Ian. 1611, a unui «vătaf de tălmaci» dă indicații asupra modului de organizare a cancelariei domnești (Doc. Nr. 1).

Lărgirea pieței și desvoltarea orașelor se face în condițiile ascuțirii luptei târgoveților împotriva feudalilor laici și bisericești, care urmăresc acapararea moșiei târgurilor și trecerea orășenilor sub stăpânirea feudalilor. Această luptă se concretizează în acțiunea orășenilor din târgul Roman împotriva episcopului Mitrofan, la

începutul anului 1612, odată cu instalarea noului domn, când ei urmăresc să scoată de sub vecinie un număr însemnat de oameni dependenți, ce « sunt ca și un sat al sfintei episcopii » pe un loc cotropit din hotarul târgului. Înfățișând lui Ștefan Tomșa un catastih și declarând « că târgovești nu sunt mai deloc, iar poslușnici sunt foarte mulți » (datorită manoperelor episcopiei), domnul decide ca o parte să fie lăsați episcopiei, « iar pe ceilalți să-i tragă cu târgovești » (Doc. Nr. 102 din 9 Sept. 1612). Hotărîrea domnească nemulțumi pe episcop; el merse la domn, îl convinse că arătările târgoveților sunt inexacte și în consecință cartea domnească fu anulată. Noua poruncă domnească produse o mare agitație în rândurile târgoveților, despre care documentul din 24 August <1612> relatează — reproducând spusele vârfului eclesiastic — că « merg și se sue în clopotniță și strigă cu glas mare că nu este episcopie, ci cărvăsărie » (Doc. Nr. 159).

*

Domnul, vârful clasei dominante, lipsit de sprijinul celei mai însemnate părți din marea boierime ce dovedise în lupta dela Cornul lui Sas (1612) atașament față de politica Movileștilor filopoloni, va căuta să-și apropie pentru a se menține, o altă forță feudală: biserica. Ceeace a determinat pe feudalii eclesiastici, într'o importantă măsură, să sprijine pe noul domn, a fost dușmănia lor față de panii polonezi, a căror prelungită dominație asupra Moldovei ar fi însemnat victoria catolicismului împotriva ortodoxiei, având în față exemplul Ucrainei ortodoxe, dependente și asuprită de șleahta polonează catolică.

Această politică a Domnului își găsește oglindirea în următoarele: Tomșa confirmă mânăstirilor Bistrița, Pângărați, Secu, Pobrata, Bisericani, Galata, Dragomirna, Homor, Berzunți, Agapia, Neamț, Tazlău, Moldovița, Sf. Sava-Iași, etc. privilegiile anterioare și le acordă altele noi (Doc. Nr. 76—80, 82—85; 92 — 93; 96 — 97; 100, 102 — 103, 105, 108, 117 — 118; 122—123, 131—132, 140—141, 147—150, 158—159, 200, 203, 244, 262, 281, 283, 299—300, 311). In contradicțiile dintre boieri și biserică, el se situează pe poziția de favorizare a intereselor bisericei. Astfel, Tomșa restituie m-rii Neamț, la 14 Ian. 1612, o moară, cu casa și cu povarna pe care le cotropise Nestor Ureche, fost vornic mare, «cu mare asuprire și multă strâmbătate» (Doc. Nr. 73); m-rii Bistrița îi redă satul Tâmpești « care sat le-a fost luat de Ureche vornic cu mare strâmbătate» (Doc. Nr 101); iar Agapiei îi confirmă Poiana lui Ureche, pe care vornicul Ureche « au fost dzis că le va plăti acea poiană și nu le-au mai plătit» (Doc. Nr. 127). Și abuzul lui Balica hatmanul față de m-rea Homor, căreia i-a luat satul Stăuceni și nu « li-au dat nici bani nici sat pentru sat, ci au ținut acel sat în țările lui » (Doc. Nr. 121), a fost anulat. Și cotropirea lui Coste Băcioc, paharnic, făcută în hotarul satului Colțești, al m-rii Tazlău, a fost desființată (Doc. Nr. 214). Chiar schimburile de sate, impuse mânăstirilor de boieri puternici ca Toader Movilă, au fost desfăcute (Doc. Nr 294).

Privilegiul Bistriței la vama cea mică din orașul Bacău, încălcat de un ureadnic, este reconfirmat m-rii, la 5 Aug. 1612, când Tomșa dă aprigă poruncă fostului

dregătorilor domnesc: «și ce vamă ai luat până acum să le dai înapoi; mai multă plângere să nu vie la domnia mea, căci apoi să știi bine că vom trimite și te vom spânzura acolo» (Doc. Nr. 156).

In goana după supramuncă neplătită, marii boieri, fiind și mari dregători influenți la domnie, au atras pe vecinii din satele mănăstirești pe moșiile lor, în vremea Movileștilor. Cu venirea noului domn, egumenii, cu porunci domnești, au cerut urednicilor și vătămanilor boierești să le redea vecinii așezați în satele boierești. Fiind refuzați și reclamând lui Tomșa, cum face m-rea Homor, acesta poruncește cu asprime marilor vătafi ai ținutului Suceava, la 25 Martie 1612, «să le dați vecinii cu streangul de gât în mâinile călugărilor, iar ureadnicii și acei vălămani să primească dela voi pedeapsă» (Doc. Nr. 116).

Tomșa dă ctitoriei Solca 6 sate sau părți din ele, confiscate dela Vasile Stroici, Grigoraș Arbure pahornic și Andronic pahornic, care «au perit întru hicleanie, când s'au sculat cu alți pribegi ca dânșii asupra domnii meli și asupra țării domnii meli, cu Constantin voevod, ș'au venit cu multe oști leșești ș'au făcut strașnic și mare război cu domnăia mea <la apa Jijiei>, iar . . . dumnezeu i-au supușpus pre dânșii supt sabia domnii meli, unde și oasăle lor, spre sămn aeve, zac întru vecinica mărturie» (Doc. Nr. 275 din 18 Oct. 1614).

Aceleiași chinovii de la Solca îi dăruiește el și satul Iubănești pe care Isac Balica hatmanul «s'a ridicat, în zilele sale, și a tras acel sat din stăpânirea domnească și l-a supus la satul său Căcăciani», însă — declară voevodul — «cu multă trudă și cu sudoare, ca între viață și moarte . . . , l-am câștigat cu sabia», la Jijia, când Balica, rudă a Movileștilor și unul din capii taberei feudale filopolone, a fost deasemeni ucis (Doc. Nr. 309 din 30 Martie 1615).

★

Pe lângă ciocnirile dintre domn și boeri, documentele ne desvăluesc serioase ciocniri și în sânul clasei feudalilor în vremea Movileștilor. Astfel, Isac Balica hatmanul «i-a luat cu sila» lui Ieremia pârcălabul părți din satul Brăești «și el a adăugat aceste părți de ocină . . . la ocolul său Căcăciani» (Doc. Nr. 193). Același Balica, în domnia lui Const. Movilă, al cărui inspirator era, «cu sila, în puterea lui», cotropește boerilor Albotești, pribegiți din țară, două sate (Doc. Nr. 199). De rapacitatea lui Balica sunt loviți și boeri ca Isaico comis, căruia «i-a lepădat 80 taleri, însă fără voia lui», și i-a luat jumătate din satul Pașcani, cum dovedește el domnului la 15 Ian. 1613, cu 48 «oameni buni și de ocină și toți într'un glas au glăsuit . . . că a avut el mare asuprire», ceeace determină pe Tomșa să-i admită răscumpărarea cu «80 taleri numărați și un cal bun» (Doc. Nr. 185). Procesul de desvoltare a latifundiilor boierești atinge grav pe răzeși, ca Lazăr Daună cu soția, cărora Boul vistier, un vestit acaparator de ocine, le-a luat a treia parte din satul Tălpălăești, pe considerentul, atestat de doi mari boeri din sfatul domnesc, că le-a dat 100 ughi și «i-a scutit Boul vistier pe acei oameni 5 ani și s'a băgat el însuși

la cheltuială, ce a cheltuit pentru ei în acei 5 ani . . . iarăşi altă sută de ughi » (Doc. Nr. 187).

Acelaşi Boul ia satul unui Iuraşco « căzut în păgânătate şi în robie » fiindcă l-a răscumpărat « din acea robie şi a dat pentru el 200 taleri » (Doc. Nr. 188).

Dar setea acestui mare acaparator de pământ caută a se stâmpăra mai ales cu ocinele ţăranilor. Puternice contradicţii se manifestă între clasa stăpânitoare şi iobăgime. Un act din 2 Iunie 1611 arată că cinci sate se plângeau domniei fiind cotropite de acest vistier rapace (Doc. Nr. 30).

Pe aceeaşi cale de silnică înglobare a pământului ţărănesc în domeniul boieresc merseseră şi marii boeri anteriori Boului, ca Lupul Stroici, fost mare logofăt (Doc. Nr. 28). Merg pe acest drum şi slugile boereşti ca Gorciul din Mihăileşea, «vătaf de argaţi (parobţi)», ca Beldiman mare logofăt, care pune mâna pe ocina din Teleneşti a lui Cioban, cu 41 taleri, ce i-a dat ca să răscumpere capul fiului său Negruf, pentrucă «panul Sturzea hatmanul a vrut să-l spânzure» (Doc. Nr. 270).

In plângerile adresate de ţăranii jefuiţi către domnie, Tomşa vodă se situează pe poziţia clasei feudale al cărei vârf era, cum face de pildă în judecata dintre nişte răzeşi cu marele fost vornic Năd'băico, pentru două sate, când sub pretextul că răzeşii « au vrut să fie crezuţi numai pe gura lor şi să-i ia cumpărătura lui dreaptă . . . cu nedreptate şi cu farmece . . . , au fost ruşinaţi şi purtaţi de gât prin tot târgul şi li s'au tăiat nasurile şi urechile acelora dintre ei, care erau mai de cinste » (Doc. Nr. 278 din 4 Nov. 1614).

Tot mai apăsaţi de regimul iobăgist, ţăranii luptă neîncetat sub diferite forme împotriva crâncenei exploatări exercitate de feudali. De pildă: vecinii din satul Iucaş al m-rii streine Sinai, obligaţi să asculte de ureadnic şi de vătămanul m-rii, adică să muncească fără plată, nu se supun, ceeace determină pe Tomşa vodă să-i ameninţe că « dacă şi aşa » (adică pedepsiţi) « nu vor vrea să asculte pe unii ca aceştia să aibă a-i trimite legaţi la domnia mea » (Doc. Nr. 152 din 17 Iulie 1612).

Puşi în condiţiunile de a plăti dări grele către domnie, în cadrul sistemului feudal al cislei, ţăranii liberi fug în alte sate cum se întâmplă cu oameni din satul Crăciuneşti, de care lucru se plânge domniei cel care a acoperit plata. Tomşa îi îngăduie să-i caute în satele boereşti, călugăreşti, în târguri sau în slobozii domneşti şi toate slugile de acolo « să-i prindă şi să-i lege şi să-i dea în mâinile lui Petrea, pentruca el să aibă a-i trage la un scaun, la care va fi mai aproape » şi să-i silească a-i plăti banii, iar de nu « acel scaun să-i dea legaţi . . . la poarta domniei mele » (Doc. Nr. 68).

Istoviţi de munci şi dări, mulţi ţărani dependenţi îşi părăsesc ogorul cotropit de feudali şi fug pe alte moşii, în speranţa găsirii unei exploatări mai puţin crâncene. Aşa fac vecinii de pe moşiile m-rilor Sinai, Voroneţ şi Pobrata, care se refugiază pe domenii boereşti, iar Tomşa porunceşte marilor vătafi de Suceava, Iaşi şi Dorohoi să-i dea legaţi «cu streangul de gât» (Doc. Nr. 116) sau «să-i luaţi cu toate bucatele

lor, în ori al cui sat vor fi, să-i daţi în mâinile călugărilor să-i aducă . . . fiecare la locul lui; iar boierul care i-a scutit până acum, să-şi ia dela ei coloadă dela fiecare om câte 4 taleri », însă stabileşte domnul ca numai acei vecini, care « au fugit' numai din zilele lui Eremia voevod » să fie readuşi pe moşiile mănăstireşti (Doc. Nr. 120). In documentul privind răzvrătirea târgoveţilor din oraşul Roman, emis la 24 Aug. <1612>, domnul hotărăşte că de va fi fugit vreun om din târg pe domeniul episcopiei « în zilele lui Costandin voevod, iar târgoveţii să aibă a-l lua pre acela îndărăt, iar dacă va fi mai dedemult, să aibă a-i lăsa foarte în pace» (Doc. N°. 159).

Aceste dispoziţii ale lui Ştefan vodă Tomşa prezintă un aspect interesant al domniei acestui omor boeri, care în lupta împotriva coaliţiei boerilor (1615) a primit sprijinul târgoveţilor din Iaşi, în special al sărăcimii oraşului.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. — 1611 (7119) Ianuarie 5, Iași. — Manole pârcălab vinde lui Dumitrache Chiriță Paleologul satul Childești pe Moldova și trei fălci de vie la Copou lângă Iași drept 650 unghi, 500 unghi pentru sat și 150 pentru vie.

2. — 1611 (7119) Ianuarie 5, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitrache Chiriță Paleologul mare postelnic satul Childești pe Moldova cumpărat dela Manole pârcălab pentru 500 unghi.

3. — 1611 (7119) Ianuarie 10. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitru Goe aprod și soției sale Caudachia parte din satul Balomirești, ținutul Roman, cumpărată pentru 188 taleri.

4. — 1611 (7119) Ianuarie 15. — Constantin Movilă voevod întărește lui Dumitrache Paleologul mare postelnic satul Mirceşti, cumpărat dela Grozea și alții, drept 400 de zloți.

5. — 1611(7119) Ianuarie 15, Iași. — Constantin Movilă voevod judecă pe Ion Hăugul și rudele sale pentru încălcarea hotarului satelor Găureni și Băşeni dela Turia, Bălosani, Polângeni, Misești, Mălăești și Forăști, hotărând să-și stăpânească satul lor Vlădeni pe Jijia, ținutul Iași.

6. — 1611 (7119) Ianuarie 15, Iași. — Constantin Movilă voevod întărește lui Isac Stârcea parte din satul Popeni cumpărată dela Todosca, fiica Gafici, pentru 80 taleri de argint.

7. — 1611 (7119) Ianuarie 16. — Vasilachi, fiul Măricăi, vinde lui Ursu Vracniță partea de moșie din satul Şerbănești pe Berheci.

8. — 1611 (7119) Febuarie 13, Camenița. — Anna, jupâneasa lui Vasile Ciolhanschi, nepoata lui Alexandru voevod, împreună cu feciorii ei, aflându-se refugiată în cetatea Cameniței, vinde lui Coste Băcioc paharnic satul Bobulești ținutul Dorohoi pentru 500 zloți polonezi.

9. — 1611 (7119) Febuarie 20. — Constantin Movilă voevod întărește lui Chiriță Dumitrachi Paleologul părți din satul Holohoreni ținutul Hotin, cumpărate dela nepoatele lui Hilipeț, Salomeia și Marica.

10. — 1611 (7119) Februarie 25. — Iane, şoltuzul de Bârlad cu 12 pârgari întăresc lui Ionaşcu Vrabie staroste ocina lui Blaga din satul Tolocleşti, pe care i-a dat-o Blaga fiindcă i-a plătit capul fiului său Gheorghe pentru furt de vite.

11. — 1611 (7119) Februarie 25. — Iane şoltuzul şi cei 12 pârgari din Bârlad întăresc lui Ionaşcu Vrabie staroste ocina din Plăcinţeni a lui Blaga, căruia i-a răscumpărat capul dela spânzurătoare pentru 30 taleri.

12. — «1611 Februarie 25». — Iane Ţăgănaş şoltuz şi cei 12 pârgari întăresc lui Ionaşcu staroste partea de moşie din Plăcinţeni cumpărată pentru 15 taleri dela Solomon, fiul lui Nicoară.

13. — 1611 (7119) Martie 4, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Arsenie Nebojatco uricar părţi în satul Vlădeni pe Jijia ţinutul Hârlău, cumpărate dela Sava pitărel şi rudele sale.

14. — 1611 (7119) Martie 5. — Pătraşco mare logofăt adevereşte că Procopie din Hârlău a primit banii cumnatului său Ionaşco, dela Nebojatco uricar, pentru partea lui de ocină din Vlădeni.

15. — 1611 (7119) Martie 7, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt logofăt părţi din satul Obârşia Berheciului ţinutul Tecuci, cumpărate pentru 78 de taleri dela Varvara şi rudele sale.

16. — 1611 (7119) Martie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Vitolt al doilea logofăt un rob Ţigan cu femeia şi copiii săi.

17. — 1611 (7119) Martie 11. — Costea Băcioc mare paharnic şi alţi boieri dau mărturie cum Candachia şi rudele ei au vândut lui Nestor Urechc jumătate din satul Butici.

18. — 1611 (7119) Martie 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nicoară uricar un loc de prisacă în hotarul Pereanilor pe Bătrâna, cumpărat dela Condrea şi alţii, pentru 20 taleri.

19. — 1611 (7119) Martie 15. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrach mare postelnic ocina cumpărată în Holohoreni dela Dumitru, fiul lui Hatco.

20. — 1611 (7119) Martie 16. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrache Chiriţă postelnic parte din satul Bumboteşti ţinutul Iaşi, cumpărată dela fraţii Isac şi Vasile, pentru 10 taleri.

21. — 1611 (7119) Martie 20. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Chiriţă Dumitrachi Paleologul mare postelnic parte din satul Holohoreni ţinutul Hotin, cumpărată de la Ştefan, fata Grigăi şi rudele ei.

22. — 1611 (7119) Martie 27, Mihilaş. — Pavel şi Toader, feciorii Armancăi, vând lui Beldiman vornicul părţile lor de ocină din satul Sămăşeani, pentru 70 taleri.

23. — 1611 (7119) Aprilie. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Costea Băcioc părţi din satul Vlădeni, cumpărate dela Dragna, pentru 65 taleri.

24. — 1611 (7119) Aprilie 1, Zăstavna. — Popa Alexa din Costeşti vinde partea sa din satul Zăstavna, din seliştea Toltre şi din Boiancic lui Onciul Iurăşcovici staroste de Cernăuţi şi soţiei acestuia, Anghelina, pentru 50 de taleri.

25. — 1611 (7119) Aprilie 2, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco paharnic partea sa din satul Seliştc ţinutul Suceava.

26. — 1611 (7119) Aprilie 7. — Constantin Movilă voevod restituie vornicului Gheorghe şi soţiei sale Dumitra satele Badeuţi şi Săbăşeni, care fuseseră luate de voevozii de mai înainte şi date ocolului târgului Ştefăneşti.

27. — 1611 (7119) Aprilie 20. — Constantin Movilă voevod întăreşte mănăstirii Bistriţa un număr de Ţigani robi.

28. — 1611 (7119) Mai 10, Iaşi. — Păscălina, văduva răposatului Stroici logofăt şi cu fiul ei Ionaşco întorc o siliştе de pe Jijia răzeşilor dela care o cumpărase Stroici logofăt, primind 100 taleri înapoi.

29. — 1611 (7119) Mai 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Miron stolnic şi surorilor lui jumătate din satul Lamanova ţinutul Soroca, cumpărat dela Grigorcea şi Ionaşcu, pentru 100 galbeni.

30. — 1611 (7119) Iunie 2. — Constantin voevod întăreşte răzeşilor din satele Oprişeşti, Băloleşti, Stăniseşti, Ţigăneşti şi Moloşeni moşiile pe care Boul vistier le cotropise cu un zapis.

31. — 1611 (7119) Iunie 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vasile Oräş mare vornic al ţării de sus stăpânirea asupra siliştei Şendriceni din ţinutul Hârlău, ce a fost ascultătoare de ocolul târgului Dorohoi şi e pustie din vremea lui Alexandru vodă.

32. — 1611 (7119) Iunie 19. — Grigorie, fiul lui Boldur, vinde partea sa de moşie din Epureni, drept 50 taleri bătuţi.

33. — 1611 (7119) Iunie 20, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Costea Băcioc mare ceaşnic a şasea parte din satul Vlădeni, cu iaz şi cu moară în Dobruşa, ţinutul Soroca, cumpărată dela Grama, drept 50 taleri.

34. — 1611 (7119) <Iunie 20>. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Costea Băcioc toate părţile de ocină cumpărate în Vlădeni dela Dragna, Grama, Grigorie şi Nicoară, Chirilă şi Frim.

35. — 1611 (7119) Iunie 25, Iaşi. — Ilea Dumitrovici fost jitnicer vinde un sălaş de Ţigani lui pan Dumitraşco, fiul lui Ştefan logofăt, pentru 45 taleri.

36. — <1611 Iunie 25>. — Ilea Dumitrovici fost jitnicer dăruieşte nişte Ţigănci unei mănăstiri.

37. — 1611 (7119) Iunie 26, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Stamatie sulgerul părţi de moşie în Borsuceani şi pe Cobolta ţinutul Soroca.

38. — 1611 (7119) Iunie 27. — Constantin voevod întăreşte lui Vitoit Mărăţeanu logofăt părţi din satul Medeleni, cumpărate dela Ion Ţapul şi alţii, pentru 95 taleri de argint.

39. — 1619 (7119 Iulie 7. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Istrate Bolea păharnic părţi din satul Ţiori, ţinutul Tecuci, cumpărate.

40. — 1611 Iulie 19. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vrânceanu postelnic satul Şărbiceni.

41. — 1611 (7119) Iulie 23. — Constantin Movilă voevod întăreşte mănăstirii Galata satul Voroveşti.

42. — 1611 (7119) Iulie 25, Iaşi. — Constatin Movilă voevod întăreşte mănăstirii Secul case în Iaşi, dăruite de răposatul Donici fost vornic.

43. — 1611 (7119) Iulie 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte cneaghinei Varvara Hăcimăndoae părţi din satul Popeni, ţinutul Dorohoi, cumpărate dela Nicoară şi rudele lui.

44. — 1611 (7119) August 12, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte mănăstirii Bisericani trei poieni. Biserica lui Iov, Bicazul şi Cârnul şi locul de braniste din

jurul lor. în schimbul poienei de sub Ceahlău, unde stăpâneşte mânăstirea fostului mitropolit Gheorghe Movilă.

45. — 1611 (7119) August 20. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Ionaşco Cocorea ocină la Ostăpceni, ţinutul Iaşi, cumpărată dela Toader Măciucă, pentru 40 taleri bătuţi.

46. — 1611 (7119) August 22, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Arpentie postelnic seliştea Dădeşti din ţinutul Roman, fostă ascultătoare de Târgul Frumos, pentru 6 cai buni preţuiţi 120 galbeni ungureşti, daţi lui Ahmet paşa şi Caraş mărzea.

47. — 1611 (7119) August 23, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Iachim şi Onciul parte din satul Mihăilaşi, ţinutul Orhei, cumpărată pentru 50 taleri argint dela Văscan.

48. — 1611 (7119) August 23. — Constantin voevod întăreşte lui Nichifor Beldiman fost vornic parte din satul Sămăşcani, ţinutul Orhei.

49. — 1611 (7119) August 30, Iaşi. — Constantin Movilă voevod dăruieşte lui Toader stolnic satul Dănăşeni, fost ascultător de ocolul târgului Ţutora.

50. — <1611 Septembrie 1—1612 August 31> 7120. — Eremia cumpără o parte din Hăsnăşeni.

51. — <1611 Septembrie 1 — 1611 Decembrie> 7120, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava stăpânirea asupra unor părţi din satul Popeni pe Iubăneasa în ţinutul Dorohoi, cumpărate dela nepoţii lui Borodaci.

52. — <1611 Septembrie 1 — 1612 August 31> 7120. — Tăbuci diacul şi femeia lui Gaitona vând o casă cu loc în Pleşeşti, cu tot venitul, lui Vasile diaconul şi altora, pentru 32 taleri.

53. — <1611 Septembrie 1—1612 August 31> 7120. — Stratul, fiul lui Cărnăciul, dăruieşte Nastasiei, fiica lui Păcurar, partea sa de moşie cu vad de moară în satul Ştefeni.

54. — 1611 Septembrie 4. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Nistor portarul satul Gvozdăuţi.

55. — 1611 (7120) Septembrie 10, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrache Chiriţă Paleologul mare postelnic jumătate din satul Vârâţi ţinutul Fălciu, cumpărată dela copiii lui Mihali Arvat, pentru 100 taleri de argint.

56. — 1611 (7120) Septembrie 20. — Pavăl, fiul lui Păcurar, vinde lui Dumitraşcu 8 pogoane de vie şi alte părţi de ocină din Moluştani, Valea Lungă, Hârleşti şi Oneşti cu 100 taleri.

57. — 1611, înainte de Octombrie 18>. — Ignat din Belceşti mărturiseşte că Toma, feciorul Andreicăi, a vândut partea sa de ocină din satul Belceşti lui Toma Brac, pentru 30 taleri.

58. — 1611 (7120) Octombrie 18. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toma Braia ocină la Belceşti, cumpărată dela Toma Bobric şi Andreica.

59. — 1611 (7120) Octombrie 30. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Toma Brae partea sa de ocină din Belceşti, pentru care a jurat cu 24 oameni buni, rămâind de judecată fiii lui Andreica.

69. — 1611 (7120) Noembrie 19, Iaşi. — Boierii Prăjescu şi alţii dăruesc mănăstirii Sf. Sava din Iaşi două fălci de vie la Copou, pentru pomenirea răposatului Arpentie Prăjescu postelnic.

61. — <1611 Noembrie 23>. — Călugării dela Bisericani mărturisesc că Dumitra şi fiica ei, Cârstina, au dăruit mănăstirii partea lor de ocină din satul Orbic, o moară pe Bistriţa şi o vie la Bacău, scriind la pomelnic patru nume.

62. — 1611 (7120) Noembrie 23, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte mănăstirii Bisericani părţi de ocină la Orbic în ţinutul Neamţ, o moară pe apa Bistriţei, nişte vii la Bacău şi cu schitul lui Ciolpan, dăruite de cneaghinele Dumitra şi Cârstina.

63. — 1611 (7120) Decembrie 1. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitraşco Ştefan o Ţigancă, anume Cârstina, cumpărată de tatăl său Ştefan logofăt dela Hrizan sulger.

64. — 1611 (7120) Decembrie 17. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi Chiriţă mare postelnic părţi din satul Holohoreni pe Racoviţ, ţinutul Hotin, cumpărate dela fiii lui Sava şi rudele lor.

65. 1611 (7120) Decembrie 17, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Dumitrachi mare postelnic părţi din satul Holohoreni pe Racoviţ, ţinutul Hotin, cumpărate dela Cătălina şi alţii.

66. — 1611 (7120) Decembrie 18, Iaşi. — Constantin Movilă voevod întăreşte lui Vitolt logofăt ocină în satul Simzăneşti, ţinutul Tutova, cumpărată dela Gathona, pentru 12 taleri.

67. — <1611 Decembrie 19 — 1612 August 31> 7120, Iaşi. — Ştefan Tomşa întăreşte mănăstirii <Pantocrator> a lui Toader Movilă satele Gligeni şi Andricuţi, ţinutul Suceava.

68. — <1611 Decembrie 19 — 1615 Noembrie; 1621 Septembrie — 1623 August>. — Ştefan Tomşa voevod împuterniceşte pe Petrea din Crăciuneşti să urmărească oriunde s'ar găsi pe nişte locuitori din satul Crăciuneşti pentru care el plătise cisla şi ei fugiseră din sat.

69. — <1611 Decembrie 19 — 1615 Noembrie; 1621 Septembrie — 1623 August>. — Dumitru şoltzul de Cotnari şi 12 pârgari întăresc mănăstirii Galata viile ce au fost ale tatălui lui Bogdan, apoi ale lui Sima vameşul.

70. — <1611 Decembrie 19 — 1612 August 31> 7120. — Văsiu din Zărneşti dăruieşte mănăstirii Tazlău o prisacă cu albine în satul Zărneşti ţinutul Neamţ.

71. — <1612 — 1630>. — Malcoci vatavul cumpără dela Nenuloi din Selele ocină cât se va alege pentru 6 taleri.

72. — <1612 — 1615, 1622 — 1623> Ianuarie 7. — Tofana, fata lui Maftei, vinde partea sa de ocină din Popeşti, ţinutul Bârlad, lui popa Poiană, pentru 12 lei.

73. — 1612 (7120) Ianuarie 14, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Neamţ o moară pe pârâul Buhaiţi, cotropită de Urechie fost mare vornic în timpul lui Constantin vodă Movilă.

74. — 1612 (7120) Ianuarie 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Bistriţa să-şi stăpânească branişlea, interzicând ureadnicului din Piatra şi şoltuzului să mai trimită acolo vitele lor.

75. — 1612 (7120) Ianuarie 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod împuterniceşte pe călugării dela mănăstirea Bistriţa să stăpânească o baltă ruptă din apa Siretului.

76. — 1612 (7120) Ianuarie 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Bistriţa vama mică din Bacău, împreună cu toate poienele şi fâneţele.

77. — 1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte călugărilor şi egumenului mănăstirii Bistriţa două poieni de sub Ceahlău, peste Bistriţa, ce fuseseră cotropite de arhiepiscopul Gheorghe Movilă.

78. — 1612 (7120) Ianuarie 16. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte pârcălabilor de Roman, globnicilor şi deşugubinarilor ţinutului Roman să nu învăluiască satul Hîşeşti al mănăstirii Bistriţa pentru gloabe şi duşegubine.

79. — 1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod dărueşte mănăstirii Pângăraţi satul Ivăneşti pe Cracău, ţinutul Neamţ.

80. — 1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod dărueşte mănăstirii Pângăraţi un loc de moară pe pârâul Chiojdul în satul Dărămăneşti ocolul Piatra.

81. — 1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Pângăraţii satele Bilăeşti şi Ivăneşti pe Cracău, ţinutul Neamţ, două mori pe Cracău, una dela Dărămăneşti, prisaca de pe Bohotin, 3 fâlci vie la Cotnari şi 2 sălaşe de Ţigani.

82. — 1612 (7120) Ianuarie 16. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Pângăraţi satele Bilăeşti, Ivăneşti, scliştea Almaşul Mic, Ţigani, o vie la Cotnari în Dealul Nou, danie dela Andrei fost hatman şi o prisacă în braniştc, la gura Hemeiosului.

83. — 1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Pângăraţi o poiană şi un loc ce au fost ascultătoare de curtea târgului Piatra şi le-a dăruit Alexandru voevod, când a făcut mănăstirea.

84. — 1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Secul satele Berindeşti şi Săhăoani, danie dela Ieremia Movilă voevod.

85. — 1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Secul satul Borceşti, ţinutul Neamţ, danie dela Aron vodă.

86. — 1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Secul mori, prisacă, odae şi vecini la Târgul Frumos.

87. — 1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Secul satul Vănători din ţinutul Neamţ, danie dela Simion Movilă voevod.

88. — 1612 (7120) Ianuarie 18, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Secul satele Jideşti şi Ruşciori din ţinutul Neamţ, danie dela Dămian şi cneaghina sa Nastasia.

89. — 1612 (7120) Ianuarie 18, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstiri Secul casele şi dughenele din mijlocul târgului Orhei, dăruite de răposatul Donici pârcălab.

90. — 1612 (7120) Ianuarie 20, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod confirmă mănăstirii Galata satul Vălceşti pe Siret, în ţinutul Sucevei, şi-l scuteşte de toate dările, afară de darea cea mare împărătească.

91. — 1612 (7120) Ianuarie 20, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte urcadnicului din Piatra să lase în pace satele Jideşti şi Rusciori, «care au fost de ocol», fiind date sub ascultarea mănăstirii Secul.

92. — 1612 (7120) Ianuarie 21, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Probrata dreptul la gloabele şi duşegubinele din satele mănăstirii, din ţinutul Dorohoi.

93. — 1612 (7120) Ianuarie 21, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Pobrata gloabele şi deşugubinele din satele ei, din ţinutul Neamţ.

94. — 1612 (7120) Ianuarie 25, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte marilor vătafi şi slugilor domneşti din ţinutul Vaslui să lase în pace satul Gârbeşti al cneaghinei răposatului Toader Dragotă vornic.

95. — 1612 (7120) Ianuarie 29, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Homorul satul Straholin, din ţinutul Hârlău, care îi fusese luat de Andronic ceaşnic.

96. — 1612 (7120) Ianuarie 30, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Moldoviţa două mori în târgul Baia, cu povarne de bere, cu sladniţă şi 4 case de poslušnici.

97. — 1612 (7120) Februarie 5, Iaşi. — Ştefan voevod întăreşte mănăstirii Bisericani parte din satul Orbic ţinutul Neamţ, dăruită de răposatul Ciolpan sulitaş.

98. — 1612 (7120) Februarie 6, Iaşi. — Ştefan Tomşav oevod întăreşte mănăstirii Bisericani parte din satul Orbic, ţinutul Neamţ şi vii la Bacău, şi schitul lui Ciolpan monahul dăruite de Dumitra cneaghina şi fiica ei Cârstina, cneaghina lui Samoil paharnic.

99. — 1612 (7120) Februarie 12, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Bistriţa braniştea veche cu toate hotarele, după uricul dela Ştefan voevod cel Bătrân.

100. — 1612 (7120) Februarie 12, Iaşi. — Ştefan voevod Tomşa porunceşte călugărilor dela mănăstirea Sucevita să lase fânul cosit din poiana de sub Cehlău, căci el aparţine călugărilor dela Bistriţa.

101. — 1612 (7120) Februarie 12, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Bistriţa satul Tâmpeni de pe Pârâul Alb, ţinutul Neamţ, « care sat le-a fost luat de Ureche mare vornic, cu mare strâmbătate ».

102. — 1612 (7120) Februarie 12, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Pângăraţi 3 fălci şi 40 prăjini de vie la Cotnari în dealul Ţombric, dăruite de răposatul Andrei hatman.

103. — 1612 (7120) Februarie 14, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte şoltuzului şi pârgarilor din Cotnari să lase pe vierul Radu să lucreze numai pentru mănăstirea Pângăraţi.

104. — 1612 (7120) Februarie 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Peon întregul său hotar din ţinutul Neamţ, cum l-a aşezat mitropolitul Theodosie.

105. — 1612 (7120) Februarie 17, Iaşi. — Nădăbaico mare vornic de ţara de sus scrie deşugubinarilor din ţinutul Neamţ să lase în pace satul Iucaş al mănăstirii Galata căci a iertat moartea de om făcută pe hotarul acelui sat mănăstiresc.

106. — 1612 (7120) Februarie 22. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte dăbilarilor din ţinutul Neamţ să nu turbure averea lui Păcurar vistiernicelul « pentrucă este curtean vechi, mai dinainte ».

107. — 1612 (7120) Martie 6, Băiceni. — Oniţ din Băiceni, ţinutul Roman, zălogeşte la cumnatul său Gliga de Sclevestre partea sa de ocină, pentrucă i-a plătit datoria de 10 galbeni; va rămânea zălogită până la plata datoriei.

108. — 1612 (7120) Martie 8, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Pobrata iezerul Bealeul, cu gârlele şi mlăjetul.

109. — 1612 (7120) Martie 9, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte pârcălabilor şi dăbilarilor din ţinutul Neamţ să nu învăluiască pe vecinii mănăstirii Sinai, din satul Iucaş.

110. — 1612 (7120) Martie 9, Iaşi. — Ştefan voevod confirmă mânăstirii Vizantea un loc dela gura Vizăuţului Mic până la Dealul Răchitaşului, danie dela Broştoc fost staroste de Putna.

111. — 1612 (7120) Martie 10, Iaşi. — Drăgan, fiul lui Dumitru uricarul, împrumutând 300 galbeni pe timp de un an dela Dumitraşco Ştefan pentru care a zălogit satul Marineşti pe un an şi neputând plăti la termen vinde satul cu 400 galbeni, primind restul de 100 galbeni.

112. — ‹1612› Martie 11. — Vasile Prăjescu vornic şi Filip vătav mărturisesc că Ana a răscumpărat dela Lazăr ocina sa din Cândeşti, ţinutul Neamţ, vândută de Parasca, sora mamei sale, lui Andrian vătah, tatăl lui Lazăr, şi o dă acum lui Petre Hadâmbul pentru o datorie de 140 zloţi.

113. — 1612 (7120) Martie 14, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Neamţ satul Drăgăneşti cu cătunul său Brusturi, găsind neîndreptăţită stăpânirea mânăstirii Râşca.

114. — 1612 (7120) Martie 20. — Ivul restituie lui Gliga partea lui Săbău din Sălivestri, primind vite, haine şi un pământ semănat.

115. — 1612 (7120) Martie 24, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte pârcălabilor de Neamţ să lase în pace nişte mori din satul Vânători ale mânăstirii Secul până ce vor aduce călugării privilegiile şi se va hotărî definitiv.

116. — 1612 (7120) Martie 25, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte marilor vătavi din ţinutul Sucevei să caute şi să dea «cu ştreangul de gât» mânăstirii Voroneţ, vecinii fugiţi prin satele boereşti, pe care călugării nu-i pot aduna din cauza uneltirilor şi a vătămanilor boereşti.

117. — 1612 (7120) Martie 26, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Dragomirna satele Uriceni şi Flămânzi din ţinutul Hârlău, danie dela Stroici logofăt.

118. — 1612 (7120) Aprilie 11, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Homor muntele Măgura cu toate izvoarele lui, interzicând oricui a tăia lemne, a paşte vite sau a prinde peşte.

119. — 1612 (7120) Aprilie 13, Bârlad. — Ion şoltuzul şi cei 12 pârgari din târgul Bârlad întăresc lui Creţul şi Precup un loc de prisacă din satul Horgeşti, pe pârâul Bogdana, cumpărat dela Nastasia cu 6 taleri de argint.

120. — 1612 (7120) Aprilie 16, Iaşi. — Ştefan voevod porunceşte marilor vătafi din ţinutul Iaşi şi Dorohoi să caute vecinii mânăstirii Probata fugiţi prin slobozii şi sate boereşti în timpul Movileştilor şi «să-i daţi în mâinile călugărilor».

121. — 1612 (7120) Aprilie 16. — Ştefan voevod întăreşte mânăstirii Homor satul Stăuceni, ţinutul Dorohoi, cotropit de Isac Balica hatmanul.

122. — 1612 (7120) Aprilie 17. — Ştefan voevod întăreşte mânăstirii Secul stăpânirea peste braniştele, munţii, poienile şi râurile ei, nimeni străin de mânăstire neavând a încălca hotarul acestor locuri.

123. — 1612 (7120) Aprilie 17, Iaşi. — Ştefan voevod întăreşte mânăstirii Secul satul Vânători din ţinutul Neamţ, danie dela Simion vodă Movilă.

124. — 1612 (7120) Aprilie 17, Iaşi. — Ştefan voevod porunceşte pârcălabilor de Neamţ să nu tragă la ocolul Neamţului satul Vânători, ci să-l lase mânăstirii Secul, fiind danie dela domni de mainainte.

125. — 1612 (7120) Aprilie 18. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Grigore diac partea de moşie din satul Obrăceni, ţinutul Roman, cumpărat dela Condrea, Agatha şi rudele lor, toţi strănepoţii lui Stanciul.

126. — 1612 (7120) Aprilie 18, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod, domn al Moldovei, întăreşte mânăstirii Secul partea de ocină din Negrileşti a lui Toader şi a surorii sale, Stanca fiii lui Cârstea Ivul, dăruită mânăstirii.

127. — 1612 (7120) Aprilie 18. — Mitropolitul Anastasie, episcopul Mitrofan şi marele logofăt Voicu fac zapis de împăcarea călugărilor dela Agapia cu cei dela Secul pentru Poiana lui Ureche, în locul căreia mânăstirea Secul dă Agapiei trei poieni în Ţolici.

128. — 1612 (7120) Aprilie 21, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Secul satele Săboiani şi Berindeşti din ţinutul Roman, danie de la Ieremia vodă.

129. — 1612 (7120) Aprilie 26. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Ioniehie din Antăleşti partea de moşie cumpărată dela Bormotă.

130. — 1612 (7120) Aprilie 26, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Secul nişte Ţigani.

131. — 1612 (7120) Aprilie 27, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Bisericani ocină în satul Orbic ţinutul Neamţ, rămânând de lege Ion din Rupturi.

132. — 1612 (7120) Mai 4, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Berzunţ satul Bogdana din ţinutul Trotuş, cu mori şi un Ţigan rob cu sălaşul.

133. — 1612 (7120) Mai 6, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Secul stăpânirea satelor Jideşti şi Ruşciori din ţinutul Neamţ, danie dela Damian vistier.

134. — 1612 (7120) Mai 8, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Toader Cârlig vistier din Briţcani părţile de moşie din satele Briţcani, Cârligi şi Bărgăoani, cumpărate dela Serghie şi rudele sale.

135. — <1612> Mai 9, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Istrate părţi de moşie în Piliceni, cumpărate dela Ionaşco şi rudele sale cu 250 taleri.

136. — 1612 (7120) Mai 14. — Apostol Schuilian orânduieşte cu zapis lui Bojilă din Pochi două ocini ale lui Gligorcea, pentru două omoruri făcute pe acea moşie şi pentru care Bojilă dăduse doi boi buni şi 4 lei.

137. — 1612 (7120) Mai 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Agapia poenile şi curăturile dăruite de domnii anteriori din hotarul Negriştilor.

138. — 1612 (7120) Mai 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Nicoriţă mare armaş părţi din satul Vrăjitori, cumpărate dela Pânteleiu şi rudele lui.

139. — <1612—1615; 1622—1623> Mai 21. — Ştefan Tomşa voevod dărueşte mânăstirii dela Vânători obroc anual : cereale, vin, miere, sare şi bani.

140. — 1612 (7120) Mai 26, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod scuteşte de dări nişte case ale mânăstirii Sfântul Sava din Iaşi, dăruite de Ieremia Movilă.

141. — 1612 (7120) Mai 27, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte dregătorilor din Iaşi să nu supere cherváşăria mânăstirii Sfântul Sava din Iaşi cu niciun fel de dare sau obligaţie.

142. — <1612> Iunie 2, Şoldăneşti. — Pătraşco Nădăbaico mare vornic întăreşte lui Gligorie diac din Altăleşti un laz cu grădini, făcute de tatăl acestuia.

143. — 1612 (7128) Iunie 4. — Ştefan Tomşa voevod judecă pricina dintre Gheorghe feciorul Paraschivei cu Filip şi fraţii lui pentru moşia din satul Roşcani pe Suceava şi Giurgeni din ţinutul Vaslui.

144. — <1612 înainte de Iunie 13>. — Şoltuzul din Huşi şi alţii întăresc lui Dumitru stolnicul jumătate din satul Răspopi, cumpărat cu 50 taleri dela feciorii lui Simion.

145. — <1612 înainte de Iunie 13>. — Marcovici brănişter, Toader Beghiul diac şi alţii întăresc lui Dumitru stolnic şi Simion pitărel jumătate din satul Răspopi, cumpărat cu 50 taleri.

146. — 1612 (7120) Iunie 13, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Dumitru stolnic şi Simion Mirca pitărel părţi din satele Răspopi şi Ţinteşti, ţinutul Fălciu.

147. — 1612 (7120) Iunie 16, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Biserican satul Troiţa în ţinutul Neamţ şi o moară pe Cracău, lângă Avereşti.

148. — 1612 (7120) Iunie 17, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Biserican satul Troiţa pe Cracău ţinutul Neamţ, hotărînd ca gloabele şi duşegubinele să le ia călugării pentru îmbrăcăminte şi ciubote.

149. — 1612 (7120) Iunie 18, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte ureadnicului de Piatra să lase în pace satul Troiţa din ţinutul Neamţ al mănăstirii Biserican şi moara de pe Cracău.

150. — 1612 (7120) Iulie 2, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Agapia şi Secul tot hotarul dinspre Hangu în pricina cu răzeşii din Mânjeşti, Băltăţeşti şi Bratuleţi.

151. — 1612 Iulie 17. — Grigore cu femeia sa Ioana dăruesc mănăstirii Biserican prisaca lor, nişte livezi în pădure şi o curătură de 4 ogoare în satul Popceşti.

152. — 1612 (7120) Iulie 17, Iaşi. — Ştefan voevod volniceşte mănăstirea Sinai, pe ureadnicul şi vătămanul din satul ei, Iucaş, să obligo la ascultare pe toţi vecinii, pedepsind pe nesupuşi.

153. — 1612 (7120) Iulie 24, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Homor satul Strahotin din ţinutul Hârlău, cotropit de Andronic fost paharnic.

154. — 1612 (7120) Iulie 28, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Carp diac părţi din satul Miclăuşeni peste Prut, ţinutul Iaşi, cumpărate dela popa Toader şi altii.

155. — 1612 (7120) August 4, Iaşi. — Zangu, feciorul lui Petre din Lieşti, vinde lui Neniuţă partea sa de ocină din Buneşti, pentru 22 de taleri.

156. — 1612 (7120) August 5. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte lui Lupul fost ureadnic de Bacău să lase mănăstirii Bistriţa vama cea mică dela Bacău şi să-i restituo ce-a luat.

157. — 1612 (7120) August 16, Băicani. — Vărvara Neteda dăruoşte nepoatei sale Marica, fata lui Gliga din Sălăvestri, partea sa de ocină cu siliştc de sat, pământ în ţarină, vad de moară, pomete, curături şi loc de prisacă.

158. — 1612 (7120) August 17. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Galata seliştele satelor Mânzeşti, Folfăeşti şi Cristeşti, nimeni să nu turbure stăpânirea şi fiecare om să-şi dea dijma.

159. — <1612> August 24. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte lui Dumitru pârcălab de Roman să cerceteze situaţia posluşnicilor episcopiei de Roman.

160. — <1612 Septembrie 1 — 1613 August 31> 7121. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Zaharia visternicel părţi de ocină în satele Juşcani şi Bădiceni, ţinutul Neamţ, rămânând de judecată nepoţii lui Filip.

161. — <1612 Septembrie 1 — 1613 Aprilie 31> 7121. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte dăbilarilor, care umblă cu slujbele în ţinutul Neamţ, să nu ia boii şi vacile oamenilor din satele mănăstirii Pângăraţi, Bilăceşti, Ivăneşti şi Selişlea, drept dabile pentru alte sate sau pentru alţi oameni.

162. — 1612 (7121) Septembrie 9, Bodeí. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte pârcălabilor, şoltuzului şi pârgarilor de Roman să lase în pace posluşnicii episcopiei de acolo.

163. — 1612 (7121) Septembrie 13. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte ureadnicului de Căcăceni să lase în pace partea din Brăieşti fostă a lui Balica fost hatman, pe care a dăruit-o slugii sale Ieremia pârcălab de Hotin.

164. — 1612 (7121) Septembrie 24. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Simion spătar, Damian spătar şi altora jumătate din satul Chipirceni, în pricina cu răzăşii Pavăl şi Ivan Rusulei şi alţii.

165. — 1612 (7121) Septembrie 30. — Ionaşco mare paharnic, Pantelei pârcălab şi şoltuzul de Colnari mărturisesc că s'au părît Ionaşco Grigorcea şi nepoata sa Eftimia, cu ruda lor Todosia Onciuac din Suceava pentru o falce şi jumătate de vie în Dealul Mândru, lăsate de Gripina călugăriţa nepoatei sale Eftimia, fiica lui Miron clucerul.

166. — 1612 (7121) Octombrie 9, Greceni. — Costin, ginerele lui Lupul, cu soţia Anghelina şi cumnatul, Vasile, vând lui Dumitru Goia pârcălab de Hotin ocina lor din Doljeşti pentru 100 taleri.

167. — 1612 (7121) Octombrie 14. — Megieşii moşiei Doljeşti mărturisesc că ginerele şi fiii lui Lupul Goia au vândut vărului lor, Dumitru Goia pârcălab de Hotin, ocina lor din Doljeşti.

168. — 1612 (7121) Noembrie 3, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod curmă neînţelegerea dintre satele Cernăţi zis şi Biliigani şi Greci numit şi Rotompăneşti din ţinutul Tutova, pentru o bucată de ocină, cotropită de cneaghina Mărîica pârcălăboaia de Hotin.

169. — 1612 (7121) Noembrie 5, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Dumitru Goia ureadnic de Iaşi părţi din satele Doljeşti, Ruşi şi Blăgeşti, cumpărate dela nepoţii săi Iuraşco şi Anghelina, fiii Măricăi.

170. — 1612 (7121) Noembrie 15. — Ştefan Tomşa voevod judecă pricina dintre Dumitru şi Drăgan.

171. — 1612 (7121) Noembrie 25. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Voico logofăt a treia parte din satul Fiţîngheşti pe râul Putna, cumpărată dela popa Crăciun şi sora sa cu 30 taleri.

172. — 1612 (7121) Noembrie 28, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod judecă pricina dintre Ion Hăugul pitărel şi oamenii săi cu Nebojatco uricar pentru un stufăriş de la apus de Jijia veche, rămânând Hăugul şi ai săi de lege.

173. — 1612 (7121) Decembrie 1, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod judecă pâra dintre Sava vătaf de hânsari şi alţii pentru două vaduri de moară din satul Petrileşti, ce se chiamă Borceşti.

174. — 1612 Decembrie, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Mihail Marmure aprod din Mărmureni a şaptea parte din satul Gârcini pe Racova în ţinutul Tutova, cumpărată dela Grailă cu 300 zloţi tătăreşti.

175. — <1612 — 1614> Decembrie 4, Bârlad. — Ursul mare vornic de ţara de jos porunceşte lui Dragau vătah de Gârlă din Putna să cerceteze pricina dintre Ianc neguţătorul din Bârlad cu oameni din Boloteşti şi Vităneşti pentru un vad de moară pe Putna.

176. — 1612 (7121) Decembrie 8. — Isaico comisel împrumută dela Cazan fost postelnic 80 de taleri de argint, zălogind ocina sa din Paşcani, cu mori şi pod umblător pe Siret, locuri de prisăci şi fânaţe cu sorocă până la Florii.

177. — 1612 (7121) Decembrie 22, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Ionaşco Cucorea aprod o ocină la Ostopeeni, la Turia în ţinutul Iaşi, cumpărată dela Toader Măcincă, rămânând ca fraţii acestuia să ia din partea lui Toader în altă parte.

178. — 1613 (7121) Ianuarie 1, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod scuteşte de orice obligaţie în afară de birul vistieriei satele mânăstirii Galata, Sadna şi Tămăşeni din ţinutul Roman. Deasemeni porunceşte slujitorilor să prindă pe hoţii care s'ar afla în acele sate.

179. — 1613 (7121) Ianuarie 6. — Ştefan voevod întăreşte lui Pantelei fost pârcălab partea de moşie din Horleşti, ţinutul Cârligăturii, cumpărată dela Grigore, Vasile şi rudele lor cu 40 taleri.

180. — 1613 (7121) Ianuarie 11, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte cneaghinei lui Toader Dragotă stăpânirea peste 130 stupi, luaţi de Dragotă dela Cernat logofăt.

181. — 1613 (7121) Ianuarie 11. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Putna stăpânirea asupra satului Crasna din ţinutul Suceava, primit de mânăstire drept danie dela răposatul Filothei fost episcop de Huşi.

182. — 1613 (7121) Ianuarie 13, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte lui Ieremia din Ciriteni să aducă în faţa domnului pe Ştefan Boldescu şi Ioniţă din Buciumi în judecată cu Ionaşcu şi popa Ionaşcu din Bilăeşti.

183. — 1613 (7121) Ianuarie 13, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Nicoară mare armaş părţi cumpărate din satele Bicani şi Balosineşti pe Simila.

184. — 1613 (7121) Ianuarie 15. — Fedor, Isac, Tatiana şi alţii vând lui Gheorghe Morozan părţile lor din satul Târşiţei cu 55 taleri şi un cal.

185. — 1613 (7121) Ianuarie 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Isaico comis stăpânirea peste jumătate din satul Paşcani, care îi fusese luată mai înainte cu sila de Isac Balica hatmanul, iar acum domnul îi îngăduc s'o răscumpere dela domnie pentru 80 taleri şi un cal bun.

186. — 1613 (7121) Ianuarie 17, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Bisericani o moară din satul Averesti pe Cracău, ţinutul Neamţ, găsind nedreaptă pâra făcută de mânăstirea Aron Vodă din ţarina laşilor.

187. — 1613 (7121) Ianuarie 19, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod dă carte de judecată în favoarea lui Boul fost vistier pentru a treia parte din Tălpălăeşti pe Moldova, ţinutul Suceava, în pricina cu Lazor Daună, care îl pârîse că i-a luat ocina în silă.

188. — 1613 (7121) Ianuarie 20, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Boul fost vistier satul Frăteşti din ţinutul Neamţ, pe care Iurăşco i l-a pus zălog, apoi i l-a vândut când l-a scos din robie, deci plângerea Chiranei, cneaghina sa, este neîntemeiată.

189. — 1613 (7121) Ianuarie 20, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Pătraşco Udrea partea din satul Orăşeni, cumpărată dela Anisia, fiica lui Gavril Nemiş.

190. — <1613> Ianuarie 24. — Părasca din Cândeşti vinde partea ei de ocină din Cândeşti lui Andrian vătaf din Stăneşti, pentru 150 zloţi.

191. — 1613 (7121) Ianuarie 24, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte lui Vasile pârcălab de Neamţ să despartă partea Angăi din Cândeşti, care este partea Paraschăi, cumpărată de Petrea Hadâmbul pentru 150 zloţi.

192. — 1613 (7121) Ianuarie 28, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Vasile Dinga diac părţi din satul Silişlea de pe Şomuz, ţinutul Sucevei, cumpărate dela urmaşii lui Man globnic.

193. — 1613 (7121) Ianuarie 28, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Ieremia pârcălab părţile de ocină dela Brăeşti, ţinutul Hârlău, pe care le-a cumpărat dela răzeşii săi sub Ieremia Movilă, cu 2000 taleri de argint şi au fost apoi acaparate de Isac Balica fost hatman.

194. — 1613 (7121) Februarie 3, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod judecă pâra dintre Ionaşco Laţco pitărel din Mogoşeşti şi Nicoară Blihan stolnic din Corneşti pentru un hotar şi găseşte nedreaptă plângerea lui Blihan.

195. — 1613 (7121) Februarie 9, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Galata o parte din iezerul Cahovul, cu dreptul de a lua vamă din peşte după vechiul obiceiu.

196. — 1613 (7121) Martie 4, Popşori. — Andreiaş şoltuzul şi 12 pârgari din târgul Vaslui dau mărturie prin care adeverese că Simion Crasnăş a vândut părţile sale de moşie din satele Grumăzeşti şi Fauri, ţinutul Vaslui, lui Voico mare logofăt, pentru 150 taleri.

197. — 1613 (7121) Martie 8 şi Aprilie 12. — Lupul diac din Dumeşti şi alţii dau mărturie că Motrea a vândut partea ei de moşie din satul Miclăuşani lui Carp diacul pentru o vacă cu viţel şi 5 taleri.

198. — 1613 (7121) Martie 15, Cotnari. — Pasacalina Stroicioae şi fiul ei Ionaşcu Stroici încuviinţează ca popa Ionaşcu şi Ilarion diaconul să răscumpere pentru 280 taleri jumătate din satul Ungheni, ţinutul Neamţ, pe care o cumpărase răposatul Stroici fost mare logofăt.

199. — 1613 (7121) Martie 26. — Ştefan Tomşa voevod întoarce fiilor lui Gheorghe Albotă, nepoţi marelui vornic Petre Albotă, satele ce le fuseseră luate cu silă de către Teodor Movilă, în zilele lui Ieremia Movilă şi de Isac Balica hatmanul în zilele lui Constantin Movilă, plătind ei mânăstirii Pantocrator 450 taleri, iar domnului dându-i o trăsură acoperită, cu patru cai buni, pe care i-a trimis pentru trebuinţa ţării.

200. — 1613 (7121) Martie 30, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstirii Bisericani satul Troiţa pe Cracău, ţinutul Neamţ, fost domnesc şi ascultător de ocolul Pietrei, cum şi locul dela Scărişoara şi moara de pe Cracău la satul Avereşti.

201. — 1613 (7121) Martie 30, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod arată că, după ce l-a răscumpărat pe Boul fost vistier din robia Tătarilor, i-a restituit şi satul Davideni, ţinutul Neamţ, pe care îl dăduse lui Ionaşco Talpă mare ceaşnic, venind acesta cu «vorbe neadevărate» la domnie. Domnul a primit dela Boul 6 telegari suri preţuiţi la 300 galbeni, pe care i-a dat în trebuinţa ţării.

202. — 1613 (7121) Martie 30, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod hotărăşte în judecata dintre Voico mare logofăt cu Loghina, cnenghina lui Ionaşco Bolea fost vornic şi fiii acestuia pentru a patra parte din satele Grumăzeşti şi Fauri, ţinutul Vaslui, cumpărate pe nedrept pentru 120 taleri de Ionaşco Bolea dela Trifan diac, căci fiii lui Voico mare logofăt sunt rude mai apropiate lui Trifan diac. Se mai confirmă lui Voico mare logofăt a patra parte din Grumăzeşti şi Fauri, cumpărate pentru 150 taleri.

203. — 1613 (7121) Martie 30, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod dăruieşte mănăstirii Neamţ un loc în pustie unde cade Jijia în Prut, la capătul de jos al braniştei «ca să-şi aşeze acolo sat».

204. — 1613 (7121) Martie 31. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Sf. Ilie satul Războieni pe Valea Albă în ţinutul Neamţ, cu mori şi cu tot venitul, danie dela Petru vodă.

205. — 1613 (7121) Martie 31, Iaşi. — Ştefan voevod porunceşte lui Scariotschi şi Gavrilaş staroste de Cernăuţi să pună în vedere Lenţoaei din Iureăuţi să-l lase în pace pe Prodan aprod.

206. — 1613 (7121) Aprilie 1. — Ştefan voevod întăreşte mănăstirii Berzunţ moşia Bracaciu şi moara, danie dela Pavel călugărul.

207. — 1613 (7121) Aprilie 1, Iaşi. — Ştefan voevod scrie pârcălabilor de Neamţ să cerceteze plângerea lui Ionaşco vistiernicel din Obârşia împotriva «sătenilor săi», care l-au pierdut o vacă.

208. — 1613 (7121) Aprilie 8, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod scrie lui Rusul diac din Frenciuci să judece pricina lui Toader şi Ionaşco din Botoşti cu Băiseanul pentru o datorie de 20 galbeni.

209. — 1613 (7121) Aprilie 10, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod împuterniceşte pe călugării dela mănăstirea Neamţ să stăpânească un sat dela gura Jijiei.

210. — 1613 (7121) Aprilie 10, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Pobrata iezerul Beleul şi cele 9 gârle, cum şi mlăjetul dela Văleni.

211. — 1613 (7121) Aprilie 10. — Ştefan voevod întăreşte mănăstirii Homor toate iezerele şi hotarele sale.

212. — 1613 (7121) Aprilie 16, Iaşi. — Gheorghe Balş al doilea logofăt întăreşte învoiala dintre Gligorie diacul şi Tela pentru a stăpâni împreună o parte din Cămăneşti, până va aduna Gligorie 120 zloţi tătăreşti.

213. — 1613 (7121) Aprilie 17. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte împărţirea ocinei din Hănţeşti, făcută de Drăgălina, fiica lui Nechifor. Ea o împarte în două jirebii pentru cele două fiice ale sale.

214. — 1613 (7121) Aprilie 18, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Tazlău un loc în satul Colţeşti, încălcat de Băcioc fost ceaşnic.

215. — 1613 (7121) Aprilie 21, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte unui dregător să preţuiască prisaca, via şi curătura făcute de Chiril, pe o ocină, iar Ţuţuman să întoarcă acei bani.

216. — 1613 (7121) Mai 14, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte episcopiei de Roman o prisacă cu stupi şi livezi în satul Răchitoasa, ţinutul Tecuci, danie dela Ion monah şi fii săi.

217. — 1613 (7121) Mai 14, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte episcopiei de Roman stăpânirea pe o prisacă şi un loc de fânaţ în hotarul satului Gădiniţi.

218. — <1613> Mai 30. — Vasile Prăjescu pârcălab de Neamț cercetează pricina dintre Toma Brae și Ignat cu Tabuci și Frandă pentru o curățitură cu pomăt, din Belcești și găsește îndreptățită stăpânirea lui Toma și Ignat.

219. — 1613 (7121) Iunie 1, Suceava. — Ștefan voevod dăruește mânăstirii Sfântul Ilie o bucată de loc din hotarul satului Șchei din ocolul târgului Suceava.

220. — 1613 (7121) Iunie 1, Suceava. — Ștefan Tomșa voevod întărește mânăstirii Sfântul Ilie stăpânirea asupra iazului numit Copcia și asupra a 24 fălci de fânaț din hotarul târgului Suceava, despre hotarul Tătărașilor.

221. — 1613 (7121) Iunie 12, Iași. — Murgoci Toflea și Ghenghea vornic de gloate adeverese că Mihail, fiul lui Borcea, a vândut lui Păcurar, fiul lui Bără, partea lui din satul Cripinești, ținutul Fălciului, pentru 15 taleri.

222. — 1613 (7121) Iunie 16. — Ștefan voevod dăruește episcopiei din Huși colnade de grâu, buți de vin, miere și aspri de cheltuială.

223. — 1613 (7121) Iunie 22, Iași. — Ștefan Tomșa voevod dă carte lui Mălai aprod din Brăiani pentru jumătate din satul Jârdeani din ținutul Dorohoi, până când călugării dela mânăstirea Pantocrator vor aduce uricele și diresele.

224. — 1613 (7121) Iulie 5, Belceni. — Ștefan Tomșa voevod întărește lui Popoțea diac din Bârjoveni partea lui din satul Bodești, pentru care se pârise cu Dragotă fost vornic și cu Păcurariu din Cârligi.

225. — <1613 Septembrie 1 — 1614 August 31> 7122. — Mărturia lui Pătrașco Bașotă și altora pentru vânzarea unui Țigan lui Nechita diac de către popa Ionașco din Bodești pentru zece galbeni.

226. — 1613 (7122) Septembrie 1. — Siliște și soția sa vând mânăstirii Bisericani siliștea Românești pentru 50 de oi, o iapă cu mânz și strâjnic.

227. — 1613 (7122) Octombrie 1, Hârlău. — Pavel episcop de Roman și Athanasie episcop de Rădăuți hotărâse ca un Țigan al mânăstirii Putna, care a ucis pe altul al mânăstirii Secu, să treacă în stăpânirea Secului.

228. — 1613 (7122) Octombrie 20, Ciabrău. — Ionașco mare vornic de țara de jos și alții mărturisesc că a fost de față în Ciabrău când Dumitru Rohul s'a dus cu Tătarii, spunând că nu va mai veni, luând dela Lazăr Drule 2 cai, arme și haine și dându-i în schimb ocina sa din Glodeni.

229. — 1613 (7122) Noembrie 5, Hotin. — Vasile și Anghelina, fii lui Lupul Goc, vând o parte din ocina lor din satul Doljești, ținutul Roman, lui Dumitru Goc pârcălab de Hotin, fratele tatălui lor.

230. — 1613 (7122) Noembrie 5, Roman. — Ștefan Tomșa voevod poruncește pârcălabilor și șoltuzului de Roman să lase în pace de unele obligații pe poslușnicii episcopiei de acolo.

231. — Inainte de 1613 (7122) Decembrie 3. — Gavril Balici și frații săi vând nepotului lor Mira Marmure uricar, părți de ocină din Bojieni drept 121 taleri.

232. — 1613 (7122) Decembrie 3. — Ștefan voevod întărește lui Mira Marmure uricarul jumătate din satul Bojieni cumpărat dela Gavril Balici și frații săi, strănepoții lui Dragoș Rotompan.

233. — <1613 Decembrie — 1615 Octombrie. —> Ștefan Tomșa voevod întărește lui Toader sulgerul părți din satul Căcăceani, pe Sărata în ținutul Fălciu.

234. — 1613 (7122) Decembrie 17, Iaşi. — Ştefan voevod întăreşte lui Beldiman mare logofăt satul Samaşcani, cumpărat dela Pavel şi Toader şi rudele lor, drept 80 taleri.

235. — 1613 (7122) Decembrie 19, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte stăpânirea mânăstirii Bisericani peste satul Troiţa, ţinutul Neamţ.

236. — 1613 (7122) Decembrie 19. — Hotarnica satului Troiţa, făcută de Vasile Hociulescu mare spătar.

237. — 1613 (7122) Decembrie 20. — Ştefan Tomşa voevod judecă pricina dintre Elisei paharnic şi rudele lui, fiii lui Neagul, nepoţii lui Poiană, cu Cazan, fiul lui Nastea, pentru a patra parte din satul Helevii, pe Tazlău, ţinutul Trotuş, dându-li-se nepoţilor lui Poiană în schimb a şasea parte din satul Poiana.

238. — <1613 Decembrie 23 — 1614 Ianuarie 23> 7122 Iaşi.— Ştefan Tomşa voevod judecă pe Gligorie Şcheianul cu Arsenie şi Cozma, pentru ocina cumpărată în satul Oboroceni, arătând că s'au împăcat.

239. — <1614 — 1615 Iunie — > Sturzea Hatman şi pârcălabul Sucevii întăresc lui Nădăbaico vornic câteva sălaşe de Ţigani.

240. — <1613 — 1615> Ianuarie 3. — Mârzea mare vornic de ţara de sus porunceşte deşugubinarilor din ţinutul Neamţ să nu turbure satul lucaş al m-rii Galata pentru o moarte de om, pentrucă a iertat acea moarte de om.

241. — 1614 (7122) Ianuarie 14, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte m-rii Moldoviţa un hotar obţinut în schimbul moşiei Sasciori cu mânăstirea Sinilia. Acel hotar era învăluit de Udreşti. Domnul dă hotărîrea definitivă după ce a pus pe Iachim ureadnicul de Suceava să cerceteze hotarele, pe unde a hotărît Tăutul.

242. — 1614 (7122) Ianuarie 14, Iaşi. — Ştefan voevod porunceşte pârcălabilor ţinutului Neamţ să nu la gloabe mici din satele mânăstirii Pângăraţi, care sunt lăsate călugărilor pentru «ciubote».

243. — 1614 (7122) Ianuarie 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod judecă pe nepoţii lui Mihul Ponici cu nepoţii lui Buda, hotărînd ca nepoţii lui Buda să stăpânească satele Cerevăceşti şi Şarba, iar ai lui Ponici, Ivancicăuţi şi Glodeni.

244. — 1614 (7122) Ianuarie 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod scrie marilor vătafi din ţinutul Suceava să lase în pace satul Vâlceştii al m-rii Galata.

245. — 1614 (7122) Ianuarie 15. — Solonca, fiica lui Vlădica fost pitar vinde lui Neaniul diac o prisacă din hotarul Oneştilor, pentru 35 taleri.

246. — 1614 (7122) Ianuarie 21, Iaşi. — Gheorghe Balş al doilea logofăt şi alţi boeri adeveresc că Arsenie Nebojatco a cumpărat părţi de ocină din satul Vlădeni pe Jijia, ţinutul Hârlău.

247. — 1614 (7122) Ianuarie 29, Todereşti. — Odochia, soţia lui Vlădica pitar şi cu fiica lor Solomia vând partea lor de ocină din Oneşti, lui Drăguşan diac şi Neniului fost pârcălab la ţinutul Iaşilor, pentru 26 taleri.

248. — 1614 (7122) Februarie 2. — Niceară uşerel din satul Bobleteci şi rudele sale vând părţi din Mădârjeci şi din Văleşeni lui popa Simion din Mădârjeci pentru 45 taleri.

249. — 1614 (7122) Februarie 9. — Ştefan voevod dăruieşte lui Enache postelnic satul Stolniceni ţinutul Iaşi, fost al lui Vasile Stroici hiclean.

250. — 1614 (7122) Februarie 13, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod dă carte lui Onciul fost staroste şi vătămanului său din Roşieci, pentru a stăpâni «podanii» de acolo, care îşi vor plăti dahiile după catastihul dela vistieria domnească.

251. — 1614 (7122) Februarie 14, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod către marele vătaf de ţinutul Dorohoi, să cerceteze plângerea Nastascăi şi a fiului ei, Ionaşco Vartic, împotriva lui Vernescanul, care le-a arat ocina din Petreşti fără dreptate.

252. — 1614 (7122) Martie 2. — Ursu Plop şi rudele sale vând lui Nichifor, Bilacăi şi Avram părţi din satul Plopeni.

253. — 1614 (7122) Martie 15, Ştefăneşti. — Ştefan, fiul lui Miron, cu sora şi fii săi vând o jumătate din a treia parte a satului Vlădiceni lui Mănăilă vornicul de Ştefăneşti, de faţă cu şoltuzul, pârgarii, popa cel domnesc şi alţi târgoveţi din Ştefăneşti.

254. — 1614 (7122) Martie 23. — Balş logofăt al doilea întăreşte împărţeala ce fac Ignat Ciogolea şi cumnatul său Strat (Estratie) asupra moşiilor Manova, ţinutul Soroca; Berchoeşti, ţinutul Iaşi şi Vătămani, ţinutul Neamţ în care nilim sat «descărlicătura să nu-ş facă în vatră» Ignat Ciogolea.

255. — 1614 (7122) Martie 26, Iaşi. — Gheorghe Balş logofăt, Dumitru Goia pârcălab de Hotin şi alţi boeri adeveresc că Arsenie Nebojatco uricar a cumpărat mai multe părţi din moşia Vlădeni pe Jijia, ţinutul Hârlău.

256. — 1614 (7122) Martie 29. — Ştefan voevod întăreşte lui Dumitru Goe pârcălab de Hotin părţi din satele Doljeşti, Fârteşti şi Ruşi cumpărate dela nepoţii săi de soră: Isac şi Iuraşco şi Anghelina şi părţi din satele Balomireşti şi Blăgeşti, toate în ţinutul Roman.

257. — 1614 (7122) Martie 30, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Arsenie Nebojatco uricar, stăpânirea satului Vlădeni pe Jijia, ţinutul Hârlău, parte moştenit şi parte cumpărat dela mai mulţi.

258. — 1614 (7122) Mai 3, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod către marii vătafi ai ţinutului Vaslui să facă lege dreaptă lui Andrei comis din Porceşteni ca să-şi ia ocina pe care a plătit-o pentru o moarte de om.

259. — 1614 (7122) Mai 6. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Coşescu din Coşeşti un loc de prisacă, rămânând ca Gheorghe să-şi mute stupii.

260. — 1614 (7122) Mai 8. — Dumbravă din Bahnă vinde ocina sa lui Zaharia din Berbeşti cu 15 taleri, pe care i-a luat pentru a-şi plăti capul de nişte stupi furaţi dela Marcu, fiul lui Rojniţa.

261. — «1614 Mai 8. —» Nechita, fiul lui Dănilă din Bahna, vinde partea sa de ocină lui Zaharia din Berbeşti cu 10 taleri ca să se mântuie de femeia sa.

262. — 1614 (7122) Iunie 20, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mănăstirii Muntele Peonul hotarul braniştei, aşa cum l-a ales în zilele lui Ieremia vodă, mitropolitul Teodosie.

263. — 1614 (7122) Iulie 2. — Salomeia, Anafimie şi Candachia, nepoatele lui Dambole vând lui Ivaşcu Cârjău şi cnezaghinei sale Maria, părţi de moşie în Câmpurile, Răcoasa şi Verde, pe Şuşiţa, ţinutul Putna.

264. — 1614 (7122) Iulie 11. — Ştefan voevod întăreşte lui popa Toader un loc în Păstrăveni, rămânând de judecată Pintile şi Mihăilă din «Păgeşti».

265. — 1614 (7122) Iulie 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod dă carte lui Gheanghea vornic de gloate, pentru un loc de odae din satul Parcova, pe Ciuhur, ţinutul Hotin.

266. — 1614 (7122) Iulie 21. — Balş al doilea logofăt şi alţi boeri adeveresc că Dumitru mare comis a cumpărat parte din satul Balomireşti, ţinutul Roman, pentru 30 taleri bătuţi dela Gălina, fiica lui Roman Pleşa.

267. — 1614 (7122) Iulie 25. — Constantin Corpaci clucer dăruieşte mănăstirii sf. Sava din Iaşi, jumătate din via sa dela Copou, pe care o stăpâneşte împreună cu sora sa, cneaghina Nastasia Varticoae.

268. — 1614 Iulie 25. — Mitrofan arhimandritul şi alţi călugări sinaiţi din metohul sf. Paraschiva din târgul Iaşi se obligă ca în chilia construită de Mitrofan, fost episcop al Romanului, la acest metoh, să găzduiască pe călugării dela mănăstirea Secul, care ar veni în Iaşi.

269. — 1614 (7122) August 8, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod cheamă la judecată domnească pe Rugină din Seleşeu, părît de vecinii din satul domnesc Şendriceni, din ocolul Dorohoi, că le-a încălcat hotarul.

270. — <1614 — 1615> August 27, Iaşi. — Cioban din Teleneşti vinde partea sa din Teleneşti lui Gorciul din Mihăileşa, vătav de argaţi la Beldiman mare logofăt, pentru 41 taleri, cu cari scapă pe fiul său Negruţ, pe care voia să-l spânzure Sturza hatmanul.

271. — <1614 Sept. — Oct.> 7123. — Ursu mare vornic. Mârzea mare vornic, împreună cu alţi boieri încuviinţează pe egumenul m-rii Golia din Iaşi să vândă lui Nechifor Beldiman fost mare logofăt, satul Rujinţi de pe Ciuhur ţinutul Iaşi, pentru 500 zloţi, fiind m-rea Vatopedi dela Athos în mare sărăcie din pricina Turcilor.

272. — <1614 Sept. 1—1615 Aug. 31> 7123, Baia. — Ilea şoltuz şi pârgarii adeveresc că Gavril Bălicin a vândut lui Gligor o casă din Spătăreşti «cu jirabie», drept 32 taleri.

273. — <1614 Septembrie 1 — 1615 August 31> 7123. — Balş al II-a logofăt şi alţi boieri întăresc lui Dumitru comis partea de moşie din Balomireşti ţinutul Roman, cumpărată dela Galina, fata lui Roman Pleşa.

274. — 1614 (7123) Septembrie 18. — Petre Scaraotschi staroste de Cernăuţi alege pârţile de ocină din satul Iurcăuţi ale lui Prodan şi Gligorie de către cneaghina lui Dumitru Lenţei.

275. — 1614 (7123) Octombrie 18, Iaşi. — Ştefan Tomşa dăruieşte m-rii Solca, făcută de el, satele: Lozna, Culiceni, Derzea, Călineşti, Ionăşani şi Şărbăneşti, din ţinutul Sucevii, confiscate pentru trădare dela Vasile Stroici şi Grigorie Arbure.

276. — 1614 (7123) Noembrie 1. — Gligorie mare pitar şi alţi boieri adeveresc că Beldiman mare logofăt a cumpărat o parte din satul Semeşcani, ţinutul Orhei, dela Antemia, soţia lui Pătraşco vistiernicel şi dela sora ei, Nastasia.

277. — 1614 (7123) Noembrie 1, Iaşi. — Ştefan voevod întăreşte lui Beldiman mare logofăt partea din satul Sămăşcani, ţinutul Orhei, cumpărată dela Antimia şi Nastasia pentru 80 taleri.

278. — 1614 (7123) Noembrie 4, Iaşi. — Ştefan voevod judecă pricina dintre Oană vătăman şi alţii cu Nădăbaico fost vornic, pentru satele Giorzeşti şi Vitoroji şi pedepseşte aspru pe cei dintâi pentru înşelăciune.

279. — 1614 (7123) Noembrie 20, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Toader Onilă vistier a şasea parte din jumătatea satului Totoeşti, cu loc de moară în apa Vasluiului, cumpărată dela Pătraşcu, fiul lui Purcel.

280. — 1614 (7123) Noembrie 20, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Gorciul din Mihăilaşa partea din Teleneşti cumpărată dela Cioban, pentru 41 taleri de argint.

281. — 1614 (7123) Decembrie 12. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte mânăstiri Neamţ danie la Hlăpeşti pe Prut, dela Bobeică fost staroste şi popa Hariton.

282. — 1614 (7123) Decembrie 17, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod judecă pricina dintre Cernevca diac şi socrul acestuia Dumitraşco, pentru părţi din satele Zastavna Chiselev, Bobeşti, Stăneşti şi Năboreani.

283. — 1615 (7123) Ianuarie 15, Iaşi. — Ştefan voevod porunceşte staroştilor de Covurlui să judece pe acei care au prins peşte în lacul Dadovul al m-rii Tazlău fără învoirea egumenului şi să-i oblige la plata pagubei.

284. — 1615 (7123) Ianuarie 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod porunceşte staroştilor de Covurlui să judece pe oamenii care pescuesc în iezerul m-rii Tazlău. Cine va fi prins să plătească tot peştele.

285. — 1615 (7123) Ianuarie 18. — Ursu mare vornic, Mârzea mare vornic şi alţi boeri adeverese că m-rea Suceviţa a dat lui Nichifor Beldiman mare logofăt satul Negoeşti, ţinutul Neamţ, primind în schimb satul Rujinţi pe Ciuhur, ţinutul Iaşi.

286. — 1615 (7123) Ianuarie 26. — Anastasie mitropolitul Sucevei a dăruit unei mânăstiri jumătate din satul Tudura.

287. — 1615 (7123) Ianuarie 28, Iaşi. — Nebojatco uricar se învoeşte cu Ion Hăugul pitar, pentru chipul cum să pescuiască în heleşteele ce le au în Jijia.

288. — 1615 (7123) Ianuarie 30. — Egumenul Pangratie şi soborul dela mânăstirea Suceviţa, văzând lăcaşul sărăcit, fac schimb cu Nechifor Beldiman mare logofăt, dându-i satul Negoeşti de pe Orbic, ţinutul Neamţ şi primind satul Rujinţi de pe Ciuhur, ţinutul Iaşi, cum şi 100 galbeni.

289. — 1615 (7123) Februarie 3, Iaşi. — Ştefan voevod judecă pricina dintre Vasile ureadnic şi Petre spătar cu fecioril lui Bucium vornic, pentru părţi de ocină din satul Oteşti, ţinutul Adjud, găsind că Bucium vornicul a cotropit acea ocină, care este dreaptă a lui Vasile şi Petre.

290. — 1615 (7123) Februarie 10. — Ştefan Tomşa voevod judecă plângerea lui Dumitru Ponici şi a rudelor lui împotriva lui Simion Oţel, fiindcă în timpul fugii lor în Polonia, cu Ştefan Tomşa bătrânul, le-a vândut Ion Oţel satele Socrujeni, Zaluceni şi Bisericani. Vodă dă dreptate Poniceştilor.

291. — 1615 (7123) Februarie 11, Ustia. — Doamna Elisabeta soţia lui Ieremia voevod, întăreşte lui Alexa Musteaţă, fost pârcălab, satul Iurceni din ţinutul Soroca, dăruit de mama lui Ieremia voevod.

292. — 1615 (7123) Februarie 19, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod către aprodul Pătărniche din Cobăneanca, pentru a fixa zi de înfăţişare Răfiesei din Ponrişani şi lui Lupu fost mare vatav în pricina cu Ciucul, spre a se face acestuia ispisoc pentru satul Macicăuţi.

293. — 1615 (7123) Februarie 19, Iaşi. — Porunca lui Ştefan Tomşa voevod către aprodul Potărniche pentru a fixa zi de soroc lui Roman din Macicăuţi şi alţi răzeşi cu Lupul fost mare vătav, pentru o parte de ocină.

294. — 1615 (7123) Martie 8, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod anulează un schimb de sate, făcut mai înainte, între mănăstirea Sucevița, fără voia ei, şi Toader Movilă, ctitorul m-rii Pantocrator.

295. — 1615 (7123) Martie 12. — Gheorghe, fiul Salomici, fata Neagului din Mohoriți ținutul Tecuci, vinde lui Corpaci fost postelnic partea sa de ocină cu 12 galbeni.

296. — 1615 (7123) Martie 13, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod dăruieşte mănăstirii sale Solca, satele Badeuţi, Drăgăneşti, Cărniceşti, Vancicăuţi şi Pârlăşani din ţinutul Sucevei. Satele au fost domneşti şi «se chemau din ocolul Badeuţi şi întru nimic de trebuinţă domnului».

297. — 1615 (7123) Martie 13, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod dăruieşte mănăstirii Solca ridicată de el satele Lămăşani şi Stupca din ţinutul Suceava, sate «drepte domneşti ascultătoare de ocolul cetăţii Suceava».

298. — 1615 (7123) Martie 15, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte Maricăi, cneaghina lui Ciucul şi fiilor lor, partea din Macicăuţi, cumpărată dela Ana Răfelasa cu 50 taleri.

299. — 1615 (7123) Martie 15, Iaşi. — Pântea fiul lui Lupul Năstase din târgul Iaşi vinde călugărilor dela sf. Sava o vie în deal la Epure pentru 80 taleri şi scrierea la pomelnic a două nume.

300. — 1615 (7123) Martie 15, Iaşi. — Costantin, fiul lui Manole Moraet şi al Maricăi, din târgul Iaşi, dăruieşte şi el m-rii Sf. Sava din Iaşi 3 fălci de vie în Dealul lui Epure, cu crame, vase şi grădini care au fost lăsate danie mănăstirii de către mamă-sa, la moarte.

301. — 1615 (7123) Martie 18. — Petre Smileanu şoltuz şi cei 12 pârgari din Iaşi întăresc m-rii sf. Sava 3 fălci de vie în Dealul lui Epure dăruite de Costantin Moraet.

302. — 1615 (7123) Martie 18. — Sanfira, fata Ştefului, vinde partea sa de ocină din Hărieşti, ţinutul Neamţ, fiilor lui Ion Urzică, Chelsea şi Floarea, drept 27 taleri.

303. — 1615 (7123) Martie 18. — Ştefan voevod dăruieşte m-rii Solca satul Costeşti pe Siret şi satul Mănăstireni, care au fost «ascultătoare de ocolul şi de curţile noastre din Botoşani».

304. — 1615 (7123) Martie 19, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod dă poruncă marilor vătafi ai ţinutului Vaslui să judece şi să oblige pe Onilă Bejenarul din Nistoreni, ca să primească 10 taleri şi 4 potronici dela Andrei din Porcişani şi să-i întoarcă ocina cumpărată pe nedrept.

305. — 1615 (7123) Martie 20, Iaşi. — Beldiman, mare logofăt şi alţi boieri mărturisesc că fiii lui Costin au vândut a treia parte din Hadărăuţi pe Racovăţ, ţinutul Hotin cu iaz şi moară lui Grigorie Corotuşco diac pentru 150 taleri şi «dresurile le-au perit lor în zilele lui Mihail-voevod».

306. — 1615 (7123) Martie 24. — Nichifor Beldiman mare vornic şi alţi boeri adeveresc că Dumitru Goia mare comis a cumpărat părţi din satele Doljeşti şi Balomireşti, ţinutul Roman, urmând a-şi face «direse domneşti».

307. — 1615 (7123) Martie 24, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod cumpără cu 2000 de galbeni ungureşti satul Fărăoani din ţinutul Bacău, pe care-l dăruieşte mănăstirii Solca.

308. — 1615 (7123) Martie 29. — Ştefan voevod întăreşte lui Isac Stârcea diac partea de ocină din satul Boian, ţinutul Cernăuţi, cumpărată dela fraţii Matleşeşti fiii lui Toader uricarul, în zilele lui Ieremia voevod.

309. — 1615 (7123) Martie 30, Iaşi. — Ştefan voevod dăruieşte m-rii Solca satul Jubăneşti, ţinutul Dorohoi.

310. — 1615 (7123) Martie 31, Iaşi. — Iachim, fost vornic de Suceava, dăruieşte mănăstirii Bistriţa un loc de prisacă cu casă şi cu grădini, la Dereneu, în ţinutul Orhei.

311. — 1615 (7123) Aprilie 6, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte m-rii Bisericani satul Troiţa, pe Cracău, ţinutul Neamţ.

312. — 1615 (7123) Aprilie 15, Iaşi. — Ion şi Varvara vând lui Corpaci fost postelnic, partea lor de ocină în satul Mohoriţi, ţinutul Tecuci, pentru 10 galbeni.

313. — 1615 (7123) Aprilie 16. — Egumenul Pangratie şi soborul dela m-rea Sucevita adeverese că au primit 100 galbeni dela Boul vistier, daţi de Beldiman mare logofăt pentru schimbul satului Negoeşti, ţinutul Neamţ.

314. — 1615 (7123) Aprilie 19, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod judecă pricina dintre Prodan Grigorie şi sora lor Nastasca, cneaghina lui Dumitru Ponici, cu fiii lui Văscan Dobrenchi pentru a treia parte din jumătate din satul Bălăciani, găsind nefntemeiată plângerea lui Prodan şi a fraţilor săi.

315. — 1615 (7123) Mai 2. — Dumitraşco Cucorea vinde lui Necopoe pe Oprăş Ţiganul cu fiul său Istratie, «să-i hie lui şerbu şi rob în veci».

316. — 1615 (7123) Mai 9. — Cneaghina Nastasia Varticoaia dăruieşte mănăstirii sf. Sava din târgul Iaşi, jumătate din via sa dela Copou, aşa cum a dăruit şi fratele ei, Costantin. Corpaci ploier, cealaltă jumătate.

317. — 1615, Mai 12. — Ştefan Tomşa voevod dăruieşte mănăstirii Solca mai mulţi Ţigani, pe care i-a cumpărat dela urmaşii lui Dânceu, fost staroste la ţinutul Tecuci, pentru 100 galbeni.

318. — 1615 (7123) Mai 15. — Ursu mare vornic de Ţara de jos, întăreşte lui Grigorie din Băneşti părţi din satul Lucani, cumpărate dela preotul Văscan şi preoteasa Maruşca cu 20 taleri bătuţi.

319. — 1615 (7123) Iunie 14, Botoşani. — Filip ureadnic, Dumitru fost şoltuz, Moşul şi mulţi oameni bătrâni din târgul Botoşani, mărturisesc că Ştefan din Botoşani a vândut un loc de heleşteu în satul Micläuşeni lui Chiraş vătăman, pentru 12 taleri, iar fiii lui Ştefan n'au nicio treabă la acel heleşteu.

320. — 1615 (7123) Iunie 26, Suceava. — Beldiman mare logofăt adevereşte că egumenul dela m-rea Humor în pricină cu egumenul dela m-rea Pobrata pentru o Ţigancă, a primit altă Ţigancă şi astfel s'au împăcat.

321. — <1615> Iunie 30, M-rea Solca. — Sturza hatman şi pârcălab de Suceava întăreşte lui Eremia fost vornic nişte Ţigani, cumpăraţi dela Toader Turcea fost căpitan.

322. — 1615 (7123) Iulie 6, Suceava. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte slugii sale Grama uşerul jumătate din satul Ilişeşti, care a fost a lui Stoian uşerul şi a pierdut-o prin vicleşug.

323. — 1615 (7123) Iulie 13. — Ştefan Tomşa voevod judecă pricina dintre Gheorghe comişel din Dobruleşti şi Gavril din Soci, pentru o parte de ocină din Soci, cumpărată dela feciorii Stancăi şi ai Albăscului. Se găseşte îndreptăţită stăpânirea lui Gheorghe comişel.

324. — 1615 (7125) Iulie 28, Iaşi. — Ştefan Tomşa dăruieşte ctitoriei sale, m-rea Solca, satul Chezvini din ţinutul Suceava, pe care l-a cumpărat dela Vasile Şeptilici pentru 1000 galbeni.

325. — 1615 (7123) August 1, Iaşi — Pântea Cozonac din târgul Iaşi, Gligorie aprod şi alţii adeveresc că Frăsina, fiica Sorei din Grieşti vinde partea sa de ocină din Grieşti, pe Şacovăţ, lui Obreajie fost sulitaş pentru 50 taleri.

326. — 1615 (7123) August 3 — Ursu mare vornic şi alţi boeri mari adeveresc că Magda, fiica Soricăi, a vândut lui Beldiman mare logofăt ocina ei din satul Telineşti ţinutul Orhei, pentru 48 taleri.

327. — 1615 (7123) August 10, Iaşi — Gh. Balş logofăt şi alţi doi boeri adeveresc că Gheanghe vornicul de gloată a răscumpărat satul Parcova, ţinutul Hotin, dela Demeşcan fost miedar, Gligorcea aprod şi alţii, pentru 200 galbeni, rămânând a nu-l mai pări în viitor. Îşi va face şi «privilegii domneşti».

328. — <1615 Septembrie 1 — 1616 August 31> 7124 — Zaharia Derzsca fost pitar zălogeşte o jirebie din satul Derzsca, cu casă şi pământuri în ţarină, lui Miron Cruglicu pentru zece ughi.

329. — <1615 Septembrie 1 — 1616 August 31> 7124, Hreasca — Stratulat Borăleanul restituie popei din Hreasca o jirebie de pământ din satul Pleşeşti, primind 28 taleri.

330. — 1615 (7124) Septembrie 20, Iaşi — Ivaşco mare armaş şi alţi boieri dau zapis de mărturie că Grigorie Ciolpan hatman a întors Marghitei şi lui Toader 90 taleri pentru dedina lui, două case din Săoani pe Siret, ţinutul Suceava.

331. — 1615 (7124) Septembrie 28, Iaşi — Ştefan Tomşa voevod dă carte lui Toader aprod din Boteşti şi verilor lui să ia desetina din varză din satele Boteşti şi Glodeni, dela acei ce «vor fi făcut acolo grădini».

332. — 1615 (7124) Octombrie 1. — Tudosia cu fiica ei Anghelina şi soţul acesteia, Costin, vând partea lor din satul Buruieneşti, ţinutul Roman, lui Dumitru Goc, mare vornic.

333. — 1615 (7124) Octombrie 10, Iaşi. — Ştefan voevod întăreşte lui Ursul Pătrăşcan, fost mare clucer, ginerelui său Gheorghe Gherghel fost mare pitar şi fiicei sale Drăguna, jumătate din satul Rusii pe Bistriţa şi jumătate din satul Steţeani pe pârâul Tazlău, ambele în ţinutul Bacău.

334. — 1615 (7124) Octombrie 25, Iaşi. — Gheanghea mare logofăt, Marghita şi fiul ei Toader, Mărzea mare vornic şi Nicoară mare vornic adeveresc că au primit dela Grigorie Ciolpan hatman 90 taleri pentru două jirebii cumpărate de ei în satul Săoani, ţinutul Roman, care însă erau de moştenire ale lui Ciolpan.

335. — 1615 (7124) Noembrie 2, Solca — Ionaşco fost vătah de comişei şi alţi boiernaşi adeveresc că Ciociul din Urecheni şi alţii au întors lui Simion Băcea 50 taleri pentru ocina ce el cumpărase fără dreptate.

336. — 1615 (7124) Noembrie 21, Iaşi. — Alexandru Movilă voevod întăreşte mănăstirii Galata satul Plopii pe Bahlui.

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

1. — <1611 Februarie 25> — <Iane> şoltuzul şi cei 12 pârgari din Târgul Tecuciului dau mărturie că Ursul din Totoleşti vinde moşia sa din Plăcinţeni lui Ionaşcu Vrabie pârcălabu, pentru un bou de jug şi 15 taleri.

2. — 1611 (7120) Decembrie 11, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte m-rii Bisericani poienile Biserica, Cârnul şi Bicazul în schimbul unei poieni «care este sub Ceahlău», pe care le-o luase Arhiepiscopul Gheorghie «ca să le dea alt loc».

3. — 1612 Februarie 23, Ruptura. — Gârdan, mama sa Nastea şi fratele său vitreg Lazor armaş din Ruptura vând lui Ionaşco Jora căminar mare, ocina lor din selişte Bahna cu 100 taleri.

4. — <1612 — 1613> Martie 20. — Ştefan voevod întăreşte lui Gheorghe Zmăul moşie în satul Rădeni pe Jijia.

5. — 1612 (7120) Mai 24. — Avram mare vornic, Coslin mare hatman, Turlea pârcălab şi alţii aleg hotarul moşiei Babele a lui Toader, fiul lui Margelat, de hotarul moşiei Mijloceniior.

6. — 1612 (7121) Decembrie 10. — Gârdan, feciorul Nastei din satul Ruptura cu fratele său vitreg Lazor armaş şi cu alt frate, Ignat, vând lui Ionaşco Jora căminar părţile lor de moşie din satul Bahna.

7. — 1613 (7121) Iunie 20. — Însemnare de bătrânii ce sunt în satul Ciutureştii din ţinutul Roman, urmaşii lui Iuga mare postelnic.

8. — <1613 Septembrie 1 — 1614 August 31> 7122. — Safta, cneaghina lui Ciugole, întoarce lui Strătulat Brabă, Macici, Ilie şi Marco jumătate din satul Godineşti, pe care i-o vânduse ei Toader Arbure cu 150 lei, fără ştirea lor.

9. — 1615 (7123) Februarie 6, Iaşi. — Ştefan Tomşa voevod întăreşte lui Necoară fost armaş şi lui Larion aprod şi oamenilor lor moşiile din satele Vorniceanii şi Petreştii din ţinutul Covurlui, în pricina cu Vascan şi fratele său, Balaban diacul.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1. — 1611 (7119) г. января 5, Яссы. — Пыркэлаб Маноле продает Думитраке Кирицэ Палеологулу село Килдешти на Молдове и три фалчи виноградника в Копоу вблизи Ясс за 650 золотых, 500 за село и 150 за виноградник.

2. — 1611 (7119) г. января 5, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирицэ Палеологулу село Килдешти на Молдове, купленное у пыркэлаба Маноле за 500 золотых.

3. — 1611 (7119) г. января 10. — Господарь Константин Могила подтверждает апроду Думитру Гое и его жене Кандакии часть села Баломирешти, Романского края, купленную за 188 талеров.

4. — 1611 (7119) г. января 15. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Палеологулу село Мирчешти, купленное за 40 злотых у Грозя и других.

5. — 1611 (7119) г. января 15, Яссы. — Господарь Константин Могила судит Иоана Хэугула и его родных за нарушение границ сел Гэурени и Вэшени, Турии, Бэлошани, Потынджени, Мисешти, Мэлэешти и Форэшти, постановляя: владеть селом их Влэдени на Жижии, Ясского края.

6. — 1611 (7119) г. января 15, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Исаку Стырча часть села Попени, купленную у Тодоски, дочери Гафии за 80 талеров серебром.

7. — 1611 (7119) г. января 16. — Василаки, сын Марики, продает Урсулу Вракницэ часть поместья в селе Шербэнешти на Берхече.

8. — 1611 (7119) г. февраля 13, Каменец. — Жена Василе Чолханского, внучка господаря Александра, Ана со своими сыновьями продает за 500 польских злотых, скрываясь в каменецкой крепости, пахарнику Косте Бэчоку село Бобулешти, Дорогуньского уезда.

9. — 1611 (7119) г. февраля 20. — Господарь Константин Могила подтверждает Кирицэ Думитраки Палеологулу части села Холохорени, Хотинского уезда, купленные у внучек Хилинеца Саломеи и Марики.

10. — 1611 (7119) г. февраля 25. — Бырладский шолтуз Яне и 12 пыргарей подтверждает старосте Ионашку Врабие вотчину Блага в селе Тотлешти, которой Блага заплатил за голову сына, укравшего скот.

11. — 1611 (7119) г. февраля 25. — Шолтуз Яне и 12 пыргарей из Бырлада подтверждают старосте Ионашку Врабие вотчину Благи в Плэчинцени, которого он спас от виселицы, за 30 талеров.

12. — <1611 (7119) г. февраля 25>. — Шолтуз Яне Цэгэнаш и 12 пыргарей подтверждают старосте Ионашку часть поместья в Плэчинцени, купленную за 15 талеров у Соломона, сына Никоаре.

13. — 1611 (7119) г. марта 4, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает письмоводителю Арсение Небожатко части села Влэдени на Жижии, Гырлэуского края, купленные у питара Савы и его родичей.

14. — 1611 (7119) г. марта 5. — Великий логофэт Пэтрашко свидетельствует, что Прокопий из местечка Гырлэу получил деньги шурина своего Ионашке от письмоводителя Небожатко за часть его вотчины во Влэдени.

15. — 1611 (7119) г. марта 7, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофэту Витольту части села Обыршна Берхечулуй, Текучского края, купленные у Варвары и ее родичей за 78 талеров.

16. — 1611 (7119) г. марта 10, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует второму логофэту Витольту дворового цыгана с женою и детьми.

17. — 1611 (7119) г. марта 11, Яссы. — Великий пэхарник Костя Бочок и другие бояре свидетельствуют, что Кондакия и ее родичи продали Нестору Уреке половину села Бутичи.

18. — 1611 (7119) г. марта 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает письмоводителю Никоаре место для пчелки в пределах Перешлов на Батрыне, купленное за 20 талеров у Кондри и других.

19. — 1611 (7119) марта 15. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке купленную им у Думитру, сына Хатко, вотчину в Холохорени.

20. — 1611 (7119) г. марта 16. — Господарь Константин Могила подтверждает постельнику Кирице часть села Бумботешти, Ясского края, купленную у братьев Исака и Василе за 10 талеров.

21. — 1611 (7119) г. марта 20. — Господарь Константин Могила подтверждает постельнику Кирице Думитраке Палеологулу часть села Холохорени, Хотинского уезда, купленную у Штефаны, дочери Григи и ее родичей.

22. — 1611 (7119) г. марта 27, Михилаш. — Павел и Тоадер, сыновья Арманки, продают дворнику Вельдиману свои вотчины в селе Сэмэшкани за 70 талеров.

23. — 1611 (7119) г. апрель. — Господарь Константин Могила подтверждает Косте Бочку части села Влэдени, купленные за 65 талеров у Драглы.

24. — 1611 (7119) г. апреля 1, Заставна. — Поп Аленса из Костешти продает свою часть села Заставны в селище Толтре и в Боянчике Ончулу Брашковичу, черновицкому старосте, и жене его Ангелине за 50 талеров.

25. — 1611 (7119) г. апреля 2, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает пэхарнику Ионашко его часть села Селище, Сучавского края.

26. — 1611 (7119) г. апреля 7. — Господарь Константин Могила возвращает дворнику Георге и его жене Думитре села Бадэуци и Сабэшани, отобранные от них прежними господарями и отданные местечку Штефэнешти.

27. — 1611 (7119) г. апреля 20. — Господарь Константин Могила подтверждает Бистрицкому монастырю дворовых цыган.

28. — 1611 (7119) г. мая 10, Яссы. — Вдова покойного логофэта Строича Паскалина с сыном своим Ионашко возвращает рэзешам селище на Жижии, купленное у них логофэтом Строичем, получая за это 100 талеров.

29. — 1611 (7119) г. мая 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает столынику Мирону и его сестрам половину села Ламанова, Сорокского края, купленную за 100 талеров у Григорчи и Ионашку.

30. — 1611 (7119) г. июня 2. — Господарь Константин Могила подтверждает рэзешам села Опришешти, Балотешти, Стэнишешти, Цигэнешти и Мотошени, захваченные вистиером Боулом по приговору.

31. — 1611 (7119) г. июня 12, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому дворнику Верхней Земли Василе Орашу владение селищем Шендриканы, Гырлэуского уезда, подсудным местечку Дорогунь, пустующему со времен господаря Александра.

32. — 1611 (7119) г. июня 19. — Сын Болдура Григоре продает свою часть поместья в Енурени за 50 талеров серебром.

33. — 1611 (7119) г. июня 20, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому чашнику Косте Бэчоку шестую часть села Владени с прудом и мельницей в Добрупке, Сорокского края, купленную за 50 талеров у Грама.

34. — 1611 (7119) г. <июня 20>. — Господарь Константин Могила подтверждает Косте Бэчоку все части вотчины, купленные во Владени у Драгны, Грама, Григоре и Никоарэ, Кирило и Фрима.

35. — 1611 (7119) г. июня 25, Яссы. — Бывший житничер Илия Думитрович продает за 45 талеров семью дворовых цыган пану Думитрашку, сыну логофэта Штефана.

36. — <1611 г. июня 25>. — Илия Думитрович, бывший житничер, жалует монастырю дворовых цыган.

37. — 1611 (7119) г. июня 26, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает слуджеру Стаматие части поместья в Борсучени и на Коболте, Сорокского уезда.

38. — 1611 (7119) г. июня 27. — Господарь Константин подтверждает логофэту Витольту Мэрцану части села Меделени, купленные у Иона Цапула и других за 95 талеров серебром.

39. — 1611 (7119) г. июля 7. — Господарь Константин Могила подтверждает пахарнику Истрате Боля купленные им части села Циори, Текучского уезда.

40. — 1611 г. июля 19. — Господарь Константин Могила подтверждает постельнику Врынчану село Шэрбичени.

41. — 1611 (7119) г. июля 23. — Господарь Константин Могила подтверждает Галатскому монастырю село Воровешти.

42. — 1611 (7119) г. июля 25, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Секулскому монастырю дома в Яссах; пожалованные бывшим дворником покойным Доничем.

43. — 1611 (7119) г. июля 30, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает княгине Барваре Хэчмэндоае части села Попени, Дорогуньского края, купленные у Никоарэ и его родичей.

44. — 1611 (7119) г. августа 12, Яссы. — Господарь Константин Могила жертвует Бисериканскому монастырю три поляны: Бисерика Нова, Биказул и Кырпул с окружающим их заповедным лесом, взамен поляны под Чахлэу, которой владеет монастырь бывшего митрополита Георге Могила.

45. — 1611 (7119) г. августа 20. — Господарь Константин Могила подтверждает Ионашко Кокоря потчину в Остэпени, Ясского края, купленную у Тоадера Мэчукэ за 40 талеров серебром.

46. — 1611 (7119) г. августа 22, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает постельнику Арнеуце селище Дэдешти, Романского края, бывшее раньше в подчинении у Красного Трыга, за 6 добрых коней, оцененных в 120 угорских золотых, дарованных Ахмет паше и Карашу Мырзя.

47. — 1611 (7119) г. августа 23, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Махиму и Ончулу часть села Михэлэшеи, Оргеевского края, купленную за 50 талеров серебром у Выскана.

48. — 1611 (7119) г. августа 23. — Господарь Константин подтверждает бывшему дворнику Никифору Бельдиману часть села Сэмэшени, Оргеевского края.

49. — 1611 (7119) г. августа 30, Яссы. — Господарь Константин Могила жалует стольнику Тоадеру село Дэнэшени, подчиненное раньше местечку Цуцора.

50. — <1611 г. сентября 1—1612 г. августа 31> 7120. — Еремия покупает часть села Хэсэшени.

51. — <1611 г. сентября 1—декабрь> 7120, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает гетману и сучавскому пырколабу Исаку Балика владение частями села Попени на Юбэшясе, Дорогуньского края, купленные у внуков Бородача.

52. — <1611 г. сентября 1—1612 г. августа 31> 7120. — Дьяк Табуч и его жена Гафтона продают дом в Плешешти с участком и со всеми доходами дьяку Василе и другим за 32 талера.

53. — <1611 г. сентябрь—1612 г. августа 31> 7120. — Сын Кэрэчула Стратул жалует Настасии, дочери Пэкурару, свою часть поместья с мельничным бродом в селе Штефаны.

54. — 1611 г. сентября 4. — Господарь Константин Могила подтверждает портару Нистору село Гроздэуци.

55. — 1611 (7120) г. сентября 10, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кирице Палеологулу половину села Вырыци, Фальчинского края, купленную у детей Михаила Аврата за 100 талеров серебром.

56. — 1611 (7120) г. сентября 20. — Сын Пэкурара Павел продает Думитрашку 8 погонов виноградника и другие части вотчины в селах Молуштани, Валя Лунгэ, Гырлешти и Онешти за 100 талеров.

57. — <1611 г. до октября 18>. — Игнат из Болчешти свидетельствует о том, как сын Андрики Тома продал часть своей вотчины в селе Болчешти Томе Брае за 30 талеров.

58. — 1611 (7120) г. октября 18. — Константин Могила подтверждает Томе Брае его вотчину в Болчешти, купленную у Томы Бобрика и Андрейки.

59. — 1611 (7120) г. октября 30. — Господарь Константин Могила подтверждает Томе Брае часть его вотчины в Болчешти, о чем присягал с 24 понятыми; сыновья Андрейки проиграли тяжбу.

60. — 1611 (7120) г. ноября 19, Яссы. — Бояре Прожеску и другие даруют монастырю св. Савы в Яссах 2 фалчи виноградника в Копоу на поминовение покойного постельника Арпентие Прожеску.

61. — <1611 г. ноября 23.> — Иноки Бисерикапского монастыря свидетельствуют, что Думитра и дочь ее Кырстина пожертвовали монастырю часть своей вотчины в селе Орбике, мельницу на Бистрице и виноградник в Бакове, записав на поминание четыре имени.

62. — 1611 (7120) г. ноября 23, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает Бисерикапскому монастырю части вотчины в Орбике, Нямецкого уезда, мельницу на речке Бистрица, виноградники в Бакове и скит Чоплана, дарованные княгинями Думитрой и Кырстиной.

63. — 1611 (7120) г. декабря 1. — Господарь Константин Могила подтверждает Думитрашко Штефану цыганку Кырстину, купленную его отцом логофетом Штефаном у слугера Хризана.

64. — 1611 (7120) г. декабря 17. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраке Кириде части села Холохорени на Раковце, Хотинского края, купленные у сыновей Савы и их родичей.

65. — 1611 (7120) г. декабря 17, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает великому постельнику Думитраки части села Холохорени на Раковце, Хотинского края, купленные у Каталины и других.

66. — 1611 (7120) г. декабря 18, Яссы. — Господарь Константин Могила подтверждает логофету Витольту вотчину в селе Симэнешти, Тутовского края, купленную за 12 талеров у Гатона.

67. — <1611 г. декабря 19—1612 г. августа 31> 7120, Яссы. — Штефан Томша подтверждает <Пантократорскому> монастырю, принадлежавшему Тоадеру Могила, села Глиджени и Андриеуци, Сучавского края.

68. — <1611 г. декабря 19—1615 г. ноябрь; 1621 г. сентябрь—1623 г. август>. — Господарь Стефан Томша уполномачивает Петря из Крэчунешти преследовать, где бы они ни находились, жителей села Крэчунешти, за которых он уплатил налоги, и которые бежали из села.

69. — <1611 г. декабря 19—1615 г. ноябрь; 1621 г. сентябрь—1623 г. август>. — Котнарский шолтуз Думитру и 12 пыргарей подтверждают Галатскому монастырю виноградники, принадлежавшие отцу Богдана, а затем вамешу Симе.

70. — <1611 г. декабря 19—1612 г. августа 31> 7120. — Васку из Зэрнешти жертвует Тазлоускому монастырю пасеку с пчелами в селе Зэрнешти, Нямецкого уезда.

71. — <1612 г.—1630 г.>. — Вэтаф Малкоч покупает у Ионуцэ из Селеле вотчину, которая будет выделена на 6 талеров.

72. — <около 1612 г.—1615 г., 1622—23> января 7. — Дочь Мафты Тофана продает свою часть вотчины в Полешти, Бырладского края, попу Поляэ за 12 лей.

73. — 1612 (7120) г. января 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Нямецкому монастырю мельницу на речке Бухаецци, захваченную великим дворником Уреке во времена господаря Константина Могилы.

74. — 1612 (7120) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бистрицкому монастырю владение заповедным лесом, запрещал уряднику из местечка Камень и шолтузу посылать туда скот.

75. — 1612 (7120) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша уполномачивает монахов Бистрицкого монастыря владеть озером, образованным разливом Серета.

76. — 1612 (7120) г. января 15, Яссы — Господарь Стефан Томша подтверждает Бистрицкому монастырю малую пошлину с Бакова со всеми полянами и сенокосами.

77. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает монахам и игумену Бистрицкого монастыря две поляны под Чахлэу за Бистрицей, захваченные архиепископом Георге Могила.

78. — 1612 (7120) г. января 16. — Господарь Стефан Томша приказывает романским пыркэлабам, глобникам и сборщикам душегубин Романского края не преследовать село Илиешти Бистрицкого монастыря из-за податей и душегубин.

79. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует Пынгэрацкому монастырю село Иванешти на Кракове, Нямецкого края.

80. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует Пынгэрацкому монастырю место для мельницы на речке Киандул в селе Дэрмэнешти, округа Камень.

81. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пынгэрацкому монастырю села Билэешти и Иванешти на Кракове, Нямецкой области, две мельницы на Кракове, одну в Дармэнешти, пасеку на Бохотине, 3 фалчи виноградника в Котнари и два семейства цыган.

82. — 1612 (7120) г. января 16. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пынгэрацкому монастырю села Билэешти, Иванешти, селище Малый Алмаш, цыган, виноградник в Котнари на Новом Холме, дарованные бывшим хатманом Андреем, а также пасеку в заповедном лесу, у устья Хемеюсула.

83. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пынгэрацкому монастырю поляну и место, которые были подсудны местечку Камень и пожалованы господарем Александром при основании монастыря.

84. — 1612 (7120) г. января 16. Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю села Беринденти, и Сэбоани, дарованные господарем Еремией Могила.

85. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю село Борчешти, Нямецкого края, дарованное господарем Ароном.

86. — 1612 (7120) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю мельницы, пасеку, хутор и крепостных в Красном Тырге.

87. — 1612 (7121) г. января 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю село Ваютори, Нямецкого края, пожалованное господарем Симионом Могилой.

88. — 1612 (7120) г. января 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю села Жидешти и Рушчори, Нямецкого края, пожертвованные Дамианом и его женой Настасией.

89. — 1612 (7120) г. января 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю дома и лавки в центре местечка Оргеев, дарованные покойным пырколабом Доничем.

90. — 1612 (7120) г. января 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Галатскому монастырю село Быличешти на Серете, Сучавского края, освобождая его от всех податей, за исключением главной государственной.

91. — 1612 (7120) г. января 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает уряднику из Камения оставить в покое села Жидешти и Рушчори, которые «были им подсудны», а теперь находятся в подчинении Секулского монастыря.

92. — 1612 (7120) г. января 21, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Побратскому монастырю право взимать глобы и душегубины с монастырских сел Доровуньского края.

93. — 1612 (7120) г. января 21, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Побратскому монастырю глобы и душегубины с его сел в Нямецком крае.

94. — 1612 (7120) г. января 25, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает великим ватафам и господарским слугам Васлуйского края оставить в покое село Гэрбешти, принадлежащее жене покойного дворника Тоадера Драготэ.

95. — 1612 (7120) г. января 29, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Хомирскому монастырю село Страхотин, Горлэуского края, отнятое у него чашником Андроником.

96. — 1612 (7120) г. января 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Молдовицкому монастырю две мельницы в местечке Бая с пивоварней, солодильней и четырьмя домами для послушников.

97. — 1612 (7120) г. февраля 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю часть села Орбик, Нямецкого края, дарованного покойным копиносцем Чолпаном.

98. — 1612 (7120) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю часть села Орбик, Нямецкого края, виноградники в Банове и скит монаха Чолпана, пожертвованный княгиней Думитрой и ее дочерью Кырстиной, женой пахарника Самойла.

99. — 1612 (7120) г. февраля 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бистрицкому монастырю старый заповедный лес со всеми его пределами по льготной грамоте, выданной господарем Стефаном Старым.

100. — 1612 (7120) г. февраля 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает монахам Сучевицкого монастыря оставить сено, скошенное на поляне под Чахлэу, так как оно принадлежит монахам из Бистрицы.

101. — 1612 (7120) г. февраля 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бистрицкому монастырю село Тымпени на Белом Потоке, Нямецкого края, «которое несправедливо было отнято у него великим дворником Урекэ».

102. — 1612 (7120) г. февраля 12, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пынгэрацкому монастырю 3 фалчи и 40 прэжини виноградника в Котнари на холме Томбрика, пожертвованные покойным хатманом Андреем.

103. — 1612 (7120) г. февраля 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает шолтузу и котнарским пыргарям позволить винограднрю Раду работать только для Пынгэрацкого монастыря.

104. — 1612 (7120) г. февраля 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пеонскому монастырю его пределы в Нямецком крае так, как они были установлены митрополитом Теодосие.

105. — 1612 (7120) г. февраля 17, Яссы. — Великий дворник Верхней Земли Нэдэбайко пишет сборщикам душегубни Нямецкого края оставить в покое село Юкаш Галатского монастыря, так как он простил убийство, совершенное в пределах этого монастырского села.

106. — 1612 (7120) г. февраля 22. — Господарь Стефан Томша приказывает сборщикам податей Нямецкого края не трогать имущества вистерничела Пакурару, «так как он старый придворный».

107. — 1612 (7120) г. марта 6, Бэнчени. — Опиц из Бэнчени, Романского края, закладывает своему шурину Глиге из Селевестре свою часть вотчины, так как тот уплатил за него подать в 10 золотых; она останется в залоге до уплаты долга.

108. — 1612 (7120) г. марта 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Побратскому монастырю озеро Вялеул с гирлами и прутняком.

109. — 1621 (7120) г. марта 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает пыркэлабам и сборщикам податей Нямецкого края не преследовать крепостных Синайского монастырю из села Юкащ.

110. — 1612 (7120) г. марта 9, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает монастырю Византя место от устья Малого Визэуцула до холма Рэпиташула, дарованное бывшим путненским старостой Броштоком.

111. — 1612 (7120) г. марта 10, Яссы. — Сын письмоводителя Думитру Дрэган занимает у Думитрашко Стефана на один год 300 золотых под залог своего села Маринешти и, не будучи в состоянии уплатить долг к сроку, продает его за 400 золотых получив разницу в 100 золотых.

112. — <1612> марта 11. — Дворник Василе Прожеску и ватаф Хилип свидетельствуют, что Ана выкупила у Лазара свою вотчину в Кындешти, Нямецкого края, проданную сестрой ее матери Параской вотагу Андриану, отцу Лазара, и отдает теперь ее Петре Хадымбулу за долг в 140 золотых.

113. — 1612 (7120) г. марта 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Нямецкому монастырю село Дрэгэнешти с его Хутором Брустури, находя владение им Рышского монастыря незаконным.

114. — 1612 (7120) г. марта 20. — Ивул возвращает Глиге часть, принадлежащую Сэбэу из Соливестри, получая скот, одежду и засеянный участок.

115. — 1612 (7120) г. марта 24, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает нямецким пыркалабам оставить в покое мельницы Секулского монастыря в селе Выштори до тех пор пока монахи не представят льготных грамот и пока вопрос не будет решен окончательно.

116. — 1612 (7120) г. марта 25, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает великим ватафам Сучавского края разыскать и привести «с веревкой на шее» Воронецкому монастырю крепостных, разбежавшихся по боярским селам и которых монахи не могут собрать из-за урядников и боярских ватаманов.

117. — 1612 (7120) г. марта 26, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает монастырю Драгомирна села Урички и Флэмынзи Гырлэуского края, дарованные логофэтом Строичем.

118. — 1612 (7120) г. апреля 11, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Хоморскому монастырю гору Мэгура со всеми ее источниками, запрещая кому бы то ни было рубку дров, выпас скота или рыбную ловлю.

119. — 1612 (7120) г. апреля 13, Бырлад. — Шолтуз Ион и 12 пыргарей из местечка Бырлад подтверждают Крецулу и Прекупу место для пасеки в селе Ходжешти на речке Богдана, купленное у Настасии за 6 талеров серебром.

120. — Господарь Стефан приказывает великим ватафам Ясского и Дорогуньского уездов разыскать крепостных Побратского монастыря, разбежавшихся по слободкам и боярским селам во времена Мовилештов и «сдать их на руки монахам».

121. — 1612 (7120) г. апреля 16. — Господарь Стефан подтверждает Хоморскому монастырю село Стэучени, Дорогуньского края, захваченное хатаманом Исаком Балика.

122. — 1612 (7120) г. апреля 17. — Господарь Стефан подтверждает Секулскому монастырю владение заповедными лесами, горами, полянами и реками с тем, чтобы никто из посторонних не смел нарушать пределов этих мест.

123. — Господарь Стефан подтверждает Сукулскому монастырю село Выштори Нямецкого края, дарованное государем Симионом Могилой.

124. — 1612 (7120) г. апреля 17, Яссы. — Господарь Стефан приказывает нямецким пыркалабам не причислять к Нямецкому округу село Выштори, а оставить его Секулскому монастырю, так как это село пожаловано прежними господарями.

125. — 1612 (7120) г. апреля 18. — Господарь Стефан Томша подтверждает дьяку Григоре часть поместья в селе Обрэчени, Романского края, купленного у Кондря, Агаты и их родственников, правнуков Станчула.

126. — 1612 (7120) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Молдовы Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю часть вотчины в Негрилешти, принадлежащую Тоадеру и его сестре Станке, детям Ивула Кырсти, дарованную монастырю.

127. — 1612 (7120) г. апреля 18. — Митрополит Анастасие, епископ Митрофан и великий логофэт Войку совершают мировую сделку агапиевских монахов с секулскими относительно поляны Уреки, вместо которой Секулский монастырь дает Агапиевскому монастырю три поляны в Цэмпче.

128. — 1612 (7120) г. апреля 21, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю села Сэбояни и Вериндешти, Романского края, пожалованные господарем Еремией.

129. — 1612 (7120) г. апреля 26. — Господарь Стефан Томша подтверждает Ионикие из Антэлешти часть поместья, купленную у Бормотэ.

130. — 1612 (7120) г. апреля 26, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю цыган.

131. — 1612 (7120) г. апреля 27, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю вотчину в селе Орбик, Нямецкого края; Ион из Руптуры проигрывает тяжбу.

132. — 1612 (7120) г. мая 4, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Берзунцкому монастырю село Богдана из Тротуше с мельницами и дворовым цыганом с семьей.

133. — 1612 (7120) г. мая 6, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Секулскому монастырю владение селами Жидешти и Рушчиори Нямецкого края, пожалованные вистиером Дамианом.

134. — 1612 (7120) г. мая 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает вистиеру Тоадеру Кырлигу из Брицкани части поместья в селах Брицкани, Кырлиджи и Бэргэвани, купленные у Сергие и его родичей.

135. — <1612 гг.> мая 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Истрате части поместья в Питичени, купленные за 250 талеров у Ионашко и его родственников.

136. — 1612 (7120) г. мая 14. — Апостол Сехулиан составляет акты Божиле из Поки на две вотчины Глигорчи за два убийства, совершенные в этом поместьи, за которые Божилэ уплатил двумя добрыми волами и 4 леями.

137. — 1612 (7120) г. мая 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Агапиевскому монастырю поляны и просчистки, пожалованные прежними господарями в пределах Негрилештов.

138. — 1612 (7120) г. мая 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому армашу Никорицэ части села Врэжитори, купленные у Пэнтелея и его родичей.

139. — <1612 г.—1615 г.; 1622 г.—1623 г.> мая 21. — Господарь Стефан Томша жалует Вынэторскому монастырю ежегодный оброк: зерно, вино, мед, соль и деньги.

140. — 1612 (7120) г. мая 26, Яссы. — Господарь Стефан Томша освобождает от налогов дома монастыря св. Савы в Яссах, пожалованные Еремией Могилой.

141. — 1612 (7120) г. мая 27, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает ясским чиновникам не беспокоить подворье монастыря св. Савы в Яссах никакого рода податями и повинностями.

142. — <1612 г.> июня 2, Шолдэнешти. — Великий дворник Надэбайко подтверждает дьяку Глигорие из Алтэлешти озеро с огородами, разбитыми его отцом.

143. — 1612 (7120) г. июня 4. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между сыном Параскивы Георге и Филипом с братьями из-за поместья в селе Рошкани на Сучаве и Джурджени, Васлуйского края.

144. — <1612 г. до июня 13>. — Шолтуз из Хуши и другие подтверждают стольнику Думитру половину села Рэспопи, купленную у сыновей Силиона за 50 талеров.

145. — <1612 г. до июня 13>. — Лесничий Маркович, дьяк Тоадер Бегнул и другие лица подтверждают стольнику Думитру и питарелу Симиону половину села Роспони, купленную за 50 талеров.

146. — 1612 (7120) г. июня 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает стольнику Думитру и питарелу Симиону Мирка части сел Роспони и Цинтешти, Фолчиевской области.

147. — 1612 (7120) г. июня 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисерикапскому монастырю село Троицу Нямецкого края и мельницу на Кракове, вблизи Аверешти.

148. — 1612 (7120) г. июня 17, Яссы. Господарь Стефан Томша подтверждает Бисерикапскому монастырю село Троицу на Кракове, Нямецкого края, постановляя чтобы гюбы и душегубины взимались монахами на одежду и сапоги.

149. — 1612 (7120) г. июня 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша поручает урядникам из Камепя оставить в покое село Троица, Нямецкого края, принадлежащее Бисерикапскому монастырю, а также мельницу на Кракове.

150. — 1612 (7120) г. июля 2, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Агапиевскому и Сокулскому монастырям, находящимся в тяжбе с разеиами из Мынжешти, Бэлцэешти и Братулеци, все границы со стороны Хангу.

151. — 1612 г. июля 17. — Григоре со своей женой Иоаной жертвуют Бисерикапскому монастырю их пасеку, фруктовые сады в лесу и росчисти 4 полей в селе Попчешти.

152. — 1612 (7120) г. июля 17, Яссы. — Господарь Стефан уполномачивает Синайский монастырь, урядника и вэтэмапа из села Юкаи привести в повиновение всех крепостных, паиазуя ослушников.

153. — 1612 (7120) г. июля 24, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает Хоморскому монастырю село Страхотин, Гэрлэуского края, захваченное бывшим пахарником Андроником.

154. — 1612 (7120) г. июля 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает дьяку Карпу части села Миклэушени за Прутом, Ясского края, купленные у попа Тоадера и других.

155. — 16о2 (7120) г. августа 4, Яссы. — Зангу, сын Петре из Лиешти, продает Пенице свою часть вотчины в Бунешти за 22 талера.

156. — 1612 (7120) г, августа 5. — Господарь Стефан Томша приказывает бывшему баковскому уряднику Лупулу оставить Бистрицкому монастырю малые пошлины с Бакова и вернуть взятые им пошлины.

157. — 1612 (7120) г. августа 16, Бэнчени. — Вэрвара Нетеда дарует своей внучке Марике, дочери Глигы из Сэловестри, свою часть вотчины с селищем и селом, пашни, мельничный брод, плодовые сады, росчисти и место для пасеки.

158. — 1612 (7120) г. августа 17. — Господарь Стефан Томша подтверждает Галатскому монастырю селище сел Мынжешти, Фолфэешти и Кристешти; никто не смеет нарушать владения и каждый человек должен платить исполье.

159. — <около 1613 г. сентября 24>. — Господарь Стефан Томша приказывает романскому пыркэлабу Думитру расследовать положение послушников романского епископства.

160. — <1612 г. сентября 1—1613 г. августа 31>. 7121. — Господарь Стефан Томша подтверждает вистерничелу Захарии части вотчины в селах Кушкани и Бодичени, Немецкого края; племянники Филипа проигрывают тяжбу.

161. — <1612 г. сентября 1—1613 г. апреля 31> 7121. — Господарь Стефан Томша приказывает сборщикам податей, разъезжающих по делам службы по Немецкому краю, не брать волов и коров у людей из сел Пынгэрацкого монастыря Вилешти и Селиштя в счет податей других сел или других лиц.

162. — 1612 (7121) г. сентября 9, Бодей. — Господарь Стефан Томша приказывает пыркэлабам, шолтузу и романским пыргарям оставить в покое послушников местного епископства.

163. — 1612 (7120) г. сентября 13. — Господарь Стефан Томша приказывает уряднику из Кэкэчени оставить в покое часть села Брэешти, принадлежавшую бывшему хатману Балика, подаренную хотинским пыркэлабом Еремие своему слуге.

164. — 1612 (7121 г. сентября 24. — Господарь Стефан Томша подтверждает спэтару Симиону, спэтару Дамиану и другим половину села Кипричени в их тяжбе с ровешами Павлом Русулей и другими.

165. — 1612 (7121) г. сентября 30. — Великий пахарник Ионашко, пыркэлаб Пынтелей и котнарский шолтуз свидетельствуют, что Ионашко Григорча и его внучка Ефимия судятся со своей родственницей Тодосией Опинокае из Сучавы из-за полторы фалчи виноградника в Дялул Мындру, оставленные монахиней Гриппиной своей племяннице Ефимии, дочери клучера Мирона.

166. — 1612 (7121) г. октября 9, Гречени. — Костин, зять Лупула, с женой Ангелиной и шурином Василе продают за 100 талеров хотинскому пыркэлабу Гоя свою вотчину в Должешти.

167. — 1612 (7121) г. октября 14. — Смежные поместья Должешти свидетельствуют, что зять и сыновья Лупула Гоя продали их двоюродному брату хотинскому пыркэлабу Думитру Гоя свою вотчину в Должешти.

168. — 1612 (7121) г. ноября 3, Яссы. Господарь Стефан Томша прекращает распрю между селами Чернаци, названные Биляцигани, и Гречи, названным Ротомэнешти, Тутовского края, из-за куска вотчины, захваченной женой хотинского пыркэлаба Мэрикой.

169. — 1612 (7121) г. ноября 5, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает ясскому уряднику Гоя части сел Должешти, Рунш и Блэждешти, купленные у своих внуков Юрашко и Ангелины, детей Марики.

170. — 1612 (7121) г. ноября 15. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между Думитру и Драганом.

171. — 1612 (7121) г. ноября 25. — Господарь Стефан Томша подтверждает логофэту Войко третью часть села Фицинешти на Путне, купленную у попа Крэчуна и его сестры за 30 талеров.

172. — 1612 (7121) г. ноября 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между питарелом Ионом Хэугулом его людьми с письмоводителем Небожатко из-за камыша, находящегося на запад от старой Жижии; Хэугул и его люди проигрывают тяжбу.

173. — 1612 (7121) г. декабря 1, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает распрю ватафа хынзаров с другими лицами из-за двух мельничных бордов села Петрилешти, называемого Борчешти.

174. — 1612 г. декабрь, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает апроду Михаилу Мармуре из Мармурени седьмую часть села Гырчини из Ракове, Тутовского края, купленную за 300 татарских золотых у Грэилэ.

175. — <1612 г.—1614 г.> декабря 4, Бырлад. — Великий дворник Урсул Нижней Земли приказывает Драгану, ватагу Гирла Путны, расследовать распрю между бырладским торговцем Яне и людьми из Болотешти и Витэнешти, из-за мельничного брода на Путне.

176. — 1612 (7121) г. декабря 8. — Комиссел Исайко одалживает у бывшего постельника Кизана 80 талеров серебром, заложив ему сроком до Троицы свою вотчину в Пашкани с мельницами и паромом на Серете, местами для пасек и лугов.

177. — 1612 (7121) г. декабря 22, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает апроду Ионашко Кукоря вотчину в Остончени на Турии, Ясского края, купленную у Тодера Мэчуко с тем, чтобы его братья получили свою часть из другого поместья Тодера.

178. — 1613 (7121) г. января 1, Яссы. — Господарь Стефан Томша освобождает от всех повинностей, кроме казенных налогов, села Галатского монастыря Садна и Тэмэшени, Романского края. Он приказывает также своим слугам переловить воров, находящихся в этих селах.

179. — 1613 (7121. г. января 6. — Господарь Стефан подтверждает бывшему ырнэлабу Пантелею часть поместья в Хорлешти, Кырлигатурского край, купленную за 40 талеров у Григоре, Василе и их родственников.

180. — 1613 (7121) г. января 11, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает жене Тодера Драгота владение 130 ульями, взятыми Драготэ у логофэта Черната.

181. — 1613 (7121) г. января 11. — Господарь Стефан Томша подтверждает Путненскому монастырю владение селом Красна, Сучавского края, дарованное покойным Филотеем, бывшим хушским епископом.

182. — 1613 (7121) г. января 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает Еремии из Чиритени привести к нему Штефана Болдеску и Ионицэ из Бучуми, тянущихся с попом Ионашку из Билэешти.

183. — 1613 (7121) г. января 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает великому армашу Никоарэ купленные части сел Бикани и Балосинешти на Симиле.

184. — 1613 (7121) г. января 15. — Федор, Исак, Татьяна и другие лица продают Георге Морозану свои части села Тыршицы за 55 талеров и лошадь.

185. — 1613 (7121) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает комису Исайко владение половиной села Пашкани, раньше отобранную у него насильственно хатманом Исаком Баликом, которую господарь разрешает ему теперь выкупить за 80 талеров и доброго коня.

186. № 1613 (7121) г. января 17, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисерикапскому монастырю мельницу в селе Аперешти на Крапове, Нямецкого края, найдя необоснованными притязания господаря Арона из Ясской Земли.

187. — 1613 (7121) г. января 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша выносит приговор относительно третьей части села Тэлпэлешти на Молдове, Сучавского края, в пользу бывшего вистиера Боула в тяжбе с Лазором Даупом, обвинявшим его в насильственном захвате его вотчины.

188. — 1613 (7121) г. января 20, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает бывшему вистиеру Боулу село Фрэтешти Нямецкого края, заложенное ему Юрашко и позже проданное им же Боулу, после того как он был им выкуплен из плена; из этого вытекает, что обвинение его жены княгини Кираны необоснованно.

189. — 1613 (7121) г. января 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Пэтрашко Удря часть села Орешени, купленную у дочери Гавриила Немиша Аниски.

190. — <около 1613 г.> января 24. — Параска из Кындешти продает за 15 золотых свою часть вотчины в Кындешти вэтафу Андриану из Стэнешти.

191. — 1613 (7121) г. января 24, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает нямецкому пыркалабу Василе выделить часть Анги из Кындешти, принадлежащую Параске, купленную за 150 золотых Петре Хадымбулом.

192. — 1613 (7121) г. января 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает дьяку Василе Динга часть села Симинтя на Шомузе, Сучавского края, купленные у потомков глобника Мана.

193. — 1613 (7121) г. января 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает пыркалабу Еремии части вотчины в Брэешти, Гэрлэуского края, купленные за 2000 талеров серебром во времена Еремии Могилы у своих разешев и захваченные потом хатманом Исаком Балика.

194. — 1613 (7121) г. февраля 3, Яссы. — Господарь Штефан Томша разбирает тяжбу между питарелом Ионашко Лацко из Мэгошешти и стольником Никоарэ Блиханом из Корнешти из-за границы, находя жалобу Блихана необоснованной.

195. — 1613 (7121) г. февраля 9, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Галатскому монастырю часть озера Каховула с правом взимать по старому обычаю пошлину с рыбы.

196. — 1613 (7121) г. марта 4, Попшори. — Шолтуз Андреяш и 12 пыргарей из местечка Вашуй дают показания, которыми свидетельствуют, что Симион Краснэш продал великому логофэту Войко за 150 талеров свои части поместья в селах Грумэзешти и Фаури, Васлуйского края.

197. — 1613 (7121) г. марта 8—апреля 12. — Дьяк Лупул из Думшети и другие лица свидетельствуют, что Мотря продала свою часть поместья в селе Миклэушани дьяку Карпу за корову с теленком и 5 талеров.

198. — 1613 (7121) г. марта 15, Котнари. — Паскалина Строичоае и ее сын Ионашку Строич разрешают, чтобы священник Ионашко и дьяк Иларион выкупили за 280 талеров половину села Унгени, Нямецкого края, купленную покойным Строичем, бывшим логофэтом.

199. — 1613 (7121) г. марта 26. — Господарь Стефан Томша возвращает внукам великого дворника Албота, сыновьям Георге Албота села, забранные у них насильно Тодэром Могила во времена Еремии Могилы и хатманом Исаком Балика во времена Константина Могилы; они платят Пантократорскому монастырю 450

талеров, а господарю дают крытую карету с четверкой добрых коней, которая будет служить государственным нуждам. —

200. — 1613 (7121) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисерикянскому монастырю село Троица на Кракове, Немецкого края, бывшее государево и подчиненное округу Камень, а также участок в Скаришоаре и мельницу на Кракове в селе Аверешти.

201. — 1613 (7121) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша указывает, что после того как он выкупил бывшего виетнера Воула из татарского плена, он ему вернул село Давидени, Немецкой области, которое было отдано великому чашнику Тэнэ, после того как этот явился к нему с «наветами». Господарь получил от Воула 6 серых коней для упряжи, оцененных в 300 золотых, которых он передал для государственных нужд.

202. — 1613 (7121) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между великим логофетом Войко и женой бывшего дворника Ионашко Боля Маргиной и его сыновьями из-за четвертой части села Грумэзешти и Фаури, Васлуйского края, незаконно купленной Ионашко Боля у дьяка Трифана за 120 талеров, так как сыновья великого логофета Войко являются более близкими родственниками дьяка Трифана. Великому логофету Войко подтверждается еще четвертая часть Грумэзешти и Фаури, купленные за 150 талеров.

203. — 1613 (7121) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша дарует Немецкому монастырю место на пустыре, где Жижия впадает в Прут, в нижней части заповедного леса, «чтобы основать там село».

204. — 1613 (7121) г. марта 31. — Господарь Стефан Томша подтверждает монастырю св. Ильи село Розбоени в Белой Долине, Немецкого края, с мельницами и доходами, дарованное господарем Петру.

205. — 1613 (7121) г. марта 31, Яссы. — Господарь Стефан приказывает Скарлатскому и черновицкому старосте Гаврилашу поставить на вид Ленцое на Юрзуци, чтобы он оставил в покое впрода Продана.

206. — 1613 (7121) г. апреля 1. — Господарь Стефан подтверждает Берзунцкому монастырю поместье Бракачу и мельницу, дарованное монахом Павелом.

207. — 1613 (7121) г. апреля 1, Яссы. — Господарь Стефан Томша пишет немецким пырколабам расследовать жалобу виетерничела Ионашко из Обыршна на потерявших ему корову «людей из его села».

208. — 1613 (7121) г. апреля 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша пишет дьяку Русулу из Фрэнчучи разобрать тяжбу между Тоадером и Ионашко из Вотешти с Бэнясяну из-за долга в 20 золотых.

209. — 1613 (7121) г. апреля 10, Яссы. — Господарь Стефан Томша уполномачивает монахов Немецкого монастыря владеть селом у устья Жижии.

210. — 1613 (7121) г. апреля 10, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Побратскому монастырю озеро Белеул, 9 гирл и пляж в Вэлени.

211. — 1613 (7121) г. апреля 10. — Господарь Стефан подтверждает Хоморскому монастырю озера и его границы.

212. — 1613 (7121) г. апреля 16, Яссы. — Второй логофет Георге Балш подтверждает договор между дьяком Григорие и Тетя относительно совместного владения частью села Комэнешти до тех пор пока Григорие не соберет 120 татарских золотых.

213. — 1613 (7121) г. апреля 17. — Господарь Стефан Томша подтверждает раздел вотчины в Хэнцешти, произведенный дочерью Некифора Драгэлиной. Она ее делит на два жребия для двух своих дочерей.

214. — 1613 (7121) г. апреля 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Тазловскому монастырю место в селе Колцешти, захваченное бывшим чашником Бочоком.

215. — 1613 (7121) г. апреля 21, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает одному чиновнику оценить пасеку, виноградник и росчисть, на вотчине Кирилл, а Тудуман должен возвратить эти деньги.

216. — 1613 (7121) г. мая 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает романскому епископству пасеку с ульями и плодовые сады в селе Рокитоаса, Текучского края, дарованные монахом Ионом и его сыновьями.

217. — 1613 (7121) г. мая 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает романскому епископству владение пасекой и сенокосом в пределах села Гыдинци.

218. — <1613 г.> мая 30. — Нямецкий пыркэлаб Василе Прикеску разбирает тяжбу между Томой Брас с Игнатом и Табуки с Франдэ из-за росчисти с фруктовым садом в Белчешти и находит владение Томой и Игнатом законным.

219. — 1613 (7121) г. июня 1, Сучава. — Господарь Стефан жалует монастырю св. Ильи кусок участка в пределах села Шен, округа местечка Сучавы.

220. — 1613 (7121) г. июня 1, Сучава. — Господарь Стефан Томша подтверждает монастырю св. Ильи владение озером Кепча и 24 фалчами сенокоса в пределах местечка Сучавы, ближе к границе Тэтэранов.

221. — 1613 (7121) г. июня 12, Яссы. — Мургоч Тофан и дворник глоты Генги свидетельствуют, что сын Борчи Михаил продал за 15 талеров сыну Буре Пэкурару свою часть в селе Кришинешти, Фэлчиевского край.

222. — 1613 (7121) г. июня 16. — Господарь Стефан жалует хушскому епископству коноды пшеницы, бочки вина, мед и аспры на расходы.

223. — 1613 (7121) г. июня 22, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает грамоту апроду из Бротнани Мэлаю на половину села Жэрдяни, Дорогуньского края, на то время пока монахи Пантократорского монастыря не принесут льготных грамот и записей.

224. — 1613 (7121) г. июля 5, Белечени. — Господарь Стефан Томша подтверждает дьяку Погоци из Бырзовени его часть в селе Бодешти, из-за которой он тягался с бывшим дворником Драготэ и Пэкурарю из Кырлиджи.

225. — <1613 г. сентября 1—1614 г. августа 31> 7122 г. — Патрашко Башотэ и другие свидетельствуют о продаже цыгана дьяку Никите за 10 золотых попом Ионашко из Годешти.

226. — 1613 (7122. г. сентября 1. — Силиште со своей женой продают Бисерикянскому монастырю селище Романешти за 50 овец, кобылу с жеребенком и стригуном.

227. — 1613 (7122) г. октября 1, Гырлэу. — Романский епископ Павел и Рэдэуцкий епископ Атанасие выносят решение, чтобы цыган Путнянского монастыря, убивший другого цыгана, принадлежавшего монастырю Секу, перешел во владение этого монастыря.

228. — 1613 (7122) г. октября 20, Чабрэу. — Великий дворник Нижней Земли Ионашко и другие свидетельствуют, что они были в Чабрэу, когда Думитру Робул ушел с татарами, говоря, что больше не вернется, забрав у Лазара Брудэ двух коней, оружие и одежду, оставив взамен свою вотчину в Глодени.

229. — 1613 (7122) г. ноября 5, Хотин. — Дети Лупула Гое Василе и Ангелина продают часть своей вотчины в селе Должешти, Романского края, брату их отца хотинскому пыркэлабу Думитру Гое.

230. — 1613 (7122) г. ноября 5, Роман. — Господарь Стефан Томша приказывает всем романским пыркэлабам и шолтузу освободить от некоторых обязанностей послушников местного епископства.

231. — До 1613 (7122) г. декабря 3. — Гаврил Балич и его братья продают за 121 талер части вотчины в Божиене их племяннику писарю Мире Мармуре.

232. — 1613 (7122) г. декабря 3. — Господарь Стефан подтверждает писарю Мире Мармуре половину села Божиени, купленного у Гаврила Балича и его братьев правнуков Драгоша Ротомпана.

233. — <1613 г. декабрь—1615 г. октябрь>. — Господарь Стефан Томша подтверждает слуджеру Тоадеру части села Кэкэчани на Сэрате, Фэлчивского края.

234. — 1613 (7122) г. декабря 17, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает великому логофэту Белдиману село Самашкани, купленное за 30 талеров у Павела, Тоадера и у их родственников.

235. — 1613 (7122) г. декабря 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает владение Бисериканского монастыря селом Тройца, Нямецкого края.

236. — 1613 (7122) г. декабря 19. — Размежевание села Тройца великим спэтаром Василе Бочулеску.

237. — 1613 (7122) г. декабря 20. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между пахарником Елисеем и его родственниками, сыновьями Нягу, внуками Поянэ, с сыном Настя Казаном, из-за четвертой части села Хелеви на Тазлове, Тротушского края, присуждая племянникам Поянэ шестую часть села Поляны.

238. — <1613 г.—декабря 23—1614 г. января 23> 7122, Яссы. Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу Глигория Шк-янула и Арсение с Козмой из-з вотчины, купленной в селе Оборочени, в результате чего они мирятся.

239. — <1614 г.—1615 г. июнь>. — Хатман и пыркэлаб Сучавы Стурдэя подтверждает дворнику Нэдэбайко несколько семейств цыган.

240. — <1613 г. — 1615 г. января 3>. — Великий дворник Верхней Земли Мырэя приказывает сборщикам душегубин Нямецкого края оставить в покое село Юкаш, принадлежащее Галатскому монастырю, так как он простил ему совершенное убийство.

241. — 1614 (7122) г. января 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Молдовицкому монастырю предел, полученный от Синтилиэйского монастыря обменом на поместье Сасчори. Этот предел был преступлен Удрештами. Господарь выносит окончательное решение после того, как назначенный им урядник Сучавы Иахим расследовал пределы, установленные Тэуту.

242. — 1614 (7122) г. января 14, Яссы. — Господарь Стефан приказывает пыркэлабам Нямецкого края не взымать малых глоб с сел Пынгэрацкого монастыря, оставленных монахам на «сапоги».

243. — 1614 (7122) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша судит внуков Михула Попича и внуков Буда, вынося решение, что внуки Буды должны владеть селами Черешчешти и Шарба, а внуки Попича Иванчикоуцами и Глодешами.

244. — 1614 (7122) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша пишет великим ватафам Сучавского края оставить в покое село Галатского монастыря Вэлчешти.

245. — 1614 (7122) г. января 15. — Дочь бывшего питара Владики Солонка продает за 35 талеров дьяку Н никулу пасеку в пределах Онештов.

246. — 1614 (7122) г. января 21, Яссы. — Второй логофэт Георге Балш и другие бояре свидетельствуют, что Арсение Небожатко купил части вотчины в селе Влэдени на Жижии, Гырлэуского края.

247. — 1614 (7122) г. января 29, Тодерешти. — Жена питара Владики Одокия с дочерью Соломией продают свою часть вотчины в Оп шти, Ясской области дьяку Дрэгушану и бывшему пыркэлабу Неницулу, за 26 талеров.

248. — 1614 (7122) г. февраля 2. — Ушер села Боблетечи Никоарэ и его родственники продают за 45 талеров части в Мыдырэчи и Вэлэшени попу Симиону из Мэдаржечи.

249. — 1614 (7122) г. февраля 9. — Господарь Стефан жалует постельнику Енаке село в Столничене, Ясского края, принадлежащее наместнику Василе Строичу.

250. — 1614 (7122) г. февраля 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает грамоту бывшему старосте, ватаману из Рошиечи Опчулу на получение тамошних податей, которые будут платиться по регистрам господарской казны.

251. — 1614 (7122) г. февраля 14, Яссы. — Господарь Стефан Томша обращается к великому ватафу Дорогупьского края с просьбой расследовать жалобу Настасии и ее сына Ионашко Вартика на Вемэшканула, вспахавшего вотчину в Петрешти не имея на то права.

252. — 1614 (7122) г. марта 2. — Урсу Плоп и его родственники продают Никифору Билакое и Авраму части села Плопени.

253. — 1614 (7122) г. марта 15, Штефэнешти. — Сын Мирона Штефан с сестрой и со своими сыновьями продают половину третьей части села Влэичени дворнику из Штефэнешти Михэиле в присутствии шолтуза, пыргарей, господарского священника и различных торговцев из Штефанешти.

254. — 1614 (7122) г. марта 23. — Второй логофэт Балш подтверждает произведенный Игнатом Чоголя и его свояком Стратом (Естратие) раздел поместий: Манова, Сороцкого края, Верехоешти, Ясского края и Вэтэмани, Нямецкого края, причем в этом последнем Игнат Чоголя «не должен обосновываться».

255. — 1614 (7122) г. марта 26, Яссы. — Логофэт Георге Балш, хотинский пыркэлаб Думитру Гое и другие бояре свидетельствуют, что писарь Арсение Набожатко купил несколько частей в поместье Влэдени на Жижии, Гырлэуского края.

256. — 1614 (7122) г. марта 29. Господарь Стефан подтверждает хотинскому пыркэлабу Думитру Гое части сел Должешти, Фыртешти и Руши, купленные у племянников: Исака, Юрашко и Ангелины, а также части сел Баломирешти и Влэджешти, все Романского края.

257. — 1614 (7122) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает письмоводителю Арсению Пэбоакатко владение селом Влэдени на Жижии, Гэрлэуского края, частью унаследованным и частью купленным.

258. — 1614 (7122) г. мая 3, Яссы. — Господарь Стефан Томша обращается к великим вотафам Васлуйского края, чтобы они справедливо присудили комису Андрею из Порчештени вотчину, которой он заплатил за убийство человека.

259. — 1614 (7122) г. мая 6. — Господарь Стефан Томша подтверждает Кошеску из Кошешти место для пасеки с тем, чтобы Георге перенес свои улья в другое место.

260. — 1614 (7122) г. мая 8. — Думбрава из Бахны продает за 15 талеров свою вотчину Захарии из Бербешти для того, чтобы откупиться за украденные им у сына Рожницы Марку улья.

261. — <1614 г. мая 8>. — Сын Даниля из Бахны Никита продает за 10 талеров свою часть вотчины Захарии из Бербешти для спасения своей жены.

262. — 1614 (7122) г. июня 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает монастырю с Пропоной Горы пределы заповедного леса так, как они были установлены митрополитом Теодосие во времена господаря Еремии.

263. — (7122) г. июля 2. — Внучки Дамболе Соломна, Анафимие и Кондакия продают Ивашку Кыржу и его жене Марии части поместья в Кымпуриле, Рэкоасе и Верде на Шушице, Путненского края.

264. — 1614 (7122) г. июля 11. — Господарь Стефан подтверждает попу Тоадеру место в Пэстровени, утерянное Пинтилие и Михаилэ из «Поджешти» по суду.

265. — 1614 (7122) г. июля 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает грамоту дворянину глоты Гянгэ на место для дома в селе Паркова на Чахуре, Хотинского края.

266. — 1614 (7122) г. июля 21. — Второй логофэт Балш и другие бояре свидетельствуют, что великий комис Думитру купил за 30 наличных талеров село Баломирешти, Романского края, у дочери Романа Плеша Кэтины.

267. — 1614 (7122) г. июля 25. — Ключер Константин Корпач жалует монастырю св. Саввы в Яссах половину своего виноградника в Коноу, которым он владеет вместе со своей сестрой княгиней Настасией Вартикоае.

268. — 1614 г. июля 25. — Архимандрит Митрофан и другие синайские монахи из метоха св. Параскевы в местечке Яссы обязуются предоставлять монахам Секулского монастырю, прибывающим в Яссы, келию, выстроенную бывшим романским епископом Митрофаном в этом метохе.

269. — 1641 (7122) г. августа 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша вызывает на господарский суд Руджину из Селешку, обвиняемого в нарушении границы крепостными господарского села Шендриченн, Дорогуньского округа.

270. — <1614 г.—1615 г.> августа 27, Яссы. — Чобан из Теленешти продает за 41 талер свою часть в Теленешти вотаву батраков великого логофэта Белдимана, Корчулу Михэилашу, для спасения своего сына Негруца, которого хотел повесить хатаман Стурдза.

271. — <1614 г. сентябрь—октябрь> 7123. — Великий дворник Урсу и великий дворник Мырзя, вместе с другими боярами разрешают игумену Голиевского монастыря в Яссах продать бывшему великому логофэту Некифору Белдиману за 500 злотов село Ружинци на Чухуре, Ясского края, так как Ватопедский монастырь с Афона находится из-за турок в большой нужде.

272. — <1614 г. сентября 1—1615 г. августа 31> 7123, Бая. — Шолтуз Иля и цыргари свидетельствуют, что Гаврил Баличу продал дом за 32 талера Глигору из Спэтэрешти «по жребию».

273. — <1614 г. сентября 1—августа 31> 7123. — Второй логофэт Балш и другие бояре подтверждают комиту Думитру часть поместья Баломирешти, Романского края, купленную у дочери Романа Плеша Галины.

274. — 1614 (7123) г. сентября 18. — Черновицкий староста Петре Скараотски отмежевывает части вотчины в селе Юркэуци Продана и Глигорие от частей жены князя Думитру Лепцы.

275. — 1614 (7123) г. октября 18, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует выстроенному им Солкскому монастырю села: Лозна, Куличени, Дерзка, Кэлинешти, Ионэшани и Шэрбэнешти, Сучавской области, отобранные за измену от Василе Стронча и Григоре Арбуре.

276. — 1614 (7123) г. ноября 1. — Великий питар Глигорие и другие бочре подтверждают, что великий логофэт Белдиман купил часть села Семешкани, Оргеевского края, у жены вистерничела Пэтрашку Антемии и у ее сестры Настассии.

277. — 1614 (7123) г. ноября 1, Яссы. — Господарь Стефан подтверждает за 80 великому логофэту часть села Сэмэшкани, Оргеевского края, купленного талеров у Антимии и Настасии.

278. — 1614 (7123) г. ноября 4, Яссы. — Господарь Стефан разбирает распрю вэтэмана Оаны и других лиц с бывшим дворником Нэдэбайко из-за сел Джйорзешти и Виторожи и строго наказывает первых за обман.

279. — 1614 (7123) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает вистиеру Тоадеру Онилэ шестую часть половины села Тотоешти с местом для мельницы на Васлуе, купленную у сына Пурчела Пэтрашку.

280. — 1614 (7123) г. ноября 20, Яссы. — Господарь Стефан Тосмша подтверждает Горчулу из Михэилаша часть в Теленешти, купленную у Чобана за 41 серебряный талер.

281. — 1614 (7123) г. декабря 12. — Господарь Стефан Томша подтверждает Нямецкому монастырю дарственную, выданную бывшим старостой и попом Харитоном на Хлэпешти, расположенном на Пруте.

282. — 1614 (7123) г. декабря 17, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между дьяком Черневка и его тестем Думитрашко из-за частей сел Заставна, Киселев, Бобешти, Стэпешти и Нэхоряни.

283. — 1615 (7123) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан поручает ковурлуйским старостам судить тех, кто без разрешения игумена удил рыбу в озере Дадовул, принадлежащем Тазловскому монастырю, и обязать их платить издержки.

284. — 1615 (7123) г. января 15, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает ковурлуйским старостам судить людей, удящих в озере Тазловского монастыря рыбу. Пойманный будет платить за всю рыбу.

285. — 1615 (7123) г. января 18. — Великий дворник Урсу, великий дворник Мырзя и другие бояре свидетельствуют, что Сучавицкий моднастырь дал великому логофэту Никифору Белдиману село Негоешти, Нямецкой области, получив взамен село Ружинци на Чухуре, Ясской области.

286. — 1615 (7123) г. января 26. — Сучавский митрополит Анастасие пожертвовал одному монастырю половину села Тудура.

287. — 1615 (7123) г. января 28, Яссы. — Письмоводитель Небожатко сговаривается с питаром Ионом Хэугулом о том, как удить рыбу в их озерах, находящихся у Жижии.

288. — 1615 (7123) г. января 30. — Игумен Пэнгратие и весь собор Сучевицкого монастыря, видя свою обитель обедневшей, меняются с великим логофэтом Белдиманом, дав ему село Негоешти на Орбике, Нямецкой области и получив взамен село Ружинци на Чухуре, Ясской области, а также 100 золотых.

289. — 1615 (7123) г. февраля 3, Яссы. — Господарь Стефан разбирает тяжбу между урядником Василе со спэтаром Петре и сыновьями дворника Бучума из-за частей вотчины в селе Отешти, Аджудского края, и находит, что дворник Бучум захватил вотчину, которая по праву принадлежит Василе и Петре.

290. — 1615 (7123) г. февраля 10. — Господарь Стефан Томша разбирает жалобу Думитру Попича и его родственников на Симиона Оцела о том, как во времена бегства их со Стефаном Томша старшим в Польшу Ион Оцел продал их села Сокружени, Залучени и Бисерикани. Господарь признает правыми Поничештов.

291. — 1615 (7123) г. февраля 11, Устьа. — Жена господаря Еремии Елизабета подтверждает бывшему пыркэлабу Алексу Мустяцэ село Юрчени, Сорокской области, пожалованное матерью господаря Еремии.

292. — 1615 (7123) г. февраля 19, Яссы.— Господарь Стефан Томша пишет апроду Пэтэрнике из Кобэнянка, чтобы назначить день для явки Рэфиесы из Повришани и бывшего великого вэтафа Лупу в тяжбе с Чукулом, для выдачи этому последнему грамоты на село Мачикэуци.

293. — 1615 (7123) г. февраля 19, Яссы. — Приказ господаря Стефана Томши апроду Потэрнике для установления дня разбора дела Романа из Мачикэуци и других рэзешов против великого вэтафа Лупула из-за части вотчины.

294. — 1615 (7123) г. марта 8, Яссы. — Господарь Стефан Томша отменяет произведенный раньше обмен сел между Сучевицким монастырем без его разрешения и ктитором Пантократорского монастыря.

295. — 1615 (7123) г. марта 12. — Сын Соломии, дочери Нягула из Мохорыци, Текучского края, Георге продает бывшему постельнику Корпаче свою часть вотчины за 12 золотых.

296. — 1615 (7123) г. марта 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует своему Солкскому монастырю села Бадеуци, Дрэгэнешти, Кырничешти, Ванчикэуци и Пырлэшани, Сучавского края. Села были господарскими «но относились к Бадеуцкому округу и не были подведомственны господарю».

297. — 1615 (7123) г. марта 13, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует выстроенному им Солкскому монастырю села Лэмэшани и Ступка, Сучавского края, «принадлежащие господарю и относящиеся к округу Сучавской крепости».

298. — 1615 (7123) г. марта 15. Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает жене Чукула Марике и их детям часть в Мачикоуцы, купленную у Аны Рэфнасы за 50 талеров.

299. — 1615 (7123) г. марта 15, Яссы. — Пынти, сын Лупула Нэстасе из местечка Яссы продает монахам монастыря св. Савы виноградник на холме Енуре за 80 талеров и поминание двух имен.

300. — 1615 (7123) г. марта 15, Яссы. — Константин, сын Маноле Морэета и Марийкэ из местечка Яссы жалуют ясскому монастырю св. Савы 3 фалчи виноградника на холме Енуре с винодельнями, бочками и садами, оставленные монастырю по завещанию его матери после смерти.

301. — 1615 (7123) г. марта 18. — Шолтуз Петру Смиляну и 12 пыргарей из Ясс подтверждают монастырю св. Савы 3 фалчи виноградника на холме Енуре, подаренные Константином Морэетом.

302. — 1615 (7123) г. марта 18. — Дочь Штефула Зайфира продает за 27 талеров часть своей вотчины в Гэрлешти, Нямецкого края, дочерям Иона Урзикэ Келсе и Флоре.

303. — 1615 (7123) г. марта 18. — Господарь Стефан жалует Солкскому монастырю село Костешти на Серете и село Мынэстирени, «которые были подведомственны нашему округу и нашим ботошанским судам».

304. — 1615 (7123) г. марта 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша приказывает великим вэтафам Васлуйского края судить Охилэ Вежинарула из Мынэстирени и обязать его вернуть неправильно купленную вотчину Андрею из Порчешани, получив от него 10 талеров и 4 медяка.

305. — 1615 (7123) г. марта 20, Яссы. — Великий логофэт Бэлдиман и другие бояре свидетельствуют, что сыновья Костина продали за 150 талеров дьяку Григорие Коротушко третью часть Хадэрэуци на Раковэце, Хотинского края, с озером и мельницей, «а записи их утрачены во времена господаря Михаила».

306. — 1615 (7123) г. марта 24. — Великий дворник Никифор Бэлдиман и другие бояре свидетельствуют, что великий комис Думитру Гоя купил части сел Должешти и Баломирешти, Романского края, и должен сделать «господарские записи».

307. — 1615 (7123) г. марта 24, Яссы. — Господарь Стефан Томша покупает за 2000 угорских золотых село Фэрэоани, Баковской области, которое дарует Солкскому монастырю.

308. — 1615 (7123) г. марта 29. — Господарь Стефан подтверждает дьяку Исаку Стырча часть вотчины в селе Боян, Черновицкой области, купленной у братьев Матиешештов, сыновей письмоводителя Тоадера, во времена господаря Еремии.

309. — 1615 (7123) г. марта 30, Яссы. — Господарь Стефан жалует Солкскому монастырю село Юбэнешти, Дорогуньского края.

310. — 1615 (7123) г. марта 31, Яссы. — Бывший сучавский дворник Яким жалует Бистрицкому монастырю место для пчельника с домом и садами в Дерэнэу, Оргеевского края.

311. — 1615 (7123) г. апреля 16, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисерикянскому монастырю село Троица на Кракове, Нямецкого края.

312. — 1615 (7123) г. апреля 15, Яссы. — Ион и Варвара продают бывшему постельнику Корпачу свою часть вотчины в селе Мохорыци, Текучского края, за 10 золотых.

313. — 1615 (7123) г. апреля 16. — Игумен Пангратие и собор Сучевицкого монастыря удостоверяют, что получили 100 золотых от виетиера Боула, данные великим логофатом Белдиманом за село Негоешти, Нямецкой области.

314. — 1615 (7123) г. апреля 19, Яссы. — Господарь Стефан Томша разбирает тяжбу между Григорие Проданом с сестрой его Настаской, женой Думитру Попича, и сыновьями Вэскана Добрени из-за третьей части половины села Бэлачани и находит жалобу Продана и его братьев необоснованной.

315. — 1615 (7123) г. мая 2. — Думитрашко Кукоря продает Неколое из Опрэша цыгана с его сыном Истратие, «чтобы были ему крепостными рабами на веки вечные».

316. — 1615 (7123) г. мая 9. — Княгиня Настасия Вартикоая жалует монастырю св. Савы в местечке Яссы половину своего виноградника в Копоу, также как это сделал ее брат клучер Константин Корпач с другой половиной.

317. — 1615 (7123) г. мая 12. — Господарь Стефан Томша жалует Солескому монастырю несколько цыган, купленных за 400 золотых у потомков бывшего старосты Текучского края Дынчеу.

318. — 1615 (7123) г. мая 15. — Великий дворник Нижней Земли Урсу подтверждает Григорие из Бэнешти части села Лукани, купленные за 20 золотых у священника Вэскана и его жены Марушки.

319. — 1615 (7123) г. июня 14, Ботошани. — Урядник Филип, бывший полтуз Думитру, Мошул и много других старцев из местечка Ботошани свидетельствуют, что Штефан из Ботошани продал место за 12 золотых ватаману Кирашу, у озера в селе Миклэушени и что сыновья Штефана не имеют никакого отношения к этому озеру.

320. — 1615 (7123) г. июня 26, Сучава. — Великий логофат Белдиман свидетельствует, что игумен Хоморского монастыря в тяжбе с игуменом Побратского монастыря из-за цыганки, получил другую цыганку, и что таким образом они и помирились.

321. — <1615 г.> июня 30, Великая Солка. — Хатман и пыркалаб Сучавы Стурза подтверждает бывшему дворнику Еремии цыган, купленных у бывшего капитана Турча.

322. — 1615 (7123) г. июля 6, Сучава. — Господарь Стефан Томша подтверждает своему слуге ушеру Грама половину села Илишешти, принадлежавшую ушеру Стояну и утерянную им из-за измены.

323. — 1615 (7123) г. июля 13. — Господарь Стефан Томша разбирает распрю комишела Георге из Добрулешти с Гавриилом из Сочи из-за части вотчины в Сочи, купленной у сыновей Стайка и Албаскула. Законным признается владение комишела Георге.

324. — 1615 (7123) г. июля 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша жалует своей ктиторни Солескнй монастырь и село Кезвини, Сучавской области, купленное у Василе Шептилича за 1000 золотых.

325. — 1615 (7123) г. августа 1, Яссы. — Пынтя Козопак из Ясс, апрод Глигорие и другие свидетельствуют, что дочь Соры из Гриешти Фрасина продает свою часть вотчины в Гриешти на Шаковце бывшему кольеносцу Обрикие за 50 талеров.

326. — 1615 (7123) г. августа 3. — Великий дворник Урсу и другие крупные бояре свидетельствуют, что дочь Сорикэ Магда продала за 48 золотых великому логофэту Бэдиману свою вотчину в селе Толиневти, Оргеевского края.

327. — 1615 (7123) г. августа 10, Яссы. — Логофэт Г. Балш и два других боярина свидетельствуют, что дворник глоты Глиге выкупил село Наркова, Хотинского уезда, у бывшего медовара Демешкана, апрода Глигорчи и других за 200 золотых, с тем, что впредь его больше не будут поносить. Ему будут даны и «господарские привилегии».

328. — <1615 г. сентября 1—1616 г. августа 31> 7124 г. — Бывший питар Захариа Дерэска закладывает за 10 уг Мирону Кругичу полученные по жребию село Дерэска с домом и землей.

329. — <1615 г. сентября 1 — 1616 г. августа 31> 7124, Хрэска. — Стратулат Боролянул дает попу Хрэска полученную по жребию землю в селе Плешешти, за 26 талеров.

330. — 1615 (7124) г. сентября 20, Яссы. — Великий армаш Иванко и другие бояре свидетельствуют письменно, что хатман Григорие Чолпан вернул Маргарите и Тоадеру 90 талеров и два дома в Сэоани на Серете, Сучавской области.

331. — 1615 (7124) г. сентября 28, Яссы. — Господарь Стефан Томша выдает Тоадеру апроду из Ботешти и его двоюродным братьям грамоту на десятины с колусты в селах Ботешти и Глодени от тех, кто «разобьет там огороды».

332. — 1615 (7124) г. октября 1. — Тудосия с дочерью Ангелиной и ее мужем Костином продают свою часть села Буруенешти, Романской области, великому дворнику Думитру Гое.

333. — Господарь Стефан подтверждает бывшему великому ключеру Урсулу Патрашканулу, своему зятю великому питару Георге Гергелу и своей дочери Драгуше половину села Руши на Бистрице и половину села Стецкани на речке Тазлов; оба села в Баковском уезде.

334. — 1615 (7124) г. октября 25, Яссы. — Жена великого логофэта Маргита и ее сын Тоадер, великий дворник Мырза и великий дворник Никоарэ свидетельствует, что получили от хатмана Григоре Чолпана 90 талеров за два «жребия», купленные ими в селе Сэоани, Романского края, которые остались от Чолпана.

335. — 1615 (7124) г. ноября 2, Солка. — Бывший вэтаг Ионашко и другие бояре свидетельствуют, что Чочул из Урекени и другие возвратили Симиону Бэча 50 талеров за вотчину, которую он купил незаконно.

336. — 1615 (7124) г. ноября 21, Яссы. — Господарь Александр Могила подтверждает Галатскому монастырю село Тоюли на Бахлуе.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1. — <1611 г. февраля 25>. — Шолтуз Яне и 12 пыргарей из Текучского Трига свидетельствуют, что Урсул из Тотолешти продает свое поместье в Плэчинцени пырклабу Ионашку Врабие за двух волов и 15 талеров.

2. — 1611 (7120) г. декабря 11, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает Бисериканскому монастырю поляны Бисерика, Кырнул и Биказул вместо поляны «находящейся у Чахлэу», которую у них забрал архиепископ Георгие «с тем, чтобы им дать другое место».

3. — 1612 г. февраля 23, Рунтура. — Гордан, его мать Настя и его сводный брат армаш Лазор из Рунтуры продают за 100 талеров великому каминару Ионашко Жора свою вотчину в Бахне.

4. — Господарь Стефан подтверждает Георге Змеулу поместье в селе Рэдени на Жижии.

5. — 1612 (7120) г. мая 4. — Великий дворник Аврам, великий хатман Костин пырклаб Турля и другие отмежевывают границы поместья Бабеле, принадлежащего сыну Маржелата Тоадеру от границ поместья Миклочепов.

6. — 1612 (7121) г. декабря 10. — Гырдан ,сын Насти из Рунтуры, со своим сводным братом армашом Лазором и другим братом Игнатом продают камынару Ионашко Жора свои части поместья в селе Бахна.

7. — 1613 (7121) г. июня 20. — Заметка о старинах, проживающих в селе Чутурешти, Романского края, являющихся потомками великого постельника Юги.

8. — <1613 г. сентября 1—1614 г. августа 31> 7122. — Жена Чуголе Сафта возвращает Стратулату Брахэ, Мачичу, Илие и Марко половину села Годинешти, проданную ей без их ведома за 150 талеров Тоадером Арбуре.

9. — 1615 (7123) г. февраля 6, Яссы. — Господарь Стефан Томша подтверждает бывшему армашу Некоаре, апроду Ларкону и их людям, тягающимся с Васканом и его братом дьяком Балабапом, поместья в селах Ворничени и Петрешти Ковурлуйского края.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

1611 (7119) Ianuarie 5, Iași.

† Iată dar noi, Pătrașco mare logofăt și Balica hatman și Coste Băcioc mare ceașnic și Iurco logofăt și Boul vistier și Trifan clucer și Vitolt logofăt și Vorontar mare comis și Murguleț mare armaș și Ursu pitar și Precop Cărăiman vistier și Eremia vornic și Apostolachi și Ionașco fost logofăt și Gavril sulger și Stanislav vornic și Iarali aga și Costantin, fratele lui Apostolachie, și Gligorașco mare șetrar, scriem și dăm de știre că a venit înaintea noastră Manole pârcălab, de bună voia lui și a vândut dreapta sa ocină și danie, din uricul de danie și miluire ce a avut dela Eremia voevod, un sat anume Childeștii pe Moldova și cu vad de moară la Moldova, care acel sat a fost drept domnesc, <ascultător>[1]) de ocolul Romanului și i-a fost danie dela Eremia voevod.

Și iarăși a vândut și trei fălci de vie din târgul Iași, din dealul Copău, ce i-a fost cumpărătură dela Lupul vătav de tălmaci. Acestea le-a vândut milostivirii lui, pan Dumitrachie Chiriță Paleolog mare postelnic, pentru șase sute și cincizeci ughi galbeni; pentru sat a dat cinci sute ughi, iar pentru vii a dat o sută și cincizeci ughi.

Și i-a plătit totul deplin, dinaintea noastră a tuturora, cu bani gata. Și uricele și ispisoacele pe care le-a avut Manole pe acel sat Childești, pe toate le-a dat în mâinile panului Chiriță postelnic.

Și viile deasemeni s'au scris în catastihul târgului, după vechiul obiceiu.

De aceea, noi am făcut și dela noi această carte a noastră panului Chiriță postelnic, ca să fie spre încredințare pentru acele vii și pentru acel sat. Să se știe.

Scris la Iași, în anul 7119 <1611> Ianuarie 5.

Marele logofăt a iscălit — Trifan clucer <m.p.>

Iurco logofăt <m.p.> — Vitolt logofăt <m.p.>

---

[1]) omis în orig.

Isac Balica <m.p.>
Coste ceaşnic <m.p.>
Gligorie a iscălit <m.p.>
Erimia <m.p.>
Boul vistier a iscălit <m.p.>
Ursu mare pitar a iscălit <m.p.>
Eu Ionaşco fost logofăt <m.p.>

Precup Cărăiman vistier <m.p.>

.....[1])
Iarali agă [2])
Murguleţ mare armaş a iscălit <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/5.
Orig. slav, hârtie, 15 peceţi aplicate
Cu o trad. rom. din 1835.

2

1611 (7119) Ianuarie 5.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră credincioasă Manole pârcălab, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi danie şi miluire, din ispisoc şi din uric de danie şi de miluire ce a avut dela sfântrăposatul tatăl domniei mele, Eremia voevod, un sat anume Childeştii pe Moldova şi cu vad de moară <la Mol>dova, care este în ţinutul Romanului, care acel sat Childeştii a fost drept domnesc, ascultător de <ocolul> [3]) Romanului. Aceasta a vândut el acum credinciosului nostru boier, pan Dumitrachi Chiriţă Paleo<logu> [3]) mare postelnic, pentru cinci sute de ughi galbeni.

Şi i-a plătit deplin dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri toţi acei mai sus scrişi bani, 500 ughi galbeni. Şi uricul şi ispisocul, ce a avut Manole pe acel sat, încă le-a dat în mâinile boierului nostru, pan Chiriţă postelnic.

De aceea, să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire, cu tot venitul, neclintit lui, niciodată, în vecii vecilor. Şi <altul> să nu se amestece.

Scris...[3]) 7129 <1611> Ianuarie 5.
Domnul a spus.
Costantin voevod <m. p.>
<Pă>[1])traşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m. p.>
Nebojatco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Agapia, XIV/4.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1835.
Rez. rom. Acad. R.P.R., ms. 2088, f. 5, nr. 74.

[1]) loc rupt în orig.
[2]) iscălitură grecească.
[3]) indescifrabil.

3

1611 (7119) Ianuarie 10.

Noi Costandin Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Moldovii. Iată au venit înnainte noastră şi înnainte boierilor noştri sluga noastră, Dumitru Goe aprod şi cu fămeia lui, Candachie şi au adus înnainte noastră un zapis de mărturie dela Ştefan Prăjescul *mare* stol<nic> şi dela Arpintie post<elnic> *şi* dela Pătraşcu post<elnic> din Lăţcani şi dela Ionaşco de acolo şi dela Grigorie Blundean<u> diiacul *şi* dela Ion Miron *din* Şirăţăi şi dela popa Vasile *din* Hârlicești şi dela alţi oameni buni, zicându cum că au cumpărat el, dinainte acestor de mai sus pomeniţi înpregiuraş<i>, dela Anghelina, fata lui Roman Plese, giumătate de parte ei ce să va alége din satul Balomireştii ce iaste pe Albiia în ţinutul Romanului, dreptu 80 de talere, din uricul de cumpărătură ce l-au avut dela Pătru v<oe>vod.

Şi iarăş<i> au mai cumpărat lui-ş<i>, dela Vasile şi dela frate-său Ursul şi Grigorcea, nepoţii Ilincăi, din giumătate dintru acel satu Balomireşti, a şasa parte, dreptu 8 talere.

Şi iarăşi au mai cumpărat el, tot dintru acelaş sat Balomireşti, dela Vasile *fiul* Cărstei, din giumătate de satu, din parte a triia, a triia parte, drept 10 de talere.

Pentru aceia dar, văzându domnie mea acele de ma<i su>s zapisă de mărturie m'am încredinţat şi dela noi încă am dat şi am întărit acestor de mai sus scriş<i> anume, lui Dumitru Goe aprodului şi fămei<i> lui, Candachii, pre toate aceste de mai sus scrise părţi de ocină din satul Balomireşti, ca să le fie lor şi dela noi moşie şi uricu de întăritură cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul nimene să nu-s<ă> amestece preste carte domnii mele.

Domnul au zis.

In Iaşi, anul 7119<1611> Ghen<arie> 10.

Pătraşco *mare* log<u>f<ă>t.

Acad. R.P.R., ms. 13, f. 40 v.
Copie rom.

4

1611 (7119) Ianuarie 15.

Copie

Noi Costand<i>n Moghila v<oe>vod, *din mila lui dumnezeu, domnul ţări Moldovei.*

Cu 1 loc de prisacă şi cu vii şi cu tot venitul, dintru un uric de milă dela Ştefan vodă cel Bătrân, aceiia au vândut boerului nostru, lui Dumitrache Paliologul *mare* post<elnic>, pentru o sută taleri.

Şi décii iarăş a venit înnainte noastră Grozea şi săminţiile lui: Lupul şi Mărica şi Magda şi Odochie şi poapa Grigorce şi Ioan hăneşar> şi Mărie cu sora ei şi Ghinde şi Aroza şi Groze cu feciorii şi cu nepoţii săi, toţi nepoţii şi strănepoţii lui Roman celui bătrân, de nimi săliţi, nici asupriţi, iarăş au vândut celui mai sus scris boerin a lor dreaptă ocină şi moşie, a triia parte iarăş dintr'acelaş sat, parte din mijloc, cu loc de moară, cu beleşteu şi cu fănaţi şi cu vii şi cu prisacă şi cu livezi ce au dela moşul lor, Roman, dela acela domn şi dintru acelaş uric şi aceiia au vândut drept 133 taleri.

Şi décii iarăş aceste doao neamuri şi săminţii, ce-s mai sus scrisă, au vândut iarăşi dumisale, de a lor bună voia, a lor dreaptă ocină şi cumpărătură dela moşie lor, ce au cumpărat ei dela săminţie lor Toader părcălabu, a trie parte iarăş dintr'acelaş sat, parte den gios, déla acelaş domnu şi dintru acelaş uric, cu fănaţu, cu loc de prisacă şi cu loc dé iaz şi de moară şi cu vii şi cu moară şi cu livezi de pomi şi cu tot venitul şi poiana, iarăş pentru 131 taleri, cari iaste tot satul Mirceştii. De cătră toţi s'au vândut dumisale, drept patru sate de taleri peste tot.

Deci, sculându-să credincios boeriul noastru Dimitrachi Paliologul *mare* post<elnic> şi plătind în mâinile lor tot deplin, cu bani gata, 400 taleri, înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri.

Pentru aceia şi noi văzind a lor de bună voia vânzare şi iarăş a lor deplin plată şi noi am dat şi i-am întărit lui acele trii părţi de sat, care iaste tot satul Mirceştii, ca să fie de acum lui ocină şi moşiia, necliptită nici odinioară în veci şi cu toate veniturile ce mai sus scriia, ce sânt într'ânsa. Şi altul ca să nu se amestece peste carte domniei noastre.

Domnul au zis.

Let 7119 <1611> Ghen<a>r<ie> 15.

Noi Costaud<i>n Moghila v<oe>vod.

Pătraşco *mare* log<o>f<ă>t a învăţat, *a iscălit*.

Acad. R.P.R., CLXXXVI/212
Copie rom.

5

1611 (7119) Ianuarie 15, Iaşi

† Io Costandin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre, Ion Hăugul şi cumnatul lui, Ionaşco, fiul lui Portar, şi Necoară Borşu şi s'au pârît cu un uric vechi, care este făcut dela Ştefan voevod cel Bătrân, dela întemeierea ţării, pe satul Găureni dela Turia, care a fost mai înainte până la Jijia la gura Văii Bisericii şi acum s'a alipit acolo la selişteа veche şi cu loc de iazuri şi de mori la Jijia Veche [1]) şi pe Băşeni dela Turia şi Băloşani de

[1]) cuvintele «care a fost... la Jijia Veche», şterse cu o linie neagră.

pe Jijia şi pe Potângeni peste Jijia şi pe Miseşti şi pe Mălăceşti şi pe Forăşti şi pe Vlădeni.

Şi au voit cu acel uric [şi au voit] să ia din fiecare din aceste sate, care sunt mai sus scrise, din jurul satului lor Vlădeni pe Jijia care este în ţinutul Iaşi, câte o bucată de hotar, iar din alte sate ei voiau să le ia chiar jumătate de loc şi de hotar, iar altora deasemeni ei voiau să le ia dinspre apă, peste Jijia şi peste Miletin.

Astfel domnia mea şi cu sfatul nostru am judecat şi am aflat că acel uric este foarte vechiu şi nu poate fi de credinţă, ca să ia cu el locul atâtor sate şi să le lase fără hotar. Şi am «hnat» acel uric dela ei, ca să nu mai facă mai mult turburare şi pâră şi au dat tuturor acestor sate, care sunt mai sus scrise, să stăpânească după vechile lor hotare, pe unde au folosit şi au stăpânit din veac şi pe unde au şi privilegii şi pe unde au apucat şi oamenii bătrâni.

Şi iarăşi peste Jijia dinspre apus să nu aibă a stăpâni şi să fie stâlpul lor matca Jijiei. Intr'adevăr au avut ei şi peste Jijia de demult, căci le-a fost acel sat Forăşti de moştenire al lor din acelaş uric, dar a ieşit dela ei în vânzare, căci l-au vândut strămoşii lor încă din zilele lui Ştefan voevod şi de atunci ei nu mai au peste Jijia către apus.

Iar dacă vor mai scoate ei în vreo oarecare vreme sau în vreo zi acel uric sau vor voi să mai pârască cu ei sau să mai turbure, el să nu fie de nicio credinţă, ci încă să fie de gloabă mare, 24 boi la poarta noastră. Altfel să nu fie, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7119 <1611> Ianuarie 15.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>

Gheorghie a scris.

Acad. R.P.R., CCXLVII/15—16.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom.

6

1611 (7119) Ianuarie 15, Iaşi.

Noi Costandin Movila voevod, cu mila lui dum<ne>zeu, domn ţării Moldovii.

Venit-au înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boerilor noştri ai Moldovii sluga noastră, Isac Stârcea diac, cu un zapis de mărturie dela slugile noastre, dela Miron din Havaroane şi Sava diac şi Ionaşc<o> diac din Săpoteni şi dela mulţi oameni buni, precum că ş'au cumpărat de mai înainte o parte de otcină dela Todosca, fiica Gafiei, nepoata lui Borodaci, câtă să va alege partea ei din satul Popenii, ce este pe Iubăneasă în ţinutul Dorohoiului, drept 80 taleri de argint.

Şi e-au plătit ei deplin înnaintea noastră. Şi dar noi văzind acel zapis de mărturie ne-am încrezut.

Drept ace‹e›a, şi dela noi e-am dat şi e-am întărit slugii noastre, lui Isac Stărcea diac, toată această parte ce s'au cumpărat din satul Popenii. ca să-i fie lui şi dela noi uric şi otcină cu tot venitul, şi altul să nu să amestice.

Scris în Eşi, la anul 7119 ‹1611› Ghenari‹e› 15.

Domnul au poruncit

Iscălit: Costandin Movila voevod.

Pătraşco *mare* logofăt.

Tăutul ‹a scris›.

De pe originalul sărbesc s'au tălmăcit întocmai de către mine suptiscălitul, la anul 1852 Mart‹ie› în 10.

Iscălit, Hrisant ieromonah.

Acad. R.P.R., DXLIV/13, f. 22.
Copie rom. din 1852.

7

1611 (7119) Ianuarie 16.

7119‹1611› Ghe‹na›r‹ie› 16.

Un zapis ce scrii că au vândut o parte de moşăi din vatra satului din Şărbăneşti, ce esti pe apa Berheciului, parte nepotului nostru lui Vasalachi, ficiorul Maricăi, nepoata Manei, pentru doi boi buni, dumisali Ursului Vracniţă, din tot locul cu tot venitul.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXV/6 (7).
Rezumat rom.

8

1611 (7119) Februarie 13, Camenița.

† Adecă eu Anna, fata Măricăi, nepoata răpousatului Alexandru vodă, giupăneasa giupănului Vasile Ciolhanschi şi cu feciorii mici anume: Ionaşco *şi* Pătraşco *şi* Mariia, mărturisim cu cestu adevărat al nostru zapis, tămplându-se atăti amestecături şi valure în ţara Moldovei, căndu au venit Batăr Gabăr voevoda Ardealiului, de-au scos pre măriia s‹a›, pre Radul vodă den Ţara Muntenească, şi să vie să scoaţă şi pre măriia s‹a› Costantin vodă den ţara Moldovei şi după moartea giupănu-miu Vasile Ciolhanschi, eu am eşit în Ţara Leşească cu cuconii mie la priiatinii nóştri, rămasu-mi-au un sat anume Bubuleşti pre Prut, aproape de Ştefăneşt‹i›, în ţinutul Dorohoiului, care sat mi-au

fostu cumpărătură dela Andronic şi dela frate-său Gligorcea, feciorii lui Doicin ce-au fost pârcălab dereptu cinci sute de zloţi le<şe>şti.

Deci, tămplându-se priiatenul nostru aicea la Cameniţ<a>, dum<n>ialui giupânul Coste Băcioc păharnicul cel mar<e> şi vădzindu noi că n'avem putére de a ţine acel sat, ce m'am rugat dumisal<e> giupânului Coste Băcioc păharnicul cel mare ca să-mi plătească acel sat, cât au dat giupânu-miu Vasile Ciolhânschi: 500 de *zloţi poloneci*. Dumialui n'au căutat valurilor şi amestecătur<ilor> ce sântu în ţara Moldovei, ce-au căutat sărăcici méle, şi mi l-au plătit acel sat, cât mai sus scrie: 500 de zloţ<i>; însă mi-au dat înainte 250 d<e> zloţ<i>, iară alţi ban<i> să-mi<i> dea dumialui deacă să va tocmi ţara şi va hi pace.

Iară <di>résele ce-au fostu dela scaun, den târg den Ştefăneşt<i>, pre acel sat anume Băbuleştii pre Prut în ţinutul Dorohoiului, aproape de Ştefăneşt<i>, cu loc de moar<ă> în Prut şi cu hălăşteu, datu-s'au în mâna dumisal<e> şi derésele şi satul, ca de acum înnainte să fie dumisal<e> direaptă ocină şi cumpărătură cu tot venitul, alt nime dentru sementiia noastră să nu aibă a să mestece la <a>cea ocină.

Şi la <a>ceastă tocmală fostu-au şi dumialui Papa vistérnic, boiarul dumisal<e> Radului vodă, că s'au tămplat la Cameniţ<a> înpreună cu giupânul Coste Băcioc păharnicul şi giupânul Cozma vuiutul de Cameniţ<a> şi giupânul Ivan Palahuta de Cameniţ<a> şi giupânul Ian Andruşcovici de acolea şi giupânul Fedoraşco Rudinchi den *ţinutul Lublin.*

Şi mai mare tărie şi credinţă, pusu-mi-am pecétea noastră pre cestu al miu adevărat zapis.

Scris la Cameniţ<a>, v<e>l<ea>t 7119 <1611> Fev<ruarie> 13.

Ian Colasky *a iscălit cu mâna sa.*

Acad. R.P.R., CII/196.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută

9

1611 (7119) Februarie 20.

7119 <1611> Fevr<uarie> 20.

Ispisoc dela Costandin Movila v<oe>vod, tălmăcit *deasemenea* de pit<a>r Ioan, cu cuprindire că Solomiia şi fata ei, Mărica, şi ruda lor Mărica, fata Irimiei, nepoatile lui Hilipeţ, au vândut lui Chiriţa Dumitrachi Paliolog *mare* post<elnic> părţăle lor ce se vor alegi în satul Holoborenii din ţin<utu>l Hotinului.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 16.
Rezumat rom. din 1809.

10

1611 (7119) Februarie 25

Altă mărturie dela Iani şolţuzul de Bârlad cu 12 pârgari, precum au venitu înnaintea lor Blaga dela Totoleşti şi au dat a lui driaptă ocină din satul Totoleşti cu tot venitul, de au plătit capul ficiorului său anume Gheorghie, *ginerele lui* Creţul, de către Ionaşcu Vrabie staroste, fiindu că au furatu o vacă dela Mihail din Totoleşti şi una din Bârlad şi l-au prinsu de faţe.

Şi au pus pecete târgului pe acestu zapis.

V<ă>l<ea>t 7119 <1611> Fev<ruarie> 25.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, nr. 573, f. 139.
Rezumat rom.

11

1611 (7119, Februarie 25.

Altă mărturie tot dela Iane şolţuzul cu 12 pârgari, precum au venit înnainte lor Blaga, *fiul* Pergăi din Plăcinţeni şi de a lui voe au vândut parte de ocină din Plăcinţeni, cătă să va alege parte lui, au vândut lui Ionaşcu Vrabie staroste, drept treizeci de talere, cu care bani Blaga ş'au plătit capul dela spânzurătoare, fiindcă au furat o vacă dela Matei med<elnicer> şi l-au prinsu faţe şi i-au făcut aciastă mărturie dinainte a mulţi oameni şi au pus pecete oraşului.

Leat 7119 <1611> Fev<ruarie> 25.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, nr. 573, f. 139 şi 139v.
Rezumat rom.

12

<1611 Februarie 25>.

Altă mărturie tot a lui Iane Ţăgănaş şolţuzul cu 12 pârgari, precum au venit înnainte lor Şolomon, *fiul lui* Nicoară Plăcintă din Plăcinţeni şi de a lui voe au vândut a lui moşie, parte lui cătă s'ar alege, a triia parte, ş'au vândut-o lui Ionaşcu starostele drept 15 talere, ca să-i fie moşie în veci. Şi acei bani i-au dat dinainte a mulţi oameni buni.

Fără v<ă>l<ea>t.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Răchitoasa, nr. 573, f. 139.
Rezumat rom.
Datat după mărturiile precedente ale lui Iane şolţuzul.

1611 (7119) Martie 4, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Sava pitărel, fiul lui Macsin şi deasemenea Nastura şi Nastasia şi Todosia, fiicele lui Ştefan Bujele, nepoţii lui Ştefu şi deasemenea Vasile, fiul lui Romaşco pitărel şi iarăşi Ion Hăngul şi Dumitru şi Toader, fiii lui Drăgăilă şi nepoţii lui de soră, fiii Ileanei şi fiii Sorei, deasemenea nepoţii lui Drăgăilă, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină, din uricul de cumpărătură pe care l-au avut părinţii lor mai sus scrişi, Macsin şi Ştefu şi Drăgăilă şi Romaşco, dela Alexandru voevod şi de întărire dela Bogdan voevod şi iarăşi din uricul de întărire dela tatăl domniei mele, Io Erimia voevod, din jumătatea <de sus> [1]) a satului Vlădeni, ce este în ţinutul Hârlău, pe Jijia, care se împarte în opt părţi şi cu moară în Jijia, au vândut <cinci> [2]) părţi, care au fost cumpărătură a mai sus scrişilor lor părinţi dela Stana, fiica Malei şi dela Vlaico, nepoţii lui Miăul, pentru 300 zloţi, din uricul pe care l-au avut dela Ştefan voevod cel Bătrân.

Aceasta au vândut slugii noastre, Arsenie Nebojatco uricar, pentru o sută şi patruzeci şi doi taleri de argint; însă lui Sava singur i-a dat 82 taleri, dar şi pentru casele lui, pe care le-a avut în Vlădeni, iar fiilor lui Ştefu şi fiului lui Romaşco şi fiilor lui Drăgăilă le-a dat 60 taleri.

Şi deasemenea a venit înaintea noastră Sorca, fiica lui Ionaşco pitărel, nepoata Drăghinei, strănepoata lui Ion, de bună voia ei şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină din acelaş sat Vlădeni, dar din jumătatea de jos, a şasea parte şi cu parte din loc de moară. Aceasta a vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco uricar, pentru cincizeci taleri de argint, din uricul dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de întărire dela Ianeul voevod.

Şi la aceasta, iarăşi au venit înaintea noastră Ionaşco diac şi fratele lui, Foeşca şi surorile lor Mărica Procopiasa şi Sofia Vartolomeiasa, copiii preotesei Tecla, nepoţii lui Ihnat, de bună voia lor, au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din acelaş sat Vlădeni, din jumătatea de jos, două părţi dintr'a treia parte, care se împarte în cinci părţi; aceasta au vândut deasemenea lui Arsenie Nebojatco uricar, pentru patruzeci taleri de argint, dar pentru aceste 2 părţi a luat Procopie singur cu femeia sa, 25 taleri, căci o parte a fost a lui Băloş şi i-a plătit capul dela Bărnovschi ceaşnic. Iar Ionaşco şi Foeşca şi Vartolomeiasa au luat pentru dedina lor, 15 taleri. Şi la aceste direse nu s'a adăugat niciun ban [2]), s'a pus numai cât s'a dat.

De aceea, să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul.

Scris la Iaşi, în anul 7119 <1611> Martie 4.

---

[1]) loc rupt în orig, completat după schiţa de plan de pe verso.

[2]) «ban» aşa în orig.

† Domnul a spus.

Costantin voevod ‹m. p.›

† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit ‹m. p.›

† Marmure ‹a scris›.

‹Pe verso, însemnarea slavă, scrisă tot de Marmure:›

« Cinci taleri, care s'au cuvenit lui Ionașco, i-a luat Procopie, căci a spus că s'a tocmit cu el pentru o vie ».

‹Tot pe verso, o schiță de plan, făcută tot de Marmure, a celor două jumătăți ale satului Vlădeni: deasupra: « Vlădeni » și: « jumătatea de sus », « jumătatea de jos ». Partea de sus e împărțită în cinci părți, dintre care trei tăiate; partea de jos în trei părți, dintre acestea, cea din mijloc în cinci subdiviziuni, cea dela dreapta în două›.

‹Pe verso foii a doua:› « Dela Vlădeni, ispisoc dela Sava cu oamenii lui și Procopie cu oamenii lui și pe jumătate din partea lui Lupul.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi. XXXIII/12.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

14

1611 (7119) Martie 5.

† Procopie din târgul Hârlău a luat dela Nebojatco uricar cinci taleri ai cumnatului său, Ionașco, pe o ocină din satul Vlădeni de pe Jijia, pentru partea lui care se va alege. Și încă a mai luat Procopie douăzeci de taleri tot dela Nebojatco uricar dela o cumpărătură pe care a avut-o dela Ihnat, fiul lui Ilea, nepotul Frăsinei. Și acești bani s'au luat înaintea noastră, să se știe.

În anul 7119 ‹1611› Martie 5.

† Marele logofăt a iscălit.

Pătrașco a fost atunci mare logofăt [1]).

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XXXIII/13.
Orig. slav., hârtie, fără pecete.
Cu o transcriere și o traducere rom. din 1927.

15

1611 (7119) Martie 7, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni credinciosul nostru boier, Vitolt logofăt, cu un zapis de mărturie dela credincioșii noștri boieri, Boul vistier și Trifan clucer și Lupul Dragotă și Stănislav vornic de gloate și Gligorie mare șetrar și Ieremia vornic, mărturisind că au venit înaintea lor Vărvara și sora sa, Frăsina și Ioana și Simzana și fratele lor, Toader Epure din satul Obârșie, fiii lui Bulai, nepoții lui Broștoc, strănepoții

[1]) rând scris ulterior pe a doua parte a foii.

lui Berheci, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor din satul Obârşie, cât li se va alege din vatră şi din câmp şi din apă şi din lazuri [1]). Aceea au vândut-o mai sus scrisului nostru boier credincios, Vitolt logofăt, pentru treizeci şi opt taleri număraţi.

Şi le-a plătit deplin 37 taleri în mâinile mai sus scrişilor, dinaintea tuturor acelor mai sus zişi boieri ai domniei mele.

Şi deasemeni au arătat înaintea noastră alt zapis de mărturie dela sluga noastră, Sava aprod, fiul lui Pătraşco diac din Movilă, scris de el însuşi cu mâna sa, mărturisind însuşi dela sine că el, de bună voia lui, nesilit de nimeni, a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură a tatălui său, Pătraşco diac, care i-a fost cumpărătură dela Ulea şi dela Zizoac, toată partea lor, cât se <va alege> [2]) tot din acelaş sat, din Obârşia Berheciului. Aceea a vândut-o iarăşi mai sus scrisului boierului nostru credincios, Vitolt logofăt, pentru patruzeci de taleri număraţi.

Şi i-a plătit deplin 40 taleri în mâinile lui Sava.

Deci noi, văzând aceste zapise de mărturie dela acei mai sus zişi boieri dela curtea domniei mele, iar noi am crezut; deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit credinciosului nostru boier mai sus scris, Vitolt logofăt, acele înainte zise părţi de ocină din satul Obârşia Berheciului, ţinutul Tecuci, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7119 <1611> Martie 7.

† Insuşi domnul a poruncit.

† Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>

† Nicoară <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXII/35.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută

16

1611 (7119) Martie 10, Iaşi.

† Io Cost<antin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu>, [3]) domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit şi am miluit <credinciosului nostru> [3]) boier, Vitolt al doilea logofăt, un rob [4]) Ţigan, anume.....[3]) cu copiii lor, ca să-i fie dela noi drepţi robi [4]) Ţigani, neclintit <niciodată în veci> [3]). Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7119 <1611> Martie 10.

Domnul a zis.

---

[1]) «lazuri», aşa în orig.
[2]) omis în orig.
[3]) loc rupt în orig.
[4]) «holop» în orig.

† Costantin voevod <m.p.>
† Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>
† Nebojalco <a scris>.

Acad. B.P.R., CIV 10.
Orig. slav. hîrtie, pecete timbrată.

17

1611 (7119) Martie 11.

Suret de pe o mărturii dela o samă de boeri, după cum arată numeli lor mai gios, let 7119 <1611>, Mart<ie> 11.

Adică noi, Costea Băcioc *mare* pah<a>r<nic> și Simion Peliposchii *fost* părcălab *și* Pătrașc<u> Stărcea *și* Toader Căpotici și Tofan diiacu și Dabija *fost* vor<ni>c și Simion com<i>s și Cernat [1]) *mare* post<elnic> și Nechifor armaș și Ionașc<u> Avram și Ionașcu Peicul *fost* părcălab, facem înștiințări precum au venit înnaintea noastră Candachiia, fata Albului, nepoata.....[2]) și nepoții ei: Odochiia și frații ei: Solomon și Eliana și Mărica, și Gheorghi, ficior lui Mihail, ficiorii Anii, și Toader și soră-sa Marica, ficiorii lui Fădor, și Toader și soră-sa Măriica, ficiorii Odochiei, și Pătrașc<u> și frati-său Solomon și Căzacul și surorili lor: Pana și Safta, ficiorii lui Butcă, și Rafail călugur și soră-sa Nastea, ficiorii Cărstii Ioniții, nepoți Albului, de nimi siliți, ci de a lor bună voe. ș'au vândut a lor driaptă ocină și moșie, ci-au avut ei din uric dela Ștefan voevod, giumătati de sat din Butici.

Aceia au vândut-o dumis<ale> lui Nestor Urechi *mare* vor<ni>c de țara de gios, drept.....[2]) taleri bătuți.

Deci noi, văzând ace tocmală ce s'au făcut între dănșii de a lor bună voe și plată deplină, așijderea și dela noi am făcut această mărturii pre ace giumătati de sat de mai sus zisă, ca să fii lui mărturii dela noi până când îș<i> va faci lui și dresi dela domnii. Și pentru mai mari întăriri am pus a noastre peceți pe această scrisori a noastră, ca să s<ă> știe.

Coste Bucioc *mare* pah<arnic>.
Loc peceților, precum iaste în cel adivărat sărbăsc.
Am prescris întocma<i> după or<i>ghinal: Ioan Tiron.

Acad. B.P.R., CCVI/129.
Trad. rom. din sec. XIX.

18

1611 (7119) Martie 12, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră,

[1]) mare postelnic era acum Dumitrachi Chiriță Paleologu.
[2]) loc alb în text.

Necoară uricar, cu un zapis de mărturie dela boierii noştri, marii vătaji din ţinutul Lăpuşnei şi dela şoltuzi şi dela 12 pârgari din târg, astfel mărturisind într'însul că a venit înaintea lor Condrea, fiul lui Petrea Taistră şi vara lui, Doja, fiica lui Toader, tot nepoata lui Taistră, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut din ocina şi dedina lor dreaptă un loc de prisacă din hotarul Pereniior, în pădure, pe Bătrâna, la fântână. Aceea au vândut-o slugii noastre mai sus scrise, Nicoară uricar, pentru douăzeci de taleri, ca să-şi aşeze acolo prisacă, în pădurea întreagă [1]).

De aceea, noi văzând acest zapis de mărturie şi noi deasemeni am dat şi am întărit slugii noastre Necoară uricar, acest mai sus zis loc de prisacă în pădure, pe Bătrâna, la fântână, ca să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi nimeni altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7119 ‹1611› Martie 12.

Însuşi domnul a poruncit.

Constantin voevod ‹m.p.›

Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

Mitrofan ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CLVII/90.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

19

1611 (7119) Martie 15

7119 ‹1611› Martie 15.

Cartea lui Constantin v‹oe›v‹od›, prin care întăreşte vânzarea unei părţi din Holohoreni, făcută de Dumitru, fiul lui Hateo.

Acad. R.P.R., ms. 4994, f. 22.
Rezumat rom.

20

1611 (7119) Martie 16

Suret scos depi sirbii din uricul lui Costandin Movila *voevod* din let 7119 ‹1611› Mar‹tie› 16.

Precum au venit înnainti domnii sali şi înnainti tuturor boerilor, mari şi mici, Isac şi cu frati-său Vasilii, ficiorii Anghelinii, nepoţii lui Tălhar, de a lor bună voia, de nimi săliţi, nici asupriţi, ş'au vândut a lor diraptă ocin‹ă› şi moşie dintru un uric de întărîtură ce-l au ei dela Petriu v‹oe›vod, a patra parte din satul Bombotestii ci este pre diasupra dialului şi cu văi în ţinutul Eşului.

[1]) «pădure întreagă»: pădure netăiată, în care n'a intrat securea.

Pre aceia au vândut-o cinstit şi credincios boeriului domnii sali, dumisale Dumitrachi Chiriţi Paliologul *mare* poşt<elnic>, drept zăci taleri de argint.

Arh. St. Buc., M-rea Precista-Răducanu, X/3 (2).
Rezumat rom.

21

1611 (7119) Martie 20.

7119 <1611> Mart<ie> 20.

Ispisoc dela Costandin Movila v<oe>vod, tălmăcit *deasemenea* de pit<a>r Ioan, întăritori lui Chiriţă Dimitrachi Paliologul *mare* post<elnic> pe toată partea ce să va alegi din satul Holohorenii di pe Racovăţ în ţin<u>t Hotinului, ce au cumpărat dela Ştefana, fata Grigăi, nepoata <lui> Maxin şi nepotul lor Văsăli, ficiorul Catrii şi Mărica, fata Irimiei şi Şămion şi sora lui, Mărica, ficiorii lui Trifan.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 16 v.
Rezumat rom. din 1809.

22

1611 (7119) Martie 27, Mihilaş.

Copii.

Adică eu Pavăl şi fratele mieu Toader, feciorii Armancăi şi aşăjdere săminţiile lor: Vasălie, ficior lui Dumitru, nepotul Armancăi şi iarăşi săminţiia lor: Nastasăe şi fratili ei, Mihăil<ă>, ficiorii Măricăi, aşăjdire nepoţii Armancăi: şi altă săminţie a lor: Iachim, feciorul Anghelinii, iară nepot Armancăi, aceşte toţi dinpreună au scos părţile lor de ocină ce-au avut ei în sat în Sămăşcani. vănzătoare şi au umblat mai înnainte de ş'au întrebat ei ruda lor, carii sănt mai aproape, să li plătiască, iară dintru ruda lor nici unul n'au vrut să plătiască.

Deci ei s'au sculat toţi şi au venit la Beldiman vor<ni>c şi i-au vândut aceşte toţi ce-s mai sus scrişi, ce să va alege parte lor, de bună voia lor, de nimi nevoiţi, a doaspreci parte den giumătate de sat [1]), den giumătate de sat sănt patru părţi, dintr'una de ceI a triia parte, dintr'accasta a triia, cinci părţi. Aceste toate li-au vândut ei, drept şeptezăci de taleri de argint, vornicului Beldiman şi li-au plătit tot deplin.

Dintre mulţi oameni buni, megieşi din sus şi din gios dinainte lui David ce-au fost părcălab şi Ghiorghiia din Ciulucani şi Pleşan din Mihilaşi şi Ghiorghiţă cam<inar> *de acolo* şi Gligan *deasemeni* şi Ionaşco *deasemeni* şi Negrul *de asemeni* şi Popa *deasemeni* şi Belegut *deasemeni* şi Biarculcă di Teleneşti şi Gavril diiacu *deasemeni* şi Drăgan stol<nic> *deasemeni* şi Ion Băran *deasemeni de acolo.*

[1]) cuvintele: «a doaspreci parte den giumătate de sat» au fost adăugate la sfârşit.

Deci noi toţi deac'am văzut a lor bună voia tocmală şi plătindu-li deplin, noi încă am pus peceţili noastre pre ist zapis, să s<ă> eriază, să-şi facă şi dres domnescu. Şi eu Vartic diiacu am scris.

Scris la Mihilaş, Mart<ie> 27, let 7119 <1611>.

Acad. R.P.R., CXXXVII/73.
Copie rom. din sec. XIX.

23

1611 (7119) Aprilie.

7119 <1611> April<ie>.

Ispisoc dela Costandin Moghilă v<oe>v<o>d ci întăreşte dumisale pah<a>r-<niculuı> Costea Băcioc pe o a şăsa parte din satul Vlădenii şi cu loc de iaz şi de moară.

Aşijderea şi pre alta dintru a şăsa parte, a patra parte, a patra parte dintru acel sat, care părţi au cumpărat dum<nea>lui dela Dragna, fiica lui Anton, nepoata lui Macsim, drept 65 taleri de argint, cari părţi au fost cumpărătură şi lui Anton dela Drăgan.

Cu alăturată tălmăcire din limba sârbiască in dialectul moldovinesc.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, C/30 (1) şi C/11 (1).
Rezumat rom.

24

1611 (7119) Aprilie 1, Zăstavna.

† Iată eu, popa Alexa din Costeşti, fiul Gafei, nepotul Sofiicăi, singur dela mine înştiinţez cu acest zapis al meu, nesilit de nimeni, nici asuprit, de bună voia mea am vândut partea mea de ocină şi din sat şi din câmp, ce se va alege partea mea în satul Zăstavna şi în selişte în Toltre, deasemeni şi în selişte şi în câmp şi în Boiancic, deasemeni şi în sat şi în câmp, pentru cincizeci taleri, panului Onciul Iuraşcovici staroste de Cernăuţi şi soţiei lui, Anghelina, să le fie ocină şi dedină, cu tot venitul.

Şi la această tocmeală au fost mulţi pani: Grozav din Zăstavna şi Dumitraşco tot de acolo şi Petrea din Boiancic şi Onciul aprod din Doroşăuţi şi Gligorie din Iurcăuţi şi Ionaşco Mătieşescul şi alţi mulţi pani de ţinut. Şi după acest zapis al meu să-şi facă ispisoc dela domnul nostru, să-i fie întărire.

Şi pentru mai mare credinţă am pus peceţile noastre pe acest zapis.

Scris la Zastav<na> Aprilie 1, în anul 7119 [1]) <1611>

Ionaşco Mătieşescul <m.p.>

Acad. R.P.R., CXL/193.
Orig. slav, hârtie, cinci peceţi timbrate.

[1]) data de an scrisă de altă mână.

25

1611 (7119) Aprilie 2, Iaşi.

† Io Costant‹in› Movila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre, Ionaşco paharnic, din satul Seliste ce este în ţinutul Sucevei, dreapta lui ocină şi dedină ce are el acolo în satul Seliste, din jumătate de sat a patra parte, partea de sus şi în sat şi în câmp şi din curături, partea de sus, până la drum şi din grădini deasemeni cât s'a ales partea lui, ca să-i fie ocină şi dedină cu tot venitul mai sus scrisei slugi a noastre, Ionaşco păharnic şi copiilor lui şi nepoţilor lui.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele, niciodată în veci. Să se ştie.

Scris în Iaşi, în anul 7119 ‹1611› Aprilie 2.

Însuşi domnul a poruncit.

Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

Acad. R.P.R., CLVII/91.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1803.

26

1611 (7119) Aprilie 7.

Suret scos româneşti de pe ispisocul sirbăscu dela Costandin Movila vodă, din let 7119 ‹1611› Aprilie 7.

† Cu mela lui dumnăzău, Ioan Costandiu Movila voevodu, domnu ţărăi Moldovii. Iaţă facim înştiinţari pintru adivărata şi credincioas‹a› sluga noastră Gheorghii vornicul şi giupănasa dum‹isali Dumitra, că slujându noo din copilăric ei, cu dreaptă slujbă, pintru aciie vădzându şi noi a lor driaptă slujbă cătră noi, milostivindu-mă cu a noastră osăbită milă, le-am datu şi li-am întăritu şi li-am întorsu însăşi a lor driaptă ocină şi moşii, aici în pământul Moldovii, o sălişti anume Badeuţii, şi dinpreună cu coturili sali, anumi Săbăşănii, cari această ci mai sus scriie silişti fost-au luată di cii mai innainti stăpânitor‹i› domni, cătră ocolul târgului nostru Ştifăniştii.

Pintru aciii, domnie me şi dinpreună cu al nostru dreptu sfatu am socotit şi am adivirit cum că dintru înciput au fost a lor driaptă ocină şi moşii. Pintru acii, iată că i-am dat cu mărturiie iarăşi acestui de mai sus zăs boeriu şi giupănisii lui, ca să li fiie lor şi dila noi driaptă ocină şi moşiie şi cu uricu di întăritură această ci mai sus scrisi silişti anume Badeuţii şi cu satul Săbăşănii, să li fii lor moşii, cu tot vinitul şi altul să ‹să› nu să amestici pisti această carti a noastră.

Acad. R.P.R., CII/185.
Trad. rom. din sec. XVIII.

1611 (7119) Aprilie 20.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit sfintei mânăstiri Bistriţa drepţii lor robi [1]) Ţigani, anume: Gligorie cu femeia şi copiii şi Drăgoi cu femeia şi copiii şi Eremia cu femeia şi copiii şi Drăgan cu femeia şi copiii, pentrucă a ucis un Ţigan al sfintei mânăstiri şi acum este el în locul lui, şi Ţapul cu femeia şi copiii şi Gheorghe cu femeia şi copiii şi Coţăha cu femeia şi copiii şi Macsin cu femeia şi copiii şi Nechita cu femeia şi copiii şi Mircioagă cu femeia şi copiii şi Iachim cu femeia şi copiii şi Vicol cu femeia şi copiii şi Moşul cu femeia şi copiii şi Vasile Cărbune cu femeia şi copiii şi Ştefan cu femeia şi copiii şi Dragsin cu femeia şi copiii şi Ion cu femeia şi copiii şi Drăgoin Cioro cu femeia şi copiii şi Ion, fratele lui Ieremia, cu femeia şi copiii şi Trifan cu femeia şi copiii şi Năgară cu femeia şi copiii şi Banul cu femeia şi copiii şi Păcurariu cu femeia şi copiii şi Lupul cu femeia şi copiii şi Moşco cu femeia şi copiii şi.....[2]) cula cu femeia şi copiii şi Mihăilă cu femeia şi copiii şi Ţămpur cu femeia şi copiii şi Chiracop cu femeia şi copiii şi Bucă cu femeia şi copiii şi Vasile Ţola cu femeia şi copiii şi Petrica cu femeia şi copiii şi Codrişan cu femeia şi copiii şi Ignat cu femeia şi copiii şi Sangriu cu femeia şi copiii şi Ţangul cu femeia şi copiii şi Scânteie cu femeia şi copiii şi Ivan cu femeia şi copiii şi Boban cu femeia sa şi Ciocârlan cu femeia şi copiii şi Dumitru cu femeia şi copiii şi Macsin, ginerele lui Ţapul, cu femeia şi copiii şi Drăgoi Ţola cu femeia şi copiii şi Struşco cu femeia şi copiii şi Nistor cu femeia şi copiii şi Andronic cu femeia sa şi Vitolt cu femeia şi copiii şi Bârnat cu femeia şi copiii şi Trepăduş cu femeia şi copiii şi Leuştean cu femeia şi copiii şi Rupa, fiul lui Drăgoi, cu femeia şi copiii şi Danciul cu femeia şi copiii şi Ştefu cu femeia şi copiii, fiul lui Danciul şi Balicio cu femeia şi copiii şi Toader cu femeia şi copiii şi Puha cu femeia şi copiii şi Ursul cu femeia şi copiii şi Gheorghie Hlinca, cu femeia şi copiii şi Gheoci cu femeia şi copiii şi Maftei cu femeia şi copiii şi Macsin Pleşea cu femeia şi copiii şi Gheorghie Vârcea cu femeia şi copiii.

Care acei Ţigani mai sus scrişi le sunt drepţi robi [1]) Ţigani.

Şi altul să nu se amestece.

Anul 7119 <1611> Aprilie 20.

† Insuşi domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

† Isac Balica hatman a învăţat.

† Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea St. Sava — Iaşi, XXIX/3.

Orig. slav, hârtie, pecete căzută.

[1]) «holopi» în orig.

[2]) loc rupt în orig.

28

1611 (7119) Mai 10, Iaşi.

† Eu, Păscălina logofetasa Stroicioe şi cu, Ionaşco Stroici, scriu de mărturisim cu cestu zapis al nostru cum au cumpărat dum<n>elui logofătul Stroici, dumnedzău-l ierte, o selişte de pre Jijiea, *în ţinutul Iaşi*, den amă<n>doă părţile, anume dela Fetroneştii şi cu loc de mor<i> în Jijiea, derept o sută de taler<i> bătuţ<i>.

Dece, după mortea logofătului, dumnedzău-l érte, ei s'au sculat alţi rădzeş<i> a lor, de a venit la noi şi s'a jeluit că le s'au presurat acea ocină ou vă<n>dut acei rădzeş<i> fără de ştirea acestorlalţi rădzeş<i>. Prentr'aceea ei au plă<n>s şi s'au rugat ca de să nu facem blăstăm părint<e>lui nostru, logofătului, căce că nu le s'au plătit acea ocină, ce cade să ne întoarcă banii innapoi.

Prentr'aceea noi am socotit, cade să nu facem blăstăm dumisale logofătului, ce e-am dzis, cade să ne <în>torcă banii napoi, cât au dat dum<n>e<lui> logofătul, căce că avăm destule ocine şi fără de accea. Dece ei ne-u <în>torsu banii napoi, o sută de taler<i> bătuţ<i>, anume Toder şi Cărstea *şi* Procop [1]).

Prentr'aceea, nime ca de să n'aibă nime nice o trebă cu castă ocină, nice cu Toder, nice cu Cărstea, căce că ne-u dat banii toţ<i> şi aeşti bani ne-u întorsu dentre Ursu Pătrăşcan şi dentre Macsin şi dentre Sore comisul.

Şi mai mare mărturie iscălitura mea şi pecete maică-mea aşe.

Scris în Iaşi, în anul 7119 <1611> Mai 10.

Eu Ionaşco Stroici *am iscălit.*

Arh. St. Buc., M-rea Aron Vodă, V/1.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

29

1611 (7119) Mai 12, Iaşi.

Noi Costandin Moghila v<oe>vod, *din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.*

Precum au venit înainte noastră şi înainte boerilor noştri sluga noastră, Grigorce şi fratele lui, Ionaşcu, ficiorii Stancăi, de nimene asupriţi, nici săliţi şi au vândut a lor dr<e>aptă ocină şi moşie în satul Lamanova, giumătate de satu ce iaste la malul Nistrului, parte din sus, ce iaste în ţinutul Soroacă.

Acesta o au vândut semînţiilor sale, slugilor noastre, lui Miron stol<nic> şi surorilor lui, Sofronii şi Grozava, într'o sută de galbeni, de vreme ce Grigorce şi fratele lui, Ionaşcu, au fostu dator cu o sută de galbini ginerilui său, lui

[1]) cuvintele: »*şi* Procop«, sunt adăugate mai târziu de altă mână şi cu altă cerneală.

Ionaşcu Cujbă. Intr'aceia vreme au dat ace gimnătate de satu pentru o sută de galbeni, iar Ionaşcu Cujbă n'au vrut să primească şi au cerut banii deosebi.

Pentru aceia şi alţăi ale sămiņţăilor sale, ce să vor afla, să de acé'sută de galbeni şi iarăş‹i› aflăndu-să, care ar fi mai apruape, care mai sus scrie, să le ace sută de galbeni, să facă carte în mâna lui Grigorce şi Ionaşcu, înainte noastră scrisoare şi înainte tuturor a lor noştri. Pentru aceasta între dănşii de bună voe au plătit.

Pentru aceasta şi dela noi s'au datu şi s'au întărit, ca să fie slugi noastre, lui Miron‹u› stol‹nic› şi surorilor lui, Sofronii şi Grozavei, driaptă ocină şi moşie gimnătate de satu Lamanova, parte de sus, sămiņţăilor sale, înainte omeniri noastre.

Scris în Iaşi, anul 7119 ‹1611› Mai 12.

Pătraşcu *mare* log‹o›f‹ă›t.

Mitrofan ‹a scris›.

Arh. St. Buc., Condica M-rii Răchitoasa, nr. 572, f. 158—158 v.
Copie rom. dela sfârşitul sec. XVIII — începutul sec. XIX.

30

1611 (7119) Iunie 2.

7119 ‹1611› Iunie 2. Carte *domnească* dela domn‹ul› Costandin Movila v‹oe›v‹o›d că a venit oamenii din sat‹ul› Oprişăştii *şi* satul Bălotești *şi* Stănişăştii *şi* Ţigăneştii şi Motoşenii, că Boul vist‹iernic› şi-au luat aceste sate, cu un zapis, ce s'au găsit la dănsu. Şi viind faţă, n'au putut să dovidească şi să dă rămas pe Boul vist‹iernic›.

Şi întăreşte cu acest ispisoc răzăşilor stăpânirea pe numitele sate.

Arh. St. Iaşi, CCCL/133
Rezumat rom. din sec. XX.

31

1611 (7119) Iunie 12, Iaşi.

† Io Costantin Movila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată acest adevărat credincios şi cinstit boier al nostru, pan Vasile Orăş mare vornic de ţara de sus, a slujit mai înainte sfântrăposaţilor domni de mai înainte şi părintelui domniei mele, Eremia voevod şi ţării noastre şi azi slujeşte şi nouă şi ţării drept şi credincios şi s'a nevoit cu slujbe pentru greutăţile ţării oriunde era nevoie.

De aceea, noi văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă şi nevoinţă, i-am miluit cu mila noastră deosebită şi i-am dat şi i-am miluit dela noi, în ţara noastră, în Moldova, cu o seliște anume Şindricenii care este sub bucovină în ţinutul Hârlăului, care acea seliște a fost a noastră dreaptă domnească,

ascultătoare de ocolul târgului Dorohoi şi stă toată pustie, de demult, încă din zilele lui Alexandru voevod.

Deci să-i fie şi dela noi acea mai sus scrisă seliște Şindriceni cu tot hotarul ci pe unde au folosit din veac şi dela noi danie şi miluire şi întărire şi uric şi ocină cu tot venitul, lui şi copiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi răstrănepoţilor, cine i se va alege mai deaproape, neclintit lui, niciodată în vecii vecilor.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi domn dintre fraţii noştri sau dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi, pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu-i clintească dania şi miluirea şi întărirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească, după cum şi noi i-am dat şi l-am miluit pentru dreptcredincioasa lui slujbă. Iar cine va îndrăzni să-i strice dania şi miluirea şi întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii, amin; şi să aibă pârîş înfricoşat înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7119 ‹1611› Iunie 12.

Domnul a zis.

Costantin voevod ‹m.p.›

Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

Faceţi-i uric [1]).

Nebojatco ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CDXXIII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

32

1611 (7119) Iunie 19.

7119 ‹1611› Iuni‹e› 19.

Zapis dela Grigori, ficior lui Boldăr, cu cari vîndi parte sa di ocină din Epureni cătă se va alegi din zapisul său, drept cincizăci taleri bătuţi.

Arh. St. Buc.. M-rea Neamţ, XXII/64 (1).
Rezumat rom.

33

1611 (7119) Iunie 20, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ‹ţării› Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Grama, fiul lui Toader, nepotul Cârstinei Condroaie, strănepotul lui Duma, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină,

[1]) scris de Pătraşco mare logofăt.

a şasea parte din tot satul Vlădeni ce este pe Dobruşa şi cu loc de iaz, ce este în ţinutul Soroca.

Aceea a vândut-o credinciosului nostru boier, pan Coste Băcioc mare ceaşnic, pentru cincizeci taleri. Iar diresele ce a avut pe acel sat, aşa a mărturisît că s'au pierdut din cauza Cazacilor Zaporojeni.

Pentru aceea, să-i fie dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7119 <1611> Iunie 20.

† Domnul a spus.

Copie slavă publicată în Zapiski Odesskago Obşcestva Istorii i Drevnostei, tom. III, 1853, p. 257, după orig. hârtie, cu pecete timbrată.

34

1611 (7119) <Iunie 20>[1].

Ispisoc *deasemenea* dela Costandin Movila v<oe>v<o>d, întăritori pah<a>r<niculuî> Costea Băcioc pe toate părţile ci au cumpărat din moşiia Vlădenii, anumi o a şăsa parte din satul Vlădenii cu loc de iazu şi de moară.

Aşijdere şi pre alta dintru o a şăsa parte, a patra parte, dintru acel sat ci au cumpărat dela Dragna, fiica lui Anton, nepoata lui Macsin, drept 65 taleri de argint, cari părţi au fost cumpărătură şi lui Anton dela Drăgan.

Şi iarăşi altă a şăsa parte cu loc de heleşteu ci au cumpărat dela Grama, ficiorul lui Toader, nepot Cărstinii Condroae, strănepot lui Duma, drept 50 taleri de argint.

Şi iarăşi o a patra parte dintru o a şăsa parte ci-au cumpărat dela Grigorie şi fratile său Nicoară şi dela alte neamuri a lor drept 15 taleri de argint.

Şi iarăşi o a patra parte dintru o a şăsa parte ci-au cumpărat dela Chirila şi dela alte neamuri a lui drept 15 taleri.

Şi iarăşi altă a triia parte dintru o a şăsa parte ci au cumpărat dela Frim şi dela surorile lui, drept 25 taleri şi arată că au rămas necumpărat dintru o a şăsa parte, a patra parte, şi dintru alta a şăsa parte, doâ părţi.

Iar celalalt sat tot este cumpărat şi deplin plătit.

Cu alăturată tălmăcire dipî limba sârbiască în dialectul moldovinesc.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, C/30 (3) şi C/11 (3).
Rezumat rom.

35

1611 (7119) Iunie 25, Iaşi.

† Iată eu, Ilea Dumitrovici fost jitnicer, mărturisesc cu acest zapis al meu, că nesilit de nimeni nici asuprit, ci de bună voia mea, eu am vândut panului

[1]) datat după documentul precedent tot din 20 Iunie 1611, în care se întăreşte una din cumpărăturile lui Costea Băcioc.

Dumitrașco, fiul lui Ștefan logofăt, un sălaș [1]) de Țigani, din ispisoc de întărire dela răposatul Ieremia voevod, anume Vasili cu femeia și cu copiii, fiul lui Dumitru, fiul lui Gliga Răul, fratele lui Trif Răul și Anton Răul și Petrici Răul, pentru patruzeci și cinci taleri numărați. Și mi-a plătit pan Dumitrașco acești bani mai sus scriși, 45 taleri numărați.

Și această tocmeală a fost dinaintea tatălui și părintelui nostru, pan Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava. Și ne-am rugat milostivirii sale pannlui Isac Balica hatman și pârcălab de Suceava și a pus milostivirea sa și pecetea sa la acest zapis.

Și spre mai mare tărie și putere și eu, Ilca Dumitrovici fost jitnicer, însumi am scris acest zapis cu propria mea mână și am pus pecetea mea la acest zapis al meu.

Scris în Iași, în anul 7119 ‹1611› luna Iunie 25.

Ilea Dumitrovici ‹m.p.›

‹Pe verso rom. contemp.:› Ficiori Răului și Coneni și alte sămințăi a lui, ce l‹e› dzic Ciontelești.

Arh. St. Iași, CLXXIV/2.
Orig. slav, hârtie, o pecete aplicată și una timbrată.

36

3 1611 Iunie 25.

† Iată eu, Ilea Dumitrovici fost jicnicer...[2]) zapis al nostru, pentru niște Țigănci, pe care le-am avut,...[2]) anume Dochia și cu copiii lor, fiica lui Gligă și Mări...[2]) și fiica lui Voicăvici, care este după Ghiorghi, fiul lui Țapul, astfel...[2]) Theodor și cu tot soborul, că le vom lua, deci...[2]) și mi-a dat un cal, de treizeci ughi și m'a scris...[1]) și pe mine și pe cneaghina mea.

Astfel eu am lăsat...[2]) scrise, să fie sfintei mânăstiri de...[2]) părinților noștri și am făcut zapis...[2]) de mărturie dinaintea ureadnicului Sirbul și dinaintea...[2]) ‹păr›gari.

‹Pentru› mai mare credință, am însemnat cu...[2]) pecetea ureadnicului și cu pecetea mea, să se știe...[2]) cu această carte a noastră.

Scris...[2])

† Iar eu, Ilea Dumitrovici însumi am scris...[2]) se va ispiti, din neamul meu, sau oricine să strice ‹tocmeala...›[2]) acela să fie blestemat de domnul dumnezeu și...[2]) fruntași și 318 sfinți părinți, cei dela Nicheia [3]).

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXV/61.
Orig. slav, hârtie, lipsă o treime, două peceți aplicate.
Datat după documentul precedent.

---

[1]) « sălaș », așa în orig.
[2]) rupt, lipsă.
[3]) pasagiul dela « Iar eu... Nicheia », scris de altă mână.

37

1611 (7119) Iunie 26, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, Stamatie sulgerel din Borsuceni şi a adus un zapis dela răposatul Caraiman ceaşnic, făcut pentru dânsul, că are Stamati împreună cu el ocină în satul Borsuceni, a şaptea parte din întreg acel sat şi din iaz şi din peşti şi din moară, din tot hotarul, ce se va alege.

Şi mai mult am crezut pe credincioşii noştri boieri, Vasilie Crăescul şi Avram mare uşer, care au fost la acea tocmeală, când i-a făcut Caraiman acel zapis.

Pentru aceea, să-i fie şi dela noi ocină şi dedină dreaptă acea a şaptea parte, cu tot venitul.

Şi într'aceea, deasemeni dăm şi întărim iarăşi acelui mai sus zis, Stamatie şi altă parte de ocină ce şi-a cumpărat dela Vasco din Cremenciuc, căruia i-a fost danie dela Alexandru voevod, pe Cobolta la vâlcea, mai jos de Fântâna Rece, pe amândouă părţile Coboltei, toată partea lui cât se va alege, care este în ţinutul Sorocăi, ce şi-a cumpărat pentru treizeci şi opt de taleri bătuţi.

Pentru aceea, aceste două părţi mai sus zise să-i fie şi dela noi, lui şi copiilor lui, ocină şi cumpărătură, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7119 <1611> luna Iunie 26.

Domnul a spus.

Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>

† Gheorghie <a scris>.

Acad. R.P.R., XXX/92.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

38

1611 (7119) Iunie 27.

Surot.

Noi Constand<i>n Movila v<oe>voda, cu mila lui dumnezeu, domnul ţării Moldaviei.

Am dat şi am întărit credinciosului boerului nostru, Vitolt Mereţeanu log<o>f<ă>t, a lui driaptă ocină şi moşie şi cumpărătură ci au avut dela Ion Ţăpul *şi* ficiorul Nastasăei, nepotul lui Gavril, strănepot Anjăi (?), fetii lui Bălaci, din a patra parte din sat Medelenii din parte lui Bălaci, moşului său, din a trie parte, din parte lui Gavril, dintr'a lor drept uric ci au avut moşul lor dela Ilia v<oe>vod şi din ispisoace ci au avut pi părţi dela Iancul v<oe>vod, drept patruzăci şi cinci taleri de argint.

Şi dup<ă> aceia iarăşi dăm şi întărim boeriului nostru di sus scris a lor dreaptă ocină şi moşăe ce au avut dela Iliiana, fata lui Ilie, fiii Petrii şi a Anii, fetii Văsăicăi, nepoata Pistrii, fetii Măriei, fetii Ancăi, nepoata Niagăi. Iarăşi

dintr'acelaş sat di sus scris, din a patra parte din sat, din parte Niagăi, şi din a trie parte, a patra parte, parte Irinii, şi din ispisoc ce are de cumpărătură dela părintele domniei meli, drept cincizăci taleri gata.

Drept aceia, să fie lui şi dela noi uric şi moşăi şi întăritură, cu tot viuil‹ul›. Şi altul să nu se amestece.

S'au tălmăcit[1]) în Eş, la anul 7119 ‹1611› Iuni‹e› 27.

Insuş‹i› domnu au zis.

Pătraşco *mare* log‹o›f‹ă›t au învăţat şi au poslăduit.

Mitrofan ‹a scris›.

Asămine s'au tălmăcit de mine 1797 Maiu 27 z‹ile›.

Andrei tălmaci căp‹i›t‹a›n.

S'au poslăduit de mine şi fiind întocma am încredinţat. Polc‹o›v‹nic› Paval, 1800 Avg‹us›t 12.

Intocma dipi tălmăciri. 1814 Oc‹tom›v‹rie› 11.

Nedelco

Acad. R.P.R., CV/24.
Copie rom.

39

1611 (7119) Iulie 7.

Suret asemine di‹pe› un uric sărbesc din let 7119 ‹1611› Iul‹ie› 7.

Io Costantin Moghila voevod, cu mila lui d‹u›mnezeu, d‹o›mn ţării Moldovii. Facem înştiinţare, care au venit innainte nostre şi înnainte boerilor noştri celor mare şi celor mici, Cernat, fecior a lui Ion, şi nepoa[a]t a lui Giardzu, di a lui bună voia, de nime n'au fost silit, nici asuprit, au vândut a lui dreaptă şi părintească moşiia,toat‹ă› parte a lui cătu i se a alege făr‹ă› de fraţii lui, în satul anume Ţiori în ţinutul Tecuciului. Aceasta au vândut boiarului nostru Istratii Bolea păharnic, în 35 taleri.

Deci aşijderea au venit înnainte nostre, Avram şi cu frate-său Răchita şi sora a lor, Avramiia, feciorii lui Troina şi nepoţi a lui Ion, di bună a lor voia, di nime n'au fost siliţi, nici asupriţi, au vândut dreapta a lor şi părintească moşiia, în satul mai sus numit Ţiori, toat a celui mai sus numitului boiariului nostru Istratii Bolea păharnic, în 30 taleri.

Incă au venit înnainte noastre, Andreica şi cu frate-său Ghig‹a› şi Gherasim. feciori a lui Toma şi nepoaţii a lui Ion, *tot* di bună a lor voia, au vândut dreaptă şi părintească a lor parti *tot* în satul acesta, din parte unchiului[2]) său Condri. iară au vândut boiariului nostru Istratii Bolea păh‹arnic›, pe cinci boi.

Incă au venit înnainte nostre Tudor Mărcescul şi frate-său Bălan, feciori Marii, nepoţi di sori, *deasemeni* di bună a lor voia, au vândut dreaptă şi părinţească a lor parti, cât li s'a a vini toat dintr'acel sat şi toat acelui boiar Istrati

[1]) trebue să se înţeleagă: «s'a scris».
[2]) «unchiului» aşa în text.

Bolea păh<arnic> în 80 taleri. Dar Tudor Mărcescul au vândut şi el parte unchiului [1]) său, jumătate.

Deasemeni au venit înnainte nostre Crefa şi frate-său Tudosie şi cu surorile sale: Gaftona şi Anghelina, feciorii a lui Efrem şi nepoţii Neacşii, au vândut şi aceştea di bună a lor voia, din partea celor bătrîni, *deasemeni* au vândut boiarinlui Istratii Bolea păh<arnic>, în cincizeci taleri.

Deasemeni au venit Tudor Mărcescul, dar Tudor Mărcescul au vândut şi el un pămînt *tot* lui Istratii Bolea păh<arnic>, în 6 taleri, dar acesta pămînt au fost lui răscumpărătură dela Toader Tăbălaiu.

Şi sculându-sé boiariul nostru Istratii Bolea păharnic au plătit diplin toate acesté mai sus numite părţile şi au dat la aceşte mai sus numiţi oameni, la fiestecare plătă în mănăle lor, tuturor după tocmală, înnainte nostre şi înnainte boiarilor noştri.

Deci şi noi, văzându între dînşii bună învoială şi bună tocmală şi plat<ă> diplină, aşijdere şi noi i-am dat şi am şi întărit acestu uric mai sus numitului boeriului nostru, Istratii Bolea păharnic, aceşte mai sus numite părţile în satul anume Ţiorii în ţinutul Tăcucinlui, ca se-i fiia lui acestu uric dat de cătră noi cu toat venit<ul>. Şi nimé să nu stă înpotrivă înnainte scrisorii noastrei.

Sângur d<o>mnul au poroncit aciastă.

Şi s'au tălmăcit acesta uric în anii dela zidirea lumii 7289, iar d<el>a H<risto>s 1781 Ianuarie 10 *zile*.

Acest suret s'an circitat şi di cătră noi şi s'au găsit asămini după cel sirbisc.

Costache stol<nic>.

Ionaşcu Abăza *fost mare* med<elnicer>.

Arh. St. Iaşi. CDXXXIV/2.
Trad. rom.

40

1611 Iulie 19.

1611 Iulie 19.

Suret după cartea lui Constantin Movilă v<oe>v<od>, dată lui Vrânceanu post<elnic> pentru satul Şărbiceni.

Acad. R.P.R., ms. 4994, f. 44.
Rezumat rom.

41

1611 (7119) Iulie 23.

Ispisoc dela Costandin Movila v<oe>v<o>dă, întăritură numai pe satul Voroveşti <a mănăstirii Galata>.

Let 7119 Iul<ie> 23 *zile*.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 159 v.
Rezumat rom.

[1]) « unchiului » aşa în text.

42

1611 (7119) Iulie 25, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru rugătorii noştri călugări dela sfânta mânăstire Săcul şi au mărturisit înaintea noastră şi au spus că încă în viaţă fiind acest Donici fost vornic a dat acelei sfinte mânăstiri nişte case şi cu locul lor, în târgul Iaşului, lângă ograda [1]) sfintei mânăstiri a Sinaiului, la cuvioasa Paraschiva, pentru iertarea păcatelor lui şi ca să-l scrie în sfântul mare pomelnic. Şi cum a întocmit cu egumenul şi cu soborul, aşa a fost.

Iar după moartea lui s'a aflat acel loc şi cu casele lui, puse zălog la Gheorghie pârcălab pentru un cal bun, pe care l-a luat dela el pentru 88 taleri, ca să ţină acele case şi loc până când va plăti acei mai sus scrişi bani, cum mărturiseşte şi zapisul lui, pe care însuşi cu mâinile sale l-a scris şi l-a pecetluit şi l-a iscălit. Şi până la moartea lui nu a plătit acei bani mai sus scrisului boier, Gheorghie pârcălab şi a ţinut el acele case şi nu le-a dat călugărilor dela acea mânăstire.

Pentru aceea, ca să aibă ei unde locui când vin pentru slujbă şi umblă pentru trebuinţele mânăstirii, ei au plătit şi acea datorie a lui Donici, 88 taleri, în mâinile lui Gheorghie pârcălab, dinaintea noastră şi a boierilor noştri. Şi zapisul pe care l-a avut Gheorghie pârcălab cu Donici l-a dat el în mâinile călugărilor.

Pentru aceea, noi văzând o astfel de danie a sa, pe care a dat-o pentru sufletul lui la acea sfântă mânăstire şi iarăşi plata deplină pe care au plătit-o călugării pentru datoria lui şi noi deasemeni am dat şi am întărit sfintei mânăstiri Săcul acele case şi cu locul lor, să fie sfintei mânăstiri ocină şi răscumpărare, neclintit niciodată în veci. Şi nimeni să nu se amestece acolo înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7119 ‹1611› Iulie 25.

Însuşi domnul a zis.

Constantin voevod ‹m.p.›

Petraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

Dumitru Folea ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CLXXXVIII/232.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie la Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 563 şi M-rea Neamţ, LXXX/1.

43

1611 (7119) Iulie 30, Iaşi.

† Io Constantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit cneaghinei Vărvara Hăcimăndoaia dreptele

[1]) « ogradu », aşa în orig.

ei ocine și cumpărătură, o parte de ocină din jumătatea de sus a satului Popeni ce este pe Iubăneasa în ținutul Dorohoi, pe care și-a cumpărat-o ca dela Nicoară, fiul lui Vaipan, și sora lui [1]). Gafa, fiii Tudorei, nepoții Armeancăi, pentru 350 zloți tătărești și altă parte de ocină jumătate din acelaș sat Popeni, ce și-a cumpărat ca dela unchiul ei, Lăziian, iarăsi pentru 350 zloți tătărești, din uricul pe care l-a avut dela Ștefan voevod cel Bătrân.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim a patra parte din acelaș sat Popeni, partea dela biserică și cu loc de iazuri și de mori ce și-a cumpărat ca dela Anghelina, fiica Mărilicăi, nepoata lui Iurșa, pentru 650 zloți tătărești, din uricul de cumpărătură pe care l-a avut tatăl ei Iurșa, dela Ștefan voevod cel Tânăr și altă parte de ocină din acelaș sat Popeni pe care și-a cumpărat-o dela Pavăl, fiul Angheliței [2]), nepotul lui Iurșa, iarăsi din acele privilegii, pentru 170 taleri de argint.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim ei dreptele ei ocine și cumpărătură din acelaș sat Popeni, partea lui Popovschi, ce se va alege...[3]) partea lui Ignul șetrărel ,pe care si-a cumpărat-o dela Dumitru portar, pentru 200 taleri de argint, din ispisoace [4]) de cumpărătură, ce a avut dela Petru și Aron voevod și din uric de întărire ce a avut dela însumi domnia mea.

Și deasemeni îi dăm si îi întărim ei altă parte de ocină din acelaș sat Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela Sofronia, cneaghina lui Condrea Rugină pitar, pentru 200 taleri, din ispisoc de cumpărătură ce a avut dela Petru voevod.

Și deasemeni îi dăm și îi întărim mai sus scrisei cneaghine Vărvara altă parte de ocină din acelaș sat Popeni, pe care și-a cumpărat-o dela Rusca, fiica lui Tâmpa, nepoata lui Iurșa, pentru 500 taleri de argint, însă cu loc de iazuri și de mori, toată partea ei, câtă se va alege.

De aceea, toate acele mai sus zise părți de ocină și cu loc de iazuri și de mori, cât se va alege din vatra satului și din câmp, să-i fie ei și dela noi uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 <1611> Iulie 30.

Însuși domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CLVII/92.
Orig. slav. hârtie, pecete timbrată.

44

1611 (7119) August 1, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele și înaintea întregului sfat al

[1]) «lor» în orig.
[2]) «ei Anghelini» așa în orig., formă veche de genetiv românesc.
[3]) loc rupt în orig.
[4]) «ispisoace», așa în orig.

domniei mele rugătorii noştri călugări dela sfântul schit numit Beserecani şi au arătat zapis de danie şi de miluire dela părintele domniei mele şi zapis de întărire dela unchiul domniei <mele> [1]) pe această poiană de sub Ceahlău, unde este sfânta biserică întemeiată de unchiul domniei mele, arhiepiscopul Gheorghie, care acea poiană a fost dreaptă domnească şi părintele domniei mele a dat-o mai înainte şi a miluit cu acea poiană sfânta mânăstire Beserecani, ca să-i facă pomenire mare din an în an, cât va sta sfânta mânăstire.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut acele zapise [2]) de danie şi de miluire ale acelei sfinte mânăstiri dela sfântrăposatul părinte al domniei mele, am socotit după legea ţării şi am întrebat de acele locuri şi m'am sfătuit domnia mea şi cu toţi credincioşii boieri şi cu părintele nostru, arhiepiscop Anastasie, şi astfel am orânduit pentru ca pomenirea părinţilor domniei mele să nu se strice.

Am dat sfintei mânăstiri Beserecani, în locul acelei poieni, trei poieni şi locul din jurul lor de branişte, care poieni se numesc Cârnul, Bicazul şi Biserica lui Iov, pe râul Bistriţa şi locul în jurul poienilor, mai din sus de capul Poienii Bisericii, dela râul Bistriţa, peste Culmea Boului [3]), pe izvorul Hălmo, apoi în sus pe nişte cărări, pe culmea [4]) Dealului Simei, pe la obârşia Hămzoaei, apoi pe culmea Piciorul Ungurului, până la râul Bicaz şi în sus pe Bicaz până la Jidan şi la vale până la Bistriţa, pe ambele părţi şi dealul ce se numeşte Măgura tot, pe amândouă părţile şi râul Bistriţa în sus, până la Biserică.

Aceste poieni mai sus scrise le-am dat domnia mea sfintei mânăstiri Beserecani pentru aceea, pe care a dat-o părintele domniei mele. Pentru aceea rugătorii noştri dela sfânta mânăstire Beserecani să aibă a face pomenire părintelui şi unchiului domniei mele atât timp cât va sta sfânta mânăstire, din an în an, iar rugătorii dela biserica noastră să nu aibă treabă a stăpâni acele poieni şi locuri.

De aceea, domnia mea am dat şi am întărit rugătorilor noştri dela sfântul schit, ca să le fie şi dela noi ocină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7119 <1611> August 12.

Insuşi domnul a zis.

Costantin voevod <m.p.>

Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>

Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XIII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1850.

---

[1]) omis în orig.

[2]) «zapis», aşa în orig.

[3]) «Culmea Boului», aşa în orig.

[4]) «culmea», aşa în orig.

45

1611 (7119) August 20, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Toader Măciucă, fiul lui Măciucă, de bună voia lui nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătura tatălui său, Măciucă, toată partea ce se va alege din satul Ostăpceni, care este la Turia, în ţinutul Iaşilor, din vatra satului şi din câmp şi cu vii şi cu grădini şi cu tot venitul. Aceea a vândut-o slugii noastre Ionaşco Cucorea pentru patruzeci de taleri bătuţi. Şi i-a plătit deplin acei bani, 40 taleri, dinaintea noastră.

Pentru aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, şi dela domnia mea am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Ionaşco Cucorea, acea înainte zisă parte de ocină, toată partea lui Măciucă cel bătrân ce se va alege din satul Ostăpceni, din vatra satului şi din câmp şi cu vii şi cu grădini, ca să-i fie şi dela noi dreaptă ocină şi cumpărătură, cu tot venitul. Pentru aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7119 ‹1611› August 20.

Domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m.p.›

Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit.

Vasile Dinga ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCCCLVII/46.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
O trad. rom. din sec. XVIII, ibid., CCCCLVII/47.

46

1611 (7119) August 22, Iaşi.

† Io Costantin voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit şi am miluit pe credinciosul nostru boier, Arpentie postelnic, cu o selişte anume Dădeştii în ţinutul Roman, care acea selişte Dădeştii a fost dreaptă ascultătoare de oraşul domniei mele Târgul Frumos, şi a dat credinciosul nostru Arpentie postelnic 6 cai buni, preţuiţi la 120 galbeni ungureşti, în nevoia ţării. Aceştia s'au împărţit lui Ahmat paşă şi Caraş mârzea, când au trecut în Ţara Ungrovlahiei cu oastea asupra lui Radul voevod Şărban. Ca să-i fie şi dela noi ocină şi uric cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7119 ‹1611› August 22.

Domnul a zis.

Costantin voevod ‹m.p.›

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit. <m.p.>
Bașotă <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonia, LXIII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

47

[illegible] August . Iaș

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, slugile noastre, Onciul și Iachim, cu un zapis de mărturie dela boieri și dela oameni buni, dinaintea lui Culeău vătah și dela Ionașco Costescul vătah și dela Ciolpan Pătrașco diac, că a venit înaintea lor Văscan, fiul Dodușei, nepotul...[1]) de bună voia sa, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut ocina și dedina sa dreaptă, cât se va alege partea lui din satul Mihăilași, ce este în ținutul Orheiului cu tot venitul, din vatra satului și din câmp și din apă și de peste tot.

Aceea au vândut mai sus scrișilor, Iachim și Onciul, pentru cincizeci de taleri de argint și i-a plătit deplin dinaintea lor.

Deci noi am văzut zapisul lor bun de mărturie și plată deplină, intru aceasta și noi dela noi am dat și am întărit ca să le fie și dela noi ocină și uric cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

Scris în Iași, în anul 7119 <1611> August 23.

Domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

Eu Pătrașco mare logofăt am învățat și am iscălit <m.p.>

Bașotă <a scris>.

Acad. R.P.R., CXL/4.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

48

1611 (7119) August 23.

Tălmăcire în limba moldoviniască depe uric vechiu sârbăscu dela domnul Costandin Moghila v<oe>vod din let 7119 <1611> August 23.

Scris în Eși de Bașotă.

Noi Costandin Moghila v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domnul țării Moldovii. Iată au venit înnainte noastră și înnainte tuturor boerilor noștri ai Moldovii, a mari și mici, credincios boeriul nostru, Beldiman *fost* vornic, cu zapis de mârturii dela boeri și oameni buni, dela David *fost* pârcălab și dela

[1]) loc alb în orig.

Gheorghii din Ciulucani şi Pleş aprodul şi Gheorghii Comş<a> şi Coliga aprodu şi Ionaşcu şi Negrul şi Zbere Călcău şi Gavril diiacul şi Drăgan stol<nicul> şi dela mulţi oameni buni, precum au venit înnainte lor Toader şi fratele său Pavăl, ficiorii Armencii şi *deasemenea* ruda lor, Vasili, ficiorul lui Dimitru, nepot Armencii şi *deasemenea* Nastasiia şi fratele ei Mihail, fecior Maricăi, *deasemenea* nepoţi Armencii şi *deasemenea* Iachim...[1]) nepot Armencii, de a lor bună voia, de nimi siliţi, nici asupriţi şi au vândut a lor dre<a>ptă ocină şi moşii, toată parte lor cătă să va alegi din sat din Sămăşcanii ce-i în ţi-u<u>t Orheiului, din vatra satului, din apă, şi din tot venit<ul>, pe aceiaş au vândut-o mai susnumitului credinciosului nostru boer Nichifor Beldiman vornic, drept 70 taleri bătuţi şi le-<a>u plătit lor toţi deplin denainte noastră.

Deci noi, văzând zapis lui de mărturii dela boeri şi dela oameni buni şi plata deplin, la aciasta şi noi dela noi i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fii lui dela noi ocină şi uric cu tot venit<ul>. Şi alt să nu se amestici.

Domnul au poroncit.

Pătraşcu *mare* log<o>f<ă>t au învăţat şi au iscălit.

S'au tălmăcit de Ioan Stamati *fost mare* pit<ar> în Iaşi la 1808 Mart<ie> 7.

Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, CXLVII/2.
Trad. rom. din 1808.

49

1611 (7119) August 30, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată această adevărată slugă a noastră credincioasă, Toader stolnic, a slujit drept şi credincios sfântrăposatului tată şi părinte al domniei mele, precum slujeşte şi domniei mele drept şi credincios. De aceea, noi văzând dreapta şi credincioasa lui slujbă, l-am miluit cu deosebita noastră milă, i-am dat şi l-am miluit cu un sat numit Dănăşenii, ce a fost ascultător de ocolul târgului Ţoţora, ca să-i fie neclintit niciodată.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru, sau pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu clintească dania şi miluirea noastră, ci să-i dea şi să-i întărească.

Iar cine va îndrăzni să strice dania şi miluirea noastră, să fie blestemat de domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de 318 sfinţi părinţi dela Niceia şi de sfinţii apostoli de frunte, Petru şi Pavel, pentrucă şi străvechii domni au dat şi au miluit pe slugile credincioase, pentru slujbă.

[1]) loc alb în text.

De aceea, să-i fie acel sat mai sus scris. Dănășeni, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Și altul să nu se amestece.

Scris la Iași, în anul 7119 ‹1611› August 30.

Însuși domnul a poruncit.

Costantin voevod ‹m.p.›

Pătrașco mare logofăt a învățat și a iscălit ‹m.p.›

Tăutul ‹a scris›.

‹Pe verso însemnarea rom.:› «Zapisul lui Toader Bosnici stolnic, pe [1]) satul Dănușeni pe Prut».

Acad. R.P.R., CXXX/184.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1800

50

‹1611 Septembrie 1—1612 August 31› 7120.

. . . . . .

. . . . . .

să cumpere; dece eu m'a‹m› scula‹t› și o am vândutu partea mia de ocină din satu din în Hăsnășeni, cătă să va alége direaptă ocina mia și moșie și cu tot venitul și în satu și în țarină și în tot locul, de o amu vândutu Eremiei, dereptu 60 taler‹i›, *bani gata dinaintea a oameni buni*: Dumitru *din* Moré‹n›i, Vas‹i›lie Furnică *din* Muncel *și* Budancea *deasemeni și* Dumitru *din* Hăsnășen‹i› *și* Bădiliță *deasemeni și* Ursu *din* Păscan‹i› *și* Baico șetrar.

Să-i fie ocină neclintită.

In anul 7120 ‹1611 — 1612›.

Arh. St. Iași, CDLXXXVII/47.
Orig. rom. hârtie, lipsă partea dela început; pecete aplicată.

51

‹1611 Septembrie 1 — 1611 Decembrie 18› 7120, Iași.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri, Petrea și frații lui, Nicoară și Gavril și sora lor Todosca, copiii Gafei, nepoți lui Borodaci, de bună voia lor, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut dreapta lor ocină și dedină, din privilegiul ce au avut dela...[2]) voevod, toată partea lor ce li se va alege din satul Popeni pe Iubăneasa și cu loc de iaz și de mori la Iubăneasa, care este în ținutul Dorohoi.

[1]) de aci, text slav.
[2]) loc alb în orig.

Aceasta au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Isac Balica hatman şi pârcălab de Suceava, pentru o sută şi cincizeci taleri de argint. Şi le-a plătit deplin, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7120 [1]) <1611>.

Domnul a spus.

Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CLVII/93.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o copie, ibid., DXLIV/15.

52

<1611 Septembrie 1 — 1612 August 31> 7120.

† Adic<ă> eu Tăbuci diacul şi cu fimee me, cu Gaftona, fata Maricăi, scriu şi mărturise<s>c cum că am vândut o casă din Hrasca, cu o jeribie din Pleşeşte, din cut din sus, din vatra satului şi dintr-a ţa]pă şi din ţarină şi din pomi, din tot venitul ci ar fi pe o jirebie, drept 32 di taler<i> di argi<n>t.

Şi tocmala n<e>-au fost cu Vas<i>li diiaconul şi Ionaşcu Aramă şi Drăghici Sălăgian *din* Mereşti şi Pavel din Giurgeşti şi Gheorghiţi Mălai şi Dumitraşcu olacariul din Suciavă şi alţi oameni bun<i>.

Şi eu Tăbuci diiacul, însumi cu mâna me am scris, pentru ma<i> mari credinţa, am iscălit.

Anul 7120 <1611 — 1612>.

Vasilî diiacul.

Ere<i> Mihail *din* Hrasca.

Eu ere<i> Gavril *din* Pleşeşti.

Arh. St. Iaşi, CCXLVI/18.
Copie rom.

53

<1611 Septembrie — 1612 August 31> 7120.

† Adecă iau Stratul, *fiul lui* Cărăuciul, scriem şi mărturisim cu cistă scrisori a me, cum iau de a me bun<ă> voi, de neme nevoiit, neci siliitu, am dat parte me de moşi<e> ce s'a vini din moşiia [2]) dela Pârvul, despre sure-aponi, dintr'ânbe cumpărăturile hină-me Nastasiiai, fiitei lui Păcurar *din* Ştefen<i> pen<tru> [3]) sufletul meu şi a părinţilor mei, să-i fii ini moşii şi ficiorilor iai şi

[1]) ce a urmat după 7100 a fost şters şi se pare adăugat 20.
[2]) « moisiia », aşa în orig.
[3]) loc rupt în orig.

a tot<ă>sămenţiia lor, denainte şoltuzului de Făl<c>éiu anume Neculéţa şi Toader Totovanul *de acolo*, şi Pavăl *de acolo* şi Marin *de acolo* şi Toader *fiul lui* Necula *de acolo* şi Hilotii *din* Mălă...[1]) şi Gorce *de acolo* şi Cărstea *de acolo* şi Vintil<ă> *de acolo*, ca s<ă> nu aibă a să amest<e>ca pe urma mea fraţii mei, neci surorile melé să n'aibă trebă în parte me <den>[1]) tr'a cinşea parte dintr'a mând<oa>o[1]) cumpărăturile din moşiia, dela Păr<v>[1])ul, despre sori-aponi.

<I>ar cene să va amesteca, să fiii procleţ[2]).

Deci noi, dacă că am vădzut tocmindu-să, le-<a>m f<ăc>[1])ut şi mărturi<e> şi am pus şi pecete târgului şi peceţi să s<ă> ştii.

Şi iau Ghiorghie, *fiul lui* Necula *din* Fălciiu, am scris să s<ă> ştii. Insă din tot vinitul cu vad de mor<ă> şi din grădin<ă> să-i fii hină-me moşii, să s<ă> şt<ii>.

Necula şoltuz.

Anul 7120 <1611 — 1612>.[3])

Toder	Hilotii
Pavăl	Gorghi
Marin	Cărste
Toder	Vintilă

Ghiorghi <am scris>.

Acad. R.P.R., CCXXXIV/1047.
Orig. rom. hârtie, o pecete şi zece degete, aplicate.

54

1611 Septembrie 4.

Suret după cartea lui Costantin Movilă v<oe>v<od>, dată lui Nistor portariul, pentru satul Gvozdăuţii.

Acad. R.P.R., ms. 4994, f. 44.
Rezumat rom.

55

1611 (7120) Septembrie 10, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Nistor şi sora lui...[1]) fii lui Mihail Arvat, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, din diresele ce a avut tatăl lor, Mihail Arvat dela...[1]) voevod, jumătate de sat din Vârâţi, care este pe Prut, în ţinutul Fălciu.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « <i>ar cene să va amesteca să fie procleţ », scrise deasupra rândului cu altă cerneală.
[3]) « let 7120 » <1611—1612>, scrise de altă mână cu altă cerneală.
[4]) loc alb în orig.

Aceea au vândut-o credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Dumitrache Chiriţă Palcolog mare postelnic, pentru o sută taleri de argint. Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră şi dinaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7120 <1611> Septembrie 10.

† Domnul a spus.

Costantin voevod <m.p.>

† Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>

† Nebojalco <a scris>.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XIX/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1795.

56

1611 (7120) Septembrie 20.

7120 <1611> Săp<tem>v<rie> 20.

Copii încredinţată di părcălabiia ce mari, la 1831, di pi un zapis a unui Pavăl, *fiul lui* Păcuraru, prin cari vindi nepotului său, Domitraşcu, 8 pogoni vii, cu pomiţ<i> împregiur şi cu partia sa di moşii din Măluştăni, din Valia Lungă, din Hârleşti şi din Oneşti, drept 100 taleri, ca să-i fii ocină în veci.

Arh. St. Iaşi, Tr. 1765, dos. 79, f. 475.
Rezumat rom. din 1843.

57

<1611 înainte de Octombrie 18>.

Suret iarăş de un zapis de vănzare, fără an.

Adec<ă>, eu Ignat din Belceşti, facem înştiinţare precum au venit Toma, fecioriul Andre<i>căi, la casa mea ş<i> de a lui bună voire, de nime silit, nici asuprit ş-au vândut a sa driaptă parte de ocină din sat din Belceşti, din a cincea parte, a patra parte, însă parte din jos.

Şi au vândut-o Tomii Brae din Belceşti, drept 30 taleri de argint, dinnaiute lui Pavel din Belceşti şi dinnainte lui Toader de acolo şi dinainte lui Iosif *deasemeni* şi dinainte a altui Toader, *deasemeni* de acolo şi denainte lui Ionaşco, *deasemeni* de acolo.

Ş<i> au fo<s>tu şi alţi mulţi oameni buni ş<i> mejiiaşu când s'au vândutu acias[s]tă ocin<ă> şi s'au dat în mănule Tomii Brae, ca să-i fie lui ocin<ă> neschimbată nici odănăoar<ă> în veci, preste acias[s]tă scrisoare a noastră, întru carea ne-am pus şi peceţile noa<s>tre.

Arh. St. Iaşi, CDLXIV/27.
Trad. rom. din 1761.
Datat după doc. lui Constantin voevod din 1611 Octombrie 18.

58

1611 (7120) Octombrie 18.

Suret dela Cosstantin Moghila v‹oe›vod *anul* 7120 ‹1611› Oc‹tomvrie› 18.

Dat-am carte domnii méle cestui slugi a noastre, Toma Braia comişel din Belceşti ca să fie tare ş‹i› puternicu cu aciasstă carte a domnii méle ca să opriască şi să stăpăniască a sa driaptă ocină ce au cumpărat dela Toma Bobric şi dela Andreica din Belceşti, din parte din josu. Iară Toma, feciorîul lui Bobric, el să n'aibă nici‹o› [1]) triabă cu ace bucat‹ă› de ocină, nici să are, nici să cosească, de vreme că are sluga noa‹s›tră Toma Brae ispisoc *domnesc*.

Iară cui [1]) i să va părea că are vr'o strănhătate, acela să vie ş‹i› să stea de faţ‹ă› înainte domnii méle.

Acia[s]sta scriem.

Arh. St. Iaşi, CDLXIV/23.
Trad. rom. din 1761.

59

1611 (7120) Octombrie 30.

Suretu dela Costantin Moghila v‹oe›vod, l‹ea›t 7120 ‹1611› Oc‹tomvrie› 30.

Facem înştiinţare precum au venit înainte noa‹s›tră Toma, feciorîul Andreicăi din Belceşti ş‹i› cu soru-sa, Aniţa ş‹i› s'au părâtu de faţă cu sluga noastră, Toma Brae comişelu din Belceşti, pentru jumătate de parte a părintelui lor Andreicăi, din jumătate de sat, din a cincea parte, jumătate, den parte cea din sus, zicând ei, precum că ar fi fost zălojit aceea parte de ocină la sluga noastră Toma comişăl.

Iară sluga noa‹s›tră de mai sus scris‹ă› Toma, el aşea au zis, că ar fi cumpărat-o pre a lui drepţi bani, acea parte de ocină şi au arătat şi un zapis dela dănşii de vănzare, precum au vândut ei acea parte de ocină.

Deci domniia mea ş‹i› împreună cu totu sfatul no‹s›tru n'am crezut acel zapis, ci am judecat după légea ţării ş‹i› am aflat ş‹i› cu dreptate cum, ca să jure Toma Brae cu 24 de oameni buni, precum că au cumpărat el acea pa‹r›te de moşie. Deci sluga noastră Toma, el au jurat cu 24 de jurători înainte lui Pătraşco log‹ofét› ş‹i› dumnealui mărturisind înainte noa‹s›tră, am crezut că au jurat. Ş‹i› au pus ş‹i› ferăia înainte a tot sfatul domnii méle.

Iară Toma ş‹i› cu soru-sa Aniţa, feciorii Andreicăi, ei au rămas din toată lege ţării.

Pentru acéia, de acmu să nu aibă a să ma‹i› pără pentru aciastă pără, ci să aibă Toma Brae a-şi stăpăni şi cu fraţii lui, cu tot venitul.

[1]) omis în text.

Şi altul ca să nu s‹e› mai amestece peste acias[s]tă carte a noastră. Acias[s]ta scriem.

Arh. St. Iaşi, CDLXIV/24.
Trad. rom. din 1761.

60

1611 (7120) Noembrie 19, Iaşi.

† Iată eu, Nicoară Prăjescul mare vistier şi Coste Băcioc mare paharnic şi Ştefan Prăjescul mare stolnic şi Boul vistier şi Voruntar mare comis şi Savin mare sulger şi Miron stolnic şi Dumitru Buhuş.

Scriem şi dăm ştire cu această carte a noastră că am luat cu bună voia noastră, a tuturor fraţilor noştri, cu tocmeală, două fălci de vie în ţarina Copou la târgul Iaşi, dela fratele nostru, Voruntar mare comis mai sus scris, ce-i sunt dreaptă cumpărătură.

Şi am dat acele vii sfintei mânăstiri, hramul sfântul Sava cel sfinţit, în târgul Iaşi, pentru sufletul răposatului fratelui nostru, Arpentie postelnic, veşnica lui pomenire, ca să aibă a-l scrie în sfântul mare pomelnic şi a-l pomeni în toate slujbele dumnezeieşti, după rânduiala sfintei biserici creştine pravoslavnice şi să-i facă pomană peste an.

Şi deasemeni, am dat fratelui nostru, Voruntar mare comis, vii pentru vii, trei fălci în ţarina Stroeştilor, la Cotnari, care acele vii au fost dreaptă cumpărătură acelui răposat frate al nostru, Arpentie postelnic.

Deci, întru aceasta, după tocmeala noastră de bună voie, să aibă călugării a scrie viile lor şi Vorontar deasemeni, în catastifele oraşului, după obicei. Şi nimeni dintre rudele noastre să nu aibă a se ispiti să rupă această întocmire, niciodată în veci.

Scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1611› Noembrie 19.
Eu Boul vistier ‹m.p.›
Prăjescul sulger[1]) ‹m.p.›
Ştefan fost mare stolnic ‹m.p.›
Nicoară vistier ‹m.p.›
Coste ceaşnic ‹m.p.›
Başotă a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iaşi, XXXVI/8.
Orig. slav, hârtie, patru peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1794.

[1]) În text figurează « Savin mare sulger », iar cuvântul « Prăjescul » se leagă de « Ştefan » din rândul următor.

61

<1611 Noembrie 23>.

Zapise de mărturiia scrisă pe sărbiia dela călugării de<la> m<ă>n<ă>stâre Besericaniloru cu pecete m<â>n<ă>stârii întru care scriia întru acestu chipu.

Precum au venitu în sf<â>nta m<â>n<ă>stâre Besericanii giupâniasa Dumitra şi cu fata ei Cârstâna, giupâniasa lui Samuilă din satu din Porceşti din ţinutu Niamţului, şi mai înnainte de moarte loru, de a loru bună voia, au căzutu cu rugă înnaintea părinţilor de Besericani şi s'au făcutu ctitoré şi au datu numitei m<ă>n<ă>stâre moşiia, parte lor din satu din Orbicu şi o moară cu heleştiu în apa Orbicului, şi altă moară în apa Bistriţii şi o viia la Bacău şi toate dobitoacelé lor câte s'ar alegé parte loru.

Şi au scrisu 4 nume în pomelniculu celu maré ca să să pomenească.

Arh. St. Buc., Condica m-rei Bisericani, nr. 548, f. 54 verso.
Rezumat rom.
Datat după documentul ce urmează (nr. 62).

62

1611 (7120) Noembrie 23, Iaşi.

† Io Costantin Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire numită Beserecanii, cu un zapis de mărturie dela Dumitra, cneaghina lui Ciolpan monah şi dela fiica ei, Cârstina, cneaghina lui Samoil păharnic, că amândouă acele cneaghine, înaintea morţii lor, au căzut înaintea călugărilor şi înaintea acelui sfânt loc, cu lacrămi, de bună voia lor şi s'au dat ctitoriţe [1]) sfintei mânăstiri mai sus scrise, cu toate părţile lor de avere şi de vite, cât li se va *căde*a şi cu părţile lor de ocină, cât li se va alege din satul Oarbic. ce este în ţinutul Neamţului şi cu iaz şi cu moară la râul Oarbic.

Şi iarăşi altă moară la apa Bistriţei şi nişte vii la Bacău şi cu schitul lui Ciolpan monah, unde este hramul sfintei troiţe. Şi s'au scris în sfântul marele pomelnic 4 nume, ca să aibă a le pomeni în toate slujbele dumnezeieşti, după rânduiala sfintei pravoslavnice biserici creştine, şi să le facă pomenire peste an.

Şi diresele de cumpărătură, pe care le-au avut acele cneaghine dela Petru voevod şi dela răposatul Eremia voevod, deasemeni le-au dat în mâinile călugărilor.

Iar apoi s'au sculat toate rudele acestor cneaghine şi au pârît de faţă pe călugări că acest zapis nu este drept.

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru am sfătuit şi am dat jurământ, ca să aibă călugării să jure pe credinţa lor şi Samoil păharnic pe sfânta evanghelie,

[1]) « ctitoriţe », aşa în orig.

să întărească zapisul lor. Şi au jurat ei şi s'au îndreptat călugării şi au pus ferîte înaintea noastră.

Deci să fie şi dela noi ocină şi uric cu tot venitul, sfintei mânăstiri. Iar din arginţul ce va fi, să nu aibă treabă călugării.

Pentru aceea, nimeni dintre rudele lor să nu aibă a se mai [1]) pâri pentru această pâră, niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, la anul 7120 <1611> Noembrie 23.

Domnul a zis.

Pătraşco mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>

Başotă a scris.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, II/4.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1753; altă trad. rom. din 1806, la Acad. R.P.R., XXXII/105.
Rez. rom. Acad. R.P.R., CCCCXVI/71, f. 3, nr. 3.

63

1611 (7120) Decembrie 1.

† Io Costantin Moghilă voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugii noastre. Dumitraşco Ştefan, ca să fie el tare şi puternic cu această carte a domniei mele să ia o Ţigancă, anume Cârstina, dela cneaghina lui Gligorie Bucium, pe care acea Ţigancă a cumpărat-o tatăl lui, Ştefan fost logofăt, dela Hrizan sulger.

De aceea, nimeni să nu cuteze s'o ţină sau s'o oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele. Altfel să nu fie.

Anul 7120 <1611> Decembrie 1.

† Domnul a spus.

† Isac Balica hatman a învăţat.

† Haraga <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCCL/134.
Copie slavă din sec. XX.

64

1611 (7120) Decembrie 17.

7120 <1611> Dechv<rie> 17.

Ispisoc dela Costandin Movila v<oe>vod, tâlmăcit *deasemenea* de pit<a>r Ioan, întăritori lui Chiriţa Dimitrachi Paliologul *mare* post<elnic> pe al şaptilea parte de satul Holohorenii pe Racovăţ, în ţinut Hotinului, cu loc de heleşteu în pârâul Racovăţul, ce au cumpărat dela Ionaşc<u> şi sora lui Mărica, ficiorii Savii şi ruda lor Gheoa, fata Savcăi, toţi nepoţi (lipsă).

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 16 v.
Rezumat rom. din 1809.

[1]) « mai », aşa în orig.

65

1611 (7120) Decembrie 17.

7120 <1611> Dechv<rie> 17. Un izvod iscălit de Racoviţă Celan *mare* log<o>f<ă>t, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, de oamenii care au vândut satul Holohorenii pe Racovăţ în ţin<u>tu Hotinului:

o al pătrâlea parte din tot satul, dela Cătălina şi surorili ei: Solomiia şi Mezăna, fetile lui Crăciun, nepoatili lui Căbac, cu loc de heleşteu şi de moară în Racovăţ (esti cuprinsă şi în ispisocul din 7119 <1610> Noe<m>vri<e> 12. dela Costandin Movila v<oe>vod, ce esti arătat mai sus).

o parte ce să va alegi dintr'acelaş sat Holohorenii cu loc de heleşteu şi de moară în Racovăţ, dela Vasăli şi sora lui, Mărica, ficiorii Solomiei, nepoţii lui Hilipeţ (esti cuprinsă şi la ispisocul din 7119 <1610> a lui Costandin Movila v<oe>vod, ce esti arătat mai sus);

giumătate din al şăptilea parte din satul Holohorenii, cu loc de heleşteu şi de moară în Racovăţ, dela Dumitru ficiorul lui Hacicu, nepot lui Băloş pah<arnic>, esti cuprinsă şi la ispisocul din 7119 <1611> Mart<ie> 15, a lui Costandin Movila v<oe>vod, ce esti arătat mai sus);

al cincilea parte din al şăptilea parte dintr'acelaş sat, dela Frăsina fata lui Căbac (tot în ispisocul acel din 7119 <1611> Mart<ie> 15, a lui Costandin Movila v<oe>vod, esti cuprinsă):

toate părţăli ce să vor alegi dintr'acelaş sat Holohorenii, cu loc de heleşteu şi de moară, dela Solomiia, fata Măricăi şi dela ruda ei Mărica, fata Irimiei, nepoatili lui Hilipeţ (sănt cuprinsă şi la un ispisoc din 7119 <1611> Fev<rua>ri<e> 20, a lui Costandin Movila v<oe>vod, ce esti arătat mai sus);

toate părţăli ce să vor alegi dintr'acelaş sat, cu loc de heleşteu şi de moară în Racovăţ, dela Ştefana fata Grigăi nepoata luiMaxăn şi dela ruda lor Vasăli. ficiorul Catrii şi dela Mărica, fata Irimiei şi dela Sămion şi sora lui Mărica, ficiorii lui Trifan (sănt cuprinsă şi la un ispisoc din 7119 <1611> Mart<ie> 20, a lui Costandin Movila v<oe>vod, ce esti arătat mai sus);

al şăptilea parte dintr'acelaş sat, dela Ionaşc<u> şi sora lui, Mărica, ficiorii Savii şi dela ruda lor dela (lipsă) fata Saucăi, nepoţi (lipsă). Pentru aceasta parte esti ispisoc din 7120 <1611> Dech<em<v>ri>e 17, tot dela Costandin Movila v<oe>vod, tălmăcit *deasemeni* de pit<a>r Ioan, întăritori tot lui Chiriţa Dumitrachi Paliologul *mare* post<elnic>.

Acad. R.P.R., ms. 5304, f. 16 v — 17.
Copie rom. din 1809.

66

1611 (7120) Decembrie 18, Iaşi.

Suret di pi ispisoc sărbăsc dila Costandin Moghila v<oe>vod, din let 7120 <1611> Dechv<rie> 18.

Adică au venit înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri, mari şi mici, a nostru credincios boer Vitolt log<o>f<ă>t, cu un zapis di mărturii dila oameni buni, dila Luca pah<arnic> şi Buculei şi Tănasii şi Drăgan şi Alexa şi Pricop şi Ionaca, precum au venit înnainte lor Ion vist<ie>r, di nimine sălit, nici asuprit şi au vândut a sa driaptă ocină şi cumpărătură, ci au avut în sat Simzăneştii, ce est<e> în ţăn<u>t Tutovii. Iar lui i-au fost cumpărătură di la Gathona, fata Neniului Liciul, iar dintr'acelaş sat.

Aciasta el au vândut a nostrului credincios boer, lui Vitolt log<o>f<ă>t, acelui *de* sus scris, drept 12 taleri de argint. Şi i-au plătit lui deplin banii toţi gata, în măniili lui Ion vist<ie>r, acelui de mai înnainte zis.

Pentru accia, ca să-i fii lui, dela noi, driaptă ocină şi cumpărătură, toată parte lui Ion vist<ie>r, din sat Simzeneştii, cu tot vinit<ul>. Şi alţii să n'aibă a să amesteca.

Scris în Iaş<i>.

Insuş<i> domnul au zis.

Pătraşcu marili log<o>f<ă>t au învăţat.

Mitrofan <a scris>.

Acest suret, din cât s'au putut înţelegi, din cel sărbesc, l-am scos eu, cucernicul întru diiaconi, Miron diiacon, la *anul* 1804 Iuli 6.

Arh. St. Iaşi, DXI/32.
Trad. rom.

67

<1611 Decembrie 19 - 1612 August 31> 7120, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, rugătorii noştri călugări dela ruga noastră, sfânta mânăstire numită a lui Toader Moghilă şi au adus înaintea noastră privilegiul dela răposatul Eremia Moghila voevod. Şi astfel le-a scris în acel privilegiu, că s'a sculat fratele lui, Toader Movilă, care a zidit din nou sfânta mânăstire şi la săvârşirea sfintei mânăstiri a dat tot avutul său şi multe sate ce au fost dreptele lui ocine. Atunci a dat sfintei mânăstiri şi satele Gligenii şi Andrieuţii, cu toate veniturile lor, ce vor fi în ele.

Deci domnia mea, dacă am văzut astfel de danie şi întocmire şi astfel de privilegiu, domnia mea mi-am amintit de vechii domni şi de astfel de pravoslavnici creştini, care au dat şi au întărit sfintele biserici şi şi-au întărit sufletele. Pentru aceea domnia mea în acelaşi chip, am dat şi am întors acele amândouă sate mai sus zise, ca să fie sfintei mânăstiri neclintit, niciodată în veci, până va sta sfânta mânăstire.

Iar după viaţa noastră, cine se va ispiti să rupă şi să nimicească întocmirea noastră, unul ca acela să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul

cerului şi al pământului şi de toţi sfinţii, care din veac au plăcut lui dumnezeu.

Pentru aceea, nimeni altul să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7120 ‹1611—1612›... [1])

† Domnul a spus.

‹Voico› [1]) logofăt a iscălit ‹m.p.›

.....[1]) a scris.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/37.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.
Lunile după domnia lui Ştefan Tomşa în veleatul 7120.

68

‹1611 Decembrie 19—1615 Noembrie; 1621 Septembrie—1623 August›.

† Io Ştefan Tomşca voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestui om anume Petrea din Crăciuneşti, ‹care› acum şade la Scântee, pentru ca el, oriunde va afla, oriunde în ţara ‹domniei mele, pe nişte oameni, anume: Mălai şi Natco şi Nechita şi Petreu Roşca şi Gavril Dabije şi Nicoară şi Păntelei şi Dănilă şi Vasilie Pobirco şi Dămian, ce a cheltuit pentru ei 13 zloţi, pentrucă le-a scris cisla la Crăciuneşti şi ei au fugit în alte sate şi nu i-au plătit lui cheltuiala, precum ştiu oameni buni; oriunde îi va afla, fie în satele domniei mele sau în sate boiereşti sau în sate călugăreşti sau în târguri [2]), sau în slobozii, şi în care sat i-ar afla sau în târguri [2]), acei oameni îndată în acel ceas să sară împreună cu Petrea, să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să-i prindă şi să-i lege şi să-i dea în mâinile lui Petrea, pentru ca el să aibă a-i trage la un scaun, la care va fi mai aproape.

Acel scaun să facă ‹mai sus› zişilor lege dreaptă, să-i strângă ca să-i plătească acei zloţi, care i-a cheltuit, cât vor fi ştiind oamenii buni că i-a cheltuit pentru dânşii. Iar dacă ‹nu vor voi› să plătească, iar acel scaun să-i dea legaţi..... [1]) la poarta domniei mele, când le va fi ziua.

Iar acel scaun ‹să-şi ia...› [1]) ce va fi legea. Iar dacă ‹oricine› va avea pe mâna sa ‹pe acei oameni› să-i aducă legaţi, să nu îndrăznească..... [1])

Domnul a zis.

Acad. R.P.R., CCXXXVI/2.
Orig. slav, hârtie fără pecete.
Datat după domniile lui Ştefan Tomşa.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) «târgure», aşa în orig.

69

<1611 Decembrie 19 — 1615 Noembrie ; 1621 Septembrie — 1623 August>.

† *Binecinstitorului şi de Hristos iubitorului şi de dumnezeu dăruitului şi cu cunună împărătească încoronatului, prea milostivului domnului nostru, Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.*

Dăm ştire, milostive doamne, de rândul viilor ce au fost date de Petru voevod sfintei mănăstiri zisă Galata. După aiasta dăm ştire măriei tale, m<i>l<o>stive doamne, cum au fostu rândul acestor vii, cum au fostu aiaste vii a tatelui Bogdan. Intr'acea, m<i>l<o>stive doamne, au fogit tatăl lui Bogdan în Ţara Leşască cu nişti bani domneşti; după acea, m<i>l<o>stive doamne, au dat Sima vamăşel 12.000 de aspri printru acei bani domneşti şi au luat acĕle vii. Intr'acea au murit Sima vameşel.

După moartea Simei vameşel, au luat Petru vod<ă> acĕle vii şi le-au dat mănăstirii Gălatei şi le-au scris şi la catastivul oraşului şi sămtu şi acmu scrise la catastih.

După acĕia, m<i>l<o>stive doamne, deca au venit Eremiia vodă din Ţara Leşască, el au luat acĕle vii dela mănăstire şi le-au dat lui Bogdan, co pihniţă cu tot, însă pihniţa o au făcut călugării; deci de atunci, m<i>l<o>stive doamne, de cându le-au luat Bogdan, stau tot pustii acĕle vii, cu pihniţă cu tot. Deci m<i>l<o>stive doamne, acĕle vii nu le-au mai plătit Eremiia vodă gălugărilor, ce sămtu de atonci tot împresurate şi pustii.

Aşea ştim noi, cu sufletele noastre, m<i>l<o>stive doamne; măriia ta vei face cum te va îndura m<i>l<o>stivul dumnedzeu. De iasta dăm ştire măriei tale. *Şi dumnezeu să înmulţească zilele şi anii anilor măriei domniei tale, în pace, amin.*

† *Praf şi pulbere la cinstite picioarele măriei domniei tale, robii domniei tale.*

Gheorghie namestnic de Cotnari, Dumitru şoltuz cu 12 pârgari şi toţi târgoveţii, oameni buni, bătrâni şi tineri de acolo.

<Adresa:> † *Binecinstitorului şi de Hristos iubitorului şi de dumnezeu dăruitului şi cu cunună împărătească încoronatului, preamilostivului domnului nostru, Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.*

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/16.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.
Datat după domniile lui Ştefan Tomşa.

70

<1611 Decembrie 19 — 1612 August 31> 7120.

† Iată dar eu, Văsiu din Zăneşti, facem cunoscut şi mărturisim cu acest ispisoc al nostru cum eu cu a mea bună voie, de nimeni nesilit, nici prigonit, ci singur din bunul meu gând am dat o prisacă cu stupi sfintei mănăstiri Tazlău,

unde este sfântul hram al cinstitei naşteri a născătoarei de dumnezeu, pentru sufletul meu şi pentru sufletul femeii mele şi a părinţilor mei şi a copiilor mei, să ne scrie nouă mare pomenire din an în an, unde a fost scris mai înainte în sfântul pomelnic.

Şi când a fost acea întocmire iar el a fost în casa sfintei mânăstiri, care este dată de mine în satul Zăneşti, care este mai sus scris, înaintea părintelui nostru egumenului ieromonah Filotei şi tot soborul dela sfânta mânăstire şi altor oameni buni din satul Zăneşti: Zaharia vătăman şi Goia de acolo şi Fedor Şchiopul de acolo şi Miron de acolo şi Lupul din Dingani şi alţii mulţi.

De aceea, nimeni să nu cuteze din neamul nostru sau din copiii noştri sau nepoţii noştri de acum înainte să nu cuteze să se amestece şi să semene înaintea acestei cărţi a noastre, nici să nu aibă nicio treabă cu păşunea şi cu stupii. Şi cine ar încerca să strice dania şi întocmirea noastră, dintre copiii noştri sau alt neam al nostru, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi anatema de domnul dumnezeu şi de 318 părinţi cei dela Niceia şi partea lui să fie cu de trei ori blestematul Arie şi cu alţi eretici şi să-i aibă pârîş cu preacurata înaintea cumplitei judecăţi. Astfel spunem, amin.

Am scris acest ispisoc în zilele domnului Ştefan voevod, în anul 7120 ‹1611—1612› când am pus pecetea pe această scrisoare.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, III/8.
Orig. slav, hârtie, două peceţi mici, una aplicată alta timbrată.
Cu o trad. rom., ibid, M-rea Tazlău, III/9.

71

‹1612 — 1630›

† Un zapis, cum a cumpărat Malcoci vătavul parte de ocină a Nenuloi din Selele ce îi va veni [1]) pentru şase taleri număraţi dinaintea a oamenilor buni, anume: Micul din Scleşti şi Ion Borduhosul şi Stanciul Păistârnac, Ion Michita de acolo şi Lazul din Malcoceni şi Dragoş ‹de› acolo şi Dumitru de acolo.

Şi a pus pecetea sa.
Posca a scris.

Colecţia Scarlat Calimachi, nr. 9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după criterii paleografice.

72

‹1612—1615; 1622—1623› Ianuarie 7.

† Adecă eu, Tofana, fata lui Mafteiu, însămi mărtorisesco cu cest zapis al miu, com amu vândut partea mea de ocin‹ă›, a triia parte dăn partea

[1]) pasagiul: « vătavul... va veni », românește în orig.

părinteloi nostru, a loi Matheiu, la sat la Popeşt<i>, ce simtu pre Corud *dela ţinutul* Bărlad, şe o amu vândut de bonă voia mea, partea mea, popei loi Poian<ă> şi preut<esii> [1]) sali Marti<i> den Vitezeşt<i> derepto doisprădzéci lei bătoţ<i>. Şe amu loat ban<i> gata şe i-amu făcot zapis pre a triia parte den partea părinţilor mii, cât iast<e> aleas<ă> a mea par<te>, la ţarin<ă> şe în fânaţ şe în vatra satoloi şe în vadu de moar<ă>, co tot vini[ni]tul.

I-am vândut dennaintea loi Ţăgănaş părcălab *şi a multor oameni buni anume:* Mălaiu diiac *şi* Sava deiac *şi* On<o>freiu Vlaica şe a mulţi oamen<i> buni, *şi înaintea lui* Tărnoschi.

Deci noi, decă amu vădzut de bună voi tocmal<ă> şi plat<ă> deplin<ă>, noi i-am <fă>cot acest zapis, <c>a să-ş<i> facă<ă> şe ispisuc domnesco, să-i fie dercapt<ă> compărătoră şe moşie, neclătit în véci.

Derept acéia, i-amu făcot şi amu scris. Şe mai pre mar<e> credenţi, posune-am peceţil<e>, ca să s<e> ştei.

Aceasta scriem.

Scris în zilele lui Ştefan vod<ă>.

Ghen<arie> 7 *zile.*

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/18.
Orig. rom, hârtie, două peceţi aplicate.
Datat după Ştefan vodă Tomşa şi Sava diac.

73

1612 (7120) Ianuarie 14. Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul dela sfânta mânăstire Neamţ şi s'au jeluit cu mare plângere spunând că ei au cumpărat sfintei mânăstiri o moară pe pârâul Buhainţi cu casă şi cu povoarnă [2]) dela Nicoară logofăt, pentru o sută <galbeni> ungureşti. Şi au arătat înaintea noastră ispisoace [3]) de cumpărătură dela Eremia voevod şi zapis dela Nicoară logofăt, scris cu mâna lui.

Iar când a fost în zilele lui Costantin voevod, s'a sculat Ureche mare vornic şi le-a luat acea moară cu casă şi cu povoarnă [2]) cu mare asuprire şi cu multă strâmbătate. La aceea, domnia mea şi cu boierii domniei mele am cercetat şi astfel am aflat că le este mare asuprire şi mare strâmbătate.

Deci domnia mea ne-am milostivit şi iarăşi am dat şi am întărit acea moară pe pârâul Buhainţi, cu casă şi cu povoarnă [2]), ca să fie şi dela noi sfintei mânăstiri neclintit, niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece.

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « povoarnă », aşa în orig.
[3]) « ispisoace », aşa în orig.

Scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Ianuarie 14.
Însuşi domnul a spus.
Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXL/4.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX

74

1612 (7120) Ianuarie 15, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicului din târgul Piatra şi şoltuzului şi pârgarilor. Vă dăm ştire că s'a jeluit înaintea domnici mele egumenul şi tot soborul dela sfânta mânăstire Bistriţa că umblaţi slobozi în braniştea mânăstirii, din zilele lui Aron voevod, şi stricaţi şi copacii şi tot ce este acolo şi vitele voastre le sloboziţi la mânăstire şi strică şi apoi pâriţi pe călugări să vă plătească, dacă păgubiţi ceva.

Noi ştim şi am văzut privilegiile din ispisoace dela toţi domnii, pentru braniştea sfintei mânăstiri, să taie lemne sau altceva sau să meargă vitele. Iar dacă cineva merge să taie lemne sau pentru altceva, călugării să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să ia totul dela acel om şi vitele ce vor afla pe acel loc să le ia şi să le aducă la noi.

Pentru aceea şi domnia mea voim a întări sfintei mânăstiri, precum a fost dela alţi binecinstitori domni, să nu se sloboadă în braniştea sfintei mânăstiri. Iar dacă cineva sloboade sau intră ‹pe locul› sfintei mânăstiri, acel om va fi de mare pedeapsă.

Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.
† Scris la Iaşi,în anul 7120 ‹1612› Ianuarie 15.
† Însuşi domnul a poruncit.
† Voico logofăt a învăţat.
† Mătei ‹a scris›.
‹Pe verso:› Braniştea dela Sărata.

Acad. R.P.R., DXCI/7.
Orig. slav, hârtie pecete aplicată.

75

1612 (7120) Ianuarie 15, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Bistriţa pentru aceea ca să fie ei tari şi puternici cu această carte a domnici mele să stăpânească şi să oprească o baltă, care

este ruptă de apa Siretului şi cu un loc, care acel loc şi acea baltă le este lor dreaptă ocină.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a intra acolo, nici să se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7120 <1612> Ianuarie 15.

Domnul a poruncit

Voico logofăt a învăţat.

Măteiu <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, XIV/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

76

1612 (7120) Ianuarie 15, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenul şi la tot soborul, care se află în sfânta mânăstire Bistriţa şi pe cine vor trimite ei să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să stăpânească şi să ia vama cea mică din târgul Bacău. Şi când vine vreo povară sau poloboace cu miere sau altă cumpărătură, ei să le ia vamă.

Şi să stăpânească toate poienile şi fânaţele de pretutindeni, pe unde va fi locul şi venitul mânăstirii. Iar dacă cineva le va fi luat ceva sau le va fi cosit fânul, ei să aibă a-i lua totul înapoi, să fie a sfintei mânăstiri, precum şi până acum au stăpânit, să fie deplină ruga acelor dreptcredincioşi domni creştini, foşti în ţara Moldovei. Iar dacă cineva le-ar opri ceva cu sila, acela va avea mare pedeapsă dela domnia mea.

Pentru aceea, nimeni dintre ureadnici sau şoltuzi sau oricare, să nu îndrăznească să se amestece acolo sau să le ia ceva, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7120 <1612> Ianuarie 15.

† Însuşi domnul a zis.

† Voico logofăt a învăţat.

† Măteiu <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

77

1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Bistriţa pentru aceea ca să fie tari şi puternici cu această carte a noastră, să stăpâncască două poieni ce sunt sub Ceahlău peste Bistriţa.

care aceste poieni sunt dedină a sfintei mânăstiri Bistrița, danie dela Alexandru voevod cel Bătrân și Bun, precum domnia mea cu sfatul nostru am văzut și privilegiile pe care ei le au dela domnii de mai înainte asupra acestor două poieni.

Și au fost luate aceste două poieni dela sfânta mânăstire dela Bistrița de arhiepiscopul Gheorghie, fără voia călugărilor.

Pentru aceea, domnia mea am dat aceste poieni mai sus scrise să fie iarăși ale sfintei mânăstiri Bistrița, neclintit lor, niciodată.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 ‹1612› Ianuarie 16.

Domnul a poruncit.

Voico logofăt a învățat.

Costantin ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DXCI/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

78

1612 (7120) Ianuarie 16. Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase, pârcălabilor de Roman și globnicilor și deșugubinarilor, câți vor umbla prin ținutul Roman. Cum veți vedea această cartel a domniei mele, voi să nu aveți a turbura de gloabe și de deșugubine satuo Ilișești, satul sfintei mânăstiri Bistrița, pentrucă domnia mea m'am milostivit și am lăsat să fie călugărilor pentru bucănci [1]).

De aceea, nici olăcarii, nici podvodarii, nici pentru o angheric [2]) să nu aveți a turbura acel sat, Ilișeștii, înaintea acestei cărți a noastre.

La Iași, în anul 7120 ‹1612› Ianuarie 16.

Domnul a spus.

Voico logofăt a învățat.

Costantin ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XIV/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

79

1612 (7120) Ianuarie 16. Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici, rugătorul nostru Teodor dela mânăstirea Pângărați, unde este hramul

[1]) ‹ bucănci ›, așa în orig.
[2]) ‹ angherie ›, așa în orig.

sfântul şi izvoritorul de mir Dimitrie, şi ni s'a rugat cu mare rugăminte, ca să miluim domnia noastră sfânta mânăstire Pângăraţi cu un sat anume Ivăneştii pe Cracău, care e în ţinutul Neamţ, fost al nostru drept domnesc, ascultător de ocolul Piatra. Şi au dat domniei mele patru cai buni.

Deci, întru aceea, domnia mea m'am milostivit şi am dat şi am miluit sfânta mânăstire Pângăraţi cu acest sat mai sus scris, anume Ivăneştii pe Cracău, pentru pomenirea domniei mele şi a doamnei domniei mele. Şi caii mai sus scrişi, încă i-am întors în urmă sfintei mânăstiri. Iar călugării dela Pângăraţi să fie datori să se roage lui dumnezeu, ziua şi noaptea, pentru sănătatea domniei mele şi a doamnei domniei mele, cât va sta sfânta mânăstire.

Iar cine se va încerca să rupă şi să sfarme dania şi mila noastră, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu şi să dea răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

In Iaşi, anul 7120 ‹1612› Ianuarie 16.

† Insuşi domnul a poruncit.

† Voico logofăt a învăţat.

† Vasilie ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DCXLIII/75.
Orig. slav. hârtie, pecete aplicată.

80

1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire Pângăraţi, unde este hramul sfântul marele mucenic şi izvoritorul de mir Dimitrie, să se roage şi să ceară dela noi întărire pe toate poienile din jurul mânăstirii acesteia ‹Pângăraţi› [1]), unde s'a şi zidit de Alexandru voevod, din ispisoacele de danie pe care le-au avut deasemenea dela Alexandru voevod, şi două sate anume Bilacştii şi Ivăneştii pe râul Cracău în ţinutul Neamţ şi cu două mori pe râul Cracău şi deasemenea o moară dela Dărmăneşti, care este danie sfintei mânăstiri dela Petru voevod, din privilegiile şi din ispisoacele de danie pe care le-a avut sfânta mânăstire dela acest Petru voevod şi o prisacă în braniştе, la capătul de jos al braniştei pe Bohotin, în valea Hămeiuşului şi trei fălci de vie şi patruzeci jirde de vii în Dealul Nou al Cotnarilor şi deasemenea două sălaşe de Ţigani, anume Danciul cu femeia şi cu copiii şi Drăgoi cu femeia şi cu copiii, din privilegiul de întărire, pe care l-au avut dela Aron voevod.

[1]) text răzuit în orig., completat după întăririle asemănătoare; peste textul răzuit s'a scris mai târziu: «dela Straja până la Tra‹s›cău».

De aceea, noi deasemenea am înoit şi am dat şi am întărit dela noi sfintei mânăstiri aceste sate şi poieni şi prisacă şi vii şi robi Ţigani, ca să fie sfintei mânăstiri şi dela noi uric şi ocină cu tot venitul. Altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

S'a scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Ianuarie 16.

† Insuşi domnul a poruncit.

† Voico logofăt a învăţat.

† Vasilie ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DCXLIII/76.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

81

1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit sfânta noastră rugă, care se numeşte Pângăraţi, unde este hramul sfântul mare mucenic Dimitrie, cu un loc de moară care este pe pârâul Chiiajdul, în satul Dărmăneşti, în ocolul târgului Piatra, ca să fie şi dela noi sfintei mânăstiri neclintit niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

In Iaşi, anul 7120 ‹1612› Ianuarie 16.

† Insuşi domnul a spus.

† Voico logofăt a învăţat.

† Vasilie ‹a scris›.

‹Pe verso, text grecesc din sec. XVIII:› Miluire la Totrumăneşti.

Arh. St. Buc., M-rea Pângăraţi, III/11.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

82

1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit şi am miluit şi întărit sfintei mânăstiri numită Pângăraţi, unde este hramul sfântul şi slăvitul mare mucenic Dimitrie, dreptele lor ocine şi dedine de danie din ispisoace [1]) pe care le-au avut dela părintele domniei mele, Alexandru voevod, toată poiana Pângăraţilor, care, mai înainte de această vreme, a ţinut de ocolul târgului Piatra şi deasemenea Ţiganii anume: Danciul cu femeia şi cu copiii lui şi nişte sate, pe care le-au avut dela Petru voevod cel de mai înainte, anume Bilăeştii şi Ivăneştii, care sunt la gura Cracăului şi alt sat anume Scliştea pe Almaşul Mic şi deasemenea un Ţigan anume Drăgoiu cu femeia şi cu copiii lui, tot dela Petru voevod şi de-

[1]) ‹ Ispisoace ›, aşa în orig.

asemenea o vie de trei fălci şi 40 prăjini, pe care le-a cumpărat sfintei mânăstiri Andrei care a fost hatman, în Dealul Nou în Cotnari şi deasemenea o prisacă în braniştе la gura Hemiosului, iarăşi Andrei hatman a miluit sfânta mânăstire.

Şi domnia mea am văzut ispisoace bune; dela noi deasemenea am dat şi am întărit pentru toate cele care sunt mai sus scrise sate şi poieni şi Ţigani şi vii şi prisacă, ca să fie şi dela noi miluire şi întărire sfintei mânăstiri cu tot venitul neclintit. La aceasta altul să nu se amestece, niciodată, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Ianuarie 16.

† Însuşi domnul a spus

† Voico logofăt a învăţat.

† Mitrofan ‹a scris›.

‹Pe verso, contemporan:› Hotarul dela Straja.

Arh. St., Buc., M-rea Pângăraţi, III/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

83

1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al Ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, tuturor călugărilor dela sfânta mânăstire Pângăraţi, ca ei să fie tari şi puternici cu această carte a noastră să stăpânească şi să apere şi să păzească vitele lor pe unde este hotarul mânăstirii, danie dela Alexandru voevod, căci am înţeles că această poiană şi acest loc au fost ascultătoare de curtea târgului Piatra şi a fost braniştе pentru vitele domneşti dela curte. Şi când a făcut mânăstirea mai sus scrisul Alexandru voevod, a dat-o să fie mânăstirii şi să asculte neclintit niciodată pe veci.

Iar cine va încerca să clintească şi să strice dania binecinstitorilor domni şi împuternicirea şi întărirea noastră, acela să dea răspuns înaintea lui dumnezeu şi să aibă pâriş pe sfântul marele mucenic Dimitrie în ziua cumplitei judecăţi a lui Hristos.

Pentru aceasta, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

In Iaşi, anul 7120 ‹1612› Ianuarie 16.

† Însuşi domnul a spus.

† Voico logofăt a învăţat.

† Vasilie ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Pângăraţi, III/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

84

1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul cinstita şi slăvita tăiere a cinstitului cap al sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător şi botezător al lui Hristos, Ioan, dreptele lor ocine şi dedine, din dreptul lor ispisoc şi direse, ce au avut de danie şi de miluire dela răposatul Eremia voevod, satele anume Berindeştii şi Săboanii, cu mori la pârâul satelor şi cu tot venitul lor, cu toate hotarele lor, care acele sate au fost drepte domneşti şi ascultătoare de ocolul Romanului.

Pentru accea, să-i fie şi dela noi mai sus scrisei sfintei mânăstiri, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

Domnul a zis.

Voico logofăt a învăţat.

Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXLII/4.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

85

1612 (7120) Ianuarie 16, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul cinstitul şi slăvitul prooroc şi înainte mergător şi botezător Ioan şi cinstitei lui tăieri, dreapta lor ocină şi dedină din ispisoc de danie şi de miluire, ce au avut ei dela răposatul Aron voevod, satul anume Borceştii, care este în ţinutul Neamţ.

Pentru accea, să-i fie şi dela noi danie şi miluire şi întărire sfintei mânăstiri mai sus zise cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

Insuş domnul a zis.

Voico logofăt a învăţat.

Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LIX/8.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804, o copie slavă şi altă trad. rom. din sec. XX şi un rezumat rom. ms. 628, f. 550 v.

86

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și la tot soborul dela sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan și cinstita lui tăiere, dreapta lor ocină și dedină din dreptul lor ispisoc de miluire și de întărire, ce au avut dela răposatul Eremia voevod, niște mori și o prisacă și o odae [1]) și niște vecini, care sunt pe hotarul domniei mele, la Târgul Frumos.

Pentru aceea, să fie și dela noi sfintei mânăstiri, danie și miluire și întărire, cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris în Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 16.

Însuși domnul a zis.

Voico logofăt a învățat.

Ionașco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, II/1.
Orig. slav, hârtie pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1725 și o copie slavă și altă trad. rom. din sec. XX.

87

1612 (7120) Ianuarie 16, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit domnia mea rugătorilor noștri, egumenului și întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul cinstita tăiere a cinstitului cap al sfântului și slăvitului prooroc și înainte mergător Ioan botezătorul domnului, dreapta lor ocină și dedină din dreptul lor ispisoc și direse de danie și de miluire ce au avut dela răposatul Simeon voevod, satul anume Vânătorii, ce este în ținutul Neamț și pe același pârâu, mai sus de târg și cu locuri de moară și cu braniștele lui mici și mari și cu toate fânețele și poienile și munții și cu toate vechile hotare între hotarele mânăstirii Săcul și ale mânăstirii Neamț până la râul Bistrița, deasemenea și cu toate veniturile, câte sunt pe ele, cum au stăpânit din veac, care acest sat a fost drept domnesc, sub ascultarea cetății Neamțului.

De aceea, ca să-i fie și dela noi danie și miluire și întărire mai sus scrisei sfintei mânăstiri cu tot venitul.

[1]) «odae», așa în orig.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.
Scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Ianuarie 16.
Domnul a spus.
Voico logofăt a învăţat.
† Ionaşco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXL/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1804.

88

1612 (7120) Ianuarie 18, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Secul, unde este hramul cinstitul şi slăvitul prooroc şi înainte mergător, botezător Ioan şi cinstita lui tăiere, dreptele lor ocine şi dedine, din dreptul lor ispisoc şi diresc, ce au avut dela Costantin voevod, satul Ruşciorii şi satul Jideştii în ţinutul Neamţ, cu loc de mori şi de iazuri, care acele mai sus scrise sate, Jideştii şi Ruşciorii, le-a dat răposatul Dămiian şi cneaghina lui Nastasia acelei sfinte mânăstiri, pentru pomenirea lor şi a părinţilor lor.

De aceea, să fie şi dela noi sfintei mânăstiri cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7120 ‹1612› Ianuarie 18.
Însuşi domnul a spus.
Cârstea mare vornic a învăţat.
Ionaşco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, III/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. dela mijlocul sec. XVIII.

89

1612 (7120) Ianuarie 18, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri, egumenului şi la tot soborul dela sfânta mânăstire Săcul, unde este hramul cinstitul şi slăvitul prooroc şi înainte mergător şi botezător al domnului, Ioan şi cinstitii lui tăiere, dreptele lor ocine şi dedine, din dreptul lor ispisoc de întărire, pe care l-au avut dela răposatul Simeon voevod, nişte case şi cu tot locul lor şi cu dugheni, care sunt în mijlocul târgului Orhei, care acele case şi dugheni le-a dat răposatul Donici pârcălab mai sus scrisei mânăstiri, întru pomenirea lui şi a părinţilor lui.

Pentru aceea, să fie sfintei mânăstiri şi dela noi danie şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7120 ‹1612› Ianuarie 18.

Însuşi domnul a zis.

Voico logofăt a învăţat.

Ionaşco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CII/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul secolului al XVIII-lea.

90

1612 (7120) Ianuarie 20, Iaşi.

† În numele tatălui şi al fiului şi al sfântului ‹duh› [1]. Iată eu, robul stăpânului meu, închinător al sfintei troiţe, Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, socotind şi urmând pe vechii binecinstitori domni, care au miluit ruga noastră nou zidită şi au întărit sfânta mânăstire, pentru aceea şi domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră nou zidită a răposatului domn Petru voevod, veşnica lui pomenire, mânăstirea numită Galatia, unde este hramul înălţarea ‹domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru ‹Iisus› Hristos, cu un sat, anume Vâlceştii pe Siret, în ţinutul Suceava, care acest sat a fost cumpărat pe bani gata de mai sus scrisul binecinstitor domn, Petru voevod şi dat sfintei mânăstiri mai sus scrise.

De aceea şi domnia mea am dat şi am miluit şi am întărit sfintei mânăstiri acest sat mai sus scris ca ‹să nu› [2]) aibă a da domniei mele nicio dabilă, nicio muncă să nu ne lucreze, nici gorştina de oi şi să nu dea nici de ‹porci› [2]) şi zeciuiala de stupi, nici sulgiu, nici 50 aspri, nicio dabilă, dacă se va mai întâmpla vreo ‹dabilă› [2]) în ţara domniei mele, numai darea cea mare împărătească s'o dea şi ei singuri s'o strângă ‹şi s'o aducă› [2]) la domnia mea.

De aceea, nimeni din slugile domniei mele, dăbilari sau globnici sau deşugubinari ‹sau niciunul› [2]) din cei ce veţi umbla cu slujba domniei mele prin acest ţinut, să nu intraţi în acest sat ‹să-i› [2]) turburaţi, ci să fie în pace de toate.

Şi voi, dăbilari, să nu le cereţi pecetluit, ci ‹să-i› scrieţi în deosebi şi domnia mea vom ţine seamă.

Şi deasemeni, am aşezat domnia mea, după viaţa noastră cine va fi domn dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe oricine îl va alege dum-

[1]) omis.
[2]) rupt în orig.

nezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, acela să nu le clintească dania şi miluirea noastră, ci să le dea, să-i miluiască şi să întărească sfintei mânăstiri.

Iar cine va încerca să strice această danie şi miluire şi întărire a noastră, unul ca acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de atotţiitorul dumnezeu şi de 12 sfinţi apostoli de frunte şi de 318 părinţi, cei dela Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu de trei ori blestematul Arie şi cu Iudeii necredincioşi, care au strigat asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi să aibă potrivnică neadormită pe maica lui Emmanuel.

Scris în Iaşi, în anul 7120 <1612> Ianuarie 20.

† Domnul a spus.

† Voico logofăt a învăţat.

Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, CL/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o copie slavă.

91

1612 (7120) Ianuarie 20, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, ureadnicului nu Piatra. Cum vei vedea această carte a noastră, tu să laşi în pace satul Jideştii şi Ruşciorii, care au fost de ocol, ca să aibă a asculta de sfânta mânăstire Săcul, până când vom socoti domnia mea.

Aceasta să faci. Altfel să nu faci.

La Iaşi, anul 7120 <1612> Ianuarie 20.

Domnul a spus.

Cârstea mare vornic a învăţat.

Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, III/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.
Cu o copie slavă din sec. XX.

92

1612 (7120) Ianuarie 21, Iaşi.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi săvârşirea sfântului duh. Eu robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea, cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată şi din tot sufletul şi cugetul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu, privind la vechii domni binecinstitori, care au miluit şi au întărit sfintele mânăstiri, aşa şi domnia mea am dăt şi am întărit şi am miluit

dela noi, sfânta mânăstire numită Pobrata, unde este hramul sfântul arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu gloabele şi cu deşugubinele, câte se vor face în toate satele mânăstirii, în ţinutul Dorohoi [1]).

Iar staroştii şi globnicii şi deşugubinarii să aibă numai a judeca şi să-şi ia numai feráile. Iar dacă va fi un astfel de om rău sau vinovat de moarte sau va fi de altă pedeapsă, boierii să-i facă după lege şi după fapta lui. Şi care dintre tâlhari va fi cu gloabă, după lege dar numai să judece şi să ia feràia, cum scriem mai sus şi alta să nu ia nimic din gloabe şi din deşugubini, nici staroşti, nici globnici, nici deşugubinari, ci să fie toate gloabele şi deşugubinile ale mânăstirii.

Şi să ia şi mânăstirea după dreptate: care om va rămâne de lege cu gloaba, să nu ia nici să jefuiască dela alţi oameni din sat, care nu vor fi vinovaţi, ci să ia ce va avea singur cel care va fi vinovat.

Nici să nu jefuiască, nici pe părintele lui, nici pe fratele lui, nici ruda lui: numai dacă va fi fiul cu tatăl într'o casă să aibă a da seama [2]) şi să plătească pentru fiul lui. Iar dacă fiul va fi deosebit de părintele său în casa sa, singur să dea răspuns pentru sine şi să fie după pravila sfântă: să nu se jefuiască, spune, tatăl pentru fiu, nici fiul pentru tată. Pentrucă domnia mea am miluit şi am dat gloabele şi deşugubinele să fie rugătorilor noştri pentru îmbrăcăminte şi pentru încălţăminte, iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre şi pentru păcatele părinţilor noştri şi ale fraţilor noştri şi ale copiilor noştri şi pentru toţi creştinii.

Iar cine ar strica această întocmire a noastră, să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de toţi sfinţii, care din veac bine au plăcut lui dumnezeu, şi să aibă pârîş la cumplita judecată a lui Hristos pe sfântul arhierarh al lui Hristos, Nicolae, al căruia este hramul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7120 <1612> Ianuarie 21 zile.

† Insuşi domnul a spus.

† Marii boieri au învăţat.

Vasilie <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iaşi, XXXV/B/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

93

1612 (7120) Ianuarie 21, Iaşi.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi cu săvârşirea sfântului duh. Eu robul stăpânului meu, Iisus Hristos, Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată şi cu tot sufletul şi cugetul nostru şi cu ajutorul

[1]) « Dorohoi », adăugat pe loc lăsat alb.

[2]) « samă » în orig.

lui dumnezeu, privind spre vechii domni binecinstitori şi miluitori şi întăritori a sfintelor mânăstiri, aşa şi domnia mea am dat şi am întărit şi am miluit dela noi sfânta mânăstire numită Pobrata, unde este hramul sfântul arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, cu gloabele şi deşugubinile ce se vor face în toate satele mânăstirii, în ţinutul Neamţului [1]).

Iar staroştii şi globnicii şi deşugubinarii să aibă numai a judeca şi a-şi lua ferăile. Dacă va fi un astfel de om rău sau vinovat de moarte sau de va fi pentru altă pedeapsă, boierii să-i facă după lege şi după fapta lui. Iar care va fi cu gloaba ‹să se facă› după lege, ei numai să judece şi să ia ferăia, după cum scriem mai sus. Iar alta să nu ia nimic, din gloaba şi din deşugubina, nici staroştii, nici globnicii, nici deşugubinarii, ci să fie toate gloabele şi deşugubinile ale mânăstirii.

Şi să ia şi mânăstirea după dreptate dela omul care va rămâne de lege cu gloabă. Să nu ia nici să prade dela alţi oameni din sat, care nu vor fi vinovaţi, ci să ia ce va avea el singur, cel care va fi vinovat, şi să nu prade nici pe părintele lui, nici pe fratele lui, nici pe ruda lui. Numai dacă va fi fiul cu tatăl într'o casă, el să aibă a da seama şi să plătească pentru fiul său; iar dacă fiul va fi deosebit de părintele său în casa sa, singur el să dea răspuns şi să fie după sfânta pravilă, aceasta zice să nu se prade tatăl pentru fiu, nici fiul pentru tată.

Pentrucă domnia mea am miluit şi am dat gloabele şi deşugubinele să fie ale rugătorilor noştri pentru îmbrăcăminte şi pentru încălţări, iar ei să aibă a ruga pe dumnezeu pentru păcatele noastre şi păcatele părinţilor noştri şi ale fraţilor noştri şi ale copiilor noştri şi pentru toţi creştinii.

Iar cel ce va strica această întocmire a noastră, să fie blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de toţi sfinţii, care din veac bine au plăcut lui dumnezeu şi să aibă ca pâriş la cumplita judecată a lui Hristos. pe sfântul arhierarh şi făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, al căruia este hramul.

Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1612› luna Ianuarie 21.

† Insuşi domnul a spus.

Marii boieri au învăţat.

† Vasilie ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iaşi, XXXV B/11.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

94

1612 (7120) Ianuarie 25, Iaşi.

† *Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre credincioase, marilor vătafi din ţinutul Vasluiului*

[1]) ‹ Neamţului › şters ulterior şi scris deasupra: ‹ Sucevii ›.

şi tuturor celorlalte slugi ale domniei mele, câţi vor merge cu slujbele domniei mele într'acel ţinut. Dămu-vă ştire, deaca veţi vedea cartea domniei mele, voi să aveţi a lăsa în pace satul Gărbeştii, carele iaste a giupânesei răpousatului Toader Dragotă *vornic*, şi toate bucatele ei şi dobitocul ei, tot cât va avea.

Pentr'acea şi voi, dăbilarilor, ca să n'aveţ‹i› a lua dobitocul vecinilor, să-l aruncaţi derept alţi oameni, sau derept alte sate, ce numai să-ş‹i› plătească dabila cineş‹i›, derept capul său.

Aceasta scriem, altfel să nu faceţi.

† *Insuşi domnul a spus.*

† Scris în Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Ghen‹arie› 25.

† Voico logof‹ă›t *a învăţat.*

Lepădat ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXXXIX/78 b.
Orig. rom. hârtie, pecete aplicată.

95

1612 (7120) Ianuarie 29, Iaşi

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit ruga noastră sfânta mânăstire numită Homorul cu un sat anume Strahotinul în ţinutul Hârlău, pe care acel sat îl luase Andronic ceaşnic dela sfânta mânăstire ca să le dea alt sat, pentru sat şi nu le-a dat până acum nimic.

Iar rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire, au arătat înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru privilegiul de danie şi de miluire dela răposatul Alexandru voevod, că a dat şi a miluit pe acea sfântă mânăstire cu acel sat mai sus scris.

Pentru aceea, să fie şi dela noi sfintei mânăstiri, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7120 ‹1612› Ianuarie 29.

Domnul a spus.

Voico logofăt a învăţat.

Ionaşco ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CDXXV/14.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Acad. R.P.R., Condica m-rii Homor, ms. 111 f. 48 v.

96

1612 (7120) Ianuarie 30, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit sfintei noastre rugi, mânăstirea numită Mol-

dovița, unde este hramul sfânta blagovestenie, cu două mori în târgul Baia, una în mijlocul târgului, iar alta la capătul târgului și cu povoarne [1]) de bere și cu sladniță și cu patru case de poslușnici. Iarăși domnia mea i-am lăsat sfintei mânăstiri de cai de olac, de podvoade și de jold și de alte multe mai mărunte, care sunt pe târg, în afară de birul [2]) împărătesc.

Care acelc mai sus scrise două mori și cu povoarne [1]) și cu sladniță și acei patru poslușnici din târgul Baia au fost danie și miluire dela Alexandru voevod sfintei mânăstiri Moldovița și din privilegii ce a avut sfânta mânăstire mai sus scrisă și din ispisoc de întărire ce a avut sfânta mânăstire dela Iancul voevod și dela Aron voevod.

Și iarăși domnia mea și dela noi am dat și am întărit toate acele mai sus scrise, să fie și dela noi sfintei mânăstiri cu tot venitul, neclintit, niciodată, în veci, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7120 <1612> Ianuarie 30.

† Insuși domnul a spus.

† Voico logofăt a învățat.

† Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCLVII/17.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
O trad. rom., ibid., CXLII/130.

97

1612 (7120) Februarie 5, Iași.

† Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am dat și am întărit și am înnoit rugătorilor noștri, călugărilor dela sfânta mânăstire care se numește Bisericanii, unde este hramul cinstita blagovestenie a preasfintei născătoare de dumnezeu, dreapta lor ocină și dedină, jumătate din jumătate din satul Orbic, partea din sus, care acea mai sus scrisă parte de ocină din satul Orbic este danie acelei mai sus scrise mânăstiri dela răposata sluga noastră, Ciolpan sulițaș [3]), pentru pomenirea lui și a părintelui lui, din ispisoc de cumpărătură ce a avut el dela Petru voevod.

Pentru aceea, să fie și dela noi sfintei mânăstiri cu tot venitul. Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, anul 7120 <1612> Februarie 5.

Domnul însuș a spus.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit Voico logofăt <m. p.>

Ililip <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, II/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu două trad. rom., una din 1806 și alta din 1823.

[1]) « povoarne », așa în orig.
[2]) « dan », așa în orig.
[3]) « sulițaș », așa în orig.

98

1612 (7120) Februarie 6, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am întărit şi am înnoit rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Bisericanii, unde este hramul cinstitei blagovestenii a preasfintei născătoare de dumnezeu, ocina şi dedina lor din satul Orbic, care este în ţinutul Neamţului, ce se va alege partea lor de ocină, cu iaz şi cu mori la pârâul Orbicului şi cu o moară la apa Bistriţei şi cu nişte vii la Bacău şi cu schitul lui Ciolpan monah, care acea ocină şi dedină este danie sfintei mânăstiri, care este mai sus scrisă, Bisericanii, dela Dumitru cneaghina răposatului Ciolpan monah şi dela fiica ei, Cârstina, cneaghina lui Samoil paharnic, pentru pomenirea lui şi a părinţilor lui, din ispisoc de pără ce au avut dela Costantin voevod, şi când şi-au pus ferăe.

Pentru aceea şi domnia mea am dat ca să le fie ocină şi dedină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, anul 7120 ‹1612› Februarie 6.

Domnul însuşi a zis.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit Voico logofăt ‹m. p.›

Hilip ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, II/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

99

1612 (7120) Februarie 12, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru egumenului şi la tot soborul dela sfânta mânăstire Bistriţa, unde este hramul uspenia preasfintei născătoare de dumnezeu, pentru întărirea braniştei vechi după uricul dela Ştefan voevod cel Bătrân, care se începe dela pârâul Sarata peste Bistriţa, la Doamna şi la Angârci pe Secul, dela Cozia cu Dealul Mare la poeniţa dela Hitioana, la Pentinul şi se împreună cu braniştea mânăstirii Tazlău la Răchiteşti şi la Piscul Balin la vale între Tarcău şi Bistriţa, două poiene sub Ceahlău, peste Bistriţa, la Jolcoaia în Cuiajdu, la Oprişani, la însuşi Meftodie, la gura Pângăracioaei până la Vârhovina şi cu loc de stână la Pângăraţi.

Şi nimeni să nu aibă a paşte oile acolo sau să prindă peşte sau să taie lemne sau nuiele în pădure sau să culeagă hamei sau alune ‹sau orice› fără ştirea lor. Iar dacă vor găsi pe cineva acolo pe locul zis înainte, ei să fie tari şi puternici, cu această carte a domniei mele, să-i ia ce va avea la dânsul.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i împiedice sau să-i oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele.

La Iaşi, în anul 7120 <1612> Februarie 12.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat.

Voico logofăt a iscălit <m. p.>

Rango <a scris>.

<Pe verso slav contemporan:> Braniştea dela Băchitiş.

Arh. St. Buc., M-rea Bistriţa, II/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1796, alta din sec. XIX, ibid, m-rea Văratec, XVIII/7.

100

1612 (7120) Februarie 12, Iaşi.

† Io Ştefan *voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.* Adec'au venit înnaintea dum<ni>i mêle, egumenul şi toţ<i> călugării de svânta mănăstir<e> de Bistriţă şi au jeluit cum le-au fost luat Ghiorghi mitropolitul o poiană de fânaţ, ce iaste suptu Ceahlău şi o au fost dat călugărilor de Sucevi<ţă>, care poiană au şi urici, călugării de Bistriţă.

Şi cându au fóst după moartea mitropolitului, ei n'au vrut să-ş<i> lase acea ocină, ce s'au părât cu voi şi le-<a>u dat să-ş<i> ţie ei fânaţul; voi n'aţ<i> vrut să-i lăsaţ<i> să ţie ei, ce aţ<i> început a le cosi fânul. Ei ş'au făcut carte şi dela Costantin vodă, să aibă a vă opri, să nu cosiţ<i> acel fân a lor: voi tot l-aţ<i> cosit.

Pentr<u> acea, <do> [1])mniia mea, dec'am vădzut că au ei şi alte cărţi să vă oprească să <lăsaţi> [1]) acel fân şi n'aţ<i> ascultat, domniia mea le-am dat să fie tar<i> şi putérnici, cu cartea dum<ni>i mêle, a luo acel fân. Iar voi, călugăr<i> de Sucevi<ţă>, să aveţ<i> a vă cére ce cui veţ<i> fi dat, iar fânul nicio treabă să nu aveţ<i> cu dânsul. *Aşa să ştiţi, altfel să nu fiţi.*

In Iaşi, în anul 7120 <1612> F<e>v<ruarie> 12.

† *Domnul a zis.*

† Voico *mare logofăt a învăţat.*

Voico *logofăt a iscălit.*

† Măteiu <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/10.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

101

1612 (7120) Februarie 12, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mîla lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele rugătorii noştri călugări dela sfânta mânăstire

[1]) loc rupt în orig.

numită Bistriţa, unde este hramul preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi ni s'au jeluit cu mare jalobă, că au un sat anume Tâmpeştii, care este pe Pârâul Alb în ţinutul Neamţ, cumpărătură încă din zilele lui Ştefan voevod şi ne-au arătat şi privilegiul dela acest Ştefan voevod, care sat le-a fost luat de Ureche mare vornic, cu mare strâmbătate.

Domnia mea, dacă am văzut atâta jalobă, domnia mea încă m'am milostivit şi am miluit sfânta mânăstire cu acel sat, anume Tâmpeştii, ca să le fie lor şi dela noi ocină şi dedină cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domnici mele.

Scris în Iaşi, în anul 7120 <1612> Februarie 12.
Însuşi domnul a spus.
Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit Voico logofăt <m. p.>
Toader <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, XXIII/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu 2 trad. rom, una din 1785, ecalaltă din sec. XX şi cu o copie slavă.

102

1612 (7120) Februarie 12, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată am dat şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Pângăraţi, dreptele lor ocine şi dedine din dreptele lor ispisoace de danie şi de miluire dela Petru voevod, trei fălci şi patruzeci prăjini de vie care sunt la Cotnari, în dealul ce se cheamă Ţombric, pe care trei fălci şi patruzeci prăjini de vie le-a dat răposatul Andrei hatman acestei mai sus scrise sfinte mânăstiri pentru pomenirea lui şi a părinţilor lui. Şi mai sus scrisului răposatului Andrei hatman i-au fost danie şi cumpărătură dela mai sus scrisul răposatul Petru voevod, pentru cincisprezece mii aspri.

Pentru aceasta, să fie şi dela noi sfintei mânăstiri mai sus scrise, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7120 <1612> Februarie 12.
† Domnul a spus.
Voico mare logofăt a învăţat.
Voico logofăt a iscălit <m. p.>
† Ionaşco <a scris>.

Arg. St. Buc., M-rea Pângăraţi, III/14.
Orig. slav, hârtie, filigran, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

103

1612 (7120) Februarie 14, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem şoltuzului şi pârgarilor şi vierilor domniei mele din Cotnari.

Pentru aceasta, dacă veţi vedea această carte a noastră, voi să nu trageţi pentru nimic un vier al sfintei mânăstiri Pângăraţi, anume Radul, nicium lucru al nostru să nu lucreze, numai să aibă să asculte şi să lucreze sfintei mânăstiri.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, anul 7120 <1612> Februarie 14.

† Insuşi domnul a spus.

‡ Ionaşco logofăt a învăţat.

Arh. St. Buc., M-rea Pângăraţi, III/15.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom.

104

1612 (7120) Februarie 15, Iaşi.

† Io Ştefan Tomşea voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înnoit şi am întărit ruga noastră, sfânta mânăstire nou zidită, care se numeşte Muntele Peon, cu hotarul pe care însuşi părintele chir Theodosie arhiepiscop şi mitropolit al Sucevei a umblat şi a făcut hotarul acestei sfinte mânăstiri, cu porunca răposatului Eremia Moghila voevod şi a prea iubitului lui frate, Simion voevod, care se începe dela vârful Netedul, pe amândouă părţile şi deacurmeziş peste poiana Hangului la semne şi până unde cade în râul Bistriţei şi în susul râului până la Piciorul Cozmei şi piciorul mai sus, până la Fântânele.

De acolo în jos pe pârâul Bistriţei, până la poiana Bisericii, pe amândouă părţile, până la poiana Cârnul, în jos pe râu până în poiana Bicazului, de acolo peste Bistriţa la gura Bicazului, mai sus de râul Bicaz, până la gura Hămzuei, mai sus pe râu, până la gura Jedanului, mai sus de Jedan, până la gura Bistrei, pe pârâul Bistrei mai sus până la obârşie.

De acolo mai în sus, până la stâna Şchiopului, care este sub Ceahlău şi culmea Ceahlăului şi toate ramurile Ceahlăului, cu toate izvoarele, cari cad în râul Bistriţei.

Acestea sunt semnele braniştei şi tot hotarul, care hotar mai sus scris să fie al sfintei mânăstiri nou zidite, neclintit.

Pentru aceasta, să fie sfintei mânăstiri şi dela noi danie şi miluire şi întărire şi uric cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

In Iaşi, în anul 7120 <1612> Februarie 15.

Însuşi domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a iscălit <m. p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/190.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

105

1612 (7120) Februarie 17, Iaşi.

† Nădăbaico mare vornic de ţara de sus scriu fiilor noştri, care vor umbla pentru deşugubini în ţinutul Neamţului. Cum veţi vedea această carte a noastră, să nu turburaţi satul Iucaşul, care este satul sfintei mânăstiri a Galatei, pentru oarecare moarte ce s'a aflat acolo, pe locul şi hotarul lor, pentrucă am iertat acea moarte de om, pentru voia sfintei mânăstiri. Deci mai mult să nu-i turburaţi.

Altfel să nu faceţi.

La Iaşi, Februarie 17, anul 7120 <1612>.

Acad. R.P.R., XLI/27.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

106

1612 (7120) Februarie 22.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem tuturor slugilor noastre, dăbilarilor, ce umblă cu slujbele domniei mele prin ţinutul Neamţului. Cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să nu turburaţi această avere a slugii noastre, Păcurar vistiernicel, <pentru> alţi oameni sau pentru alte sate...[1]) istniceşti să nu turburaţi, pentrucă este curtean[2]) vechiu, mai[3]) dinainte. Şi alţi oameni...[1]) dela dânsul.

...[1]) altfel să nu faceţi.

Scris în anul 7120 <1612> Februarie 22.

Însuşi domnul a poruncit.

Arh. St. Iaşi, CCCL/135
Copie slavă din sec. XX.

[1]) loc rupt în text.
[2]) «curtean», aşa în textul slav.
[3]) «mai», aşa în textul slav.

107

1612 (7120) Martie 6, Băiceni.

† Adecă mărturie dela oamen‹i› boni ce ne-au chimat Gliga de Selevestre, de amu sucutit de bucate ci i-au perit de dajde, pentru Oniț de aișcea, căci i-au fus‹t›sementie mai aproape.

I s'au dat bucate‹le› loi pentru Oniț. I-amu biciuloit partea de ocin‹ă› cât i să alége în tut locul la cel sat, în curături și 'n cumpărături[1]), dereptu dzéci galben‹i›. Și i-au perit bucatele Gligăei: 2 vaci dereptu treii galben‹i› șe un bou dereptu patru galbeni și trei berbeci dereptu trei galbeni.

Și e s'a pus ocina lui Oniț să stea la comnatu-său, la Gliga: cándo-i va da banii, atunci să-ș ia ocina. ‹1›[2]) ar altu nime să n'aibă a să amesteca den sementiia loi Oniț.

Și anume au fus‹t›: Toader Buzdog șe Băluș și Ghiorghi de Selevestri șe Bugdan *deasemeni* și Andrunic de Odobeșt‹i› și Ghiorghi *de acolo* șe Pavăl de Odubeșt‹i› și Ștefu *din* Băicén‹i› ș‹i› Ion giudel‹e› șe Toadea de Băicen‹i›. Pre aceșt‹i› oamen‹i› pre tuț‹i› ne-au chimat la domnealui Lupul Dragot‹ă› de amu biciuluit șe s'au rúptu preț‹ul› acelor bucate ce mai sus scrie. Să ții acea ocin‹ă› păr‹ă› că‹n›du i să vor da acel preț, el să o ții cu tut venitul, iar altu nime să n'aibă a să ‹a›mesteca.

Deci noi, deacă amu vădzut tocmal‹a› bun‹ă› șe plat‹a› pre tucmal‹ă›, dela noi le-am făcot acest zapis, să hie de mărturie. De nu o va plăti, să-ș fac‹ă› ispisuc domnescu pre acea parte. Șe pentru credența pusu-ne-am pecețil‹e›, ca se s‹e› știi.

In Băicén‹i›, *în anul* 7120 ‹1612› Mar‹tie› 6 *zile.*

Eu Lupul sulgér *am iscălit.*

Acad. R.P.R., CCCXLI/15.
Orig. rom., hârtie. 7 peceți înelare, aplicate.

108

1612 (7120) Martie 8, Iași.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troiță sfântă de o ființă și nedespărțită, amin.

Iată eu, robul stăpânului meu domnul dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și închinător al troiței, Io Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoință, cu inimă curată și luminată, din tot sufletul nostru și din tot cugetul și cu ajutorul lui dumnezeu și cu binecuvântarea preasfințiților trei ierarhi, părinți și rugători ai noștri, chir Anastasie mitropolit de Sucéava și chir Mitrofan

[1]) cuvintele «în curături și'n cumpărături» adăugate cu altă cerneală.
[2]) loc rupt în orig.

episcop de Roman şi chir Ifrem episcop de Rădăuţi şi răvnind către sfântrăposaţii domni dinainte, care au miluit şi au întărit sfintelor mânăstiri şi am dat şi am înnoit şi am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri dela Pobrata, unde este hramul sfântului ierarh şi făcător de minuni a lui Hristos, Nicolae, dreptele ei ocini şi danie, din ispisoace de danie ce a avut sfânta mânăstire dela Petru voevod cel Bătrân, şi din ispisoc de întărire dela Simion voevod, care a şi zidit-o şi un iezer anume Bealcul şi cu toate gârlele sale, care intră şi ies din Bealcu, o gârlă cu numele Chiciţa, care iese din Bealeu până la gura Pruteţului şi cu Pruteţul pe din sus de Tămăoani, a doua gârlă, Topileana, care iese din Oreahov şi cade în Bealeu, a treia gârlă, Neagra dela Şipote la Bealeu, a patra, gârla Vidra cu iezercanele sale, a cincea, gârla Bursucul iarăşi cu iezercanele sale, a şasea, gârla Pancova, care iese din Chiciţa, a şaptea, gârla Petreasa, a opta, gârla Vlaca, a noua, gârla Plopul şi cu mlăjet, cât este dela gârla Plopul până la sat şi trei iezercane care sunt aproape de Şiviţa şi iarăşi un iezercan anume Vizoiul şi Scărişoara, unde sunt sălaşele năvodarilor şi cu fâuceţele şi iarăşi mlăjetul dela Văleni pe din sus de Rădeni.

Acestea toate mai sus scrise, să fie sfintei mânăstiri şi dela noi uric şi ocine cu tot venitul, neclintit, niciodată, în veci. Şi să nu aibă nimeni a pescui şi nici a tăia mlăjet, fără ştirea şi fără blagoslovenia egumenului şi fără ştirea ureadnicului. Şi pe cine vor afla pescuind sau tăind mlăjet, să fie tari a le lua mrejele şi luntrile şi boii şi carul şi securile lor şi tot şi să-i lase goi.

Iar după viaţa noastră dintre copiii noştri sau din neamul nostru sau iarăşi pe cine va alege dumnezeu să fie domn al ţării noastre Moldova, acela să nu clintească întărirea şi dania noastră şi milnirea noastră sfintei mânăstiri, ci să dea şi să întărească pentrucă este dreaptă ocină a sfintei mânăstiri.

Iar cine se va ispiti să strice dania şi întărirea noastră, acela să fie neiertat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică şi de sfântul Nicolae şi de toţi sfinţii care au plăcut lui dumnezeu, amin, şi de domnia mea.

Pentru aceea, altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Martie 8.

Însuşi domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit Voico mare logofăt ‹m.p.›

Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/54.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu două trad. rom. una din 1796, alta de la începp. sec. XIX.

109

1612 (7120) Martie 9, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domnici mele rugătorilor noştri, egumenului şi întregului

sobor dela sfânta mânăstire Sinai şi ureadnicilor ei, din satul ei, din Iucaş, ce este în ţinutul Neamţului, ca să fie ei tari şi puternici cu această carte a domniei mele, să stăpânească şi să apere pe vecinii lor drepţi din satul lor, să nu fugă niciun vecin.

Pentru aceea şi voi, pârcălabi din acel ţinut, să nu aveţi a turbura pe vecinii ei, din satul ei şi voi dăbilari, câţi veţi umbla cu slujbele domniei mele, să nu luaţi bucatele ei pentru alţi oameni sau pentru alte sate, nici boii ei pentru podvoade, nici caii ei să nu-i luaţi pentru olac, ci să fie în pace pentru toate. Iar cine are vreo strâmbătate dela ei, să stea de faţă înaintea noastră.

Altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, anul 7120 <1612> Martie 9.

Însuşi domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat.

Hilip <a scris>.

Acad. R.P.R., XLI/28.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

110

1612 (7120) Martie 9, Iaşi.

Noi Stefan v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domnu ţării Moldavii. Facem înştiinţare, precum am dat domnie mea şi am miluit pre rugătorii noştri călugării dela sfântul schit, ce să chiamă Vizantie şi li-am întărit lor pre tot locul ce iaste pe amândoao Vizăuţile, din gura Vizăuţului celui Mic până la Dialul Rachitaşului, din ispisoc de cumpărătură ce au rugătorii noştri dela Pătru v<oe>vod şi dela Aaron v<oe>vod, ce-au fostu cumpărătură lui Broştoc ce au fostu staroste la Putna.

Deci, ca să fie sfântului schit şi dela noi uricu despre toate părţile pretutindene cu tot venitul şi altul ca să nu să mai amestece piste aciastă carte a domnii mele.

Insuş domnul grăeşte.

Iaş<i>, *anul* 7120 <1612> Mart<ie> 9.

Arh. St. Buc., ms. 580, f. 9.
Rezumat rom.

111

1612 (7120) Martie 10, Iaşi.

† *Eu* Drăgan, *fiul lui* Dumitru uricar, scriu şi mărturisescu însumi, pre men<e>, cu cest zapis al meu, cum m'am scolatu de am luatu trei sute de galben<i> împrumutu dela Dumitraşco Ştefan şi am pus zălog Macsineştii la dânsul, până întru an: de nu vor hi banii la dzi, să fie satul piitor.

Deci, deacă am vădzutu că nu poci însăma banii la dzi, eu m'am sculatu şi am mărsu la Dumitraşco iarăş şi né-am negoţatu cu satul de iznoavă şi i l-am vândutu de totu, dreptu patru sute de galben<i> roşii şi mi-au datu banii toţi deplin, denaintea lui Andronic păharnicul şi Lazor Ţăra şi Căzan, postelnicul şi Grecul şi Slăvilă şi Gheorghie Gherghina şi Nechifor Căldărariul şi mi-au datu aceşt<i> ban<i> den casa popei Eremici, toţi deplin, patru sute de galben<i> roşii.

De acmu să aibă Dumitraşco Ştefan a-ş<i> faci drése pre satu, domneşt<i>, pre această scrisoare a mea. Şi pre mai mar<e> credinţă însimi am scris şi peceatea mi-am pus, ca să să ştie.

In Iaşi, anul 7120 <1612> Mart<ie> 10. [1]).

Drăgan *a iscălit.*

Acad. R.P.R., IV/186.
Orig. rom., hârtie, două peceţi aplicate.

112

<1612> Martie 11.

† Iată dar noi Vasilie Prăjescul vornic şi Hilip fost mare vătah. Iată au venit înaintea noastră Lazar, fiul lui Andrian vatah şi Anna nepoata de fiică a Anghei, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi s'au tocmit dinaintea noastră Annă cu Lazar şi a luat înapoi Anna dreapta ei ocină şi dedină care fusese vânduta de Părasca, fiica Anghei, mătuşa Annei, în mâinile lui Andriian vătah dinaintea noastră şi dinaintea a multor oameni buni.

Iar după aceasta iarăşi s'a sculat Anna, nepoata de fiică a Anghei şi a dat dreapta sa ocină şi dedină, ce i se va alege în satul Cândeştii, în Câmpul lui Dragoş, din partea Anghei, a patra parte cu tot venitul.

Aceasta a dat-o lui Petrea Hadâmbul pentru o datorie, ce a fost Anna datoare cu o sută şi patruzeci zloţi tătăreşti, şi n'a avut cu ce plăti, ci a dat ocina şi dedina sa dreaptă pentru aceşti mai sus scrişi bani, 140 zloţi tătăreşti, în mâinile lui Petrea Hadâmbul, cu tot venitul.

Noi deasemeni văzând tocmeala de bună voie, noi deasemeni am făcut lui Petrea Hadâmbul acest zapis şi, spre mai mare credinţă, am pus peceţile noastre pe acest zapis, ca să se ştie.

Scris 11 Martie.

Eu Vasilie vornic <m.p.>

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fond Spiridonia, I/23.
Orig. slav, hârtie, două peceţi aplicate.
Cu o trad. rom., din 1839.
Datat după actul din 24 Ian. 1613 în care Ştefan Tomşa ordonă alegerea părţilor Angăi din Cândeşti, vândute lui Petrea Hadâmbul.

[1]) cuvintele: « Martie 10 » sunt corectate parţial.

113

1612 (7120) Martie 14, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici, rugătorii noştri, călugării dela ruga noastră sfânta mânăstire care se numeşte Neamţ şi au părît tot pe rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire numită Râşca, pentru satul Drăgăneştii şi cu cătunul [1]) său Brusturii şi cu loc de moară pe acel râu, care este în ţinutul Neamţ, astfel zicând mânăstirea Neamţ că au privilegii dela Aron voevod.

Iar Răcicanii au arătat înaintea noastră privilegii dela Eremia Moghila voevod, toate pentru acest sat Drăgăneştii şi pentru acel cătun Brusturii.

Deci domnia mea şi cu dreapta noastră judecată i-am judecat cu judecata dreaptă, după legea ţării şi am socotit după dreptate şi am aflat cu sfatul nostru că se cuvine să fie acel sat Drăgăneştii şi cu cătunul [1]) său, Brusturii, al rugii noastre, sfintei mânăstiri dela Neamţ, pentrucă au fost privilegiile lor mai [2]) vechi decât ale mânăstirii Răcicanilor.

Pentru aceasta, sfânta noastră mânăstire Răcicani, ei au rămas de toată legea noastră şi pe rugătorii noştri călugări dela sfânta mânăstire numită Neamţ noi i-am îndreptat şi am luat dela ei ferie 12 zloţi.

Pentru aceasta, de acum înainte, mai mult să nu aibă a părî Răcicanii pe Nemţeni pentru acel sat mai sus scris, niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi a noastră de seamă.

Scris la Iaşi, anul 7120 ‹1612› Martie 14.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat.

Voico mare logofăt a iscălit ‹m.p.›

Băscanul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CLXXVI/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

114

1612 (7120) Martie 20.

† Adecă eu Ivul însumi pri mene mărturisăscu cu cestu zapis al meu, cum au întorsu partea lui Săbau, Gliga din sat din Sălăvestri, partea lui Săbau, den partea lui Săbau a treia parte şi mi-au dat un bou şi o vac‹ă› cu viţăl şi un cojocu dereptu un galbăn şi un sucman dereptu doi zloţi şi un pământu arat şi sămănat, dereptu un galbăn.

Şi în tocma‹la› noastră au fostu To‹a›der Buzdug din Sălăvestre şi Baloş *de acolo* şi Ghiorghe *de acolo* şi Bogdan *de acolo* şi popa Mateiu *de acolo* şi Andronic

[1]) « pricut » aşa în orig.
[2]) « mai », aşa în orig.

din Odobeşti, cum ştiu ei aeşti o<a>mene cu sufletele lor că dinaintea lor s'au lăcut această tocmală şi aciastă scrisoare.

Şi boul mi l-au bieiuluit aceşti o<a>mene bun<i> dereptu 7 zloţi şi vaca dereptu 5 zloţi.

Din zilele lui Ştefan vod<ă> din domni<ia> întaiu v<ă>l<ea>t 7120 <1612> *luna* Marte *zile* 20.

Să să şti<i> întru veci de veci.

Arh. St., Buc., M-rea Dolheşti, XXX/7.
Orig. rom.
Văleatul adăugat de altă mână şi cu altă cerneală. Vezi doc. din 6 Martie 1612 la nr. 107.

115

1612 (7120) Martie 24, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcălabilor de Neamţ. Vă dăm ştire că au venit nişte călugări dela sfânta mânăstire Săcul cu carte dela egumen şi dela tot soborul şi s'au jeluit, cu mare plângere, asupra voastră şi astfel spunând înaintea noastră că nişte mori, ce au la satul Vânători, voi le luaţi dela călugări, să asculte de voi.

Pentru aceea, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a lăsa acele mori foarte în pace, să le stăpânească călugării dela Săcul, ca şi până acum, până când îşi vor aduce privilegiile ce au pe satul Vânători şi pe acele mori. Astfel, dacă vor pierde satul, vor pierde şi acele mori. Iar până când vor aduce privilegiile, să lăsaţi acele mori foarte în pace.

Şi deasemeni nişte ogoare mânăstireşti ce au arat ei acolo, să aveţi a lăsa să semene pe acele ogoare. Iar când vor veni cu privilegiile la domnia mea, domnia mea vom socoti cui se cuvine acel sat, aceluia vor fi şi acele ogoare.

Pentru aceea vă dăm ştire. Altfel să nu faceţi, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, anul 7120 <1612> Martie 24.
Însuşi domnul a zis.
Voico mare logofăt a învăţat.
Hilip <a scris>.

Acad. R.P.R., CLXV/154.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

116

1612 (7120) Martie 25, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, marilor vătahi din ţinutul Sucevei. Vă dăm de

ştire că ni s'au jeluit rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul dela sfânta mânăstire Voroneţ şi astfel au zis înaintea noastră că ei au vecini fugiţi din satele sfintei mânăstiri, prin satele boiereşti.

Şi domnia mea am făcut cărţi sfintei mânăstiri să-şi adune vecinii si nu poate să-i strângă din cauza ureadnicilor şi a vătămanilor boiereşti.

De aceea, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să căutaţi, când vor veni rugătorii noştri călugări la voi şi se vor jelui înaintea voastră, asupra ureadnicilor şi vătămanilor că ei le-au oprit vecinii şi voi să le daţi vecinii cu ştreangul de gât în mâinile călugărilor. Iar ureadnicii şi acei vătămani să primească dela voi pedeapsă, pentrucă au oprit vecinii sfintei mânăstiri.

Pentru aceasta vă dăm ştire. Altfel să nu faceţi înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, anul 7120 ‹1612› Martie 25.

Insuşi domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat.

† Hilip ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXXIII/52.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

117

1612 (7120) Martie 26, Iaşi.

† În numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă de o fiinţă şi nedespărţită. Eu robul stăpânului meu şi închinător al troiţei, Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu a noastră bunăvoinţă, cu inimă curată şi luminată, din tot sufletul şi cu ajutorul lui dumnezeu, m'am milostivit şi am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire nou zidită numită Dragomirna, ‹unde› este hramul coborîrea sfântului duh şi biserica cea mică ‹unde› este hramul sfântului şi slăvitului Ioan Bogoslov şi sfântului prooroc Ilie şi dreptului Inoh, cu două sate anume Uricenii şi Flămânzii, în ţinutul Hârlăului, care acele sate au fost drepte domneşti, ascultătoare de ocolul Hârlăului.

Şi domnia mea le-a oprit, însă apoi văzând privilegiile de danie şi miluire dela răposatul Petru voevod, că a dat şi a miluit cu acele mai sus scrise sate pe boierul său, Stroici logofăt, iar el a dat acele mai sus zise sate sfintei mânăstiri mai sus scrise.

Pentru aceea, să fie şi dela noi danie şi miluire şi întărire sfintei mânăstiri mai sus zise, acele mai sus scrise sate, anume Uricenii şi Flămânzii cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7120 ‹1612› Martie 26.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit: Voico mare logofăt ‹m.p.› Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CCCXXIII/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

118

1612 (7120) Aprilie 11, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Homorul, ca ei să fie tari şi puternici cu această carte a noastră să stăpânească şi să-şi apere un munte, care se numeşte Măgura şi cu toate izvoarele lui. Nimeni să nu aibă a paşte vite acolo, nici să taie lemne, nici să prindă peşte în acele pârae, însă cât ţin vechile lor hotare.

Iar pe cine îl vor afla acolo, în hotarul lor, păscând vite sau tăind lemne sau prinzând peşte, unui astfel de păstor să i se ia 12 berbeci, iar celui care va tăia lemne să i se ia carul cu boii, iar acelui care va prinde peşte să i se ia măestriile şi undrejele şi tot ce va avea pe lângă dânsul.

Da aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i împiedice sau oprl, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Aprilie 11.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a învăţat.

† Ionaşco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXXIV/8.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

119

1612 (7120) Aprilie 13, Bârlad.

† Ion şoltuzul şi doisprezece pârgari din târgul Bârlad. Iată a venit înaintea noastră această femeie anume Nastasia din sat din Horgeşti, nesilită de nimeni, nici asuprită, ci de bună voia sa şi a vândut un loc de prisacă [1]) din satul Horgeşti în pădure, la apus de pârâul Bogdana, mai jos de pârâul Loga. Şi s'a sculat Creţul din Costeşti şi Precup şi au cumpărat acest loc de prisacă, pentru şase taleri de argint. Deci de acum înainte să le fie ocină şi dedină lui Creţul şi lui Precup în veac.

Deci noi şoltuzul şi pârgarii, când am văzut buna lor tocmeală, noi încă le-am făcut zapis şi am pus pecetea târgului pe acest zapis, ca să le fie de credinţă.

Scris în Bârlad, în anul 7120 ‹1612› Aprilie 13.

Acad. R.P.R., DLXXXIX/17.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

[1]) « prisacă », aşa în orig.

120

1612 (7120) Aprilie 16, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, marilor vătagi din ţinutul Iaşi şi din ţinutul Dorohoi.

Vă dăm ştire că au venit înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul dela sfânta mânăstirea Pobrata şi ni s'au jeluit cu mare plângere spunând că vecinii lor de prin satele sfintei mânăstiri au fugit în slobozii şi în satele acelor boieri, ce au fost în zilele lui Eremia şi Simion şi Costantin voevozi, şi le-au luat vecinii cu sila şi s'au pustiit satele sfintei mânăstiri. Ci am dat domnia mea mai sus scrişilor, rugătorilor noştri călugări, să-şi ia toţi vecinii înapoi.

Pentru aceea, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să întrebaţi şi să cercetaţi foarte cu dreptate, care le vor fi vecinii drepţi de moştenire ai sfintei mânăstiri şi au fugit numai din zilele lui Eremia voevod, să-i luaţi cu toate bucatele lor, în ori al cui sat vor fi, să-i daţi în mâinile călugărilor, să-i aducă în satele sfintei mânăstiri, fiecare la locul lui. Iar boierul care i-a scutit până acum, să-şi ia dela ei coloadă, dela fiecare om câte 4 taleri.

Aceasta vă scriem, altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, 7120 ‹1612› Aprilie 16.

† Domnul a zis.

† Voico mare logofăt a învăţat.

Voico logofăt a iscălit ‹m. p.›

† Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava — Iaşi, XXXV B/13.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

121

1612 (7120) Aprilie 16.

Ispisocu domnescŭ scrisŭ pe sirbiia, dela Ştefan v‹oe›vod, în carele scriia că au venit înnaintea mării sale a tuturorŭ boiarilorŭ igum‹enul› cu totŭ soborulŭ dela sfânta m‹ă›n‹ă›stîre Homorulŭ şi i s'au jaluit cu maré jalobă şi cu multé mărturii, dzicându că avându sf‹ă›nta m‹ă›n‹ă›stîre un satŭ anumé Stăucenii, în ţinutulŭ Dorohoiului, dat de deniia de miluiré dela Stefanŭ v‹oe›vod, pre acélŭ satŭ îlŭ luasă Balica hetmanulŭ, ca să le déia altu sat pentru acela satŭ, sau bani. Iară după accia nu li-au dat nici bani, nici sat pentru satŭ, ci au ţinutŭ acelŭ sat în tăriia lui.

Deci mărie sa, dac‹ă› au vădzut atâta jalobă şi mărturiia şi drépe de daniia şi de miluiré dela Stefan v‹oe›vod pré acelŭ mai sus numitŭ satŭ a lor, l-au

aflat că întru adevăr iasté a lor şi fiindcă nimicŭ nu li-au dat, după cum s'au şi dovedit, mărie sa n'au vrutŭ să străcé daniia şi miluiré a altor domni, ce-au fostŭ mai înnainté, ci s'au milostivit şi au datŭ acélŭ satŭ, ce s'au scris mai susŭ anume Stăuceuii, ca să fiia şi dela mărie sa datŭ sf<i>ntei m<ă>n<ă>stiri, cu tot venitul *şi celelalte*.

Din anii 7120 <1612> Ap<rilie> 16.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Homoru, nr. 111, f. 43 v.
Copie rom. din sec. XVIII.

122

1612 (7120 Aprilie 17, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător botezător al lui Hristos, Ioan şi cinstitei lui tăeri, pentru aceea ca să fie ei tari şi puternici cu această carte a noastră să stăpânească şi să apere braniştele sfintei mânăstiri şi munţii şi poienile şi râurile şi izvoarele, pe unde arată vechile hotare ale sfintei mânăstiri.

Nimeni să nu aibă a tăia acolo lemne sau a cosi fân sau a paşte vite sau a vâna fiare sau peşte. Iar pe cine vor afla tăind lemne să-i ia carul cu boi, iar cui va cosi, să-i ia coasa[1]) şi sardacul[2]) şi pe cine vor afla vânând fiare sau peşte să le ia vânatul şi să le strice măestriile. Numai rugătorii noştri, călugării şi oamenii lor să aibă treabă cu hotarul sfintei mânăstiri. Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i oprească înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7120 <1612> Aprilie 17.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit: Voico logofăt <m. p.>

Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXL/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. sfârşitul sec. XVIII.

123

1612 (7120) Aprilie 17, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire numită Săcul; unde este hramul cinstitului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan şi cinstitei lui tăieri, dreaptă lor ocină şi dedină din dreptul lor uric de danie şi miluire, ce au avut dela ră-

[1]) « cosu », aşa în orig.

[2]) « sardac », aşa în orig.; suman scurt moldovenesc.

posatul Simeon voevod, satul anume Vânătorii în ţinutul Neamţului, pe acelaş râu, mai sus de Târgul Neamţului şi cu mori la apa Neamţului şi cu povarne[1]) şi cu toate hotarele lui.

Pentru aceea să-i fie şi dela noi mai sus scrisei sfintei mânăstiri, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Aprilie 17.

Însuşi domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit: Voico logofăt ‹m. p.›

Ionaşco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXL/8.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804, ibid., CXXXI/36.

124

1612 (7120) Aprilie 17, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcălabilor de Neamţ. Cum veţi vedea această carte a domniei mele voi să lăsaţi în pace satul Vânătorii şi cu tot venitul lui să nu-l trageţi la ocolul Neamţului, fiindcă domnia mea m'am milostivit şi am dat acel sat să fie cu totul sfintei mânăstiri Săcul, cum este danie şi dela alţi domni de mai înainte.

Aceasta vă scriem, altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Aprilie 17.

Însuşi domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit: Voico logofăt ‹m. p.›

Ionaşco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXL/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1804.

125

1612 (7120) Aprilie 18.

Un ispisoc dela Ştefan v‹oe›vod din *anul* 7120 ‹1612› April‹ie› 18, întăritură lui Grigorie diiacul pe a sale drepte cumpărături, din ispisoc dela Erimie vodă, pe giumătate din giumătate de satu de Obrăceni din parte de gios, cu locu de heleşteu şi cu mori şi cu pometi şi cu locu de prisacă ce iaste la ţinut‹ul› Romanului ci-au cumpărat dela Condre, ficiorul lui Simion şi dela altu Condre şi dela sora lui ‹A›gatha, ficiorii lui Toader, nepoţii Anuşcăi *şi* dela Păcurar

[1]) « povarne », aşa în orig.

şi dela Vasile, ficiorii popii lui Moise şi dela Crăste şi dela soru-sa Cătălina şi dela alte săminţăi a lor, toţi strănepoţăi Stanciului.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Barnovschi, nr. 645, f. 30.
Rezumat rom.

126

1612 (7120) Aprilie 18, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, Iată au venit înaintea noastră rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul dela sfânta mănăstire Săcul, unde este hramul sfântului Ioan înainte mergătorul şi botezătorul şi au arătat înaintea noastră un zapis dela Toader, fiul lui Cârstea Ivul din Negrileşti, de pe pârâul Tutovei şi dela sora lui, Stanca, că ei s'au închinat şi au dat sfintei mănăstiri toată averea lor, ce va fi după moartea lor şi cu partea lor din satul Negrileşti, ce le-a fost ocină din partea tatălui lor, Cârstea Ivul, trei părţi, partea lui Toader Ivul şi a fratelui lui, Ion şi a surorii lor, Stanca, cu vad de moară pe pârâul Tutovei, însă pe malul întreg şi pe ambele drumuri, pe unde este din veac hotarul acelui sat.

Şi deasemeni Toader Ivul şi cu soţia lui, Odochia, deosebit de ceilalţi fraţi ai săi, au dat o vie şi cu grădină făcută de ei din pajiste[1]) şi au dat ei acea ocină şi acea vie mai sus scrisă pentru sufletele lor şi pentru sufletele părinţilor lor.

Deci noi, văzând acel zapis ce este mai sus scris, noi deasemeni am dat şi am întărit să fie ocină şi danie dela ei sfintei mănăstiri.

Altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7120 <1612> Aprilie 18.

Însuşi domnul a zis.

Voico mare logofătă a învăţat şi a iscălit: Voico logofăt <m. p.>

Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, I/4.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o transcriere şi o trad. rom. din sec. XX.

127

1612 (7120) Aprilie 18.

† *Smeritul arhiepiscop Anastasie şi mitropolit al Sucevii şi a toată ţara Moldovii şi Mitrofan episcopul Romanului şi Voico mare logofăt.*

Mărturisim cu cest zapis al nostru cum au venit înaintea noastră egumenul dela svânta mănâstire dela Agapia şi cu tot săborul şi egumenul cu tot săborul dela svânta mănâstire dela Săcul şi s'au tocmit, dinnaintea noastră,

[1]) «pajiste», aşa în orig.

pentr'o poiană ce să cheamă Poiana lui Uréche, care poiană a fost mai<nai>nte a Agapiei, iar apoi, deaca s'au hotărăt hotarul Săcului, acea poiană au căzdut în hotarul Săcului.

Insă aşea au mărturisit că dumneasa vornicul Uréche au fost dzis că le va plăti acea poiană Agăpianilor şi nu le-au mai plătit.

Iar când au fost acmu, sculatu-s'au egumenul dela Săcul şi cu tot săborul şi s'au tocmit dinnaintea noastră ş'au dat Agăpianilor trei poeni în <Ţ>olici, dintr'ale sale poeni, anume Fănăţélele şi Câmpul Dumei şi Lunga, printru Poiana lui Uréche.

Déci Agăpianii au priimit şi s'au tocmit denaintea noastră ca să nu mai aibă a părâ unii pre alalţi, printru acéle poeni, nici dănăoară.

Fănéţélele până în pârâu.

De aceasta scriem şi mărturisim.

V<ă>l<ea>t 7120 <1612> Ap<rilie> 18.

Anastasie mitropolit.

Mitrofan *episcopul Roamnului, cu mâna proprie.*

Voico logofăt *a iscălil.*

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LVII/9.
Orig. rom, hârtie, 4 peceţi aplicate.
Cu o copie din 1812 Aprilie 30, ibidem, CIX/13.

128

1612 (7120) Aprilie 21, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, rugătorii noştri, egumenul şi întreg soborul dela sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul cinstitului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător, botezător al lui Hristos, Ioan şi a cinstitei lui tăieri şi au adus înaintea noastră un uric de danie şi de miluire dela răposatul Eremia voevod pe două sate ungureşti, anume Săboianii şi Berindeeştii în ţinutul Roman, care acele mai sus înainte zise sate au fost ale noastre drepte domneşti, ascultătoare de ocolul Romanului şi le-a dat răposatul Eremia voevod acelei mai sus scrise sfinte mânăstiri pentru pomenirea lui şi a părinţilor lui şi s'a scris în sfântul mare pomelnic şi şi-a făcut acolo mare pomenire din an în an, cum este scris şi în acel uric, în acest chip.

Pentru aceea, domnia mea şi cu cei trei ierarhi ai noştri moldoveni şi cu tot sfatul nostru, dacă am văzut acel drept uric al lor de danie şi de miluire dela cei de mai înainte domni, care au dat şi miluit acea sfântă mânăstire, n'am voit domnia mea să stric dania şi miluirea lor, ci încă şi domnia mea m'am milostivit şi am dat şi am miluit acea mai sus scrisă sfântă mânăstire Săcul cu acele două sate ungureşti, anume Berindieştii şi Săboianii ca să fie şi dela noi sfintei mânăstiri cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.
Scris la Iaşi, anul 7120 <1612> Aprilie 21.
Domnul a zis.
Voico logofăt a iscălit <m. p.>

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXLII/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1804.

129

1612 (7120) Aprilie 26, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele acestui om, anume Ionichia din Antileşti, pentru aceasta ca el să fie tare şi puternic, cu cartea domniei mele, să stăpânească sau să oprească partea lui dreaptă de ocină, partea lui Bormotă [1]), din satul Antileşti.

Dacă i se va părea strâmb, el să stea de faţă înaintea porţii domniei mele. Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, anul 7120 <1612> Aprilie 26.

† Domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, MMCDXXXIV/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

130

1612 (7120) Aprilie 26, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri, călugării dela sfânta mânăstire numită Săcul, unde este hramul tăierii cinstitului cap al sfântului şi slăvitului prooroc şi înainte mergător şi botezător al domnului, Ioan, drepţii săi robi [2]) Ţigani, anume Stan cu femeia şi cu copiii, Pătru, fiul lui, cu femeia şi cu copiii, Stănişor, fiul lui Stan, cu femeia şi cu copiii şi Stan Robul cu femeia şi cu copiii şi Radul cu femeia şi cu copiii şi Anghel, fiul lui Stoica, cu femeia şi cu copiii şi Florea cu femeia şi cu copii şi Eremia, fiul lui Florea, cu femeia şi cu copiii şi Tănasie, fiul lui Broască, cu femeia şi cu copiii.

Pentru aceasta să fie şi dela noi rugătorilor noştri, drepţi robi [2]) Ţigani. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7120 <1612> Aprilie 26.

Însuşi domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit Voico mare logofăt <m.p.>

Lepădat <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CXXXII/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

[1]) cuvântul « Bormotă » a fost adăugat pe margine de altă mână.

[2]) « holopi » în orig.

131

1612 (7120) Aprilie 27, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea sfatului nostru acest om, anume Ion, din satul Rupturi [1]) şi a pârît pe rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire ce se numeşte Besericanii, pentru o parte de ocină dela Orbic, din partea Cârstinei şi a Dumitrei din acel sat, din ţinutul Neamţului. Însă rugătorii noştri au rămas pe Ion din toată legea.

Pentru aceea, nimeni să nu aibă a pâri pentru această pâră, niciodată, în veci pentrucă călugării au pus şi ferée, înaintea noastră.

Aceasta scriem, altfel să nu fie.

Scris în Iaşi, anul 7120 ‹1612› Aprilie 27.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit, Voico mare logofăt ‹m.p.›

Lepădat ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, II/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1809.

132

1612 (7120) Mai 4, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit rugii noastre, sfintei mânăstiri numită Berezinţul unde este hramul uspenia preacuratei noastre născătoare de dumnezeu, şi pururea fecioară Maria, din ispisoc de danie ce a avut sfânta mânăstire dela Bogdan voevod Alexandrovici şi din ispisoc de întărire dela Iancul voevod şi din privilegiul de întărire dela Petru voevod, un sat anume Bogdana şi cu mori, care este în ţinutul Trotuşului.

De aceea, să fie şi dela noi sfintei mânăstiri acel mai sus scris sat cu tot venitul, neclintit, niciodată în veci, până când va sta sfânta mânăstire.

Şi deasemeni domnia mea am dat şi am miluit mai sus zisa sfânta noastră mânăstire cu un rob [2]) Ţigan anume, Neniul cu femeia şi cu copiii săi, care este al nostru drept domnesc, ca să fie sfintei mânăstiri rob [2]) Ţigan, neclintit niciodată, înaintea acestei cărţi de seamă a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7120 ‹1612› Mai 4.

Însuşi domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

---

[1]) « din satul Rupturi », scris deasupra rândului de altă mână pe locul lăsat alb.
[2]) « holop » în orig.

Voico mare logofăt a iscălit <m.p.>
Băscanul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bogdana, XLII/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1763 ibidem, XLI/6.

133

1612 (7120) Mai 6, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri monahi dela sfânta mânăstire numită Săcul dreapta lor ocină şi dedină, anume Roşciorii şi Jideştii în ţinutul Neamţ, care le este danie dela răposatul Dămiian vistier, ca să le fie cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7120 <1612> Mai 6.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învăţat.

Leahul <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, III/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.
Cu o transcriere slavă din sec. XX.

134

1612 (7120) Mai 8, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni sluga noastră, Toader Cârlig vistier din Briţcani, cu un zapis de mărturie dela Gheanghea vornic şi dela Dămian vistier şi dela Ionaşco fost staroste şi dela mulţi oameni buni, scriind că au venit înaintea lor Serghie şi fratele lui, Ionaşco, fiii lui Vasilie medelnicer din satul Şchei, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, a cincea parte din jumătate de sat din Briţcani.

Aceasta au vândut-o ei slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig vistiernic din Briţcani, pentru patruzeci taleri de argint.

Şi deasemeni a adus înaintea noastră un zapis de mărturie dela Dămian vistier şi dela Boul vistier, scriind că a venit înaintea lor Pănăşoae, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta ei ocină şi cumpărătură din satul Briţcani, a zecea parte din jumătate de sat dinspre răsărit.

Aceasta a vândut-o ea iarăşi slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig vistiernic. Şi ispisocul de mărturie, ce l-a avut ea dela Petru voevod, încă l-a

dat în mâna lui. Şi a dat pentru acea parte de ocină şaizeci zloţi tătăreşti, în mâna Pănăşoaiei, dinaintea lor.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră, Magdălina, fiica lui Iacob, de bună voia ei, de nimeni silită, nici asuprită şi a vândut dreapta ei ocină şi dedină, jumătate dintr'o cincea parte din jumătatea satului Briţcani, dinspre răsărit. Aceasta a vândut ea iarăşi slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig vistiernic din Briţcani, pentru o sută şi optzeci de zloţi tătăreşti.

Şi deasemeni a adus înaintea noastră un zapis de mărturie dela Ionaşco din satul Alexeeşti şi dela popa Vasilie şi dela Ionuţi şi dela Ion şi dela Drulea şi dela Andronic, scriind că au venit înaintea lor Cârstea şi fratele lui, Dragoş, fiii lui Iachim, nepoţi lui Panăş şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură a unchiului lor, Panăş, toată partea lui, cât se va alege de moştenire şi de cumpărătură din satul Briţcani, dinspre răsărit. Aceasta au vândut ei iarăşi slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig vistiernic, pentru şaizeci şi patru taleri de argint.

Şi deasemeni a adus înaintea noastră alt zapis de mărturie dela Drăghici Uscatul din Dragomireşti, scriind că a venit înaintea lui Antoniada, fiica Gregavei, nepoata Gioetaei [1]) de bună voia ei şi a vândut ocina şi dedina sa, a patra parte din a şasea parte din satul Cârligi. Aceasta a vândut-o ea iarăşi slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig vistiernic, pentru patruzeci taleri bătuţi.

Şi deasemeni a adus înaintea noastră un zapis de mărturie dela Budeiu şi dela Clanţa vătaf şi dela Ionaşco vătaf, scriind că a venit înaintea lor Tudora, fiica lui Zeico, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea ei, cât se va alege din satul Bârgăoani, a treia parte dintr'a treia parte dintr'a cincea parte din tot satul. Aceasta a vândut ea iarăşi slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig din Briţcani, pentru o sută zloţi tătăreşti.

Deci noi văzând acele zapise de mărturie dela atâţia boieri şi slugi ale domniei mele, noi i-am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre mai sus scrise, Toader Cârlig, toate acele mai sus zise părţi de ocine, din satul Briţcani şi din satul Cârligi şi din satul Bârgăoani, ca acelea să-i fie şi dela noi uric şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Mai 8.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit: Voico mare logofăt ‹m.p.›

Marmure ‹a scris›.

‹Pe verso însemnare slavă din a doua jumătate a sec. XVII:› A scris mult păcătosul şi nevrednicul Andrieş diac din satul Briţcani şi a scris când

[1]) În orig. cuvintele « Antoniada... Gioetoaci » şterse ulterior.

a venit Sobeskii craiul leşesc în ţara Moldovei, când au bătut Tătarii şi au fugit Sobeskii în ţara lui».

Acad. R.P.R., IX/16.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1741, ibid., X/117.

135

16<12> Mai 9, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ionaşco şi sora lui Măgdălina şi Nastasia şi Eftinca, fiii Danei şi vărul lor Lazor şi sora lor Gafta, fiii lui Dumitru şi ai Grozavei, fiica lui Ciolpan, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din ispisoc de schimb, ce au avut bunicii şi străbunicii lor, Ioan şi Gherasim şi bunica lor, Neagşa, dela Bogdan voevod, toate părţile lor de ocină, câte li se vor alege, din satul Piticeni şi cu loc de iazuri şi de mori.

Acelea le-au vândut slugii noastre Istrate şi soţiei ..... [1]) hânsari, pentru două sute şi cincizeci taleri de argint.

‹Pentru aceea, să le fie›[2]) şi dela noi ocină şi cumpărătură, cu tot venitul Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 71 . . [1]) ‹16 . . .› Mai 9.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit: Voico mare logofăt ‹m.p.›

Băseanul ‹scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Precista — Răducanu, X /2.
Orig. slav, hârtie, rupt, cu părţi lipsă, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1810.
Datat după Voico logofăt.

136

1612 (7120) Mai 14.

† Adecă cu Apostolul Sehuiulian scriu şi mărturisescu cu acestu zapis al meu bun, de nimin‹i› asupritu, nici nevoitu, ci de a mia bun‹ă› voe, precum am orânduitu 2 ocin‹i› de loc din partia Gligoricii, lui Bojilă din Pochi, parti bun‹ă› şi 1 ocin‹ă› au rămas drept aceli 2 ocin‹i› ci sînt mai sus arătat‹e› s'au datu pentru 2 morţi de om, ci s'au făcut pe acia moşie.

Şi la datulu, ce să numeşti mai sus, fost-au văt‹af› Platon din satulu Gerenii, fost-au Carpu de acolia, fost-au Pătraşco de acolia, fost-au din satu din Popur-

[1]) loc rupt în orig.

săci Ştefan mart<ur>, fost-au Simion de acolia, fost-au Onaca de acolia martur, fost-au Oncle marturi, marturi şi credincioşi pentru că au dat Bojilă 2 boi buni şi 4 lei ban<i> pentru acele 2 morţi de om.

Şi pentru credinţă ni-am pus şi peceţili.

Adecă noi mărturiili făcut-am acestu zapis la mâna lui Bojilă, ca s<ă> o stăpăniască elu şi nipoţii lui şi strenipoţii lui, în veci.

Anul 7120 <1612> Mai 14 zile.

Şi am scris eu, diiacon Cozma, cu zisa loru.

Acad. R.P.R., XCIX/65.
Copie rom. din sec. XVIII.

137

1612 (7120) Mai 15, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am înnoit şi am întărit domnia mea rugătorilor noştri, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire care se cheamă Agapia, unde este hramul sfinţilor arhangheli Mihail şi Gavril şi a celorlalte puteri cereşti fără de trup, dreptele lor ocine şi dedine, din ispisoacele de danie şi de cumpărătură, pe cari le-au avut dela Bogdan voevod şi dela Iancul voevod şi dela Petru voevod şi din privilegiul de întărire, pe care l-au avut dela Eremie voevod, o poiană care se cheamă la izvorul Mălăşeştilor şi din hotarul Negrişeştilor şi altă poiană care se cheamă Fâneaţa lui Lelea din Ciolici şi iarăşi o poiană şi o curătură tot dela Ciolici şi altă poiană care se cheamă a Rusului şi o poiană care se cheamă a lui Ureche şi Munceiul Florii.

De aceea, aceste mai sus zise poieni să fie ale lor dela noi mai sus scrisei sfintei mânăstiri cu tot venitul şi cu toate hotarele. Şi altul să nu se amestece peste această carte a noastră.

S'a scris la Iaşi, în anul 7120 <1612> Mai 15.

Domnul a arătat.

Voico mare logofăt a învăţat.

Voico mare logofăt a iscălit <m.p.>

Ionaşco <a scris>.

Actele mânăstirii Agapia, la Agapia (Neamţ).
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

138

1612 (7120) Mai 15, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră credincioasă, Nicoriţă mare armaş, cu un zapis de mărturie dela şoltuzul şi dela 12 pâr-

gari şi dela Petrica şi Dumitru din Şerbăneşti şi dela Cârstea visternicel din Lărgăşani şi dela popa Apostol din târgul Tecuci şi dela Danciul, deasemeni ‹de acolo› şi Toader Brânda, mărturisind că şi-a cumpărat parte de ocină dela Păntelciu şi dela Turcioae, toată partea lui Fătul din satul Vrăjitori, pentru patruzeci taleri.

Şi deasemeni şi-a cumpărat partea lui Potroacă din acelaş sat, dela fiul lui Pleaveş, pentru treizeci taleri. Şi deasemeni şi-a cumpărat toată partea Dolcăi, dela fiul ei Gavril, din acelaş sat, pentru patrusprezece taleri.

Şi deasemeni şi-a cumpărat toată partea Maruşcăi, dela fiica ei, Safta, din acelaş sat, pentru patruzeci taleri. Şi deasemeni şi-a cumpărat toată partea Măriei, dela nepotul ei Cornea, pentru treizeci taleri.

Şi deasemeni a adus, înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, alt zapis de mărturie dela Zamă pitar şi dela Cozma Verdeş şi dela Batin medelnicer mărturisind că şi-a cumpărat el o parte de ocină din acelaş sat, dela Baci care i-a fost lui cumpărătură dela Mălureanul şi Condrea şi dela Turcioae, pentru patruzeci taleri număraţi.

Deci noi văzând aceste zapise de mărturie dela atâţia boieri, slugi ale domniei mele, noi le-am crezut şi deasemenea am dat şi dela noi şi am întărit slugii noastre credincioase, Nicoriţă mare armaş, toate acele înainte zise părţi de ocină din satul Vrăjitori.

De aceea, să-i fie şi dela noi uric şi cumpărătură cu tot venitul şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Mai 15.

† Domnul a poruncit

† Voico mare logofăt a învăţat.

A iscălit Voico mare logofăt ‹şi› a învăţat ‹m.p.›

† Marmure ‹a scris›.

‹Pe verso, din sec. XVIII:› Vrăjitorii dela Tecuci pe Berheci şi cu loc de moară.

Arh. St. Buc., M-rea Nicoriţă, XI/1—2—3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu două trad. rom. din 1794 şi 1816.

139

‹1612—1615; 1622 — 1623› Mai 21.

Ştefan Tomşa pentru mânăstirea dela Vânători.

In anul 71.. Mai 21. Catastih de obroc, ce a dat domnul Io Ştefan Tomşea voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, la sfânta mânăstire dela Vânători, unde este hramul sfintei schimbări la faţă a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru, Iisus Hristos.

2 coloade de grâu.

1 coloadă de orz.

2 butii de vin.
3 poloboace de miere curată.
30 zloți pentru trebuințe.
50 drobi [1]) de sare, peste an.

Arh. St. Iași, CCCL/136.
Copie slavă din sec. XX.
Datat după domniile lui Ștefan Tomșa.

140

1612 (7120) Mai 26, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am întărit rugătorilor noștri, călugării dela sfânta mânăstire sfântul Sava, niște case ale Elincăi, care le sunt danic dela Eremia voevod, ca să le fie dela noi danie, cu tot venitul.

Pentru aceea, nimeni din slugile domniei mele câți vor umbla cu slujbele domniei mele prin târgul Iași și șoltuz și pârgari de acolo să nu aveți a turbura acele case întru nimic, nici pentru o dare [2]), nici pentru alte angherii, care sunt mai [3]) mărunte asupra celorlalți orășeni, ci să aibă pace de toate dabilele și nimeni să nu îndrăznească să turbure peste porunca domniei mele.

Așa să știți; mai multă plângere să nu vie, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris în Iași, în anul 7120 ‹1612› Mai 26.
† Domnul a spus.
† Ionașco logofăt a învățat.
A iscălit Voico logofăt ‹m. p.›
† Toader ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/17.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

141

1612 (7120) Mai 27, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, ureadnicului și șoltuzului și pârgarilor din târgul Iași și tuturor celorlalte slugi ale noastre, dăbilarilor câți vor umbla cu slujbele domniei mele prin acest târg și cămănarilor și olăcarilor și podvodarilor. Vă dăm știre că domnia mea ne-am milostivit și am miluit sfânta mânăstire, numită sfântul Sava, din mijlocul târgului Iași, cu camăna mare și mică din

[1]) « drobi », așa în orig.
[2]) « dana », în orig.
[3]) « mai », așa în orig.

pivnița lor, dela chervăsăria sfintei mânăstiri și cu gloabe și cu tot venitul, ce este din chervăsăria lor.

Pentru aceea, nimeni să nu aibă a intra în acea chervăsărie și să nu se ia nimic din ea și nici să-i tragă, nici ureadnicii, nici dăbilarii, nici voitul, nici pârgarii, nici olăcarii, să nu le luați cai de olac, nici de podvoade, nici întru nimic pentru nimic să nu îndrăznească să turbure acolo, nici cămănarii, pentru camăna mare și mică, ci să fie în pace de toate dabilele și angheriile și de camănă, precum a fost și în zilele altor domni mai înainte zișI. Iar dacă cineva va avea oarecare strâmbătate dela acea chervăsărie, sau dela oamenii dela acea chervăsărie, aceia să aibă a se întreba înaintea noastră, iar altul nimeni să nu îndrăznească să intre, să turbure pe oamenii dela chervăsărie.

Pentru aceea și voi, cămănari, să nu turburați de camănă pivnița dela acea chervăsărie, nici pecetluituri să nu cereți dela ei, fiindcă domnia mea am miluit sfânta mânăstire cu acea chervăsărie și cu camăna dela pivnița lor și am iertat de toate dabilele și angheriile, că au ei cărți și dela domnii mai înainte zișI, dela Ieremia voevod și dela Simion voevod, ca să fie de hrană călugărilor și de întărire sfintei mânăstiri.

Așa să știți, mai mult să nu turburați, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7120 ‹1612› Mai 27.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a iscălit ‹m. p.›

† Toader ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, XI/18.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.

142

‹1612› Iunie 2, Șoldănești.

† Iată eu, Pătrașco Nădăbaico mare vornic al țării de sus. Scriem și facem cunoscut cu această carte a noastră că a venit înaintea noastră Gligorie diac, fiul Magdalinei din Altălești și s'a pârît cu Gligorie Holobei din Calna pentru niște ocină și pentru un laz, pe care l-a făcut cu grădini, căci aceste ocine și cu grădini le-a făcut bunicul său și părintele lui Gligorie, care e mai sus scris.

Iar Gligorie Calnăș așa a spus că acel laz și cu grădină l-a făcut pe bani tatăl său, căci tatăl lui Gligorie, fiul Magdalii, a fost naemnic [1]) la tatăl lui Gligorie Calnăș.

Iar într'aceia s'a ridicat și a adus mulți oameni buni megiași din jur, anume: Dubău hotnog și Bercea vătaf din Altălești și Leahul din Spătărești și Mihail ‹de› acolo ‹și› alți oameni buni.

[1]) «naemnic» cu sens de om tocmit cu simbrie.

Şi au mărturisit înaintea noastră că ce a spus Gligorie Calnăş au fost nişte cuvinte zadarnice şi neadevărate, cum a spus el, ci este dreaptă ocină şi dedină; şi lazurile cu grădinile le-a făcut părintele lui Gligorie diac, fiul Magdalinii.

Pentru aceasta i-am făcut această mărturie a noastră şi cu oameni buni, să fie de credinţă în veci.

La Şoldăneşti, în anul 7115 [1]) ‹1607› Iunie 2.

† Pătraşco vornic a iscălit ‹m.p.›

Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, MMCDXXXIV/6.
Orig. slav, hârtie, pecete inelară.
Data scrisă ulterior e greşită. Datat după Pătraşco Nădăbaico mare vornic.

143

1612 (7120) Iunie 4.

Ştefan voevod, cu mila lui dumnezeu, domn pomântului Moldav‹i›ei. Iată că veni înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri Gheorghie, feciorul Paraschivei, nepot lui Giurgiu, strănepot lui Vancea Averescu şi s'au giudecat de faţă înnaintea noastră cu Filipu şi cu Necoară şi cu soara lor Pălaghia şi cu alţi a lor fraţi, pentru un sat Roşcanii, care este pe apa Sucevei în ţinutul Sucevei şi aceştie au zisă cum că au vândut şi părţile lor de ocină ce de acolo, fără ştirea lor şi fără voia lor. Acea ocină au vândut-o lui Grigorie Ghenghe dreptu mulţi bani.

Ce noi şi cu toţi boerii domnii mele, am giudecat pré ei cu dreapta giudecata şi am aflat lor legea, cum ca să aibă Gheorghie, feciorul Paraschiv‹e›i, nepot Giurgi‹i›, strenepotu‹l› lui One Averescu, să ţie parte de ocină a lui Filip şi Necoară şi Palaghia şi alţi fraţi ai lor din satul Giurgeni, care esté din vârvul Bârlăzelului în ţânutul Vasluiului, pen‹ă› cându vor descumpăra ei părţili lor din satul Roşcani.

Iară de nu vor pute a descumpăra părţili lor din satul Roşcani, acele părţi ai lor din satul Giurgeni pe chiti li să vor alegé, acele să fie lor prăpăditi în véci‹i› vecilor prin aciasta carte a noastră. S'au scris în Iaş‹i›, *anul* 7120 ‹1612›.

Domnul au poroncit.

Iun‹ie› 4.

Aciasta copia scoasă de pe alta copia ce s'au tălmăcit din cuvânt în cuvânt de protoierei Mihail Strâlbiţchii la anii 1779 Iul‹ie› 2 şi încredinţată cu iscălitura sa.

Arh. St. Buc., M-rea Giurgeni, III/1.
Trad. rom.

[1]) «In anul 7115» adăugat cu altă cerneală.

144

<1612 înainte de Iunie 13>.

† *Iată dar noi, sfatuzul din Huşi, şi oameni buni şi Borvină ap<rod> din Deleni şi Petria Ţăran<ă> spăt<ar> din Stroeşti şi Macsin din Tăoşti şi Fătul din Stroeşti şi Florea din Boţeşti şi Lorin, fii<i> lui Mateiu din Ajud şi mulţi oameni scriem şi mărturisim cum au venit înaintea noastră* Stanciul şi Oanţa şi Chirila şi Andriica şi Sohiia şi Ana, feciorii lui Silion, nepoţii lui Necoară Răspop, de ne-au mărturisit cum au vândut o ocină din sat din Răspopi, din giumătatè de sat partea din sus, giumătate, dereptu 50 tal<eri>.

Deci noi dac'am văzut <a lor> [1]) bună tocmală, noi le-am făcut zapis de mărturie ca să le hie de drépe.

Şi au venit şi cu alt zapis dela alte mărturii. Dé <a>ceasta mărturisim cum au vândut lui Dumitru din Răspopi şi lui Simion dé <a>colo.

Dé <a>ceasta mărturisim cu sufletele noastre.

<Pe verso:> Zapis pe Răspopi pe Crasna unde şed Ştefan Frătiţa şi Dealne *din ţinutul Vaslui.*

Arh. St. Buc., Episc. Huşi XVII/3.
Orig. rom., hârtie, 3 peceţi aplicate.
Datat după doc. de confirmare, din 13 Iunie 1612.

145

<1612, înainte de Iunie 13>.

Iată dar noi Marcovici brănişter şi Toader Beghiul diac din Mândreşti şi Cernat din Creţeşti şi Sava din Unghiu şi Rusul de acolo şi Gavril Iuriescul din Huşi, scriem şi mărturisim cu sufletele noastre că a venit înaintea noastră Tenciul şi surorile lui, Mărica şi Sohia şi Ana şi Oanţa şi Chiril, fiii lui Silion, nepoţii lui Necoară Răspop, de bună voia lor, de nimeni siliţi nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din jumătatea satului Răspopi din partea de sus jumătate.

Pe aceasta au vândut-o lui Dumitru stolnic şi lui Simion pitărel din Răspopi pentru cincizeci de taleri de argint.

Deci noi am văzut buna lor tocmeală şi le-am făcut zapis de mărturie ca să le fie de mărturie şi ca ei să-şi facă ispisoc, să le fie dreaptă ocină. Pentru aceasta mărturisim cu sufletele noastre.

Şi eu, Frăţiman pârcălab, încă am fost martor la această tocmeală.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XVII/4.
Orig. slav, hârtie cu trei peceţi aplicate.
Datat după doc. de întărire a lui Ştefan Tomşa din 1612 Iunie 13.

[1]) loc rupt în orig.

146

1612 (7120) Iunie 13, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre, Dumitru stolnic şi Simion Mirca din Răspopi cu un zapis de mărturie dela Marcovici brăniştер şi dela Toader Beghiul diac din Mândreşti şi dela Cernat din Creţeşti şi dela Sava din Unghiu şi dela Rusul tot de acolo şi dela Gavril Iuriescul din Huşi, scriind cum ‹au venit› înaintea lor Tenciul şi surorile ‹lui, Vasilca› şi Sohia şi Ana, fiii lui Necoară Răspop, de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină jumătate din jumătatea satului Răspopi, din partea de sus.

Aceea au vândut-o slugilor noastre mai sus scrise, Dumitru stolnic şi Simion ‹Mirc›a pitar pentru cincizeci taleri de argint.

Şi deasemeni a venit înaintea lor Stanciul, fiul lui Crăciun, nepotul lui Soholeţ, de bună voia lui şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, a patra parte din a treia parte din satul Tinteşti. Aceea a vândut-o tot slugii noastre mai sus scrise, Dumitru stolnic din Răspopi, pentru treizeci şi cinci taleri de argint.

Deci noi văzând acel zapis dela atâţia oameni buni, noi i-am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugilor noastre mai sus scrise acele mai sus zise părţi de ocine din satul Răspopi şi din satul Tinteşti.

Pentru aceea, să-i fie şi dela noi uric şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7120 ‹1612› Iunie 13.

† Domnul a zis.

† Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

† Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XVII/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu două trad. rom. una din 1746, cealaltă dela sfârşitul sec. XVIII.

147

1612 (7120) Iunie 16, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu bunăvoinţa noastră şi cu inimă curată şi luminată şi din tot cugetul nostru şi am dat şi am miluit ruga noastră sfânta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul sfintei blagovestenii a preasfintei născătoare de dumnezeu, cu un sat anume Troiţa, pe pârâul Crăcăului şi cu toate hotarele lui, câte ţin de el, care acel mai sus scris sat a fost al nostru drept domnesc şi ascultător de ocolul Pietrei.

Şi deasemeni am dat şi am întărit mai sus scrisei sfinte mânăstiri dreapta ei ocină şi dedină, o moară ce este pe apa Cracăului, lângă satul Avereşti, care şi acea moară este făcută pe dreptul nostru loc domnesc, care este ascultător de mai sus scrisul ocol al târgului Pietrei, din ispisoace [1]) de danie şi de miluire ce a avut sfânta mânăstire dela Eremia voevod şi dela Simeon voevod.

Pentru aceea, să fie şi dela noi sfintei mânăstiri drepte ocine şi dedine şi danii şi miluiri şi întăriri, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7120 <1612> Iunie 16.
Domnul a spus.
Ştefan voevod <m.p.>
Ionaşco <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, IV/5.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1843.

148

1612 (7120) Iunie 17, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit cu a noastră bunăvoinţă şi cu inimă curată şi luminată şi din tot cugetul nostru şi am dat şi am miluit ruga noastră sfânta mânăstire numită Beserecanii, unde este hramul sfintei blagoveştenii a preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cu un sat anume Troiţa, pe pârâul Cracăului, în ţinutul Neamţului şi cu loc din câmp, din pădure şi din apă, să fie mai sus scrisei sfintei mânăstiri, sfintei noastre rugi, cu tot venitul. Care acel mai sus scris sat a fost al nostru, drept domnesc şi ascultător de ocolul Pietrei.

Pentru aceea, să fie acel mai sus scris sat, dela domnia mea, sfintei noastre rugi mai sus scrise, neclintit niciodată în veci. Iar rugătorii noştri dela mai sus scrisa sfânta rugă să aibă a ruga pe preamilostivul dumnezeu, atotţiitorul împărat, Hristos şi pe milostiva şi neprihănita lui maică, pentru sănătatea şi mântuirea domniei mele. Iar domnia mea, cu ajutorul lui dumnezeu şi cu sprijinul preasfintei născătoare de dumnezeu, mai mult vom întări şi vom împuternici sfântului hram.

Deasemeni, nimeni dintre slugile noastre, globnici sau duşegubinari, să nu îndrăznească să intre în acel mai sus scris sat, ci să aibă a lua gloabe şi duşe-

[1]) « ispisoace », aşa în orig.

gubine rugătorii noştri, egumenul şi soborul, să le fie dela domnia mea, pentru îmbrăcăminte şi pentru ciubote [1]).

Şi deasemeni am dat şi am întărit mai sus scrisei sfinte mânăstiri dreapta ei ocină şi dedină, o moară ce este pe părâul Cracăului, lângă satul Avereşti, care acea moară este făcută pe dreptul nostru loc domnesc, care este ascultător de mai sus scrisul ocol al târgului Piatra, din ispisoace [2]) de danie ce a avut sfânta mânăstire dela Eremia voevod şi dela Simeon voevod.

Pentru aceea, să fie şi dela noi sfintei mânăstiri dreaptă ocină şi miluire şi întărire, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

La Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Iunie 17.

Domnul a spus.

Ştefan voevod ‹m.p.›

‹Pe verso, slav contemporan:› Şi faceţi-i şi uric.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, IV/6.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din 1843.

149

1612 (7120) Iunie 18, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea ureadnicului dela Piatra. Iţi dăm ştire că domnia mea m'am milostivit şi am miluit sfânta mânăstire numită Beserecani, unde este hramul sfintei blagoveştenii a preasfintei născătoare de dumnezeu, cu un sat anume Troiţa şi cu o moară, care este în hotarul acelui sat mai sus scris, care este pe Cracău, în ţinutul Neamţ, care acel sat a fost drept domnesc ascultător de ocolul Pietrei.

Pentru aceea, cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să ai a lăsa foarte în pace acel sat şi acea moară mai sus scrise, niciun amestec să nu ai cu acel sat şi cu acea moară, ci să aibă treabă cu ele numai rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire mai sus scrisă.

Aşa să ştii, altfel să nu faci.

Scris la Iaşi, anul 7120 ‹1612› Iunie 18.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a iscălit.

Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, IV/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1843.

[1]) « ciubote », aşa în orig.
[2]) « ispisoace », aşa în orig.

150

1612 (7120) Iulie 2, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcălabilor de Neamţ. Vă dăm de ştire că au venit înaintea noastră rugătorii noştri, călugării dela mânăstirea Agapia şi dela Săcul, şi s'au jeluit înaintea noastră că au avut amândouă mânăstirile un hotar din hotarul domnesc dinspre Hangu şi dinspre satele domneşti, dinspre Mânjeşti şi Bălţăteşti şi Brătuleşti.

Deci acum au venit Mânjeştii şi Bălţăteştii cu cartea domniei mele şi au oprit pe călugării dela Agapia de pe acest loc, ce a fost dat de Eremia voevod călugărilor dela Agapia. Deci, călugării dela amândouă mânăstirile au venit înaintea noastră şi s'au jeluit înaintea noastră că i-au oprit Mânjeştii şi Bălţăteştii dela acel hotar. Deci domnia mea, când am înţeles plângerea călugărilor, domnia mea am lăsat ca să stăpânească Agapianii acel hotar din jos, ce le dăduse lor Eremia voevod, iar călugării dela Săcul să aibă a stăpâni hotarul din sus, cum s'au tocmit mai înainte, de bună voia lor.

Pentru aceasta, dacă veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a spune Mânjeştilor şi Bălţăteştilor şi Brătuleştilor să lase pe călugări să stăpânească acele hotare până după aşezarea oastei. Deci atunci să aibă a veni şi călugării şi Mânjeştii şi Bălţăteştii şi Brătuleştii să stea de faţă înaintea noastră după aşezarea oastei, peste două săptămâni.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu fie.

In Iaşi, anul 7120 ‹1612› Iulie 2.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

Haraga ‹a scris›.

Acad. R.P.R. R.P.R., CLVII/189.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

151

1612 (7120) Iulie 17.

† Iată deci eu, Gligorie cu femeia mea Ioana, din satul Popceşti, înşine dela noi mărturisim cu acest zapis al nostru că noi am făgăduit sfintei mânăstiri numită Bisericani, unde este hramul blagoveştenii preasfintei stăpânei noastre, născătoarea de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, să fim ctitori sfântului hram. De bună voia noastră am făgăduit, nădăjduind dela milostivul dumnezeu şi dela preacurata lui maică şi cu gând bun să fim ctitori cu întreaga noastră agonisită şi cu toate averile noastre ce avem şi nişte livezi ce avem în pădure, unde se numeşte la Prisaca lui Gligorie, să fie sfintei mânăstiri.

Şi deasemeni şi o curătură, loc de patru ogoare, ce sunt la gura pârâului, deasemeni să fie ale sfintei mânăstiri. Şi deasemeni şi alte averi din vite şi din stupi, care vor rămâne după moartea lui Gligorie, ce se va alege partea lui Gligorie din toate vitele, să fie ale sfintei mânăstiri.

Şi au scris călugării sufletul nostru în sfântul mare pomelnic şi să aibă ei a mă griji pe mine, pe Gligorie, la moartea mea şi să mă prohodească şi să mă îngroape.

Şi nimeni din neamul meu sau din rude să nu se amestece în averile mele şi în dania mea, ce am dat sfintei mânăstiri, pentru mulţimea păcatelor mele.

Pentru aceasta, mărturisim cu acest zapis al nostru. Spre marea credinţă, eu Gligorie am pus pecetea mea la acest adevărat zapis, să fie de mare credinţă.

In anul 7120 ‹1612› Iulie 17.

Popa Focşea din Cotnari a scris acest zapis.

‹Pe verso:› « Vie la Cotnari dela Popcescul Gligorie ».

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XIX/1.
Orig. slav, hârtie, două peceţi şi pecetea m-rii Bisericani, aplicate.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

152

1612 (7120) Iulie 17, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenul dela sfânta mânăstire Sinai, şi ureadnicului şi vătămanului lor, din satul Iucaş, care este în ţinutul Neamţ, ca să fie tari şi puternici cu această carte a noastră cine vor fi vecini ai sfintei mânăstiri, toţi să aibă a asculta de ei întru toate cele ce vor fi trebile sfintei mânăstiri.

Iar cine nu va asculta, să aibă a-i pedepsi, ca pe nişte vecini. Iar dacă şi aşa nu vor să asculte, pe unii ca aceştia să aibă a-i trimite legaţi la domnia mea.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i împiedice sau să-i oprească înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Iulie 17.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat.

Ionaşco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., XLI/29.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

153

1612 (7120) Iulie 24, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire Homor,

şi s'au jeluit nouă cu mare plângere şi aşa au spus că le-a luat Andronic fost paharnic un sat anume Strahotinul, care este în ţinutul Hârlău, fără voia lor şi le-a dat o siliştе, care a fost dreaptă de ocolul Hârlău, anume Buţcăteni.

De aceea, domnia mea văzând plângerea lor şi marea asupreală [1]) ce le-a făcut-o mai sus scrisul Andronic fost ceaşnic, iar domnia mea m'am milostivit şi am dat acel sat Strahotinul să fie iarăşi al sfintei mănăstiri Homor. Pentru aceea, să aibă rugătorii noştri, călugării, dela Homor, a stăpâni acel sat mai sus scris Strahotin şi cu tot venitul.

De aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7120 ‹1612› Iulie 24.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a iscălit ‹m.p.›

Costantin ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CDXXVI/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

154

1612 (7120) Iulie 28, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Carp diac şi cu soţia lui, Marica şi au adus un zapis de mărturie dela Nichifor fost armaş şi dela alt Nechifor fost mare vatag de Iaşi şi dela Toader fost şetrar şi dela Ionaşco Cujbă şi Alivan vatah şi dela Marco vistiernicel şi dela Lupul aprod din Dumeşti şi Pântea negustor din Iaşi, că ei şi-au cumpărat dinaintea lor nişte părţi de ocină din satul Miclăuşeni, peste Prut, care este în ţinutul Iaşi, pentru treizeci taleri număraţi, dela popa Toader şi dela preuteasa lui, Frăsina, toate părţile lor, care se vor alege şi de moştenire şi de cumpărătură din direse vechi, pe care le-a avut dela...[2]) voevod.

Pentru aceea, să le fie şi dela noi cu tot venitul.

Şi la aceasta, deasemeni dăm şi întărim mai sus scrisului Carp şi cucaghinei lui, Marica şi copiilor lor dreapta lor ocină şi cumpărătură din acelaş sat Miclăuşeni, a şasea parte din jumătate de sat, ce le-a fost de cumpărătură dela Nastea, fiica Mărinei, nepoata lui Cozma, însă ce se va alege partea ei, pentru douăzeci taleri. Şi iarăşi altă parte ce şi-au cumpărat dela Vasilie, fiul lui Dragan, deasemeni nepot lui Cozma, partea lui, ce se va alege din acelaş sat, însă din partea de jos, pentru douăzeci şi cinci taleri.

Deci noi, văzând acele zapise de mărturie mai sus scrise, noi deasemeni şi dela noi le-am dat şi le-am întărit celor mai sus scrişi, toate acele părţi de

[1]) « asupreală », aşa în orig.
[2]) loc alb în orig.

ocină din satul Miclăuşeni, ca să le fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7120 <1612> Iulie 28.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>

Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCXLII/1.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

155

1612 (7120) August 4, Iaşi.

† Adecă eu Zangul, feciorul Petrei den Lieşte, scriiu şi mărturisăsc însumi cu cest zapis al miu, cum am vândut eu partea mea de ocen<ă> den Buneşte, cătă să va alége, de bună voia mea, derept doozăce şi doi de taleri boni, denaintea lui Ion Desculţul den Mogoşeşte şi Petrea Tărtava de acolo şi Necoor<ă> Conta *şi* Ionaşco Plăcentă *din* Boneşti şi denaintea a molţe omene bune.

Şi ne-am pus şi peceţăle, ca[s] să să ştie, ca[s] să fie Neniuţăi ocenă, în véec.

In Iaşi Av<gust> 4, *în anul* 7120 <1612>.

Zanciul.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XII/5.
Orig. rom, hârtie.

156

1612 (7120) August 5.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Lupul, fiul Martei, fost ureadnic de Bacău. Iţi dăm ştire că s'au jeluit înaintea noastră rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire Bistriţa şi astfel au zis că le este dată vama cea mică din târgul Bacău dela alţi domni de mai înainte şi dela domnia mea deasemeni le-am lăsat acea vamă mică. Iar tu, când ai fost acolo ureadnic, ai luat tu toată acea vamă şi acum încă îi turburaţi.

Pentru aceea, cum vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să ai a lăsa acea vamă mică, să fie a sfintei mânăstiri şi ce vamă ai luat până acum să le dai înapoi. Mai multă plângere să nu vie la domnia mea, căci apoi să ştiţi bine că vom trimite şi te vom spânzura acolo.

Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

Anul 7120 <1612> August 5.

† Domnul a zis.

† Voico mare logofăt a învăţat.

† Haraga <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iaşi, XXXIV bis/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

157

1612 (7120) August 16, Băiceni.

† Eu Vărvara Néteda, singură pe mene mărturisăscu cu cestu adevărat zapis al meu, cum eu, nesi<li>t<ă> şi neasuprit<ă> şi de nemene nevoit<ă>, ce <de> a mea bună voe am dat a mea dreapt<ă> parte de ocină, nepot<ă>-mea Măricăi, fétei Gligăi, din sat din Sălăvestri, drept sufletul mieu şi a părinţilor mie<i>, cu tot locul ce va hi partea mea de ocin<ă>, cu sileşte de sat şi cu vad de mor<ă> într'ap<ă> şi cu pământuri în ţarin<ă> şi cu pomete şi curături şi cu pădure şi cu loc de prisaac<ă> şi cu tot vinitul ce s<ă> va alege, să-i fie ei ocin<ă> şi moşie şi cuconilor ei, în véci.

Şi în toemala noastră au fost mulţi oameni buni: Andronic *din* Odobeşti şi Toadea şi Gorghe şi Ştefu1. Iar noi, vădzind de bună voe toemal<ă> cum s'au dat Vărvara parte de ocin<ă> nepot<ă>-sa Măricăi, fétei Dochie<i>, iar noi mai pe mare credinţă ne-<a>m pos peceţile, vădzind că-ş<i> dă a ei drep<tă> ocin<ă> şi m<oşie>.

Şi cu Vărvara cu sufletul: nime din săminţéc mea să nu s'amestece, nici din ficiorii mei nici din nepoţii mie<i>, peste a mea danie şi peste al meu zapis.

In Băiceni, *în anul* 7120 <1612> *luna* Av<gust> 16 zile.

Eu Poroboh *<am> scris.*	Ghiorghe
Vărvara Néteda	Ştefan
Andronic	Toadea.

Arh. St. Buc., M-rea Dolheşti, XXX/8.
Orig. rom. hârtie.

158

1612 (7120) August 17.

Altu ispisoc dela Ştefan v<oe>vod ca să aibă călugării de Galata să-ş<i> apere hotarul sfintei măn<ă>stiri, săliştile satelor Mănzăşti *şi* Folfăeşti *şi* Crăsleşti. Nime să nu între în fănaţu nici în câmpu nici în poeni pre amândoao părţile de Jijie şi să aibă a lua dijmă dela fieştecare om.

In anul 7120 <1612> Av<gust> 17.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, V/3 (4).
Rezumat rom.

159

<1612> August 24, Iaşi — Bolota.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre credincioase, Dumitru pârcălab de Roman.

Iți dăm de știre că ni s'a jeluit părintele și rugătorul nostru, Mitrofan episcop de Roman și tot soborul dela sfânta episcopie de acolo, zicând că are sfânta episcopie un sat lângă târgul Roman, unde se chiamă Poslușnicii sfintei episcopii și sunt oameni adunați din alte țări și din zilele de demult, din zilele lui Petru voevod și dela Iancul voevod și iarăși dela Petru voevod și dela alți domni bătrâni și toți au ascultat de sfânta episcopie până acum.

Iar acum îi turbură șoltuzul și pârgarii și vor să-i tragă să fie cu târgul, cum n'au fost ei niciodată.

Deci, domnia mea am lăsat pe toți oamenii să-și ia vecinii care au fugit din zilele lui Costantin voevod, iar pe acei care au fugit mai de demult să-i lase foarte în pace, să fie unde sunt.

De aceea, dacă vei vedea această carte a noastră, tu să cercetezi dacă nu va fi fugit vreun om din târg la Poslușnicii sfintei episcopii în zilele lui Costantin voevod, iar târgoveții să aibă a-l lua pe acela îndărăt, iar dacă va fi mai de demult, să aibă a-i lăsa foarte în pace. Iar dacă va fi altfel, iar ei să vină să fie de față înaintea noastră cu părintele și rugătorul nostru, Mitrofan episcop.

Alta, iarăși ni s'a jeluit, zicând că merg și se suie în clopotniță și strigă cu glas mare că nu este episcopie, ci cărvăsărie.

Pentru acea treabă, dacă va fi așa, mare pedepsă vor avea dela domnia mea, iar dacă nu, ei să vină de față, înaintea noastră.

Așa să știi, altfel să nu faci.

Scris la Iași, Bolota, August 24.

Domnul a poruncit.

† Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., LXI/17—18.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.
Datat după Dumitru pârcălab de Roman și Mitrofan episcop.

160

<1612 Septembrie 1 — 1613 August 31> 7121.

Anul 7121 <1612 Septembrie 1 — 1613 August 31>.

Ispisoc dela Ștefan v<oe>v<o>d.

Adecă s'au părât de fa<ță> innaintea noastră și innaintea boiarilor noștri, Ionașco și alt Ionașco, nepoții lui Filip, cu slugile noastre Zaharic din Frăcești, pentru o parte de ocină de jumătate de sat Juștcani, a șasca parte și din jumătate de sat din Bădicéni, a șas<ea>, ce sânt pe apa Bistriții în ținutul Neamțului, așa zăcând innaintea noastră, cum au cumpărat acéle părți de ocină unchiul lor Filip dela Fătul, feciorul Maricăi, nepotul Bașăi și a Ruxandei.

Iar sluga noastră Zahariia visternicelul, el așa au răspunsu innaintea noastră, cum că au păgubit acéste părți de ocină în mânule lui Dumitru din sat.

din Arămeşti, pentru o gloabă domnească ce au dat pentru Filip unchiul lor, iar sluga noastră Zahariia au întorsu acei...[1]) în mănule lui Dumitru din Arămeşti, preţul aceia 60 de talere de argint, pentru căci el a fost ruda mai de aproape şi ne-au arătat înnaintea noastră un ispisoc dela sângur domniia mea şi s'au îndreptat şi au pus şi fierâia, 13 zloţi.

Iar Ionaşco şi celelalt Ionaşco au rămas înnaintea noastră şi înnaintea a toată légea ţării, cum că ei n'au avut niciun ispisoc, nicio mărturie pentru acéstea şi de acmu înnainte să nu mai aibă altă pără cu Ionaşco şi cu celalalt Ionaşco. Aciastă.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 524.
Copie rom.

161

‹1612 Septembrie 1 — 1613 Aprilie› 7121, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem tuturor slugilor noastre, dăbilarilor noştri câţi vor umbla cu slujbele noastre în ţinutul Neamţ. Cum veţi vedea această carte a noastră, voi să nu luaţi boi şi vaci pentru alte sate şi alţi oameni ca dabile din aceste trei sate ale sfintei mânăstiri Pângăraţi, anume Bilăeşti şi Ivăneşti şi Seliştea, ci numai pentru ei şi pentru capetele lor, iar de alţii pentru nimeni.

Şi mai multă plângere să nu vină la noi. Altfel să nu faceţi. .

Scris în Iaşi, anul 7121 ‹1612 — 1613›.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învăţat.

† Ionaşco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DCXLIII/79.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după Voico mare logofăt.

162

1612 (7121) Septembrie 9, Bodei.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre credincioase, pârcălabilor de Roman şi şoltuzului şi pârgarilor de acolo. Vă dăm de ştire că astă iarnă voi ne-aţi adus un catastih şi ni-aţi arătat şi ne-aţi spus că târgoveţi nu sunt mai[2]) de loc, iar posluşnici sunt foarte mulţi. Deci noi, atunci nu am ştiut cum le este rândul şi tocmeala acelor posluşnici, ci v'am făcut cartea domniei mele, ca să-i lăsaţi din ei sfintei episcopii, însă puţini, iar pe ceilalţi să-i trageţi cu târgoveţii.

[1]) loc alb în text.
[2]) « mai », aşa în orig.

Însă acum a venit înaintea noastră părintele şi rugătorul nostru, Mitrofan episcop de Roman şi alţi părinţi şi rugători ai noştri episcopi şi astfel ne-au spus că acel loc până la ulița Borşului [1]) este danie şi miluire a sfintei episcopii dela alţi domni de mai înainte, dar ei nu sunt din târg, ci au venit de aiurea şi sunt ca şi un sat al sfintei episcopii şi nu au fost niciodată amestecaţi cu târgul, ci au fost toţi deosebit.

De aceea, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a-i lăsa în pace, să nu-i amestecaţi întru nimic cu târgoveţii, nici să nu aveţi nici o treabă cu dânşii, ci numai să aibă ei a asculta de sfânta episcopie, iar voi daţi-le pace. Aşa să ştiţi, altfel să nu faceţi.

La Bodei, anul 7121 ‹1612› Septembrie 9.

† Domnul a poruncit.

† Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

† Marmure ‹a scris›.

‹Pe verso, contemporan:› Pentru posluşnicii sfintei episcopii de Roman.

Acad. R.P.R., LXI/18.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. dela sfârşitul sec. XVIII.

163

1612 (7121) Septembrie 13.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, ureadnicului de Căcăciani. Cum veţi vedea această carte a domniei mele, tu să ai a lăsa în pace acea parte din Brăeşti, pe care a stăpânit-o Balica fost hatman, pentrucă domnia mea m'am milostivit şi am dăruit-o slugii noastre credincioase, Eremia părcălab de Hotin. Şi mai mult să n'ai a turbura, ci să o laşi în pace.

Altfel să nu fie, altfel să nu faci.

Scris în Septembrie 13 anul 7121 ‹1612›.

Însuşi domnul a spus.

Ştefan voevod ‹m.p.›

Popa ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CCXXII/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1833.

164

1612 (7121) Septembrie 24.

Copii di pi ispisocu sirbescu dela Ştefan vodă din anu 7121 ‹1612› Săpt‹em›v‹rie› 24.

[1]) ‹ Borşova › în orig.

Venit-au înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Pavăl şi Ivan Rusulei şi Nechifor şi alt Pavăl şi Nanciu şi Ioan Taţinco şi Gherman şi Marcu şi Mărica şi Ştefan şi alţii răzăş<i> a lor, toţ<i> nepoţ<i> lui Vlaşco Băşcoc şi lui Vlaşin şi Ursul, zăs Vighiian, şi ş'au întrebat de faţă înaintea domnii meli cu slugili noastri, Simion spat<ar> şi cu frati-său Dămiian spăt<ar> şi cu Condrea vist<ia>r şi cu Ana şi popa Orza pentru giumătati di sat di Chipirceni, ce din gios giumătati, zicând că au împresurat-o Lozănschii *fost* stolnicu.

Iar slugili noastri ce mai sus sănt scrişi, Simion spăt<ar> şi Dămiian spat<ar> şi Condrea vist<ia>r şi Ana şi popa Orza ei ne-au spus că au vândut acei oamini, de bună voia lor, lui Lozănschii stol<ni>cu şi le-au făcut lor multă nevoi şi greutati şi împresurări.

Iar ei, dacă au văzut atăta nevoi şi asupreală, n'au mai putut răbda, ci s'au sculat cu toţii di au jăluit pi Lozănschii înaintea lui Costandin Moghila vodă şi a boerilor săi şi au întorsu cu toţii banii, 160 taleri, precum au arătat înaintea noastră şi ispisocu dila Costantin Moghila vodă şi cu atăţa marturi boeri di curtea domnească, scriind cum ei au întorsu acei 160 taleri în mănile lui Lozănschii.

Deci noi dacă am văzut aceli ispisoaci dila Costantin vodă şi cu atătea mărturii am îndreptat pi slugili noastri cei mai sus scrişi, Simion spat<ar> şi Dămiian spat<ar> şi Condrea vist<ia>r şi Ana şi popa Orza şi am luat dela dănşii fieräe 12 zloţ<i>, iar Pavăl şi Ioan Rusulei şi Nechifor şi alt Pavăl şi Nanciul şi Ioan Taţinco şi Gherman şi Marcu şi Mărica şi Stefan şi alţi răzăş<i> ai lor, ei au rămas înaintea noastră din toată legea ţării şi di acu să nu mai aibă a-ş<i> întreba cu slugili noastri, ci mai sus sănt scriş<i>, nici să-i rămâi în veci pisti cartea noastră.

Voicu *mare* logofăt.

Şi la anul 7231 <1723> luni 28 di Pavăl diiacu s'au prifăcut di pi sirbii, moldovineşti. Iar ispisocul cel sirbăscu cu copiia lui esti în mâna lui Alixandru Laşcu din Chipirceni.

Copiia acestui ispisocu s'au poslăduit de noi cu copiia ce adivărată, ci esti scoasă di Pavăl diiacu fiind şi ispisocul cel sirbescu di faţ<ă> şi s'au aflat întocma.

1818 Iuni 9.

.....[1]).

Acad. R.P.R., Fotografii XXXV/23 B.

Fotocopie după trad. rom.; cu alte două fotocopii după copii din 1818 Iunie 19 şi 1818 Iunie 21.

165

1612 (7121) Septembrie 30.

† Ionaşco *mare* paharnic *şi* Păntelei *pârcălab de* Cotnari *şi* Feltin şoltuz *şi* 12 pârgari *de acolo*. Scriem şi dăm de ştire cu ciastă carte a noastră cum au

[1]) semnătură indescifrabilă.

venit înnaintea noastră, la culesul viilor, Ionaşco Grigorcea cu nepoata sa, cu Eftimia, fata lui Miron cluciarul ce-au fost, de s'au părât de faţ<ă> cu semenţiia lor Todosiia Oncioae din Suceav<a> şi cu fé<te>le ei: Agafiia şi Mărica Măno<a>e, pentru o falce şi giumătate de vie, ce sintu în Dealul Măndru, ce-au fost acéle vii a mătuşei lor, a tuturor, a Gripinei călugăriţei, dzicând Todosiia Oncioae şi cu félele ei că li să vine şi lor parte dintr'acéle vii a mătuşe-sa, ca şi Eftimiei.

Iar Eftimiia, fata lui Miron, a scos zapis de mărturie dela preuţ<i> şi dela mulţi oameni buni din Suciav<a> cum acia mătuşe a lor, Gripina călugăriţa, s'au lăsat cu limbă de moarte nepoţilor săi, lui Gligorie cluciariul şi Soriei şi feciorilor şi nepoţilor lui Gligorie şi Sorei, care zapis scrie cu preciune [1]) cine va strâca tocmala ei, Gripinei călugăriţei.

Iar Gligorie şi Sora cu feciorii lor, ca să aibă a cumănda şi a griji la pogrebul ei şi diati pre rându prespre anul şi aşijdere în toţ<i> ani<i> să dea dintr'acéle vii căte o giumătate de viu, la besérecă la Arhanghel<i> în Suciav<a> şi căte un cal, în toţ<i> ani<i> la Svetagora, la Dionisćţe.

Deci noi, vădzând acel zapis cu procleciune mare, dela Gripina călugăriţa, noi n'amu îndrăznit altă lége a mai faci, ce-amu lăsat pre aceiaşi tocmală, ca să ţie Eftimii, fata lui Miron, nepoata lui Gligorie şi a Sorei, cum şi până acmu au ţinut moşie şi părinţii ei şi ca să aibă a griji adétiul mătuşe-sa Gripinei călugăriţei, la besérecă la S<fin>ţii Arhanghel<i> în Suciav<a> şi la Dionisćţe la Svetagora.

Aciasta scriem şi dăm ştire cu ciasta carte a noastră.

In *anul* 7121 <1612> Sep<tembrie> 30.

Eu Ionaşco *mare* ceaşnic.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fond. Spiridonia, II/92.
Orig. rom., hârtie, două peceţi aplicate.

166

1612 (7121) Octombrie 8, Greceni.

† Iată dar eu, Costin ginerele lui Lupul, fiul Goiaei, cu femeia mea Anghelina, fiica lui Lupul şi cu Vasilie fratele Anghelinei, fiul lui Lupul, spre amintire facem ştire că am vândut ocina noastră care se va alege din satul Doljeşti din ţinutul Romanului pe pârâul Albăia. Pe aceasta am vândut-o unchiului nostru, pan Dumitru Goia pârcălabul de Hotin pentru o sută taleri număraţi. Pentru aceea să-i fie lui ocină şi dedină cu tot venitul. Şi am luat toţi banii gata în mâinile noastre.

Şi au fost la tocmeala noastră mulţi oameni buni şi fruntaşi din ţinutul Hotinului, anume: Toader Căpotici din Căpoteni şi Patraşco cel bătrân din

[1]) cuvântul « preciune », probabil în loc de « procleciune ».

Brânzeni şi Fedoraşco din Stângăceni şi Neculai din Mândăcuţi şi Toader, fiul lui Petriceico logofăt şi Cârstian din Căpoteni.

Pentru aceea, acei oameni buni şi-au pus, pentru mare credinţă, peceţile lor pe acest zapis, să se ştie.

Scris în Greceni, în anul 7121 ‹1612› Octombrie 9.

† Pătraşco, cu mâna mea proprie.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Doljeşti, nr. 648, f. 12.
Orig. slav, hârtie, şase peceţi inelare.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, ibid., f. 13.

167

‹1612 (7121)› Octombrie 14, Doljeşti.

† Iată dar noi, popa Vasilie din Hrăniceşti şi Ion care am fost pârcălab de Cudalbi şi alt Ion din Şirăţei visternicel şi Gliga uşar din Macsineşti şi Cozma vistiernicel de acolo şi Pătraşco din Lăicani şi Ionaşco din Doljeşti şi Ştefan şi Mihăilă şi alţi mulţi oameni buni, megiaşi din jur, mărturisim cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră a tuturora Costin, ginerele lui Lupul şi cu femeia lui, Anghelina şi cu fratele lui, Vasilie, fiii lui Lupul, de nimeni siliţi nici asupriţi, ci singuri de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea lor, cât se va alege din satul Doljeşti, din vatră şi din câmp şi dinspre toate părţile. Pe aceasta au vândut-o vărului lor, pan Dumitru Goia pârcălab de Hotin, pentru o sută de taleri număraţi, bani gata.

Deci noi, văzând asemenea tocmeală de bună voe şi plata deplină dinaintea noastră, noi am făcut această carte dela noi. Şi spre mai mare credinţă am pus peceţile noastre pe această carte a noastră, să se ştie.

Scris în Doljeşti, Octombrie 14.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Doljeşti, nr. 648, f. 14.
Orig. slav, hârtie, patru peceţi inelare.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, ibid. f. 15.
Datat după zapisul precedent, din 9 Octombrie 1612, cu acelaşi cuprins.

168

1612 (7121) Noembrie 3, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni satul Cernaţi, care se numeşte Bilţigani, care este în ţinutul Tutovei, şi cu satul Greci, care se chiamă Rotompăneşti şi s'au tocmit de bună voie înaintea noastră pentru o bucată de ocină, ce a fost cotropită de cneaghina Măriica pârcălăboaia [1] de Hotin şi s'a lăsat să fie acel hotar pe unde s'au tocmit ei de bunăvoie.

[1] ‹ pârcălăboaia », aşa în orig.

Iar după această tocmeală să nu aibă a mai scoate niciodată satul Grecii niște ispisoace [1]) sau privilegii dela Costantin voevod, pe acea bucată de ocină. Iar acei care vor scoate ispisoace sau privilegii, să nu se creadă și să fie de gloabă 50 boi.

De aceea, domnia mea, dacă am văzut tocmeala de bună voie și domnia mea am dat să le fie ocină și dedină cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7121 ‹1612› Noembrie 3.

Însuși domnul a zis.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit ‹m.p.›

Marmure ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CLVII/94.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

169

1612 (7121) Noembrie 5, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni, mari și mici. Iurașco și sora lui Anghelina, fiii Maricăi, nepoții lui Dumitru Goia, de a lor bună voie, nesiliți de nimeni nici prigoniți și au vândut dreptele lor ocine și dedine toate părțile lor cât li se cuvine în satul Doljești și în satul Rusii lui Goia și în satul Blăgeștii din ținutul Roman.

Aceasta au vândut slugii noastre credincioase, mai sus scrisului unchiului lor, Dumitru Goia ureadnic de Iași, pentru patruzeci de taleri de argint. Și le-a plătit lor deplin dinaintea noastră și dinaintea boierilor noștri.

Deci, noi văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, iar noi deasemeni și dela noi am dat și am întărit aceste mai înainte sus zise părți de ocină, ca să-i fie lui și dela noi cu tot venitul.

Și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași în anul 7121 ‹1612› Noembrie 5.

Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învățat și a iscălit.

† Ionașco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Doljești, nr. 648, f. 126.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX, ibid., f. 127.

170

1612 (7121) Noembrie 15.

† Ștefan voevod, ‹din mila›[2]) lui dumnezeu, domn al țării Moldovei...[2]) sluga noastră Dumitru...[2]) pentru niște pomeni ca...[2]) a sa, Magda, iar

[1]) « ispisocu » în orig.
[2]) loc rupt în orig.

Dumitru...[1]) astfel ei...[1]) dela Drăgomâne...[1]) cu sufletele lor...[1]) să fie așa cum...[1]) Isac, înaintea domniei mele...[1]) iar Drăgan să aibă a întoarce banii ce i-a luat dela...[1]) Drăgan a spus așa înaintea domniei mele că a pomenit pe tatăl lui, Mâte...[1]) cu averile sale.

Iar voi deasemeni aveți să dați de știre, înaintea domniei mele.

Așa să știți, altfel să nu faceți.

Scris <în...>[1]) anul 7121 <1612> Noembrie 15.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învățat.

† Mătiaș <a scris>.

· Pe verso, contemporan:> «Magda, cine a pomenit-o».

Acad. R.P.R., XLI/33.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

171

1612 (7121) Noembrie 25.

Ștefan *voevod*, cu mila lui dumnezeu, domnu<l> țării Moldovei. Iată au venit înnainte noastră și înainte boerilor noștri, popa Crăciun și sora lui Chiriana, fii<i> Mușii, nepoții Cernii, de bună voe lor, de nime siliți, nici asupriți ș'a vândut driaptă a sa ocină și moșie, din uric ce a avut moșul lor dela...[2]) v<oe>vod, a trîia parte din satul Fiținghești *dela* Putna și a treia parte din vad de moară ce iaste în gârla Putnii, din capăt.

Aciasta au vândut cinst<it> și credincios boerîului nostru, Voico mare log<o>f<ă>t, drept 30 taleri bani gata. Și au plătit toți bani<i> deplin înnainte noastră și înnainte boerilor noștri.

Drept aceia să-i fie lui și dela noi uric și moșie și întăritură cu tot venitul. Și altul să nu se amestece.

7121 <1612> Noemv<rie> 25.

Domnul a poruncit.

Beldiman hat<man>.

Neboj<at>co <a scris>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bisericani, nr. 572, f. 83 v.
Copie rom.

172

1612 (7121) Noembrie 28, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri sluga noastră, Ion Hăugul pitărel și cu oamenii lui și au părît de față pe sluga noastră, Nebojatco uricar,

[1]) loc rupt în orig.
[2]) loc alb în text.

pentru un stufăriș [1]) ce este peste Jijia, dinspre apus, și pentru podușca [2]) ce este aceia Jijia Veche, cu un uric foarte vechi dela Ștefan voevod cel Bătrân, dela întemeierea țării și a voit cu acel uric să treacă peste Jijia, în acel stufăriș [1]).

Deci domnia mea i-am judecat cu sfatul nostru și am aflat că acel uric este foarte vechiu pentru mai mulți împreună [3]) și au eșit dintr'însul vânzări și au mai avut pără mai înainte vreme pentru acel stufăriș [1]) și în zilele lui Eremia voevod și în zilele lui Costantin voevod, precum a arătat și ispisoace [4]) înaintea noastră Nebojatco că i-a rămas pe ei.

Intru acestea domnia mea am aflat cu sfatul nostru că nu are a stăpâni Hăugul cu oamenii lui peste Jijia dinspre apus, ci să le fie hotar peste tot matca [5]) Jijiei Vechi. Și am trimis domnia mea pe sluga noastră, Stoica fost armaș, să le ridice stâlpi tot pe matca Jijiei Vechi. Și iarăși a rămas Hăugul cu oamenii lui din toată legea noastră. Iar Nebojatco s'a îndreptat dinaintea noastră și și-a pus fierăe, 12 zloți, la vistierie.

Iar acel uric vechiu nu l-am luat ‹dela dânșii› [6]) ci l-am lăsat la ei, pentrucă sunt scrise în el și alte sate. Iar dacă la oarecare vreme sau în vreo zi vor voi să pârască cu el, să nu fie de nici o credință, nici să nu dobândească, ci încă să fie de mare gloabă 50 boi. Altfel să nu fie, înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7121 ‹1612› Noembrie 28.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit ‹m.p.›

Marmure ‹a scris›.

‹Pe verso:› Când le-a fost ziua pentru hotar, iar sluga noastră Stoica armaș n'a putut să meargă să hotărnicească, pentrucă s'a îmbolnăvit, ci am trimis domnia mea sluga noastră, Ionașco Cucora și a hotărnicit și a stâlpit cu oameni buni, cum au aflat ei cu sufletele lor.

Voico mare logofăt a iscălit ‹m.p.›

Acad. R.P.R., CCXLVII/17.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două trad. rom. una din 1799, ibid., CCXLVII/18, și alta din 1762, ibid. CCXLVII/19.

173

1612 (7121) Decembrie 1, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au părît de față înaintea noastră Sava vătah de hânsari pe Hidruța și pe Gorghie și pe Vasilie și pe Ștefan și pe Marco din satul Borcești pentru o parte de ocină

[1]) ‹stuh› în orig.

[2]) ‹podușca›, așa în orig.; literal în rusește ‹pernă›, e vorba aici de o anume formație de teren.

[3]) ‹ocol› așa în orig. ‹uric› colectiv pentru mai mulți.

[4]) ‹ispisoace›, așa în orig.

[5]) ‹matca›, așa în orig.

[6]) loc rupt în orig.

din satul Petrileşti, care acum se numeşte Borceşti, spunând înaintea noastră că el a avut numai un vad de moară, iar aceşti oameni mai sus scrişi au două vaduri de moară şi lui i se cuvine încă o jumătate dintr'un vad.

Iar aceşti oameni, toţi mai sus scrişi, au spus că atunci când bunicii lor au împărţit acest sat, lor li s'au cuvenit două vaduri de moară, fiindcă lui Sava i s'a cuvenit mai mult loc la câmp.

De aceea, domnia mea cu tot sfatul domniei mele i-am judecat cu dreaptă judecată şi astfel le-am aflat lege, ca să stăpânească aceşti oameni mai sus scrişi două vaduri de moară, cum au stăpânit şi până acum din veac. Şi s'au îndreptat şi şi-au pus feric 12 zloţi, iar Sava vătah de hânsari, el a rămas înaintea noastră din toată legea noastră a ţării.

Pentru aceasta, de acum înainte să nu aibă a mai pâri Sava hânsar ‹pe› Hidruţa ‹şi pe Gorghie› şi pe Vasilie şi Ştefan şi Marco, pentru această pâră şi nici să dobândească dela ei, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7121 ‹1612› Decembrie 1.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

Marmure ‹a scris.›

Acad. R.P.R., CXVI/70.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.
Rezumat rom. în Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, MMV/31, f. 36 (4).

174

1612 (7121) Decembrie, Iaşi

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Grăilă [1] şi fraţii lui...[2], fiii lui Toad‹er›, nepoţii lui Coste, de bună voia lor...[3] însuşi cu gura lor au mărturisit că tatăl lor Toader, fiul lui Coste, a vândut o parte de ocină, a şaptea parte ‹din› întreg satul Gârcini şi cu loc de moară şi de prisăci.

Aceasta a vândut-o el credinciosului Mihăilă Marmure aprod din Mărmureni, pentru trei sute de zloţi tătăreşti.

Deci noi, văzând că ei înşişi cu gura lor...[3] că au vândut tatăl lor Toader, fiul lui Coste, iar noi deasemeni şi dela noi ‹am dat şi›[3] am întărit lui Mihăilă M‹ar›mure aprod şi tuturor...[3] a şaptea parte din tot satul G‹ârcini›, cu loc de moară şi de prisacă, ce este la obârşia Racovei, din ţinutul Tutovei.

Pentru aceasta, să-‹i fie şi› dela noi uric şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7121 ‹1612› Decembrie...[3]

[1]) « Grăilă » completat după trad. rom.
[2]) loc alb în orig.
[3]) loc rupt în orig.

† Domnul a zis.
† Voico mare logofăt a învățat și a iscălit ‹m.p.›
† Mătei... ‹a scris›.

Arh. St. Iași, CDXIX/13.
Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. în Condica moșiilor Costache Cantacuzino, f. 465.

175

‹1612 — 1614› Decembrie 4, Bârlad.

† Pan Ursu *mare vornic de țara de jos. Scriem fiului nostru* Drăgan *și* vătah *de Gârlă din Putna.* Dămn-ț‹i› știr‹e› că ni s'au jeluit Iane *negustător din târgul* B‹â›rlad și așea au dzis că ari niște mori acolea, în gârla Putnei, iar cându-i acmu, Crețul *din* Bolotești și Dumitru *din* Vitănești *și* Trif, feciorul Petrei *de acolo și* Nistur de acolea, ei fac o moar‹ă› și vadu n'au mai fost acolea, ce înneacă morile lui Iani.

Dereptu aceasta, deaca vei vedea ceastă carte a noastră, iar tu să mergi și să strângi oameni buni de în sus și de în gios și să ‹so›cotiț‹i› cum veți afla mai dereptu. De să va afla că au ei avut vad mai gios de vad [1]) și acmu ei au făcut mai sus, de înneacă morile lui Iani, iar tu să aibi a le gici să-ș‹i› mute morile unde au avut ei vad mai gios, să nu înnéce morile lui Iani; iar să nu vor vrea ei să le mute și vom [2]) afla noi că le-au mutat ei mai sus, mai apoi vom [2]) trimiti de vom [2]) luo 12 boi.

Iar lur de la va mai părea strâmbu, voi să le daț‹i› dzi înaintea noastră. În B‹ă›rlad, Dec‹embrie› 4.

‹Pe verso, scris din sec. XVIII:› O cart‹e› pe sărbie a Ursului vornicul mare, iar de Vitănești›.

Acad. R.P.R., LIV/20.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.
Datat după Ursu Bărboi mare vornic, ucis în Septembrie 1615 de Ștefan voevod.

176

1612 (7121) Decembrie 8.

† Adecă eu, Isaico comișelul din Păşcani, însum‹i› cu pre mine mărturisescu cu cest zapis al mieu, cum om luat 80 de taleri dela giupânul Căzan, ci-au fost postelnic, tot taleri de argintu și potronici, de nime nevoit, ce de bună voia-mia, și mi-em zălogitu partea mia de ocină din sat din Păşcani, giumătate de satu și cu mori în Siret și pod înblătoriu și locuri de priseci și cu făneață și ce se va afla partea mia, și cu tot vinitul cătu să va alége într'acel hotar.

[1]) ‹vad› în orig.
[2]) ‹vem› în orig.

Şi mi-em pus dzi însumi, până în dzua de *Florii* [1]) ca de nu vor fi bani la dzi, ia să fie ocina peitore. Pentru ce că la nevoia mia, nice den rodul mieu, nime, nice dintr'a femeei méle, Anisiei, nimia nu mi-eu făcut bine de acest‹i› bani, ce-s mai sus scriș‹i›. Deci de mi s'ere tâmpla şi vreo moarte, până la acia dzi, cum mai sus scris, ocina să fie în mâna lui Căzan posteluicului, şi cu tot venitul ce va fi.

Şi'ntr'aciastă tocmală ne-au fost pre mai mare mărturie: igumenul de R[r]ăcica, Grigorie, şi proigumenul Theod‹o›sie şi Stahie ermonah şi Veniamin ermonah şi Larion şi Isaacu stareţ şi tot săborul dela sfânta mănăstire R[r]ăcica. Şi pre mare credinţă, noi deacă am vedzut aciastă tocmală, noi tot săborul am pus peciate sventei mănăstir‹i›.

Astfel mărturisim că să se ştie.

Scris în anul 7121 ‹1612› luna Dec‹embrie› 8 zile.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/20.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

177

1612 (7121) Decembrie 22, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Ion Măciucă şi cu fraţii săi şi a pârît pe sluga noastră, Ionaşco Cucorca aprod, pentru o parte de ocină, ce a cumpărat el dela alt frate al lor, Toader Măciucă, din satul Ostăpceni dela Turia, a treia parte din a patra parte, care este în ţinutul Iaşi.

Deci domnia mea am dat lui Ionaşco Cucorea, ce a cumpărat, să-şi stăpânească după diresele ce are, iar Ion Măciucă cu fraţii lui, ei să ia partea fratelui lor, Toader, de aiurea, pe unde va avea.

Pentru aceea, să-i fie şi dela noi ocină şi întărire cu tot venitul şi mai mult să nu aibă a-l pârî, niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7121 ‹1612› Decembrie 22.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

Nebojatco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCCCLVII/48.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1762, ibid., CCCCLVII/49.

178

1613 (7121) Ianuarie 1, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea tuturor slugilor noastre, câţi vor umbla cu slujbele în ţinutul

[1]) « ţveatonosie » în orig.

Romanului, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să lăsaţi foarte în pace satele sfintei mănăstiri Galata, anume Sadna şi Tămăşenii, să nu le luaţi vitele pentru alte sate, numai să aibă a-şi plăti dabilele, cum sunt scrişi la vistieria domniei mele.

Şi deasemeni, dacă se vor afla în satele lor nişte răufăcători sau tâlhari, să nu prădaţi satele lor pentru acei răufăcători, ci să cerceteze pârcălabul sau marele vătah sau globnicii, să strângă oameni buni şi cine se va afla hoţ sau tâlhar, să piară după fapta lor.

Iar vecinii sfintei mănăstiri să fie foarte în pace. Şi iarăşi, câţi veţi umbla în acel ţinut să-i lăsaţi de muncă [1]) şi de podvoade, şi cai de olac să nu le luaţi. Astfel să ştiţi. Altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, anul 7121 ‹1613› Ianuarie 1.

Însuşi domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învăţat ‹m.p.›

Dumitru ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Galata, VI/7.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

179

1613 (7121) Ianuarie 6.

Ispisoc dela Ştefan v‹oe›vod, precum au întărit pre Horileşti slugii sale lui Pantelei *fost* pârcălab din leat 7121 ‹1613› Ghenar‹ie› 6.

Ştefan ‹voevod›, *din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.* Adecă au venit înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noastri Grigorie şi Vasilie şi surorile lor Marica şi Magdalina şi Parasca, ficior‹i› Odochii‹i›, nepoţi ai lui Drăgan, dintră a lui bună voe de nime siliţi, nici asupriţi ş'au vândut toată porţia lor ce să va alege din sat din Horileşti ce-i în ţin‹u›t‹ul› Cârligâturii, dintru uric ci-au avut *dela*...[2]) v‹oe›vod, aceste au vândut slugii noastre lui Pantelei *fost* pârcălab, în patruzeci taleri de argint şi cu un loc de prisacă şi cu păduri.

Pentru aciasta, să fie lui şi dela noi dreapta ocin‹ă› şi uric de întăritură cu tot venitul.

Şi altul să nu s‹ă› amestece.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Trei Ierarhi, nr. 579, f. 302.
Copie rom.

180

1613 (7121) Ianuarie 11, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră sluga noastră, Cernat fost logofăt şi a părît pe cneaghina

[1]) «robot» în orig.
[2]) loc alb în text.

lui Toader Dragotă zicând astfel că i-a luat Dragotă o sută şi treizeci stupi. Dar într'aceasta mai sus zisul Cernat, de bună voia lui, a iertat pe cneaghina lui Toader Dragotă şi s'au împăcat dinaintea noastră.

De aceea, domnia mea văzând iertarea şi împăcarea lor de bună voie, pentru aceasta domnia mea i-am făcut întărire, ca mai sus scrisul Cernat de acum înainte să nu mai aibă a părî niciodată pe cneaghina lui Toader Dragotă pentru acei mai sus scrişi stupi şi nici să nu o mai turbure în alt chip înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7121 ‹1613› Ianuarie 11.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

‹Pe verso, rom., sec. XVII:› « Ispisoacele Gârleştilor ».

Acad. R.P.R., CLVII/96.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

181

1613 (7121) Ianuarie 11.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră rugătorul nostru egumen, eromonah Agathon şi tot soborul dela sfânta noastră rugă, sfânta mânăstire Putna, cu un zapis ce au avut dela sfântrăposatul chir Filothei fost episcop de Huşi, pe un sat numit Crasna, ce este în ţinutul Sucevii, care el a cumpărat acel sat anume Crasna, care este în ţinutul Sucevii pe banii săi drepţi şi l-a dat sfintei noastre rugi. mânăstirii Putna, pentru sufletul său şi pentru pomenirea părinţilor lui.

Deci, domnia mea deasemeni am miluit şi am întărit sfintei noastre rugi mai sus scrise, mânăstirea Putna, unde este hramul cinstitei uspenii a preasfintei şi stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria. cu acel sat mai sus scris, numit Crasna, ce este în ţinutul Sucevii, ca să fie dela domnia mea sfintei noastre rugi mai sus scrise, mânăstirea Putna, cu tot venitul, neclintit niciodată în veci.

Şi altul să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Anul 7121 ‹1613› luna Ianuarie 11.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

Acad. R.P.R., LXXXII/101.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

182

1613 (7121) Ianuarie 13, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Eremia din Ciritiani. Intru aceea, cum vei vedea această carte

a domniei mele, tu să dai zi înaintea noastră lui Ştefan Boldescul din Buciumi şi lui Ioniţă de acolo şi lui Ştefan Pricul de acolo [1]) să-i aduci cu privilegiile lor şi cu ‹zapisele› lor de vânzare de faţă înaintea noastră, oricând vei voi să le dai zi lui Ionaşcu şi popei Ionaşcu din Bilăeşti, fie ce zi li se va face; când le va fi ziua, să daţi de ştire.

Altfel să nu faceţi.

S'a scris în Iaşi, anul 7121 ‹1613› Ianuarie 13.

† Domnul a spus.

† Rusul vornic a învăţat.

† Chîrvasie ‹a scris›.

Acad. R.P.R., DCXLII/77.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

183

1613 (7121) Ianuarie 13, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni Ilie Avram, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, a patra parte din jumătatea satului Bicani ce este pe Smila, în ţinutul Tutova, şi cu loc de moară la pârâul Smila. Aceasta a vândut credinciosului nostru boier, Nicoară mare armaş, pentru treizeci taleri bătuţi.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră Tudora, fiica Duşcăi şi a vândut jumătate din partea bunicului ei, Drăghici, din acelaş sat Bicani. Aceasta a vândut panului Nicoară mare armaş, pentru cincisprezeci taleri bătuţi.

Şi deasemeni au vândut dinaintea noastră Udrea cu femeia sa, Drăgălina, părţile lor toate din satul Bicani, care tuturor acestora mai sus scrişi le-a fost cumpărătură dela Ivaşco Bica, şi cu locuri de moară în pârâul mai sus scris Smila. Aceasta au vândut tot mai sus scrisului pan Nicoară mare armaş, pentru cincisprezeci taleri bătuţi.

Şi deasemeni a vândut dinaintea...[2]) dreapta lui ocină şi dedină, a patra parte din satul Balosineşti şi cu loc de moară la Smila. Aceasta a vândut tot panului Nicoară mare armaş, pentru treizeci taleri bătuţi.

Şi deasemeni a vândut dinaintea noastră mai sus scrisa Tudora, fiica Duşcăi, nepoata lui Cârstea, jumătate din partea bunicului ei, Drăghici, din acel sat Balosineşti, iarăşi cu loc de moară pe acel pârâu, tot panului Nicoară mare armaş, pentru treizeci taleri bătuţi. Şi le-a plătit deplin tuturor celor mai sus scrişi, dinaintea noastră.

[1]) «şi lui Ştefan Pricul de acolo», scris deasupra rândului de altă mână.
[2]) loc rupt în orig.

Pentru aceasta, să-i fie şi dela noi ocine şi cumpărătură, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris în Iaşi, în anul 7121 ‹1613› Ianuarie 13.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

† Tăutul ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CDLVIII/18.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

184

1613 (7121) Ianuarie 15.

Zapis din anul 7121 ‹1613› Ianuarie 15 zile, sub semnătura unor oarecare Fedor şi Isac şi Tatiana, fiii lui Condre din satul Târşiţei, despre aceia că, de bună lor voie, au vândut pământul propriu ce le aparţinea, a treia parte din jumătatea de sus a satului, lăsată lor de părintele lor, Condre, lui Gheorghe Morozan şi femeii lui, Nastasia, cu preţul de treizeci şi cinci taleri şi un cal.

Pe lângă aceasta, în acelaş zapis e scris că Fedora şi Grigorie, fiii lui Dobrescu, au vândut deasemenea a treia parte din jumătate de sat din satul Târşiţei, lui Gheorghe Morozan şi femeii lui, cu preţul de 20 taleri.

Arh. St. Iaşi, CCCXXXV/c f. 8.
Rezumat în limba rusă.

185

1613 (7121) Ianuarie 15, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni mari şi mici sluga noastră, Isaico comis, fiul lui Ion, nepotul lui Ilie, strănepotul Maruşcăi şi lui Iliaş şi a adus înaintea noastră un ispisoc de întărire dela Eremia voevod, pe o jumătate de sat din Paşcani, partea de jos, cu jumătate din poiana dintre Sirete şi ni s'a jeluit cu mare plângere, zicând că atunci, când a fost în zilele lui Costantin voevod, s'a sculat Balica hatmanul şi i-a luat acea mai sus scrisă jumătate din satul Paşcani, jumătatea de jos şi cu jumătate din poiana dintre Sirete, cu sila şi cu mare asuprire şi i-a lepădat optzeci taleri, însă fără voia lui.

Şi a adus el, înaintea noastră, 48 oameni buni şi de ocină şi toţi într'un glas au glăsuit şi astfel au mărturisit că a avut el mare asuprire şi i-a lepădat acei bani fără voia lui.

Deci domnia mea, dacă am văzut că i-a fost dreaptă ocină şi atâţia oameni buni mărturisind că a avut el mare asuprire şi a fost fără voia lui, domnia mea m'am milostivit şi am lăsat ca să-şi răscumpere dreapta ocină şi dedină. Şi a dat domniei mele optzeci taleri număraţi şi un cal bun, pentru acea înainte

zisă jumătate de sat din Păşcani şi cu jumătate din poiana dintre Sirete şi cu vad de moară la Siret.

Deci, domnia mea deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, mai sus scrisului Isaico comis, fiul lui Ion, nepotul lui Ilie, strănepotul Maruşcăi şi lui Iliaş, pentru aceea, ca să-i fie şi dela noi uric şi întărire, cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7121 ‹1613› Ianuarie 15.

Domnul a spus.

Voico mare logofăt a învăţat.

Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CDXXVII/19.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

186

1613 (7121) Ianuarie 17, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire din ţarina Iaşilor şi au părit de faţă pe rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire Beserecani, pentru o moară din satul Avereşti, ce este la Cracău şi au zis astfel înaintea noastră că acele mori sunt în hotarul lor din satul Avereşti şi au voit să le ia dela ei.

Iar rugătorii noştri, monahii dela sfânta mânăstire Beserecani, ei au arătat înaintea noastră că acele mori sunt danie şi miluire dela Eremia voevod sfintei mânăstiri, pentrucă sunt pe locul domnesc. Şi au arătat înaintea noastră uricul de danie şi de miluire dela Eremia voevod.

Deci noi văzând că este dreaptă danie şi miluire a sfintei mânăstiri mai sus scrise, Beserecani, dela Eremia voevod şi noi deasemeni şi dela noi am dat şi am miluit sfânta mânăstire mai sus scrisă, Beserecanii, cu acea înainte zisă moară, care este la Cracău. Şi s'au îndreptat şi şi-au pus ferăe, 12 zloţi.

Iar rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire din ţarina Iaşilor, ei au rămas dinaintea noastră şi din toată legea ţării. Şi de acum înainte să nu aibă ei mai mult a mai [1]) pârî pe călugării dela Beserecani pentru acea pâră şi nici să dobândească niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7121 ‹1613› Ianuarie 17.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, VI/5—6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1843.

[1]) ‹mai›, aşa în orig.

187

1613 (7121) Ianuarie 19, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Lazor Daună cu femeia lui, Anna, şi au părît pe boierul nostru, Boul fost vistier, pentru a treia parte din satul Tălpălăeşti, care este în ţinutul Suceava, pe Muldova, astfel zicând că ei n'am vândut de bună voia lor acea parte de ocină, ci le-a lepădat banii Boul vistier fără voia lor. Iar boierul nostru Boul a arătat înaintea noastră un uric de cumpărătură, ce a avut dela Costantin voevod, că îi este dreaptă cumpărătură.

Şi la aceasta au mărturisit înaintea noastră şi credincioşii şi cinstiţii noştri boieri, Ursu mare vornic şi Beldiman hatman că atunci când au vândut aceşti mai sus zişi oameni acea parte de ocină, atunci s'au întâmplat şi ei şi au numărat ei înşişi, boierii noştri, acei bani, o sută ughi şi din mâinile lor au dat acei bani în mâinile mai sus scrişilor. Lazor şi femeii lui, Anna şi i-au luat ei înşişi, de bună voia lor, dinaintea mai sus zişilor noştri boieri. Şi în afară de acea sută de ughi, încă i-a scutit Boul vistier pe acei oameni cinci ani şi s'a băgat el însuşi la cheltuială, ce a cheltuit pentru ei în acei cinci ani şi s'a făcut iarăşi altă sută de ughi.

Pentru aceea, domnia noastră şi cu sfatul nostru i-am judecat, cu judecata noastră dreaptă şi am aflat că este dreaptă cumpărătură a boierului nostru, Boul fost vistier. Pentru aceea s'a îndreptat şi şi-a pus ferăc, 12 zloţi, iar Lazor Daună cu femeia lui, Anna, au rămas din toată legea noastră.

Pentru aceea, de acum înainte să nu aibă ei a-l părî pentru această pără, niciodată în veci şi nici altfel să nu se creadă, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7121 <1613> Ianuarie 19.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învăţat <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCCLXXIX/26.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid., CCCCLXXIX/27.

188

1613 (7121) Ianuarie 20, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Chirana, cneaghina lui Iuraşco, cu cumnatul ei, Toader Cârlig, şi cu un zapis şi au părît pe boierul nostru, Boul fost vistier, astfel zicând că Iuraşco a pus zălog, pentru 320 taleri, un sat anume Frăteştii, care este în ţinutul Neamţ, la Boul vistier şi au spus că acel zapis este făcut de Boul, scriind în el, când va veni cu acel zapis să întoarcă

acei mai sus scrişi bani în mâinile Boului [1]) vistier, el şă-şi ia acel sat înapoi.

Astfel pentru acel zapis şi boierul nostru Boul n'a tăgăduit, ci a zis că este făcut de el, însă pe urmă Iurăşco a căzut în păgânătate şi în robie şi l-a răscumpărat Boul vistier din acea robie şi a dat pentru el 200 taleri.

Şi la aceasta, însuşi Iurăşco, de bună voia lui, s'a întocmit cu Boul vistier şi a lăsat acel sat pentru toţi acei bani, să fie vândut şi i-a făcut şi uric pe acel sat, dela Eremia voevod, cum l-a arătat şi înaintea noastră.

Pentru aceea, domnia noastră i-am judecat după legea ţării şi am aflat că-i este dreaptă cumpărătură acel sat Frăteştii. Pentru aceea, boierul nostru, Boul fost vistier, s'a îndreptat şi şi-a pus ferăe 12 zloţi, iar mai sus scrişii, Chirana, cneaghnia lui Iurăşco şi cumnatul ei, Toader Cârlig, au rămas din toată legea noastră.

Pentru aceea, de acum înainte, să nu aibă ei a pâri pentru această pâră niciodată în veci, nici altfel să dobândească, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7121 ‹1613› Ianuarie 20.

† Domnul a poruncit.

† Voico mare logofăt a învăţat ‹şi› a iscălit ‹m.p.›

† Costantin ‹a scris›.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonia. XXXIII/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1845.

189

1613 (7121) Ianuarie 20, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, Anisia, fiica lui Gavril Nemiş, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, din uric ce a avut bunicul ei dela voevozi, din jumătatea satului Orăşeni, din partea lui Nemişca, toată partea ei, ce se va alege, ce este în ţinutul Hârlău şi cu parte din baltă ce se numeşte Crivaia.

Aceasta a vândut slugii noastre, Pătraşco Udrea, pentru o sută şi patruzeci taleri de argint. Şi i-a plătit deplin dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri.

Pentru aceea, să-i fie şi dela noi uric şi ocină de întărire, cu tot venitul. Nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, în anul 7121 ‹1613› Ianuarie 20.

Domnul a zis.

‹Voicul› [2]) mare logofăt a iscălit.

Nebojatco ‹a scris›.

[1]) «Boului», aşa în orig.
[2]) În text; greşit: «Laţcu».

S'au posleduit de mine şi s'au găsit adevărată întocma cu matca şi am iscălit. Athanas‹ie› iconom. Botoşani, 1810 Martie 27.

Dela vornicija Botşăni.

Fiind în limba rusască copie şi ce adivărată şi poslăduindu-si de către cucernicie sa iconomu Athanasii, cari încredinţându-ni că esti întocma, după ce adivărată, s'au adiverit şi cu iscăliturile noastre, 1810 Mart‹ie› 28.

Negel spat‹ar› Calimah.

Arh. St. Iaşi, CLXIV/11.
Copie slavă.

190

‹1613 înainte de Ianuarie 24›.

† Părasca, fiica lui Anghei din Cândeşti, mărturisim înşine dela sine cu acest zapis al nostru, că am vândut a patra parte de ocină din satul Cândeşti, a patra parte din jumătate din a patra parte, lui Andrian vătaf din Stăneşti. Şi i-am vândut ocina unde a fost casa tatălui meu Anghei, pentru 150 zloţi, bani gata şi i-a dat în mâinile noastre şi am vândut de bună voia mea, neasuprită de nimeni.

Şi a fost la aceasta Toma vătaf din Red‹i›. Şi alţi mulţi oameni buni au fost la aceasta, când a dat Andrian vătaf aceşti bani, care sunt mai sus scrişi, în mâinile noastre.

Pentru aceasta mărturisim cu acest zapis al nostru. Şi altul să nu se amestece înaintea acestui zapis al nostru, pentrucă noi am vândut de bună voia noastră lui Andrian vătaf. Să se ştie.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridonia, I/22.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1839.
Datat după doc. din 24 Ian. 1613, ibid., I/25.

191

1613 (7121) Ianuarie 24, Iaşi.

†. Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, credinciosului Vasilie pârcălab de Neamţ. Cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să strângi oameni buni, megieşi dimprejur şi să desparţi de toate, partea Angăi din satul Cândeşti, a patra parte, partea Parascăi, din vatra satului şi din câmp şi din pădure şi din tot venitul şi partea din apă.

Acea parte de ocină a cumpărat-o sluga noastră, Petrea Hadâmbul, pentru 150 zloți tătărești. Așa să știi.

La Iași, în anul 7121 <1613> Ianuarie 21.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învățat <m.p.>

† Mătein <a scris>.

Acad. R.P.R., Filiala Iași, Fond Spiridonia, I/25.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1839.

192

1613 (7121) Ianuarie 28, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată am dat și am întărit slugii noastre, Vasilie Dinga diac, dreapta lui ocină și cumpărătură ce are dela Simeon voevod și de întărire dela Constantin voevod, loc de o casă din satul Seliștea, ce este pe Șomuz în ținutul Sucevei, a cincea parte din a patra parte din tot satul, din vatra satului și din câmp și din poiene și cu partea din iaz și din moară la Șomuz, ce și-a cumpărat-o dela popa Toader, fiul lui Lupe, strănepotul lui Man globnic, pentru treizeci și cinci taleri de argint.

Și deasemeni am dat și am întărit slugii noastre mai sus scrise, Vasilie Dinga diac, un loc ce se chiamă dela Vadul Mânăstirii, care este pe pârâul satului Siliștea, prin bucovină, până în râul Sucevei, din mânăstire și din lunci și din toate poienile, ce sunt în acea bucovină și în acel hotar și din bucovină și din bălți și din tot venitul, ce se va alege pe patru case, pe care le are Sofiica, fiica lui Boluț, nepoata lui Lupe, strănepoata lui Man globnic, în același sat Siliștea, ce și-a cumpărat dela Sofiica mai sus scrisă, pentru douăzeci taleri de argint, din acele ispisoace [1]), care sunt mai sus scrise.

Și iarăși dăm și întărim slugii noastre, Vasilie Dinga diac, dreapta lui cumpărătură din ispisoc de cumpărătură, ce are dela Costantin voevod, din a patra parte din același sat Silișle, din partea de jos, dinspre răsărit, loc de o casă, din vatra satului și din câmp și cu parte din iaz și din moară la Șumuz și din tot venitul, ce și-a cumpărat iarăși dela mai sus zisa Sofiica, fiica lui Buluț, pentru douăzeci și șase taleri bătuți, din uric ce a avut străbunicul lor, Man globnic, dela Ștefan voevod cel Bătrân și de împărțeală ce au avut dela Ilie voevod și dela Alexandru voevod și de întărire dela Eremia voevod.

[1]) «Ispisoace», așa în orig.

De aceea, să-i fie slugii noastre mai sus scrise, Vasilie Dinga diac şi dela noi ocină şi cumpărătură şi uric cu tot venitul, neclintit lui, niciodată. De aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7121 <1613> Ianuarie 28.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>

Costantin <a scris>.

Acad. R.P.R., LXVI/120.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

193

1613 (7121) Ianuarie 28, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, credinciosul nostru boier, Eremia pârcălab de Hotin şi s'a jeluit înaintea noastră cu mare plângere şi cu mare mărturie dela curtea noastră şi dela megieşii lui dimprejur, astfel spunând că, atunci când a fost Isac Balica hatman a avut mare asuprire dela el că i-a luat cu sila jumătate din a patra parte din satul Brăeşti şi a opta parte din altă parte din acelaş sat, ce este în ţinutul Hârlăului.

Pentru acele mai sus scrise părţi s'a ridicat un oarecare, ce nu avea nici o treabă a se amesteca în acel sat, şi fără ispravă [1]) le-a vândut lui Balica fost hatman şi el a adăugat aceste părţi de ocină din satul Brăeşti la ocolul său Căcăciani. Şi aceste părţi de ocină mai sus scrise le-am aflat dreaptă cumpărătură a boierului nostru mai sus scris, Eremia pârcălab, precum a arătat înaintea noastră şi diresele ce are dela Eremia voevod, că îi este dreaptă cumpărătură dela răzeşii lui, dela popa Ion Bantăş şi dela fratele său, Lupul Pistruiul, nepoţii lui Boris Bracvici şi dela rudele lor, Micul Bahrin şi dela fratele lui, Burdea şi dela Toma Bahrin şi dela Ileana şi dela fiul ei, Bilaş şi dela toţi fraţii lui şi dela verii lor, Drăguş şi nepoţii lui, Grozea şi Strătulat şi dela Glicenco şi dela mătuşa [2]) lui, Todosca şi dela Lupul, fiul Maricăi şi dela Nastea şi dela Todora şi fiica ei, Părasca, soacra lui Derschi şi Gligorcea şi dela Tolocico şi dela fraţii lui şi dela Geamănul şi Seman şi Frăţiian şi sora lor şi dela fiul lui Nicoară Bahrin şi dela Cânei şi dela sora lui şi dela toţi oamenii lor, din diresele ce au avut bunicii lor dela Alexandru voevod cel Bătrân şi Bun şi de întărire dela Alexandru voevod cel Tânăr şi dela Bogdan voevod şi dela Petru voevod. Şi toţi aceşti oameni, câţi sunt mai sus scrişi, au vândut de bună voia lor aceste părţi de ocine din satul Brăeşti boierului nostru, Eremia pârcălab, pentru două mii taleri de argint.

[1]) « ispravă », aşa în orig.
[2]) « mătuşea » în orig.

Deci domnia mea cu tot sfatul nostru, văzând atâta plângere şi mare asupreală [1]) ce a avut dela Isac Balica fost hatman, pentru aceea domnia mea ne-am milostivit şi am miluit cu aceste mai sus scrise părţi de ocină din satul Brăeşti, pe boierul nostru mai sus zis, Eremia pârcălab, pentru dreapta sa slujbă şi pentru că îi este dreaptă cumpărătură, cum s'a scris mai sus.

Pentru aceea, să-i fie şi dela noi danie şi miluire ‹şi întărire şi uric cu tot› [2]) venitul neclintit, niciodată, în vecii vecilor. Iar dacă cineva ‹s'ar ispiti să clintească această› danie ‹şi› miluire a noastră, unul ca acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata lui maică ‹şi de› toţi sfinţii.

Pentru aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7121 ‹1613› Ianuarie 28.

Domnul a poruncit.

Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

Costantin ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CCXXII/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1833.

194

1613 (7121) Februarie 3, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată s'au pârît de faţă înaintea noastră slugile noastre, Ionaşco Laţco pitărel din Mogoşeşti cu Nicoară Blihan stolnicel din Cornesti, pentru hotarul lor ce este între satul Mogoşeşti şi între satul Budeşti, şi a zis înaintea noastră sluga noastră Ionaşco Laţco, că le-a hotărnicit Banul fost mare vătah şi a ridicat stâlpi între ei, încă din zilele lui Petru voevod. Iar sluga noastră, Nicoară Blihan, a spus înaintea noastră că nu le-a hotărnicit nimeni şi nu au stâlpi între ei.

Deci domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele, nu i-am crezut ci am ales pe sluga noastră, Mânjea medar, să le fie hotarnic [3]) şi l-am trimis acolo, ca să strângă oameni buni şi bătrâni dintre megieşii dimprejur.

Şi s'a dus acolo şi a strâns mulţi oameni buni şi bătrâni şi a cercetat hotarul lor şi a adus înaintea noastră carte dela mulţi oameni buni şi însuşi Mânjea a venit înaintea noastră şi astfel au mărturisit cu sufletul lor că au aflat stâlpi între ei, pe care i-a ridicat Banul fost mare vătah, din zilele lui Petru voevod.

Deci domnia mea, când am văzut atâţia oameni buni şi bătrâni mărturisind că au avut ei de demult stâlpi între ei, domnia mea încă i-am judecat să aibă a stăpâni după acei stâlpi vechi mai sus scrişi.

[1]) «asupreala» aşa în orig.
[2]) completat după traducerea veche.
[3]) «hotarnic», aşa în orig.

Deci, sluga noastră Ionaşco Laţco pitărel s'a îndreptat şi şi-a pus feràe doisprezece zloţi, iar sluga noastră Nicoară Blihan stolnicel a rămas dinaintea noastră şi din toată legea noastră. Şi de acum înainte, să nu aibă mai [1]) mult a pârî Nicoară Blihan pe Ionaşco Laţco pentru această pără, nici a dobândi dela el, niciodată în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7121 <1613> Februarie 3.

† Domnul a poruncit.

† Voico mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., DXCI/11.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

195

1613 (7121) Februarie 9, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului şi întregului sobor dela sfânta mănăstire Galata, ca să fie ei tari şi puternici cu această carte a noastră să stăpânească şi să apere dreapta lor ocină şi dedină, partea lor din iezerul Cahulul, cât va fi partea lor. Nimeni să nu aibă voie să prindă peşte acolo nici cu vreo măestrie, iar pe cine vor găsi acolo prinzând peşte, fie oricine va fi, să aibă voie a-i lua vamă dreaptă de peşte, cât va fi partea lor, după vechiul obiceiu.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să stăpânească sau să oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi; anul 7121 <1613> Februarie 9.

† Însuşi domnul a poruncit.

† Voico mare logofăt a învăţat.

† Corlat <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iaşi, XXXV C/VIII.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1795.

196

1613 (7121) Martie 4, Popşori

† Iată dar noi, Andreiaş şoltuz şi 12 pârgari din târgul Vaslui şi Ionaşco Peicul şi Dumitru uricar şi Ionaşco vătav de hânsari şi Petrea Goga din Părtănaşi şi Petriman vistier de acolo şi Epatie din Mărăţei şi popa Gligor din Popşori şi Pătraşco Mărcci din târgul Vaslui şi Ianachi de acolo şi Stoică Munteanu şi Anton şi alţi mulţi oameni buni.

Iată a venit înaintea noastră Simion Crasnăş, fiul Mărlicăi, nepotul lui Giurgea Crasnăş, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut

[1]) «mai», aşa în orig.

dreapta sa ocină şi dedină, jumătate din jumătate din satul Grumăzeşti şi iarăşi jumătate din jumătate din satul Fauri şi cu loc de moară pe pârâul Vaslui.

Aceasta a vândut-o el panului Voico mare logofăt, pentru o sută cincizeci taleri de argint şi le-a plătit deplin acei bani mai sus scrişi dinaintea noastră.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie şi plata deplină, noi deasemeni am făcut domnici sale acest zapis al nostru, de mărturie, până ce îşi va face şi direse domneşti.

Şi la această tocmeală a fost şi Vasilie şetrar din Ştiubeiani.

Şi eu însumi, Marmure uricar, am scris acest zapis cu mâna mea, să se ştie. Şi pentru mai mare credinţă am pus şi pecetea noastră la acest zapis.

Scris la Popşori, 7121 ‹1613› Martie 4.

‹Pe verso:› « Însă din această sută de taleri a dat treizeci şi unu taleri şi şase potronici Mariicăi, cneaghina lui Goga fost postelnic, pentrucă a dat ca acei mai sus scrişi bani, mai [1]) de demult în mâinile lui Simion Crasnăş, fiul Mariicăi, nepotul lui Giurgea Crasnăş. Să se ştie.

Scris la Popşori, 7121 ‹1613› Martie 4 zile.

Ionaşco Peic ‹m.p.›

Acad. R.P.R., LXXXIX/68.
Orig. slav, hârtie, şase peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

197

1613 (7121) Martie 8 şi Aprilie 12.

† Iată dar noi, Lupul diac din Dumeşti şi Marco vătah din Brăneşti şi Alivan diac din Toxăbeni şi Verceacu comişel din Telineşti şi popa Măciucă de acolo şi Ionaşco Sasul din Şăndreni şi Dumitru sătrărel din Miclăuşani şi Toader Umăr de acolo şi Maxim de acolo şi Buţurca de acolo şi Gliga de acolo, ţinutul Iaşi, mărturisim cu această scrisoare a noastră că a venit înaintea noastră Motrea, fiica lui Ilie din Miclăuşani, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a vândut dreapta sa parte de ocină, a patra parte din a patra parte din satul Miclăuşani, care se va alege partea ei, pentru o vacă cu viţel şi cinci taleri, lui Carp diac din satul Miclăuşani, şi cu grădină, ce se va alege în acea parte de ocină.

Deci şi noi toţi dacă am văzut tocmeala de bună voie înaintea noastră, spre mai mare mărturie şi credinţă, am pus şi peceţile noastre pe acest zapis al lor de mărturie. Să se ştie.

Scris Aprilie 12. In anul 7121 ‹1613› luna Martie 8 zile [2]).

Acad. R.P.R., CCLXXVIII/76.
Orig. slav., hârtie, opt peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din sec. XIX, Arh. St. Iaşi, CCCXXXIX, pag. 214.

[1]) « mai » aşa în orig.

[2]) doc. cuprinde două datări, aşa în orig.

1613 (7121) Martie 15, Cotnari.

† Eu Păscălina Stroicioae, ce au fost logofeteasă *şi* Ionaşco Stroiciu, scriem şi mărturisim cu cest zapis al nostru, cum au cu<m>părat părintele nostru, logofătul Stroici, giumătate de sat de Ungheni, de pe Moldova, den ţânutul Neamţului, dela Haruţul şi dela Gănesti şi dela Tăpeşti.

Dece, după aceia, au venit on nepot a lor, anume popa Ionaşco şi cu diiaconul Larion, den sat de Răteşti, de s'au rugat, pentru sufletul părintelui nostru, lui Stroici logofătul şi a fiiu-meu, lui Vasilie Stroici, ca de să ne întorcă banii ce au datu părintele meu, lor şi omenilor săi.

Dece noi am socotit că avăm bogate ocine şi fără de aceia, dece ne-<a>m vorovit cu fiiu-meu Ionaşco Stroici, ca de să ne întorcă banii, 280 de taleri. Dece le-am dzis să ne aducă banii, popei lu Ionaşco şi deiaconului lui Larion, doă sute şi optdzeci de taleri, cumu-i scris şi mai susu.

Dece ei ne-au adus banii to[<i> deplin, acêle doă sute şi optdzeci de taleri, tot taleri şi potronici, şi ne-<a>m luatu banii înapoi, denaintea lui Pătraşco Başotă şi a lui Ionaşco Peicul şi a lui Bran comisul şi a lui Gligoraşco Mogâldei, căce că au fost şi ei la iaste toemală.

Dece, deaca le-<a>m luat banii, noi l<e>-am făcut şi zapis ca de să-ş<i>ţie ocina şi moşica, ca şi mainainte vreme. Iară de să vor afla nescai derese a istui sat, la cineva d'omenii noştri, sau fie la cine, ei cade să a<i>bă a le da în mânule lorn, a popei lu<i> Ionaşco şi a lui Ilarion diiaconul. Iară la cine vor hi acele derese şi nu va vrea să le dea, acela om să hie proclet şi acele derese, iale să hie menciunose.

Prentr'aceia, acestu zapis, maică-me m'au <în>văţat, iară eu însumi cu mâna me l-am scris. Şi mai mare credinţă iaste peceţile nostre şi iscălitura mea, pre acest zapis al meu, ca să se ştie.

Scris la Cotnar, 7121 <1613> Mart<ie> 15.

† Pascalina logofetiasă *a iscălit.*

Ionaşco Stroici.

Arh. St. Iaşi, CCCL/137.
Copie rom. din sec. XX.
Cu o copie din 1812, la Acad. R.P.R., XV/34

199

1613 (7121) Martie 26.

Suret scos moldovenêşti de pe un ispisoc sârbăscu dela Ştefan vodă, din *anul* 7121 <1613> Mart<ie> 26.

† Io Ştefan voevod, cu mila lui d<u>mnezeu, domnu ţării Moldaviei. Iată au venit înainte noastră şi înaiute *marilor* boiari a Moldaviei noastre, giupâ-

niasa Teta şi surorile ei: Sofroniia şi Mărica şi fraţii lor, anume: Petreu şi Ionaşco, şi cu nepoţii lor, feciorii lui Gheorghe Albotă, toţi feciorii Petrii lui Albotă ce au fost vornic mare, şi cu mare jalobă s'au jăluit domniei mêle pentru Isac Balica ce au fost hat<man> şi au adus înnainte domniei mêle mărturi. mulţi boiari şi slujitori din curte domniei mêle, şi pe alţi megeiaşci> de pe înprejur, zicându că, cându au fost în zilele lui Costandin vod<ă>, le-au fost făcut lor multe greotăţi şi asuprele şi cu sila în putérea lui le-au fost luat lor jumătate dintru un cut de satul Sipotenii, care acum să numesceu Vlădenii, ce sînt pe Jijiia, şi cu mori gata în Jijia, şi trei părţi de moşie din satul Corlătenii, iarăş cu locu de mori în Jijia, ce sînt în ţinutul Dorohoiului. şi le-au fost datu lor, pentru acea jumătati de satul Vlădenii altă jumătate de sat di Rugăşăşti, ce iaste pe Sirétiu în ţinutul Sucevii, care şi acea jumătati de sat de Rugăşăşti, iarăş au fost luat-o Petru [1])... Balica dela Odochiia Drăcioai, şi dela feciorul ei, Măteiaş, fár<ă> de voia lor. Iar pentru céle trei părţi de Corlăteni, iarăş le-au fost dat lor satul Durneştii.

Şi iar<ă>şi le-au fost mai luat lor moşiia Durneştii, un Toader Movila, cu tăriia lui, încă în zilele Ieremiei vodă, şi le-au fost lepădat lor patru sute şi 50 de taleri, şi el au fost dat-o unii mănăstiri al [l]ui, ce au fost făcut-o el suptŭ târgul Sucevei, care mănăstire să numeşti Pandocratora.

Pentru acéia şi domniia mea înpreună cu sfatul nostru, deacă am văzut o mare jalobă ca aceasta şi atăta strâmbătati ce avusesc ei mai înnainte. întâiu de cătră acel Toader Movila, cându le-au fost luat Durneştii; aşijderea şi strâmbătăţile ce li se făcuse lor, de le luas<e> şi Balica acéle moşii din Vlădeni şi din Corlăteni, după cum scrie mai sus, şi le-au fost datu lor moşiei neodihniţi şi iarăş cu acea jumătati de sat de Rugăşăşti şi satul lor Durneştii, pentru acéia m'am milostivit domniia mea, şi am întorsŭ lor Durneştii înapoi, iar ei au întorsu banii ce mai sus scrie, 450 taleri, călugărilor dela mănăstirea Pandocratora, ce le-au fost lepădat lor acel Toader Movila, şi acea jumătati de sat de Vlădeni şi cu locul de mori în Jijiia şi acélea trei părţi din Corlăteni şi cu morile în Jijiia.

Toate acéste iarăş le-am întorsu domniia mea, iar ei au dat domniei mêle o cociue acoperită, cu patru cai buni, şi domniia mea încă o am dat pe acea cociue cu acei patru cai, la o trebuinţă a ţării.

Pentru acéia, ca să le fie lor acéste de mai sus scrisă moşii, ocine neclătite în véci, şi danie şi întoarcere şi întăritură, să le fie cu tot venitul, şi altu nimenea să nu se amesteci piste ispisocul domniei mêle.

Insumi domniia mea poroncesc.

S'au tălmăcit de Procopie dascalul *şi* uricariu *dela* mitropolie.

---

[1]) a fost scris «pentru» şi s'a corectat în «Petru».

Şi eu, preot Costandin *dela sfântul* Spiridon din Botăşanii, am scris acest suret aseminia după suret dascalului Procopie.

Acad. R.P.R., LXXXII/118.
Trad. rom. din sec. XVIII.

200

1613 (7121) Martie 30, Iaşi.

† În numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă şi de o fiinţă şi nedespărţită. Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos, închinător al troiţei, Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea, am binevoit cu bună voirea noastră şi cu iubire din inimă, şi din tot cugetul nostru şi din tot sufletul nostru, împreună şi cu sfatul domniei mele, cu ajutorul lui dumnezeu şi cu binecuvântarea celor trei ierarhi, părinţi moldoveni, chir Anastasie Crimcovici arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Pavel episcop de Roman şi chir Efrim episcop de Rădăuţi şi am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire numită Beserecani, ce este zidită de Ştefan voevod, nepotul lui... [1]) voevod cel Bătrân şi isprăvită de Ştefan voevod cel Bătrân, unde este hramul blagovestenia preasfintei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cu un sat anume Troiţa pe pârâul Cracău şi cu loc de moară la pârâul Cracău şi cu toate hotarele lui, câte le are, care este în ţinutul Neamţ. Care acel sat mai sus scris, Troiţa, a fost al nostru, drept domnesc şi ascultător de ocolul târgului Piatra.

Pentru aceea, să fie sfintei mânăstiri mai sus scrise, numită Beserecanii şi dela noi danie şi miluire şi întărire şi uric şi ocină, cu tot venitul, neclintit niciodată dela sfânta mânăstire, în vecii vecilor.

Şi la aceasta, deasemeni dăm şi întărim mai sus scrisei sfinte mânăstiri Beserecanii, dreptul lor loc mânăstiresc, ce au dela gura Scărişoara [2]) până la obârşie, pe amândouă părţile, din deal în deal, după cum au arătat înaintea noastră dreptele lor diresc dela domnii de mai înainte.

Pentru aceea, să-i fie şi dela noi acel loc cu toate veniturile şi izvoarele şi pâraele de pescuit, întărire şi împuternicire.

Şi deasemeni am dat şi am întărit acestei sfinte mânăstiri mai sus scrise, moara ei dreaptă, ce are la pârâul Craçău, lângă satul Averești, care şi acea moară a fost făcută pe locul nostru drept domnesc, iarăşi ascultător de ocolul târgului Piatra, precum au arătat şi ispisoace de danie şi de miluire, ce a avut sfânta mânăstire dela Eremia voevod şi dela Simeon voevod.

Pentru aceea, toate aceste mai sus scrise ocine să fie şi dela noi sfintei mânăstiri Beserecani danie şi miluire şi întărire, cu tot venitul, neclintit dela sfânta mânăstire, niciodată, în vecii vecilor.

[1]) omis de dine în orig.
[2]) « Scărişoara » aşa în orig.

Iar hotarul acestui sat mai sus scris Troiţa şi al acelui loc mânăstiresc să-i fie din toate părţile, după vechile sale hotare, pe unde au folosit din veac.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, Io Ştefan voevod şi credinţa boierilor noştri moldoveni: credinţa panului Ursu mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Mârza mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Beldiman hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Goia şi Eremia pârcălabi de Hotin, credinţa panului Gheorghie şi a panului Vasile pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Dumitru şi Diamandi pârcălabi de Roman, credinţa panului Ianachie mare postelnic, credinţa panului Diamandi mare spătar, credinţa panului Ionaşco Talpă mare ceaşnic, credinţa panului Alexa mare stolnic, credinţa panului Alexandri mare vistier, credinţa panului Gligorie mare comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră cine va fi ales, cu judecata lui dumnezeu, să fie domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din alt neam, să nu strice dania şi mila şi miluirea noastră dela sfânta mânăstire, ci să întărească şi să împuternicească. Iar cine s'ar ispiti să strice dania şi miluirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de sfinţii 4 evanghelişti şi de sfinţii fruntaşi 12 apostoli şi de sfinţii şi purtătorii de dumnezeu 318 părinţi cei dela Necheia şi de toţi sfinţii, şi să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi anatema şi să aibă a da seamă şi răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos.

Şi spre mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Voico mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră, la această carte adevărată a noastră.

A scris la Iaşi Arsenie Nebojatco, în anul 7121 <1613> Martie 30.

† Ştefan voevod <m.p.>

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 190.
Orig. slav. pergament, pecete atârnată.

201

1613 (7121) Martie 30, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Dăm ştire cu scrisoarea domniei mele că, atunci când ne-am făcut miluire cu sluga noastră, Toader Boul fost vistier şi i-am răscumpărat din robie [1]), din mâinile păgânilor, iar el a venit înaintea noastră şi s'a jeluit înaintea domniei mele pentru satul lui, anume Davidenii, ce este în ţinutul Neamţ, pe Moldova, care sat, mai înainte de această vreme, până când a fost el în Ţara Leşească, iar domnia mea am dat satul acela lui Ionaşco Talpă mare ceaşnic, fiindcă a venit

[1]) «roble», aşa în orig.

înaintea domniei mele cu vorbe neadevărate și a spus că acel sat i-a fost lui dreaptă ocină și a spus că a fost silit de Toader Boul fost vistier, în zilele lui Eremia voevod, și i-a luat satul dela el. Și cu asemenea cuvinte a înșelat pe domnia mea și i-am dat acel sat Davidenii.

Întru aceea, domnia mea am poruncit slugii noastre, Toader Boul fost vistier, ca să se întrebe cu Ionașco Talpă ceașnic înaintea domniei mele.

Pentru aceea, ei s'au părît împreună, de față, înaintea domniei mele și înaintea întregului nostru sfat. Și a arătat înaintea domniei mele Toader Boul vistier și uric dela Eremia voevod, pentru adevărată dreaptă ocină și cumpărătură și pentru schimb, că a cumpărat însuși Boul vistier dela însuși Grigorie fost mare stolnic și dela Ionașco ceașnic și dela Vasilie și dela surorile lor și Ustina și Todosia și dela toți frații lor, fii lui Gavril Talpă fost logofăt, pentru o mie și nouă sute taleri numărați, bani gata.

Și încă pe lângă acești bani a adăugat și le-a dat și jumătate din satul Budești și o seliște în același hotar, ce se numește Nistorești și cu două mori la Pârâul Negru, în același ținut și cu 24 vecini.

Și pe lângă aceasta, Toader Boul vistier a adus înaintea domniei mele mulți martori și au adeverit înaintea domniei mele despre această dreaptă ocină și cumpărătură și dedină, precum este mai sus scris, după adeverirea dreptelor lui direse.

Iar Ionașco Talpă ceașnic n'a avut niciun dires drept, nici astfel de mărturie, afară de un uric dela Ianeul voevod și un ispisoc dela Petru voevod, cu care prin nicio adeverire n'a putut să se îndrepte înaintea domniei mele.

Și a rămas Ionașco Talpă ceașnic din toată legea dreaptă dinaintea domniei mele și dinaintea întregului sfat al domniei mele. Iar sluga noastră, Toader Boul vistier, cu astfel de privilegii adevărate ce a avut și cu atâtea privilegii, el s'a îndreptat.

De aceea, domnia mea și cu sfatul domniei mele, văzând o astfel de dreaptă mărturie a lui, ne-am milostivit și i-am dat acel sat Davidenii ca să-l stăpânească, precum i-a fost și mai înainte dreaptă ocină și dedină și cumpărătură, și dela noi, danic și întărire cu acest ispisoc al nostru, să-i fie lui și copiilor lui și celor mai deaproape ai lui, neclintit, niciodată, în vecii veciloi.

Și pentru credința îndreptării lui pentru satul Dăvidenii, pe care cu dreptate și l-a scos, am luat dela sluga noastră, Toader Boul vistier, după lege încă șase telegari sturi, în preț de trei sute ughi galbeni și s'au dat acei cai în trebuința țării.

Iar dela Ionașco Talpă ceașnic, ce a arătat înaintea noastră uric dela Ianeul voevod și ispisoc dela Petru voevod, care nu i se cuvenea să se pârască cu ele, noi le-am luat dela el și deasemeni alte direse ce i-am făcut domnia mea pe satul Dăvideni, după vorbele lui înșelătoare. Și pe acelea toate le-am luat, ca de acum și până în veac Ionașco Talpă ceașnic și copiii lui și neamul lui să nu aibă acolo nicio treabă, nici să pârască, niciodată.

Iar dacă vreodată se vor găsi niște direse, fie că vor fi dela domnia mea, sau dela alți domni, să nu aibă a se crede nici nimeni altul, niciodată; în veci, să nu se amestece acolo înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, în anul 7121 ‹1613› Martie 30.

† Însuși domnul a poruncit.

† Ștefan voevod ‹m.p.›.

† Nebojatco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXXVII/9.
Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată.
Cu două trad. rom. din sec. XX.

202

1613 (7121) Martie 30, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată a pârît de față înaintea noastră și înaintea boierilor noștri credinciosul și cinstitul nostru boier, Voico mare logofăt, pe Loghina, cneaghina lui Ionașco Bolea fost vornic și pe Oraș și sora lui, Gaftona, fiii lui Ionașco Bolea fost vornic, pentru a patra parte din satul Grumăzești și pentru a patra parte din satul Fauri și cu mori pe râul Vaslui, ce ‹sunt› în ținutul Vaslui, care acele părți mai sus scrise le cumpărase ea împreună cu panul ei, Ionașco Bolea fost vornic, dela Trifan diac, fiul Marieăi, nepotul Annei călugărița, pentru o sută și douăzeci taleri de argint.

Și a spus ‹Voico logofăt› înaintea noastră că fiii lui, Ghidion și Alexandra, sunt rude mai apropiate ale lui Trifan diac și a arătat înaintea noastră uric de mărturie dela Petru voevod cel Bătrân pe acele mai sus scrise sate, cum sunt drepte ocine și dedina ale fiilor lui.

Deci noi cu tot sfatul nostru i-am judecat cu dreaptă judecată, și astfel le-am aflat legea țării, că se cuvine să le întoarcă banii Ghidion și sora lui, Alexandra, fiii credinciosului și cinstitului nostru boier, Voico mare logofăt.

Și s'au sculat Ghidion și sora lui, Alexandra și au întors toți acei mai sus scriși bani, o sută și douăzeci taleri de argint, în mâinile Loghinei cneaghina lui Ionașco Bolea fost vornic și lui Oraș și Gaftona, fiii lui Bolea fost vornic, dinaintea noastră. Și ispisocul de cumpărătură ce l-a avut Ionașco Bolea fost vornic dela Costantin voevod și zapisul dela boieri și dela mulți oameni buni, încă le-au dat ei în mâna credinciosului și cinstitului nostru boier, Voico mare logofăt.

Și la aceasta deasemeni a venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri moldoveni Simion, fiul Măriicăi, nepotul Annei călugărița, strănepotul lui Crasnăș vistier, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit și a vândut dreapta sa ocină și dedină, din uric de mărturie, ce l-a avut bunicul lui, Crasnăș vistier, dela Petru voevod cel Bătrân, jumătate din jumătatea satului Grumă-

zeşti şi jumătate din jumătatea satului Fauri şi cu mori pe pârâul Vasluiu, pe care el le-a vândut credinciosului şi cinstitului nostru boier, Voico mare logofăt, pentru o sută şi cincizeci de taleri număraţi. Şi i-a plătit deplin, dinaintea noastră.

De aceea, să-i fie şi dela noi ocină şi răscumpărare cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, anul 7121 ‹1613› Martie 30.

Însuşi domnul a poruncit.

Ionaşco logofăt a învăţat şi a iscălit ‹m.p.›

Marmure ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXIV/169.
Orig. slav, hârtie, peceţe timbrată.

203

1613 (7121) Martie 30, Iaşi.

† In numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă, de o fiinţă şi nedespărţită.

Iată eu, robul stăpânului meu, domnul dumnezeu şi mântuitorul nostru Iisus Hristos, închinător al troiţei, Io Ştefan voevod [1]), din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei.

Iată am binevoit domnia mea, cu bunăvoinţa noastră şi cu dragoste din inimă şi din tot cugetul nostru şi din tot sufletul şi cu ajutorul lui dumnezeu, împreună şi cu sfatul domniei mele şi cu binecuvântarea celor trei ierarhi moldoveni, chir Anastasie Crimcovici arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Pavel [2]) episcop de Roman şi chir Efrim episcop de Rădăuţi, şi am dat şi am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire numită Neamţul, unde este hramul înălţarea domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu un loc de pustie la gura Jejiei, unde cade Jejia în Prut, în capătul de jos al braniştei, ca să-şi aşeze acolo sat şi să se numească... [3]), care acel mai sus scris loc a fost al nostru drept domnesc, ascultător de branişte.

Şi am trimis domnia mea pe credincioşii noştri boieri, Sturzea postelnic şi Ionaşco al treilea logofăt şi le-au hotărnicit şi au ales şi au stâlpit acel loc tot cu semne.

De aceea, să fie mai sus zisei sfinte mânăstiri Neamţul acel mai sus scris loc de pustie dela gura Jejiei, şi dela noi, danie şi miluire şi întărire şi uric şi ocină, cu tot venitul, neclintit lor, niciodată în veci.

Şi la aceasta, deasemeni dăm şi întărim mai sus numitei sfinte mânăstiri Neamţul o moară, care este acolo la gura Jejiei din direse de danie şi miluire,

[1]) « Io Ştefan voevod » scris cu altă cerneală.
[2]) « Pavel » scris cu altă cerneală, dar la această dată el era episcop de Roman.
[3]) loc alb în orig.

pe care le-a avut sfânta mânăstire dela Ilie voevod. Pentru aceea, să le fie şi acea moară şi dela noi cu tot venitul, care este în acelaş hotar.

Iar hotarul acelui sus scris loc de pustie <să fie> începând din jos dela gura Jejiei, dela malul Prutului, dela un plop, care are buor pe el şi drept spre apus peste drum la deal, până la o piatră, apoi la vârful dealului la pisc, la altă piatră, care este sub un stejar cu buor, iar de aici drept în sus spre hâlnu până la un stejar cu buor, care este pe marginea de jos a Văii Unsul şi până la alt stejar cu buor, care este pe marginea altei vâlcele şi tot la deal peste drum, până la un stejar care are buor pe el.

Iar de acolo drept spre răsărit, peste pădure, sub deal pe marginea pădurii până la un stejar cu buor şi până la o piatră şi peste drum drept peste şes, până la malul Jijiei, la un stejar cu buor, apoi peste Jijia şi peste şes, până la doi stejari, cu buori, la marginea pârâului Ulmului, apoi drept la malul Prutului, mai jos de Cotul Manciului, până la un stejar, care are buor pe el, iar de acolo drept la vale pe malul Prutului mai jos de gura Jijiei pe malul Prutului, până la acel plop, care este cu buor, unde se împreună tot hotarul.

Iar la aceasta este credinţa domniei mele, a mai sus scrisului, noi, Io Ştefan voevod [1]) şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ursu mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Mârzea mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Beldiman hatman şi pârcălab de Suceava, credinţa panului Dumitru Goia şi Eremia pârcălabi de Hotin, credinţa panului Ghiorghie şi Vasilie pârcălabi de Neamţ, credinţa panului Diamandi [2]) şi Dumitru pârcălabi de Roman, credinţa panului Ianachi mare postelnic, credinţa panului Diamandi mare spătar, credinţa panului Ionaşco Talpă mare ceaşnic, credinţa panului Alexa mare stolnic, credinţa panului Alexandri mare vistier, credinţa panului Gligorie mare comis şi credinţa boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa şi domnia noastră, cine va fi ales prin judecata lui dumnezeu să fie domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din alt neam, să nu strice dania şi miluirea noastră către sfânta mânăstire, ci să întărească şi să împuternicească.

Iar cine se va ispiti să strice dania şi miluirea şi întărirea noastră, acela să nu fie iertat de domnul dumnezeu şi de preacurata lui maică şi de sfinţii 4 evanghelişti şi de sfinţii şi întru tot lăudaţii 12 apostoli de frunte şi de sfinţii şi purtătorii de dumnezeu 318 părinţi, cei dela Nicheia şi de toţi sfinţii şi să fie blestemat şi de trei ori blestemat şi anatema şi să aibă a da seama şi răspuns înaintea cumplitei judecăţi a lui Hristos.

Şi spre mai mare putere şi tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Voico mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această adevărată carte a noastră.

---

[1]) « noi Io Ştefan voevod » scris cu altă cerneală.

[2]) « Diamandi » scris cu altă cerneală.

A scris la Iaşi Arsenie Nebojatco, în anul 7121 ‹1613› Martie 30.

Ştefan voevod ‹m.p.›

‹Pe verso rom., sec. XVIII:› ... [1]) mării sale Alexandru Movila voevod acest ispisoc s'au anerosit ... [1]) de nici o treabă şi s'au făcut învă... [1]) celor bune a moşii Scoposeni.

Acad. R.P.R., CLIX/16.

Orig. slav, pergament, pecete atârnată, desprinsă.

Doc. este anulat cu trăsături de cerneală.

204

1613 (7121) Martie 31.

Suret dela Ştefan v‹oe›vod, l‹ea›t 7121 ‹1613› Mart‹ie› 31.

Dat-am şi am întăritu rugătorilor noştri, ermonah Calistru eguménul şi la tot săbor‹ul› dela svânta mănăstire ce s‹e› chiamă Sintéliia, ce eşti hramul svântului proroc Ilie, pre a lor driaptă ocină şi danic, din dresé de daniia şi miluiri, ce are sfânta mănăstire dela Pătru vodă, pré un satu anumi Războenii pe Vale Albă, şi cu loc de moară în părău, în Vale Albă, la ţin‹u›t‹ul› Niamţului, care acel sat au fostu mai innainte drept domnesc, supt ascultare cu ocolul târgului Niamţului, şi li-au fostu lor datu mai innainte, Petru vodă, alt satu anume Giuléştii, supt târgul Cotnariului şi după acéia l-au lăsat pre dânsul târgului Cotnariului, că ave acolo cotnăric, priseci şi nu-l pute târgoveţii să fii fără acel loc.

Pentru acéia, am datu Sintélii acel sat Războenii, cu mori pe Părău Albu, danii şi miluire şi întăritură şi uric şi ocină, cu tot vinitul, neraşiit dela svânta mănăstire, nici odănăoară, în veci.

Iară hotarul acelui satu de mai sus zis, Războenii şi cu moară pe Vale Albă să fie dispre toate părţile după hotarul véchiu, pe undi au umblat din veac.

Pentru acéia, credinţa domnii mele şi a tutor‹or› boerilor noştri: dum. Ursul *mare* vor‹ni›c şi dum. Mărza *mare* vor‹ni›c şi dum. Beldiman hat‹man› şi dum. Enachi *mare* post‹elnic› şi Diia [2]) *mare* spat‹ar› şi dum. Ionaşco *mare* pah‹arnic› şi dum. Alecsa mare stol‹ni›c şi dum. Alexandru mare vist‹iernic› şi dum. Grigorii *mare* comis.

Deci, după a noastră viiaţă, cini va fi domnu ţării acéştiia, să nu străci a noastră danii şi întăritură, ce mai vărtos [3]) să de şi s‹ă› întăriască.

Şi pentru mai mare credinţa şi întărirea, am poroncit cinstitului şi credinciosului boeriului nostru, dum. Voicu *mare* log‹o›f‹ă›t, să scrie şi a noastră pecéti cătră aciastă carte a noastră s'o légi.

Acestu Beldiman hatman au fost ficioru lui Beldiman nemiş [4]): ci-au eşit din Ţara Unguriască în Moldova, şi au trăit în târgu în Roman, şi acést Bel-

[1]) loc ilizibil în orig.

[2]) « Diamandi » era mare spătar.

[3]) în text: « vâstos ».

[4]) « nemiş » în text.

diman hatman au avut 2 ficiori, pe Grigorii Bildiman, ci-au fost mare log<o>f<ă>t, pe care l-au tăiat Ştefan Tomşa vodă la Săretu; şi acesta au avut un ficior anumi Ion, ce s'au numit Mărja, din care ni tragim noi şi alţi Beldimăneşti şi al doilea ficior l-au chemat Gheorghiţă Beldiman, ci-au fost vornic mare, care au fostu trăitoriu la Orhei, şi acest Gheorghiţ<ă> Beldiman au avut un ficior, care au perit în războiu la Podu Leloaia, când s'au bătut Gheorghii Ştefan Burduja cu Vasili vodă.

Ghiorghi *mare* ban.

Arh. St. Iaşi, XL/8.
Trad. rom.

205

1613 (7121) Martie 31, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugii noastre Scariot<schi>e [1]) şi Gavrilaş staroste de Cernăuţi. Cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să aveţi a spune Lenţoaei din Iurcouţi ca să dea pace slugii noastre, Prodan aprod şi să fie pe tocmeala pe care voi aţi întocmit-o între dânşii. Altfel să nu aibă a face şi mai [2]) mult să nu-l turbure.

Aceasta vă scriem. Altfel să nu faceţi.

La Iaşi, în anul 7121 <1613> Martie 31.

Domnul a zis.

Voico mare logofăt a învăţat.

Arhip <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/97.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

206

1613 (7121) Aprilie 1.

Leat 7121 <1613> Ap<rilie> 1.

Un ispisoc dela Ştefan v<oe>vod, întăritură calugărilor de Berzunţu pe aciastă moşiia ce s<ă> chiamă Brăcaciul şi cu moară gata, ci-au dat-o danie acel Pavel calugărul.

Şi ispisocul este pecetluit cu ciar<ă> moale şi iscălit de Voicu *mare* logof<ă>t.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, ms. nr. 628, f. 354.
Rezumat rom.

207

1613 (7121) Aprilie 1, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem credincioşilor noştri, pârcălabilor de Neamţ. Vă dăm ştire că s'a jeluit înaintea

[1]) loc rupt în orig., completat după doc. din 1614 Sept. 18, ibid., CLVII/98.
[2]) « mai », aşa în orig.

noastră sluga noastră, Ionaşco vistiernicel din Obârşie, împotriva sătenilor săi, spunând că i-au pierdut o vacă pentru o oarecare dabilă şi ei nu vor să-i plătească nici ... [1]) vor să-i găsească pe cine este vinovat.

Pentru aceasta, cum veţi vedea această ‹carte› [2]) a noastră voi să chemaţi toţi sătenii di‹n›[2]) Obârşie, ca să plătească ei acea vacă, sau cel pe care îl vor găsi cu sufletele lor că este vinovat, acela să aibă a plăti. Iar cui i se pare nedreptate, acela să stea de faţă înaintea porţii domnici mele.

Aceasta dăm de ştire.

Scris în Iaşi, în anul 7121 ‹1613› Aprilie 1.

† Domnul a zis.

† Toflea vornic a învăţat.

† Drăgan ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CLXXIV/11.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

208

1613 (7121) Aprilie 8, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, Rusul diac din Frenciuci. Îţi dăm ştire că se jeluesc Toader şi Ionaşco din Boţeşti asupra lui Băiseanul şi astfel au spus înaintea noastră că le este dator cu 20 galbeni ungureşti.

Pentru aceasta, cum vei vedea această carte a noastră, tu să faci lege dreaptă cu oameni buni, ca să aibă el a stăpâni partea de ocină din Boţeşti, partea de jos din jumătate de sat partea lui de cumpărătură [3]), până când le va plăti banii să aibă el a cosi şi a ara. Iar cui i se va părea strâmb, dă-i zi înaintea noastră.

Altfel să nu faci.

Scris la Iaşi, anul 7121 [4]) ‹1613› Aprilie 8.

Domnul a spus.

Toflea vornic a învăţat.

Dumitru ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXXXII/64—64 a.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1817.

209

1613 (7121) Aprilie 10, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorului nostru, egumenului şi întregului

[1]) loc rupt în orig.
[2]) omis în orig.
[3]) « partea lui de cumpărătură », adăugat între rânduri.
[4]) corectat; ultima cifră e adaugă, iar luna pare a fi fost Mai.

sobor dela sfânta mânăstire Neamț și pe cine vor pune ei ureadnic în satul lor, care este la gura Jijiei și <care este> miluire dela domnia mea, el să fie tare și puternic cu această carte a domniei mele, să ție și să apere toată partea lor de ocină din acel sat, cu tot hotarul și cu tot venitul.

De aceea, nimeni să nu se amestece, să intre în hotarul acelui sat, înaintea acestei cărți a domniei mele.

Scris la Iași, anul 7121 <1613> Aprilie 10.

Domnul a spus.

Ionașco logofăt a învățat.

Lucoci <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Neamț, XXX/9.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. și o copie slavă

210

1613 (7121) Aprilie 10, Iași

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Am dat și am înnoit sfintei mânăstiri zise Pobrata, unde este hramul sfântului arhiereh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, și ureadnicul lor, pe care-l vor pune egumenul și tot soborul la iezerul mânăstirii, la Bealeu, ca să fie ei tari și puternici cu această carte a noastră să-și apere iezerul Bealeni, cu toate gârlele sale, care intră și ies din Bealeu, o gârlă anume Chicița dela gura Prutețului și cu Pruțeț; a doua gârlă Topileana ce iese din Bealeu și cade la Orcahov; a treia gârlă, gârla Neagra ce cade la Trifești; a patra gârlă, Vidra; a cincea gârlă, Bursucul, a șasea gârlă Pascova, ce iese din Chicița; a șaptea gârlă, Plopul; a opta gârlă, Vlaca; a noua gârlă Petreasa Și mlăjetul dela Văleni pe din sus de Rădeni.

Pentru ca nimeni să nu aibă a pescui în acele gârle și nici a tăia la acel mlăjet fără voia și povățuirea egumenului și altor călugări. Și pe cine vor găsi pescuind în orice gârlă, fără voia lor sau tăind la mlăjet, ei să aibă a lua dela acei oameni boii și carul și la mlăjet deasemeni securile și totul.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să-i turbure sau să se amestece înaintea acestei cărți a noastre.

Scris la Iași, în anul 7121 <1613> Aprilie 10.

Însuși domnul a zis.

Voico mare logofăt a învățat și a iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/60—61.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1752.

211

1613 (7121) Aprilie 10.

Carte domnească scrisă pe sîrbiia dela Ştefan v<oe>vod, dată igum<enului> şi a tot soborulŭ cel adunatŭ de d<u>mne<dzău> dela sf<ă>nta m<â>n<ă>stire Homorulŭ, ca să fiia tari şi puternici a ţine şi a opri toate iazerele şi hotarăle ce au, pe undé le spună dreselé ce au dela domnii ce-au fostŭ mai întăi şi altul nimé să nu se amestecé întru acelé hotară.

7121 <1613> Ap<rilie> 10.

Acad. R.P.R., Condica M-rii Homor. nr. 111, f. 72 v.
Copie rom. din sec. XVIII.

212

1613 (7121) Aprilie 16, Iaşi.

† Gheorghie Balşe al doilea logofăt. Iată au venit înaintea noastră, Gligorie diacul [1]) din Comăneşti cu Teta, sora lui Berchea diac de acolo, însuşi de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit, însuşi Gligorie diac s'a tocmit cu Teta, ca să aibă ea a stăpâni împreună cu Gligorie, partea lui ce se va alege din Comăneşti. din vatră şi din iaz şi din moară, ca să le fie lor pe din jumătate, până când va aduna Gligorie banii, o sută şi douăzeci de zloţi tătăreşti.

La această tocmeală au fost: Lupul Balşe sulger <şi Du>mitru Borotco diac şi Lazor din Cerevăceşti şi Ionaşco diac din Săpoteni şi Isac diac din Comăneşti.

Deci, care dintre ei va strica această tocmeală, acela să aibă a da gloabă 12 boi la poarta domniei sale, milostivirea sa, domnul nostru, iar Gligorie când va puţea va aduna aceşti bani ce sunt mai sus scrişi.

Şi pentru mai mare mărturie şi întărire, am pus pecetea mea pe acest adevărat zapis. Aceasta să se ştie.

Şi Gligorie Băiseanul diac am scris.

Scris în Iaşi, anul 7121 <1613> Aprilie 16 zile.

Eu Balşe logofăt <m.p.>

Eu Balşe logofăt <m.p.> [2])

Acad. R.P.R., CCXLI/11 a.
Orig. slav, hârtie, trei peceţi aplicate.
Cu două copii slave, ibid., CCXLI/11 b. şi CCXLI/16, după care s'au făcut completările.

213

1613 (7121) Aprilie 17.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri Drăgălina, fiica lui Ne-

[1]) « diacul », aşa în orig.
[2]) două semnături ale aceluiaşi.

chifor din Hânțești de a ei bună voie, nesilită de nimeni, nici asuprită și a împărțit fiicelor sale o ocină, pe care o au în satul Hânțești.

Și a dat o jirebie și cu casă fiicei sale, Acsenia, care această jirebie a fost a lui Alexei și cu vecini și cu casa. Și această jirebie a fost dintr'un ispisoc dela Simion voevod, pentru care a avut pâră cu Mănăilă pârcălab și cu fiii lui Bârlădean logofăt și s'au întocmit ei atunci, de bunăvoia lor.

Iar altă jirebie, tot din acest sat, unde a trăit Gaoaca a dat-o iarăși fiicei sale Greaca.

Deci, Greaca, ea s'a ridicat de bunăvoia ei și a vândut această jirebie și cu casa ... [1]) cu bărbatul ei, anume Voico, slugii noastre Pilat clucer și cneaghinei lui, Acsenia ... [1]) le-a plătit deplin.

De aceea, să le fie și dela noi uric și întărire cu tot venitul. Iar ispisocul pe care l-a avut dela Simion voevod ea a spus că l-a pierdut și dacă se va găsi în vreo vreme și acest ispisoc să nu fie de credință. Și altul să nu se amestece.

Anul 7121 <1613> Aprilie 17.

† Domnul a spus.

† Voico mare logofăt a învățat <m.p.>

Marmure <a scris>.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CI/5.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1820.

214

1613 (7121) Aprilie 18, Iași.

† Ștefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră și înaintea boierilor noștri rugătorul nostru egumenul și tot soborul dela sfânta mânăstire Tazlău și ni s'au jeluit cu mare plângere împotriva lui Băcioc fost paharnic, spunând că pe când era în zilele lui Costantin voevod el a luat o bucată de pământ din satul sfintei mânăstiri, din satul Colțești, către satul lui, Șerbești.

Deci, domnia mea n'am putut să-i cred în alt chip, ci am ales pe boierul nostru credincios Vasilie pârcălab de Neamț și l-am trimes acolo să strângă oameni buni, să cerceteze de rândul acestei bucăți de pământ. Și a strâns el mulți oameni buni și bătrâni dimprejur, megieși, și astfel a aflat că li s'a făcut mare cotropire din partea lui și le-a luat această bucată de pământ.

Deci, domnia mea cu tot sfatul nostru, când am văzut că le-a fost lor mare cotropire, iar noi deasemenea și dela noi am dat și am întărit rugătorilor mai sus scrișii, călugărilor dela sfânta mânăstire Tazlău. De aceea să stăpânească pe unde din veci a fost hotarul lor, cum au și ispisoc dela Alexandru voevod.

[1]) loc rupt în orig.

Şi altul să nu se amestece.
Scris la Iaşi, în anul 7121 ‹1613› Aprilie 18 zile.
† Domnul a spus.
Voico mare logofăt a învăţat ‹m.p.›
† Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Tazlău, VI/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom., ibid., M-rea Tazlău, VI/3.

215

1613 (7121) Aprilie 21, Iaşi.

. . . . . .
. . . [1]) ‹înaintea› noastră . . . [2]) de ocină din . . . [1]) de a cumpărat Mihul, tatăl lui Chiril, dela Buoreanul . . . [1]) fratele lui Crăciun şi zicând Chiril înaintea noastră că i-a fost cumpărătură din zilele lui Aron voevod şi a făcut prisacă şi vie şi curătură şi adăpost [3]) pentru stupi.

Iar Tuţurman a spus că-i este moştenirea lui şi el este rudă mai deaproape şi se cuvine . . . [1]) i se cuvine ca să-i întoarcă banii înapoi, ... [1]) cum vei vedea această carte a domniei mele, tu să ai a aduna ‹oameni buni şi bătrâni› dintre megieşii dimprejur, ca să preţuiască prisaca şi adăpostul [3]) şi cu gardurile şi cu via şi curătura şi tot ce va fi făcut el acolo, pe acea parte de ocină şi toţi banii, câţi vei afla cu oameni buni, să aibă a-i întoarce Tuţurman.

‹Iar› dacă nu va voi să-i întoarcă, ‹tu› să aibi a face carte la domnia mea. cât este preţul.

Şi zi şi-au luat ei de azi, luna Aprilie 21, în 2 . . . [1])
Aşa să ştii, altfel să nu faci.
In Iaşi, anul 7121 ‹1613› Aprilie 21.
. . . [1]).

Acad. R.P.R., CLXXIV/8—8 a.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1803.

216

1613 (7121) Mai 14, Iaşi.

Ştefan v‹oe›vod, cu mila lui dumnezeu, domnu ţării Moldovei. Amu dat ş'am întărit părintelui şi rugătoriului nostru episcop de Roman şi sfintei mitro-

[1]) loc rupt, în orig.
[2]) « pahreabe » în orig., în trad. veche « temnic ».
[3]) « temnicul » în trad.

polii o prisacă cu stupi din satul Răchitoasa *dela* ţinutul Tecuciului, depe un ispisocu de danie dela Simion v‹oe›vod, care aceia prisacă şi cu livéz‹i› faste danie sfintei mitropolii Romanului dela Ioan m‹o›n‹a›hi şi dela fii‹i› lui, Simion *şi* Ion *şi* Ilie, pentru sufletele lor şi pomenire împreună cu alţi ctitor‹i› în biserică.

Drept aceia să fie şi dela noi sfintei mitropolii danie şi întăritură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

In Iaşi, *anul* 7121 ‹1613› Mai 14.

Arh. St. Buc., Condica M-rii Răchitoasa, nr. 573, f. 73 v.
Copie rom.

217

1613 (7121) Mai 14, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit episcopiei de Roman, din ispisoc de întărire, ce are episcopia de Roman dela Eremia voevod, o prisacă şi un loc de fânaţ, care este în hotarul satului Gădinţi, care acea prisacă şi cu acel loc de fânaţ au fost danie şi miluire sfintei mitropolii de Roman dela sfântrăposaţii domni Alexandru voevod şi Petru voevod.

Pentru aceea, să fie şi dela noi danie şi întărire sfintei mitropolii de Roman, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7121 ‹1613› Mai 14.

Domnul a spus.

Ştefan voevod ‹m.p.›

Dela Izvor [1]).

Marmure ‹a scris›.

Arh. St. Buc., Episc. Roman, X/3.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1826.

218

‹1613› Mai 30, Târgu-Neamţ.

Suret de pre o mărturie, iară fără de velet.

Adecă cu Vasilie Prăjescul *şi* pârcălab Neamţului, scriem şi dăm înştiinţare cu acias[s]tă carte a noa‹s›tră pentru rândul acestui om, anume Toma din Belceşti şi frate-său Ignat, precum să s‹e› ştie că au ei o curăţitură ş‹i› cu pomătu, aliasă şi stâlpi‹t›ă, din baştin‹ă›, de către Tăbuci şi de către Franda, iară Tăbuci au culeş şi poamele şi livezile Tomii şi Ignat şi au zis că sînt a

[1]) « Dela izvor », scris de altă mână.

lui levezile acele. Iar Toma şi Ignat au venit înainte noa<s>tră şi s'au părât de faţă cu Tăbuciu pentru acel pomăt.

Deci noi aşea am socotit şi am judecat, împreună cu mulţi oameni buni ş<i> slugi *domneşti*, ca să jure care va voi Tăbuci şi Flanda şi cum ar lua ei cu sufletele, aşe să fie şi ş-au pus zi.

Iară când au fost la zi, Tăbuciu şi cu Flanda n'au venit cu oameni, nici au jurat şi au rămas de soroc.

Iară Toma şi I[i]gnatu, ei au venit la zi şi ş-au pus ferăia, precum a dovedit pre Tăbuci şi pre Flanda, Toma Brae şi cu frate-său Ignatie, şi înc<ă> de 2 ori — , fără de acias[s]ta, şi-am încredinţat precum i-au mai dovedit, precum am văzut la Toma Brae şi la frate-său Ignat ispisoc *domnesc* de îndreptare şi de dovedire, precum că ia<s>te a lor driaptă ocină. Iară Tăbuci şi cu Flanda n'au nice o triabă.

Pentru aceia, li-am făcut şi noi acias[s]tă mărturie a noastră carii ni-am tâmplat, mulţi oameni buni ş<i> slugi *domneşti* anume: Ionaşco spătar şi Haruţu diiac din Răteşti şi Căzan diiac din Dragomireşti şi Simeon păh<arnic> din Totoeşti şi Vasilie com[m]is de acolo ş<i> alţi mulţ<i> oameni buni şi mejieşi de pe împrejuru, pentru care, Tăbuciu de acmu înainte şi cu Flanda să n'aibă nicio tria<bă> întru acei pomeţi şi în curăţitură, fără numai Toma şi Ignatu.

Pentru care ni-am şi iscălit.

Şi s'au scris la Niamţu.

Mai 30.

Arh. St. Iaşi, CDLXIV/28.
Trad. rom. din 1761.
Datat după Vasile Prăjescu, care apare ca pârcălab de Neamţ în 1613 ianuarie 24, şi după documentul din 1611 Octombrie 18.

219

1613 (7121) Iunie 1, Suceava.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu inima noastră bună şi luminată, din tot sufletul nostru şi cu ajutorul lui dumnezeu şi am dat şi am miluit sfânta mânăstire, unde este hramul sfântul şi slăvitul prooroc Ilie, cu o bucată din hotarul satului Şchei, care este din ocolul târgului Suceava, începând hotarul dela moara sfintei mânăstiri, care le este lor danie dela Bogdan voevod, pe pârâul Şcheilor, şi în sus pe pârâu până la gura pârâului numit Bula, unde cade în pârâul Şcheilor, la capătul iazului mânăstirii.

Şi de acolo în sus pe pârâul numit Bula, până la capătul iazului lui Atanasie Buzga călugăr, unde este aşezată o piatră, unde se împreună cu hotarul târgului, iar de acolo drept la deal, la altă piatră lângă nişte spini pe râpă şi la o altă piatră lângă nişte movile din hotarul târgului şi la o altă piatră, care este pe

râpă şi deasemenea la o altă piatră pe malul pârâului Hucul şi drept la pădure la un ulm, pe care este făcut un buor.

Şi de acolo tot pe marginea pădurii, pe coastă, iarăşi la capătul pădurii dinspre Şchiai, unde este făcut un buor făcut într'un fag şi de aici drept spre pârâul Şchiai la o piatră pe mal.

Şi de acolo în sus, pe pârâu, până la mai sus scrisa moară a mănăstirii, unde se împreună tot hotarul, pe unde a hotărnicit credincioşul şi cinstitul nostru boier, Mârzea mare vornic de ţara de sus, cu credincioasele noastre slugi, Costantin Roşca vistier şi Ionaşco logofăt şi Gheanghica vornic de gloată, ca să fie hotarul pentru hrana sfintei mânăstiri, neclintit niciodată în veci.

Iar cine se va ispiti să strice dania şi miluirea noastră, să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu şi de mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de preacurata lui maică şi de toţi sfinţii şi să-i fie pâriş marele şi slăvitul prooroc Ilie la cumplita judecată a lui Hristos.

De aceea, altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi de seamă a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7121 ‹1613› Iunie 1.

Însuşi domnul a spus.

Ştefan voevod ‹m.p.›

Drăgan Tăutul ‹a scris›.

Muzeul Raional Suceava, nr. 60.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. în limba germană.

220

1613 (7121) Iunie 1, Suceava.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am miluit sfânta mânăstire, unde este hramul sfântul marele slăvitul prooroc Ilie, cu un iaz numit Copcia şi cu 24 fălci de fânaţ ce este în hotarul târgului Suceava, dinspre hotarul Tătăraşilor, pe care l-a avut danie dela Eremia voevod.

De aceea, să fie sfintei mânăstiri şi dela domnia mea danie şi miluire acel iaz mai sus scris, Copcia, cu acele fâneţe şi cu tot venitul, neclintit niciodată, înaintea acestei adevărate cărţi a noastre.

Scris la Suceava, în anul 7121 ‹1613› Iunie 1.

Însuşi domnul a zis.

† Ştefan voevod ‹m.p.›

† Drăgan Tăutul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXXIV/59.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1613 (7121) Iunie 12, Iaşi.

† Iată eu, Murgoci Toflea şi Gheanghea vornic de gloate. Iată a venit înaintea noastră Mihail, fiul lui Borcea, nesilit de nimeni, nici asuprit, ci de bună voia lui şi-a vândut ocina sa dreaptă şi dedina ce are în satul Cripineşti, în ţinutul Fălciu, cât i se va alege din pădure şi din câmp şi din grădini şi din vatra satului. Aceea a vândut-o lui Păcurar, fiul lui Bâra din Bârai, dela gura Chigheciului, nepotul lui Sârbul din Peicest‹i›, pentru 15 taleri număraţi.

Şi s'a sculat Păcurar şi a dat aceşti bani, ce sunt scrişi mai sus, în mâna lui Borcea, dinaintea noastră şi dinaintea lui Rogojanul fost vornic şi dinaintea lui Pătraşco Negrea şi Radul fost stegar din târgul Iaşi şi Chiril fost armaş din ţinutul Tutovei şi Furdui fost pârcălab şi Bârcă vătaf din Cândoeşti şi Făbian din Măscurci şi Platon din Colfăşeni şi Sava din Belceşti şi alţi mulţi oameni buni, care au fost de faţă atunci.

Deci noi, dacă am văzut buna lor tocmeală şi plata deplină, noi i-am făcut dela noi acest ispisoc, ca să-i fie ocină cu tot venitul, până când îşi va face şi zapis domnesc.

Şi spre mai mare credinţă, am pus şi peceţile noastre, să se creadă.

Eu Sava diac din Găneşti, din ţinutul Covurlui, am scris.

Scris la Iaşi, luna Iunie 12, anul 7121 ‹1613›.

Arh. St. Buc., Episc. Huşi, XXVIII/2.
Orig. slav, hârtie, patru peceţi inelare.

222

1613 (7121) Iunie 16.

† Cu voia tatălui şi cu ajutorul fiului şi cu săvârşirea sfântului duh. Iată eu robul [1]) stăpânului meu Isus Hristos, închinător credincios al troiţei, Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, am început şi am scris acest zapis hramului sfinţilor fruntaşi şi prea lăudaţi apostoli Petru şi Pavel al episcopiei de Huşi.

In anul 7121 ‹1613› luna Iunie 16.

2 [2]) butii de vin
2 coloade de grâu
2 coloade de orz
2 poloboace miere
500 aspri pentru cheltuială
100 aspri pentru tămâe.

Ştefan voevod ‹m. p.›

Arh. St. Buc., ms. 543, f. 2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

[1]) omis în orig.
[2]) a fost scris întâi 1, apoi corectat în 2.

223

1613 (7121) Iunie 22, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Mălai aprod din Brătiani, să fie tare şi puternic cu această carte a domniei mele a ţine şi a apăra dreapta sa ocină şi dedină, jumătate din satul Jărdeni, din ţinutul Dorohoi.

Călugării dela mânăstirea Pandocrator să nu aibă nicio treabă cu partea lui, nici cu vecinii lui, până când nu vor înfăţişa ei uricele şi diresele. Iar când îşi vor aduce diresele pe acel loc, să aibă el a se întreba de faţă, cu călugării.

Aceasta scriem. Altfel să nu fie, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

In Iaşi, în anul 7121 ‹1613› Iunie 22.

Insuşi domnul a poruncit.

Arhip ‹a scris›.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fond Spiridonia, IX/14.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1839.

224

1613 (7121) Iulie 5, Beleceni.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată s'au pârît de faţă înaintea domniei mele Dragotă fost vornic şi cu Păcurariu din Cârlige, cu Popoţea diac din Bârjoveni, pentru a treia parte a satului Bodeşti pe Bistriţa.

Deci Popoţea diac a rămas pe Dragotă şi pe Păcurariu pentru a treia parte a satului Bodeşti şi a adus un ispisoc de cumpărătură ce a avut bunicul lui, Danciul pârcălab, de cumpărătură dela Nastea, fiica lui Stanciul Roşcă, din ispisoc de cumpărătură dela Petru voevod cel Bătrân pe a treia parte a satului Bodeşti.

Deci Popoţea să aibă a stăpâni acea a treia parte a satului Bodeşti, iar Dragotă şi Păcuraru să nu mai aibă a se pârî sau să dobândească acea a treia parte a satului Bodeşti, niciodată în veac, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Beleceni, 7121 ‹1613› Iulie 5.

Insuşi domnul a poruncit.

Ion ‹a scris›.

Acad. R.P.R., XXXII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată. Scrisul a fost întărît peste litere, de o mână foarte stângace.

225

‹1613 Septembrie 1 — 1614 August 31› 7122.

† Pătraşco Başotă şi Andreica spătărel şi Ionaşco diac şi Efrim păhărnicel şi popa Ion din Vârtop mărturisim cu acest zapis al nostru, că a vândut popa Ionaşco din Bodeşti, fiul Măriicăi, un Ţigan de moştenire, anume

Procopie, fiul Măriicăi Ilcoae. Acesta l-a vândut fratelui nostru, Nechita diac, pentru zece ughi galbeni şi i-a plătit tot deplin dinaintea noastră.

Şi pentru mai mare credinţă, am pus şi peceţile noastre la acest zapis. . . [1]).

Eu însumi, Pătraşco Başotă, am scris în anul 7122 ‹1613—1614›.

Pătraşco Başotă ‹m. p.›

Eu popa Ionaşco am scris ‹m. p.›

Eu popa Ion ‹m. p.›

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fond Spiridonia, XXX/27.
Orig. slav, hârtie, două peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1845.

226

1613 (7122) Septembrie 1.

† Adecă eu Silişte, feciorul lui Crucian [2]), nepotul Pepelii izbaşci, scriem şi mărturisim, cu depreună cu femeia mea, de nime siliţi, nice nevoiţi, nice îndemnaţi, ce noi de bună voia noastră, am dat şi am vândut sv‹i›ntei mânăstiri Besărecanilor a noastră dreaptă ocină şi moşie, ce iaste la Putna, în gârla din gios, săliştea ce să cheamă Romăneştii, cu tot vinitul, în câmpŭ şi într'apă şi totŭ locul.

Şi ne-au datŭ părinţii dela Besărecani 50 de oi, dela Dumitraşco stolnicul, şi o iapă cu strâjiiaş şi cu mândză, iară eu le-am datŭ şi uricul pre mâna călugărilor, să le fie lor dreaptă ocină şi moşie, iară neme de feciorie noştri sau de nepoţii noştri, să n'aibă treabă a să amesteca peste da[a]nia noastră. Iară cine să va amesteca, să fie ncertat.

Şi această tocmală s'au făcutŭ în casa Lupului Zbârcei, denaintia Pepelii izbaşei şi denaintea vătahului Scântee *şi fiul lui*, Vasilie, şi Mihâilă Barzul şi Sima şi a mulţi oameni buni, bătrâni şi tineri, ca s‹ă› să ştie.

Şi de mai mare credinţă, ne-am pus peceţele şi dégetele pe această scrisoare, să să ştie.

Anul 7122 ‹1613› Sep‹tembrie› 1 *zile* [3])

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XV/5.
Orig. rom., hârtie, trei peceţi aplicate.

227

1613 (7122) Octombrie 1, Hârlău.

† Pavel episcop de Roman şi Athanasie episcop de Rădăuţi. Dăm ştire cu această carte a noastră că au venit înaintea noastră egumenul şi soborul sfintei mânăstiri Săcul şi s'au jeluit asupra unui Ţigan al sfintei mânăstiri

[1]) loc rupt în orig.
[2]) corectat « Cruban ».
[3]) data adăugată cu altă cerneală, de altă mână.

Putna, anume Eremia şi astfel au spus că acest Ţigan, Eremia, a ucis un ţigan al Săcului, precum şi însuşi Eremia Ţiganul a mărturisit înaintea noastră.

Deci noi am judecat să fie Eremia Ţigan al mânăstirii Săcul în locul celui ucis. Iar egumenul sfintei mânăstiri Putna şi soborul au rămas după judecata noastră şi au dat şi au lăsat după judecata noastră.

Pentru aceasta, cum am judecat, am făcut şi mărturie. Pentru aceasta scriem.

Scris în Hârlău, anul 7122 <1613> Octombrie 1.

A iscălit marele logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Secu, I/2.
Orig. slav, hârtie, două peceţi aplicate.
Cu o trad. rom.

228

1613 (7122) Octombrie 20, Ciabrău.

† *Adică eu* Ionaşco *mare* vornic *de ţara de jos* mărturisim cu această carte a noastră şi cu toţi curtenii, slugi domneşti de [1]) ţinutul Vasluiului, carii ne-am prilejet la Ciabrău, cându au grăit Dumitru Robul şe au luat 2 cai a lui Lazor Drule de Glodeni şi arme şi hain<e>, preţ de altu cal şi au dzis, c<ă>ndu s'au dus cu Tătarâi, că nu va mai vini.

Şi au dat-o ş<i> toată moşie şi tot locul din sat din Gloden<i> la c<ă>mpu şi fânaţ şi vatră de sat şi grădin<i> şi pomeţi, cu tot venitul, să-i fie lui Lazor Drulia [2]) driaptă ocină şi moşie.

Şe am fost de faţă cu dumnelui vornecul la Ciabr<ău că> [3])ndu au grăit Dumitru şi s'au dus cu Tătarăi. Şi l-au întrebat ce i să vine, el au dzis: den a treia parte a cincia parte den stâlpul den miljoc.

Şi la ces<t> zapis s'au prilejit: Udre de Pribeşti şi Pătraşco hotnug şi Gheorghiţ<ă> de Ciucărlieşti şi Simion *de acolo* şi Davidu de Ne<a>mţu şi multe slugi a mării sal<e> a domnului nostru, ne-am prilejit la această tocmal<ă> de-<a>m vădzut cu ochii noştri această tocmal<ă>.

Şi pentru mai mare credinţa ne-m pus şi peceţil<e>, ca să să ştie.

† *In* Ciabrău, v<ă>l<ea>t 7122 <1613> Oc<tombrie> 20 *zile*.

Eu Ionaşco *mare* vornic.

† Udre

† Pătraşco

† Gheorghiţă

† Simion

† Davidu

Acad. R.P.R., XLI/39.
Orig. rom., hârtie.

---

[1]) «ne» în orig.
[2]) corectat peste Dumitru, în orig.
[3]) loc rupt în orig.

1613 (7122) Noembrie 5, Hotin.

Adecă eu Vasili şi Anghelina sura feciurui Lupui Goe, nui de bună voia nustră de neme nevoiț‹i›, neci asupriț‹i›, ce de a nustră voe ne-am vândut a nustră dreaptă ocin‹ă› şi muşii la sat la Dolješte ce iaste în ținutul Rumanului, o amu vândut părintelui nustru lui Dumitru Goe fratile tătâne-nustru, pârcălabul de Hotin.

Şi amu vândut o parte ce iaste ‹în› sat spre Sirétu alcas‹ă› dentr'acea bucat‹ă› de luc, a şésea parte de‹n› acest loc, acéia amu ‹dat› dumisali; iar altă parte ce avem iar înpreu‹n›ă la Dolješti, despre Albăia, acéia nu o am vândot, şi acea parte iaste dela pod în sus co vaduri de muar‹ă› pre Albăia şi cu fânaț şi co tot venitul.

Acéa parte de loc păr la Fârțişti, aciasta parte nu s'au vândut ce stă pre loc altor fraț.

Şi aciasta tocmal‹ă› s'au făcut denaint‹e› ‹a› oameni buni în târgu în Hotin, denainte pré Toader Căputici şi Pă . . . . . [1]) Vertepur şi Ionaşco. . . [1]) *dela* Dolješti şi Nacu Căputici. . . [1]).

Deci noi dacă amu văzut tocmal‹a› bun‹ă› întru dânşii şi plat‹a› deplin. . . [1]) 50 de talere bani proşti pré parte a lor aşéşte despre ‹Si›rét. . . [1]) şi derése domneşti.

Şi pentru credința amu pos şe pecetea cu Dumitraşco Goia pâr‹că›labul de Hotin co alți frați ce s'au prelejit de faț‹ă› la t‹oem›eala no‹a›stră ca să se ştie.

In Hotin anul 7122 ‹1613› Noe‹m›vrie 5.

Arh. St. Buc., condica m-rii Dolješti, nr. 648, f. 17.
Orig. rom., hârtie, 7 peceți închise.

230

1613 (7122) Noembrie 5, Roman.

‹† Ştefan› voevod, din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Scriem slugilor ‹noastre pâr›călabilor de Roman şi şoltuzului şi pârgarilor de acolo. Cum veți ‹vedea această› carte a domniei mele, voi să aveți a lăsa foarte în pace ‹pe posluşnicii› sfintei episcopii de Roman de toate angheriile şi de podvoade. . .[1]) de cai de olac şi de toate angheriile mărunte câte. . . [1]), ci numai să aibă a da dabila lor, ‹cât sunt› scrişi în catastih. Iar pentru altele întru nimic ‹să nu› cutezați să-i turburați înaintea acestei cărți a noastre.

[1]) loc rupt în orig.

Scris la Roman, anul 7122 ‹1613› Noembrie 5.
† ‹Domnul› a poruncit.
† Ştefan voevod ‹m. p.›
† Marmure ‹a scris›.
‹Pe verso, contemporan:› Pentru posluşnici.

Acad. R.P.R., LXI/20.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

231

‹1613, înainte de Decembrie 3›.

Tălmăcire de pe zapesul vechiu scris în limba sârbască.

Adică eu Gavril Bălici aprod şi fratele meu Lupul Bălici şi Vasăle deiacul şi Gheorghie şi sora noastră Ethinca, fii‹i› lui Dumitru, nepoţi de fii a‹i› Anesii, prestrănepoţi a‹i› lui Dragoş Rotompan, prin aciasta înştiinţăm că noi de nimine săliţi, nici asupriţi am vândut a noastră dreaptă ocină şi moşii den priveleghie de întărătură ci-au avut strămoşul nostru Dragoş Rotompan dela Alecsandru v‹oe›v‹o›d şi den ispisocul de giudecată ci am avut noi însuş dela Costanden v‹oe›v‹o›d, giumătate de satul Bojienii şi cu lazuri şi cu prisacă şi cu livezi şi cu loc de cosăt fănaţu şi cu vadu de moară în Bărlăzăl şi cu răvnic cu peşti ci esti în vârvul Bărlăzălului în ţinutul Vasluiului.

Pe aceiaş noi am vândut-o nepotului nostru de frate [1]) lui Mera Marmură uricariul. . . [2]) drept 121 taleri.

Pe acest de mai sus giumătati de sat Bojienii şi cu lazuri şi cu prisacă şi cu livezi şi cu moară şi cu loc de cosăt fănaţi şi cu râmnic cu peşti pe care noi însuşi li-am cumpărat pe acei bani 121 taleri.

Şi zapesul ci am avut dela Costantin v‹oe›vod, cu care ne-‹a›m giudecat cu Văsăli comisul şi cum i-am întorsu noi mai sus arătaţii bani şi acel ispisoc i l-am dat în mâinile nepotului nostru de frate [1]) lui Mera Marmură uricariul.

Drept aceia, ca să-i fie lui şi dela noi dre‹a›ptă moşii cu tot vinitul. Şi altul să nu să amesteci înnainte acestui zapes al nostru.

Şi la aciastă tocmală au fost faţ‹ă› ficiorii lui Gheorghie şi Leonte *din* Cuci şi Zaharie den Mărmureni şi Iezechiil monahul. . . [2]) şi popa den Dumbravă den Crăciuneşti. Şi Ioan şi Toader şătrariul şi Dumitraşcu deiacul şi Pătraşcul. ficiorii lui Sava den Prăjăşti.

Şi am scris noi şi pecetili ne-‹a›m pus ca să să ştii.

Şi au ‹fost› faţi Grigori *fost* vor‹ni›c şi Ogrejanul precum toţi banii mai sus arătaţi s'au dat în mâinile vânzătoriului.

---

[1]) peste « frate » corectat cu altă cerneală « văr ».
[2]) loc alb în text.

Din limba sârbască am tălmăcit eu, Ioan Stamate pitar, în Iaşi la 1825 Mart‹ie› 10.

Arh. St. Buc., Mitrop. Mold., VII/55.
Trad. rom.
Datat după doc. lui Ştefan voevod din 3 Decembrie 1613, ibid., VII/4.

232

1613 (7122) Decembrie 3, Iaşi.

Tălmăcire depe uricu vechiu pe sârbii scris în Eşi de Nebojatco, în vreme lui Ştefan v‹oe›v‹o›d la anul 7122 ‹1613› Dech‹em›v‹rie› 3.

Cu mila lui dumnezău, noi Ştefan v‹oe›v‹o›d, domnu ţării Moldovii. Pentrucă au ‹venit› înnainte noastră şi înnainte boerilor noştri slugili noastri, Gavril Bălici şi fraţii lui, Lupu şi Vasile şi Gheorghe şi sora lor Ethenca, fii‹i› lui Dumitru, nepoţi de fii a‹i› Anesii, prestrănepoţi a‹i› lui Dragoş Rotompan, de a lor bună voi, de nimine îndemnaţi nici săliţi ş'au vândut a lor dreaptă ocină şi moşii den uricul de moşie ci-au avut dela Ilieş v‹oe›v‹o›d şi den uricul de întăritură dela Alecsandru v‹oe›v‹o›d şi din ispisocul [1]) de fierie şi de întoarcere dela Costandin v‹oe›v‹o›d giumătati de sat den Bojieni, ci esti în vârvul Barlăzălului şi cu loc de moară şi cu prisacă şi cu livadă şi cu rămnic şi cu curături şi cu loc de cosăt fănaţi ci esti în ţinut‹u›l Vasluiului.

Pe aceiaş au vândut-o slugii noastri, lui Mira Marmură uricariul, drept una sută cin‹ci›zăci taleri de argint şi li-au plătit toţi deplin acci de mai sus scrişi bani 150 taleri înnainte noastră şi înnainte sfatului nostru, iar pentru acel ispisoc de fierie şi întoarcere dela Costantin v‹oe›v‹od› precum că, încă când trăe Vasăle Vuvlegea i-a întorsu lui hani‹i› şi l-au dat în mănu‹le› lui Mira Marmură uricariul.

Drept aceia, ca să-i fie lui şi dela noi uric şi moşii şi cumpărătură cu tot vinitul. Şi altul să nu să amesteci.

Insuşi domnul au zis.

Beldiman *mare* log‹o›f‹ă›t au învăţat şi au iscălit.

Din limba sărbască am tălmăcit eu, Ioan Stamate pitar, în Iaşi la 1825 Mart‹ie› 10.

Arh. St. Buc., Mitrop. Mold., VII/4.
Trad. rom.

233

‹1613 Decembrie — 1615 Octombrie›.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării ‹Moldovei. Iată au venit înaintea noastră› [2]) şi înaintea boierilor noştri, Toader sulgerel şi a ‹adus un zapis de mărturie› [2]) dela Buză vătav şi dela Bilaşco nemiş din Morari,

[1]) « Şi din ispisocul », adăugat cu altă cerneală.
[2]) Loc rupt în orig.

că <a cumpărat înaintea lor> o bucată [1]) de ocină dela Crăciun Vivor, din satul Că<căceri, cât i se va>[2]) alege din satul Căcăceri pe Sărata, care este în ţinutul Făl<ciului pentr . . .>[2]) vaci preţuite la treizeci de taleri.

Deci noi văzând <acest zapis de>[2]) mărturie, noi am crezut şi deasemeni şi dela noi am dat <şi am întărit slugii noastre Toader> [3]) sulgerel acea mai sus scrisă parte, ca să-i fie şi dela noi <uric cu tot venitul. Şi altul să nu se> [2]) amestece

Scris la . . . [2])

Domnul a spus.

Beldiman mare logofăt a învăţat <m. p.>

Acad. R.P.R., CCXXIV/24.

Orig. slav, hârtie, rupt, o treime lipsă, pecete aplicată.

Datat după Nechifor Beldiman mare logofăt.

234

1613 (7122) Decembrie 17, Iaşi.

Tălmăcire în limba moldoviniască depe uric vechiu sărbăscu dela Ştefan v<oe>vod din anul 7122 <1613> Dechemv<rie> 17, scris în Eşi de Marcu.

Noi Ştefan v<oe>vod, cu mila lui dumnezău, domnu<l> ţării Moldovii. Iată au venit înnainte noastră şi înnainte tuturor boerilor noştri ai Moldovii Pavăl şi frate-său Toader, ficiorii Armencii şi rudele lor Vasili, ficior lui Dumitru, şi rudele lor Mihail şi soru-sa Nastasăia, ficiorii Maricăi şi rudele lor Iachim, ficioru<l> Anghelinii şi rudele lor Naste şi sora ei Agafiia, fetele Tudosii, toţi nepoţii Armencii, strănepoţi lui Vlaşin, de a lor bună voia, de nimi siliţi nici asupriţi şi au vândut a lor diraptă ocină şi moşii dintr'a lor drepte dresuri de cumpărătură ci-au avut strămoş lor Vlaşin dela bătrânul Ştefan v<oe>vod, din giumătati de sat Sămaşcanii, a opta parte, ce este. . . [3]) în ţin<u>t Orheiului, pe acciaşi ei au vândut-o cinst<it> credincios boerului nostru, dumisali Beldiman marile log<o>f<ă>t, drept 80 taleri de argint. Şi le-<a> plătit lor deplin acei bani mai sus arătaţi 80 taleri de argint denainte noastră şi denainte a tot sfatul nostru.

Deci noi, văzându a lor de bună voia tocmală şi plată deplin, aşizdere şi dela noi i-am dat şi i-am întărit cinst<it> credincios boeriului nostru, mai susnumitului Beldiman marile log<o>f<ă>t dintr'acé giumătate de sat Samaşcanii, a optule parte.

Drept aceia, să-i fie lui şi dela noi uric şi cumpărătură cu tot venitul.

Şi altul să nu să amestici.

Insuşi domnul a poroncit.

Balş log<o>f<ă>t au iscălit.

S'au tălmăcit de Ioan Stamatii *fost mare* pit<ar>, în Eşi la 1808 Mart<ie> 7.

Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, CXLVII/3.

Trad. rom.

[1]) «bucata» aşa în orig.

[2]) loc rupt în text.

[3]) loc alb în text.

235

1613 (7122) Decembrie 19, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului şi la tot soborul dela sfânta mănăstire numită Beserecani, unde este hramul sfintei blagoveştenii a născătoarei de dumnezeu, pentru aceea ca ei să fie tari şi puternici cu această carte a noastră, să stăpânească şi apere hotarul satului sfintei mănăstiri, care se numeşte Troiţa, care este în ţinutul Neamţului, pe unde a hotărnicit credinciosul nostru Vasile spătar.

Pentru aceea, să fie hotarul acelui mai sus scris sat, cu tot venitul, sfintei mănăstiri. Şi altul să nu se amestece, niciodată, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7122 ‹1613› Decembrie 19.

Însuşi domnul a poruncit.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, IV/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată. Partea de jos a actului cu numele logofătului şi a gramaticului, ruptă, lipseşte.

Cu o trad. rom. din 1843.

236

1613 (7122) Decembrie 19.

Suretiu di pe hotarnica ce au hotărâtu Vasile Bociulesc‹u› spătar mare şi cu mulţi oamen‹i›, începându-se hotarul satului anume Troiţa, şi cu doao vaduri de moară în Cracău, din malul Cracăului, din gios de satu, din Piciorul Ulmilor, pe lângă hotarul Ivăneştilor şi trece dreptu piste Bahnă, la un ulmu, la Capu Piscului, iară de acolo dreptu la un stâlpu de piatră, iară de acole dreptu la altu stâlpu, spre hotarul Iucaşului şi de acolo dreptu locul până la hotarul Jideştilor, la unŭ stâlpu aproape de Movila Crăpată sau Inginmânată, iară de acole locul dreptu, pân‹ă› la Lacul Rău, la un stâlpu.

De ‹a›ci dreptu la Puţu lui Lazar, iară de acole, pi din sus de Băhniţe, în sus dreptu locul, pe după Movilă, la un stâlpu, de ‹a›ci la un piscu înaltŭ, într'u‹n› stâlpu de cătră Roşcior, iarŭ în dreptu locului ce trece printr'o bahnă, pi din sus de Ţigăneşti, la un stâlpu şi dreptu piste hotarul Dăneştilor, ci mergi la un stâlpŭ, aproape de Fă‹n›tâna Sinecăi, iarŭ de acolo drumu în sus, până la podu lu Nechifor, iarŭ de acole iarŭ drumu în sus, până la moara veche, la Rădana; de ‹a›ci piste Rădeana, dreptu până în apa Cracăului şi Cracău în gios.

Atâta este totŭ hotarul satului Troiţi.

Let 7122 ‹1613› Dec‹embrie› 19.

Şi s'a tălmăcitu de dascălul Evloghi.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, IV/13.

Trad. rom. din sec. XVIII.

1613 (7122) Decembrie 20, Iaşi.

Noi Ştefan voevod, cu mila lui d<u>mnezeu, domn pământului Moldaviei, iată au venit înnaintea noastră şi înnaintea boerilor noştri ai Moldaviei sluga noastră Elisei, pah<a>r<nic> şi vărul său Grosul şi frate-său Grigorie, şi surorile lor: Sora şi Ioana şi Sasca şi Dumitra, fii ai lui Ion, şi vărul lor Gheorghie şi sora lui An[u]a, fii a lui Niagul, toţi nepoţi a lui Poiană şi au părit de faţă, înnaintea noastră, asupra lui Cazanu, *fiul lui* Nastea, nepot lui Cazanel, pentru a patra parte din satul Helevii, ce iaste pe Tazlău, în ţinut Trotuşului.

Şi într'acest chip au arătat înnainte noastră că ar fi vândut moşul său, Cazanel, a patra parte de ocină, partea moşului lor, a lui Poiană, din satul Helevii, lui Toma şi soţei lui, Devei, drept optzeci de zloţi tătăreşti, în zilele bătrânului Petru v<oe>v<o>d, fără ştirea moşului lor.

Iar Cazan, *fiul lui* Nastea, nepotul lui Cazanel, au arătat că ar fi vândut moşul său, Cazanel, driapta sa parte, a şasea p<a>r<te> din satul Helevii.

Iar noi, cu tot svatul nostru, i-am giudecat pr<e> dânşii după pravila pământului şi am văzut uric de cumpărătură ce au avut Toma şi soţiia sa, Deva, dela bătrânul Petru v<oe>v<o>d şi n'au fost vândut chiar partea sa, ci au fost vândut partea sa şi partea a lui Elişei şi a fraţilor lui, a patra parte din sat Helevii.

Şi dar noi, dacă am văzut că el au avut uric de cumpărătură şi de atâta vremi, nu am vroit a-l strica, ci am aşăzat pravilă slugilor noastre, lui Elisei şi fraţilor săi, a priimi ocină pentru ocină a şasa parte din satul Poianei, partea moşului său Cazanel, ce iaste pe Tazlău, în ţinutul Trotuşului, pentru că am socotit cu toţi ai noştri[i] boeri, că ar fi deopotrivă ocină pentru ocină, pentrucă în satul Helevii sânt cele mai bune vaduri de mori, iar în satul Poianei sânt şapte pive mai mult.

Şi dar sluga noastră Elisei şi cu toţi fraţii săi, ei s'au îndreptat şi ş'au pus loru-şi ferie 12 zloţi, în visteriia noastră, iar Cazan, *fiul lui* Nastia, nepotul lui Cazanel, el s'au dat rămas dinnaintea noastră [şi dinnaintea noastră] şi din toată pravila noastră.

Pentru aciasta şi dela noi am dat şi am întărit slugii noastre, lui Elisei şi fraţilor lui, aciastă de mai sus zisa, din tot satul Poianei a şasea parte, ca să le fie şi dela noi ocină şi moşie, cu tot venitul şi de acum înnainte să nu aibă mai mult a părî Cazan asupra slugii noastre Elisei şi asupra fraţilor lui, într'aciastă pricină, dar nici să să folosească niciodineoară în veci, împotriva aceştii cărţi ai noastre.

Scris în Eşi, la let 7122 <1613> Decv<rie> 20.

Domnul au poroncit.

Beldeman log<o>f<ă>t.

Marmure <a scris>.

S'au tălmăcit de pre limba sârbască di pe orighinal, din cuvânt în cuvânt, la anul 1833 Mai 6, de mine Hrisant ieromonah, în m<ânăstirea> Goliia.

Duh<o>vnicească dicasterie a mitrop<o>li<ei> Moldaviei.

Viind şi faţ<ă> iscălitul mai sus ieromonah<u>l Hrisant în aciastă dicasterie şi adeverind şi prin viu grai că tălmăcirea aciasta întocma cu orighinalu sârbesc iaste, s'au înredinţat cu iscăliturile asesorilor dicast<e>rii, după cerirea ci s'au făcut, la anul 1833 Maiu 29 zile, Iaşii.

Nicolai iconomu
Antonie iconomu
Teodor iconomu
Costantin iconom

Arh. St. Iaşi, XCV/I
Trad. rom.

238

<1613 Decembrie — 1614 Ianuarie> 23 7122, Iaşi.

Suret de pe ispisoc sirbesc dela Ştefan v<oe>vod, din leat 7122 <1613—1614> . . . [1]) 23.

Precum au venit înainte noastră şi înainte sfatului nostru Arsenie şi frate-său Cozma şi alte rudenii a lor şi au pârât pe sluga noastră Gligorie Şchcianul, pentru o jirebie de sat din Oboroceni, aşa ei zicând, precum nu le-au plătit lor deplin.

Iar cel de mai sus zis, Gligorie, au zis că le-au plătit lor deplin.

După acéia, ei s'au înpăcat şi s'au tocmit dinnainte noastră şi dinnainte sfatului nostru, ca să mai dea lor Gligorie patru taleri la ziua sf<â>ntului m<u>cinic Theodor Tiron. Şi aşa ei, de a lor bună voe, s'au apucat dinnainte noastră: cine dintru dânşii sau din neamul lor ar scorni vreo pricină pentru aceastia, unii ca aceia să dea porţii noastre şase boi, gloabă.

Aşa să s<e> ştie. Ş'altul să nu s<e> amestece peste această carte a noastră.

S'au scris în *Iaşi*.

S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi, 1789 Iulie 11.

Acad. R.P.R., CXII/4.
Trad. rom.

Răstimpul de luni s'a socotit în legătură cu sărbătoarea sf. Teodor Tiron, fixată în calendarul ortodox la 17 Februarie, şi cu momentul când domnul este revenit la Iaşi, după campania făcută din porunca Porţii în Transilvania împotriva lui Gabriel Báthori.

[1]) loc alb în text.

‹1614 — 1615›

7245 ‹1737› Mai 28. Suretu de pe alt suretu scris de Tănas‹e› Măcărescul log‹o›f‹ă›t de taină, di pe altu suretu scos ce-au fost cu slova lui Acsintii Uricariu, ce l-au scos di pi o mărturiia sirbască dela Sturze hat‹man›.

† Sturze hatman şi pârcălabu *al Sucevei*. Iată că au venit denainte noastră, Nădăbaico *fost* vornicu şi cu mari mărturiia ce-au avut ei pre ai săi drepţi şerbi Ţigani, ş'au adus denainte noastră şi dresă ce-au avutu asupra lor.

Deci şi noi, dacă am vădzutu atâte mărturii: Mafteiu vodă şi cu toţi giuzii de Ţigani, aşijderea i-am făcutu această cart‹e› a noastră, pre ai săi drepţi şărbi Ţigani. . . [1]) serişi aici într'această a noastră, anume Duşe cu ficiorii săi şi . . . [1]) Mana cu fămeia şi cu ficiorii lor, . . . [1]) cu fămeia şi cu feciorii lor şi . . . [1]) cu bărbatu şi ficiori şi Radul cu fămeia şi cu ficiori şi Costandin cu fămiia şi cu ficiori, şi Gavril cu fămeia şi ficiori şi Dragovanu cu fămiia şi cu ficiori şi Trofana cu bărba‹tu› şi cu ficiorii lor, şi Băna cu bărbatu şi ficiori şi Simion cu fraţii lui şi cu fămăile şi cu ficiorii lor şi Zahariia cu fămeia şi cu ficiorii lor şi Hilipu cu fămiia şi cu ficiorii lor şi Ivanu cu fămeia şi cu ficiorii lor şi Costi cu fămeia şi cu ficiorii lor şi Andriica cu fămeia şi cu ficiorii lor, şi Dumitru cu fămeia şi cu ficiorii lor, şi Hilipu *cu fratele lui*, Simion cu fămeiia şi cu ficiori şi Stoica cu fămeia şi cu feciori, strănepoţi lui Ivanu şi Lal‹a› cu femeia şi cu ficiori şi Frăsina cu bărbatu şi cu ficiori şi Andreiu cu fămeia şi cu feciori şi Ghiorghii cu fămeia cu feciori şi Păduri cu femeia cu feciori, Mihăilă cu fămeia cu ficiori şi . . . [1]) cu fămii cu ficiori şi Petrimanu cu fămeia cu ficiori şi Isaia cu fămei cu ficiori şi Marcul cu fămei cu ficiori şi Sirghii . . . [1]) cu fămeia cu ficiorii lor şi Balea [2]) cu fămeia şi cu feciorii lor, nepoţi . . . [1]) şi Tora cu femeia şi cu feciorii lor şi Cunchi cu fă . . . [1]) şi Ionu cu fămeia cu feciorii lor şi Bolde cu fămeia cu feciori lor, şi Costandinu şi Bugula cu fămeia cu feciorii lor, şi Stana cu bărbatu şi ficiorii lor, şi Costanda cu bărbatu şi cu ficiorii lor, pre unul Căsilanu Ştefanu cu fămeia cu feciorii lor, Ivanu cu fămiia, cu ficiori lor şi Siachina cu fămeia cu feciorii lor şi Radul cu fămeia cu feciori şi Corne cu fămeia cu ficiori şi Călina cu fămeia cu feciori şi Perte cu fămeia cu ficiori şi Trosca cu fămei, cu ficiori şi . . . [1]) cu fămei cu ficiori, Malcoci cu fămeia cu fecori şi Bătrâna cu feciorii săi, şi Ionaşco cu fămeia şi Toader cu muerea cu copii şi Drăgălina cu bărbatu şi cu ficiori, Teţul cu bărbatu cu feciorii lor, nepoţii lui Toader Băcăş . . . [1]) nepoţi şi strănepoţi lui Căzanu şi Tudora Forijoaia . . . [1]) Iftimii cu muere, cu copii şi . . . [1]) cu muere cu copii şi Ion cu muerea cu copii . . . [1]), cu bărbatu cu feciorii lor, şi Muia cu feciorii săi, feciorii Tudorii Forijoaia . . . [1]) cu fămeia cu feciori lor, şi Slavu cu fămeia, cu feciori lor şi Faraon cu copii şi Mărie cu ficiori ei şi Guţa ficiori a ei, nepoţi şi strănepoţi Radului, şi Cioban cu bărbatu şi cu fămei, Mihăilă

[1]) loc alb în text.

[2]) corectat peste Banul; nu se vede clar, dacă este Balea ori Balcanul.

şi fraţi-său Toader, cu mueri cu ficiori, Ivanu cu muere cu ficiori şi Costandinu şi Neniul cu mueri cu ficiori şi Toader şi Gligora şi Sav[v]a şi Crăciun, cu mueri cu copii, cari aceşti s'au aflatu a lui drepţi şerbi Ţigani . . . [1]), ca să-ş‹i› isprăvască şi ia şi dresă dela mărie sa domnul.

Let 7272 ‹1767› Fev‹ruarie› 11.

I.-am scos cu ascmini, Ion Popa de divan.

Acad. R.P.R., CXX/23
Copie din sec. XVIII, după trad. rom.
Datat după Sturza hatman.

240

‹1614 — 1615› Ianuarie 3, Iaşi.

† Iată cu Mârzea mare vornic de ţara de sus scriem fiilor noştri, care veţi merge pentru deşugubine în ţinutul Neamţ. Cum veţi vedea această carte a noastră, voi să nu turburaţi satul Iucaşul, care este satul sfintei mânăstiri Galata, pentru o oarecare moarte de om, care s'a aflat acolo pe locul şi hotarul lor, pentrucă am iertat acea moarte de om pentru voia sfintei mânăstiri.

Deci mai mult să nu-i turburaţi. Altfel să nu faceţi.

La Iaşi, Ianuarie 3.

Acad. R.P.R., XLI/26.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Datat după Mârza mare vornic care apare în această dregătorie la 30 Martie 1613.

241

1614 (7122) Ianuarie 14, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri moldoveni mari şi mici rugătorii noştri dela sfânta mânăstire Moldaviţa şi s'au jeluit înaintea noastră cu mare plângere şi astfel au zis înaintea noastră că au avut ei un hotar la satul Săsciori, asuprit de Udreşti şi l-au schimbat ei cu mânăstirea Simtilia şi l-au dat ei acel hotar, care le-a fost asuprit.

Deci domnia mea şi cu întreg sfatul nostru nu le-am putut alege altfel, ci le-am făcut carte la Iachim ureadnic de Suceava, ca să strângă ei oameni buni şi megiaşi de prinprejur şi să socotească foarte bine pe unde a fost hotarul cel vechiu, pe unde a hotărnicit Tăutul şi a pus semne şi pietre scrise.

Şi astfel a făcut el şi a strâns mulţi oameni buni şi boieri şi slugi ale domniei mele şi au umblat pe acel hotar şi au aflat ei acele semne şi acele pietre scrise, pe vechiul hotar şi au făcut şi carte la domnia mea, cum au aflat ei cu sufletele lor.

Domnia mea, dacă am văzut acea carte dela acei boieri şi slugi ale domniei mele că ei au aflat cu dreptate, domnia mea am crezut şi am dat rugătorilor

[1]) loc alb în text.

noştri dela sfânta mânăstire Moldaviţa, unde este hramul blagovesteniei sfintei născătoare de dumnezeu, să aibă ei a stăpâni acel hotar vechiu, pe unde a hotărnicit Tăutul, ca să fie sfintei mânăstiri dela domnia mea, cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a domnii mele.

La Iaşi, anul 7122 ‹1614› luna Ianuarie 14.

Insuşi domnul a poruncit.

† Ştefan voevod ‹m. p.›

Eu Ghianghea logofăt am iscălit ‹m. p.›

Faceţi-le uric.

† Arsenie ‹a scris›.

Acad. R.P.R., LXXXIV/120.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, în parte sfărâmată.

242

1614 (7122) Ianuarie 14, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre pârcălabilor de ţinutul Neamţ. Vă dau de ştire că ni se jeluesc rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul dela sfânta mânăstire Pângăraţi, asupra voastră şi astfel au spus că voi turburaţi satele sfintei mânăstiri şi pe vecinii lor şi luaţi dela ei gloabele mici, vaci şi porci şi alte gloabe.

Pentru aceea, dacă veţi vedea această carte a domniei mele, voi să căutaţi să-i lăsaţi foarte în pace, pentru cele mai sus scrise gloabe mici, ci numai să aveţi să luaţi alte gloabe, ce se fac pentru tâlhari sau alţi făcători de rele, să aveţi să-i pedepsiţi: pentru aceasta şi ce vor fi gloabe mici, domnia mea am lăsat să fie ale călugărilor pentru ciubote.

Astfel scriem, altfel să nu faceţi.

Scris în Iaşi, în anul 7122 ‹1614› Ianuarie 14.

† Domnul a spus.

Marii boieri au învăţat.

† Ionaşco ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Pângăraţi, III/17.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom din 1909.

243

1614 (7122) Ianuarie 15, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri slugile noastre ‹Ma›[1]) nea

[1]) loc rupt în orig.; ‹ Manea › completat după trad. rom. din 1744, Arh. St. Iaşi, CCXXIV/8.

fost pitar şi Tonea vistiernicel şi Drăgan diac şi cu oamenii lor, toţi nepoţii lui Buda <şi> [1]) au pârît pe slugile noastre, Ionaşco şi Dumitru Ponici şi pe toată seminţia lor, toţi nepoţii lui Mihul Ponici şi au zis că au avut bunicii lor, Buda şi Mihul, patru sate, anume: Cerevăceştii şi Şarba şi Ivancicăuţii şi Glodenii. Deci nepoţii lui Buda ei au spus că stăpânesc numai un sat Cerevăceştii, iar Poniceştii stăpânesc trei sate: Şarba şi Ivancicăuţii şi Glodenii.

Deci domnia mea am întrebat pe nepoţii lui Ponici, pentru ce stăpânesc trei sate? Iar ei au zis că un sat din acele sate, anume Şarba, îl au de cumpărătură dela nepoţii lui Buda şi au avut şi direse de cumpărătură şi au spus că le-au pierdut.

Pentru <aceea, domnia mea> [1]) le-am dat zi să jure cu 24 jurători, oameni buni, slugi domneşti, că <au cumpărat> [1]) acel sat şi au şi direse şi le-au pierdut.

Iar când le-a fost lor ziua, ei au venit cu toţi jurătorii şi n'au voit să jure, ci au rămas nepoţii lui Mihul Ponici din toată legea noastră.

Iar nepoţii lui Buda s'au îndreptat <înaintea noastră şi şi-au pus> [1]) ferăe 13 zloţi <la vistieria domniei mele. Şi> să aibă a-şi stăpâni două sate: Cerevăceştii şi Şarba, iar nepoţii lui Mihul Ponici, iarăşi să stăpânească Glodenii şi Ivancicăuţii.

Iar dacă vor fi în hotarul acelor patru sate vaduri de moară, să le fie lor toate pe din două şi la câmp şi la pădure şi din tot venitul, tot să le fie pe din două. Şi de acum înainte mai mult să nu aibă a se mai pârî pentru această pâră niciodată în veci, înnaintea acestei cărţi a noastre.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7122 <1614> Ianuarie 15 [2]).

Domnul a poruncit.

Beldiman mare logofăt a învăţat <m. p.>

Acad. R.P.R., CCXX/35.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. la Arh. St. Iaşi, CCLXXIV/9.

244

1614 (7122) Ianuarie 15, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem domnia mea slugilor noastre, marilor vătagi din ţinutul Sucevei şi vă dăm ştire că ni s'au jeluit rugătorii noştri, egumenul şi tot soborul dela sfânta mânăstire a Galatei. Şi astfel au spus că au acolo un sat anume Vâlceştii pe Siret şi îi turburaţi pentru muncă şi podvoade şi îi globiţi fără nicio vină.

[1]) loc rupt în orig.
[2]) data este rasă şi se citeşte cu greutate.

Pentru aceasta, cum vedeţi această carte a domniei mele, voi să-i lăsaţi foarte în pace, să nu ne lucreze nicio muncă şi nici pentru podvoade să nu îndrăzniţi a-i turbura şi bucatele lor să nu se tragă pentru alte sate.

Şi pentru gloabe, deasemeni să nu-i globiţi, pentru uciderі şi furturi, şi nici să aveţi a-i prăda, fiindcă domnia mea i-am iertat, să fie pentru îmbrăcămintea rugătorilor noştri. Numai dacă se vor găsi unii răufăcători, iar voi să aveţi a-i lega pe cei cari vor fi vinovaţi. Iar vecinii sfintei mânăstiri să fie foarte în pace de toate câte am spus mai sus.

Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească a-i turbura înaintea cărţii domniei mele.

Scris la Iaşi, în anul 7122 ‹1614› Ianuarie 15.

Însuşi domnul a spus.

Marii boieri au învăţat.

Ionaşco ‹a scris›.

Acad. R.P.R., XLVI/147.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

245

1614 (7122) Ianuarie 15, Păuşeşti.

† Adecă eu Solonca, fata Vlădicăe cé au fost pitar, însâmi pre mene mărturisescu cu cest zapis al meu cum am vă‹n›dut de bună voca mea o prisacă cu casă şi cu tennic [1]) şi cu pométe, ce éste în hotarul Oneştilor, de bună voca mea, de nimene îndemnată, a mea dreaptă ocină [cină] şi cumpărătură, Neanului diiac, déreptu tréidzeci şi cinci de taleri.

Şi ispisoce ce-amu avut, de cump‹ă›rătură, încă li-am dat Neanului diiacŭ, dinain‹n›te a mulţi omeni buni, dinain‹n›tea lui Drăgan păh‹ăr›nicel di Scubenţéni şi dinai‹n›tea lui Gheorghie uşerél de-acolea şi dinai‹n›tea Irimiei Murguleţ de Păuşeşti şi dinai‹n›tea lui Vasilie visternicel de Scubiaéni. Amu fost într'această tocmală; Şi mai mare mărturie de ne ‹am› [2]) pus peceţile noastre.

Şi eu popa Căpriianŭ amu scrisu, ca se se ştie.

† *Scris la* Păuşeşt‹i›, *în anul* 7122 ‹1614› Ghenar 15.

† Şi eu popa Simion de Toderéşti am fost în ceastă tocmală ‹m. p.›

† *Eu* Iremia Murguleţ *am iscălit* ‹m. p.›

Acad. R.P.R., CXXXVIII/6.
Orig. rom., hârtie, patru peceţi inelare aplicate.

[1]) în loc de ‹ temnic ›.
[2]) omis în orig.

1614 (7122) Ianuarie 21, Iaşi.

Iată dar noi, Gheorghie Balşe al doilea logofăt şi Necoară mare armaş şi Gheanghia vornic de gloată şi Gheorghie vornic şi Pârvan vornic şi Simion mare şetrar şi Ionaşco Jora fost ceaşnic şi Stoica fost armaş şi Dumitru Sculeş şi Gnaşco Cucorea [1]) şi Ionaşco Cujbă şi Ion Hăugul şi Ionuţ Dodun din Hâlceni mărturisim cu această scrisoare a noastră că a venit înaintea noastră Lupul, fiul lui Draghin, nepotul Călinii, strănepotul lui Ion, de bunăvoia lui şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină din uricul, pe care l-a avut străbunicul lui, Ion, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de întărire, pe care a avut-o dela Ianeul voevod, a şasea parte din jumătatea de jos a satului Vlădeni pe Jijia şi cu <parte din> [2]) vadul de moară pe Jijia, ce este în ţinutul Hârlău.

Aceasta a vândut-o vărului său, Arsenie Nebojatco, pentru treizeci taleri de argint.

Şi iar a venit înaintea noastră Anna, fiica Tofanei, nepoata Micăi, strănepoata Parascăi şi răstrănepoata lui Mihul, de bunăvoia ei şi a vândut ocina şi dedina ei dreaptă din aceste privilegii, însă din jumătatea de sus a acestui sat, Vlădeni şi cu parte din vadul de moară pe Jijia, jumătate a şaptea parte din jumătate. Aceasta a vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco pentru cincisprezece taleri număraţi.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră Nistor şi Nacul şi Marica, fiii lui Platon, nepoţii lui Pântea, strănepoţii Parascăi, fiica lui Mihul, iarăşi de bunăvoia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină din aceste privilegii, din aceeaşi jumătate a satului Vlădeni, jumătate, a şaptea parte din jumătate şi cu parte din vadul de moară. Deci au vândut mai sus scrisului Arsenie Nebojatco pentru douăsprezece taleri număraţi.

Şi întru aceea, deasemenea a venit înaintea noastră Arsenie comişel, fiul lui Tomşa, nepotul . . . [3]) strănepotul Tudorei şi răstrănepotul Parascăi, fiica lui Mihul cel bătrân, de bunăvoia lui şi a vândut dreapta lui ocină şi dedină, toată partea bunicei lui, Tudora, deasemeni jumătate a şaptea parte din jumătatea de sus a satului. Aceasta a vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco, pentru zece taleri număraţi.

Deci noi am văzut că i-a plătit toţi banii gata şi i-au luat toţi dela Arsenie Nebojatco.

Pentru aceea şi noi văzând tocmeala lor de bunăvoie <şi> [4]) plata deplină, am făcut şi dela noi această carte a noastră lui Arsenie Nebojatco să-i fie de credinţă şi de mărturie şi să-şi întărească şi cu direse domneşti după această

---

[1]) numele «Cucora» a fost scris imediat între rânduri de aceiaşi mână.

[2]) loc rupt în orig.

[3]) loc alb în orig.

[4]) omis.

scrisoare a noastră. Şi peceţile noastre le-am pus la această scrisoare a noastră. Şi înşine cu mâna noastră am scris sub această scriere.

Şi eu, Cernat fost logofăt, am scris cu mâna mea, să se ştie.

In Iaşi, în anul 7122 ‹1614› Ianuarie 21.

Balşe logofăt

Necoară mare armaş

Simion mare şetrar

A. . .[1]) vornic ‹m. p.›

Parvana vornic ‹m. p.›

Ionaşco Jora.

Stoica armaş

Dumitru Sculeş.

Ionaşco Cucora.

‹Pe verso, contemporan:› Cumpărat din partea de sus ‹din› Vlădeni, dela boieri.

Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, XXXIII/14.
Orig. slav, hârtie, cu 11 peceţi aplicate.
Cu o copie slavă şi o trad. rom., ibid.

247

1614 (7122) Ianuarie 29, Todereşti.

† Adec‹ă› eu, Odochiia, giupânesa Vlădichi pitarului şi cu fiia noastră cu Solomca, înşine mărturisim pre noi, ce cestŭ zapis al nostru,cum amŭ vândut, de bun‹ă› voia noastră, a noastră dereaptă ocin‹ă› şi cumpărătur‹ă› ce-am ‹a›vut noi în sat Oneşt‹i›, ce-‹a›m cum‹pă›rat dela Drăghici, parte‹a› lui to‹a›tă, iar lui Drăghici i-au fostŭ cumpăr‹ă›tur‹ă› dela Brahăş, parte lui to‹a›tă şi am vândutu-o lui Drăguşan diiac şi Neniului ce-‹a›u fostu părcălab la ţinutul Iaşilor, derept 26 de taleri.

Şi la cest‹ă› tocmal‹ă› au fostu oameni ‹b›[1])uni: Condrea vis‹tiernicel› de Oneşt‹i› şi Ilea den Ceterău‹i› sul‹ger› şi Vasilie den Scobenţeni vis‹tiernicel› şi Ionaşco com‹is› den Todereşt‹i› şi Bolaşco de colea şi popa Simion den Todereşt‹i› şi Floriţa med‹e›l‹nicer› de colea şi alţi omeni buni şi mulţi megiiaş‹i›.

Şi această tocmal‹ă› s'au făcut în casa lui Simion Capşei med‹e›l‹nicer› de Todereşt‹i›. Şi ‹spre› mai mare mărturie am pus ale nostre peceţ‹i›.

Şi eu Eremiia Murguleţ am scris, ca s‹ă› să ştie.

Scris la Todereşti, *în anul* 7122 ‹1614› Ghen‹arie› 29.

Acad. R.P.R., CXXXVIII/19.
Orig. rom., hârtie, cu 5 peceţi inelare aplicate.

[1]) loc rupt în orig.

248

1614 (7122) Februarie 2.

† Iată dar eu, Nicoară uşerel din satul Bobleteci şi sora mea, Stanca, toţi fiii Buscăi şi Odochia, fiica Agafiei şi Marco vistiernicel, fiul Nastei, nepotul Vărvarei şi fratele lui ,Pântea şi Vasile, fratele lui şi sora lui, Anisia, toţi nepoţii lui Nicoară, însine mărturisim cu acest zapis al nostru că am vândut dreapta noastră ocină şi dedină ce am avut, a patra parte, partea din sus, din a patra parte din satul Mădârjeci, ce este în ţinutul Cârligătura, şi deasemeni a patra parte din a patra parte din Văleşeni şi cu poiană [1]) la Micodim pe Sacovăţ.

Aceasta am vândut-o popei Simion din Mădârjeci şi preutesei lui, Părasca şi fiului lor, popa Ionaşco, tot din Mădârjeci, pentru patruzeci şi cinci taleri, bani gata, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bună voie am vândut toţi fraţii împreună şi ne-a plătit popa Simion totul deplin, patruzeci şi cinci taleri, care sunt mai sus scrişi, în mâinile noastre.

Şi la tocmeala noastră s'au întâmplat oameni buni, Bobletec vătah din Bobleteci, şi în casa lui a fost tocmeala, şi de asemeni s'au întâmplat oameni buni: popa Buţurca tot din Bobleteci şi Frăţior păhărnicel de acolo şi Mihail vistiernicel tot de acolo şi Ionaşco diacul din Foleşti şi Donici fiul lui Bobleteci.

De aici înainte, nimeni din neamul nostru sau din fraţii noştri să nu se amestece acolo niciodată în veci, ci să fie dreaptă ocină a popei Simion şi popei Ionaşco şi copiilor lui şi nepoţilor şi la tot neamul lui, care se va alege apropiat cu tot venitul în veci. Şi nimeni să nu se amestece.

La anul 7122 <1614> Februarie 2.

Arh. St. Iaşi, CCCL/138.
Copie slavă din sec. XX.

249

1614 (7122) Februarie 9.

† Din mila lui dumnezeu, noi Io Ştefan voevod Tomşevici, domn al ţării Moldovei. Facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor celor ce o vor vedea sau o vor auzi cetindu-se că acest adevărat şi credincios boier al nostru, pan Ianachie marc postelnic, ne-a slujit adevărat drept şi credincios.

De aceea, văzând dreptcredincioasa lui slujbă către noi, domnia mea m'am milostivit şi l-am miluit cu deosebita noastră milă şi i-am dat un sat anume Stolniceni pe Gârlă, în ţinutul Iaşilor, care sat a fost al lui Vasilie Stroici, ca să-i fie lui dela noi danie şi miluire de vislujenie şi ocină cu uric dela domnia mea cu toate hotarele lui şi cu toate veniturile care i s'au hotărnicit, pe unde a stăpânit

[1]) « poiană », aşa în text.

Vasilie Stroici, lui şi copiilor lui şi întregului său neam, care i se va alege cel mai deaproape şi neclintit niciodată în vecii vecilor.

Pentrucă acest sat a fost pierdut pentru hiclenie când Vasilie Stroici însuşi s'a ridicat cu alţii ca el şi cu mulţime de Leşi şi Cazaci şi au venit din Ţara Leşească cu sabia asupra domniei mele şi asupra ţării domniei mele şi au făcut mare război cu domnia mea la apa Jijici. Şi i-a dat sprijinitorul dumnezeu sub sabia domniei mele, unde şi semnele oaselor lor stau de faţă ca mărturie veşnică.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi Io Ştefan voevod Tomşevici şi credinţa boierilor noştri.

7122 <1614> Februarie 9.

Beldiman logofăt
Ursul vornic
Mârzea vornic
Dumitru Goia şi Mihalcea pârcălabi de Hotin
Stavrino şi Gheorghie pârcălabi de Neamţ
Diamandi şi Cehan pârcălabi de Roman
Sturze hatman şi portar de Suceava
Diamandi spătar
Insuşi [1]) Enache postelnic
Alexandru vistier
Alexa paharnic
Rusul stolnic
Grigorie Ciolpan comis.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 678.
Copie slavă.

250

1614 (7122) Februarie 13, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Onciul fost staroste şi vatamanilor lui din satul Roşiiaci, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să-şi stăpânească şi să nu lase nicăieri în alte sate pe podanii [2]) lor de acolo, ci să aibă a şedea şi a plăti dabilele lor, cum este scris şi în catastihul dela vistieria domniei mele.

Iar cine nu va voi să plătească acolo unde este scris, să aibă a-i opri tot avutul, până când va sta de faţă înaintea domniei mele.

Şi voi toţi, dăbilari, să nu aveţi a le opri vitele pentru alte sate, numai să aveţi a lua pentru dabilele lor.

[1]) ca beneficiar al actului.
[2]) «podanii», aşa în orig.

Aşa să ştiţi. Altfel să nu faceţi.
Scris în Iaşi, anul 7122 ‹1614› Februarie 13.
Domnul a zis.
Balş logofăt a învăţat.
Tudoran ‹a scris›.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fond Spiridonia, XLII/276.
Orig. slav. hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1794.

251

1614 (7122) Februarie 14, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugii noastre, marele vătah dela ţinutul Dorohoiului. Iţi dăm de ştire ‹că›s'a jeluit această femeie, anume Nastasca şi cu fiul ei, anume Ionaşco Vartic din Petreşti, asupra unchiului lui, Domeşcanul şi asupra altui răzăş [1]) zicând astfel că i-au arat ocina şi dedina din satul Petreşti şi nu au nicio treabă cu ea.

Dacă vei vedea această carte a noastră tu să-i faci lege dreaptă cu ei, cum va fi cu dreptate, să nu-i are ocina.

Iar cui i se va părea strâmbătate, tu să-i dai zi, să stea de faţă înaintea noastră. Altfel să nu faceţi.

La Iaşi [2]) anul 7122 ‹1614› Februarie 14.

Domnul a zis.

Balşe logofăt a învăţat.

Acad. R.P.R., CCCXLVII/30.
Orig. slav, hârtie. pecete aplicată.
O trad. rom. din 1806, ibid. CCCCXLVII/31.

252

1614 (7122) Martie 2, Plopeni.

† Adec‹ă› eu, Ursu Plop den Plopén‹i› şi cu toţ‹i› feciorii miei, ‹mă›[3])rturisim înşine pre noi cu cest zapis al nostru, de nime nevoit şi de nime asuprit, cum amu vândut partea noastră de ocin‹ă› şi moşie ce să va alége den sat den Plopén‹i› nepoţilor miei, lui Nechifor şi Bilacăi şi lui Avram de acolo, dereptu 90 de taleri ban‹i› gata.

Şi aşijderea şi eu, A‹n›dronic Plop, mărturisescu cum amu vândut partea mia de ocin‹ă› şi moşie ce să va alége din satu den ‹Plo›[3])pen‹i›, aşijdir‹ea› lui Nechifor şi Bi‹l›[3])acăi şi lui Avram, derept 30 tal‹eri› ban‹i› gata.

---

[1]) «răzăş», aşa în orig.
[2]) completat după traducerea veche.
[3]) loc rupt în orig.

Aşijdirea şi cu, Gavril Plop, mărturises<cu c>[1])unu amu văndut partea mia de ocin<ă> şi moşii, ce să va alegé, den sat den Plopén<i>, iarăş lui Nechifor şi Bilacăi şi lui Avram, dereptu 30 de t<aleri>[1]).

Şi aşijderea şi eu Nasta<sia> [1]) sora lui Ursu Plop şi a lui Andronic şi a lui Ga. . . [1])escu cum amu văndut partea <m>,[1])ia de ocin<ă> şi moşie ce a. . . . [1]) fraţii miei . . . [1]) ea lui Nechifor şi Bila<căi> [1]) şi lui Avram . . . [1]) tal<eri> banci> gat<a>.

Şi între a. . . [1]) tocmală . . . a. . . sa . . . [1]) de Plopén<i> ş. . .[1]) de Dumén<i> şi . . . [1]) nea . . . [1]) şi Danul de acolo şi Frăţiian de acolo şi . . . [1]) pah<arnic> de Viconlé şi <Dră>[1])guşin de acolo şi Druţul[1]) de acolo şi alţi megiaşi mulţi şi buni de prenpregiur.

Eu Petrica diiac amu scris.

Şi pre mai mare mărturie ne-am pus şi peceţile să să ştie.

Scris în Plopén<i> în anul 7122 <1614> Mart. 2.

Acad. R.P.R., CXCI/132.
Orig. rom. hârtie, rupt, 7 peceţi inelare aplicate.

253

1614 (7122) Martie 15, Ştefăneşti.

† *Adică eu Ştefan, fiul lui Miron, şi cu sora lui*, Soru Aricioe, nepota lui Miron, strănepota lui Vlaico şetrariul şi cu ficiorul meu Cazan şi cu Bosăi, înşine pre noi ştim, ştim şi mărturosim cu cestu zapis şi scrisoarea noastră, cum noi ne-am sculat de bună voia noastră, de nime nevoiţi, nici săluiţi, însă de bunăvoia noastră, deci noi am vândut [2]) dircapta ocină a noastră, din sat din Vlăiciani, din giumătate de sat a treia parte, lui Mănăilă vornicul de Ştefăneşt<i> şi giupănései lui, Anghelina, de-au dat lui Ştefan 4 boi buni dereptu 50 de taleri bătuţi, iar Iricioe cu ficiorii săi au dat 30 de galbăni roşii, ca s<ă> le fie lor ocină şi cumpărătură şi ficiorilor săi, cu tot venitul, ce s'alége în[n] aiasta parte, neschi<m>bat, nici întorsă.

Şi'n aiasta tocmală au fost mulţi omeni buni: Andreica şoltuzul şi cu 12 părgari şi popa Ştefan cel domnescu şi Sava Holbăca şi Duluman ce-au fost şoltuz şi Gorguţa şi Danic şi Ştefan Cocoşca şi Anton ginere-său şi Avram meserciul şi Hilip şi Mancea, ficiorii lui Costin şi alţi mulţi omeni buni dela noi.

Iar pre mai mare credinţă noi am pus peceaţea târgului şi ale nostre, cătră cest zapis, ca s<ă> să ştie.

Şi Sava Obad<ă> au scris cest zapis.

V<e>l<ea>t 7122 <1614> <Martie> 15.

Scris în târgul Ştefăneşti.

Dumitraşco *a iscălit.*

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) « vnădut » în orig.

Eu. . .[1]) *şi am iscălit.*
Bade Bocotco

Acad. R.P.R., XLI/41.
Orig. rom., hârtie, două peceţi aplicate.

254

1614 (7122) Martie 23.

† Suret di pe o mărturie dela Balşe *al doilea* logofăt, den *anul* 7122 ‹1614› Mart‹ie› 23.

Adecă eu, Blăşu al doil‹e› logofăt, mărturesăscu cu această carte a nostră precum au venet înnaente nostră I‹g›nat Ciogole şi cumnatu-său Stratul şi ş'au împărţât însăş‹i› de a lorŭ bun‹ă› voi‹e› to‹a›te moşăile ci-a[a]u ei dentr'a loru zapis.

Şi s'au venit în parte dum‹isale› Ig[u]nat Ciogole ş'a giup‹ă›nesăi sale Sofronei, ginu‹ă›tate de sat dela Manova, part‹ea› den gios, cu veceni, ş‹i› cu ginu‹ă›tat‹e› dentr'amândoâ morile ce săntu la ţănut‹ul› Sorocei şi cu giu‹ă›tat‹e› de sat den Berehoeşti, part‹ea› den gios, cu curţă şi cu veceni şi cu heleşteu.

Iar în parte lui Estratie şi a giupâne‹se›i sale Grozavei, s'au venet iar giu‹ă›tat‹e› de sat dela Manova, part‹e› den sus şi cu giu‹ă›tat‹e› dentr'amândoâ morele ce săntu acolo; iar giu‹ă›tat‹e› de sat de Brehoeşti part‹e› de sus la ţănut‹ul› Eşului şi cu giu‹ă›tat‹e› de sat de Vătă›mani *dela* ţănut‹ul› N‹e›amţului.

Însă dumn‹e›alui Ig[ă]nat Ciogole să n'aibă tr‹e›abă cu ace giu‹ă›tate de sat de Vătămani, numai ca s‹ă› aibă a cosă şi a ara cu plugurile sale, iar descălicătura să nu-ş‹i› facă în vatră.

Care s'au întâmplat de faţ‹ă› şi Saven *mare* sulgeru şi Onciu Beja‹n› *mare* spăt‹ar› şi Cruhuncuo şi Crăciun *mare* stolnic.

Şi Sămeon Cheşcu mrecaru au scres acest suret de pe sărbăi, la let 7273 ‹1765› Mart‹ie› 2.

‹Pe verso:› Pentru moşăc Berehoeştii şi alte scrisori de Ţigani şi de altele, iar ispesocul Brehoeştilor l-am dat la nepot‹ul› Iordache Iuraşcu, cum şi alte ispesoce, iar am dat dum‹i›sale, ca s‹ă› dezbată moşăi catargieşti.

Acad. R.P.R., CLXXII/61.
Trad. rom. din sec. XVIII.

255

1614 (7122) Martie 26, Iaşi.

† Iată dar noi, Gheorghie Balşe logofăt şi Dumitru Goia pârcălab de Hotin şi Simion mare şetrar şi Frăţiman vornic de gloată şi Frăţiman stolnic şi Tintul

[1]) semnătură indescifrabilă în orig.

fost uşar mărturisim şi cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Gligoric pitărel şi fraţii lui Ştefan şi Gavril şi nepoţii lor de frate, fiii lui Cozma, nepoţii lui Trifan şi Părasca şi sora ei Uliana, fiicele lui Gliga şi deasemenea Dronca vătah şi sora lui Cârstina şi fiii lui Simion şi fiii lui Costea, verii lui Boldur fiul lui Cozma, de bunăvoia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi cumpărătură, care a fost cumpărată de tatăl lor dela Vlaicu şi Stana, fiii Mălinei, din jumătatea de sus a satului Vlădeni, din jumătate a patra parte, jumătatea pe Jijia şi cu loc de moară pe Jijia, care este în ţinutul Hârlău. Aceasta au vândut vărului lor Arsenie Nebojatco pentru douăzeci taleri.

«Şi deasemeni» au venit înaintea noastră Gligorie pitărel şi fraţii lui Ştefan şi Gavril, fiii Marici, nepoţii lor de frate Ionaşco Caşul şi Isaico, fiii lui Cozma, nepoţii lui Trifan, strănepoţii Parascăi, fiica lui Mihula, iarăşi de bunăvoia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din uricul pe care l-a avut străbunicul lor, Mihul, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de întărire dela Iancul voevod, din jumătatea de sus a acestui sat, Vlădeni, din jumătate a şaptea parte jumătate.

Aceasta au vândut tot lui Nebojatco uricar pentru doisprezece taleri.

Şi deasemenea au venit înaintea noastră Gligorie pitărel singur de bunăvoia lui şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură din aceeaşi jumătate de sus a satului Vlădeni, jumătate a şaptea parte din jumătate, care această parte o luase cu întoarcere «a banilor» dela Simion Melnic, pe care acesta o cumpărase dela mătuşa lui Gligoric pitărel, dela Drăguţa, fiica Parascăi, nepoata lui Mihul.

Aceasta el a vândut-o iarăşi lui Arsenie Nebojatco pentru patrusprezece taleri.

Şi deasemenea au venit înaintea noastră Dronca vătaf şi sora lui, Cârstina Burdugăncasa şi fiii lui Simion şi fiii lui Costin, Mica şi Ionaşco [1]) toţi nepoţii Nastii, fiica Parascăi, nepoata lui Mihul, iarăşi de bunăvoia lor şi au vândut ocina şi dedina lor, toată partea bunicii lor Nasta, din aceeaşi jumătate a satului Vlădeni, jumătate a şaptea parte din jumătate.

Aceasta au vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco, pentru doisprezece taleri.

Şi iar au venit înaintea noastră Parasca şi sora ei, Uliana, fiica lui Gliga Andreica, fiul lui Grozav, toţi nepoţii lui Toadea, iarăşi de bunăvoia lor şi au vândut dreupta lor ocină şi dedină, din aceeaşi jumătate a satului Vlădeni, jumătate, a şaptea parte din jumătate. Acestea au vândut tot lui Arsenie Nebojatco pentru doisprezece taleri. Şi le-a plătit deplin dinaintea noastră.

De aceea, văzând noi toemeala dintre ei de bună voieşi cu înţelegere, am făcut şi noi dela noi această carte de mărturie lui Arsenie Nebojatco să-i fie de credinţă până când îşi va mai întări şi cu direse domneşti.

Şi peceţile noastre încă le-am pus pe această scrisoare a noastră şi noi înşine am iscălit cu mâinile noastre pe această carte să se ştie.

---

[1]) «Mica şi Ionaşco», scrise pe margine de aceeaşi mână.

A scris Costantin uricar în Iaşi, în anul ‹71›[1])22 ‹1614› Martie 26.
Balşe logofăt ‹m. p.›
Goia pârcălab.
Simion mare şetrar.
‹Frăţiman› [2]) vornic.
Frăţiman stolnic.

Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, XXXIII/21.
Orig. slav, hârtie, cu cinci peceţi mici aplicate.
Cu o trad. rom. modernă.

256

1614 (7122) Martie 29, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre, credinciosului Dumitru Goia pârcălab de Hotin şi cneaghinei lui, Candachia, dreptele lor ocine din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut ei dela Costantin voevod, nişte părţi de ocine din satul Dolgeşti şi din Frăteşti şi din Rusi şi cu loc de iazuri şi de mori pe pârâul Albâia, care sunt în ţinutul Roman, ce le-a fost lor cumpărătură pentru două sute de taleri bătuţi dela nepoţii lui de soră, Isac şi Iuraşco şi Anghelina, fiii Marichii, nepoţii Anghelinii Goioac, toate părţile lor de ocină ce se vor alege din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut bunica lor, Anghelina Goioac, dela Ioan voevod şi din uricul de întărire ce au avut dela Iancul voevod. De aceea să le fie lor şi dela noi cu tot venitul.

Şi după aceea, deasemenea dăm şi întărim mai sus scrişilor, Dumitru Goia pârcălab şi cneaghinei lui, Candachia, o parte de ocină din satul Balomireşti pe Albâia, care este în ţinutul Roman, şi cu loc de moară, din ispisocul de cumpărătură pe care l-au avut tot dela Costantin voevod, ce le-a fost lor cumpărătură dela Călina, fiica lui Roman Pleş, pentru optzeci de taleri, jumătate din partea ei ce se va alege din uricul de cumpărătură pe care l-a avut dela Petru voevod.

Şi iarăşi dăm şi întărim lui Dumitru Goia şi cneaghinei lui, Candachia, ceialtă parte din această jumătate a satului Balomireşti pe Albâia, pe care şi-a cumpărat-o dela Vasilie şi Ursu şi Gligorcea, nepoţii Elincăi, cu cincizeci de taleri, toate părţile lor, ce se vor alege, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut Goia pârcălab dela Costantin voevod.

Şi deasemenei dăm şi întărim lui Dumitru Goia şi cneaghinei lui, Candachia, o parte din satul Blăgeşti [3]), ce este în Câmpul lui Dragoş în ţinutul Bacău,

---

[1]) loc rupt în orig.
[2]) numele numai pe pecete.
[3]) cuvintele: « din satul Blăgeştii » sunt închise în paranteză rotundă, în orig.

pe care şi l-a cumpărat dela nepoata lui de soră, Anghelina, fiica Mărichii, toată partea ei ce se va alege din uricul pe care l-a avut dela Alexandru voevod. Aceasta şi-a cumpărat pentru doisprezece taleri de argint.

De aceea să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7122 ‹1614› Martie 29.

Singur domnul a poruncit.

Ştefan voevod ‹m. p.›

† Arsenie ‹a scris›.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Dolheşti, nr. 648, f. 128.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX, la f. 129.

257

1614 (7122) Martie 30, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat şi am întărit slugii noastre, Arsenie Nebojatco uricar, fiul lui Dumitru, nepot lui Gavril vistier, strănepotul lui Maxin şi răstrănepotul lui Ion Pribeag, dreapta lui ocină şi dedină, a treia parte din jumătatea de jos a satului Vlădeni pe Jijia şi cu loc de moară la Jijia, care este în ţinutul Hârlău, din uricul ce a avut străbunul lui, Ion, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de întărire dela Iancul voevod. Pentru aceea, să-i fie şi dela noi cu tot venitul.

Şi la aceasta iarăşi dăm şi întărim mai sus scrisului Arsenie Nebojatco a cincea parte din a treia parte din aceeaşi jumătate de sat din Vlădeni, din ispisocul de cumpărătură ce a avut dela Eremia voevod, care îi este lui cumpărătură dela Sofiica, fiica lui Dumitru, nepoata lui Ignat şi dela ginerele ei Toader Popenţea, pentru cincisprezece taleri.

Şi deasemeni dăm şi întărim lui Arsenie Nebojatco două părţi din acea a treia parte, pe care şi le-a cumpărat pentru douăzeci şi patru taleri dela Gligorcea şi Ionaşco şi Ilie, fiii lui Văscan, nepoţii Maricăi, strănepoţii lui Ihnat. O parte a fost a lui Văscan de moştenire, iar altă parte a fost cumpărătură lui Văscan dela mătuşa lui, Gafa, fiica lui Ignat, din ispisoc de cumpărătură, ce a avut Nebojatco dela Eremia voevod.

Şi iarăşi dăm şi întărim lui Arsenie Nebojatco a cincea parte din a treia parte, din aceeaşi jumătate din satul Vlădeni, din ispisocul de cumpărătură, ce a avut dela Costantin voevod, pe care şi-a cumpărat-o dela Ionaşco şi Focşa şi Marica şi Sofia, copiii Teclei preoteasa, nepoţii lui Drăgăi‹lă›, toţi nepoţii lui Ignat, pentru douăzeci taleri număraţi.

Şi deasemeni dăm şi întărim lui Arsenie Nebojatco a cincea parte din a treia parte din aceeaşi jumătate din satul Vlădeni, pe care şi-a cumpărat-o pentru douăzeci taleri număraţi dela Procopie din târgul Hârlău, ginerele Teclei

preoteasa, iar Procopie a luat acea parte dela Ihnat, fiul lui Ilea, nepotul Frăsinei, strănepotul lui Ignat, pentrucă i-a plătit capul dela Barnovschii fost ceaşnic, căci căzuse într'o greşală de furt de vie, iar fraţilor săi şi altor rude ale sale, pe care le-a avut Ihnat, fiul lui Ilea, pe acea parte, le-a dat părţile lui din satul Vlădeşti, pe Şumuz şi de pretutindeni pe unde a avut ocine cu dânşii. De aceea, să-i fie şi dela noi această a treia parte din jumătatea de jos a satului, partea de mijloc cu tot venitul.

Şi la aceasta, deasemeni dăm şi întărim lui Arsenie Nebojatco a treia parte din aceeaşi jumătate de jos a satului Vlădeni, din ispisocul de cumpărătură ce a avut dela Costantin voevod pe care şi l-a cumpărat pentru şasezeci şi doi taleri de argint, dela verii lui, Lupul, fiul Drăghiei, nepotul Călinei şi dela nepoata lui de frate, Sorca, fiica lui Ionaşco, nepoata Drăghiei. Pentru aceea, să-i fie şi această a treia parte din jumătatea de jos a satului, cu tot venitul.

Şi la aceasta, iarăşi dăm şi întărim lui Arsenie Nebojatco din ispisocul de cumpărătură ce are dela Costantin voevod din acea jumătate de sus a satului Vlădeni şi cu moară la Jijia trei părţi din jumătate de jumătate, care se împarte în patru părţi pe care acele trei părţi şi le-a cumpărat pentru o sută patruzeci şi doi taleri de argint dela Savo, fiul lui Maxin şi dela Vasilie <şi dela> [1]) Romaşco pit<ărel> şi dela Ion Hăugul şi fratele lui, Dumitru şi dela surorile lor, copiii lui Drăgăilă şi dela Nastura şi Todosia şi. . . [1]) sia, fiiccle lui Ştefan Bujoli, nepoţii lui Ştefuł, din uricul de cumpărătură ce au avut părinţii lor dela Bogdan Alexandrovici voevod şi de întărire ce au avut dela Eremia voevod. ce le-a fost cumpărătură dela Vlaico şi sora lui, Stana, copiii Malei, nepoţii lui Mihul, din uricul ce a avut Mihul dela Ştefan voevod cel Bătrân.

Şi la aceasta, deasemeni au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Gligorie pit<ărel> şi fratele lui, Ştefan pitărel şi Gavril Vulpe, fiii Maricăi şi nepoţii lor de frate, fiii lui Cozma, nepoţii Maricăi, strănepoţii lui Trifan şi deasemeni Părasca şi sora ei, Uliana, fiiccle Gligăi şi deasemeni Dronea vătav şi sora sa Cârstina şi fiii lui Simion şi fiii lui Costin, verii lui Boldor, fiul lui Cozma, de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină şi cumpărătură, ce a fost cumpărătură părinţilor lor iarăşi dela Vlaico şi Stana, fiii Malei, din aceeaşi jumătate de sus au vândut-o tot mai sus scrisului Arsenie Nebojatco, pentru douăzeci de taleri.

Şi iarăşi au venit înaintea noastră Gligorie şi fraţii lui, Ştefan Măciucă şi Gavril Hulpe, fiii Măricăi, nepoţii lui Trifan şi nepoţii lor de frate, Ionaşco Caşul şi Isaico, fiii lui Cozma, iarăşi de bună voia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din uricul ce a avut străbunul lor, Mihul, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi de întărire dela Iancul voevod, din jumătatea de sus a satului Vlădeni, a şaptea parte din jumătate de jumătate. Aceasta au vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco, pentru doisprezece taleri.

---

[1]) loc rupt în orig.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră însuşi Gligorie pit‹ărel› de bună voia lui şi a vândut dreapta sa ocină şi cumpărătură, din aceeaş jumătate din satul Vlădeni, a şaptea parte din jumătate de jumătate, pe care acea parte i-a întors-o Simion Melnic, care o cumpărase dela mătuşa lui Gligorie pit‹ărel›, dela Drăguţa, fiica Parascăi, nepoata lui Mihul. Aceasta a vândut-o el lui Arsenie Nebojatco, pentru patrusprezece taleri.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră Nistor şi Nacul şi Marica, copiii lui Platon, nepoţii lui Pântea, strănepoţii lui Toma, de bună voia lor, şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din acea jumătate se sus, a şaptea parte din jumătate de jumătate. Aceasta au vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco, pentru . . .[1]) taleri.

Şi iarăşi a venit înaintea noastră Ana, fiica Trofanei, nepoata Micăi, de bună voia ei şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, a şaptea parte din jumătate de jumătate. Aceasta a vândut-o tot lui Nebojatco, pentru doisprezece taleri.

Şi deasemeni a venit înaintea noastră Arsenie comişel, fiul lui Tomşa, nepotul lui Ionaşco şi Fătul, strănepotul Tudorei, de bună voia lui şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, a şaptea parte din jumătate de jumătate. Aceasta a vândut-o tot lui Arsenie Nebojatco, pentru zece taleri.

Şi iarăşi, au venit înaintea noastră Dronca vătaf şi sora lui Cârstina şi Ion şi Gavril şi Vasilie, fiii lui Simion şi Mica şi Ionaşco, fiii lui Costin, toţi nepoţii Nastei, de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, toată partea bunicii lor, Nastea, din aceeaşi jumătate a satului Vlădeni, a şaptea parte din jumătate de jumătate. Aceasta au vândut-o tot lui Nebojatco, pentru zece taleri.

Şi deasemeni au venit înaintea noastră Părasca şi sora ei Uliana, fiiccle lui Gliga, şi Andreica, fiul Grozavei, nepoţii lui Toadea, iarăşi de bună voia lor şi au vândut dreapta lor ocină şi dedină, din acea jumătate de sat Vlădeni, a şaptea parte din jumătate. Aceea au vândut-o tot lui Nebojatco, pentru zece taleri.

Şi le-a plătit lor tuturor deplin, dinaintea noastră şi înaintea boierilor noştri, şi până la acest dires nu s'a primit niciun ban [2]), ci s'a pus cât s'a dat pe sat.

Deci, noi văzând tocmeala lor de bună voie între dânşii şi plata deplină, noi deasemeni şi dela noi am dat şi am întărit mai sus scrisei slugii noastre, Arsenie Nebojatco uricar, tot acel sat mai sus scris Vlădeni pe Jijia şi cu mori la Jijia, ca să-i fie şi dela noi uric şi ocină şi întărire cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7122 ‹1614› Martie 30 zile.

Beldiman mare logofăt a învăţat ‹m. p.›

Costantin ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCXLVII/20.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

[1]) loc rupt în orig.

[2]) «ban», aşa în orig.

258

1614 (7122) Mai 3, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre, marilor vataşi de ţinutul Vasluiului. Vă dăm de ştire că ni s'a jeluit sluga noastră, Andrei comis din Porceştani, asupra lui Sava din Nistoreni şi astfel a spus înaintea noastră că a plătit o ocină pentru o moarte de om şi a dat multă avere pentru acea moarte, iar acum el vrea să-şi ia ocina.

Pentru aceea, cum veţi vedea această carte a domniei mele, să-i faci lege dreaptă cu el, ca să-şi apere toată averea ce a dat-o el pe acea ocină. Iar cui i se va părea strâmb, ei să stea de faţă înaintea noastră. Altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, anul 7122 ‹1614› Mai 3.

Domnul a spus.

Mârzea mare vornic a învăţat.

Cârstea ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CLXXXV/150.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

259

1614 (7122) Mai 6.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată s'au pârît de faţă înaintea noastră Coşescu din Coşeşti cu Gheorghe de acolo, pentru un loc de prisacă ce are el acolo.

Dar Coşescul a rămas pe Gheorghe, ca să-şi mute Gheorghe stupii la acea prisacă veche, pe care a avut-o dintâi, iar Coşescul să aibă prisaca sa, unde-i sunt stupii.

Acum aceasta scriem. Altfel să nu faceţi.

La Iaşi, în anul 7122 ‹1614› Mai 6.

Domnul a poruncit.

Marii boieri au învăţat.

Arh. St. Iaşi, CCCL/139
Copie slavă din sec. XX.

260

1614 (7122) Mai 8.

† Adecă iau Donbrav[v]ă, nepot lui Dănilă *din* Buhnă, scriiam şi mărturisim cu cestu zapis al miau,cum au căzdut întru ‹n›[1])evoia, printru neştii stopii ce i-au pri‹nsu› [1]) faţă la noi, a lui Marco a ‹lui› [1]) Rojniţă.

Deci am căzdut la Zaharie din Berbeştii, deci i-am dat oceana din Buhnă şi mi-au plătit capol, de au dat 15 taléri ban‹i› plarii [2]).

[1]) loc rupt în orig.
[2]) într'o copie alăturată, din sec. XVIII, găsim: « tâmplării ».

Şi banii mi i-au dat din casa lui Ioanăş din Berbeştii şi lui Nestoru *de acolo* şi Nechiţii *de acolo* şi lui Pavăl de *acolo* şi Petrii *de acolo* şi denaintea mulţi oamen‹i› bon‹i›. Ca să să ştii.

Scris popa Mihăilă.

In anul 7122 ‹1614› Maiu 8.

Acad. R.P.R., XLI/46 a.
Orig. rom., hârtie, două peceţi aplicate.
Cu o copie din sec. XVIII.

261

‹1614 Mai 8›.

† Eu Nechita, *fiul lui* Dănilă d‹in Bah› [1]nă, mărturisim cu cestu ‹zăp›[1]is al miu, com am ‹vând›[1]ot parte me de ocină din B‹ahnă› [1], Zaharii di ‹Berb› [1]eşti şi mi-au dat 10 t‹aleri› [1] de m'am mântoit ‹d›[1]e femeia me, de Ghirva ‹ca› [1] să [să] s‹ă› ştie.

Scris p‹opa La›[1]rion *din* Mărişeşti.

. . .[2]) ‹c›opărat Pavăl ‹din› [1] Bahnă, parte de ‹ocină› [1] din Baĥnă, a Gaficii, fata lui ‹Ion *şi*›[1]) a Todosiiai ‹cu›[1]) vatra satului ‹cu tot ve›[1]nitul din cănp şi din cudru şi. . .[2]) de nemene sil‹i›t[ţă şi am luat şi 5 l‹ei›[1]) . . .[2]) Ghelasăe şi Şti‹fan› [1] *de acolo* ‹şi› Dumitru cu . . .[2]).

Scris . . .[2]).

Acad. R.P.R., XLI/45 a.
Orig. rom., hârtie.
Cu o copie, ibid., XLI/45 b.
Datat după Zaharia din Berbeşti, care se întâlneşte într'un document din 1614 Mai 8, ibid., XLI/46/ a.

262

1614 (7122) Iunie 20, Iaşi.

† Io Ştefan Tomşea voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am dat şi am înoit şi am întărit ruga noastră, sfânta mânăstire nou zidită, care se numeşte Muntele Peonul, cu hotarul pe care însuşi părintele chir Teodosie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava a umblat şi a făcut hotar acestei sfinte mânăstiri, cu porunca răposatului Eremia Moghila voevod şi a preaiubitului lui frate, Simion voevod, care se începe dela vârful Netedul, pe amândouă părţile şi deacurmezişul peste poiana Hangului [3]) la semne, până unde cade în râul Bistriţa şi pe râu la vale, pe amândouă părţile, până la capăt, mai sus de poiana, care se numeşte a Bisericii şi de aci peste râul Bistriţa, la gura Izvorului, care curge dela Dealul Boul [4]) apoi deadreptul peste Culmea

[1]) acoperit cu o veche lipitură.
[2]) loc rupt în orig.
[3]) « Hangului », aşa în orig.
[4]) « Boul », aşa în orig.

Boului [1]) la izvorul hâlmului, care se numeşte la Horşture şi de acolo pe steaza ce urcă pe Culmea Simei [2]) apoi pe Culmea Simei, pe la obârşia Hămzoci.

Şi de aici pe loc drept la obârşia Izvorului lui Taşcă şi pe Piciorul Ungurului deadreptul în sus la râul Bicaz, apoi pe râul Bicaz în sus, până la gura Jedan şi mai sus, Jedanul, până la gură la izvorul râului Bistra,până la obârşia ei, care este sub Ceahlău şi toate ramurile Ceahlăului cu toate izvoarele, care cad în râul Bistriţa.

Acestea sunt semnele braniştei [3]) şi tot hotarul. Pentru aceasta, tot hotarul mai sus scris să fie al sfintei mânăstiri nou zidite, neclintit.

De aceea să fie sfintei mânăstiri şi dela noi, danie şi miluire şi întărire şi uric cu tot venitul, neclintit niciodată în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

In Iaşi, în anul 7122 <1614> luna Iunie 20.

† Insuşi domnul a poruncit.

† Ghianghea mare logofăt a învăţat şi a iscălit <m p.>.

† Lupul <a scris>.

Acad. R.P.R., CLVII/186.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

263

1614 (7122) Iulie 2.

O copie de <pe> un zapis din 7122 <1614> Iuli 2, scoasă de pi altă copii, adiverită de banul Anghelichi, fiind atunce camenari, cuprinzători cum o Salomie Mărăţăeniasă *şi* Anafimie şi Candachie, nepoatile lui Dambole şi a Pelaghiei, au vândut de veci lui Ivaşcu Cârjău şi giupânesăi sale Mariia, fata lui Verdiş, părţili lor de moşii ce avut în moşie Câmpurile pre Şuşiţa, din gura Cremincţului şi pân<ă> în Vale Boului şi Runcul precum şi din Răcoasa şi Verde, părţili câte li să vor alegi, Câmpurile, drept 102 galbeni buni, şi părţili din Răcoasa şi Verde, drept 69 galbini şi 39 stupi.

Arh. St. Iaşi, Anaforale, nr. 2, p. 50 v.
Rezumat rom. din 1835.

264

1614 (7122) Iulie 11.

Suret slovenesc dela Ştefan voevod din *anul* 7122 <1614> Iuli<e> 11.

Precum au venit înnaintea noastră rugătoriul nostru, popa Toader din Muncel, şi au părît de faţă pe Pintilii diiacu<l> şi cu frate său Mihăilă din Păgeşti, pentru o săpătură din Pastrăvi ci iaste-a popii dreaptă moşie şi de dânsul făcută. Şi au rămas popa Toader pe Pintelic şi pe Mihailă din toată legia şi dreptatea.

[1]) « Culmea Boului », aşa în orig.
[2]) « Culmea Simei », aşa în orig.
[3]) « braniştei », aşa în orig.

Şi ş'au pus însuş fărie înnaintea noastră şi de acum să aibă a stăpâni popa moşiia cu tot vinitul şi să nu aibă a să mai scula Pintelie şi cu frate-său Mihail asupra popii niceodinioară în ve<a>c.

Şi niminea să nu stea înnaintea aceştia cărţi a noastre.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXX/1 (b).
Trad. rom.

265

1614 (7122) Iulie 15, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a noastră slugii noastre credincioase, Gheanghea vornic de gloată şi pe cine va trimite, ca să fie tare şi puternic cu această carte a noastră să se aşeze în satul Parcova ce este pe Ciuhur dela ţinutul Hotin, unde sunt Buteştii, pentrucă i-a fost cumpărătură acolo numai un loc de odae [1]), pentru un cal.

Dacă le va fi cu strâmbătate, ei să stea de faţă înaintea noastră. Şi altfel să nu fie înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7122 <1614> Iulie 15.

† Însuşi domnul a spus.

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

266

1614 (7122) Iulie 21.

Balşe *al doilea* log<o>f<ăt> şi Ciolpan post<elnic> *şi* Ionaşcu ginerile log<o>f<ă>t<ului> *şi* Ivaşco *mare* armaş *şi* Ion comesul *şi* Pârvan vor<ni>c de poartă şi Vasile Ureche şi Vasile Talpă şi Grigore Hermeziul, mărturisindu înainte noastră a tuturor, cum au venit această fămei anume Gălina, cu un zapis, fata lui Roman Pleşa, de nime silită, nici asuprită şi iarăşi au vândut o parte de moşie din satul Balomireştii, ce iaste pe Albăia, în ţinutul Romanului, din a trie parte din satu giumătate şi cu un loc de moară, pre aceia au vândut-o fratelui nostru, lui Dumitru comesul şi fămei lui, Candachii, drept 30 de talere bătuţ<i>; iar cealaltă giumătate dintru aceia a treia parte de satu au fostu cumpărat-o mai denainte cu cătăva vreme, iarăş acestu de mai sus numit, fratele nostru Goe *mare* comes, aşijdere dela această mai sus numită Gălina, fata lui Roman Pleşa şi i-au dat toţi banii deplin, înainte noastră.

Pentru aceia şi noi, deacă am văzut a lor bună învoială şi tocmală şi plată deplin, însăşi dela noi pe<n>tru mai mare credinţă, am întărit acest zapis cu iscăliturile şi peceţile noastre.

[1]) «odae» aşa în orig.

Pătrașcu Bașotă am scris v<â>l<ea>t 7122 <1614> Iul<ie> 21.
Și toți boerii ce sănt scriș mai sus s'au iscălit și ș'au pus pecețile.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Bărboiul, nr. 13, f. 40.
Copie rom. din 1796.

267

1614 (7122) Iulie 25.

† Insumi dela sine mărturisesc eu, Costantin Corpaci clucer, în acest zapis al meu că mă închin cu tot sufletul meu sfintei mânăstiri, numită Sava, din târg din Iași și am dat sfintei mânăstiri pe care am spus-o mai sus, numită Sava, ce este din târgul Iași, unde este hramul uspenia stăpânei noastre născătoare de dumnezeu, pururea fecioară Maria. partea mea de vie, jumătate din vie, pe care o am cu sora mea, cneaghina Nastasia Varticoae, ca să împartă acei călugări dela acea sfântă mânăstire cu sora mea, pe care am spus-o mai sus, Nastasia Varticoae, jumătate de vie ce am împreună cu ea în viile numite Copoul, ce ne este dreaptă ocină și dedină dela părintele nostru, din moși strămoși.

Pentru aceasta, am dat sfintei mânăstiri de bună voie, cu toată inima și sufletul, închinare acestei sfinte mânăstiri pentru sufletele părinților noștri și ale bunicilor noștri și pentru păcatele noastre și pentru sufletul nostru, ca pururea să ne pomenească în sfântul jertfelnic, în cuvântul rugăciunei, ca să nu fim uitați niciodată pentru cele ce am arătat în această mărturie.

Și după aceasta, dintre copiii noștri sau din neamul nostru să nu cuteze să se amestece sau să pârască sau să adauge altceva și să spună la aceasta un cuvânt. Iar dacă cineva va strica închinarea cu smerenie către sfânta mânăstire ce am arătat, fie oricare din neamul nostru, să nu aibă parte în veacurile viitoare a moșteni mila lui dumnezeu, ci partea lui să fie cu acel Iuda Iscariot, care a vândut pe Hristos, spre răstignire.

De aceasta mărturisesc în acest zapis al meu. Și încă am pus și pecetea mea pe acest zapis.

In anul 7122 <1614> Iulie 25.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iași, XXXVI/4.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1794.

268

1614 Iulie 25.

Copie
1614 Iulie 25.
Printr'această scrisoare încredințăm noi, părinții Sinaiți, carii lăcuim în Moldova, în Iaș<i>, la metohul nostru sf<â>nta Paraschева, care este zidită

de cinstitul boeriu, chir Nestor Urechi vornic mare[1]), că dând şi preaiubitoriul de d<u>mnezeu episcop, chir Mitrofan *fost* al Romanului, cheltuială, pentru ca să se facă o chelie aicea în metoh: întâiu să fie pentru mântuirea sufletului său şi al doilea, când să va întâmpla să vie părinţii dela mânăstirea Secului, să găzduiască întru această casă. Priimim, când vor veni, să găzduiască şi nimenea din noi să nu-i poprească, măcar şi în vremea mezului nopţii să vie cei mai sus părinţi, să fie gata să găzduiască într'însa.

Asemenea şi în vrémea noastră şi la părinţii cei mai de pre urmă, ce vor veni după noi, să fie această tocmală şi nimenea să nu oprească dintr'înşii, spre ingreoiarea afuriseniei.

Şi spre adiverirea adivărului s'au scris această scrisoare, iscălită de cei ce s'au aflat faţă. Şi s'au dat la mânăstirea Secul a cinstitului proroc înainte mergătoriului şi botezătoriului Ioann.

Mitrofan ieromonah şi arhimandrit.

Gherman ieromonah Sinait, mărturise<s>c céle mai sus.

Maxim ier<omonah> mărturisesc céle mai sus.

Neofit ier<omonah> mărturisesc[2]) céle mai sus.

Maxim ier<omonah> Sinait, iscălesc céle mai sus.

<Pe verso:> Copiia s<fintei> m<ânăstiri> Secului, a învoelii cu s<fânta> Vineri.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, LXXXII/18.
Trad. rom. din sec. XIX.

269

1614 (7122) August 8, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scrieu slugii noastre, Rugină din Şeleşcu. Iţi dăm <de ştire> că ni s'a jeluit satul Şendricenii împotriva ta, zicând astfel că . . .[3]) le-ai luat un hotar al domniei mele, care ţine de ocolul Dorohoiului.

De aceea, cum vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să vii să stai de faţă cu acei vecini ai domniei mele din ocolul Dorohoi şi să aduci cu tine şi privilegiile ce vei fi având.

Altfel să nu faci.

La Iaşi, în anul 7122 <1614> August 8.

Domnul a spus.

Mârze mare vornic a învăţat.

Avram <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CDXXIII/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

[1]) de fapt: «fost vornic mare».
[2]) «mărturicesc», în text.
[3]) loc rupt în orig.

‹1614› August 27. Iaşi.

† Iată eu, Cioban din Teleneşti, scriu şi mărturisesc cu această carte a mea, că eu nesilit de nimeni, nici asuprit, am vândut partea mea de ocină şi dedină, toată partea de ocină ce se va alege din satul Teleneşti, partea lui Cioban. Aceea am vândut-o lui Gorciul din Mihăilaşca vătah de argaţi[1]) la pan Beldiman mare logofăt, pentru patruzeci şi unul taleri număraţi. Şi cu aceşti bani am răscumpărat pe un fecior al meu, anume Negruţ, pentrucă panul Sturzea hatmanul a vrut să-l spânzure.

Şi au fost între noi, la această tocmeală, pan Iachim fost vornic din ‹Suceava›[2] şi pan Frăţiman stolnic şi Negruţ şi Pleş de Mihăilaşca şi Baico stolnic şi Ion din Teleneşti şi alţi mulţi oameni buni şi bătrâni. Ca să-i fie lui dreaptă ocină şi dedină şi cumpărătură şi să-şi facă şi ispisoc domnesc pe această parte de ocină mai sus scrisă.

Şi spre mai mare putere ne-am pus şi peceţile la acest adevărat zapis al nostru. Să se ştie.

Scris în Iaşi, luna August 27.

Arh. St. Iaşi, CLXXXIII/80—81.
Orig. slav, hârtie, opt peceţi aplicate.
Cu o trad. rom. din 1798.
Datat după întărirea domnească din 20 Noembrie 1614.

271

‹1614 Septembrie — Octombrie› 7123.

O mărturie dela boiari.

Adecă noi, Ursul vor‹nic› de ţara de gios şi Mârza vor‹nic› de ţ‹a›ra de sus şi Gligorie Ciolpan post‹elnic› şi Constandin Roşca vist‹iernic› şi Goian comisul şi Gheorghe Balşă log‹ofă›t şi Vasile ce-au fost spăt‹ar› şi Ionaşco ce-au fost al treilea log‹ofă›t şi Toader comisul şi Boul ce-au fost vist‹iernic› mare şi Moldovan stolnicul şi Ionaşco mare arm‹aş› şi Roşca fost log‹ofă›t şi Băsănul uricariul şi Ionaşco Peico ce-au fost staroste şi Vasile Ureche şi Gheorghe şi Iuraşco Băşoteşti şi Lupul ce-au fost cupariu şi Dumitraşco Tăutul şi alţi boiari mulţi.

Dăm ştire cu aciastă carte a noastră precum au venit înaintea noastră ‹a› tuturor părintele Grigorie, egumănul dela sfânta mănăstire a lui Golăia log‹ofă›t şi cu tot săborul dela acea sfântă mănăstire, care iaste în târgul Iaşului, ce să chiamă dela Vatoped, anume călugării sânt aceştea, Ermolai, Arsenie şi Ermolai, Ignatie şi Iosif stariţul şi Iosaf şi Gavriil şi Partenie şi Varlaam

[1]) «parobţi» în orig.
[2]) loc rupt în orig., completat după doc. nr. 280.

‹diiaconul şi alţi călugări bătrâni şi tineri dela sfânta mănăstire, de nimini nisiliţi, nici asupriţi, ci de a lor bună voie mărturisescu, precum au vândut ei un sat anume Rujinţii în ţinutul Iaşului pe apa Ciuhurului, pe de ciasta parte de Ciuhurul şi cu loc de moară şi cu loc de heleşteu într'aceia apă şi cu tot hotarul şi cu tot venitul ce va fi acolo, care acel sat le-au fost dat sfintei mănăstiri giupăniasa Anna Golăiasă log‹o›fet‹easa›.

Şi l-au vândut ei dumisale lui Nechifor, ce-au fost log‹ofă›t mare, drept 500 de galbeni ungureşti.

Şi noi, dacă ‹a›m văzut cum că au vândut ei acel sat de danie dela acei buni creştini boiari drept sufletele şi pomenirea lor la sfânta mănăstire, noi i-am întrebat pe dânşii drept ce să vândă danile şi miluirile creştinilor.

Iar ei dacă au văzut, au venit cu mare jalbă, cum că de mare sărăcie şi neputinţă ce li s'au întâmplat de către păgâni sfintei mănăstire Vatopedi, care iaste în muntele Aftonului şi trag multă supărare acolo şi pentru acéia, pentru multe neajunsuri sânt jălogite toate arginturile la mânule păgânilor, până vor scăpa dintr'acea napaste ce trag.

Intru aciasta, socotit-am că mai mare pomană va fi acelor creştini ctitori, care au dat danie acest sat, ca să să vânză şi să să răscumpere de către păgâni, cum acea mănăstire iaste de multe sute de ani făcută întru slava lui dumnezeu şi întru pomenirea sufletelor a tuturor pravoslavnicilor creştini.

Pentru acéia, dacă am văzut cum că au vândut acel sat pentru multă pagubă şi sărăcie de bună voia lor, şi iarăşi ei au luat bani gata din mâna lui Nichifor Beldiman ce-au fost log‹ofă›t şi ispisoace, ce au avut călugării pe acel sat, toate le-au dat în mâna lui.

Iar uricul, care sânt într'ânsele multe scrisori şi moşii în care iaste şi acesta scris, am făcut între dânşii adevărată scrisoare şi mărturie până-şi va face şi dires domnescu.

Şi pentru mai mare întărire şi credinţă, sângur părintele Grigorie egumânul şi cu tot săborul către aciastă carte au pus pecete mănăstirii.

Şi noi încă am pus pece‹ţile› noastre, căţi ne-am prilejit acolo.

Arh. St. Buc., Condica Asachi, nr. 628, f. 522—523 v.
Trad. rom.
Lunile s'au stabilit după timpul în care mare comis este Dumitru Goia, nu Gligorie Ciolpan; iar Nichifor Beldiman este înlocuit la marea logofeţie cu Gheughea.

272

‹1614 Septembrie 1 — 1615 August 31› 7123, Baia.

† Eu Ilea sulţuzul *din* târgu Bae cu 12 pârgari, anume Micălăuş *mare* pâr‹gar›, Ştefan *mare* pâr‹gar› *şi* Mihalco *şi* Cozma. Către această dăm ştire că au venitu înaintea noastr‹ă› Gavril Băliciu de au vândutu a sa ocin‹ă› dereapătă, anume 1 cas‹ă› *din* Spătăreşt‹i› lui Gligor *de acolo* şi i-au vândutu cu

jircabie, cu tot venitul acei case, ca să hie ocin<ă> lui Gligor, în veaci. Şi au fostu în mâna Răşcanilor acea cas<ă>.

Dece Gligor ou plătitu dela Răşca şi ou vândutu lui Băliciu, când iaste acumu Bălicin iar<ă>şi ou vândutu lui Gligor, dereptu 32 taler<i>, ca să-i hie moşie în veaci şi lui şi feciorilor săi.

Dă aiastă dăm ştire dumilor voastre şi mărturisimu şi să hiţ<i> sănătoş<i>. Vâleat 7123 <1614—1615>.

Muzeul Raional Fălticeni, nr. 2.
Orig. rom., hârtie.
Fotocopie la Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, III/11.

273

<1614 Septembrie 1 — 1615 August 31> 7123.

Adică noi...[1]) dat-am acestu adevărat zapis al nostru...[1]) de bună voe noastră, de nimene siliţi nici asupriţi, am vândut a noastră driaptă parte de ocină şi de moşie, cât să va alege parte noastră de moşie din satul Balomireştii, din giumătate de satu, din a şas<a> parte giumătate, dreptu 20 de taţere de argint.

Pentru aceia şi noi, deacă am văzut a lor bună învoială dintre dânşii şi plată deplin, încă dinnainte noastră, dreptu accia, noi încă am făcut acestu zapis de mărturie, ca să aibă a-ş<i> face şi ispisoace domneşti pre acea parte de moşie.

Şi pentru mai mare credinţu şi tăriia, am pus pre acestu zapis de mărturie şi peceţile noastre, ca să să criază.

Au scris Grozav diiacul.

V<ă>l<ea>t 7123 <1614—1615>

Acad. R.P.R., Condica m-rii Bârboiul, nr. 13, f. 40 v.
Copie rom. din 1796.

274

1614 (7123) Septembrie 18.

† Petrea Scaraoţchii staroste de Cernăuţi mărtoresăm cu această carte noastră cum au venit, înnainte noastră, Prodan şi cu fraţii săi: Gligor<e>, feciorii răpăusatul<u>i Ionaşco de Iurcăuţi, cu cinstit<ă> carte mării sal<e> lui vod<ă> Ştifan vodă, cum să hotărăm ş<i> s<ă> stâlpim satul Iurcăuţii cu jupânas<a> răpusatul<u>i Dumitru Linţii, car<e> au fost trei fraţi răpăusatul<u>i Cresco ş<i> soru-sa Măriina, maica răpăusatului Ionaşc<o> ş<i> al triilea Lenţe<i>.

Ş<i> cum am vădzut carte mării sal<e> lui vod<ă>, am strânsu Mire[2]) vătaj ş<i> cu Bahrin vatav şi Ivan vătav şi Dum<i>traşco vătav şi Sămaş diiac,

[1]) loc alb în text.
[2]) în text Marea.

slugi domneşti, ş<i> Romanco aprod ş<i> un preut Bărţad ş<i> popa Lucica ş<i> popa Paval *din* Boianciuc ş<i> alţi omin<i> bun<i> împregiuraş<i> den Vărbovăţ şi den Boianciuc ş<i> din sat din Iurcăuţi ş<i> am cercat cum să împărţim acel sat anum<e> Iurcăuţii în trei părţi: o parte lui Prodan <şi> frăţine — său Gligor<e> care parte le est<e> lor moş<i>e, ocină de pe moşca lor, Marica ş<i> de pe răpăusatul tatul lor, Ionaşco; altă parte le est<e> lor cumpărătură dela Parasca, care au rescumpărat tatul lor, Ionaşco, dela Parasca ş<i> dela Onciul cil bătrân, precum aré ispisoaci dela Bogdan vod<ă> ş<i> dela Eremie vodă.

A trce parte s'au vinit Lenţoei ş<i> copiilor ici, car<e> acea parte est<e> pe lângă curte ş<i> cu toţi vecini; iar doaî părţi cu vicin<i> pe a-lungul părăului, săut a lui Prodan ş<i> a lui Gligor<e>, iar la cănpu ca să aibă a să tocmi. să ţie frăţeşte ei în de ei.

Deci, ca să aibă a ţinea Prodan ocină doaî părţi, iar Lenţoe a trie parte. Iar 2 hăleştee ce sânt: iazul din sus, a Lenţoei şi ficiorilor ici, iară iazul cel di gios să aibă Lenţa a-l tăe ş<i> a-l vâna de peşte, iar Prodan să aibă a ezi ş<i> a-l ţinea ş<i> a-ş<i> tocmi pentru aceea ca să s<ă>ştie. Iar Prodan ş<i> cu fraţii săi ş<i> cu Lenţoe, ca să aibă a-ş<i> facé ispisoacé domneşti. Iar carii ar [avea iar carii ar] mai avea a scorni ş<i> amesteca la această tocmeală, ca să fiie treiclet ş<i> proclet de 318 părinţi de Nechce.

Ş<i> pentru mai mare credinţa n<e>-am pus ş<i> peceţil<i>.

Anul 7123 <1614> Sept<embrie> 18.

Această copie est izvodid<ă> pe moldovenie de pe sărbie, carei iaste cu cinci peceţi pusă dela hotarnici ş<i> copie ceast<a> ş<i> hotăritura cari s'au izvodit iaste faţ<ă> cea sărbască.

Cărcoae, fata Onciului au dăruit partea sa den Iurcăuţi lui Stroici. Iar mai întâi au vândut tată-său Onciul lui Prodan acea parti, ce cum a aligi o giudicată: tată-său au vândut întâi, fata au dăruit pi urmă.

Prodan au fost socrul lui Andronic Badiu; când a fi la giudecată, să s<ă>ştie.

<O notă în limba slavă:> Partea dela Ionaşco Vlaico, neposta lui Aniţa, sora cneaghinei Cucoranei, am cumpărat-o eu dela Tai, când a rănit el pe Draga.

Acad. R.P.R., CLVII/98.
Trad. rom. din sec. XVIII.

275

1614 (7123) Octombrie 18, Iaşi.

Tâlmăcire.

In numile tatălui şi a fiiulu<i> şi a sf<â>ntului d<u>hu sf<i>ntii de viiaţă începătoarii de a fi<i>nţe şi nedispărţitei troiţe, unuia d<u>m<ne>zeu în tri<i> ipostasuri închinat şi slăvit, căruia stăpâniri pre înceuviinţari şi măriri în veci, amin.

[3]) aşa în text.

Iată eu robul stăpânului d<o>mnului d<u>mnezeului şi mântuitorului nostru Ii<su>s Hr<isto>s cel din tot sufletul dreptcredincios pravoslavnic şi adivărat închinătoriul sf<in>tii tr<oi>ţe, binc cinstitoriul şi iubitoriul lui Hr<isto>s Io Ştefan vod<ă>, din mila lui d<u>m<ne>zeu, d<o>mn ţării Moldovii, fiiul binecredinciosului Ştefan Tomşa voevod.

Iată că domnia me, cu bunăvoinţa atotţiitoriului d<u>m<ne>zeu şi din pronia milostivirii sale, din tinireţile creştirii noastre pururc cu iubită lui d<u>m<ne>z<e>u dragoste, dorim a urma lucrurile celor bune binecinstitorilor celor ce mai înnainte noastră au fost bătrânii domni, moşilor şi strămoşilor noştri, care făceau biserici şi mănăstir<i> întru mărire şi lauda pre înfricoşatului şi preincuviinţatului numilui d<u>m<ne>zeului nostru şi întru a sa pomenire şi a părinţilor săi a cărora trupuri ca cum ar fi vii şi după prestăvire, întru faeire mănelor sale, cu sf<in>ţenie să odihnesc, iară sufletile lor în mânule lui d<u>m<ne>zeu.

De aceasta dară, domnia mea, totdeauna grijind şi cu durere inimii dorindu prea bunul d<u>m<ne>zeu cel pre bogat întru milostivire celor cu bună nădejdi de bine dătătoriu, n'au trecut cu videre cerire noastră, ci bini au voit şi s'au milostivit asupra noastră şi ne-au dăruit nouă puteri şi vremi cu bun prilej de a căpăta de a agiunge cele de noi dorite.

Drept aceia, prin bunăvoinţa lui dumnezău şi cu bl<a>gosloveniia rugătorilor noştri, chir Anastasie arhiepiscopul şi mitropolitul Sucevii şi chir Pavel episcopul Romanului şi chir Athanasie episcopul Rădăuţului, domnia me am început şi am făcut biserica şi mănăstire în cel noao de d<u>m<ne>zeu arătat loc, ce să numeşti Solca, care s'au sfi<n>ţit întru pominire sfi<n>ţilor întru tot lăudaţilor ap<o>stoli<> *de frunte* întâi şăzători Petru şi Pavel şi altor sf<in>ţ<i> ap<o>stoli.

Deci domnia me, din cătă puteri şi prilej mi-au dat d<u>m<ne>zeu domnii meli, am grijit sf<ăn>ta biserică şi mănăstire şi am miluit pe ruga noastră mănăstire cu un sat anumi Lozna în ţănutul Sucevei, cu curţile şi hăliştei, cu toate hotarăle şi cu toate viniturile ce sănt pe dânsile.

Şi iarăş<i> am dat sf<in>tii mănăstiri Solca giumătate de sat din Culiceni şi doao părţi din satul Derzca şi satul Călineşti tot întru acel ţinut, cu mori pe Sireti; care acele sate şi acea giumătate şi acele doao părţi din acel sat au fost a lui Vasilie Stroici, care au perit în hiclenie. Şi după aceia, domnia me m'am milostivit şi ne-am plătit la frată său Ionaşco Stroici şi privilégiile[1]) ce au avut el dela tatăl lor, Lupul Stroici logofăt asupra acelor sate şi părţi, încă le-au dat în mâna domniei meli.

Deci, încă am dat sf<in>tii rugii noastre mănăstirii Solca giumătate de sat Ionăşani dintru acelaşi ţinut, cu mori pe Sireti, care au fost a lui Grigoraş Arbure păh<ărnic>, ce au perit în hiclenie.

---

[1]) dedesubt, tăiat cuvântul: « deriasăle ».

Deasemenea am mai dat giumătate de sat Şărbăneşti din acelaşi ţinut, care au fost a păharnicului Andronic, care şi aceasta au perit întru hiclenie, când s'au sculat cu alţi pribegi ca dânşii asupra domniei meli şi asupra ţării domniei meli, cu Constantin voevod şi au venit cu multe oşti leşeşti şi au făcut straşnic şi mare războiu cu domnia me, iar preputernicul d<u>m<ne>zeu i-au supt-pus pre dânşii supt sahiia domnii meli, unde şi oasele lor, spre sămn aeve, zac, întru vecinica mărturie.

Pentru aceia, să fie dela noi toate acele, sf<in>tei rugii noastre mănăstiri Solca uric şi ocină cu toate viniturile şi cu toate hotarele lor, fieştecare după cuprinderile lor [1]), cu hălişte, cu mori şi cu fănaţă, din cămp, din pădure şi din apă, şi ori pe unde vor fi, nesmintit niciodat<ă>, în vecii de veci.

Iar hotarul acelor ma<i> sus scrisă sate şi giumătăţi de sat şi părţi de sat să fie lor hotar din toate părţile după hotarăle lor cele vechi, pe undi din vec au stăpânit.

Şi la aceasta iaste credinţa domnii noastre mai sus scrisului, noi Io Ştefan voi<v>od, şi credinţa boierilor noştri: credinţa dumisale Ursu Bărboiu marelui vornic ţării de gios, credinţa dumisale Mărză marelui vornic ţării de sus, credinţa dumisale Şinţa şi...[2]) părcălabii Hotinului, credinţa dumisale părcălabul Niamţului, credinţa dumisale Avram Rodnai părcălabul Romanului, credinţa dumi<sale> hatmanului Sturza părcălabul Sucevii, credinţa dumisale postel-nicului Ianachii, credinţa dumisale Vasilie Prăjesc<u>l spăt<a>r, credinţa dumisale păharnicului Alexa, credinţa dumisale stolnicului Gheorghe, credinţa dumisale vistiernicului Alexandru, credinţa dumisale comisului Gligorcea Ciolpan şi credinţa tuturor boerilor noştri moldoveneşti, mari şi mici.

Iar după viiaţa noastră, cini va fi domn din copii<i> noştri sau din neamul nostru, sau iarăşi pe cini dumnezeu îl va alegi a fi domn ţării noastre Moldovii, şi el să nu strice daniia şi miluire noastră, ci mai vărtos [3]) să o întărească<ă>; iar cel ce să va ispiti şi va îndrăzni a strica danie şi miluire noastră, ce am dat-o rugii noastri sf<in>tii mănăstiri Solca, acela să fie blăstămat şi afurisit de domnul d<u>m<ne>zeu cel ce au făcut ceriul şi pământul şi de precurată maica lui Hr<isto>s şi de însuş<i> sf<i>nţii apostoli Petru şi Pavel şi de alţi sf<in>ţi apos-toli între care şi 4 evanghelişti sănt, şi de trei sute optsprăzeci sfinţi părinţi ai noştri, care în Nicheia praoslavie şi credinţa au întărit şi pe despărţitoriul troiţii, neînfrânatul Arie, anathemii l-au dat, şi să fie acela giudecat cu Jidovii ce au strigat asupra domnului d<u>mnezeului nostru Ii<su>s Hr<isto>s « sîngele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, care esti şi va fi ». Şi să aibă parte cu Iuda vânzătoriul lui Hr<isto>s în muncile nesfârşite, amin.

Iar pentru mai mare putere şi întăritură tuturor celor mai sus scrisă, poron-cit-am cinst<it> credinciosului boerului nostru, dumisale Ionaşco Ghenghea

[1]) dedesubt, tăiate cuvintele: « alc sale ».

[2]) loc alb în text.

[3]) scris deasupra cuvântului şters: « departe ».

marelui logofăt, a scrie şi pecete noastră a o lega către această adivărată carte noastră.

Au scris Dumitru în Iaş<i>, v<ă>leat 7123 <1614> Oct<om>v<rie> 18.
Ştefan voev[v]od
† În orighinal este loc deschis, unde era să să pue suma plăţii.

Acad. R.P.R., DCXVI/238.
Trad. rom. din 19 Decembrie 1803, făcută la Rădăuţi.
O altă trad. Acad. R.P.R., XIX/32, făcută de aceeaş mână, are data de 21 Octombrie.

276

1614 (7123) Noembrie 1.

Iată dar noi, Gligorie mare pitar şi Ionaşco al treilea logofăt şi Băseanul fost uricar şi Nicula cămăraş de Ocnă şi Dumitru fost pitar şi Isac diac din Duşcova şi Vasile pitărel din Morozeni şi Bocşe din Tărceţie şi Lupul din Verbca păhărnicel şi Hanţul pitărel din Sverjea şi Andronic păhărnicel din Horoşte şi Duma uşar din Zahorna, din ţinutul Soroca, mărturisim noi toţi cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră şi înaintea altor mulţi oameni buni şi bătrâni, slugi domneşti, Antemia, soţia lui Pătraşco vistiernicel şi sora ei, Nastasia, fiiccle lui Văscan, nepoatele lui Dodoşea şi răstră-nepoatele lui Duma Ciochină, de bună voia lor, de nimeni nesilite, nici asuprite şi au vândut ele dreapta lor ocină şi dedină din jumătatea de jos a satului Semeşcaini, jumătate a patra parte din jumătate, ce se află sub pădurea Horodişte până la fântână şi cu loc de iaz şi de moară pe pârâul satului, ce se află în ţinutul Orhei.

Aceasta au vândut ele panului Beldiman mare logofăt pentru optzeci taleri toţi de argint din uricul de danie şi de întărire pe care l-a avut străbunicul lor, Duma Ciochinescul, dela Ştefan voevod cel Bătrân.

De aceea, noi dacă am văzut că ele au vândut de bunăvoia lor, iar noi am făcut dela noi această carte milostivirei sale, panului Beldiman mare logofăt, să-i fie de mărturie şi de credinţă şi să-şi întărească şi cu întărire domnească.

Şi peceţile noastre încă <le-am pus>[1]) aici şi însine cu mâna noastră încă am scris... 71<23>[1]) <1614> Noembrie 1.

Ionaşco al treilea logofăt <m. p.>
Marturi, cu Dumitru fost pitar <m. p.>
<Jos, rom. din sec. XVII:> A patra parte din giumătate de sat, partea den gios.

Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, CXLVII/4.
Orig. slav, hârtie, cu trei peceţi mici aplicate.
Cu o trad. rom. din 1808.

[1]) Loc rupt în orig.

277

1614 (7123) Noembrie 1, Iaşi.

Tălmăciri în limba moldovenească de pe uric vechiu sărbăsc dela Ştefan v<oe>vod din anul 7123 <1614> Noemvrie 1, scris în Eşi de Nebojatco.

Noi Ştefan v<oc>vod, cu mila lui dumnezău, domnu<l> ţării Moldovei. Iată au venit înnainte noastră şi înnainte tuturor boierilor noştri ai Moldovii a mari şi mici Antimii şi soru-sa Nastasia, fiicili lui Văscan, nepoatele Dodoşii şi prestrănepoate a lui Duma Ciochină, de a lor bună voia, de nimi silite nici asuprite şi au vândut a lor dre<a>ptă ocină şi moşii din diresă de danii ce-au avut mai sus numitu<l> strămoş lor, Duma Ciochinescul, dela bătrânul Ştefan v<oc>vod, din uric de întăritură ce au avut iarăşi dela Ştefan v<oc>vod, din giumătate pe din gios a satului Sămăşcanii, din giumătate de giumătate, o al patrăle parte, supt pădure Horodiştii până la fântână şi cu loc de heleştei şi mori de părăul satului în ţinu Orheiului. Pe acciaşi au vândut-o cinst<it> credincios boierului nostru, Nichifor Beldiman marile log<o>f<ă>t, drept 80 taleri de argint şi li-<a>u plătit lor deplin dennainte noastră şi denainte sfatului nostru.

Drept aceia, să-i fii lui şi dela noi uric şi ocină şi întăritură cu tot venitul şi din vatra satului şi din cănpu şi din apă şi din tot venitul acelui locu, ce este pentru hrana şi alt să nu să amestici.

Insuşi domnul a poruncit.

S'au tălmăcit în Iaşi la 1808 Mart<ie> 7 de Ioan Stamate *fost mare* pit<ar>.

Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, CXLVII/5.
Trad. rom.

278

1614 (7123) Noembrie 4, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Oana vătăman şi fratele lui, Zaharia şi sora lor Dolca şi Blaga şi Gavril şi alte rude ale lor şi Năimanul şi fratele lui, Văsiiu şi Toader Glăvan şi alte rude ale lor; şi deasemeni verii lor, Drăgoman şi alte rude ale lor; şi deasemeni verii lor Cârstea Titicul şi Tilian şi Tudoran şi Trifan şi Cornea şi Costin Tică şi Burbolea şi fratele lui, Tămpa şi Gherman şi Tomăţsca şi Toader, fiul lui, şi Gliguţa şi Lăzoreci şi Ioan Tunsul[1]) şi alte rude ale lor; şi deasemeni verii lor, Bădilă şi Fârtati şi fratele lui, Sava, şi Florea şi Butucelea şi Ionaşco <şi> Isac Bacea şi Bălan şi Drăgan şi Nen<i>ţa şi Găicea şi Lazăr şi Filofie, şi Ghervasie şi Crăciun şi Bucium şi Ihnat şi Ga...[2]) şi alte rude ale lor...[2]) şi au

[1]) « Tunsul », aşa în orig.
[2]) loc rupt în orig.

părît pe boierul nostru, Nădăbaico fost vornic, pentru două sate, anume Giordzeştii şi Vitorojii pe Polocinul de mijloc. Care aceste sate mai sus numite le-a cumpărat boierul nostru mai sus zis pe banii săi drepţi şi proprii, însă din zilele lui Petre voevod, de au trecut mai mult de treizeci de ani. Şi încă au avut el şi direse dela răposatul Petru voevod.

Şi au vrut aceia să fie crezuţi numai pe gura lor şi să-i ia cumpărătura lui dreaptă de atâţia ani, cu nedreptate şi cu farmece, care li s'au dat pe faţă înaintea întregii noastre drepte judecăţi.

Şi au fost ruşinaţi şi purtaţi de gât prin tot târgul şi li s'au tăiat nasurile şi urechile acelora dintre ei, care erau mai de cinste, pentru nedreptatea lor şi înşelăciunea ce li s'a dat pe faţă.

Astfel toţi aceştia mai sus scrişi ei au rămas de minciună, din toată legea noastră, şi noi am îndreptat pe boierul nostru mai sus zis cu judecata noastră şi am luat dela el ferie, 12 zloţi.

Şi de acum înainte, ei să nu aibă mai mult a părî, nici ei şi nici nimeni din rudele lor, pentru aceste două sate mai sus scrise, anume Giurdzeştii şi Vitorojii, şi nici să dobândească niciodată în vecii vecilor, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, 7123 <1614> Noemvrie 4.

Domnul a spus.

Beldiman mare logofăt a învăţat <m. p.>.

Arsenie <a scris>.

Acad. R.P.R., CIX/91.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1796.

279

1614 (7123) Noembrie 20. Iaşi.

Copie.

Suret de pi uric vechiu sârbesc dela Ştefan voivod din let 7123 <1614> Noemvr<ie> 20.

Cu mila lui dumnezeu, noi Ştefan v<oe>vod, domnu ţării Moldaviei. Deci viind înnaintea noastră şi înnaintea tuturor boerilor noştri sluga noastră Pătraşco, fiiul lui Purcel, de a lui bună voi, di nimenia sălit, nici aşuprit, şi au vândut a lui dreaptă ocină şi moşie ci au avut, din giumătate din satul Totoeştii al şasăle parte, cu loc de moară în apa Vasluiului, şi din uricul ci au avut dela bătrânul Ştefan v<oe>v<o>d. Aceia au vândut-o slugii noastre lui Toader Onilă vist<ier> drept 50 galbini ungureşti.

Deci noi, văzând între dânşii bună învoială şi tocmeală şi plată deplin întru mâinile mai sus arătatei slugii noastre, lui Pătraşco Purcel, mai sus arătaţii bani, 50 galbini ungureşti, aşijderea şi dela noi i-am dat şi i-am întărit pe ace parte de moşie, din giumătate din satul Totoeştii al şesăle parte ca

să-i fie lui dela noi dreaptă ocină şi moşie şi cumpărătură cu tot venitul. lui. Şi altul să nu să amestici.

Domnul a zăs.

Beldiman *mare* logofăt.

S'au scris în Eşi de Borăleanul.

Am tălmăcit eu Ioniţă State căpitan de dărăbani, deiac de devanul *domnesc*. la 1798 Dechemvr<ie> 16.

Am poslăduit tălmăcire aciasta cu or<i>ghinalul şi aflând întocma, am încredinţat, polc<o>v<nic> Toadir *dela* mitropolii.

Divanul apelatăv a ţării de sus.

Copiea aciasta posleduindu-să cu tălmăcire de pi or<i>ghinal s'au găsit întocmai, de aceia să adivereşti di cătră divan, după cerire, prin jaloba înregistrată no. 390, a dum. Iordachi Costin, T. Balşi, N. Varnav, aga Manu.

Secţiea 3, posleduit. Şef, Scorpan.

Nr. 395.

1843 Ghenari 26.

Or<i>ghinalu ispisoc să găseşti la dum<neal>or fraţ<ii> Adămăcheştii, proprietar<ii> moşiei Totoeştii dela ţăn<u>t Vasluiului.

Arh. St. Iaşi, XL/9.
Trad. rom. şi o altă trad. rom., ibid., Transport 1765, opis 2014, dosar 77. *f.* 113 v.

280

1614 (7123) Noembrie 20, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea domniei mele Gorciul din Mihăilaşca, cu un zapis de mărturie dela boieri şi dela oameni buni dela Iachim fost ureadnic de Suceava şi dela Baico fost stolnic şi dela Pleş din Mihăilaşea şi dela popa de acolo şi dela Ion Băran din Teleneşti şi dela alţi oameni buni, că a venit înaintea lor Cioban din Teleneşti, de bună voia lui, nesilit de nimeni, nici asuprit şi a vândut dreapta sa ocină şi dedină, toată partea lui, ce se va alege din satul Teleneşti. Accasta a vândut-o lui Gorciul din Mihăilaşea pentru patruzeci şi unu taleri de argint.

Deci noi, dacă am văzut acest zapis de mărturie şi bună tocmeală între ei, deasemeni i-am dat şi i-am întărit, ca să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7123 <1614> Noembrie 20.

† Domnul a spus.

† Beldiman mare logofăt a învăţat.

† Borăleanul <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CXCI/1—2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1784.

281

1614 (7123) Decembrie 12, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Bobeică fost staroste şi rugătorul nostru, popa Hariton şi au dat şi au miluit sfânta mănăstire Neamţ cu o parte de ocină, o parte din a patra parte din satul Hlăpeşti, care acel sat este pe Prut, ce le este dreaptă ocină şi dedină, pentru sufletele lor şi ale părinţilor lor. Iar călugării dela sfânta mănăstire mai sus zisă, Neamţ, să aibă a scrie numele lor în sfântul mare pomelnic şi să le facă pomenire din an în an.

Pentru aceea, noi văzând miluirea lor de bună voie, încă am dat şi am întărit acea parte din a patra parte din acel sat, care este mai sus scris, Hlăpeştii pe Prut. Pentru aceea, să le fie cu tot venitul, neclintit niciodată, în veci. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7123 ‹1614› Decembrie 12.

Domnul însuşi a poruncit.

Beldiman mare logofăt a învăţat ‹m. p.›

Ion Focea ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Neamţ, CIII/10.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

282

1614 (7123) Decembrie 17, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri sluga noastră, Cernavca diac şi-a părît pe socrul său, anume Dumitraşco, pentru a treia parte din satul Zăstavna şi a treia ‹parte›[1]) de iaz din Chisclev şi cu loc de iaz şi din Bobeşti şi din Stăneşti şi din Năhoreni; şi a vrut să ia a treia parte din aceste ocini mai sus scrise, partea socrului său Ionaşco, care este mort.

Dar Dumitraşco, fratele lui Ionaşco, a adus înaintea noastră un zapis de mărturie dela Tăutul şi dela Hristodori şi dela duhovnicul lui, Ivanco şi dela mulţi oameni buni: Bo‹bric› vătah şi Grozav vătah şi Ihnat şi...[2]) Ilea vătah şi Gurban vătah şi Barbovschii diac şi aşa au mărturisit ei ‹că› acel mai sus scris Ionaşco, care a murit, a dat numai fratelui său Dumitraşco şi după moartea lui să-l pomenească.

Intr'aceasta, ei înşişi s'au tocmit de bună voie şi s'au împăcat dinaintea noastră, ca să aibă a stăpâni Dumitraşco două părţi din toate ocinele, pe unde

[1]) omis în orig.
[2]) loc rupt în orig.

vor avea, iar Cernavca să aibă a stăpâni o parte din tot venitul, pe unde vor avea. Iar pentru un iaz, pe care l-a săpat Dumitraşco, să aibă a-i da lui Cernavca şase taleri.

Pentru aceasta, domnia mea şi cu sfatul nostru, dacă am văzut tocmeala lor de bună voie, am dat să stăpânească după cum scriem mai sus. Şi alţii să nu aibă a se amesteca înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, anul 7123 ‹1614› Decembrie 17.

Domnul a spus.

Beldiman mare logofăt a învăţat ‹m. p.›

Băseanul ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CXL/199.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, sirientă.

283

1615 (7123) Ianuarie 15, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre, staroştilor de Covurlui. Vă dăm de ştire că ni s'au jeluit rugătorii noştri, călugării dela ruga noastră, sfânta mânăstire numită Tazlău, asupra unor oameni care au prins peşte noaptea şi fără ştirea lor şi fără voia lor şi cu năvoadele lor în iezerul ce se numeşte Dadovul, din sus de Brateş.

Pentru aceasta, cum veţi vedea această cartea a noastră, voi să le faceţi lege dreaptă cu aceia asupra cărora se vor jelui, să le plătească paguba ce le-au făcut.

Şi deasemeni să faceţi lege dreaptă sfintei mânăstiri cu acei care nu vor să dea sfintei mânăstiri venitul din peşte. Iar cui i se va părea oarecare strâmbătate, acela să stea de faţă înaintea domniei mele. Altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, anul 7123 ‹1615› Ianuarie 15.

Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Băseanul ‹a scris›.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/64.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1813.

284

1615 (7123) Ianuarie 15, Iaşi.

Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scriem slugilor noastre, staroştilor de Covurlui. Vă dăm de ştire că ni s'a jeluit rugătorul nostru egumenul şi tot soborul dela sfânta mânăstire Tazlău, spunând că s'au ridicat nişte oameni şi pescuiesc în iezerul lor cu peşte.

Pentru aceea, cum veţi vedea această carte a domniei mele, să-i faceţi lege dreaptă cu acei oameni, cine va fi prinzând peşte să le plătească tot peştele. Iar cui se va părea strâmb, să stea de faţă înaintea noastră. Altfel să nu faceţi.

Domnul a spus.

Arh. St. Buc., M-rea Pobrata, XIII/62.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

285

1615 (7123) Ianuarie 18.

† Iată dar noi: Ursu mare vornic de ţara de jos şi Mârzea mare vornic de ţara de sus şi Gligorie Ciolpan postelnic şi Costantin Roşca vistier şi Gheorghe Balşe al doilea logofăt şi Goia mare comis şi Moldovan stolnic ‹şi› Ionaşco al treilea logofăt şi Vasilie fost mare spătar şi Boul fost vistier şi Rodna fost logofăt şi Bran fost comis şi Vasilie Ureche şi Gheorghie şi Iuraşco Başoteşti şi Gligorie Mogâldea fost pârcălab› şi alţi mulţi boieri scriem şi dăm ştire că au mărturisit înaintea noastră a tuturor pan Nechifor Beldiman mare logofăt împreună cu părintele Pangratie egumen şi cu tot soborul dela sfânta mânăstire Sucevița — numele călugărilor sunt acestea, anume: Anastasie proegumen şi cu Zaharia proegumen şi ieromonah Nicon şi ieromonah Inoh şi ieromonah Feolipt şi ieromonah Ioan şi ierodiacon Severian şi alţi călugări, bătrâni şi tineri şi ne-au înştiinţat că însuşi egumenul şi cu tot soborul s'au sfătuit de bună voia lor, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi ca să schimbe cu pan Nechifor Beldiman mare logofăt dreapta ocină ce a avut acea sfântă mânăstire un sat anume Negoeştii pe Orbic din ţinutul Neamţ, cu iazuri şi cu mori şi să-l dea pe alt sat, anume Rujenţii pe Ciuhur din ţinutul Iaşi cu iazuri şi cu mori pe Ciuhur, pe care l-a avut milostivirea lui, ca să fie sfintei mânăstiri pentru folos mai bun, pentru câmpul mai larg şi ‹pentru› hotarele pe care le are acel sat.

Deci întru aceea, pan Nechifor Beldiman mare logofăt iarăşi a voit cu mare osârdie pentru folosul care-i trebue sfintei mânăstiri şi a schimbat ‹cu călugării›[1]) mai sus scrişi şi a dat ocina şi cumpărătura sa dreaptă a satului mai sus scris Rujenţii din ţinutul Iaşi pe Ciuhur cu iazuri şi cu mori pe aceeaşi apă, ca să fie sfintei mânăstiri ocină şi schimb drept, neclintit niciodată în vecii vecilor.

Iar călugării iar au dat milostivirii lui acel sat mai sus scris, pe care l-a avut sfânta mânăstire, anume Negoeştii din ţinutul Neamţ pe Orbic cu iazuri şi cu mori şi cu toate hotarele lui, ca să-i fie ocină şi schimb drept, neclintit niciodată în vecii vecilor, lui şi copiilor lui şi întregului neam al milostivirii lui.

[1]) loc rupt în orig.

De aceea, dacă am văzut noi toţi schimbul lor de bună voie şi buna tocmeală, noi am făcut mărturie cu această scriere a noastră până îşi vor face şi dires domnesc.

Iar pentru adevărată încredinţare însuşi egumenul şi toţi aceşti părinţi mai sus scrişi au pus pecetea mânăstirii pe această carte. Deasemeni şi noi am adăugat peceţile noastre şi am semnat cu mâna noastră, să se ştie.

In anul 7123 ‹1615› Ianuarie 18 zile.

Ursu mare vornic ‹m. p.›

Eu Vasilie spătar am iscălit ‹m. p.›

Balşe logofăt ‹m. p.›

Mogâldea ‹m. p›

Costantin Roşca vistier ‹m. p.›

Am iscălit Bran fost comis ‹m. p.›

Rodna fost logofăt ‹m. p.›

Bonl vistier ‹m. p.›

Acad..R.P.R., CCXCI/106.
Orig. slav, hârtie cu 10 sigilii mici, aplicate.
Cu o copie slavă la Arh. St. Buc., M-rea Coşula, IV/0.

286

1615 (7123) Ianuarie 26.

7123 ‹1615› Ghen‹ari›e 26.

Document sârbesc, pe giumătate ‹de› sat Tudura dela arhiepiscopul Anastasie mitropolit *de Suceava*.

Arh. St. Buc., M-rea Giurgeni, V/58 (2).
Rezumat rom.

287

1615 (7123) Ianuarie 28, Iaşi.

† *Iată eu*, Nebojatco uricar, mărturisescu cu ceastă scrisoare a meu, cumu m'am tocmit cu Ioan Hăugul pit‹ar›, printru hălăştée ce avem în Jejiia.

Şi ei şi eu, aşea ni-am tocmit: să gonim în hăleşteul miu, cu năvod, eu, iară în hăleşteul Hăugului, cu voloace. Să nu gonim[1]) nici ei la noi, nici vecinii noştri, a înbe perechile să o oprim, unul pre altu şi pre vecinii noştri, iară năvod să goneascâ Hăugul, în hăleşteul său însuş, însă din gura părăului în gios.

Şi într'această tocmală au fost Băscanul uricarul şi Costantin uricarinl şi Cărstiian spătarul din Rotompăneşti.

Şi ne-am pus şi peceţiile, să să ştie.

[1]) cuvintele «să nu gonim nici ei la noi, nici» întărite cu altă cerneală.

Scris în Iaşi, anul 7123 ‹1615› Ghenǎrie› 28.
Nehojatcu.
Băscanul [1]).
Eu Constantin.
Eremia Băscanu.
Cărstian.

Acad. R.P.R., Filiala Iaşi, Fondul Spiridoniei, III/6.
Orig. rom., hârtie, patru peceţi aplicate.

288

1615 (7123) Ianuarie 30.

† Smeritul ieromonah Paugratie egumen dela sfânta mânăstire Sucevița, unde este hramul sfintei şi luminatei învieri a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos şi tot soborul dela această sfântă mânăstire, anume aceştia: Anastasie ieromonah şi proegumen, ieromonah Zaharia, ieromonah Nicon, ieromonah Enoh, ieromonah Rafail, ieromonah Ioan, ieromonah Teolipt, ierodiacon Severian şi monah Chiriac şi astfel toţi pe rând. Dăm ştire cu această scrisoare a noastră că sfânta noastră mânăstire a căzut în mare sărăcie, pentru că s'a pierdut toată averea mânăstirii în Ţara Leşească, tot argintul şi odăjdiile bisericeşti, care au fost acolo şi a ajuns la multă sărăcie şi din alte turburări a ajuns chiar la pustiire.

De aceea, dacă am văzut că avea să se pustiiască în zilele noastre şi nu avea ajutor de nicăeri, noi am căzut cu lacrimi cu tot soborul nostru, înaintea milostivirii sale, pan Nechifor Beldiman mare logofăt şi ne-am rugat de domnia sa ca să-şi facă milă cu sfânta mânăstire, să nu o lase să se pustiiască nici să piară pomenirea acelor domni ctitori şi a mulţimei de creştini, nici noi să avem a umbla, rătăcind din mânăstire în mânăstire.

Intre acestea, domnia sa, ca un bun şi dreptcredincios creştin, s'a milostivit de noi şi de sfânta mânăstire şi s'a silit şi s'a trudit zi şi noapte până ce a scăpat sfânta mânăstire de pagube ‹şi de›[2]) pieire.

După aceea, cândva...[2]) cu domnia sa schimb cu satul nostru, anume Negoeştii la ţinutul Neamţ pe Orbic, care este aproape de curţile lui şi să dea sfintei mânăstiri alt sat, anume Rujinţii la ţinutul Iaşi pe Ciuhur, cu mori pe aceeaşi apă şi încă să adauge sfintei mânăstiri o sută de ‹galbeni› ungureşti, bani gata.

Atunci noi, văzând dela domnia sa atâta binefacere şi atâta osârdie, ce a trudit pentru sfânta mânăstire, noi nu numai atât am avut a face pentru voia domniei sale, ci chiar de ar fi voit şi sufletul nostru, noi încă tot nu ne-am fi împotrivit. Al doilea, văzând şi golirea sfintei mânăstiri de argint şi de altele,

[1]) scris de mâna diaculul.
[2]) loc rupt în orig.

cu bucurie am primit dorința domnici sale și am făcut cu domnia sa acest schimb și am dat domnici sale satul mai sus scris și domnia sa a dat sfintei mânăstiri acel sat Rujiniții, dela ținutul Iași și încă a mai adăugat sfintei mânăstiri o sută de ‹galbeni› unguresti, bani gata, în mâinile noastre.

De aceea, am socotit ca acei bani să nu se cheltuiască, ci am făcut cu dânșii o pereche de ripide și un chivot și alte câteva ce se vor face, ca să fie argintul acesta în sfânta biserică, întru pomenirea și amintirea acestei tocmeli și schimb, în veci.

Și să fie domnici sale și copiilor lui și întregului neam al lui, în pace, despre sfânta mânăstire, ocină și schimb, neclintit niciodată, în veci.

Pentru aceea, dacă cineva dintre călugării sfintei noastre mânăstiri se va scula vreodată și se va ispiti să pârască pentru acel sat pe binefăcătorul nostru, pan Nechifor Beldiman logofăt, sau pe fiii lui sau pe neamul lui, unul ca acela să fie de trei ori blestemat și blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata maică a domnului și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia și să aibă parte cu diavolul și cu Iuda și cu Arie, în muncile fără de sfârșit, amin.

Și pentru încredințarea tuturor celor mai sus scrise, am pus la aceasiă carte și scrisoare a noastră pecetea sfintei mânăstiri și fiecare iscălind cu mâna sa, alții au pus și pecețile lor.

Scris în anul 7123 ‹1615› Ianuarie 30.

† Ieromonah Pancratie egumen.
† Ieromonah Nicon.
† Ieromonah Enoh.
† Ieromonah Anastasie...[1])
† Ieromonah Rafail.
† Ieromonah Teolipt.
† Ieromonah Ioan.
† Ieromonah Severian.
† Monah Chiriac. [2])

Acad. R.P.R., LXI/21.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

289

1615 (7123) Februarie 3, Iași.

† Io Ștefan voevod, ‹din mila lui dumnezeu, domn al țării Moldovei. Iată›[3]) au venit înaintea noastră și înaintea tuturor boierilor noștri moldoveni, ‹sluga noastră Vasilie ureadnicul și fratele lui›[3]), Petrea spătar, fiii Dragăi, nepoții lui Danciul, strănepoții Magdălinei, răstrănepoții lui Bălaci și au pârît de față

[1]) loc rupt în orig.
[2]) toți sunt semnați de aceeași mână.
[3]) loc rupt în orig. întregit după traducerea veche.

înaintea noastră pe Vasile Bucium şi pe sora lui Axinia, fiii lui Bucium vornic, zicând înaintea noastră că le-au luat părţile lor de ocină din satul Oteşti, ce este în ţinutul Adjud, şi le-au lepădat patru mii de aspri, pentru acea parte a lor de ocină din satul Oteşti, fără voia lor.

Iar Vasilie şi sora lui, Axinia, fiii lui Bucium vornic, ei au spus că a cumpărat tatăl lor, Bucium vornic, acea parte de ocină dinaintea a mulţi oameni buni, şi cu voia lor, a tuturor.

Deci domnia mea am lăsat pe sluga noastră, Vasile ureadnic şi pe fratele lui, Petrea spătar, să-şi aducă ei privilegiile lor şi cu mulţi oameni megiaşi dimprejur să mărturisească cu sufletele lor, cum vor şti mai drept. Dacă vor mărturisi cu sufletele lor că au vândut părintelui acelora acea parte de ocină de bună voia lor, iar Vasilie şi sora lui Axinia, fiii lui Bucium vornic, să aibă a stăpâni ca şi până acum.

Iar când le-a fost ziua, Vasile ureadnicul şi fratele lui, Petrea spătar, au adus mulţi boieri şi oşteni de frunte dela curtea domniei mele şi megiaşi dimprejur şi toţi, într'un glas, au mărturisit înaintea noastră şi înaintea întregului sfat al domniei mele că le-a luat lor Bucium vornic acea parte de ocină cu sila, fără voia lor şi le-a lepădat acei bani mai sus scrişi, 1000 aspri.

Deci noi văzând mare cotropire şi dreptele lor urice şi atâţia boieri şi oşteni de frunte şi megiaşi de primprejur, domnia mea şi cu tot sfatul domniei mele astfel am aflat ca să întoarcă Vasile ureadnic şi cu fratele lui, Petrea spătar, acei bani mai sus scrişi. Şi le-a întors banii dinaintea noastră şi dinaintea întregului sfat al domnici mele. Şi de acum înainte să aibă a-şi stăpâni părţile lor, Vasilie ureadnic şi Petrea spătar.

Iar Vasilie Bucium şi Axinia, ei au rămas dinaintea noastră şi din toată legea noastră a ţării şi să nu aibă mai mult a pâri ei pe Vasilie ureadnic şi pe Petrea spătar pentru acea pâră, nici a dobândi niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris la Iaşi, în anul 7123 <1615> Februarie 3 zile.

Însuşi domnul a poruncit.

Arh. St. Iaşi, CDXXIV/17.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.
O trad. rom., ibid., XXIV/16.

290

1615 (7123) Februarie 10.

<Suret d>i [1]) pi un <i>spisoc dela Ştefan vodă... [1]) ni, 7123 <1615>, Fev<ruarie> 10 *zile*.

[1]) loc rupt în text.

... [1]) ră înainte noastră şi'nnainte a lor noştri moldovenești ‹boeri, a›[1]) mari şi a mici, sluga noastră Dumitru Poniciu şi rudeniil‹e› ‹sale Mă› [1]) rica, fata lui Toadir, şi Dumitru Miholoviciu şi alţi nia‹mu› [1])ri a lor şi s'au părât di faţi înaintea noastră cu sluga noastră Simion Oţel şi cu ficiorii lui Iseicu şi cu alte niamuri a sal‹i›, dzăcându înainte noastră Dumitru Poniciu, cu mulţi oamini că, căndu au fostu în dzilile părintelui d‹o›mniii mel‹i› Tomşei vodă, ei pribegi cu tatul d‹o›mnii mel‹i›, în Ţara Leşască, şi dres‹e› ce-au avut pe a sal‹i› ocini, ele au perit atunce, iară alti dres‹e› au rămas în ţară. Şi ni-au arătat ei un uricu de ocină dila bătrânul Alicsandru vodă şi di'npărţiri dela acestu Alicsandru vodă, pe Socrujenii, în ţinutul Hărlăului, suptu Cozanciu, şi giumătate de satu di Zalucceni, pe Prut, parte di gios, şi satul Belazerco, iarăş pe Prut.

Iar căndu au fostu ei în pribegii, cu moşii şi cu părinţii lor, ‹în› [1])să părinţii şi fraţii rudeniil‹i› lor, Ion Oţel, s'au sculat şi au ‹v›ăndut satul Socrujenii şi satul Zaluccnii fără ştire lor, şi ş'au făcut şi ei uricu di mărturii dela Pătru vodă şi au legat ei şi altă peceti la acestu uricu şi li s'au părut lor c'au fostu perit uricul acestor sati.

Iară căndu au fostu în dzilil‹i› domnii meli, s'au arătat acel uricu acelor sati.

Deci şi d‹o›mniia me şi cu tot sfatul nostru, i-am giudecat şi cu driaptă giudicată am socotit şi li-am aflat lor giudeţ, că să vin‹e› aceli sati aceluia ce-i uricul, cari au avut Dumitru Poniciu cu oaminii lui, dila Alicsandru vodă, pre a sa ocină. Iară acel uricu dila Pătru vodă, ci-au avut Simion Oţel cu oaminii lui, am socotit cum că esti dreptu făcut pre guril‹i› acelor oamini mai sus scrişi, făr‹ă› ispravă. Deci, Simion şi cu rudeniil‹i›, ei au rămas din toat‹ă› lege ţării, iară slugil‹i› noastre: Dumitru Poniciu şi Mărica şi Dumitru Mihuloviciu şi niamuril‹i› lor, ei s'au îndreptat şi şi-au pus [1]) feräia, doisprădzăci zloţ‹i›, în visteriia d‹o›mnii noast‹re›.

... [1]) d‹o›mniia noastră dăm şi întărim slugii noastr‹e lui Dumitru› [1]) Poniciu şi Măricăi şi lui Dumitru Mihulo‹viciu şi...› [1]) rudenii a lor, toţi nepoţi şi strănepoţ‹i› lui Echim Călia‹n› [1]), pre a lor mai sus scris‹e› sati: Socrujenii şi giumătate de satu Zaluccnii şi Besercanii [2]) cu loc di heleşteu şi di mori, ca să fii şi dila noi ocină şi moşii, cu tot vinitul şi altul să nu s‹ă› amestici.

‹Urmează subscrierea celor ce confirmă, în sec. XVIII, autenticitatea traducerii:›

Sturdzea *mare* log‹o›f‹ă›t.

Leon mitropolit al Sucevei.

Iordachi Cantacuzino vor‹nic›.

Acad. R.P.R., CXXXVII/272.

Trad. rom., din sec. XVIII, ruptă, întărită de mitropolit şi de doi boeri.

[1]) loc rupt în text.

[2]) «Besericanii» şi mai sus «Belazerco» este acelaş sat de pe Prut.

291

1615 (7123) Februarie 11, Ustia.

† Ielisaveta *doamna sfânträposatului* Eremia Moghila *voevod*, mărturisim cu aiastă a noastră scrisore, cum au venit înnaintia noastră, sluga nostră credincioasă, Alexa Mustiaţ<ă> ce au fost părcălab, cu zapis de mărturie dela dumneaei giupăneasa, bătrânu maica răpăosatului domnului mieu Eremiia vodă şi a noastră, dumn<e>dzău o pomenească, mărturisindu cum dumneaei s'au m<i>l<o>stivit de bună voie, la mortea dumisal<e> şi l-au miluit cu un sat anume Iurcénii, in ţinutul Sorocei, ca să-i fie pomană pintru sufletul dumisal<e> şi a fiului dumisal<e> Isac Balica hetman.

Deci noi, văzindu acel zapis a dumisal<e> maicei nostre, ai Moviloc, carè mai sus scriem, întrebat-am şi pre fiia dumisal<e>, giupăneasa Ileana logofeteasa, şi dumneaei aşijdir<e> au mărturisit innaintia noastră, cum ştie cu adevărat şi au audzit pre dumneaei, căndu au miluit pre părcălabul Alecsa şi pre femiia dumisal<e> Neacşia, cu acel sat ce mai sus iaste scris.

Noi aşijdir<e> pintru slujbă direaptă ce au slujit Alecsa Mustiaţ<ă> domnului nostru Eremiei vodă, aşijdir<e> şi fiilui nostru[1]) Costantin voivodu, făcutu-i-am si noi scrisore de mărturie şi de credinţă, ca să-i fie lui acel sat Iurcénii, moşie in veci, lui şi cuconilor lui şi a toată ruda lui, şi ca să avem a-i da şi unic pre acel sat, ce mai sus scriem.

Şi întru aceéia au fost şi ai noştri ci<n>stiţ<i> şi credincioşi boiar<i>: Simion Stroici vistiarnic şi Nicoar<ă> Prăjescul vistiarnic şi Vitoltu logofătul şi Dima vamăşul şi ş'alţi boiar<i> mulţ<i>.

Pre mai mar<e> mărturie pus-am şi peceatia noastră cătră aiastă a noastră scrisore a no<a>stră, ca să s<ă> ştie.

In Ustia, în anul 7123 <1615> Fe<v>r<uarie> 11.

†. *Eu* Stroici vits<iernic>

† Vitolt logof<ă>t.

. . . . . [2])

Eu Dumitru Buhuş *am scris.*

«Pe verso, insemnare din sec. XIX:» « Iurcianii dela ţăn<u>t Sorocii, a mo<năstirii> Nicoriţa ».

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iaşi, XXII/2.
Orig. rom., hârtie, pecete inelară, aplicată.

292

1615 (7123) Februarie 19, Iaşi.

Suret de pe ispisoc vechi pe serbiia dela Ştefan v<oe>vod, scris de Irimiia in Iaş<i>, din let 7123 <1615> Fev<ruarie> 19.

---

[1]) corectat din «fiilor noştri».
[2]) indescifrabil.

Scriem slugii noastre, lui Pătârniche aprod din Cobănianca. Dacă vei vede aciastă carte a domnii mele, iar tu să aibi a pune zăi Răfiesăi din Ponrișăni și slugii noastre Lupului *fost mare* vatav, împreună cu socra-sa, giupăniasa Ciucoaia, pentru ca să vie să stei de față, înnainte noastră, pentru o parte de ocină din satul Macicăuțăi, care o au cumpărat dela dănsa Ciucul împreună cu giupăniasa lui, pentru ca să-ș<i> facă ispisoc dinnainte domnii mele, pe ace parte de ocină ce s'au cumpărat ei.

Și să li se facă carte de soroc dinnainte voastră și dinnainte oamenilor buni, pentru ca să să știe când le va fi zăoa. Așa să știț<i> și într'a[a]lt chip să nu face[ț<i>.

Domnul a poroncit.

Marele log<o>f<ăt> au învățat.

De pe sărbie pe limba moldoveniască, am tălmăcit la anul 1805 Oct<ombrie> 14.

Polcovnic Pavel Debr<ici> *dela* mitropolie.

Arh. St. Iași, CCXII/5.
Trad. rom.

293

1615 (7123) Februarie 19, Iași.

Suret de pe ispisoc vechi pe serbiia dela Ștefan v<oe>vod scris de Foce în Iaș<i>, din anul 7123 <1615> Fev<ruarie> 19.

Scriem slugii noastre, lui Potârniche aprod din Sămăranca. Dacă vei vede aciastă carte a domnii mele, iară tu să aibi a pune zăi de soroc lui Roman din Macicăuț<i> și tuturor răzășălor lui, care sănt pe giumătate de sat, pe ce din gios, împreună cu sluga noastră Lupul *fost mare* vatav, pentru ace parte de ocină. Și să scrieț<i> și carte de soroc dinnainte noastră și dinnainte a oameni buni și să nu să tae carte aceia prin colțuri, ce fiește căruia să să facă câte o cărțulie, dinnainte domnii mele.

Într'a[a]lt chip să nu faci.

Domnul a zăs.

Beldiman mare log<o>f<ăt.

De pe serbie pe limba moldoveniască am tălmăcit la anul 1805 Oct<ombrie> 14.

Polcovnic Pavel Debr<ici> *dela* mitropolie.

Arh. St. Iași, CXII/ 6.
Trad. rom.
O altă trad. din 1805, ibid., CCXII/4.

294

1615 (7123) Martie 8, Iaşi.

† Io Ştefan Tomşevici voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri rugătorii noştri, călugării dela sfânta mânăstire Sucevița, unde este hramul învierea lui Hristos şi ni s'au jeluit că au avut un sat, anume Noscova, în ţinutul Soroca, danie dela ctitorii lor, Avram Babici şi sora lui Salomia şi au dat ei împreună acel sat mai sus zis, sfintei mânăstiri Sucevița, ca să le facă pomenire lor şi părinţilor lor în ficcare an, în ziua sfântului Athanasie Athonitul, luna Iunie 5, şi s'au scris în sfântul mare pomelnic.

Dar apoi, Toader Moghilă a luat dela ei acel sat Noscova şi l-a dat mânăstirii sale, Pantocrator, unde este hramul înălţarea domnului dumnezeu şi a dat mânăstirii Sucevița, pentru satul Noscova, un sat anume Năhorenii şi jumătate din satul Hruşevăţ ce sunt în ţinutul Hotin.

Însă acum rugătorii noştri, călugării dela Sucevița, au spus că acele sate nu le sunt de nicio hrană şi atunci când s'a făcut acel schimb încă a fost fără voia lor.

Deci domnia mea şi cu sfatul nostru a socotit cu judecată şi am aflat mai cu dreptate, ca să stăpânească călugării dela Sucevița satul lor Noscova, care le este dreaptă ocină şi danie dela ctitorii lor mai sus scrişi, Avram Babici şi sora lui, Salomia, şi le-am dat acel sat, iar călugărilor dela mânăstirea lui Toader Moghilă le-am dat să-şi stăpânească Năhorenii şi jumătate din Hruşevăţ, satele ctitorului lor.

Şi de acum, mai mult să nu aibă a se părî pentru aceste sate, niciodată, în vecii vecilor. Şi altul să nu se amestece.

S'a scris la Iaşi, în anul 7123 <1615> Martie 8.

† Însuşi domnul a poruncit.

Beldiman mare logofăt a învăţat.

† Nebojatco < a scris>.

Arh. St. Buc., M-rea Coşula, IV/10.
Copie slavă cu litere ruseşti.

295

1615 (7123) Martie 12.

† Eu Gheorghe, fiul Salomiia[1]), fatea Neagului *din* <M>ohorăţ<i> *din ţinutul* Tecuci, de bună voe, de nime asuprit, nice înpresurat, am vândut a noastră parte de ocină di sat den Mohorăţi lui Corpaci ce au fost postelnic, derept 12 ug<hi>, de naintea lui Vasilie Rugin<ă> diiac *şi* Mihăil<ă> vis<tiernic> *din* Frumuşel *şi* Mândrul aprod *de acolo* şi Lupul armaş din Sirbi *şi* Andreica

[1]) pentru « Salomiei ».

păh‹arnic› *din* Năfurdeşti *şi* Mihăil‹ă› păh ‹arnic› *din* Sirbi *şi* Răbăiu *din* Năfurdeşti *şi* Nicul Galbănul ce-au fost părcălab *şi* Blojul aprod *din* Meséni şi dinaintea a mulţi oameni buni şi bătrâni, din sus din den gios. *Să se ştie.*

In anul 7123 ‹1615› ‹*luna*› *Mart*‹*ie*› 12.

Acad. R.P.R., CXXVIII/230.
Orig. rom., hârtie, patru peceţi inelare, aplicate.

296

1615 (7123) Martie 13, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, fiul binecinstitorului Ştefan Tomşa voevod. Iată domnia mea, cu bună voirea atotţiitorului dumnezeu şi cu purtarea de grijă a milostivirii sale, din tinereţea noastră cu dorinţă înbiloare de dumnezeu ridicat-am dorinţă a urma paşii binefacerilor bineciustitorilor vechilor domni, care au fost mai înainte, bunicii şi străbunicii noştri, care au zidit biserici şi mănăstiri întru slava şi lauda înfricoşatului şi străluciitului nume al dumnezeului nostru, întru pomenirea lor şi a părinţilor lor, care după moartea trupurilor lor, acum ca sfinţii odihnesc vii prin faptele mâinilor lor, iar sufletele lor în mâinile lui dumnezeu.

Aşa dar, pentru aceasta, domnia mea, întotdeauna întristându-mă şi din durerea inimii am dorit ca preabunul dumnezeu şi cel prea bogat întru milostivire să nu treacă cu vederea rugăciunea noastră ci să binevoiască şi să se milostivească asupra noastră şi să ne dăruiască putere şi vreme prielnică pentru ca să împlinim ceeace dorim.

Pentru aceea, cu bună voirea lui dumnezeu şi cu binecuvântarea rugătorilor noştri arhierei ai lui dumnezeu, ierarhii noştri moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Atanasie episcop de Roman[1]) şi chir Pavel episcop de Rădăuţi, domnia mea am început şi am făcut biserică şi mănăstire pe locul arătat nouă de dumnezeu şi numit Solca, care s'a sfinţit în numele sfinţilor preaslăviţilor şi întâi şezători şi apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi a celorlalţi sfinţi apostoli.

Pentru aceea, domnia mea, pe cât ne-a fost puterea şi prilejul dat domnicielele de dumnezeu, am înzestrat sfânta biserică şi mănăstire şi iarăşi am miluit ruga noastră cu satul Badeuţi din ţinutul Sucevii şi cu mori pe râul Suceava şi cu toate hotarele lui şi cu veniturile ce sunt pe ele.

Şi deasemeni încă şi patru sate, anume Drăgăneştii şi Cârcineştii şi Vancicăuţii şi Pârlăşanii, cu toate hotarele lor şi cu toate veniturile, care sunt pe ele, care şi aceste sate au fost toate drepte şi domneşti şi se chemau din ocolul Badeuţi şi ‹nu erau› întru nimic de trebuinţă domnului.

De aceea, acele mai sus scrise sate, Badeuţi şi Drăgăneşti şi Cârcineşti şi Vancicăuţi şi Pârlăşani, să fie dela noi mai sus scrisei sfintei mănăstiri Solca

[1]) În doc. următor, Atanasie e arătat episcop de Rădăuţi şi Pavel de Roman.

cu toate hotarele lor, fiecare după rânduiala sa şi cu iazuri şi cu mori şi cu fânețe şi cu toate veniturile lor din câmp şi din pădure, neclintite niciodată, în vecii vecilor.

Iar dacă cineva se va ispiti şi va îndrăzni să strice dania şi miluirea noastră, pe care am dat-o domnia mea rugii noastre, sfinţei mânăstiri, unul ca acela aşa dar, să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata maică a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos şi de 12 sfinţi apostoli de frunte şi de patru evanghelişti şi de 318 sfinţi părinţi dela Nicheia şi blestemul lui Arie să cadă pe capul lui şi să aibă parte cu Iudeii, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos: sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi cu Iuda în veacurile fără de sfârşit, amin.

Scris la Iaşi, în anul 7123 <1615> luna Martie 13.
Însuşi domnul a poruncit.
Ştefan voevod <m. p.>
† Dumitru <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIII/7.
Orig. slav. hârtie, pecete timbrată.
Cu o copie slavă, ibid., LXXXIII/53

297

1615 (7123) Martie 13, Iaşi.

† În numele tatălui şi al fiului şi al sfântului duh, troiţă sfântă, de viaţă începătoare, de o fiinţă şi nedespărţită, unuia dumnezeu închinat şi slăvit în trei chipuri, a cărui stăpânire şi strălucită mărire este în veci, amin.

Adică eu robul stăpânului, domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, adevărat închinător al sfintei troiţe, din tot sufletul dreptcredincios şi dreptslăvitor, binecinstitorul Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, fiul binecinstitorului Ştefan Tomşa voevod, iată domnia mea cu bună voinţa atotţiitorului dumnezeu şi cu purtarea de grijă a milostivirii sale, din tinereţea noastră, cu dorinţă iubitoare de dumnezeu, am ridicat dorinţă să urmăm paşii binefacerilor binecinstitorilor domni vechi, ce au fost mai înainte, bunicii şi străbunicii noştri, care au zidit biserici şi mânăstiri întru slava şi lauda înfricoşatului şi strălucitului nume al dumnezeului nostru şi întru pomenirea lor şi a părinţilor lor, care şi după moartea trupurilor lor, acum ca sfinţii odihnesc vii prin faptele mâinilor lor, iar sufletele lor, în mâinile lui dumnezeu.

Aşa dar, pentru aceasta, domnia mea întristându-mă şi din durerea inimii am dorit ca prea bunul dumnezeu şi cel prea bogat întru milostivire să nu treacă cu vederea rugăciunea noastră, care nădăjduim la mila sa, ci să binevoiască

şi să se milostivească asupra noastră şi să ne dea putere şi vreme prielnică pentru a împlini ceeace dorim.

Pentru aceea, cu bunăvoirea lui dumnezeu şi cu binecuvântarea rugătorilor şi părinţilor noştri, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Pavel episcop de Roman şi chir Athanasie episcop de Rădăuţi, domnia mea am început şi am făcut biserică şi mânăstire în locul arătat nouă de dumnezeu, numit Solca, care s'a şi sfinţit în numele sfinţilor preaslăviţilor şi întâiu şezătorilor şi apostoli de frunte, Petru şi Pavel, şi al celorlalţi sfinţi apostoli de frunte. Pentru aceea, domnia mea, pe cât ne-au fost puterea şi prilejul domniei mele date de dumnezeu, domnia mea am înzestrat sfânta biserică şi mânăstire şi încă am miluit ruga şi mânăstirea noastră cu două sate, anume Lămăşanii[1]) şi Stupca în ţinutul Suceava, cu toate hotarele şi cu toate veniturile, care sunt la ele, care aceste mai sus scrise sate au fost ale noastre drepte domneşti, ascultătoare de ocolul cetăţii Suceava.

De aceea, acele mai sus scrise sate, Lămăşenii[1]) şi Stupca, să fie dela noi mai sus scrisei sfinte mânăstiri Solca, cu toate hotarele lor, ficcare după rânduiala sa şi cu iazuri şi cu mori şi cu fâneţele lor şi cu toate veniturile lor din câmpuri şi din păduri, neclintite niciodată, în vecii vecilor, întru pomenirea domniei mele şi a doamnei domniei mele şi a celorlalţi fii dăţi nouă de dumnezeu şi întru pomenirea şi iertarea păcatelor noastre şi ale părinţilor noştri.

Iar dacă cineva se va ispiti şi va îndrăzni să strice dania şi miluirea noastră, pe care domnia mea am dat-o rugii noastre, mânăstirii nou întemeiate şi va lua dela ea mai sus scrisele sate, acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata maică a domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru Iisus Hristos şi de 12 sfinţi apostoli de frunte, printre care şi 4 evanghelişti, deasemeni şi de 318 sfinţi şi purtători de dumnezeu părinţi ai noştri, cei care au întărit în cetatea Nicheii dreapta slăvire şi credinţa şi au aruncat anatema asupra lui Arie, despărţitorul troiţei, unul ca acela să aibă neînduraţi vrăjmaşi, înaintea înfricoşatei judecăţi a lui Hristos, pe înşişi sfinţii apostoli de frunte ai lui Hristos, Petru şi Pavel, cu toată ceata apostolilor şi acela să fie osândit cu cei ce au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos zicând: sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, şi să aibă parte cu Iuda vânzătorul domnului în muncile cele fără de sfârşit, amin.

Scris în Iaşi, în anul 7123 ‹1615› luna Martie 13.

Însuşi domnul a poruncit.

Ştefan voevod ‹m. p.›

Acad. R.P.R., LXIX/39.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.
Cu o trad. rom. din a doua jum. a sec. XVIII.

[1]) în orig. «Lămăşani», tăiat cu altă cerneală.

1615 (7123) Martie 15, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boerilor noştri moldoveni, mari şi mici, Anna Răfciasă, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită şi a mărturisit înaintea noastră că a vândut o parte de ocină din satul Macicăuţi, care este pe Răut în ţinutul Orhei, a cincea parte din jumătatea din jos, partea lui Stoica, din uric de schimb dela Alexandru voevod, care acea parte de ocină i-a fost cumpărătură a fratelui ei, Bratăh, dela Cârstea, fratele lui Poroseci.

Aceasta a vândut-o ca lui Simion Ciucul Poroseci şi cneaghinei lui, Mărica, pentru cincizeci taleri număraţi.

Deci noi, văzând mărturia ei de bună voie şi plata deplină, iar noi deasemeni şi dela noi am dat şi întărit acestor mai sus scrişi, Maricăi, cneaghina lui Ciucul şi fiilor ei, pe care-i are împreună cu Ciucul, ca să-i fie şi dela noi ocină şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

La Iaşi, în anul 7123 <1615> Martie 15.

Domnul a spus.

Beldiman mare logofăt a învăţat.

Arsenie <a scris>.

Arh. St. Iaşi, CCXII/7—8.
Orig. slav, hârtie, pecete timbrată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1805.

299

1615 (7123) Martie 15, Iaşi.

† Eu Păntea, feciorul Lupului Năstas<e>, din târ<g> de Iaşi, adecă scriu şi mărturisescu însumi cu cest zapis al mieu, cum de nime nevoit şi neînpresuratu, ce de bună voia mea, am vândut o vie a mea, ce-am avut în deal la Epure, lângă Manule Morait şi lângă Ghinea meserciu, care acea vie mii-au fost a mea direaptă cumpărătură, pre ai miei bani şi pre munca mea, cându am fost cu hultéiu fără fămée şi fără feciori, nehiindu mie moşie nice dela părinţi, nici dela fraţi, ce a mea direaptă cumpărătură. Acéia o am vândut călugărilor dela mănăstiri dela s<ve>tă Sava, dereptu optudzeci de taler<i> bani gata, căci e'au fost o vie proastă şi părăsită.

Şi mii-au plătitu deplin acei bani, ce mai sus scrie, în mâna mea, dinaintea a oameni buni ce su<nt> mai gios scrişi; însă să pomenească la pomélnicu şi doao numere a părinţilor miei, anume Zaharie şi Odochiia.

Dereptu acea, nime din feciorii miei, cine se va alége, sau soru sau frate sau nepotu sau altă rodă a noastră, să n'aibă nice o treabă a pără sau a vălui s<vân>ta mănăstire peutru acéle vii, pentru căci i-a mea dereaptă cumpărătură.

Şi pentru mai mare credinţă mii-amu pus şi pecétea de mărturie intr'acest zapis şi cu mâna încă am scris, să să ştie.

Scris în Iaşi, anul 7123 <1615>, M<a>r<tie> 15[1]).

† Eu Păntea, *fiul lui* Lupul Năsstas<e>, com am vândut o vie a me şi am pos şi pecete.

† *Eu Dima Piperiu mărturisesc cele scrise mai sus*[2]).

† Eu Procop mărturise<s>c cumu-i ma<i> sus scris.

† Eu Moiseu încă mărturise<s>c.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iaşi. XXXVIII/3.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

300

1615 (7123) Martie 15. Iaşi.

† Eu Costantin, feciorul lui Manole Moraet ş'a Mărucăci, de târgu de Iaşi, mărturisescu însumi, cu ceastă cu a mea scrisoare, înnaintea părintelui Galation. egumenul dela mănăstire dela sfetii Sava şi naintea părintelui popa Gavriil stareţul şi naintea a mulţi oameni buni, carii mai gios sămtu scrişi, de rândul a trei fălci de vii, ce sămtu în dealu la Epure, carele acéle vii au fost partea maicii méle, a Mărucăei, ce-i răpăosată, şi ia, la svârşenia ei, chematu-m'au pre mene. împreună cu tată-mieu Manule, cu limbă de moarte ş'[a]au chemat şi părinţii dela s<fe>ti Sava, carii sămtu mai sus scriş<i>. de se-au ispovedit de păcate şi o au şi cumenecat şi atunci şi în vedérea ei, de bună voea ei şi mai vârtos şi cu voia mea, ia au datu acéle vii, ce-s mai sus scrise, sventei mănăstiri la s<fe>ti Sava, unde dzacu oasele ei şi altor fraţi ai miei, cu cramele şi cu vasele şi cu grădini, cu totu, ca să o ei comănde şi să o grijasscă şi să-i facă totu ce se cade unui creştinu şi să hie scrisă şi la poménic.

Deci şi eu, vădzându acea bună tocmală şi cătră dumnedzău plecare sufletească şi eu încă am plecatu capul, de bună voe şi cu toată inima mea, ş'am datu şi cu acéle vii, ce-s mai sus scrise, la mănăstire la s<fe>ti Sava, darea maicii méle, ce-s la Epure, cu cramele şi cu vase şi cu grădini, cu totu, ca să hie şi mie pomană la s<făn>ta mănăstire, ca şi părinţilor miei, ca să hie deplin darea şi pomeana noastră, în véci, neclătită.

Dereptu acea, de partea noastră, sau din feciorii miei, cine se va alége, sau mie frate sau soru sau hie cine va hi de roda noastră, să n'aibă a pără sau a vălui călugării dela s<fe>ti Sava pentru acéle vii.

Iară cine va vrea a pără sau a'ntoarce sau a vălui sfânta măn<ă>stire pentru acéle vii, acela om să hie triclétu şi proclétu şi anaftima dela dumnedzău şi pr<e>cista *maica lui dumnezeu* şi de toţi *părinţii*.

Dé iasta mărturisescu cu ceast<ă> scrisoare a mea. Şi pentru credinţa, mai vârtos mii-amu pus şi pecé<tea> mea, ca de să se ştie.

---

[1]) ultima cifră a anului şi prima a zilei, corectate de aceeaşi mână, cu aceeaşi cerneală.
[2]) greceşte în orig.

Scris în Iaş<i>, *anul* 7123 <1615> Mart<ie> 15 *zile.*
Şi cu Dumitru fost pitar *sunt pentru acestea adevărat martor.*
† Eu Procop încă mărturise<s>c cum|m|u-i mai sus scris.
Eu popa Matheiu mărturisescŭ.
† *Eu Dima Piperiu mărturisesc cele de mai sus*[1]).
† Eu Silion mărtoresesco.
† Eu Păntea ap<rod> mărturesesco.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iaşi, XLII/1.
Orig. rom., hârtie, patru peceţi inelare, aplicate.

301

1615 (7123) Martie 18, Iaşi.

† *In anul* 7123 <1615> *luna* Mart<ie> 18 *zile.*

In zilele binecinstitorului şi de Hristos iubitorului domnului nostru Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domnul ţării Moldovei şi în zilele lui Petrea Smilean şolţuz de Iaşi şi doisprezece pârgari, şi înaintea a mulţi oameni buni şi bătrâni orăşeni. Adecă au venit înnaintea noastră Costantin, feciorul lui Manole Moraet ş'a Mariicăei, de târgu de Iaşi, şe au mărturiset co al său rost şe co a sa scrisori înaintea noastră şi 'naintea a mulţi oameni buni, anome: Domitru pitariul *şi* Hilinion *fost* şoltuz şi Păntiliiu comis *şi* Stoica foştaş *şi* Lopul *fiul lui* Leafa *şi* Dema Piperiu *şi* Hagi-Arap *şi* Gheorghie târdzibaşea *şi* Păntea aprod şi popa Ioan Mafliiu dela Beséricа cea Albă *şi* popa Mirăuţă dela svetii Gheorghie, de rândul a trei fălci de vii, ce sămtu în deal la Epure.

Carele acele vii au fost partea maicii saale, a Mărilicăei, ce-i răpăosată, şi ia, la svârşenia ei, chematu-m'au pre mene, împreună cu tată-miu, Manule, cu limbă de moa<r>te şe au chemat şe părinţii dela svetii Sava, carii sămtu mai sus scriş<i>, şe le-au dat părentile miu trii fălci de vii dela Epori, sventii mănăstire svetii Sava.

Dopă acea vădzând-o acéia mare milostinie şe dari dela părenţii săi, ilo încă s'au plicat, Costantin, către svănta mănăstire şi-<a>u lăsat şe-au dat şe Costantin comu au dat părentili său Manule, ca se hii dereaptă pomană la svănta mănăstire, despri a sa parti, nielăfit în véci de véci.

Iară să nişteni va vrea să clătească această dare şi aceasta a tocmală, ci s'au tocmit şe s'au dat, să no aibă loc în pământo şe niirtat să hii, com şe mai sos série. Insă co cramă şe co vase co tot.

Şi eu Dumitru *fost* pitar *sunt martur adevărat.*
Eu popa Matheiu *mărturisesc adevărat.*
† *Eu Dima Piperiu mărturisesc cele scrise mai sus*[1]).
† Eu Precop mărturise<s>c cumu-i ma<i> sus se<r>is.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava — Iaşi, XLII/2.
Orig. rom., hârtie, trei peceţi aplicate.

[1]) greceşte în orig.

302

1615 (7123) Martie 18.

† Adec‹ă› Sanfira, fata Ştefului, însumi pre min‹e› mărturisescu cu cestu zapis al meu, cum eu de bună voia mea cum am vândut partea mea den satu den Hărleşti, den ţinutul Neamţului, a patra parte den partea Ştefului, den tot locul ce să va alége partea mea, Chelsiei şi Florei, fételor lui Ion Urdzic‹ă› den sat den Iucşeşti; o am vândut dereptu doaâzăci şi şeapte de taleri bătuţi, denaintea lui Ion Creţul şi Hasnâşu den Iucşeşti şi a Petrei lui Căprior şi Sava Ojogu de Hărleşti şi Hérlis de acolea şi [a mul] a mulţi oamini bun‹i›.

Deci noi deacă am vădzut tocmală şi deplină plată denaintea nostr‹ă›, noi încă ne-am pus peceţile, ca să s‹e› creadze.

† *In anul* 7123 ‹1615› Mart‹ie› 18.

† *A scris* Ştefan diiac.

l s'au 'noit.

Acad. R.P.R., CXVI/71.

Orig. rom., hârtie, 5 sigilii închise, aplicate. Fiind rupt, a fost lipit pe doc. CXVI/71 a, din 1730 Aprilie 13.

303

1615 (7123) Martie 18, Iaşi.

† In numele tatâlui şi al fiului şi al sfântului duh, sfântă şi de viaţă începătoare de o fiinţă şi nedespărţită troiţă, unuia dumnezeu în trei ipostaze venerat şi slăvit căruia să-i fie stăpânirea şi mărirea să fie preamărită în veci, amin.

Iată eu robul stăpânului dumnezeu şi mântuitorului nostru, cel din tot sufletul dreptcredincios şi dreptslăvitor, adevărat închinător al sfintei troiţe, binecinstitorul Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, fiul binecinstitorului Ştefan Tomşa voevod.

Iată domnia mea, prin bunăvoinţa atotţiitorului dumnezeu şi prin cugetul milei sale, din vârsta copilărici noastre am ridicat dorinţă iubitoare către dumnezeu pentru a urma pe urmele celor care au făcut fapte bune, bincinstitorii domni bătrâni care au fost mai înainte, moşii şi strămoşii noştri, care au zidit şi au împodobit sfintele biserici şi mânăstiri, întru slava şi întru lauda numelui cumplit şi mare al dumnezeului nostru, pentru pomenirea lor şi a părinţilor lor care după moartea lor trupurile lor stau acum ca vii şi se odihnesc, iar locaşurile făcute cu mâinile lor, sufletul lor se află în mâna lui dumnezeu.

De aceea domnia mea am văzut. . .[1]) folos . . .[1]) dorind preabunul dumnezeu. . . . . .[1]) şi în marea sa bunătate nu a trecut cu vederea rugămintea noastră cu bună nădejde şi ca un făcător de bine a binevoit şi s'a milostivit . . .[1]) să căpătăm.

[1]) Loc ilizibil în orig.

De aceea, cu bunăvoinţa ‹domniei mele› şi cu binecuvântarea rugătorilor şi părinţilor noştri, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir ‹Pavel› [1]) episcop de Roman şi chir Atanasie episcop de Rădăuţi, am început şi am făcut domnia mea biserică şi mânăstire în locul arătat nouă de dumnezeu, Solca şi am ‹zidit› şi am sfinţit mânăstirea în numele sfinţilor prealăudaţilor şi întâi sezătorii şi apostoli de frunte Petru şi Pavel şi al celorlalţi sfinţi apostoli de frunte. ‹De aceea› domnia mea, după puterea şi prilejul dăruit de dumnezeu domniei mele, domnia mea am înzestrat sfânta biserică şi mânăstire.

Şi iar am miluit ruga şi mânăstirea noastră cu satul numit Costeştii pe râul Siret şi mori pe apa Siretului şi cu alt sat numit Mânăstirenii cu toate hotarele şi cu toate veniturile, care aceste mai sus scrise sate au fost ale noastre drepte domneşti ascultătoare de ocolul[1]) şi de curţile noastre din Botoşani.

Pentru aceasta, acest mai înainte mai sus spus sat, Costeştii cu mori la Siret şi deasemenea acest sat Mânăstirenii să fie dela noi danie şi miluire mai sus scrisei noastre rugi, sfânta mânăstire Solca, cu toate hotarele lor, fiecare după rânduiala sa şi cu iazuri şi cu morile sale şi cu fâneţele lor şi cu toate veniturile lor din câmpuri şi din păduri, neclintite niciodată în vecii vecilor, pentru pomana domniei mele, a doamnei domniei mele şi a fiilor dăruiţi nouă de dumnezeu şi pentru pomenirea şi iertarea păcatelor noastre şi ale părinţilor noştri.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului, noi, Io Ştefan voevod Tomşovici şi credinţa ierarhilor noştri moldoveni, mai sus pomeniţii arhierei şi credinţa boierilor noştri: credinţa panului Ursu mare vornic al ţării de jos, credinţa panului Mârzea mare vornic al ţării de sus, credinţa panului Şiinţea şi Todica pârcălabi de Hotin, credinţa panului Radul pârcălab de Neamţ, credinţa panului . . .[2]) pârcălab de Cetatea Nouă, credinţa panului Sturza hatman şi portar de Suceava, credinţa panului Enache postelnic, credinţa panului Diamandi spătar, credinţa panului Alexe ceaşnic, credinţa panului Gheorghie stolnic, credinţa panului Alixandru vistier, credinţa panului Dumitru Goia comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre Moldova, dintre copiii noştri sau din alt neam, el, milostivirea lui, să nu strice întocmirea şi pomana domniei mele, cu care am miluit ruga noastră, sfânta mânăstire Solca, ci mai mult să întărească şi să înputernicească şi încă să mai miluiască sfânta mânăstire.

Iar dacă cineva va încerca să strice dania şi pomana şi miluirea noastră, pe unul ca acela să-l nimicească mânia lui dumnezeu şi să se şteargă cu sunet de pe pământ pomenirea lui, după cum din vechime Datan şi Aviron, care s'au încumetat şi au îndrăznit asupra avuţiei şi a cortului lui dumnezeu cel viu şi niciodată unul ca acela să nu capete mântuire dela dumnezeu, ci să fie judecat, blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului

[1]) loc ilizibil în orig.
[2]) loc alb în orig.

şi de preacurata şi pururea fecioara născătoarea de dumnezeu Maria, maica domnului şi dumnezeului nostru Iisus Hristos şi de patru evanghelişti şi de sfinţii apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi de ceilalţi apostoli de frunte şi de sfinţii prooroci, Moise şi Aron şi ceilalţi şi de 318 sfinţi părinţi purtători de dumnezeu, care în cetatea Nicheii au întărit dreapta credinţă şi pe nebunul Arie l-au blestemat şi să aibă parte acela cu neleguiţii Iudei şi duşmani ai lui Hristos, care au strigat: sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor şi cu trădătorul Iuda în chinurile fără sfârşit, amin.

Pentru încredinţarea tuturor acestora mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nichifor Beldiman mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră de această adevărată carte a noastră.

A scris Ionaşco logofăt al treilea la Iaşi, în anul 7123 ‹1615› luna Martie 18 zile.

Ştefan voevod ‹m. p.›[1])

Arh. St. Buc., Donaţii, IX/1.
Orig. slav, perg. foarte şters şi ros, fără pecete.
Cu o copie slavă care poartă data de 1615 Martie 13, din 1787 la Arh. St. Iaşi, CCCXII/5.

304

1615 (7123) Martie 19, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Scrieu slugilor noastre, mari vătaji din ţinutul Vaslui. Vă dăm de ştire că ni s'a jeluit acest om, anume Andrei din Porcişani, asupra lui Onilă Bejenarul din Nistereni şi astfel a spus, înaintea noastră, că a cumpărat o parte de ocină Onilă Bejenarul dela Hohulea de acolo, pentru zece taleri şi patru potronici. Iar acum Andrei îi întoarce banii, iar el nu vrea să ia banii dela dânsul.

Pentru aceasta, cum veţi vedea această carte a domniei mele, voi să-i faceţi lege dreaptă, ca să ia Onilă dela Andrei acei bani mai sus scrişi, zece taleri şi patru potronici.

Iar cui i se va părea strâmbătate, voi să-i daţi zi, să stea de faţă înaintea porţii domniei mele. Altfel să nu faceţi.

Scris la Iaşi, în anul 7123 ‹1615› Martie 19.

† Domnul a spus.

Marele logofăt a învăţat.

Alexa ‹a scris›.

Acad. R.P.R., CCXLI/12.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

[1]) semnătura cu litere de aur.

305

1615 (7123) Martie 20, Iași.

Suret de pe zapis vechiu pe sărbie, scris în Iaș<i> de Nebojatco, din anul 7123[1]) <1615> Mart<ie> 20.

Adică noi Beldiman *mare* log<o>f<ă>t și Ursul *mare* vor<ni>c de țara de gios și Grigorii Ciolpan post. și Gheorghie Balșe log<o>f<ă>t și Dimitru Goia *mare* comis și Ivașco mare armaș și Costantin Roșca vist. și Nicorici vor<ni>c de poartă mărturisim cu aciastă scrisoare a noastră precum au venit înnaintea noastră Toma și fratele său Ghiorghie, feciorii lui Costin, nepoți a lui Ștefan Tolocico, de a lor bună voe, de nimenea siliți, nici asupriți și au vândut a lor dreaptă ocină și moșie, o a treia parte din satul Hadărăuții pe Racovăț și cu parte din heleșteu și din moară ce sânt în Racovăț din ț<enu>t Hotinului, pe acelas ei au <vân>dut-o lui Grigorii Corotușco diiac drept 150 talere de argint.

Iar pentru dresuri i-am întrebat noi pe Toma și pe Ghiorghie, unde sânt dresurile lor, și ei așa au mărturisit dinaintea noastră, precum că le-au perit lor dresurile în zilele lui Mihail v<oe>vod.

Drept aceia, noi văzând precum că au vândut de a lor bună voe și au luat plată bună în mânăle sale, mai sus arătații bani 150 talere, apoi noi i-am făcut și dela noi aciastă scrisoare a noastră lui Grigorii Corotușco pe ace a treia parte din sat Hadărăuții și cu parte din heleșteu și din moară, ce sânt în Racovăț, să-i fie lui de credință până când iș<i> va mai ținea el și cu dresuri domnești.

Și pecețile noastre încă le-am pus, ca să s<e> știe.

Aciastă copie fiind scoasă asemenea și întocma de pe tălmăcirea zapisului celui vechiu sărbăscu, din anul 7153 <1645> Mart<ie> 20, dela *marele* log<o>f<ă>t Beldiman, ce l-am tălmăcit eu, s'au încredințat și de mine Ion Stamate *fost mare* pit<ar>, în Iași, la anul 1818 Ghen<a>r<ie> 22.

Arh. St. Iași, XL/14.
Trad. rom.

306

1615 (7123) Martie 24.

† Iată dar eu, Nechifor Beldiman mare logofăt, și Ursu mare vornic al țării de jos și Mârzea mare vornic al țării de sus și Gligorie Ciolpan postelnic și Ghiorghie Balșe al doilea logofăt și Ionașco al treilea logofăt și Simion mare șetrar și Ivașco mare armaș și Roșca vistiernic și Nicoriță vornic de gloată, mărturisim cu această scrisoare a noastră că au venit înaintea noastră Anghelina și fratele ei, Vasilie, fiii lui Lupul, nepoții Anghelinei Goioae, de bună voia lor

[1]) În text: 7153 <1645> număr cetit greșit de traducător, confundând « K » cu « N ».

şi au vândut dreapta lor ocină, toată partea lor, cât se va alege din satul Dolj̨eşti, care este în ţinutul Roman pe Albâia şi cu parte din iaz şi din moară, din ispisocul de cumpărătură pe care l-a avut bunica lor Anghelina Goiae dela Ioan voevod şi din uricul de întărire pe care l-a avut dela Ianeul voevod.

Pe aceasta au vândut-o vărului lor, pan Dumitru Goia mare comis pentru o sută de taleri de argint.

Şi deasemenea au venit înaintea noastră Ihnat şi fraţii lui, Vasilie şi Isaico, fiii Oanacăei, nepoţii lui Roman Pleş de bună voia lor şi şi-au vândut ocina lor dreaptă, jumătate din a şasea parte din jumătatea satului Balomireşti în acelaşi ţinut al Romanului, din uricul de cumpărătură pe care l-au avut dela Petru voevod. Pe aceasta au vântut-o tot lui Goia mare comis pentru douăzeci de taleri de argint.

Şi iarăşi au venit înaintea noastră Băluţă, şi cu fiica sa Irina, fiica Cârstinii, nepoata lui Ciolpan, de bună voia lor şi şi-au vândut ocina lor dreaptă, jumătate din partea lor cât se va alege din acelaşi sat, Balomireştii şi cu partea lor din iaz şi din moară. Pe aceasta au vândut-o tot lui Dumitru Goia comis pentru şapte zeci de taleri de argint şi le-a plătit lor deplin dinaintea noastră.

Deci noi, dacă am văzut tocmeala de bună voie dintre ei, am făcut şi dela noi această carte panului Dumitru Goia comis, pe aceste părţi de ocină mai sus scrise, să-i fie lui de mărturie şi de credinţă, până şi le va întări şi cu direse domneşti. Şi peceţile noastre încă le-am pus pe această scriere dela noi, să se ştie.

A scris Nebojatco în Iaşi, în anul 7123 ‹1615› Martie 24.
Beldiman mare logofăt ‹m. p.›
Ursul mare vornic ‹m. p.›
Eu Ionaşco logofăt ‹m. p.›
Gligoric postelnic ‹m. p.›

Arh. St. Buc., Condica M-rii Dolj̨eşti, nr. 648, f. 18.
Orig. slav, hârtie, cu patru peceţi inclare.
Cu o trad. din sec. XIX, ibid., f. 19.

307

1615 (7123) Martie 24, Iaşi.

† Io Ştefan voevod Tomşevici, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, Iată că domnia mea, cu bunăvoirea atotţiitorului dumnezeu şi cu ajutorul milei sale, de când am zidit ruga noastră, sfânta mânăstire numită Solca, întru slava şi cinstea preacuratului şi strălucitului şi înfricoşătorului lui nume, unde este hramul sfinţilor slăviţilor şi întru tot lăudaţilor, întâiu şezători apostoli Petru şi Pavel, atunci domnia mea am binevoit, din toată osârdia noastră pentru dumnezeu, ca să miluim şi să întărim sfânta mânăstire cu sate şi cu altele ce-i sunt pentru nevoia şi hrana călugărilor şi rugătorilor lui dumnezeu aflători într'însa, dar astfel de sate şi ocine să fie cumpărate cu banii noştri drepţi.

Intru aceasta, domnia mea am poruncit boierilor noştri să caute un asemenea sat, unde se va găsi, să-l cumpărăm.

Şi atunci au aflat că satul Fărăoanii, ce este în ţinutul Bacău, a fost scos în vânzare şi când au spus domniei mele, îndată am trimes domnia mea şi, cu blândeţe, am chemat pe toţi acei boieri şi fii de boieri, care au fost vânzătorii mai sus scrisului sat.

Şi au venit înaintea domniei mele şi înaintea tuturor boierilor noştri toţi aceia, anume: Dumitru Goia şi sora lui, Irina, fiii Anghilinii şi deasemeni verii lor, Marica şi Nastasia şi Irina, fiicele lui Petrea spătar, nepoatele Anghilinii şi deasemeni verii lor, Vasilie şi sora lui, Anghilena, fiii lui Lupul, nepoţii Anghilinii şi deasemeni vărul lor, Petrea Hadâmul, fiul Ştefanei călugăriţa, nepotul Anghilenei şi deasemeni verii lor, Iacob şi fratele lui, Toader şi Nechita şi Lazor şi sora lor, Titiiana, fiii Todosiei, fiica lui Eremia cămăraşul[1]) şi deasemeni verii lor, Toader şi fratele lui, Vasilie şi Gligorie şi surorile lor, Todosia şi Anghilena şi Profira, fiii lui Nechita aprod, nepoţii lui Toader miedar, strănepoţii Petricăi şi deasemeni verii lor, Ionaşco, fiul lui Avraam din Mesehăneşti şi fratele lui, Vasile şi Gligorie şi Ştefan şi Toader, nepoţii lui Ion vistier, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Cozma cămăraş, de ne-am tocmit cu dânşii după dreptatea lui dumnezeu, dinaintea întregului nostru sfat şi dinaintea rugătorilor de dumnezeu şi ierarhilor noştri moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava şi chir Pavel episcop de Roman şi chir Atanasie episcop de Rădăuţi şi dinaintea tuturor boierilor noştri, mari şi mici, şi au vândut domniei mele dreapta lor ocină şi dedină, jumătate din tot satul Fărăoani, partea din sus, cu toate hotarele acelei jumătăţi şi cu toate veniturile, care sunt pe ele, din uric de mărturie ce au avut ei dela acest Petru voevod. Aceea au vândut-o domniei mele, pentru o mie «galbeni» ungureşti.

Şi tot atunci, împreună cu toţi mai sus scrişii boieri şi fii de boieri, au venit şi aceştia, anume: Ştefu şi fratele său, Marco şi Gavril şi sora lor, Sora, fiii lui Pântea, nepoţii lui Ion Teleagă şi deasemeni verii lor, Marena, fiica lui Dragotă Teleagă şi Neacşea, fiica Marinei, toţi nepoţi şi strănepoţi ai lui Dragotă Teleagă, şi au vândut domniei mele şi ei cealaltă jumătate de sat din Fărăoani, toată partea din jos, din uric de cumpărătură ce a avut bunicul lor, Dragotă Teleagă, dela Ştefan voevod cel Bătrân şi din uric de împărţeală dela Petru voevod cel Bătrân şi din ispisoc de pâră ce au avut ei dela Eremia voevod.

Şi aceea au vândut-o domniei mele pentru altă mie de «galbeni» ungureşti, cu toate hotarele acelei jumătăţi şi cu toate veniturile care sunt pe ele.

Atunci domnia mea, în acel ceas, înaintea întregului sfat al domniei mele şi dinaintea arhiereilor, am plătit cu bani gata şi am dat în mâinile tuturor vânzătorilor plată deplină pe amândouă jumătăţile satului, care este întreg, tot satul Fărăoanii, plătit de domnia mea. Şi ei cu bună voinţă au primit şi au plecat cu pace.

[1]) «cămăraşul», aşa în orig.

Iar satul acela, anume Fărăoanii în ţinutul Bacăului, pe care domnia mea l-am cumpărat, l-am dat în numele lui dumnezeu şi al sfinţilor apostoli de frunte, Petru şi Pavel, cu toate veniturile şi hotarele, să fie sfintei mânăstiri şi rugii noastre, ocină şi cumpărătură dela domnia mea, să fie neclintit niciodată, în vecii vecilor, pentru pomenirea şi iertarea păcatelor părinţilor domniei mele şi pentru pomenirea şi iertarea păcatelor domniei mele şi ale doamnei domniei mele şi fiilor domniei mele dăruiţi de dumnezeu, amin.

Iar la această tocmeală şi vânzare de bună voie şi plată deplină, pe care am făcut-o domnia mea, pentru satul Fărăoani din ţinutul Bacău, este martor dumnezeu cel ce vede în inimă şi credinţa domniei mele însămi, a mai sus scrisului nou, Io Ştefan voevod Tomşevici şi credinţa ierarhilor moldoveni, a mai sus pomeniţilor arhierei şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici.

Iar după viaţa noastră, cine va fi domn al ţării noastre, Moldova, dintre copiii noştri sau din alt neam, acela, milostivirea lui, să nu strice întocmirea şi pomenirea domniei mele, satul mai sus scris, anume Fărăoanii, pe care l-am cumpărat cu drepţii noştri bani şi l-am dat rugii noastre, sfintei mânăstiri Solca. Şi iarăşi să împuternicească şi să întărească şi încă să miluiască sfânta mânăstire, ca să aibă a-şi face şi el pomenire spre dobândirea împărăţiei cereşti.

Iar dacă cineva va îndrăzni să strice pomenirea noastră, pe unul ca acela să-l nimicească mânia lui dumnezeu şi să piară cu sunet pomenirea lui de pe pământ, precum odinioară Datan şi Aviron, care s'au ispitit şi au îndrăznit asupra moştenirii cortului dumnezeului celui viu şi niciodată unul ca acela să nu primească mântuirea lui dumnezeu, ci să fie blestemat, şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului şi de preacurata şi pururea fecioară, născătoarea de dumnezeu Maria, maica domnului dumnezeului nostru Iisus Hristos şi de 4 evanghelişti şi de sfinţii apostoli de frunte, Petru şi Pavel şi de ceilalţi apostoli de frunte şi de sfinţii proroci Moise şi Aron şi ceilalţi şi de 318 sfinţi părinţi, purtători de dumnezeu, care în cetatea Nicheii au întărit dreapta credinţă şi au blestemat pe nebunul Arie, şi unul ca acela să aibă parte cu Iudeii cei fără de lege şi vrăjmaşi ai lui Hristos, care au strigat: sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor, şi cu Iuda vânzătorul în muncile cele nesfârşite, amin.

Scris la Iaşi, în anul 7123 <1615> luna Martie 21.

Ştefan voevod <m. p.>

† Nebojatco <a scris>.

Acad. R.P.R., CCCVIII/70.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Un alt orig. slav, cu data de 4 Martie 1615, cu pecete timbrată, scris de Ionaşco logofăt, la Arh. St. Iaşi, CDLIX/4.

Cu o copie slavă şi trei trad. rom. din 1787, două, ibid., LXVIII/132 iar a treia cu data de 4 Martie, la Arh. St. Iaşi, CCCXII/4.

308

1615 (7123) Martie 29, Iaşi.

Copie ‹depe› ispisoc dela Ştefan vod‹ă›

Adic‹ă› au vinit înnainte noastră şi înnainte a lor noştri boiar‹i› slug‹a› noastră Isac Matieşiscul şi frate-său Toadir şi suroril‹e› lor, Nastasie şi Salomie şi Irimie şi nipotul lor Dum‹i›tru, *fiul lui* Ignat, toţ‹i› ficiori lui Toadir uricarul, ş'au părât de faţ‹ă› înnainte noastră pe sluga noastră pe Isac Stărce diiac pentru o parte de ocin‹ă› din sat din Boian, ce iaste în ţ‹i›n‹u›tul Cernăuţilor, din a treia parte, din parte din sus ce să va alége pi din gios, dintr'ace a trie parte.

Şi-au dzis ei cum iaste a lor moşie, iar sluga noastră Isac Stărce el au dzis precum îi iaste lui cumpăr‹ă›tur‹ă› dela dănşii.

Deci domnie mea şi cu tot sfatul nostru li-am socotit lor lége şi le-‹a›m dat lor dzi ca să-şi aducă ficştecar‹e› şie mărturii ce au de ocin‹ă› şi de cumpăr‹ă›tur‹ă›. Şi când le-a‹u› fost lor dzua, iar sluga noastră Isac Stărce diiac, el au venit şi ş'au adus şie drese înnaint‹e› noastră, ce-au avut di cumpăr‹ă›tur‹ă›, un ispisoc dela Eremie Moghila voevod şi un zapis dela aceşte ci-s scriş‹i›mai sus, însuşi pre sin‹e› mărturisind precum au luat deplin plat‹ă› din mănul‹e› lui Isac Stărcii şi scriind într'acil zapis a lor, cum ca s‹ă› aibă a da şi urice ce au pe ace parte di ocin‹ă›, car‹e› mai sus s'au scris, Isac Matieşiscul şi cu fraţii loi.

Iar ei n'au venit la dzi, ce au rămas din toată lége noastră, iar sluga noastră Isac Stărce, el s'au îndreptat şi ş'au pus şie-ş‹i› ferăe, 12 arginţi. Şi de acmu nainte ca s‹ă› nu mai aibă a părâ Isac Mătieşiscul, nici fraţii lui, pe Isac Stărce diiacul pentru aceasta, nici a-i dovedi nici când, în veci.

Iar de s'ar ispiti cândva ciniva a părâ cu acele urice care le au Isac Matieşiscul şi cu fraţi‹i› lui pe ace part‹e› de ocin‹ă›, ca să nu ‹a›ibă a să crede, ce ca s‹ă› aibă a să lua dela dănşii şi să s‹e› dea în mănul‹e› slugii noastre, lui Isac Stărcii pi cum scrie în zapisul lor.

Şi altul ca s‹ă› nu s‹ă› mai amestice piste aceasta carte a domniei mil‹e›.

Scris din *Iaşi, anul* 7123 ‹1615› Mart‹ie› 29.

Bildiman *mare* log‹o›f‹ă›t.

Arsenie ur‹i›car.

Acad. R.P.R., CXX/43.
Copie rom. din sec. XVIII.

309

1615 (7123) Martie 30, Iaşi.

† In numele lui dumnezeu tatăl cel fără de început şi cu dumnezeu fiul cel fără de început şi cu dumnezeu duhul sfânt cel pururea în fiinţă, de viaţă făcător,

troiță sfântă, de o ființă, nedespărțită, într'o dumnezeire închinată și slăvită de orice făptură căreia îi este stăpânirea și cinstea în vecii vecilor fără de sfârșit, amin.

Iată eu, robul stăpânului meu domnul dumnezeu Iisus Hristos adevărat închinător al sfintei troițe, Io Ștefan voevod, fiul binecinstitorului Ștefan Tomșa voevod, iată am binevoit domnia mea cu bunăvoința noastră, din toată strălucirea inimii noastre, luminată de dumnezeu, pentru mântuirea noastră și iertarea păcatelor noastre, și am miluit sfânta noastră rugă nou zidită, mânăstirea numită Solca, unde este hramul sfinților apostoli de frunte și întâiu șezători, Petru și Pavel, și am dat un sat anume Iubăneștii, din ținutul Dorohoi, cu iazuri și cu loc de mori și cu toate hotarele și cu toate veniturile care sunt pe ele, să fie neclintite ale sfintei noastre mânăstiri, în vecii vecilor și întru vesnica pomenire a domniei mele și a doamnei domniei mele și a fiilor domniei noastre dăruiți de dumnezeu, și întru pomenirea și iertarea păcatelor sfântrăposaților părinți ai domniei mele.

Care acel sat a fost din vremurile de demult drept domnesc și ascultător de ocolul Dorohoiului, până când Isac Balica hatman s'a ridicat, în zilele sale și a tras acel sat din stăpânirea domnească și l-a supus la satul său, Căcăciani.

Apoi acel sat a fost pierdut și de el, în hicleșie, când el cu alți pribegi ca el, s'a ridicat și a venit asupra domniei mele, cu sabie și foc, împreună cu mulțimea oștilor leșești și căzăcești, care și mare război au făcut cu domnia mea la râul Jijia și i-a pus dumnezeu atotputernicul sub sabia domniei mele, unde și ca semne oasele lor zac aevea întru vesnică mărturie.

De aceea, dacă cineva se va ispiti și va strica pomenirea și miluirea noastră ce am dat-o sfintei noastre mânăstiri, Solca și va lua dela mânăstirea noastră acel mai sus scris sat, anume Iubăneștii, care a fost mai înainte drept domnesc și a fost însușit pe nedrept și iarăși pierdut în hicleșie, pe care cu multă trudă și cu sudoare, ca între viață și moarte, domnia mea l-am câștigat cu sabia, un astfel de stăpânitor și judecător să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și de preacurata fecioară și maică a lui dumnezeu și 4 evangheliști și de sfinții apostoli de frunte, Petru și Pavel și de ceilalți sfinți apostoli, de 318 sfinți părinți ai noștri purtători de dumnezeu, cari în cetatea Nicheii au întărit drepta credință, și unul ca acela să aibă parte cu Arie și cu Iuda vânzătorul, împreună cu diavolii în muncile neadormite și fără de sfârșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7123 <1615> luna Martie 30 zile.

† Însuși domnul a poruncit.

Ștefan voevod <m. p.>

† Dumitru Filip <a scris>.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXIX/21.
Fotocopie slavă.
Cu o copie și trad. rom., Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CCVIII/2 și CCIX/1.

310

1615 (7123) Martie 31, Iaşi.

† Iată dar eu, Iachim fost vornic de Suceava, însumi *dela* sine înştiinţez cu această carte adevărată a noastră că eu, de bună voia mea, nesilit de nimeni, nici asuprit, am dat dreapta mea ocină şi cumpărătură, un loc de prisacă îngrădit cu gard şi cu case şi cu grădini, ce este la Dereneu, în ţinutul Orhei, pe Valea Dumii, mai jos de prisaca lui Holobici, pe care l-am cumpărat eu dela Dilea din Biliceni.

Aceasta am dat-o sfintei mânăstiri Bistriţa, unde este hram uspenia preacuratei şi preasfintei stăpânei noastre şi născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria. Şi ispisocul de cumpărătură, ce am avut dela Petru voevod, încă l-am dat în mâinile egumenului şi întregului sobor dela sfânta mânăstire, ca să fie dela noi sfintei mânăstiri ocină şi danie acea mai sus scrisă prisacă cu case şi cu grădini şi cu toate veniturile.

Şi nimeni dintre copiii noştri sau dintre rudele noastre sau de neam străin să nu încerce a strica dania noastră pe care am dat-o, de bună voia noastră, pentru păcatele noastre şi ale părinţilor noştri.

Şi altul să nu se amestece niciodată, înaintea acestei cărţi şi zapis al nostru. Să se ştie.

Scris în Iaşi, în anul 7123 <1615> Martie 31.

Arh. St. Buc. M-rea sf. Sava — Iaşi, XXIII/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX, ibid, XXIII/7.

311

1615 (7123) Aprilie 6, Iaşi.

† În numele tatălui şi fiului şi sfântului duh, sfânta troiţă de viaţă începătoare, de o fiinţă şi nedespărţită, unuia dumnezeu în trei ipostase închinat şi slăvit, căruia stăpânirea şi strălucirea şi mărirea îi este în veci, amin.

Iată eu robul stăpânului domnului dumnezeu şi mântuitorului nostru, Iisus Hristos, adevărat şi credincios închinător al sfintei troiţe, Io Ştefan voevod Tomşevici, din mila lui dumnezeu domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea am binevoit, cu bunăvoia noastră din toată luminarea luminată de dumnezeu, râvnind din inimă spre toţi binecredincioşii domni, care au domnit înaintea noastră din veac, peste această ţară, în viaţa aceasta scurtă şi în vremi înşelătoare, cari au căutat şi au aflat calea mântuirii lor cu milostenii şi felurite binefaceri, nevoindu-se spre dobândirea vieţii celei nesfârşite a împărăţiei cerului.

Pentru aceasta domnia mea şi noi, pentru mântuirea noastră şi iertarea păcatelor noastre şi ale părinţilor domniei mele, am dat şi am miluit, sfânta mânăstire numită Beserecanii unde este hramul blagovestenie preasfintei stăpânei

noastre născătoare de dumnezeu şi pururea fecioară Maria, cu un sat, anume Troiţa, care este în ţinutul Neamţului, pe pârâul Cracău şi cu vad de moară la pârâul Cracău şi cu toate hotarele lui şi cu veniturile care sunt pe ele, ca să fie sfintei mânăstiri dela noi danie şi miluire, neclintit niciodată, în vecii vecilor. Care acel sat din veac a fost al nostru, drept domnesc şi ascultător de ocolul Pietrei.

Pentru aceea, călugării din sfânta mânăstire să aibă a scrie în sfântul marele pomelnic numele domniei mele şi al doamnei domniei mele şi al fiilor de dumnezeu dăruiţi ai domniei noastre, deasemeni şi al sfântrăposaţilor părinţi ai domniei noastre, ca să fim pomeniţi fiecare pe nume la sfântul jertfelnic întotdeauna la dumnezeieştele şi cumplitele taine ale lui Hristos.

Şi să aibă a face domniei mele mare pomenire din an în an, cu întocmire de hrană şi băutură rugătorilor de dumnezeu călugări şi celor veniţi la pomana noastră, oaspeţilor şi săracilor cât va sta sfânta mânăstire păzită de dumnezeu.

Iar hotarul acelui sat mai sus scris Troiţa, pe râul Cracăul şi cu vad de moară la aceeaşi apă, să fie dela noi dinspre toate părţile pe unde au aflat, cu sufletele lor, sluga noastră, Vasilie fost spătar şi cu multe slugi ale domniei mele, vătagi şi curteni[1]) şi bătrâni dintre megieşii de primprejur, au însemnat din zilele de demult hotarul lui dinspre locurile şi satele dimprejur, începându-se hotarul lui dela malul Cracăului la vale, pe . . .[2]) Ivăneşti şi trece peste bahnă până la mesteacăn la capătul povârnişului, iar de acolo pe loc drept până la stâlp la hotarul Iucaşului şi de acolo pe loc drept până la hotarul Jideştilor, la stâlp aproape de Movilele însemnate, iar de acolo pe loc drept, pe la Lăcurele iarăşi pe loc drept până la Fântâna lui Lazor, iar de acolo, mai sus de Băhniţa, în sus deadreptul după . . .[2]) la piscul dealului, la stâlp, dinspre Rusciori, iarăşi pe loc drept, care trece peste bahnă, mai sus de Ţigăneşti, şi iarăşi pe loc drept peste hotarul Dănileştilor, care merge pe aproape de stâlp, la fântâna . . .[2]) şi de acolo iarăşi pe drum mai sus de casa lui Nechifor, de acolo iarăşi pe drum în sus pe la mori şi până la rediul cel vechiu şi la rediu în jos până la râul Cracăului, unde se împreună hotarul.

Toate acestea să fie <sfintei şi dumnezeeştii>[3]) mânăstiri în semnele acestea şi cu toate veniturile pe această folosinţă, în vecii vecilor.

Iar la aceasta este credinţa domniei noastre, a mai sus scrisului nou Io Ştefan voevod Tomşevici <şi credinţa>[2]) boierilor noştri, credinţa panului Ursu mare vornic de ţara de jos, credinţa panului Mârza mare vornic de ţara de sus, credinţa panului Şintu şi Todica pârcălabi de Hotin . . .[2]) pârcălab de Neamţ, credinţa panului . . .[3]) pârcălab de Roman, credinţa panului Sturza hatman şi portar de Succava, credinţa panului Enachi postelnic, credinţa panului . . .[2]) spătar, credinţa panului Alexa ceaşnic, credinţa panului Gheorghe stolnic, credinţa panului Alexandri vistier, credinţa panului Dumitru Goia comis şi credinţa tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici.

---

[1]) « curteani » în orig.

[2]) loc rupt în orig.

[3]) loc alb în orig.

Iar după viaţa noastră cine va fi domn, dintre copiii noştri sau din alt neam sau iarăşi pe oricine va alege dumnezeu să fie domn al ţării nostre, Moldova, el, milostivirea lui, să nu strice dania şi miluirea noastră şi pomana noastră, ci mai mult să întărească sfintei mănăstiri satul mai sus scris, ca să fie domniei sale pomenire.

Iar dacă cineva se va ispiti şi ar îndrăzni să ia satul acela dela sfânta mănăstire şi să strice pomana noastră, pe unul ca acela să-l sfărâme şi să-l nimicească mânia lui dumnezeu şi să piară amintirea lui cu sunet din cele pământeşti şi din cele cereşti şi să nu vadă niciodată preasfânta şi cumplita faţă a lui dumnezeu, ci încă să fie de trei ori blestemat şi afurisit de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi pământului şi de preacurata maică a domnului Hristos şi de 4 evanghelişti şi de ceilalţi fruntaşi apostoli şi de 318 părinţi purtători de dumnezeu, care în Nicheia au propovăduit şi au întărit lumina credinţei pravoslavnice şi au aruncat anatema asupra vrăjmaşului dreptei credinţe, cruntul eretic, nebunul Arie, ca şi unui asemenea îndrăzneţ, care va strica pomenirea noastră, să fie supus unui asemenea blestem şi să aibă parte cu diavolul şi cu Iuda vânzătorul şi vrăjmaşii Iudei care au strigat, cari au spus asupra lui Hristos, sângele lui asupra lor şi asupra copiilor lor.

Şi pentru mai mare putere şi întărire a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului şi cinstitului nostru boier, pan Nechifor Beldiman mare logofăt, să scrie şi să atârne pecetea noastră la această carte adevărată a noastră.

A scris Nebojatco la Iaşi, în anul 7123 ‹1615› luna Aprilie 6 zile.

Ştefan voevod ‹m. p.›

Arh. St. Buc., Peceţi, nr. 191.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Cu o trad. rom. din 1843, ibid. M-rea Bisericani, IV/14.

312

1615, (7123) Aprilie 15, Iaşi.

† Adecă eu, Ion şi Vărvara, feciorii lui Vasilie, nepoţii Neagului, cum noi de bună voia noastră, de nime nevoiţi, nice asupriţi, am vândutu a noastră dereaptă ocină şi moşie den satu den Mohoraţi, ce să va alége partea lui Vasilie, pre apa Dobrotvorului, în ţinutul Tecuciului, am vândutu lui Corpaci ce au fostu postelnic, dereptu 10 ugh‹i›.

Şi om vândut de dinaintea lui Simion din Stănişeşte şi Crăciun *din* Crăeşte şi Tooder Scorţaş din Beneşte [1]) şi Gligorie *deasemeni* şi Lazor *deasemeni* şi Hilip şi Isăc şi Buliman *deasemeni* şi Costin den Crăeşti şi Cozma *deasemeni* şi Obrejie *din* Opreşeşti şi Baltă *deasemeni* şi Ursu *deasemeni* şi Gliga *deasemeni* şi Simion *deasemeni* şi Macoveiu *deasemeni* şi de dinaintea lui Vasilie

[1]) corectat din « Dăneşte ».

Rugină diiacului şi Mihăil‹ă› den Frumuşel şi Mândrul *de acolo* şi Lupul armaşelul şi de dinaintea a mulţi oameni buni şi bătrâni, den sus şi den gios.

Să să ştie.

La Iaşi, în anul 7123 [1]) 1615 *luna* Ap‹rilie› 15 *zile.*

Acad. R.P.R., CXXVIII/229.
Orig. rom., hârtie, 7 sigilii inelare aplicate.

313

1615 (7123) Aprilie 16, Iaşi.

† Adecă eu, preutul Pangratie, egumenul de mănăstire de Sucevi[ţ]i şi preutul Anastasie şi preutul Enoh şi preutul Rafail şi protegumenul Zaharia şi Nicon şi preutul Ioan şi preutul Luca şi tot săborul, mărturisim cu această scrisoare a noastră cum am luat dentru mâna Boului vistiiarnicului o sută de galbeni, care bani ne-au adaos dumnealui Beldiman logofătul cel mare, pentru ce am făcut cu dumnealui schimbu, de ne-au dat dumnealui un sat anume Rujinţii în ţinutul Iaşilor şi noi i-am dat dumisale, Negoeştii în ţinutul Neamţului, pre Orbic.

Deci, i-am făcut această mărturie, să-i hie de credinţă. Iasta mărturisim cu această scrisoare a noastră. *Să să ştie.*

În Iaşi, *anul* 7123 ‹1615› Ap‹rilie› 16.

Acad. R.P.R., LXI/22.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

314

1615 (7123) Aprilie 29, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni, mari şi mici, Prodan şi fratele lui, Gligorie şi sora lor, Năstasca, femeia lui Dumitru Ponici şi au părît de faţă înaintea noastră pe fiii lui Văscan Dobrenchii din Bălăceni pentru a treia parte din jumătatea satului Bălăceni, partea de jos, cu loc de iaz şi de mori.

Şi au spus ei că fiii lui Dobrenchii stăpânesc acea parte de ocină fără drept. Iar fiii lui Dobrenchii au spus că a cumpărat tatăl lor, Văscan Dobrenchi, mai înainte, a treia parte din satul Volcineţ tot dela dânşii, pentru o sută de ughi.

Şi după aceea s'au tocmit ei singuri, de bună voia lor şi au schimbat acea a treia parte din satul Volcineţ, partea de mijloc, cu acea a treia parte din jumătatea satului Bălăceni, partea de jos. Şi diresele de cumpărătură ce le-a avut Văscan Dobrenchii pe acea a treia parte din Volcineţ, dela cei scrişi mai

[1]) cifra «20» ştearsă, ca să rămâie 10.

sus, dela Prodan şi dela fraţii lui, încă le-a dat în mâinile lor şi au arătat şi urice şi ispisoace de schimb dela Eremia voevod.

Iar Prodan şi fraţii săi au spus că le-au întors acea sută de ughi pentru acea parte din Volcineţ şi diresele lor nu sunt drepte şi au spus că au şi zapis de înnapoiere dela Văscan Dobrenchii.

Deci domnia mea i-am judecat după legea ţării şi le-am aflat lege să jure Prodan şi fraţii lui cu 24 jurători, slugile domniei mele şi am scris la catastif pe acei jurători, ca să jure că au întors acei bani mai sus scrişi, o sută de ughi, în mâna lui Văscan Dobrenchii şi că nu au făcut schimb şi că diresele lor sunt nedrepte.

Astfel când le-a fost ziua, ei au venit cu toţi jurătorii, precum au fost scrişi şi nu au voit să jure. Astfel Prodan cu fraţii lui, ei au rămas dinaintea noastră şi dinaintea întregului sfat al domniei mele, iar fiii lui Dobrenchii ei s'au îndreptat şi am luat dela ei ferăc 12 zloţi la vistieria domniei mele.

De aceea, de acum înainte, Prodan şi fraţii lui să nu aibă a mai pârî pe fiii lui Dobrenchi pentru acea parte de ocină dela Bălăceni, a treia parte din jumătate de sat nici să nu mai dobândească niciodată în veci.

Iar dacă se vor mai afla vreodată la Prodan sau la fraţii săi nişte direse sau nişte cărţi, pe acea parte de ocină să nu se creadă, ci să le fie ocine şi schimb şi cumpărătură cu tot venitul. Şi altul să nu se amestece.

Scris la Iaşi, în anul 7123 <1615> Aprilie 29.

Domnul a poruncit.

† Beldiman mare logofăt a învăţat.

† Borăleanul <a scris>.

Acad. R.P.R., LXXXIV/96.
Orig. slav, hârtie.

315

1615 (7123) Mai 2.

† Eu Dumitraşco Cucorea mă<r>tu<ri>sesc cu <a>ciastă scrisoare a mea cum am vândut al mieu Ţigan şi rob anume Oprăş, feciorul Danei şi pe un fecior a lui, anume Eistratii ci-am vândutu lui Necopoe ca să-i hie lui şerbu şi rob în veci şi lui <şi> feciorilor lui.

Şi în tocmalu no<a>stră s'au tâmplat Toader şetrarul şi feciorul lui Dumitraşco şi Enachi şi Gavrilaş Siminiceanul.

Şi pre mai mare mărturie ne-am pus peceţile ca să să ştie.

Anul 7123 <1615> Mai 2.

Dumitraşco *am iscălit.*

Dumitraşco Cucorea.

Gavrilaş Siminicean.

Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, MDXXI/4.
Orig. rom.

316

1615 (7123) Mai 9.

† Insumi dela sine mărturisesc, cu cneaghina Nastasia Varticoae, sora lui Costantin Corpaci clucer, în acest zapis al meu că mă închin cu tot sufletul meu sfintei mânăstiri numită Sava, din târg din Iaşi, şi am dat sfintei mânăstiri, pe care am spus-o mai sus, numită Sava, ce este în târgul Iaşi, unde este hramul uspenia stăpânei noastre născătoare de dumnezeu, pururea fecioara Maria, partea mea de vie, jumătate din via ce o am cu fratele meu, Costantin Corpaci clucer, precum a dat şi fratele meu, Costantin Corpaci, partea sa, ce a avut el împreună cu mine, jumătate din vie, în viile numite Copoul, ce ne este dreaptă ocină şi moştenire dela părinţii noştri, din moşi strămoşi.

Pentru aceasta, am dat sfintei mânăstiri de bună voie, cu toată inima şi sufletul, închinându-mă sfintei mânăstiri, pentru sufletul părinţilor noştri şi a bunicilor noştri şi pentru păcatele noastre şi pentru sufletele noastre, să ne pomenească pururea în sfântul jertfelnic, în cuvintele rugăciunii rostită. neuitaţi niciodată, pentru cele pe care le-am arătat în această mărturie.

Iar după aceasta, din copiii noştri sau din rudenii să nu îndrăznească să se amestece sau să părască sau să adauge alt ceva să spuie un cuvânt despre aceasta. Deci, dacă cineva va rupe închinăciunea noastră făcută cu smerenie sfintei mânăstiri, despre care am arătat, oricine ar fi din neamul nostru, să nu aibă parte în veacurile viitoare să moştenească mila lui dumnezeu, ci să-i fie partea lui cu Iuda Iscariotul, care a vândut pe Hristos spre răstignire.

Pentru aceasta, mărturisesc în acest zapis al meu. Şi la acestea am pus şi pecetea la acest zapis.

Anul 7123 <1615> Mai 9.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Sava — Iaşi, XXXVI/6.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

317

1615 (7123) Mai 12, Iaşi.

† Din mila lui dumnezeu, noi, Io Ştefan voevod Tomşevici, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea când am ridicat cu ajutorul lui dumnezeu ruga noastră, sfânta mânăstire numită Solca, unde este hramul sfinţilor şi întru tot lăudaţilor şi de frunte apostoli Petru şi Pavel, domnia mea am binevoit după alte bune întocmiri, pe care le-am făcut la sfânta mânăstire, am voit să cumpăr şi robi [1]) Ţigani pentru sfânta mânăstire, ca să-i fie pentru multe lucrări de trebuinţă.

[1]) «holopi» în orig.

Intru aceea s'au aflat acești fii de boieri anume: Sava Dănceu și sora lui, Tudora și Oprina și nepoții lor, Vartic și sora lor, Gaftona și Apostol și sora lui, Grozava, fiii lui Medelean, toți copiii și nepoții lui Dănceu, fost staroste de ținutul Tecuci.

Și au venit înaintea domniei mele și înaintea întregului sfat al domniei mele, nesiliți de nimeni, nici asupriți și au vândut domniei mele dreptii lor robi [1]) Țigani, anume: Oancea cu femeia lui și cu copiii lui și Chervasie cu femeia lui și copiii lui și Stepan cu femeia lui și copiii lui, acești Țigani care au fost ai tatălui lor, Dănceu, dreaptă danie și pomană dela nănașul [2]) său, Bratul mare comis din Țara Românească; și Savul cu femeia lui și copiii lui, pe care i-a cumpărat dela Frujina din aceeași țară.

Și Șerban cu femeia lui și cu copiii lui și Stoica cu femeia lui și copiii lui, și Țandâr cu femeia lui și cu fiul lui, Radul și Stancul cu femeia lui și copiii lui, pe cari i-a cumpărat el dela Mogoș din Țara Românească, din ispisocul pe care l-a avut dela domnii munteni.

Și Stepan nepotul lui Stoica și Duța cu femeia lui și copiii lui, pe cari i-a cumpărat el dela Bratul mare comis și dela Mogoș, din aceiași țară.

Toți acești Țigani i-au vândut domniei mele pentru patru sute ughi, însă din dreptele lor direse, din ispisocul de întărire și de pără pe care l-a avut dela Petru voevod, când s'a părît cu Struțiian fost staroste pentru unii din acești Țigani și el a rămas cu cartea de mărturie dela Mihnea voevodul muntean, și cu cartea dela fiii lui Bratul și dela Mogoș, care i-au dat și i-au vândut acești Țigani, și iarăși din ispisocul de întărire dela Aron voevod și dela Eremia voevod.

Pentru aceea, domnia mea, dacă i-am văzut vânzând de bună voie și domnia mea am plătit deplin în mâinile lor toți acești mai sus scrișii bani gata, 400 ughi, dinaintea întregului sfat al domniei mele, arhiereilor și rugătorilor de dumnezeu, chir Anastasie arhiepiscop și mitropolit de Suceava și chir Pavel episcop de Roman și chir Athanasie episcop de Rădăuți și dinaintea boierilor domniei mele mari și mici.

Și după aceea, îndată am dat domnia mea pe acești Țigani, toți, cu femeile și cu copiii lor, sfintei rugi și mânăstiri a noastre mai sus scrise, Solca, întru pomenirea domniei mele și a părinților domniei mele și a doamnei domniei mele și a fiilor domniei mele de dumnezeu dăruiți.

Pentru aceea să-i fie robi [1]) Țigani, neclintiți, în vecii vecilor, pentrucă domnia mea i-am cumpărat pe banii drepți ai domniei mele.

Iar la aceasta este credința a însăși domniei mele, a mai sus scrisului, noi, Io Ștefan voevod Tomșevici și credința boierilor noștri: credința panului Ursu mare vornic de țara de jos, credința panului Mârza mare vornic de țara de sus, credința panului Todica și Petrea pârcălabi de Hotin, credința panului

[1]) «holopi» în orig.

[2]) «nănaș», așa în orig.

Radul pârcălab de Neamț, credința panului ... [1]) pârcălab de Roman, credința panului Sturzea hatman și pârcălab de Suceava, credința panului Enathie postelnic, credința panului Diamandi spătar, credința panului Alexa ceașnic, credința panului Gheorghe stolnic, credința panului Alexandri vistier, credința panului Gligorie comis și credința tuturor boierilor noștri moldoveni, mari și mici.

Iar după viața noastră, cine va fi domn, dintre copiii noștri sau din neamul nostru sau iarăși pe oricine îl va alege dumnezeu să fie domn al țării noastre, Moldova, el, milostivirea lui, să nu strice dania și miluirea noastră, cu care am miluit sfânta mânăstire, ci mai mult să miluiască sfintele mânăstiri și sfintele biserici, ca și el să-și facă pomenire pentru dobândirea împărăției lui dumnezeu.

Și cine s'ar încerca să pârască sau să-i ia înapoi dela sfânta mânăstire și să strice pomenirea domniei mele, pe unul ca acela să-l nimicească mâuia lui dumnezeu și să piară pomenirea lui cu sunet de pe pământ și să fie blestemat și de trei ori blestemat de domnul dumnezeu și de preacurata maică a lui dumnezeu mântuitorul și de 4 evangheliști și de înșiși sfinții fruntași apostoli Petru și Pavel și de ceilalți sfinți apostoli fruntași și de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu ai noștri, care au întărit în Nichcia dreapta credință și blestemul lui Arie să vie asupra capului lui și să aibă parte cu cei care au strigat asupra lui Hristos spunând sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și cu Iuda vânzătorul în muncile cele fără de sfârșit, amin.

Și spre mai mare putere și tărie a tuturor celor mai sus scrise, am poruncit credinciosului și cinstitului nostru boier, pan Nechifor Beldiman mare logofăt, să scrie și să atârne pecetea noastră, de această carte adevărată a noastră. „

A scris Ionașco logofăt la Iași, în anul 7123 <1615> luna Mai 12 zile.

Io Ștefan voevod <m. p.>.

M-rea Dragomirna, sub dată.
Orig. slav, perg., pecete atârnată.
Două fotocopii slave, la Acad. R.P.R., Fotografii. I/16 și XXVI/20.
O trad. rom. din sec. XVIII la Muzeul Raional Suceava, nr. 62.

318

1615 (7123) Mai 15.

7123 <1615> Maiu [2]) 15.

Zapis prin cari Ursu marile vornicul de țara de gios arată că au venit înnainte sa preotul Văscan cu preote<a>sa Maruşca din sat din Lucani și de bună voe au vândut a lui driaptă ocină din sat din Lucani; și iarăș au vândut Maruşca giumătate din parte sa, ci să va alege și le-au cumpărat Grigori din Benești, drept 20 taleri bătuți.

[1]) loc alb în orig.
[2]) corectat peste: Dech<emv>r<ie>.

Şi au fost martori cari să pominesca, anume: Bucur *din* Crăeşti, Crăciun de acolo, Ionaşco Dorobăţu de acolo. Toader *din* Beneşti, Sava di acolo. Nichita di acolo, Ion Musteaţă din Băloteşti.

Şi aşa au cumpărat Grigori din Beneşti moşia cu tot venitul ei şi *deasemeni* giumătate din parte Maruşcăi, *deasemeni* drept 20 taleri, cari mai sus sânt scrişi, şi de acum înnainte să fie lor moşie şi ocină, cu tot vinitul, lor şi ficiorilor lor, nepoţilor şi strenepoţilor.

Deci, văzând şi noi a lor bună toemală şi plată deplin, cu bani gata, noi încă ne-am pus pecete în acest zapis, ca alţii să nu schimbe nici odineoare, în veci, acest zapis al nostru.

Arh. St. Buc., M-rea Bâchitoasa, VI/1.
Trad. rom. din sec. XIX.

319

1615 (7123) Iunie 14. Botoşani.

† *Eu* Hilip ureadnic *din* târg Botăşén<i> şi Dumitru ce-au fost şoltuz şi Moşul şi mulţi oméni bun<i> bătrân<i> de târg mărturosim cu cestu zapis al nostru, cum s'au sculat Ştefan din Botăşén<i>, nepotul Grigăi, ce-au fost vătăman în Miclăuşén<i>, de-au vândut un loc de hălăşteu, în sat în Miclăuşén<i>; a sa direaptă moşie, lui Chiraş vătăman din Miclăuşén<i>, diriptu 12 taler<i> şi de eaz au dat de lucru 12 taler<i>.

Dece ficiorii lui Ştefan şi toată ruda lui, ca să n'aibă nice o treabă, nice a mai părâ printr'acela hălăşteu, nicedănăoră în véci şi nai<n>tea cestui zapis al nostru, ce să hie moşie lui Chiraş şi a ficiorilor lui Chiraş. De aeasta mărturosim.

Iunie 14 *zile, în anul* 7123 <1615>.

Eară cui vă părea cu strâ<m>bul, să-ş<i> întrébe cu Ştefan şi cu ficiorii lui.

† *Scris în* Botăşén<i>.

† Vas<i>lie Ştefănes<cu>.

Acad. R.P.R., IV/177.
Orig. rom., hârtie, pecete inelară aplicată.

320

1615 (7123) Iunie 26, Suceava.

† *Adecă eu* Beldiman *mare* log<o>f<ă>t, scriem şi mărturisim cu ceastă scrisoare a noastră pentru rândul egumenului Arsenie de Homor şi a tot săborul de-acolea, cum au avut o price pentru o Ţigancă, de oarecâtă vréme, cu egumenul Calistru de Pobrata şi cu tot săborul. Deci au vrut să să păras[s]că şi înnaintea dumisale lui vod<ă>.

Iar într'acea, ei nu s'au părât, ce s'au împăcat de bună voia lor, dennainte noastră.

Şi au dat egumenul den Pobrata egumenului de Homor, pentru acea Ţigancă, altă Ţigancă cu doi feciori şi feciorii simtu anume Ilie şi ... [1]), şi un cal.

Pentru acea, dé acmu înnainte, să nu aibă mai multu a să părâ unul pre altul, pentru aceasta părâ, nici dănăoară în véci.

Iasta scriem şi mărturisim cu ceastă carte a noastră, *să se ştie.*

In Suce<ava>, anul 7123 <1615> Iun<ie> 26.

Eu Beldiman *mare* log<o>f<ă>t *a iscălit.*

† Arsenie igumen <m.p.>

Arh. St. Buc., M-rea *Sf.* Sava — Iaşi, XXX/4.
Orig. rom. hârtie, două peceţi aplicate.

321

<1615> Iunie 30, Mânăstirea Solca.

† Sturzea hatman şi pârcălab de Suceava. Iată a venit înaintea noastră Eremia fost vornic şi şi-a arătat diresele ce le are pe drepţii săi robi [2]) Ţigani, un ispisoc dela Costantin voevod, iar alt ispisoc dela domnia sa, dela Ştefan voevod, că a cumpărat dela Toader Turcea fost căpitan, o Ţigancă, anume Costanda, fiica lui Stănilă [3]), care a fost după Vartic Ţigannl, care a murit şi a rămas un fiu al lor, anume Dumitru, şi alt Ţigan, anume Petrea, pe care l-a cumpărat tot dela Toader Turcea.

Şi zapisele de cumpărătură dela Toader Turcea încă le-a arătat înaintea noastră.

Deci noi, când am văzut dreptele sale zapise am făcut şi dela noi această scrisoare, ca să stăpânească pe aceşti Ţigani care îi sunt de cumpărătură şi să aibă a-şi face şi uric pentru ei.

Aceasta scriem.

Scris la mânăstirea Solca, Iunie 30.

Sturzea hatman a iscălit <m.p.>

Arh. St. Iaşi, ms. nr. 65, p. 448.
Fotocopie slavă.
Datat după Sturzea hatman în 1615 şi după momentul apariţiei documentare a m-rii Solca.

322

1615 (7123) Iulie 6, Suceava.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată domnia mea m'am milostivit şi am miluit pe sluga noastră Grama uşer cu jumătate de sat anume Jlişeşti cu loc de vad şi de moară.

---

[1]) loc alb în orig.
[2]) «hlopi» în orig.
[3]) cuvânt corectat.

Care această jumătate de sat a fost a lui Stoian fost uşer şi a pierdut-o în hiclenie, când el singur şi cu alţi pribegi şi cu domnul lor, Costantin voevod, s'au ridicat cu mare mulţime de Leşi şi de Căzaci şi au venit asupra domniei mele şi asupra ţării domniei mele cu sabie şi foc, şi au făcut mare război cu domnia mea pe râul Jijia, pe cari milostivul dumnezeu pe toţi i-a dat sub sabia domniei mele, unde şi oasele lor zac până astăzi de faţă spre mărturie veşnică.

De aceea să-i fie lui dela noi ocină şi danie cu tot venitul şi altul să nu se amestece înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Suceava, în anul 7123 ‹1615› Iulie 6.

Singur domnul a poruncit.

Ştefan voevod ‹m.p.›

† Ionasco ‹a scris›.

Colecţia Scarlat Calimachi, nr. 22 a.
Orig. slav, hârtie, pecete mică aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1801, sub cota 22.

323

1615 (7123) Iulie 13.

Suret di pe o carte sărbască de giudecată de‹la› Ştefan v‹oe›vod din let 7123 ‹1615› Iulie 13.

Precum au venit înnainte‹a› noastră şi înnaintea boerilor noştri Gheorghie comişel din Dobruleşti şi s'au părât de faţă cu Gavril din Soci, pentru o parte de ocină din Soci, din a patra parte a triia parte, care ace parte au fost a Albăscului şi a Stancăi. Deci Gavril au arătat că-i este lui cumpărătură ace parte de ocină, dela ficiorii Stancăi şi a Albăscului.

Gheorghie încă aşijdire au arătat şi el că şi lui îi este de cumpărătură ace parte de ocină dela ficiorii Stancăi şi a Albăscului. Şi au arătat şi ispisoace dela Iancul v‹oe›vod şi dela Costantin v‹oe›vod, iar Gavril n'au avut nici un ispisoc, numai ce vre să s‹e› crieză pe cuvintile lui.

Deci domniia me am socotit şi am aflat lor lege, ca să ţie Gheorghie ace parte de ocină a Albăscului, de vreme ce are şi ispisoace. Şi încă am mai făcut lor lege ca să întoarcă Gavril banii lui Gheorghie, ce au dat pe ace parte de ocină. Şi i-am pus lui zi, până a triia zi să aibă a întoarce banii lui Gheorghie, iar Gavril nu i-au întorsu. Deci au rămas din toată lege, iar Gheorghii s'au îndreptat [1]) şi au pus şi ferie în vistirie domnici mele, 12 zloţ‹i›.

Pentru aceia, de acum înnainte, să nu mai aibă a mai părâ Gavril pe Gheorghie sau pe alţi răzăş‹i›, pentru această pricină, niciodată piste această

[1]) în text: « întreptat ».

carte a domniei mele, ce Gavril să aibă a-ş<i> întreba cu cine i-au dat banii.

Aceasta scriem.
Domnul a zis.
Marele logofăt au învăţat.
S'au tălmăcit de Gheorghie Evloghi, 1786 Mart<ie> 13.
Marele log<o>f<ă>t.

Arh. St. Iaşi, CCCXII p. 130.
Trad. rom.

324

1615 (7123) Indic 28, Iaşi.

Noi Ioan Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei, fiul dreptcredinciosului Ştefan Tomşa voevod. Au venit înaintea noastră şi înaintea tuturor boierilor domniei noastre sluga noastră, Vasile Şeptelici şi soţia lui, Tofana, fiica Maricăi a lui Solomon vistier şi fiii lor Ionaşco, Vasile, Lupul, Gheorghe şi Grozava şi au vândut domniei noastre, nesiliţi de nimeni, nici asupriţi, ci de bună voia lor, satul lor propriu, moştenit din moşi — strămoşi, cu urice, care sat anume Chezvinii aproape de mânăstirea noastră Solca, în ţinutul Suceava, care este aşezat pe pârâul cu acelaş nume, Chezvanii, unde se varsă în râul Soloneţ, împreună cu tot hotarul şi cu tot ce se află în acest hotar, acestea toate le-au vândut pentru o mie de zloţi [1]) ungureşti, domniei noastre.

Deci noi văzând bună voia lor, le-am plătit pe deplin banii mai sus zişi slugii noastre, Vasile Şeptilici, soţiei sale, Tofana şi fiilor lor, în faţa ierarhilor noştri moldoveni, chir Anastasie arhiepiscop şi mitropolit de Suceava, chir Pavel episcop de Roman şi chir Atanasie episcop de Rădăuţi şi înaintea tuturor boierilor noştri moldoveni mari şi mici.

Şi îndată după aceea acest sat l-am făcut danie sfintei noastre mânăstiri Solca, unde este hramul sfinţilor apostoli fruntaşi Petru şi Pavel, ca să fie şi dela noi sfintei mânăstiri mai sus scrise acest sat cu toate hotarele sale urice şi tot venitul, din câmp, din apă şi din pădure, neclintit în vecii vecilor, pentru pomenirea domniei noastre, a doamnei şi a fiilor domniei mele şi pentru sufletele şi iertarea păcatelor noastre şi ale părinţilor noştri.

Iar cine va încerca să nimicească această danie şi miluire a noastră şi va îndrăzni să ia sfintei mânăstiri nou zidite satul acesta dat de noi, unul ca acela să fie blestemat şi de trei ori blestemat de domnul dumnezeu, făcătorul cerului şi al pământului, de preacurata maică a domnului şi mântuitorului nostru Iisus Hristos, de 12 apostoli de frunte, de 4 sfinţi evanghelişti, de 318 sfinţi

[1]) « dukaten » în trad. germană.

părinți care au întemeiat în cetatea Niceei dreapta credință creștină, acela să fie asemenea lui Arie cel afurisit și Iudeilor care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să aibă parte cu Iuda, vânzătorul lui Hristos, în muncile fără de sfârșit, amin.

Scris la Iași, în anul 7123 ‹1615› Iulie 28.

Ștefan voevod.

Ionașco al treilea logofăt.

Tradus de Ioan Marcinchievici, translator autorizat pentru ilirică.

Controlat și găsit conform cu originalul, în afară de cuvintele corectate. Budai.

M-rea Dragomirna, sub dată.
Trad. în l. germană, dela sfârșitul sec. XVIII, după textul slav.

325

1615 (7123) August 1, Iași.

† Adică noi, Pântea Cozonac, din târgul Iași și Ghervasie aprod de acolo și Gheorghie vistiernicel din Brudurești și Simion aprod de acolo și Nenul păharnicel din Oloșei și Dumitru vistiernicel din Griești și Toader vistiernicel din Soholeț.

Iată a venit înaintea noastră Frăsina, fiica Sorei din Griești, nepoata Teclei, de bună voia ei, nesilită de nimeni, nici asuprită și a vândut dreapta sa ocină și dedină, a cincea parte din jumătate din satul Griești, cu loc de moară la Șacovăț și cu loc de prisacă și cu livezi și cu vie la capătul Dumbravei cu lazuri [1]) și cu fânețe și cu tot venitul din vatra satului și din câmp.

Aceasta a vândut-o ca fratelui nostru Obrejie fost sulițaș, pentru cincizeci taleri numărați. Și i-a plătit deplin toți acei bani mai sus scrișî dinaintea noastră.

Deci noi, văzând tocmeala lor de bună voie și plata deplină, noi deasemenea și dela noi i-am făcut acest zapis al nostru, să-i fie de mărturie [2]), până ce își va face direse domnești. Să se știe.

Scris la Iași, anul 7123 ‹1615› August zina 1.

Eu Marmure uricar ‹m.p.›

Gligorie fost vornic ‹m.p.›

‹Pe pag. 3-a, începutul acelui document cu greșeli (reluat apoi pe cealaltă pagină) cu însemnarea slavă:› «Am stricat acest ispisoc al nostru».

Acad. R.P.R., CXX/24.
Orig. slav, hârtie, trei peceți aplicate.
Cu o trad. rom., din 1777, ibid., CXX/24.

[1]) «lazuri», așa în orig.

[2]) «mărturie», așa în orig.

326

1615 (7123) August 3.

O mărturie dela boierii cei mari a divanului întru care scrie că: au venit înnainte lor Magda, fata Soricăi, nepoata lui Ionaşcu, şi de bună voe ei au vândut a sa driaptă ocină din giumătate satului Telineşti, din a trie parte a şasa parte, ce iaste la ţinutul Orheiului, cu loc de iaz şi de moară şi din vatra satului şi din cămpu şi din tot venitul.

Aceia au vândut-o ia lui Beldiman marele log<o>f<ă>t. drept 48 talere de argint.

In anul 7123 <1615> Av<gust> 3.

Ursul *mare* vor<ni>c.

Mârza vor<ni>c.

Grigorie *mare* comes.

Frăţiman *mare* pal<arnic>.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Bărboiul, nr. 13, f. 88.
Copie rom. din 1796.

327

1615 (7123) August 10, Iaşi.

† Iată dar, eu Gheorghie Balşe al doilea logofăt şi Ionaşco al treilea logofăt şi Simion mare şetrar.

Mărturisim cu acest zapis al nostru că a venit înaintea noastră Gheanghea vornic de gloată, cu Demeşcanul fost miedar şi cu Gligorcea aprod şi cu Tiron aprod şi cu Bilica aprod şi a întors dinaintea noastră Gheanghea vornic două sute zloţi tătăreşti, bani gata, însă nu alţi bani, ci toţi ungureşti şi taleri număraţi şi potronici, pentru satul Parcova care este în ţinutul Hotin, pentrucă i-a fost dreaptă ocină şi dedină. Deci s'au sculat ei şi şi-au luat banii, care sunt mai sus scrişi, două sute de zloţi tătăreşti, dinaintea noastră.

Deci, noi văzând tocmeala de bună voia lor între dânşii şi întoarcerea deplină şi banii gata mai sus scrişi, noi încă am făcut lui Gheanghea vornic acest zapis să aibă credinţă şi să-şi poată face şi privilegii domneşti pentru ocina şi dedina sa, să-i fie cu tot venitul.

Deci, de acum înainte să nu aibă aceşti oameni mai sus scrişi, anume Buteştii, să mai [1]) pârască pe Gheanghea vornic pentru aceasta, niciodată în veci.

Şi la această tocmeală şi întoarcere au fost: Vasilie Macri diac şi Ionaşco fost portar din Săpoteni şi Gligorie Băiseanul diac din Băseni.

Şi pentru mai mare credinţă ne-am pus peceţile noastre pe acest zapis al nostru şi mărturie.

[1]) « mai », aşa în orig.

Şi însumi cu Şerban diac, am scris acest zapis cu mâna mea, să se ştie.
Scris la Iaşi, în anul 7123 <1615> August 10.
Eu Balşe logofăt am iscălit
Eu Ionaşco logofăt <m.p.>
† După scrisoarea zapisului, noi încă am nemerit la ceastă tocmală, adecă eu, Boul ce-am *fost* vistearnic şi Lupul Dragot<ă> *fost* vornic şi Pârvana *fost vornic*. De aceasta dăm ştire şi noi.
Eu Boul *fost* vistier <m.p.> [1])

Acad. R.P.R., Fotografii, XXXII/16.
Fotocopie slavă, şase peceţi aplicate.

328

<1615 Septembrie 1 — 1616 August 31> 7124.

Scrisoare dela Zahariia Derz<s>ca *fost* pitaru, în care scriia: precum au zălojită o j<i>rebiia cu casă şi cu pământuri în ţarină, cu doao fânaţă şi cu totă venitulă, parté dinŭ giosŭ dinŭ satul Derzsca, dreptŭ 10 ug<hi> câte dzece bani, lui Mironŭ Cruglicŭ *şi celelalte*.
Din anii 7124 <1615—1616>.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Homorul, nr. 111, f. 20 v.
Copie rom. sec. XVIII.

329

<1615 Septembrie 1—1616 August 31>7124, Hreasca.

† Eu, S<tră>tulat Borăleanul uricar, scriu şi m>ărturisescu cu cest zapis al nostru, cum m-am tocmit de bună voia mia şi am dat popei lui... ghie den Hreasca, o jirebie den Pleşeşt<i> ce au fost a Ilii feciorul po...<c>u tot venitul şi mi-au întorsu doodzăci şi uptu de taler<i> b<anii m>iei, ce am întorsu eu acei bani <l>ui Ştefan den Pleşeşt<i> ş... mi-am ce... mi a dat... cest de<a>cmu înai<nte>... i hic lui dircaptă ocină şi cumpărătură, acea jireabie <cu> tot venitul.
Şi aceasta tocmală am făcut dentre giupânul Va<sile D>inga diiac şi Dumitraşco den Pleşeşt<i> şi Platon den Hreasca şi <D>răgan de acolo şi Nicoar<ă>, feciorcu>l lui Căsiian den Borăle şi alţi oa<meni> bun<i>.
Şi pre mai mare credinţă, însumi am scris şi am pus pecea<te>... <iscăl>itura ca să s<e> ştie.
Scris în Hreasca *în anul* 7124 [2]) <1615—1616>.
Eu Strătulat Borăleanu uricar *am iscălit* <m.p.>

Arh. St. Iaşi, CCXLVI/19.
Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

[1]) Întreg pasagiul: « După... vistier », este scris în româneşte.
[2]) adăugat ulterior de altă mână, cu altă cerneală.

330

1615 (7124) Septembrie 20, Iaşi.

† Ivaşco mare armaş şi Grigore Balşe fost paharnic şi Gavril Cernat fost logofăt şi Grigore Mogâldea fost pârcălab şi Pătraşco Ciolpan şi Dumitru Ştefan şi Gheorghe Başotă şi Iuraşco Başotă şi Grigore Şchcianul şi G... [1]) <F>urdui şi Gligore Buţcăteanul şi Gavril Roşculeţ din Ionăşeşti şi... [1]) ogăneşti şi popa de acolo mărturisim cu acest zapis al nostru că a întors pan Grigore Ciolpan hatman dreapta sa dedină, două case cu tot venitul lor, din satul Săoani, ce este în ţinutul Sucevii, pe Siret, dela Marghita şi dela fiul ei Toader şi a dat în mâinile Marghitei şi fiului ei, Toader, nouăzeci taleri potronici.

Care acele două case le-au cumpărat Marghita şi Toader dela Mărîica şi dela Dumitru.

Iar pan Ciolpan hatman le-a întors banii, 90 taleri potr<onici>, dinaintea noastră, pentrucă şi ei înşişi, Marghita şi fiul său, Toader, au cerut banii lor dela milostivirea sa, fiindcă lui îi este mai apropiată dedină, iar lor le este mai depărtată.

Deci noi văzând tocmeala lor de bună voie şi deplină întoarcere, cu înţelegere între ei, şi pentru mai mare credinţă am pus şi peceţile noastre pe acest adevărat zapis al nostru.

Şi eu, Pătraşco Başotă, am scris la Iaşi, în anul 7121 <1615> Septembrie 20.

Eu Gheorghe Başotă <m.p.>

Eu Iuraşco Başotă <m.p.>

Pătraşco Başotă <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCCLXVII/5.
Orig. slav, hârtie, trei peceţi aplicate.

331

1615 (7124) Septembrie 28, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele slugii noastre, Toader aprod din Boteşti şi tuturor rudelor lui, ca să fie ei puternici, cu această carte a domniei mele, să ia desetina din varză, din satul Boteşti şi din Glodeni dela cei cari vor fi făcut acolo grădini [2]). Iar cui i se va părea strâmb el să stea de faţă înaintea noastră. Altul să nu-l oprească înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris la Iaşi, anul 7124 <1615> Septembrie 28.

Domnul a spus.

Necoriţă mare vornic a învăţat.

Acad. R.P.R., III/119.
Orig. slav, hârtie, peceţe aplicată.
Cu o trad. rom. din 1817 (ibid. CXXXII/95).

---

[1]) loc rupt în orig.

[2]) «grădini», aşa în orig.

332

1615 (7124) Octombrie 1, Iaşi.

Eu, Todosie şi cu fata mea cu Anghelina şi gineri-mieu Costin, mărturisim cu cest al nostru, precum am vândut parte noastră ce să va alége din sat din Buruineşti, din ţinutul Romanului, dum<i>sale lui Dumitru Goi vornic cel mare, drept 50 de talere, bani gata şi ni-au plătit dum<nea>lui deplin aceşti bani, căţi mai sus sînt scriş<i>.

Şi am făcut această locuială dinainte popii lui Vasile din Hărniceşti şi a Tomii vist<iernic> şi a lui Ştefan de Măcsineşti şi dinnainte a mulţi oameni buni, slugi domneşti şi am pus a noastre peceţi pre acest zapis, ca să să criază.

In Iaşi, vlet 7124 <1615> Oct<o>mv<rie> 1.

Iaste şi ispisoc dela Gaşpar vodă pe zapisul acesta de întăritură lui Dumitru Goe vor<ni>c, pe parte ce-au cumpărat din Buruenesţi.

7128 <1619> Septev. 18.

Acad. R.P.R., Condica M-rii Bărboiul, nr. 13, f. 49.
Copie rom. din 1796.

333

1615 (7124) Octombrie 10, Iaşi.

† Io Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată a mărturisit înaintea noastră şi înaintea boierilor noştri credinciosul nostru boier, Ursul Pătrăşcan fost clucer, că a dat şi a miluit ginerelui său, Gheorghie Gherghel fost mare pitar şi fiicei sale, Drăguna, jumătate din satul Rusii, cu un loc de moară la Bistriţa şi cu vii şi livezi, ce este în ţinutul Bacău şi jumătatedin satul Steţcani, pe râul Tazlău, deasemeni la Bacău.

De aceea şi domnia mea, dacă am văzut dania şi miluirea lui pentru copiii săi şi domnia mea deasemeni am dat şi am întărit boierului mai sus <numit>, Gheorghie Ghierghel fost mare pitar şi cneaghinei lui, Drăguna, fiica lui Ursul Pătrăşcan clucer, acele mai sus scrise jumătăţi de sate, Rusii şi Staţcanii la Bacău, ca să fie şi dela domnia mea dreaptă ocină, cu tot venitul. Şi altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a domniei mele.

Scris în Iaşi, 7124 <1615> Octombrie 10 zile.

† Domnul a spus.

Beldiman mare logofăt a învăţat.

Arh. St. Iaşi, XL/10.
Copie slavă.
Cu o trad. rom.

334

1615 (7124) Octombrie 25, Iaşi.

† Iată dar noi, Gheanghea mare logofăt şi Mărzea mare vornic de ţara de jos şi Niculaş mare vornic de ţara de sus, mărturisim cu această scrisoare

a noastră că s'a sculat Marghita şi cu fiul ei, Toader, de bună voia lor, neşiliţi de nimeni, nici asupriţi şi şi-au luat bani, nouăzeci de taleri, dela fratele nostru, Gligorie Ciolpan hatman, pentru două jirebii, ce au cumpărat ei în satul Săoani, pe Siret, în ţinutul Romanului, dela Mărica şi dela Dumitru, pentrucă acele jirebii, ce ei au cumpărat, au fost de moştenire ale lui Ciolpan hatman.

Şi pentru mai multă încredinţare, noi am pus şi peceţile noastre pe această carte dela noi, ca să fie de crezare, până când îşi vor întări şi cu dires domnesc. Şi însine cu mâinile noastre încă am scris aici, să se ştie.

Scris în Iaşi, în anul 7124 <1615> Octombrie 25.

Eu Ghianghea mare logofăt am iscălit <m.p.>

Acad. R.P.R., CCCCLXVI/6.
Orig. slav, hârtie, două peceţi aplicate.
O trad. rom. din sec. XIX, ibid., CCCLXVI/7.

335

1615 (7124) Noembrie 2, Solca.

Eu, Ionaşco *fost* vătah de comiş<i> *şi* Condréa *fost* hotnog şi Onciul diacul *şi* Nechifor păh<arnic> *şi* Tomşea diacul şi Nechita din Vârtop, mărturisim cu ccs<t> zapis al nostru cum an vinit Ciociul din Urichéni şi Ionaşcu şi Petré şi Ionaşcu Micanul, *de asemeni* şi au torsu dreapte ocină a sa din parté Giurgii giumătate de ocină, ş'au dat 50 de taler<i> bătuţ<i> în mâna lui Simion Băcii, şi Simion Băcé ş'au datŭ zapisul şi uricul ce-au avutu pre această ocină, în mâna Ciociului şi a lui Ionaşco, şi a Petréi şi a lui Ionaşco Micanul.

Deci Simion Băcea, de va vrea să mai scoţă nescare drésă, ca să n'aibă a să mai crédé, aşé mărturisim cu sufletele noastré.

Şi pré mai mare mărturie ne-am pus şi peceţile, ca să s<ă> créadză; şi aceşti bani i-au număratŭ Ionaşcu comisul şi Tomşé diacul de Urichian<i>.

Scris la Solca.

† *Eu* Onciul *am scris în zilele lui* Ioanŭ Ştefan Tomşé voevod, *în anul* 7124 <1615> Noevree 2.

† Ionaşcu *fost* vătah de comişi, *şi* Condré *fost* hotnog şi Onciul diac *şi* Nechifor păh<arnic> *şi* Tomşé diac şi Nechita din Vârtop.

Acad. R.P.R., CCXX/10.
Orig. rom. hârtie.

336

1615 (7124) Noembrie 21, Iaşi.

† Io Alexandru Moghila voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Am dat această carte a domniei mele rugătorilor noştri, egumenului,

şi întregului sobor dela sfânta mânăstire Galata, ca să fie tari şi puternici cu această carte a domniei mele să stăpânească satul Plopii ce sunt pe Bahlui, care sat a fost dat sfintei mânăstiri încă de Petru voevod şi a fost luat de Ştefan voevod.

Domnia mea m'am milostivit şi le-am dat satul, ca să fie neclintit al sfintei mânăstiri, cu tot venitul.

Aceasta scriem domnia mea. Altfel să nu fie.

In Iaşi, anul 7124 <1615> Noembrie 21.

Însuşi domnul a poruncit.

Alexandru voevod <m.p.>

Vitolt logofăt a învăţat.

Ştefan <a scris>.

Acad. R.P.R., DXCI/13.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

DOCUMENTE INDOELNICE

DOCUMENTE INDOELNICE

1

<1611 Februarie 25>.

Altă mărturie dela <Iane> ş<ol>tu<zu>l cu 12 pârgari din târgul Tecuciului, precum au venit înnainte lor, Ursul din Totoleşti şi de a lui voe, au vândut a sa driaptă ocină din Plăcinţeni, lui Ionaşcu Vrabie pârcălabu, drept un bou de giug, drept 15 talere înnainte a mulţi oameni buni.

Şi pentru credinţa au pus pecetle târgului.

Fără *an.*

Arh. St. Buc., Condica M-rii Răchitoasa, nr. 573., f. 139 v.

Rezumat rom.

Datat după celelalte mărturii ale lui Iane şoltuzul de Bârlad (cf. nr. 10 şi 11).

Suspect, deoarece aici se menţionează târgul Tecuci, iar Ionaşcu Vrabie este arătat ca pârcălab.

2

1611 (7120) Decembrie 11, Iaşi.

† Io Ştefan Tomşea voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au venit înaintea domniei mele rugătorii noştri, egumenul şi întregul sobor dela sfânta mânăstire şi biserică Besericani, zidită de Ştefan voevod şi de Petru voevod cel Bătrân şi au arătat înaintea domniei mele diresele de danie şi de miluire dela Petru voevod şi de întărire dela Eremia voevod şi dela Simeon voevod, pe o poiană, care este sub Ceahlău, zicând călugării că le-a luat-o părintele şi arhiepiscopul Gheorghie, ca să le dea alt loc.

Deci noi, cu întreg sfatul domniei mele şi cu arhiepiscopul Anastasie, am cercetat şi ne-am sfătuit să nu se strice dania şi miluirea vechilor domni şi am dat sfintei mânăstiri Besericani, pentru acea poiană alte poieni şi loc. împrejurul lor, care se numesc Biserica şi Cârnul şi Bicazul, ca să le stăpânească şi pe acelea sfânta mânăstire Besericanii.

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ" BIBLIOTECA CLUJ

De accea, să le fie lor şi dela noi acele poieni şi locuri, cu tot venitul. Şi altul nimeni să nu se amestece, înaintea acestei cărţi a noastre.

În Iaşi 7120 ‹1611› Decembrie 11.

Însuşi domnul a poruncit.

Ştefan voevod ‹m.p.›

Haraga ‹a scris›.

‹Pe verso slav:› Ispisoc pe poiană şi pe braniște.

Arh. St. Buc., M-rea Bisericani, XIII/5.

Act slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1850.

Suspect prin faptul că aproape tot textul este scris pe deasupra altuia ras, din care au mai rămas urme şi apoi la această dată încă era domn Constantin Movilă voevod.

3

‹1612› Februarie 23, Ruptura.

† Adec‹ă› eu Gărdan şi cu jumă-mea Nastea şi cu hitrégo mieu, Lazor armaş din Roptor, mărtorosim noii co cestu zapis al nostru, com noii, de bună voia nostră, de nim‹e›ne névoiţi, nici înprésoraţi, ce de bună voia nostră, am noii vândotu loii Ionaşco Jorea cămănaru mare, o parté de ocin‹ă› dinu séliştea din Bahnă, parte Nastei co feciorul mieu Gărdanu, parte mea, din a tree parte giomăta[a]té, ce estea partea a mea co feciorolu me‹u› Gărdanu.

Şi aşijdirêle amu maii vândotu şi cee goimătat‹e› din a trée parte, tot dinutr'a acelu bătrun co a frăţiné-micu, loii Ionăş, căci o amu cumpăratu co bărbatolu mieu Lazor armaş şi co feciorulu mie‹u› Gărdanu, dela frate mieu Ionăş derep‹t› 73 de taleri şi amu vândotu loi Ionaşco Jorea cămănaru, toat‹ă› a trée parté un bătrân dinu totu satol, derep‹t› o sot‹ă› de taleri... [1]) cindzéci.

Şi moşie ce amu avotu şi compărător‹ă› şi amu întrebat nepoţii míe ce am avot, eii n'au vrotu să răscomperé moşiia şi eu om vândot ‹l›oi Ionaşco Joréii cămănaru, căci i-au fost întru hotaru co altu satulu... [1]) ca s‹ă› hie loii ocin‹ă› şi moşie în veci.

Şi au fost molţi omini bun‹i› din megiaş‹i› şi dinu satu din Roptor, anomé Mircea din Hărmăneşti şi Toaderu celu maré din Urdzici şi Ignatu Târcolu de acolea şi Marco din Arămeşti şi Matheiu din Stăjăreni şi Grozavu din Roptor şi Larionu de acolea şi Ilea de acol‹ea› şi Toadern Hărmănescolu de acolea şi molţi omini bun‹i›.

Şi pré maii maré mărtorie n‹e›-amu pos peceţil‹e› într'acestu zapisu al nostru, ca s‹ă› să ştiia.

† *Scris în* Roptor, Fev‹ruarie› 23.

[1]) loc rupt.

‹Pe verso, începutul aceluiaş act şi însemnarea:› O a trie parte, adică baştina şi cumpărătura Nastii şi a bărbat‹u›lui ei Lazor armaş şi a fiiu-său Gârdan, vânde lui Ionaşcu Isăcescu, drept 150 taler‹i› [1]).

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei, CXLII/3.

Act rom. suspect după hârtie şi scris, cu patru peceţi aplicate.

Datat după documentul din 1612 Decembrie 10, pentru aceiaşi vânzare, Arh. St. Buc., Mitrop. Mold., CXLII/2.

4

‹1612 1613› Martie 20.

† Io Ştefan voeivod, *din mila lui dumnezeu.domn al Ţării Moldovei*. Adec‹ă› a venit Gheorghii Zmăulă, sluga noastră, la domne-mea, zicându că are ocină şi moşiia în satu în Rădeni, de într-a şeşia părăte, giumătate, părăte den sus, despre‹a› Redeni şi stâlpul ne estea desupră Răduţiului, în stejară şi în dereaptulu locoliui la Jeţeia, în unghiulu cel maré, la grădini, aşişdere ne-i stă‹l›pă.

† V‹ă›leat 7125 ‹1617› *luna* Mart‹ie› 20.

† *Insuşi domnul a poruncit.*

Voiuco log‹o›fet.

† Nica ur‹icar› ‹a scris›.

Arh. St. Iaşi, CLXXIV/15.

Fals rom., hârtie, pecete tăiată dintr'alt doc. şi lipită pe acesta, cu vată.

Datat după domnia lui Ştefan Tomşa voevod şi după anii în care Voico apare ca logofăt.

5

1612 (7120) Mai 4.

Copie.

Adecă, den Calea Babii în Fântâna Anegroae drept pe hotar la mijlocul locului despre amiază-zi drept pe hotar, din capul părăului la mijlocul locului şi deasupra Piştălniţilor drept pe hotar şi unde intră hotarul în pădure la Călin în Lacul Roşiu în Prisaca lui Mărgelat, alături cu drumul ce merge la trestie şi în dreptul locului în vârful dealului şi de acolo supt Pleaşe în fântână şi din fântână, unde se pogoară drumul dela obârşie în Lunca Plopilor şi de acolo în coada Horareţului în cap în mijlocul locului şi în mijlocul satului, între Şipote, dintre Şipote la deal, spre apus, drept pe hotar şi drept în muchea dealului la mijlocul lui unde s'au preveştit... [1]).

Şi de acolo drept pe hotar, unde intră hotarul în pădure în gura drumului care vine dela Băiceni şi de acolo în dreptul locului în vârful dealului dinspre apus, din gios de piscul dubaşălor drept din culmea dealului în mijlocul codrului dispre răsărit şi de acolo în vale, spre apus şi din vale supt... [1]) în fântână.

[1]) loc alb în text.

Şi din fântână în dreptul Horareţului drept în margine, pe margine la vale, în matca Văii lui Odob în izvoară carele-s în ţărmurile văii. De acole spre apus, drept pe hotar pela capetile pământurilor şi drept supt dial dispre apus la deal, pe supt margine, spre apus, unde esă drumul dela Băiceni, cumu-i pe câmpu scris, aşa-i şi în codru în obârşiia văii Zeletinului. De acole în sus nu mai au treabă Mijlocenii în codru, că s'au părât Mijlocenii cu Toader, ficiorul lui Mărgelat, *fiul lui* Odob, înnaintea lui vodă şi i-au rămas Toader denaintea lui vodă.

Şi dacă i-au rămas, au venit cu sluga logofătului celui mare şi au strâns megieş‹i› di penpregiur, care oameni au fost penpregiurul locului, anume Avram *mare* vornic din Misăhăneşti şi Costin *mare* hatman şi Turle pârcălabul *din* Piticeni, Banul vornic *din* Fundeni, Bogdan *din* Sălivestri, Echim de acolo, Oana *din* Sălivestre, Fragă *din* Crăuleşti, Răgilă *din* Băiceni, popa Gheorghii *din* Băiceni, Gogea *din* Ciutureşti, Giudeţul *din* Giurcani.

Aşijdere am venit eu, sluga logofătului celui mare ş'am scris oamen‹i› buni carii mai sus scrie. Deci, le-am cătat derăsăle împreună cu aceşti oameni ş'am găsit dat mai mult de Mărgelat 30 de taleri. Deci am aflat să ţie Mărgelat doao părţi şi Mijlocenii să ţie o parte şi i-am aşăzat aşa precum au ţănut moşul său, să ţie şi ei.

Iar cine s'ar scula din întru dânşii oarecicari şi nu să ţâne de giudeţul măriei sale şi de a nostru, la ce giudeţ va merge, să fie de certare şi de ruşine şi să i se radă barba şi musteţile şi să fie blestemat şi afurisit de 318 *părinţi*.

Şi pentru credinţă ni-am pus şi iscăliturile să fie de credinţă. Şi ciobote au dat Mărgelat Toader 12 galbeni pentru Mijlocenii, să i se întoarcă lui Toader.

Avram *mare* vornic, Costin *mare* hatman, Turleă pârcălab, Bogdan, Echim, Oana, Fraga, Răgilă, eren Gheorghi, Banu vor‹ni›c, Gogea, Giudeţul.

In anul 7120 ‹1612› luna Maiu 4.

Arh. St. Buc., M-rea Dolj‹eşti, IX/5.
Trad. rom.
Suspect prin conţinut şi formular.

6

1612 (7121) Decembrie 10.

† Adec‹ă› eu Găr‹dan, fecio›[1])rul Nastei din satu din Roptor, mărtoriséscu eu cu cestu zapisu al mieu comu eu dé bun‹ă› voia mea a‹m vândut› [1]) partea mea din satol din Bahnă, ce s'au vinitu de pré înmé-mea Nastea, loii Ionaşco ‹Jor›[1])ea cămănar, dereptu treidzeci de taleri şi trei.

Şi aşijdérel‹e› eu iarăş Gărdan şi co hetrégu Lazor armăşel mărtorisimu noii co cest zapis al nostru, com noii de bun‹ă› voia nostră, di *nim‹i›*nea

[1]) loc rupt în orig.

nevoiț‹i›, nici înprésorați am vândotu noii loi Ionașco Jorea cămănar, iarăș din ceia ‹pa›rté de sat din Bahnă, giomătaat‹e› ce au fost compărător‹ă› hitrégo mieu loii Lazor armășel ‹și› [1]) co Gărdan, del‹a› Ionăș, fratel‹e› maméi Nastéi, și comnatu loii Lazor armășel, déreptu ‹șesedzeci› [1]) taleri și doii, dinutru acee parté dé sat den ‹B›'ahnă, partea din sus de s'‹a›u chématu partea loii Ianăș și co a sorori-s‹ii› Nasté; deci dintru a trée parté giomătaat‹e› și din partea loii Ianăș, partea loi Gărdan [ce]ce s‹ă› va alegé de pré înmă-sa Nasica.

Și eu iarăș Ignatu... [1]) nis co cest zapis al mieu, com eu iarăș ‹d›e bun‹ă› voia mea, ‹de›[1]) nimene nevoitu nici înprésorat, ce am v‹ăn›[1]) dot loii Ionașco Jorii cămărarul, iarăș dintru acée parte, part‹e› mea dintru a trée parté din giomătaat‹e› ce — să va alegé din partea Nastéi înmiei noastré partea mea și mi-eu datu el un poloboc dé mieré și șepté stopi și treisprédzéci taleri totu potroinici de m'amu plătitu de undé mi-eu fost névoe.

Deci noii i-amu vândotu din vatrea satoloi și din cămpu și din pădoré, din tot vinitolu satoloi, co fănaț, co pomété, co totul ce-i vinitolu, ca si‹i› hie loii ocin‹ă› și moșie în veci.

Și eu Nistor, feciorul loii Dănil‹ă› din Bahnă, mărturisescu co cest zapis al mieu, comu eu dé bun‹ă› voia mea, de nimene névoit, di amu vândotu partea mea din mijloc, iarăș dintru a trée parté a patra parté, co loc dé cas‹ă›, co ‹po›meți și déla das și din pădor‹i› și din cămpu, co totu vinitol, cătu să va alegé dintru a trea parté a patra parté și mi-eu datu doii boii bun‹i› și cinsprédzéci tal‹eri› tot potron‹i›ci.

Și la tocmal‹a› nostră au fost molți omin‹i› bon‹i› și pré înprégior mégiiaș, anomé Mircea din [din] Hrănești, Toader cel Maré din Urdzici, Ignatu Tărcolu de acol‹ea› și Marco din Arămeșt‹i›, Mathei din St‹ăjă›reni, Groza din Roptor, Larion de acol‹ea Ilea›[1]) de acol‹ea›, Toaderu Hărmănescol de acol‹ea› și molți omini bun‹i› [mégi] megiiași.

Și pré mare credință ne-au pos péceț‹il›e› într'a acestu zapis.

7121 ‹1612› Decembrie 10.

Arh. St. Buc., Mitrop. Moldovei. CXLII/2.
Act rom. suspect după hârtie și scris.
Cu o copie la Acad. R.P.R., CLVII/95.

7

1613 (7121) Iunie 20.

Copie.

Însămnare de bătrânii ce sânt în satul Ciutureștii, ci este la țin‹u›t‹ul› Romanului, la ocolul de jos, ci să hotărăște cu moșiia sf‹ă›nt Savei din târgul

[1]) loc rupt în orig.

Eşii, anume cu Băicen‹i›, şi iarăş bătrâni altui sat, anume Poiana, din fundul Tutovii, unde au fost casa lui Giure boeriu, în Vale Bradului, care moşie şi sat să hotărăşte cu satul Giurcan‹i›.

Şi bătrân‹i› acestor sate aceştiia sânt, anume: Necodim Başotă monacu. ce au fost mare vist‹ier› şi Toader Fraga şi Opre ce au fost stărp, c‹a›re să împarte pre cei doi fraţ‹i› fiind stărp, strănepoţ‹i› lugăi *mare* post‹elnic›. Aice arătăm cum au purces înmulţire sămânţenii, care din cine au purces şi câte spiţă de ne‹a›m s'au făcut, pentru ca să se ştie fiişticarile din ce bătrân este.

Popa Grigorie Ciupercă, fiul lui Andronic din Obârşiia din Berheciu, ţin‹u›l Tecuciului de baştină de acolo, au luot pe fata lui Toader Fragăi, din sat din Ciutureşti şi au făcut patru ficiori şi o fată, anume Todosie vătavul de stolnicei şi Gheorghiţă cămăraş, ci au fost stărp şi Chifanie iarăş stărp şi Tudoriţă iarăş stărp, *deasemeni* starpă şi din toţ‹i› ficiorii popii lui Grigorie, numai Tudosie vătavul de stolnicei au făcut ficiori.

Însă vătavul de stolnicei Tudosie au luot pe Nastasiia, fata lui Rugină. din sat din Găiciana, *dela* ţin‹u›t‹ul› Tecuciului, şi au făcut trii ficiori şi trii fete, anume: Ursul şi Vasile şi Pătraşcu, ce au fost stărp şi Lupa şi Acsana şi Zlata, ce au murit. Şi din toţ‹i› ficiorii lui Tudosie numai Ursul şi Vasile şi Lupa şi Acsana au făcut ficiori. Şi dintr-a aceşti ficiori, doi ficiori şi doă fete a lui Tudosie, ce au fost cu roadă, au purces ne‹a›mul acestui bătrân Tudosie, în patru spiţă, după cum îl arată spiţile în alte spiţă, căruia ficior al lui Tudosie în răcliţa sa. Însă Ursul, ficiorul lui Tudosie, au luot pe Măricuţa din sat din Bătrâneşti, fată lui Croitor, şi au făcut patru ficiori şi o fată, anume Gheorghiţă şi Ariton ce au fost stărp şi Lupaşcu ce au fost protopop şi Nechita ce au fost sterp şi din toţ‹i› ficiorii Ursului numai Gheorghiţă şi Lupaşcu ce au fost protopop au făcut ficiori.

Lupa, *deasemeni* sor‹a› Ursului, care au ţinut-o Lazor Tălpău, din sat din Cămpen‹i›, *dela* ţin‹u›t‹ul› Romanului, carile este de moşie de acolo şi au făcut doi ficiori şi o fată, anume Chiriiac şi Costantin, ce au fost stărp şi Ilena *deasemeni* sterpă. Şi toţ‹i› ficiorii lui Lazor, numai Chiriiac au făcut ficiori. anume Gheorghe.

Vasile, *fratele* Ursului, au luot pe Todosca, fata lui Andone, din sat din Obârşen‹i›, *dela* ţin‹u›t‹ul› Tutovii şi au făcut patru ficiori şi doă fete. anume Ioan şi Costantin şi Petre ce au fost stărp şi Mărica şi Dumitra şi Gavril.

Acsana, *deasemeni*, sor‹a› Ursului, pe care au ţinut-o întâi Neculai din Berbinceni şi au făcut doă fete, anume Ioana şi Anghiniia ce au fost starpă şi murind Neculai, iarăş s'au măritat Acsana şi au luoat-o un Neculai Strâmbul şi au făcut numai un ficior, anume pe Ioan.

7121 ‹1613› Iuni‹e› 20.

Şi aciastă copie este scrisă şi poslăduită din cuvânt în cuvânt, întocmai după ce adivărată, ce să află la mâinile noastre mai jos iscăliţii, încredinţându-să şi cu iscălitura pasnicilor şi cu punire pecetii.

<1>836 Noemvri<e> 14.

...[1]) Iuga răjăş şi prestrănepot lui Iuga *mare* post<elnic>.

...[1]) răzeş şi prestrănepot lui I<u>ga *mare* post<elnic>

Pu Tănasă I<u>ga prestrănepot loi I<u>ga mare post<elnic>

...[1]) Arilon Ciohodar răzeş şi spreştrănipot lui Iuga *mare* post<elnic>

Costantin...[1])

Arh. St. Iaşi, CCCV/5.
Copie rom.
Suspect prin conţinut şi formular.

8

<1613 Septembrie 1 — 1614 August 31> 7122.

Suret scos de pe un zapis a Saftii giupănesii lui Ciugole, din v<ă>let 7122 <1613—1614>.

† Adec<ă> eu, Safta, giupăniasc<a> Ciugolii, scriu şi mărturisăsc cu acest adivărat zapis al mieu precum au vinit înaint<e> me Strătulat Brahă şi cu Măcici şi Ilie şi Marco, de s'au inceput a să ruga cu toţii, pentru gium<ă>tat<e> de sat de Godineşti, precum au dzis că driaptă moşie a lor, vândută de Toder Arbure, făr<ă> ştire...[1]) drept o sută şi cincidzici de lei.

Deci ei au căzdut după mine, cu ficiori de boeri, să iau acii bani, o sută şi cincidzăci di lei, şi să le dau moşie pe gium<ă>tat<e> di sat de Godineşti.

Insă apoi au dat Strătulat Brahă şi cu Măcici o sută di lei, iar Marco şi cu Ilie au dat cincidzăci de lei, din gium<ă>tat<e> de sat a trie parte, lui Marco şi Ilie.

Insă Marco şi Ilie n-are triabă la hăleşteu, căci nu era făcut de Arbure, ci era făcut de Balica hatmanul, de strămoşul a Măcicii şi a Niţii Brăhoei.

Deci s-au tămplat la acest zapis al mieu ficiori de oameni buni, de boeri, anume Păntilei Bărbovschii şi Simion Bărbovschii şi Dum<i>tru Bărbovschii şi Isac Bărbovschii şi Ionaşco Flocosul.

Deci, noi vădzând daţ<i> bani deplin dum<i>sali giupănesii Ciugoli, deci iacă noi ni-am pus iscăliturile la acest zapis adivărat a nostru, să s<e> criaz<ă>.

Let 7122 <1613—1614>.

Safta Ciogoloia.

Şi eu Ignatie preotul *dela* Iurcăuţ<i> am scris de pe acel vechi întocma asemene.

La v<e>let 7271 <1763> Ap<rilie> 6.

Arh. St. Iaşi, CCCXXX/1.
Trad. rom.
Suspect; data nu poate fi 7122, deoarece Balica e strămoşul lui Măcici.

[1]) indescifrabil.

9

1615 (7123) Februarie 6, Iaşi.

† Ştefan voevod, din mila lui dumnezeu, domn al ţării Moldovei. Iată au luat zi. dinaintea noastră, Văscan şi fratele lui, Bălăban [1]) diac, cu slugile noastre Necoară fost armaş şi cu Larion aprod şi cu oamenii lor, pentru satul Vorniceanii şi Petreştii, partea de sus, în [2]) ţinutul Covurluiului, ca să-şi aducă privilegiile ce vor avea pe acel sat. Şi le-a fost ziua, după sfânta bobotează, într'o săptămână.

Şi când le-a fost ziua, slugile noastre Necoară fost armaş şi Larion aprod şi oamenii lor, au venit la zi şi au aşteptat până la patru săptămâni după zi. Şi s'au îndreptat şi şi-au pus ferie, 12 zloţi, în visticria noastră, iar Vascan şi Bălăban [3])... Precup diac au rămas dinaintea noastră, la zi.

Pentru aceasta, am dat şi am întărit slugilor noastre, mai sus scrisului Necoară fost armaş şi Larion aprod şi oamenilor lui, acest înainte zis sat Vorneceani şi Petreşti, partea de sus [4]), în ţinutul Covurluiului şi de acum înainte să nu aibă mai mult a părî Văscan şi Bălăban [5]) diac, pentru această pâră, pe slugile noastre Necoară fost armaş şi pe Larion aprod şi pe oamenii lui, nici să-i dobândească niciodată, în veci, înaintea acestei cărţi a noastre.

Scris în Iaşi, anul 7123 [6]) <1615> Februarie 6.

Domnul a spus.

Voico marc logofăt a învăţat şi a iscălit <m.p.>

Marmure <a scris>.

Acad. R.P.R., CXXXVII/195—195 a.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1825.

Actul a suferit o falsificare. Numele celor rămaşi şi ale satelor, scrise în sec. XVIII, peste loc ras.

---

[1]) pasagiul « Văscan... Bălaban », scris în sec. XVIII, peste loc ras; se mai observă că al doilea nume a fost « Precup ».

[2]) pasagiul « Vornicianî... în » scris în sec. XVIII, peste loc ras.

[3]) în pasagiul « iar... Bălaban » se mai vede scrisul vechi, peste care s'au scris aceste cuvinte.

[4]) pasagiul « Vorneceani... sus », scris în sec. XVIII, peste loc ras.

[5]) în pasagiul « Văscan ... Bălăban » se mai vede scrisul vechi.

[6]) cifra unităţilor, corectată.

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVĂ

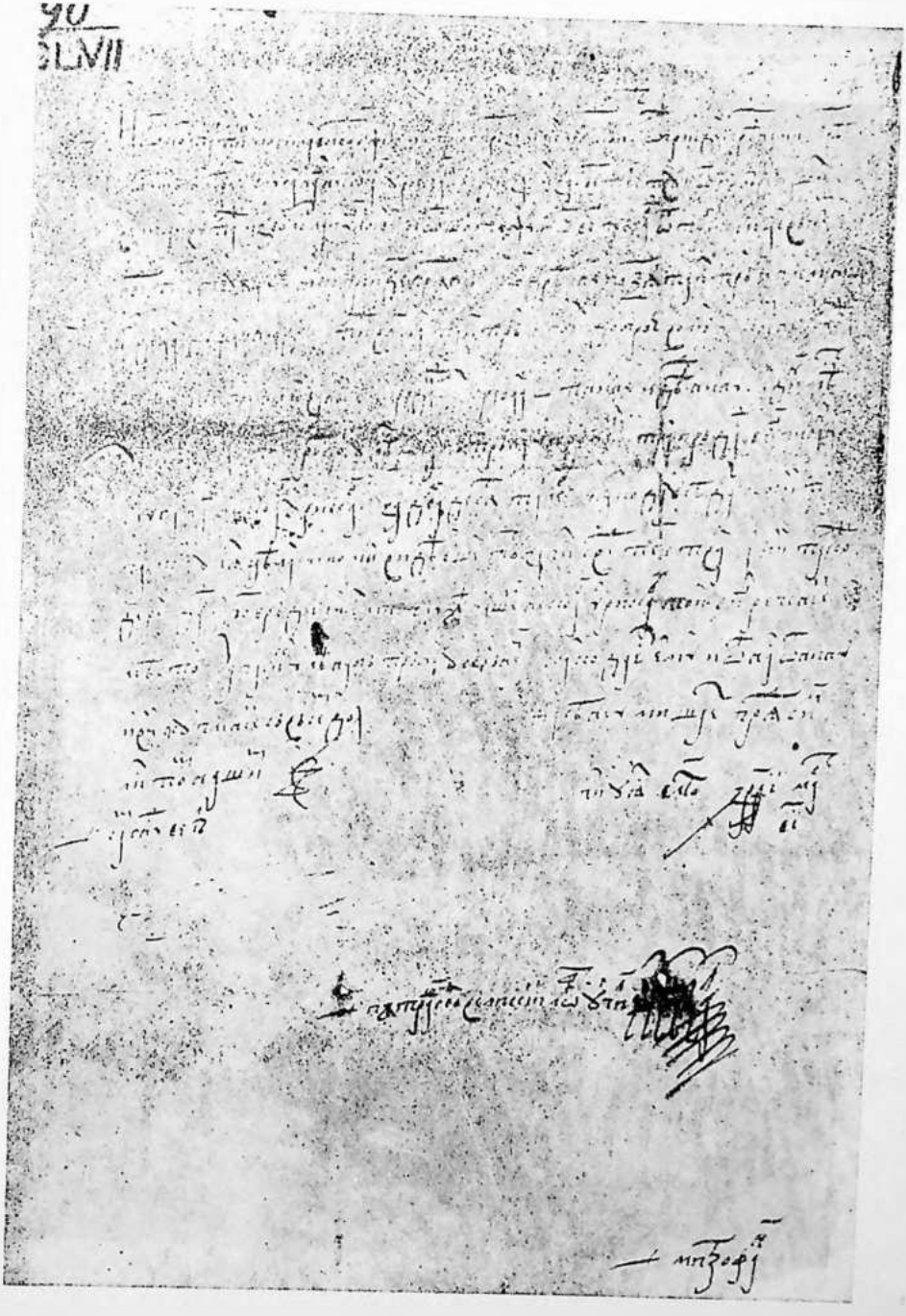

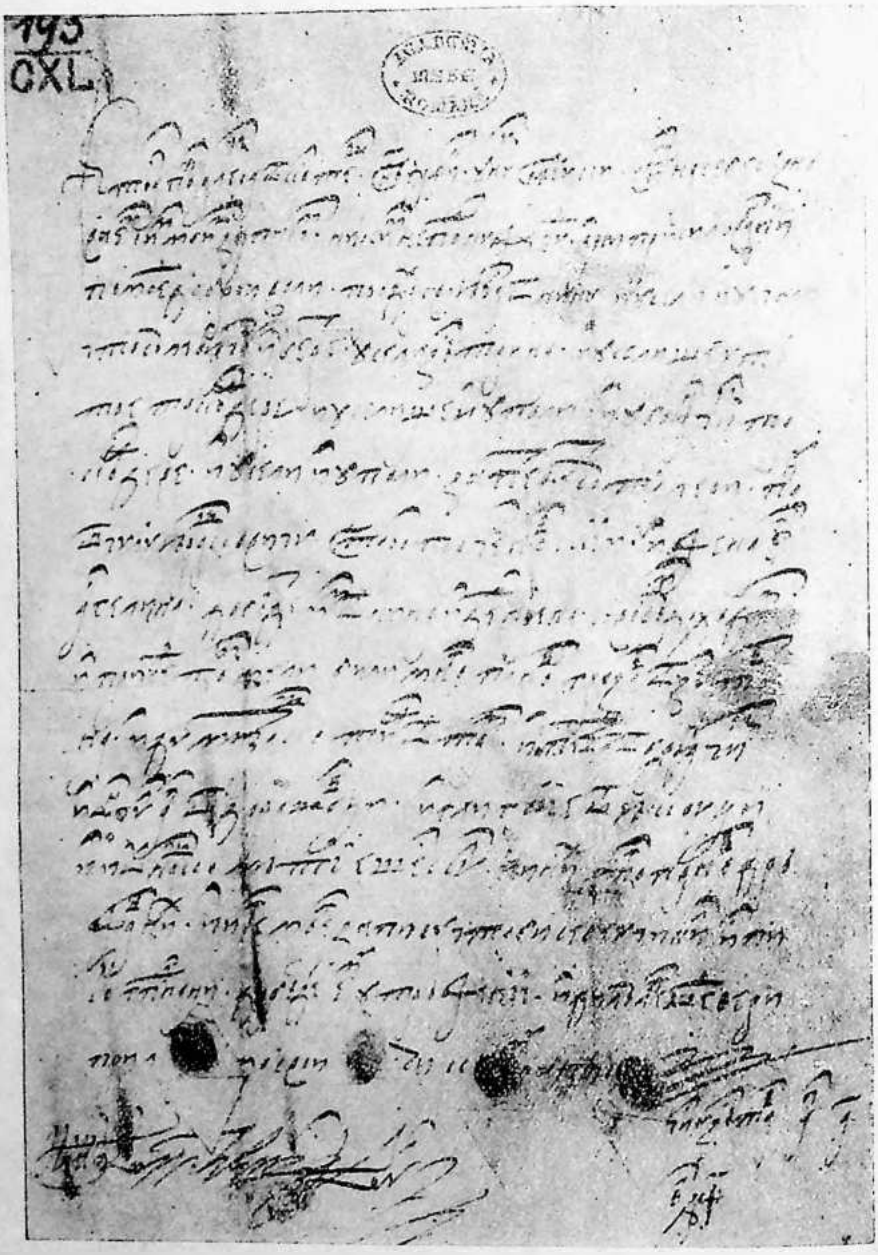
193
CXL

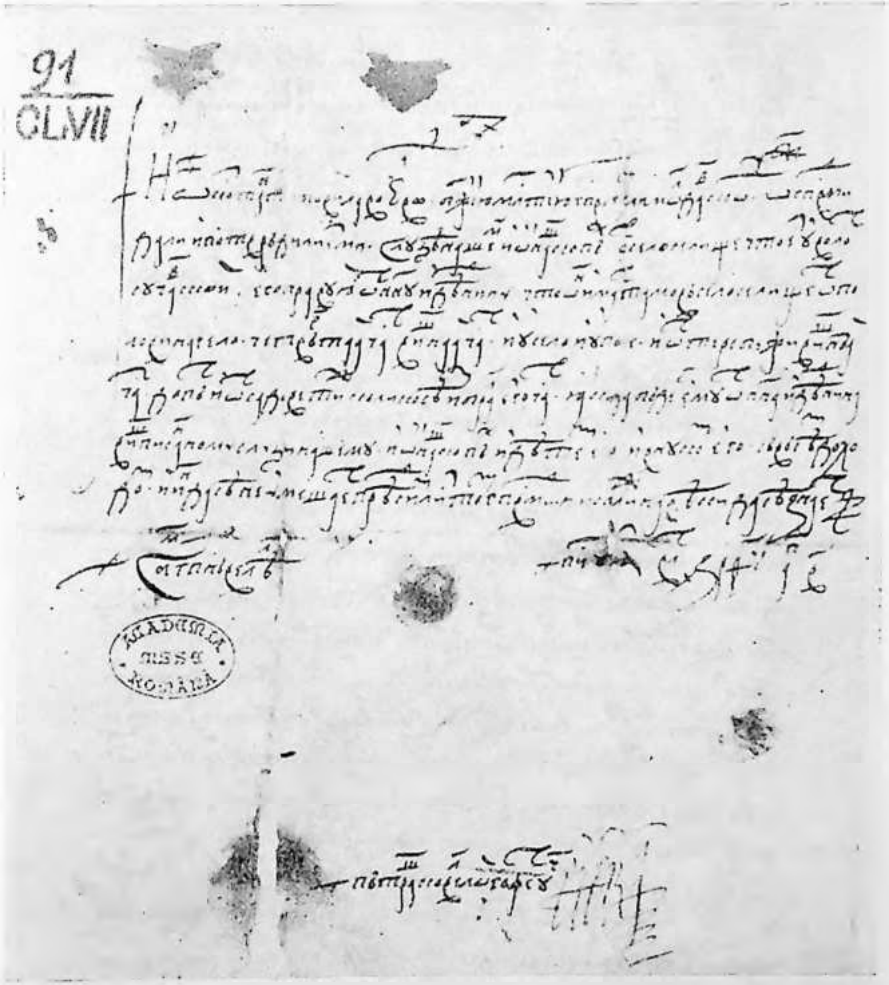
91
CLVII
ACADEMIA
ROMANA

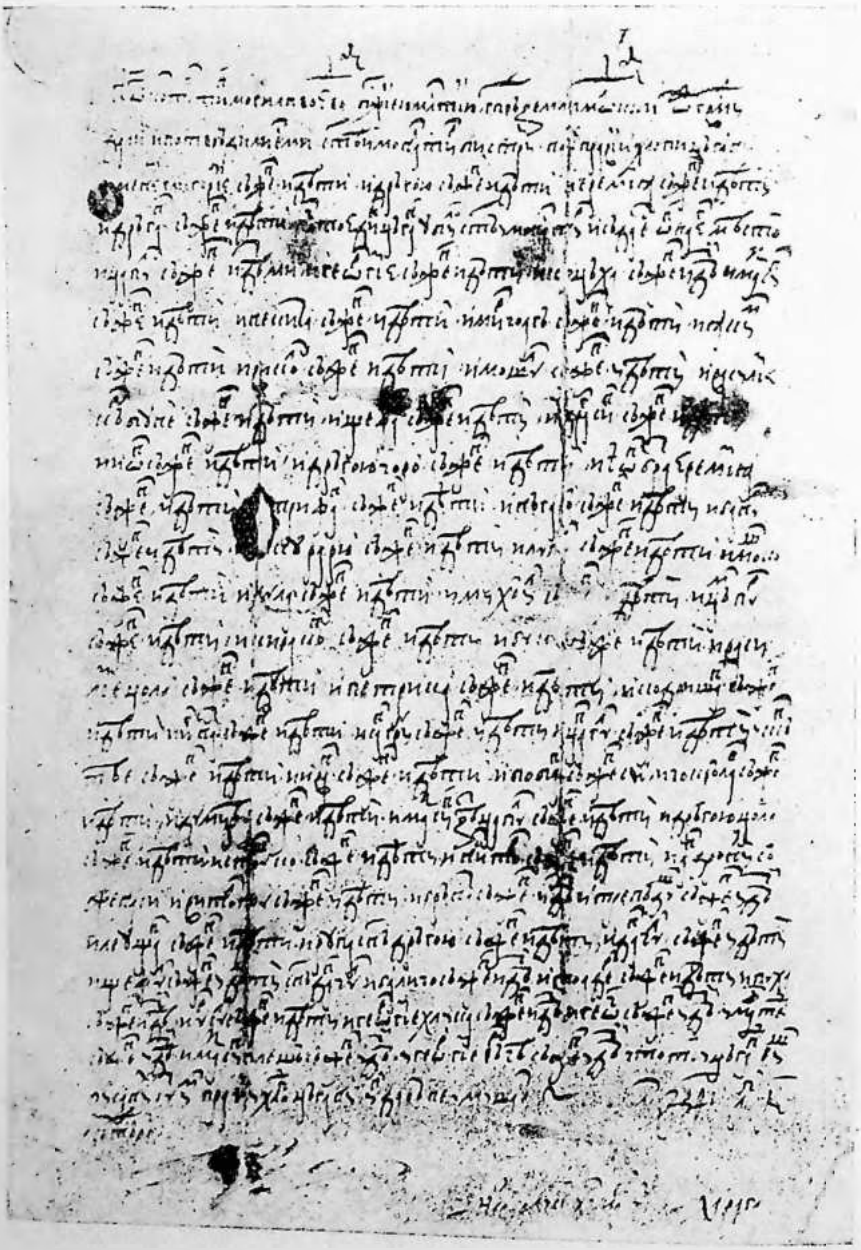

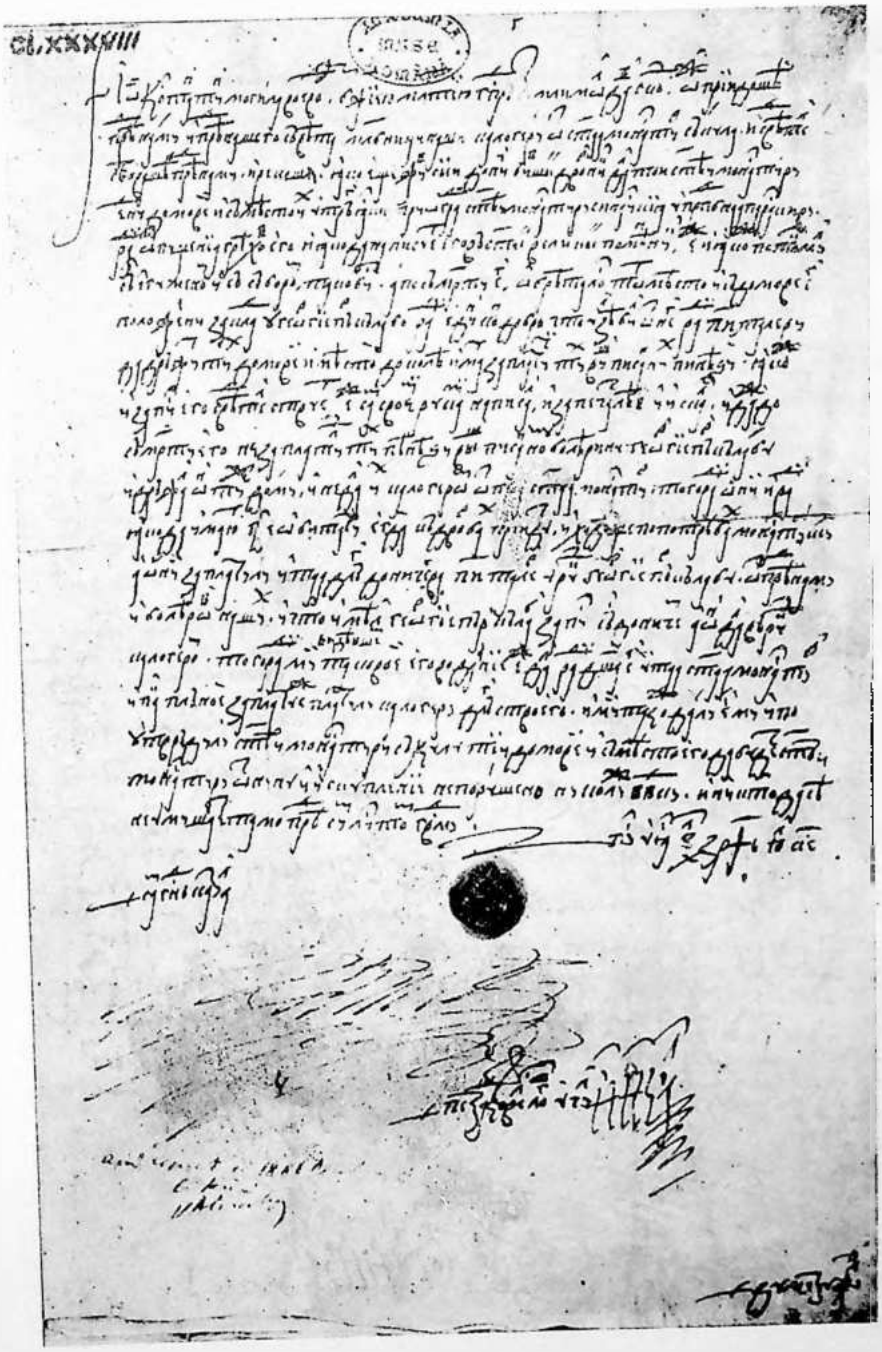

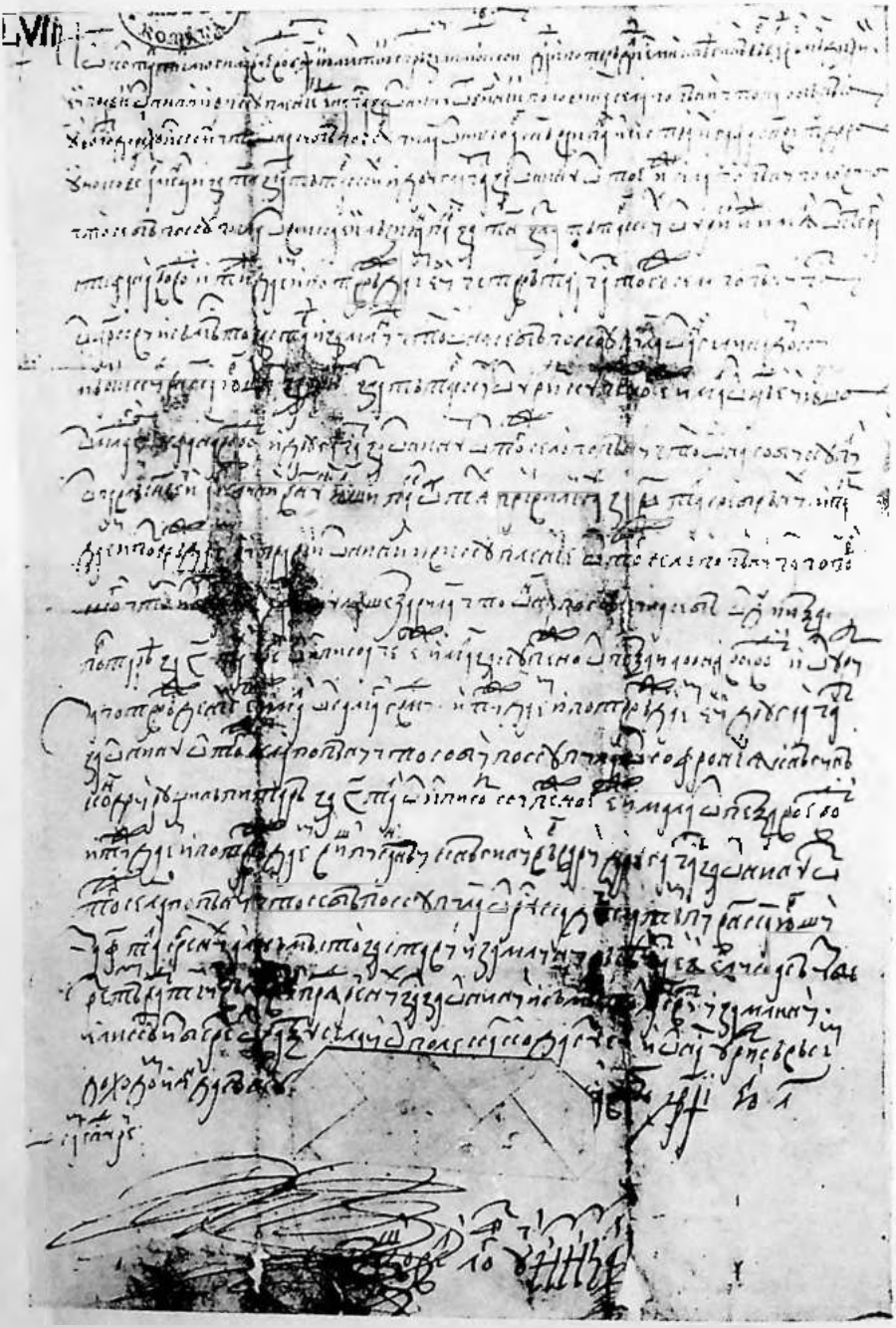

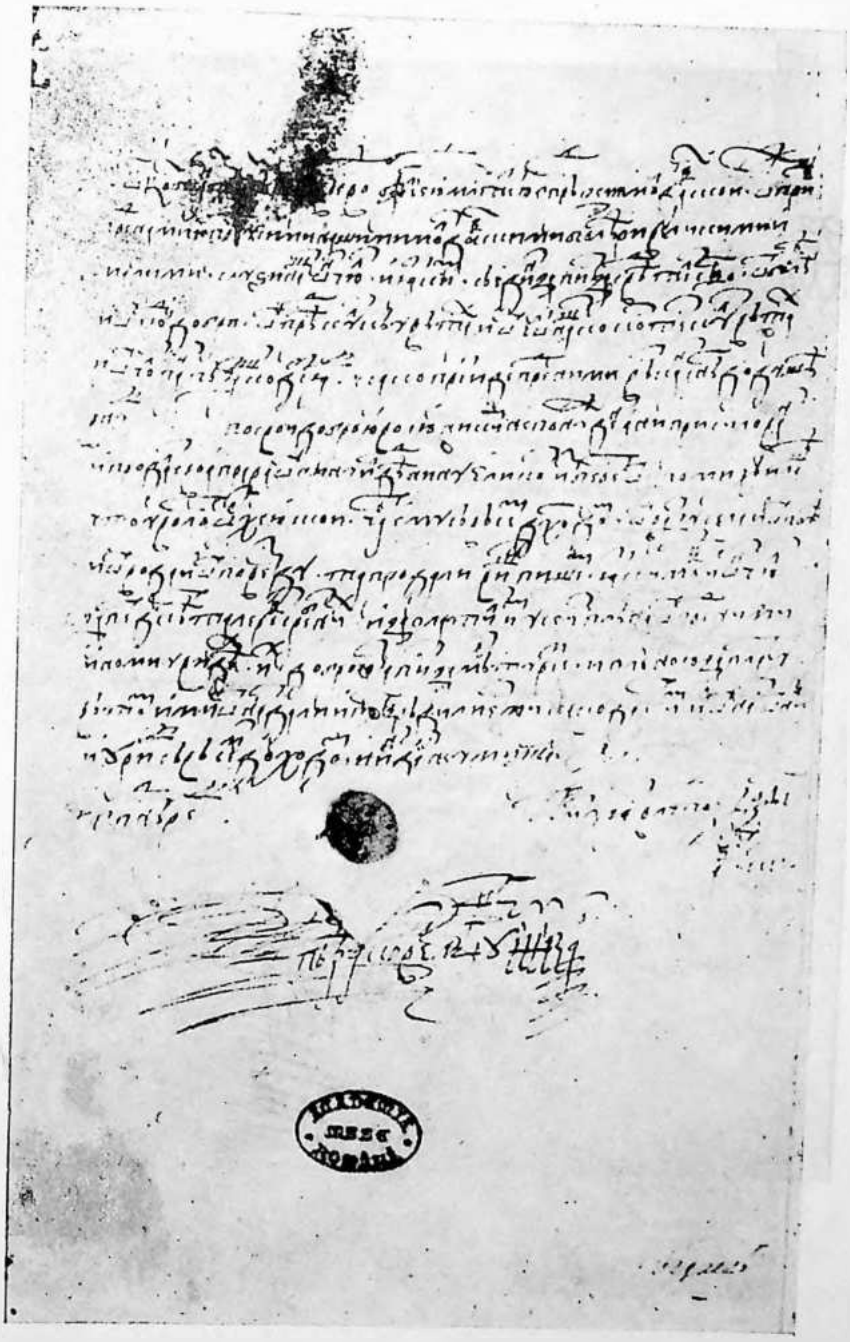

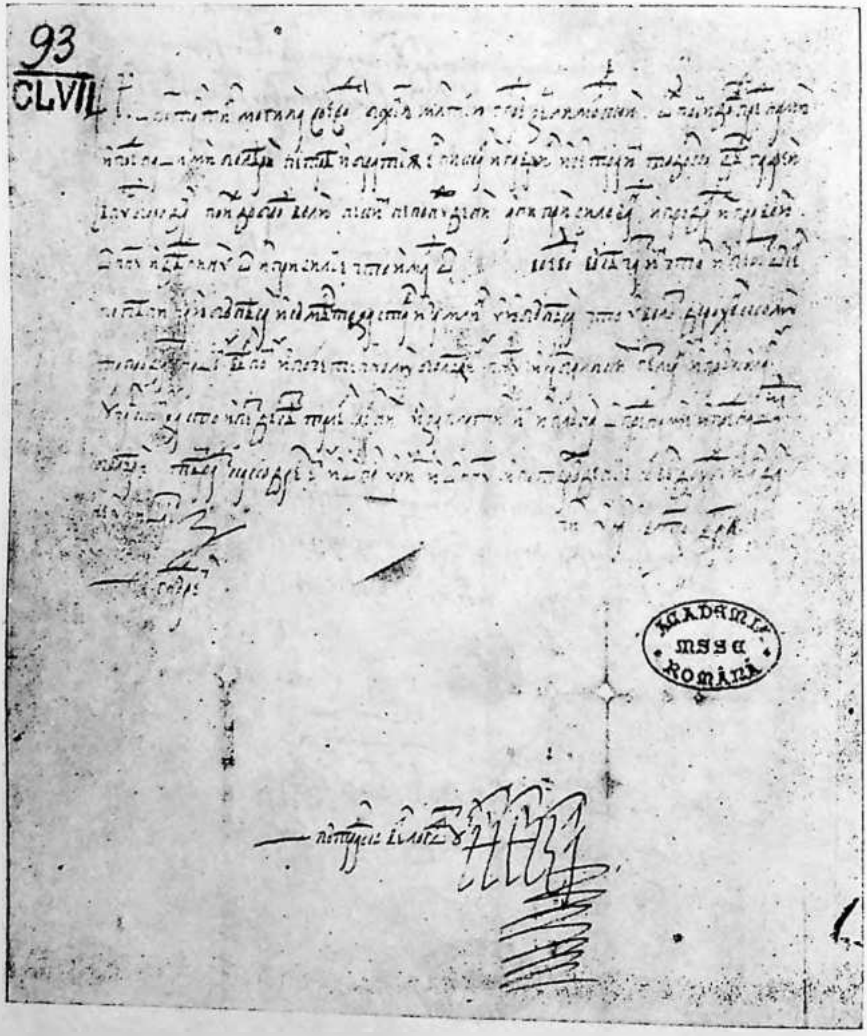
93
CLVII
ACADEMIA
MSSC
ROMÂNĂ

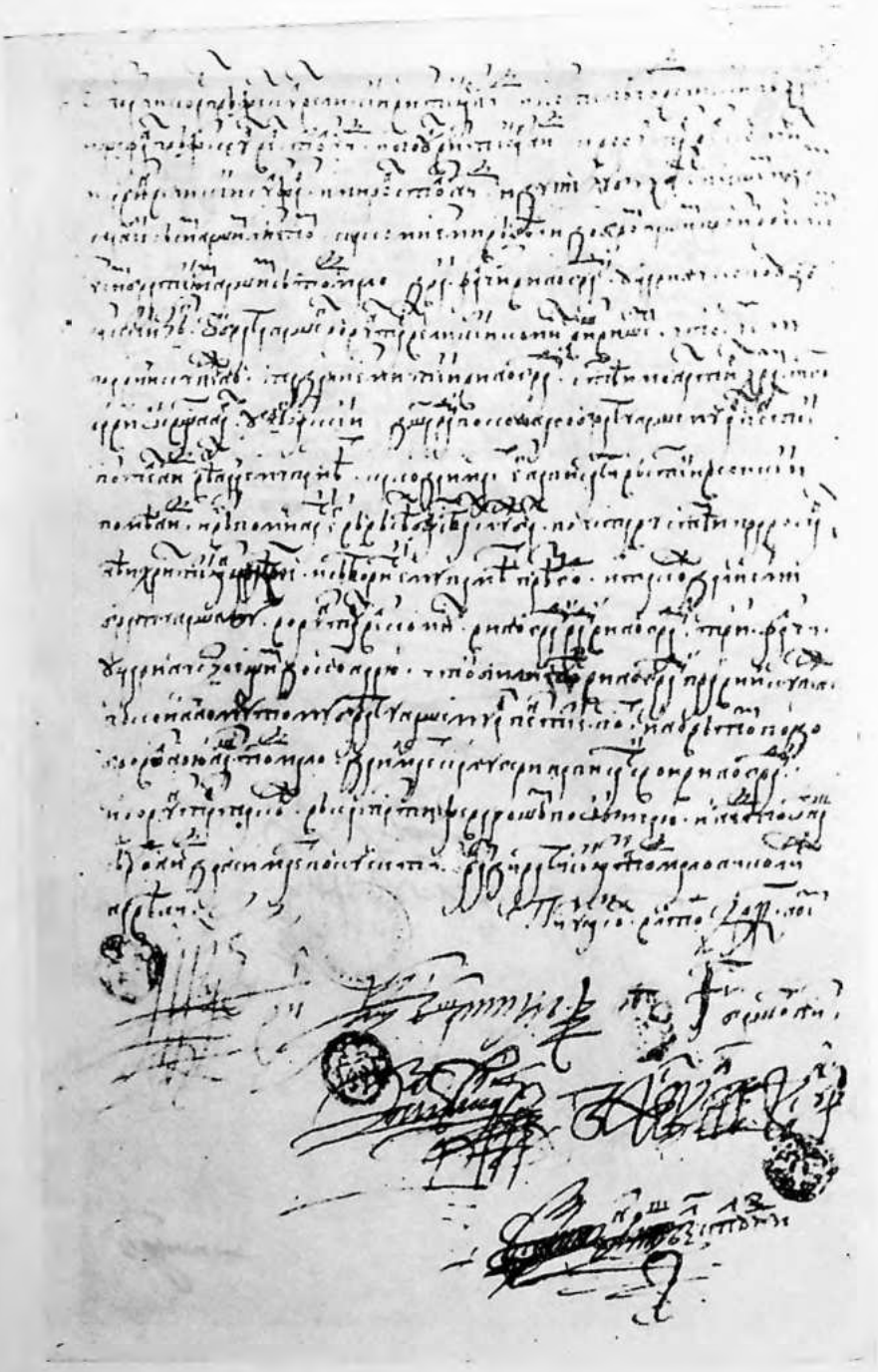

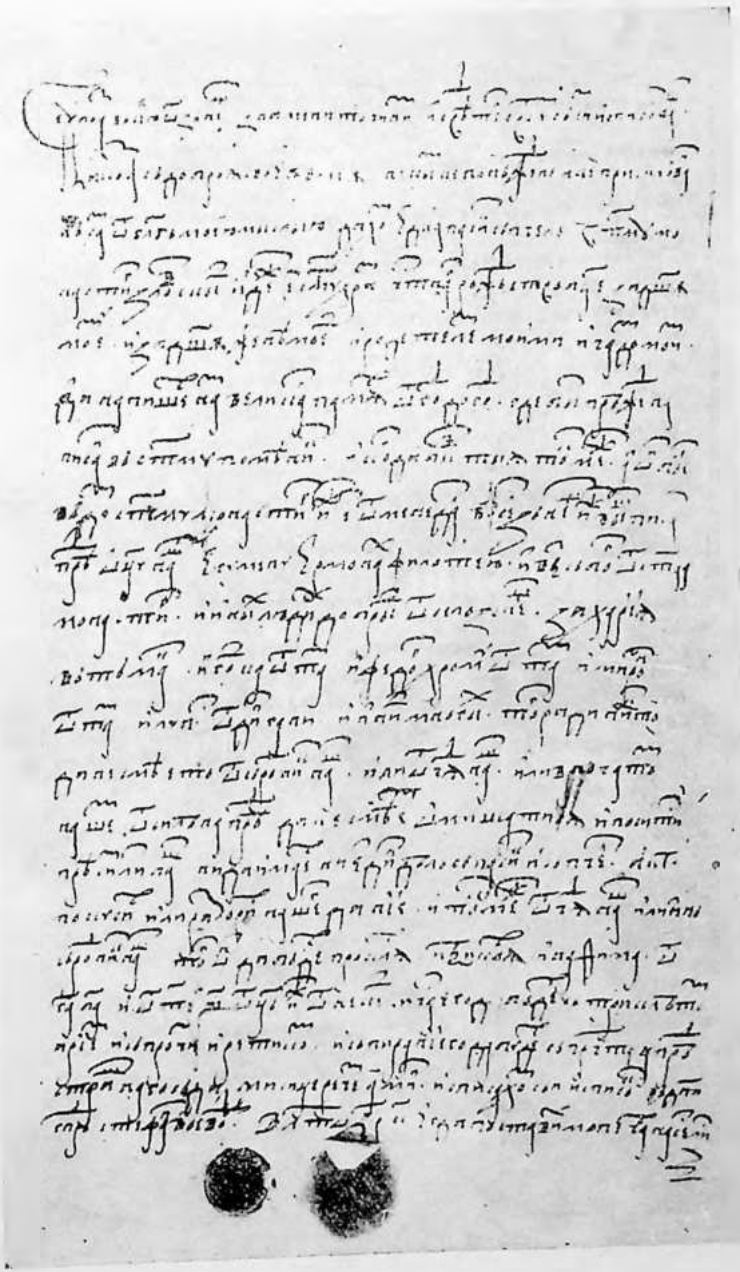

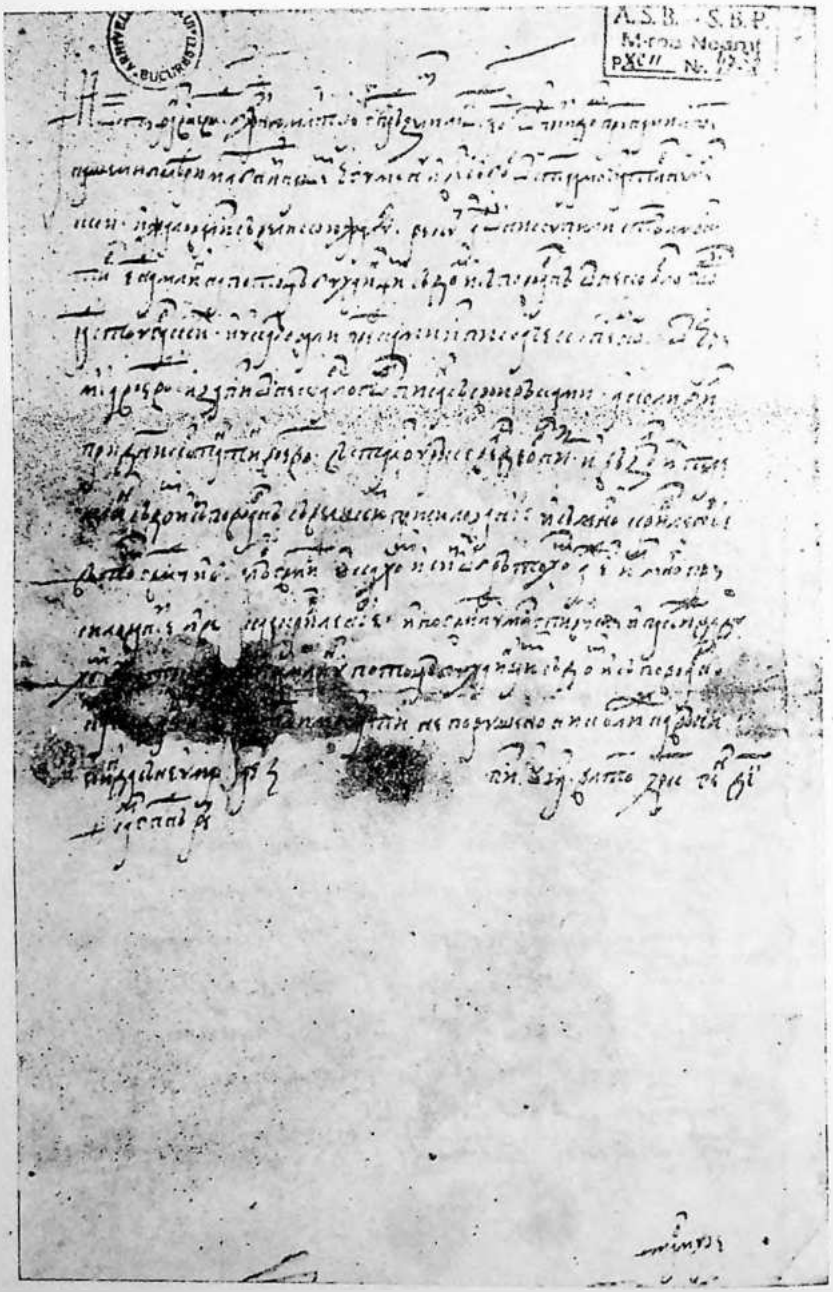

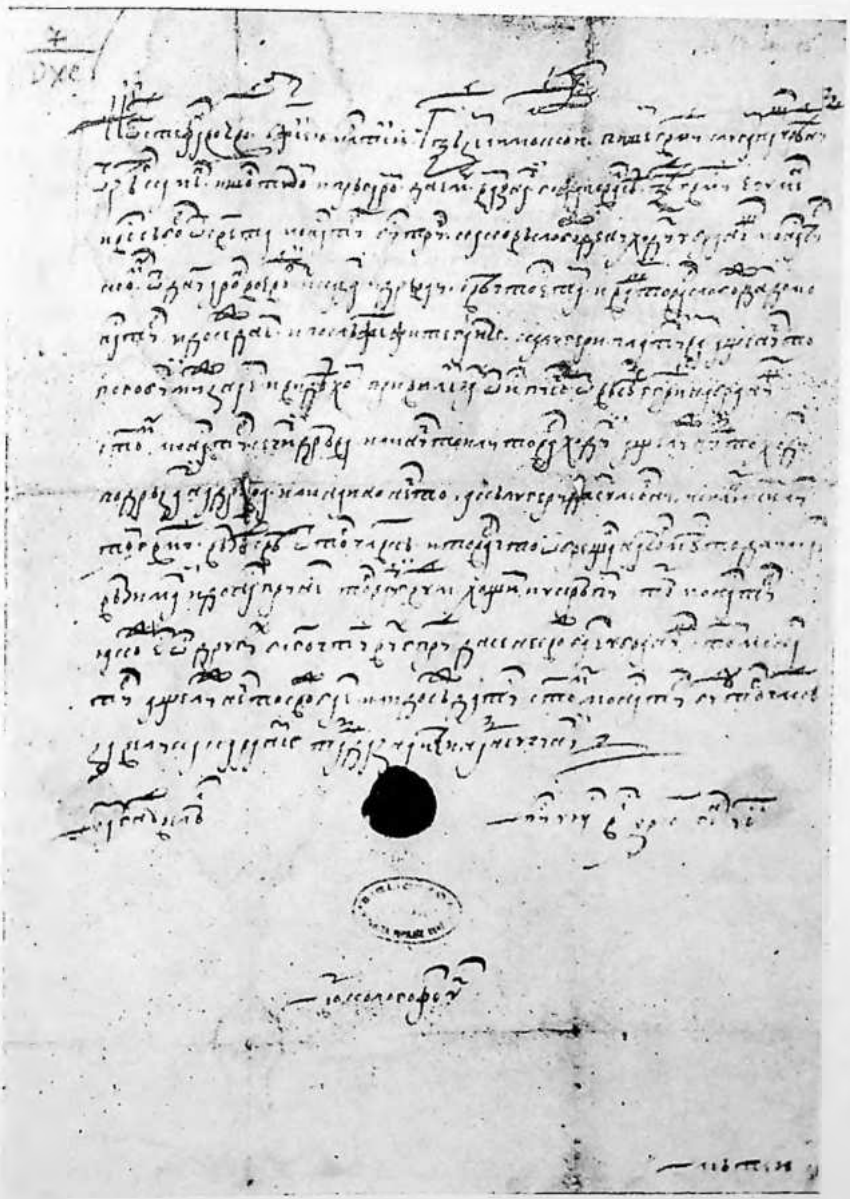

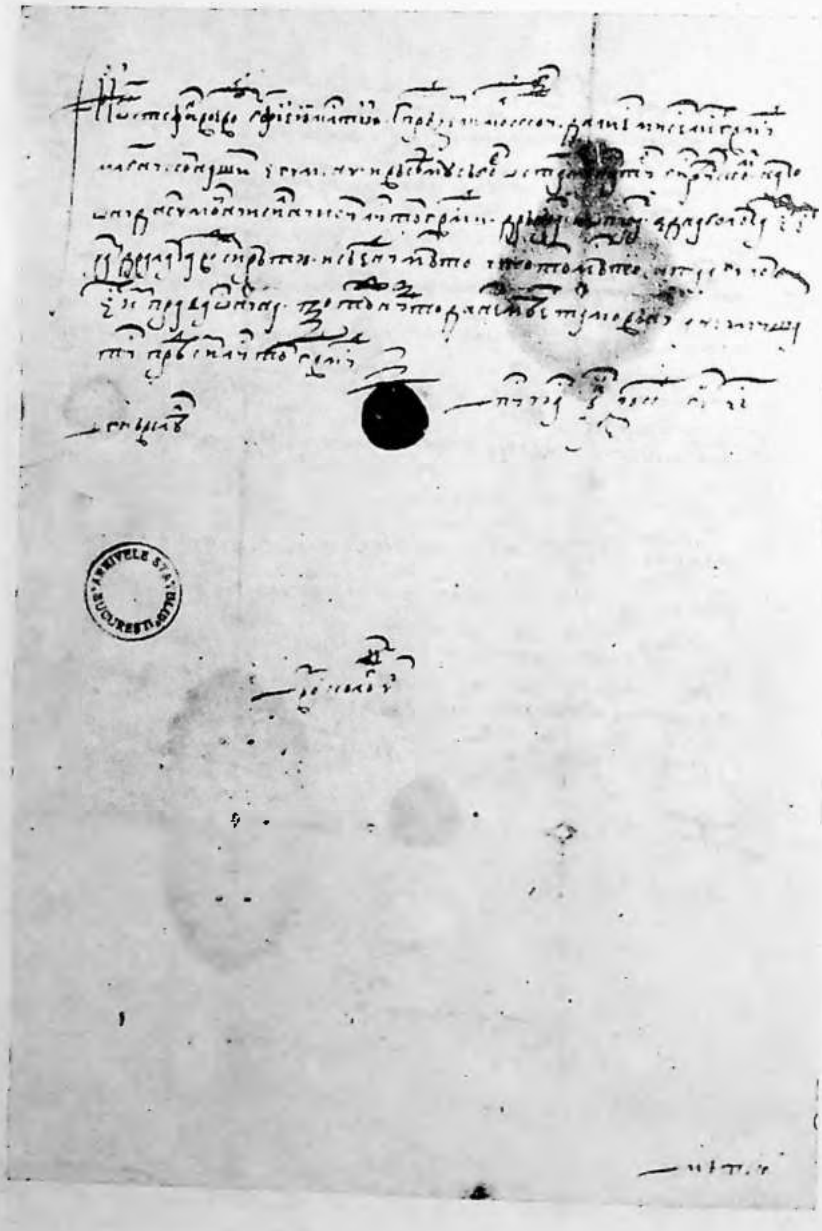

Doc. Nr. 77 (pag. 47—48)

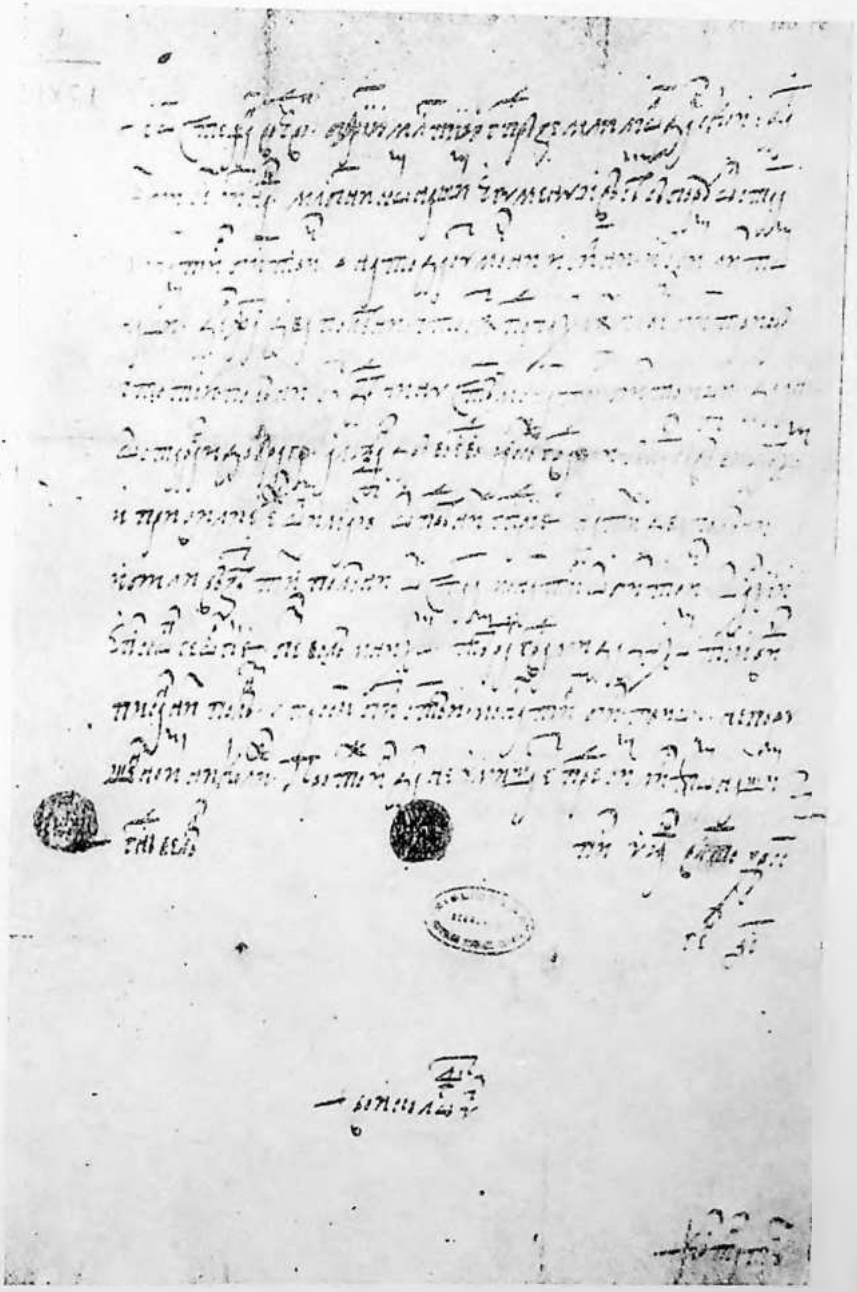

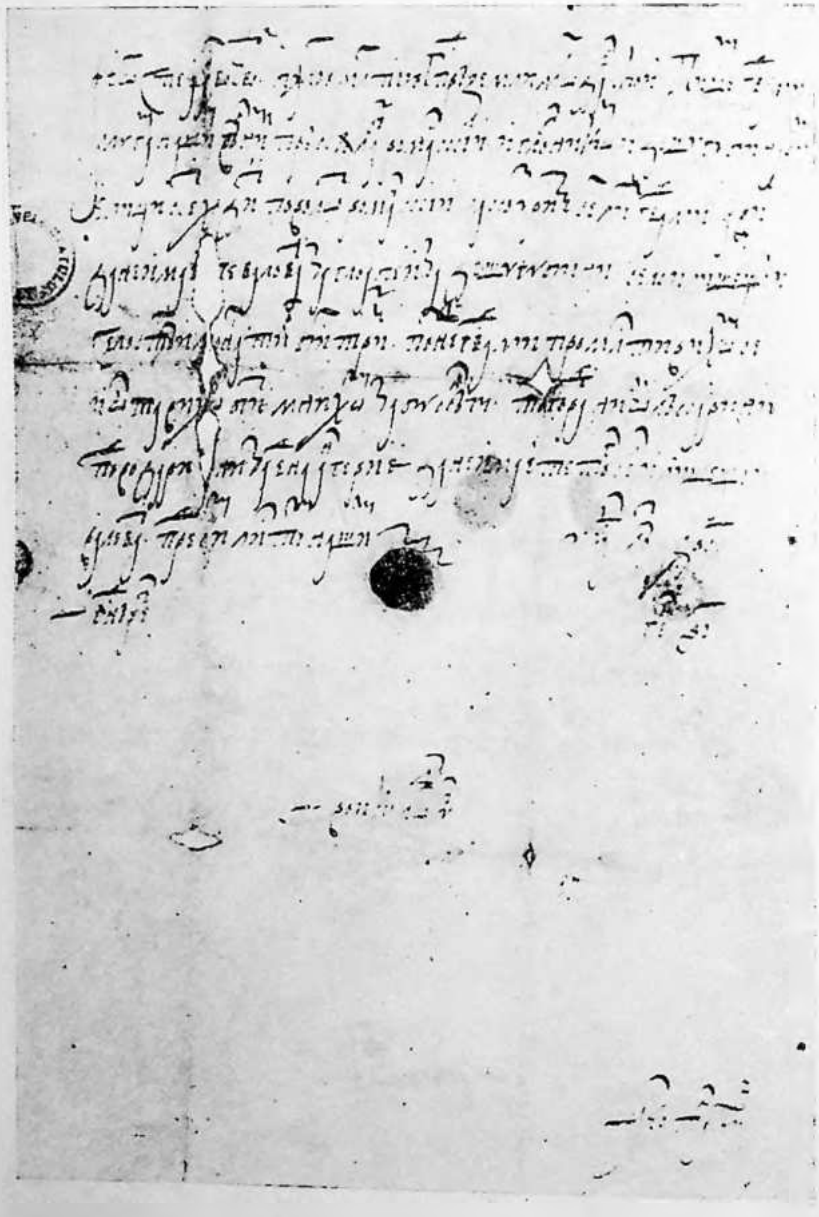

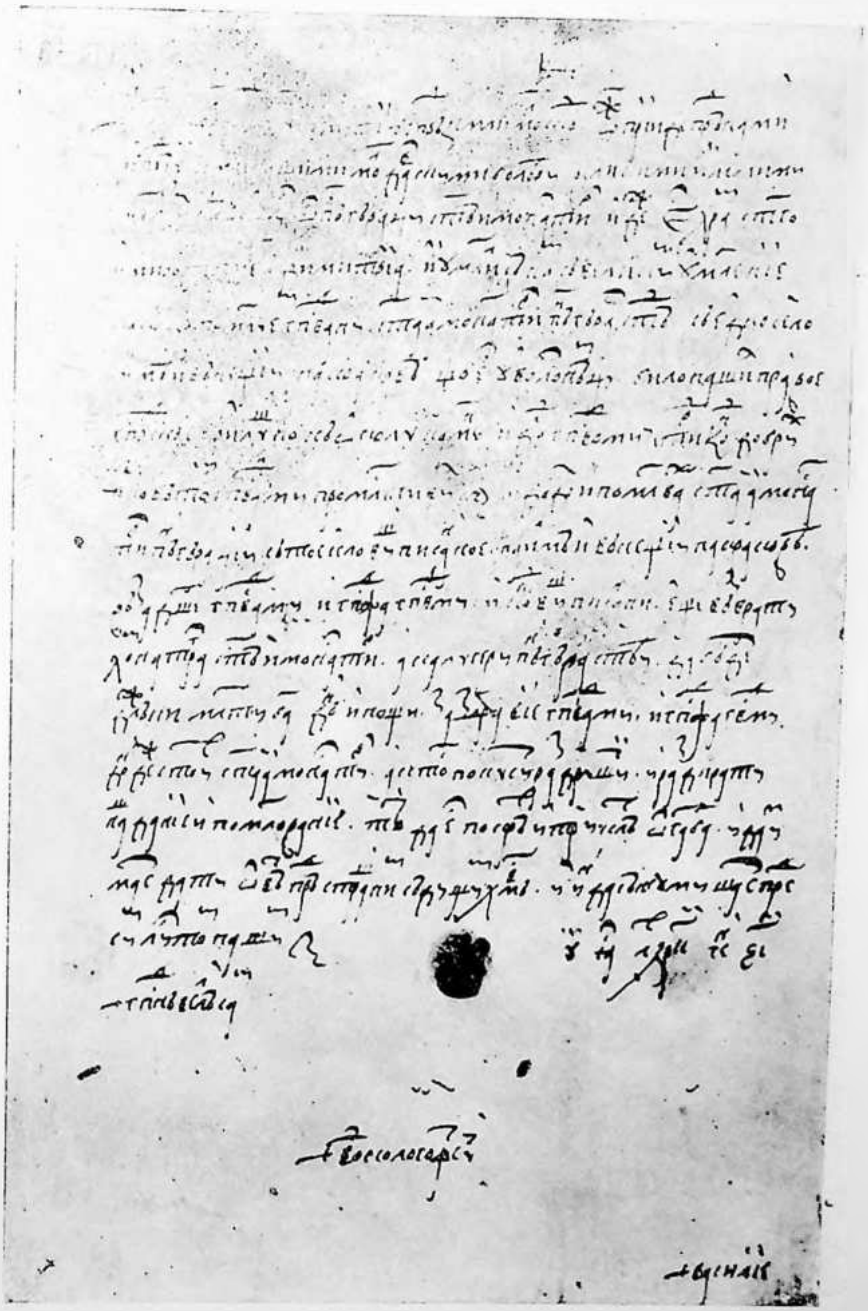

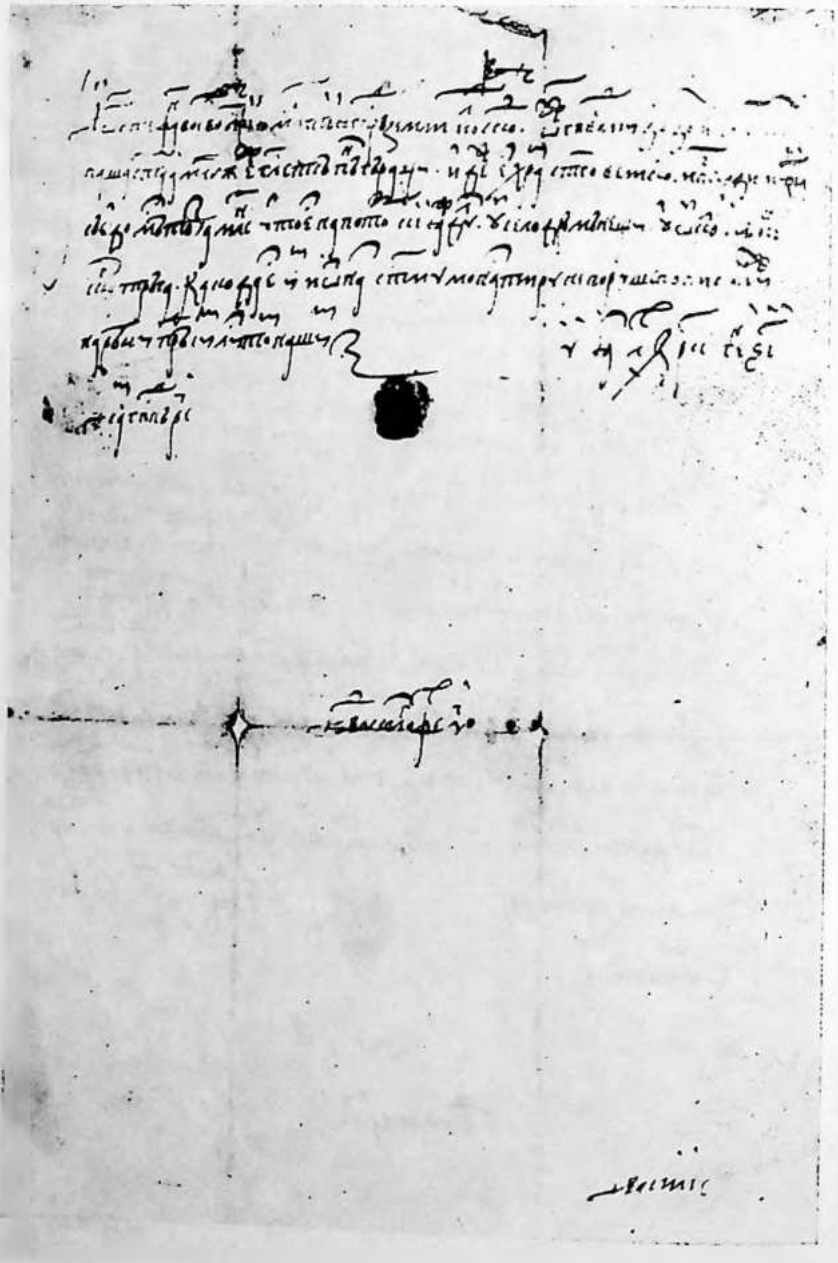

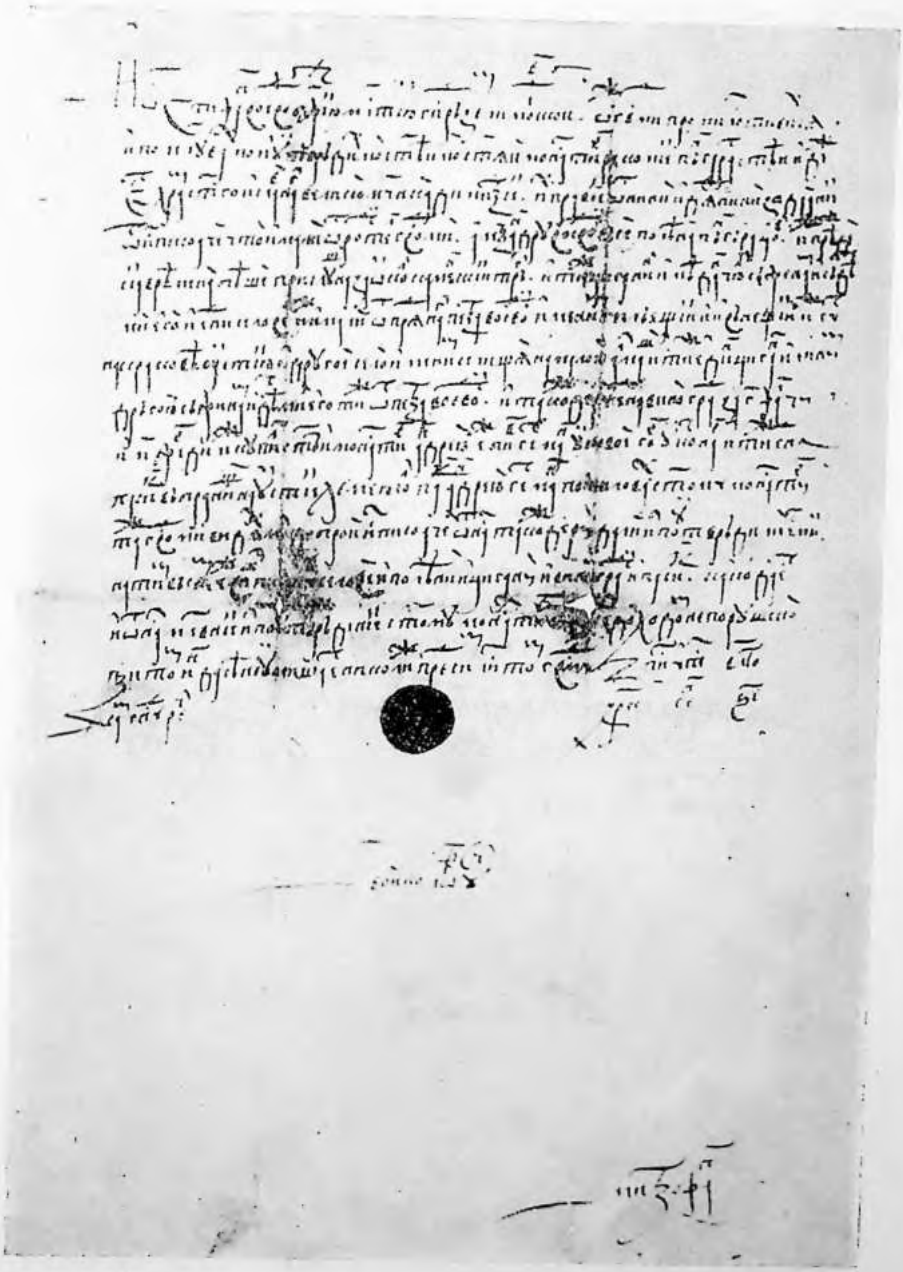

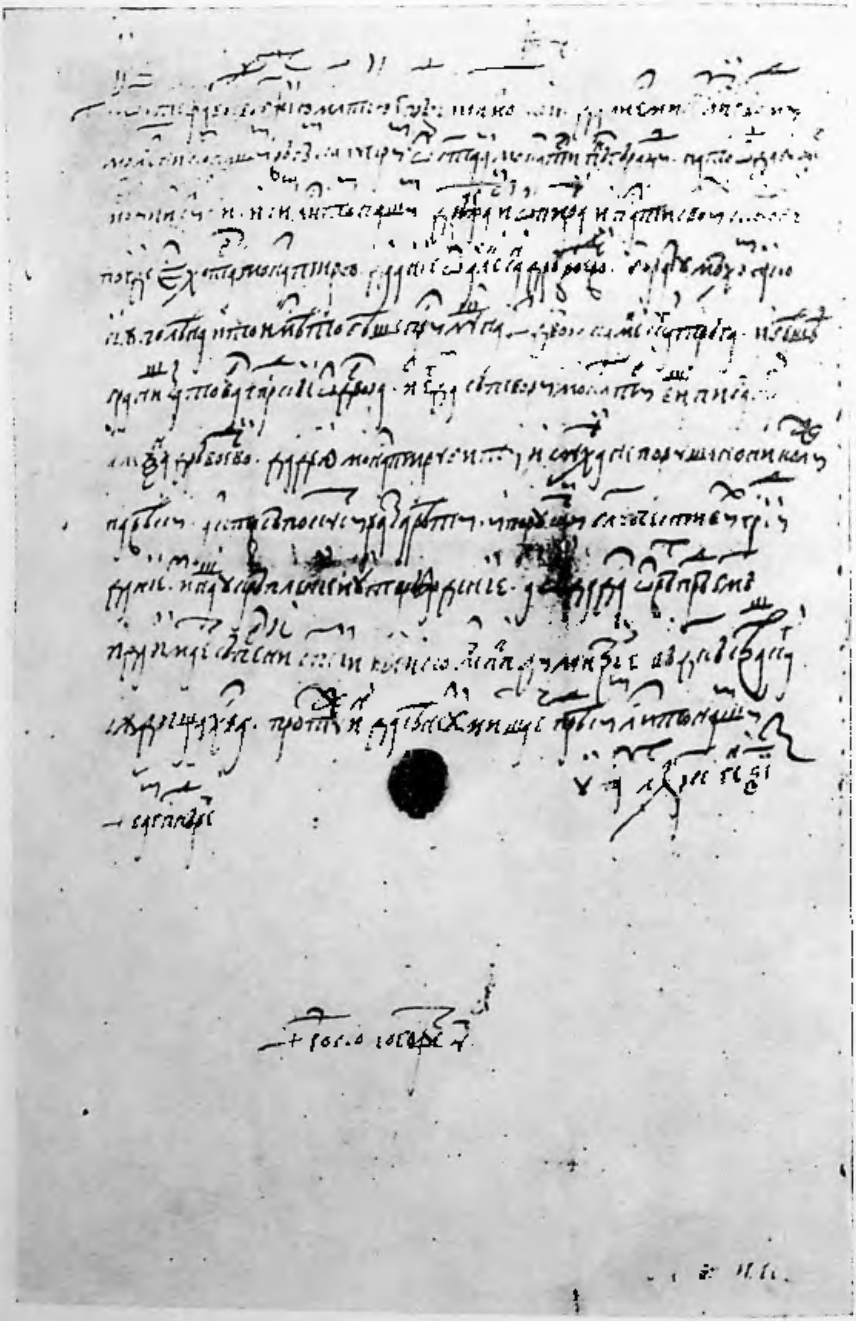

Doc. Nr. 84 (pag. 52)

M-rna Neamt
P XCII Nr. 1792

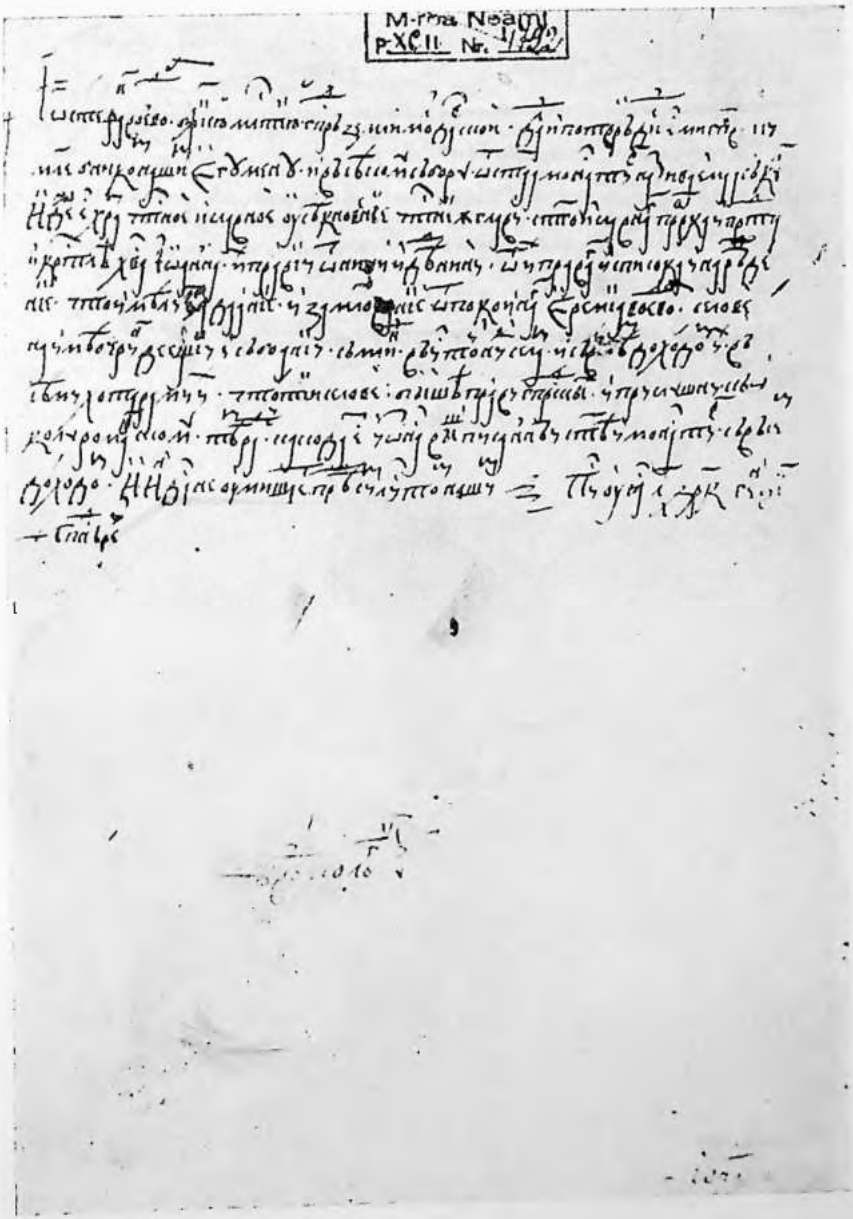

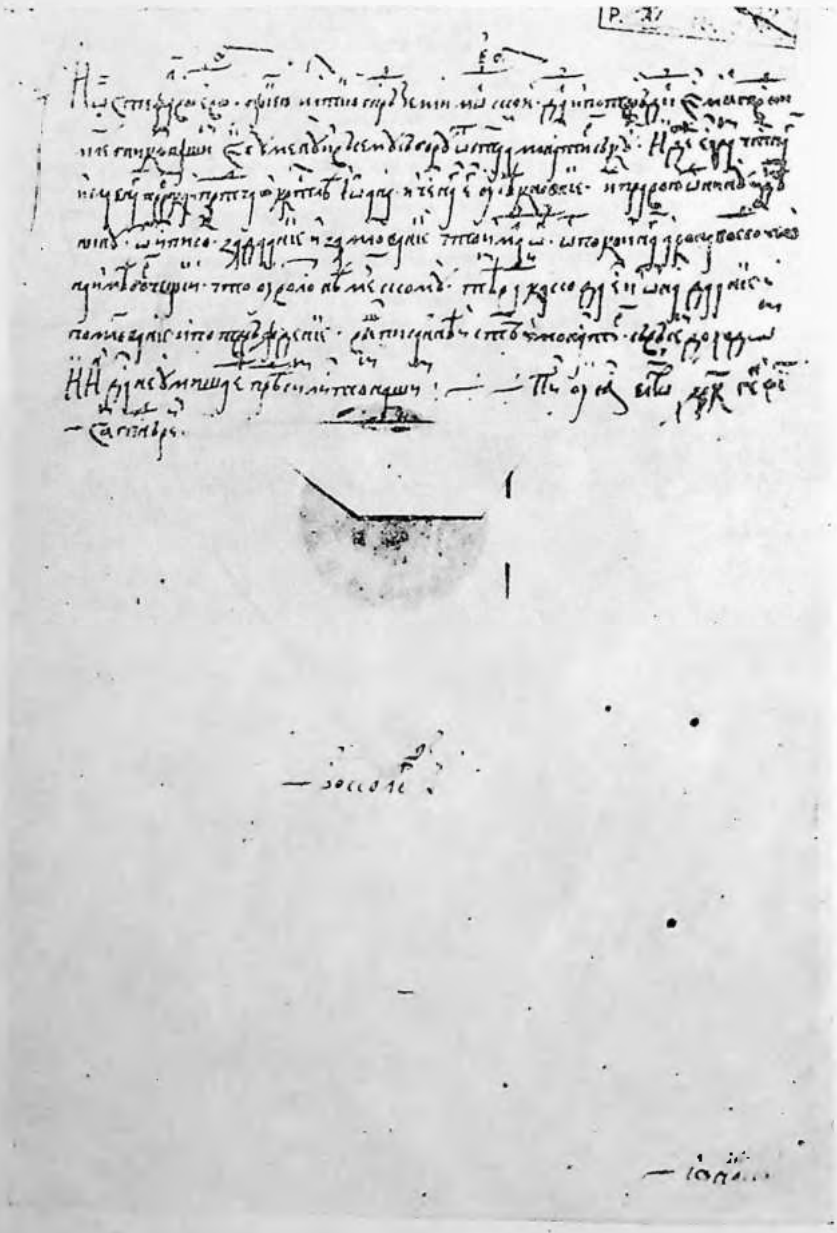

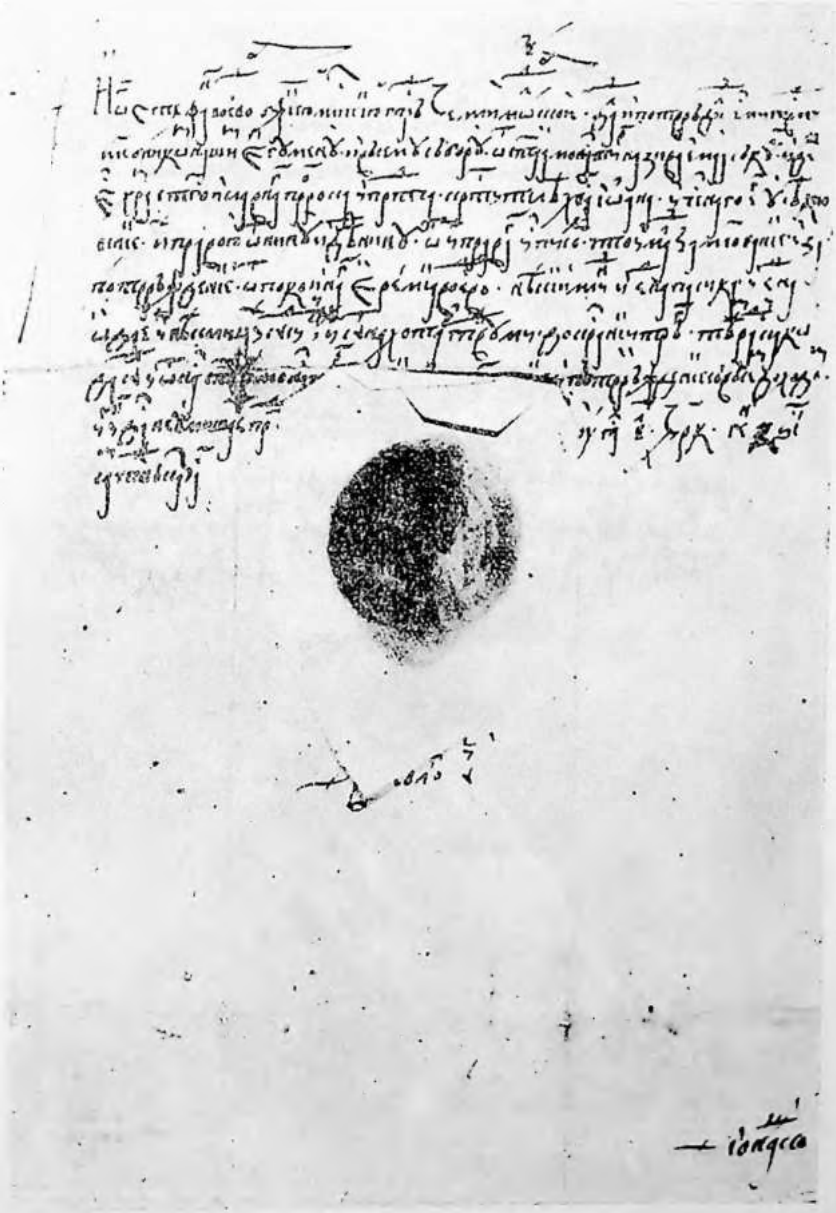

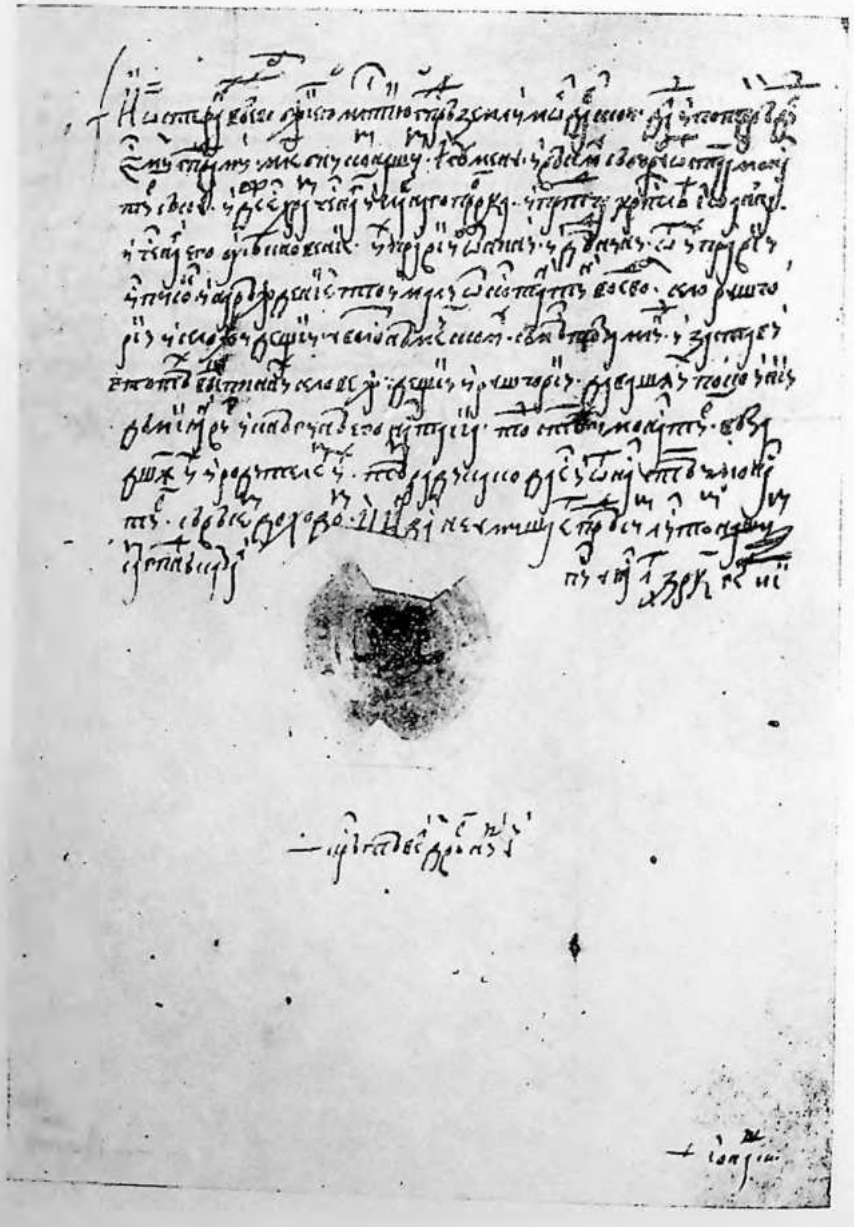

Doc. Nr. 89 (pag. 54—55)

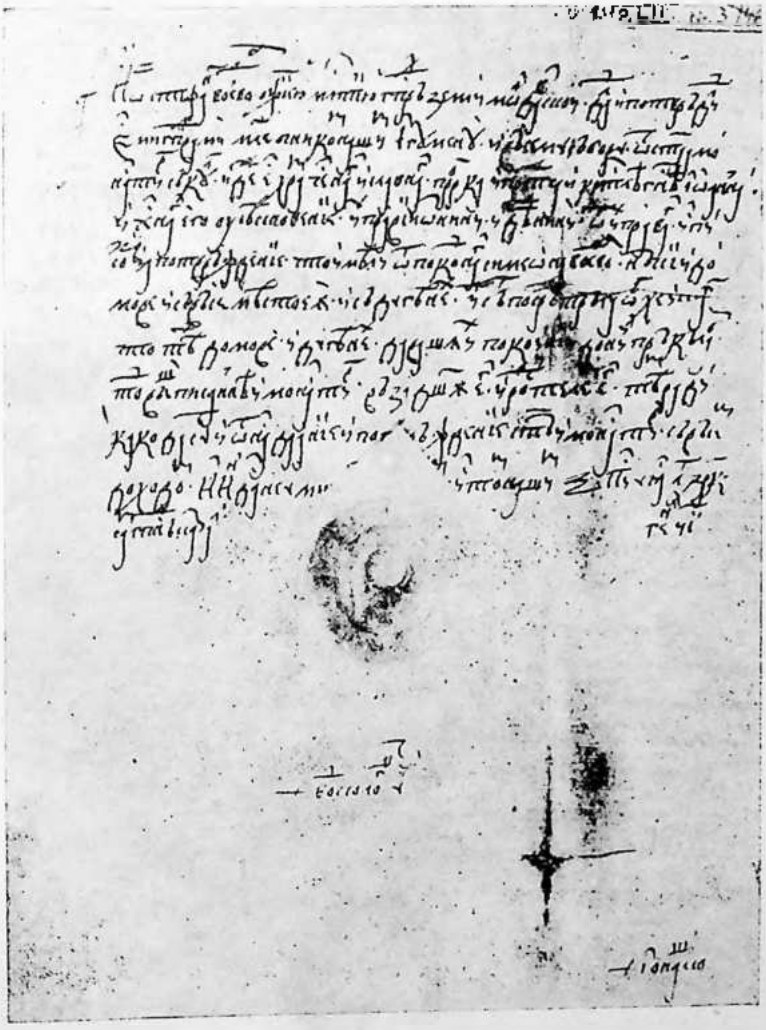

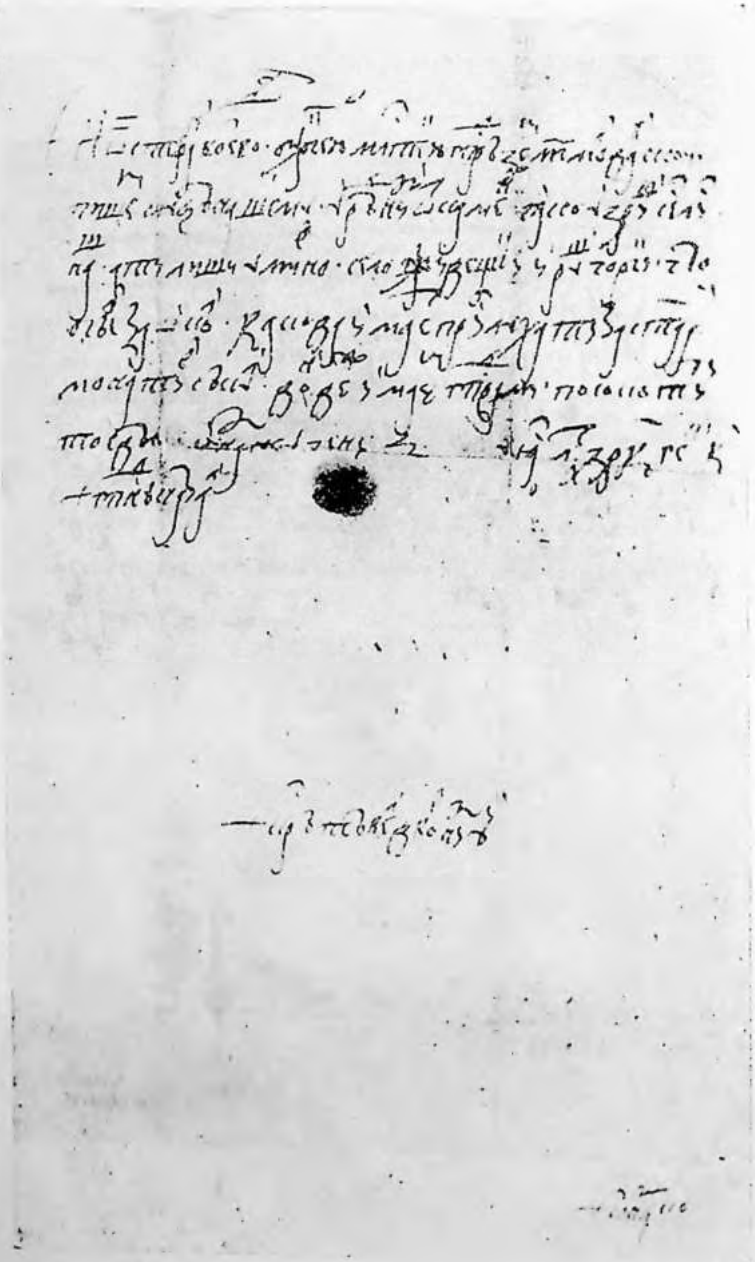

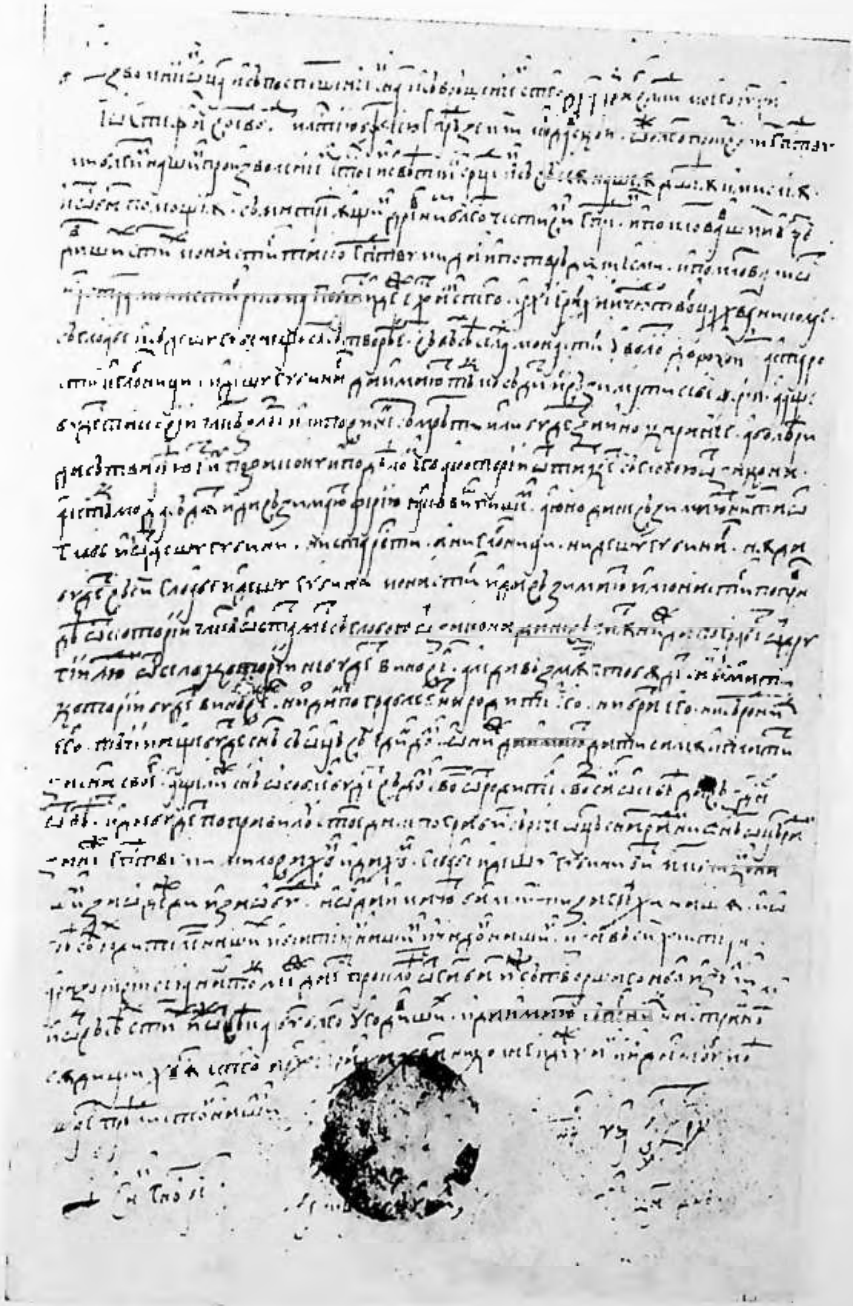

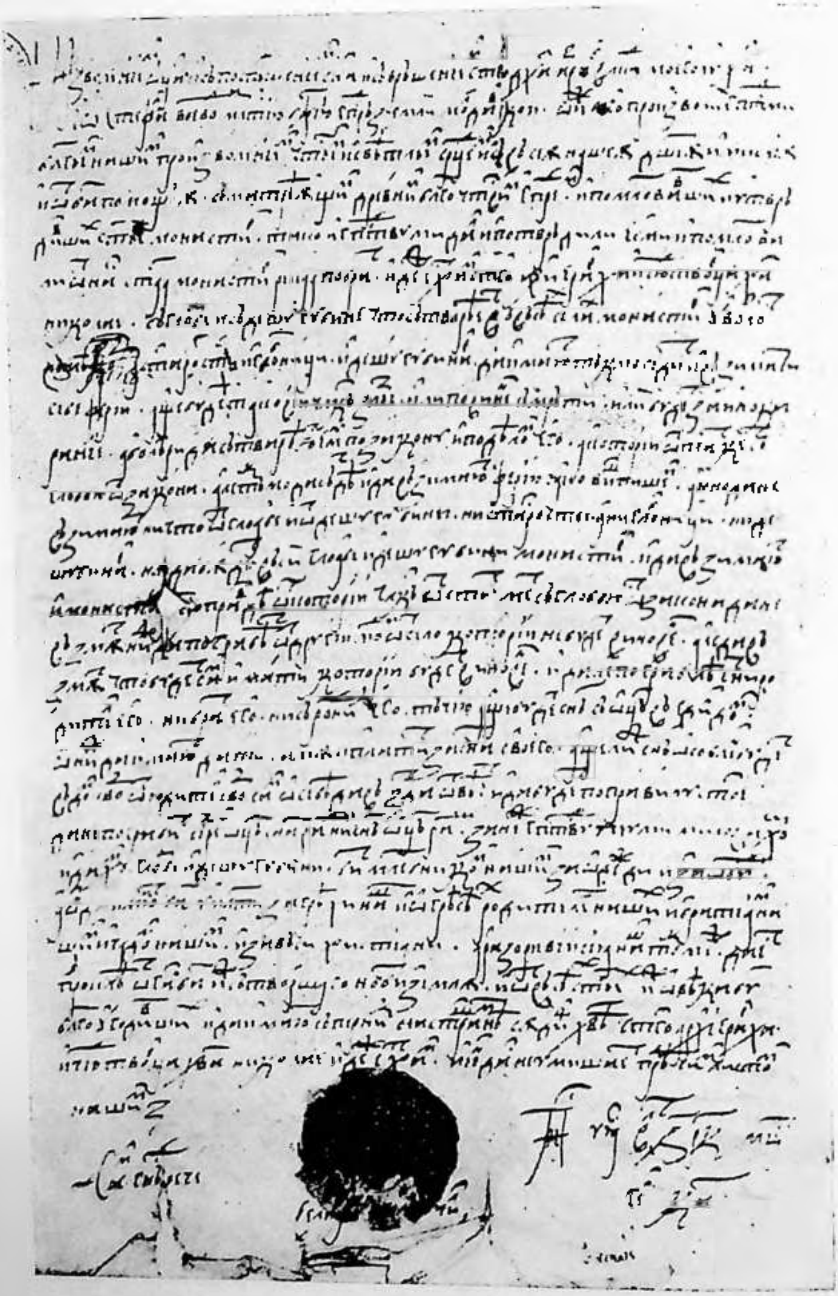

Doc. Nr. 96 (pag. 59—60)

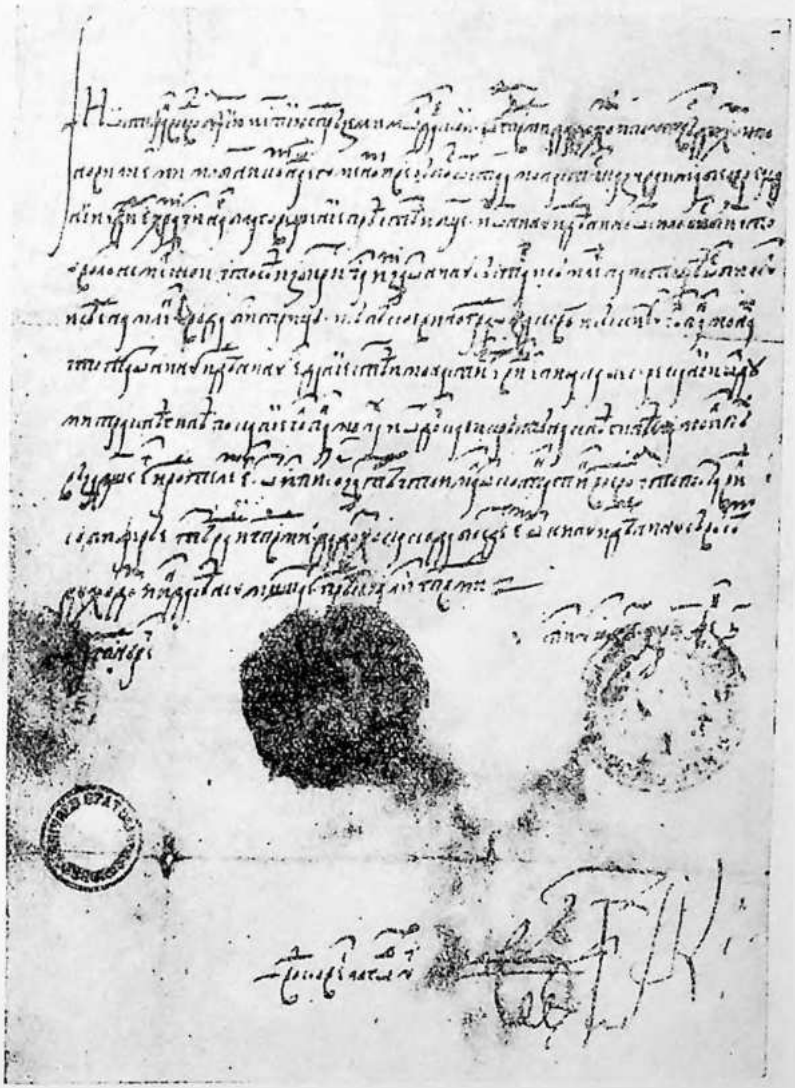

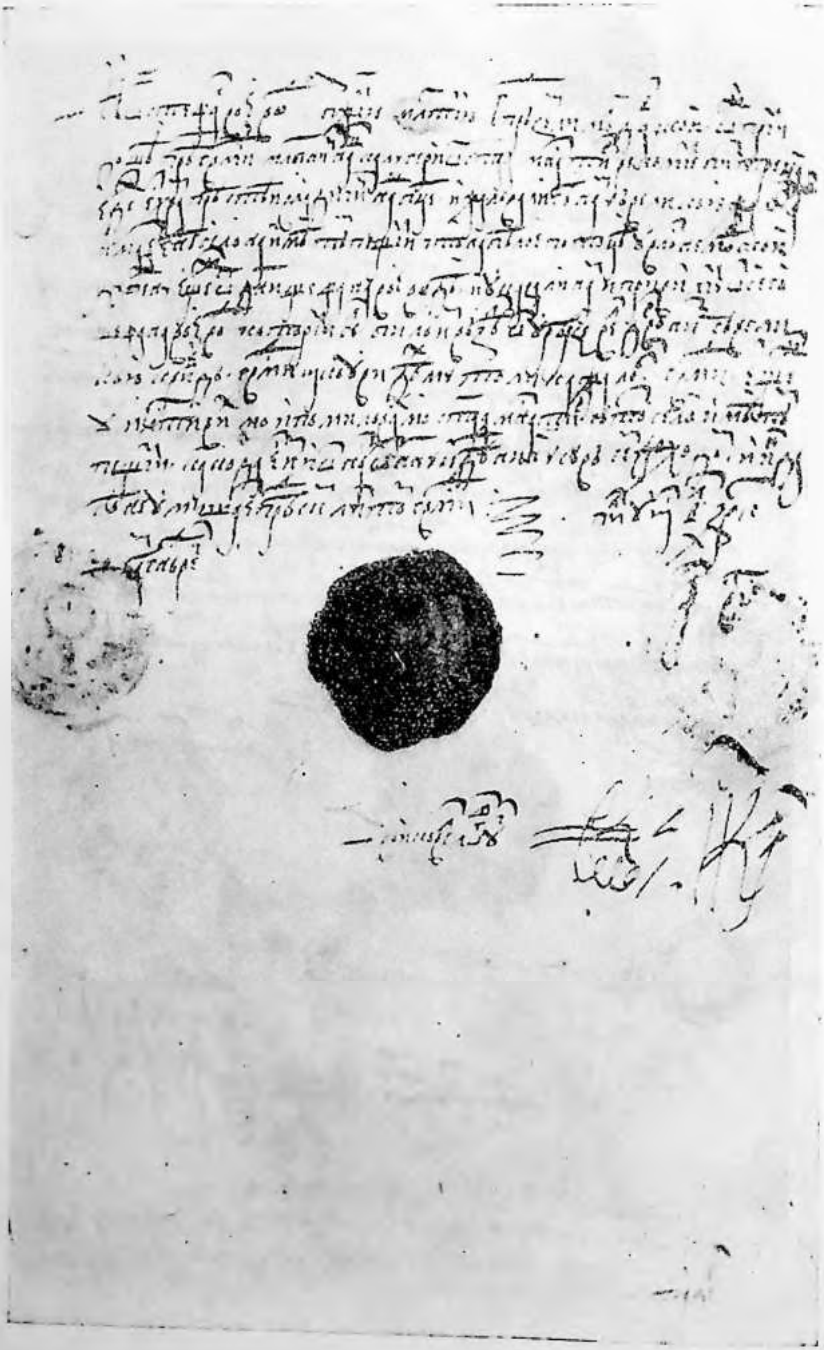

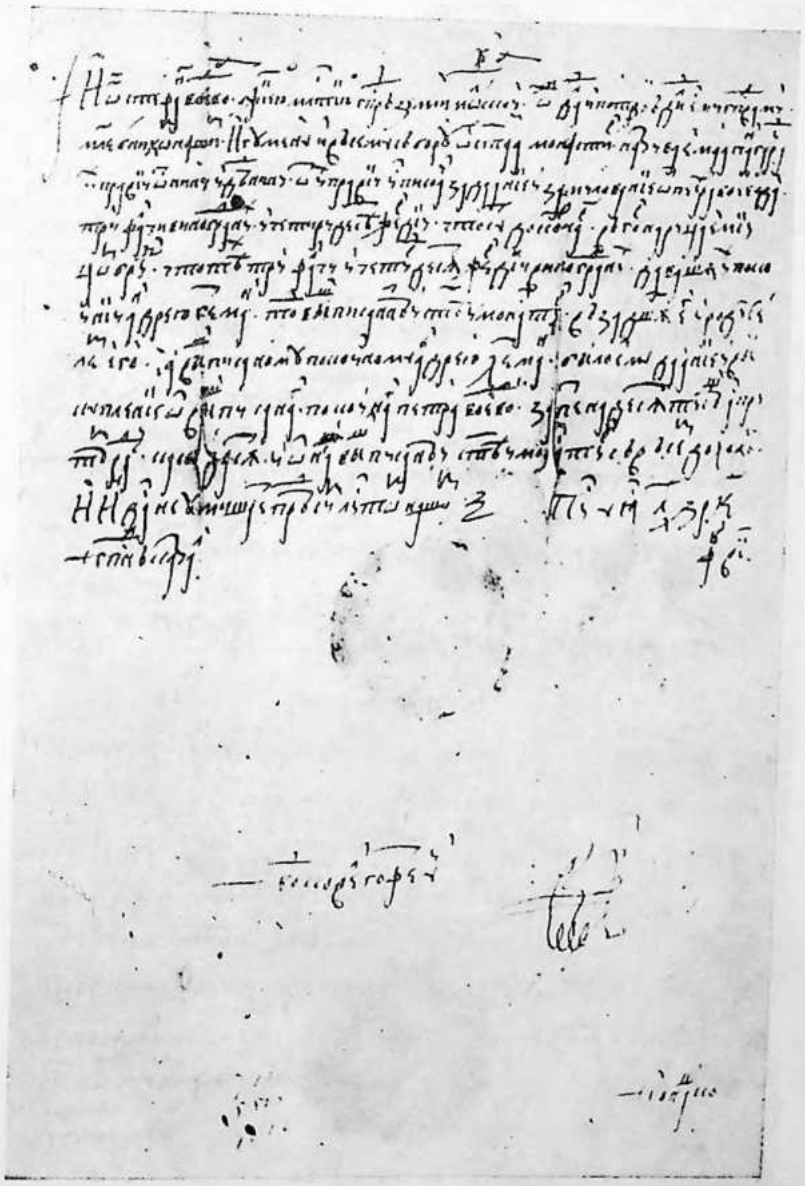

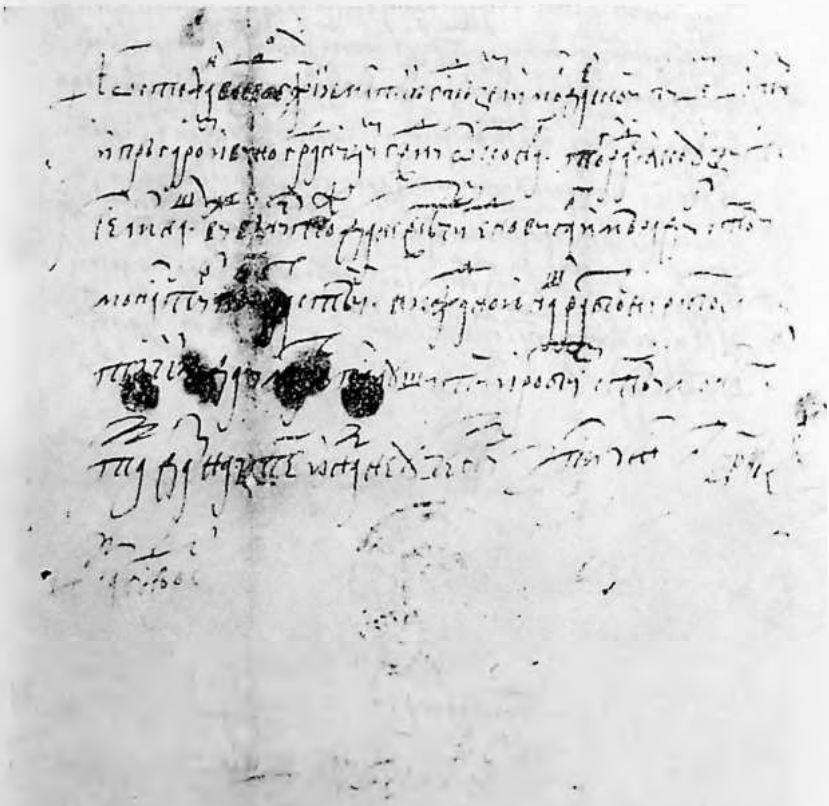

Doc. Nr. 104 (pag. 64—65)

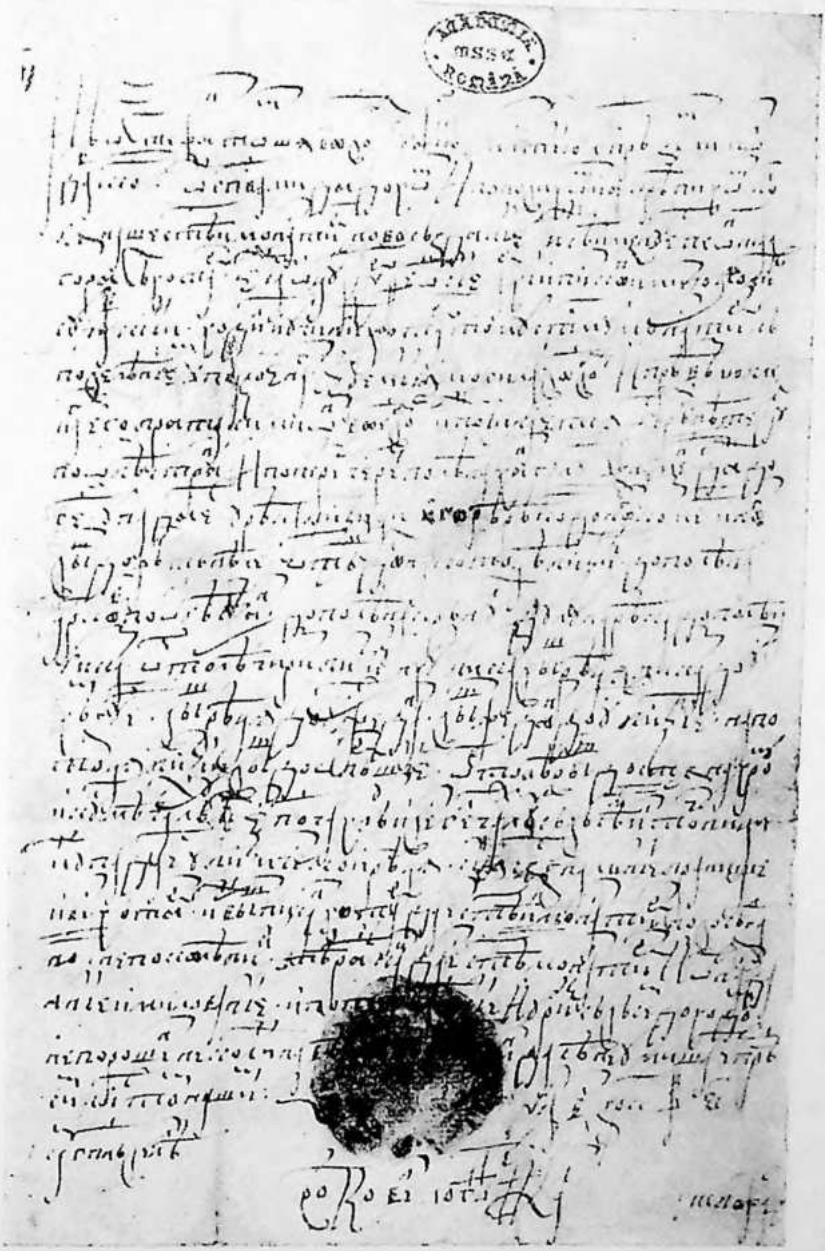

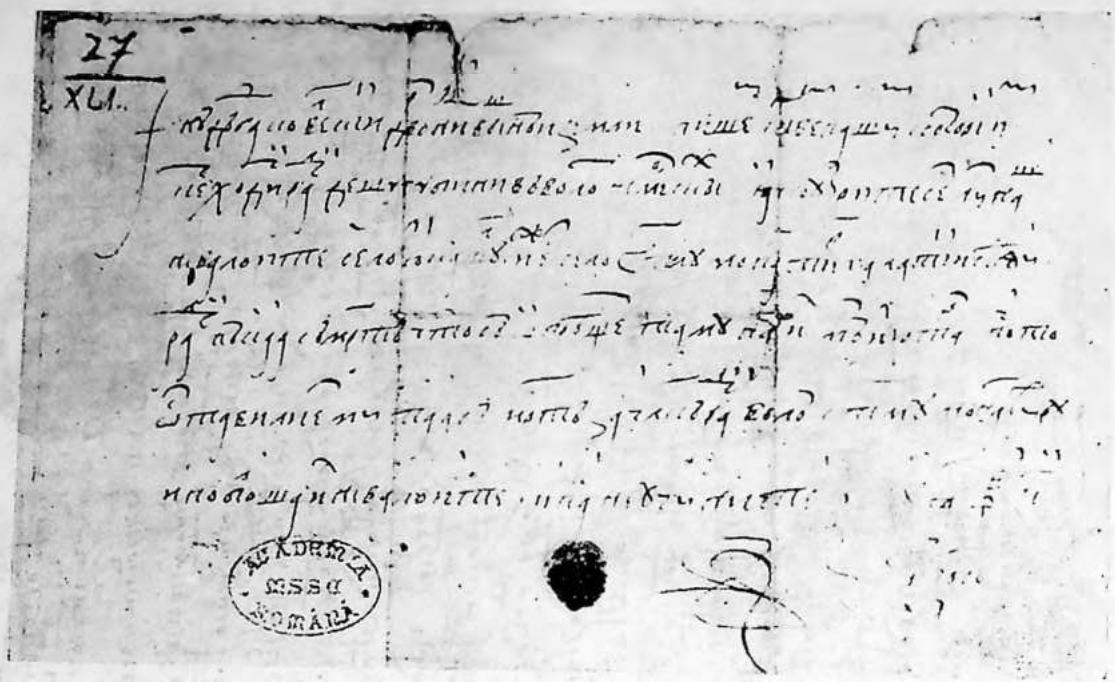

Doc. Nr. 105 (pag. 65)

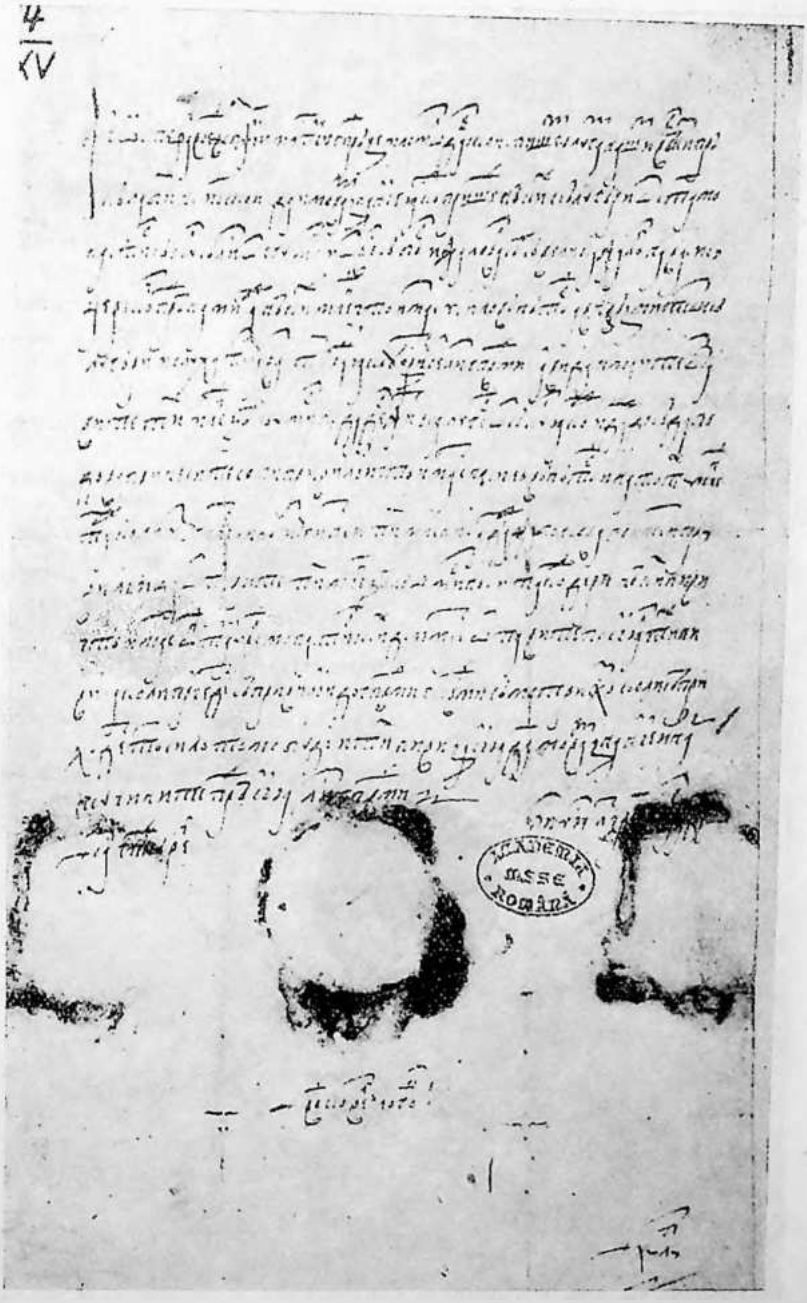
4
KV
ACADEMIA
MASSE
ROMANA

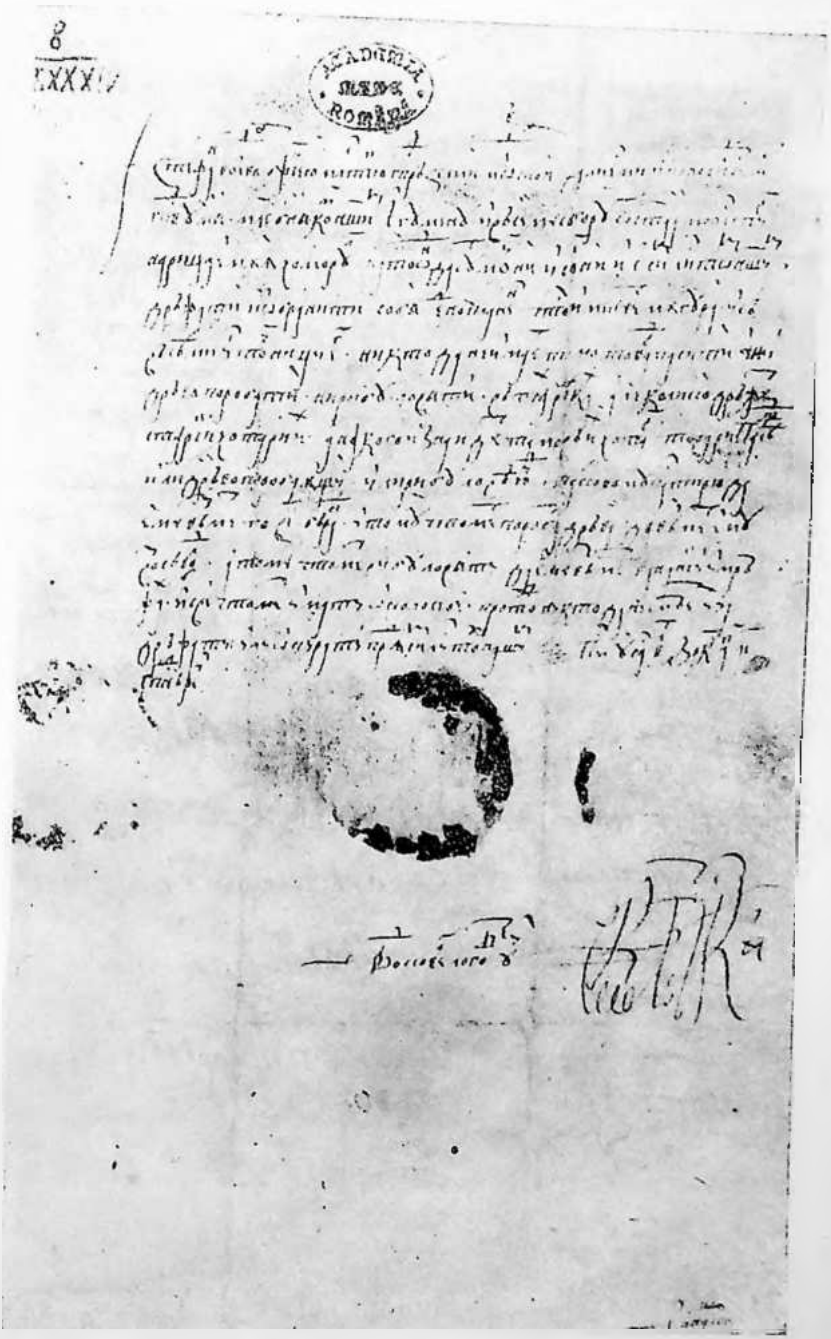

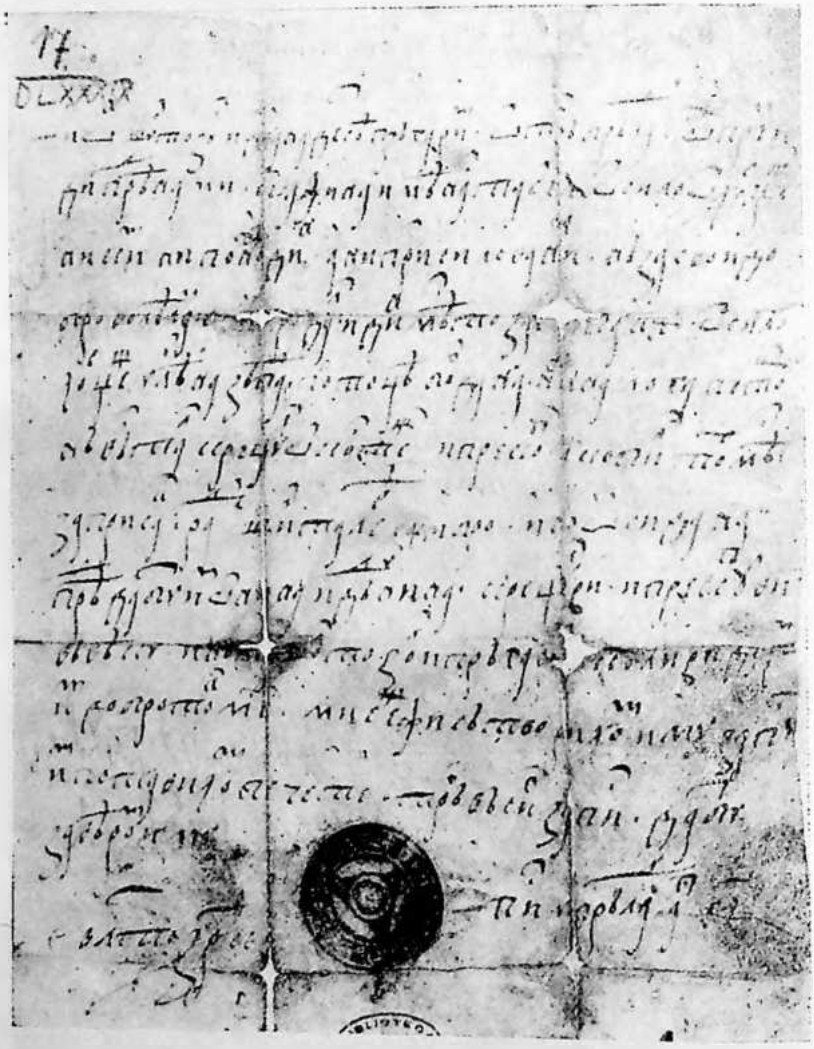

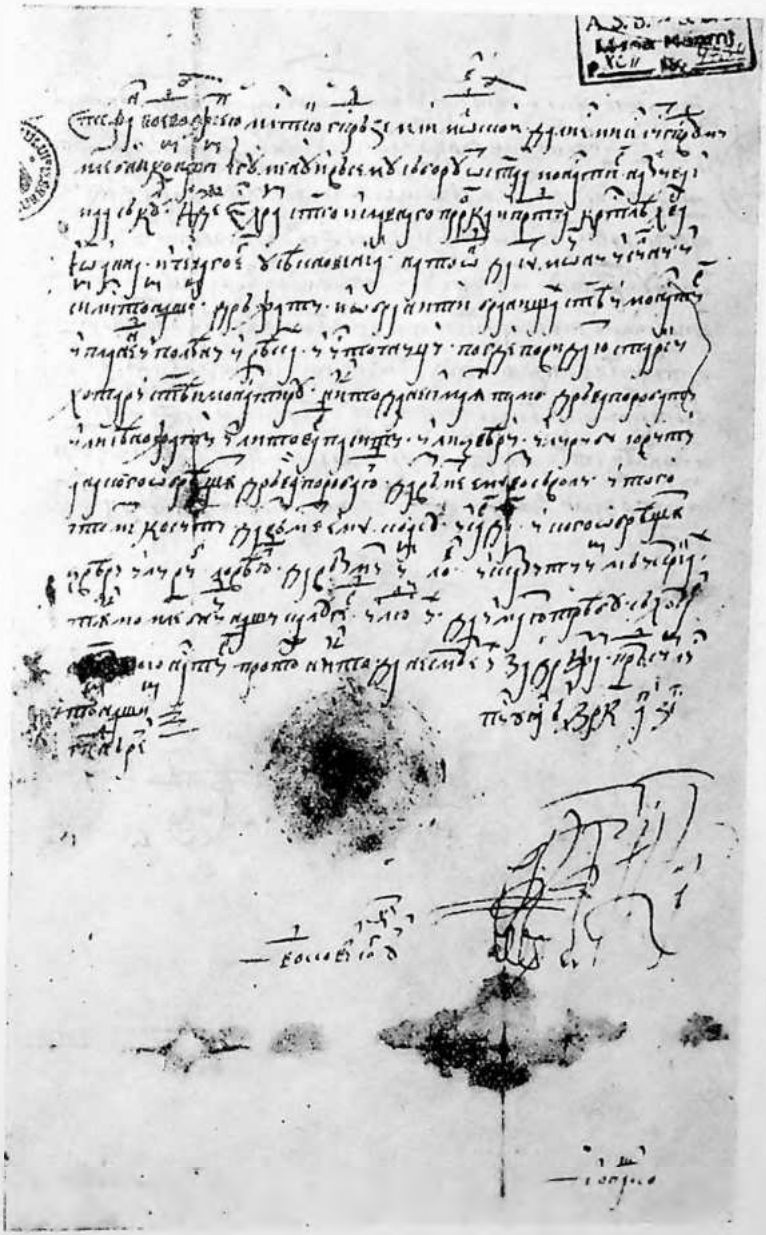

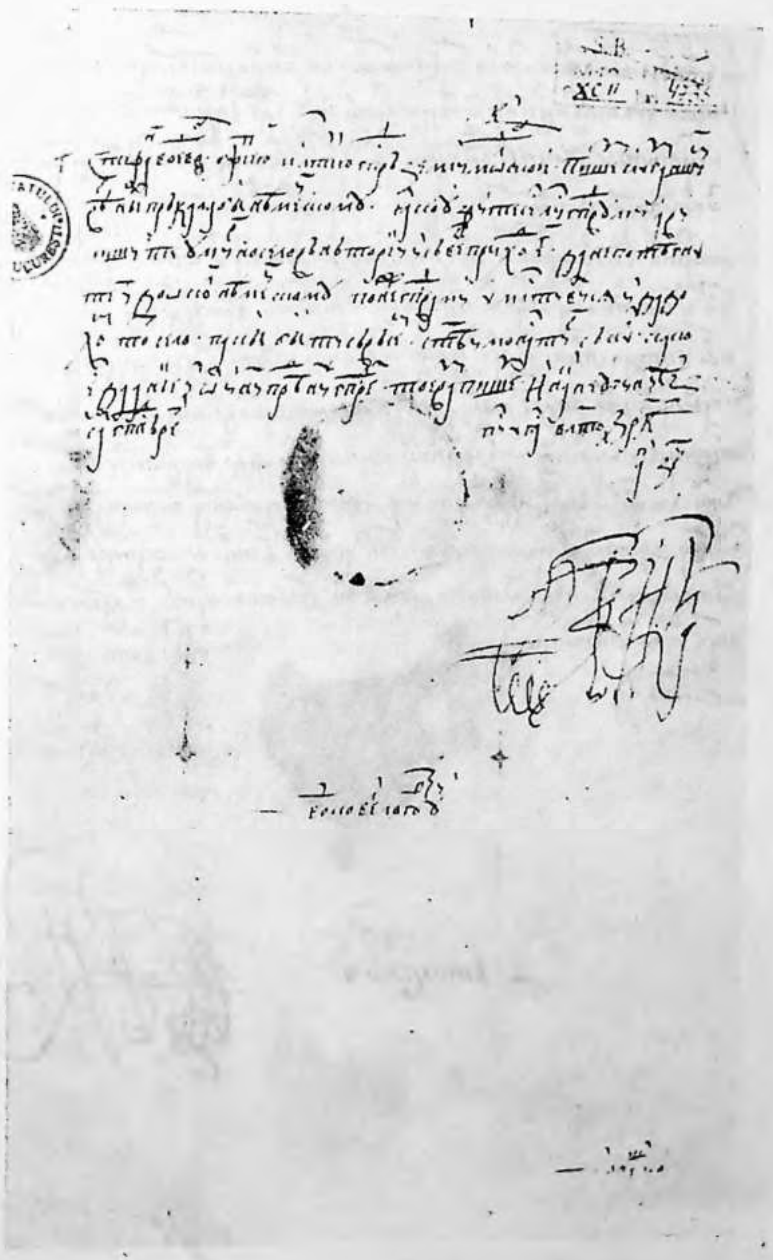

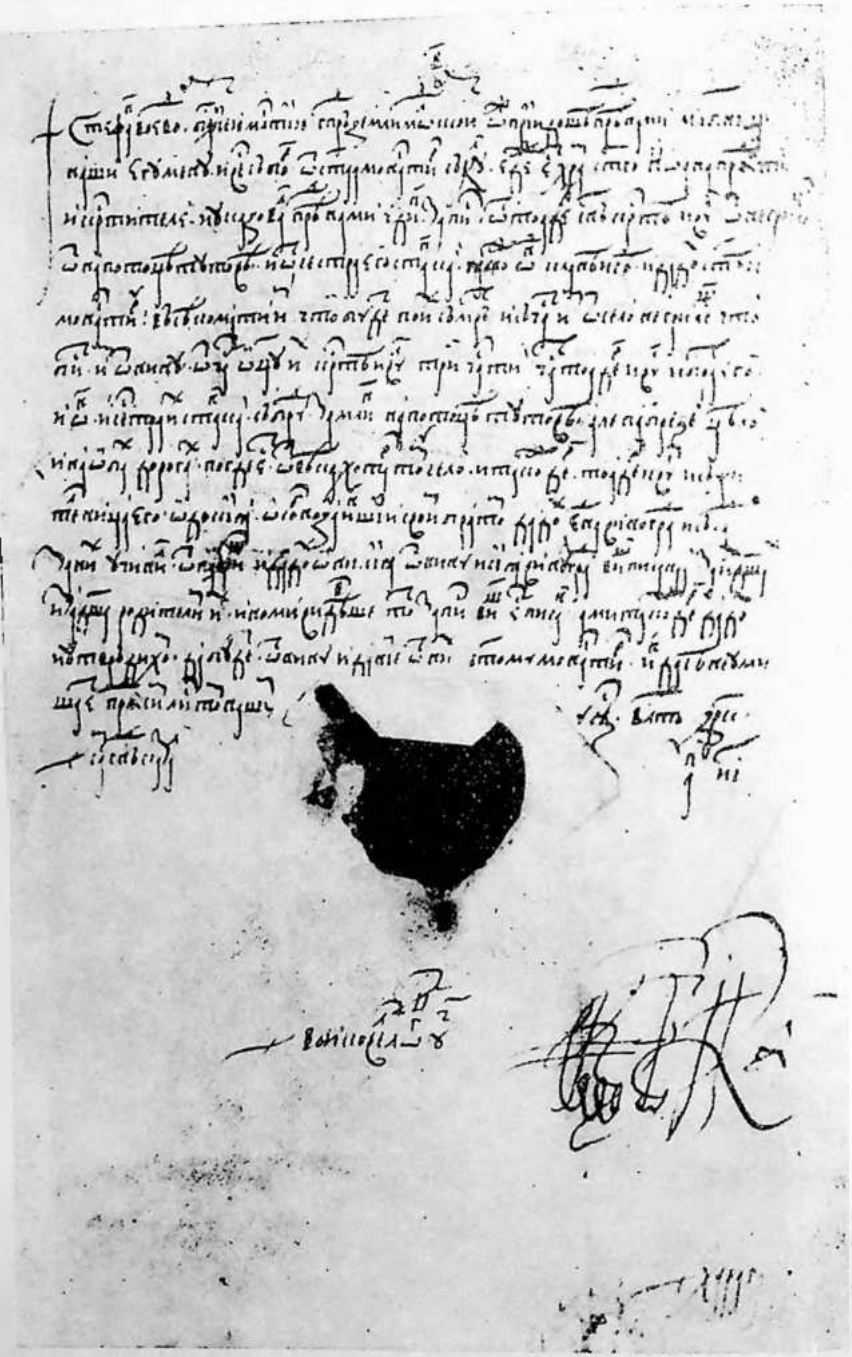

Doc. Nr. 128 (pag. 78—79)

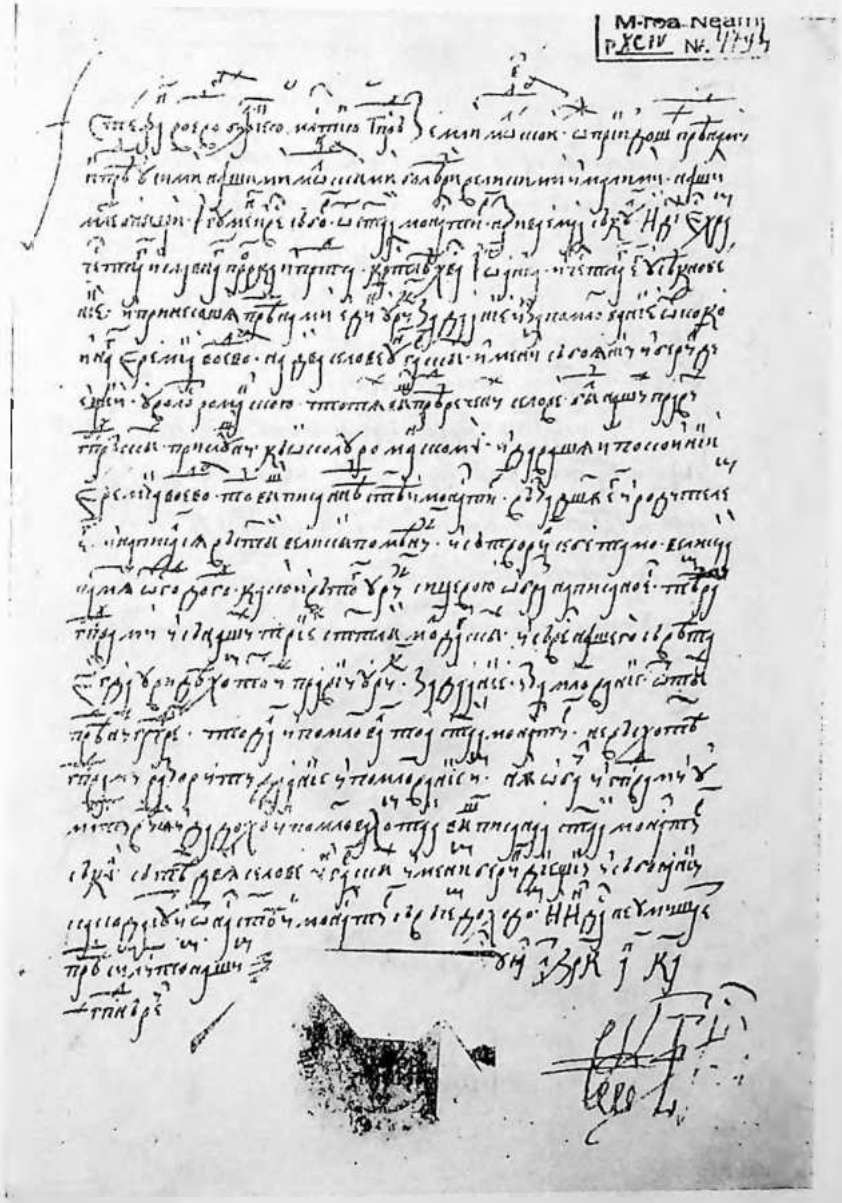

M-ma Neamt
p XCIV Nr. 4793

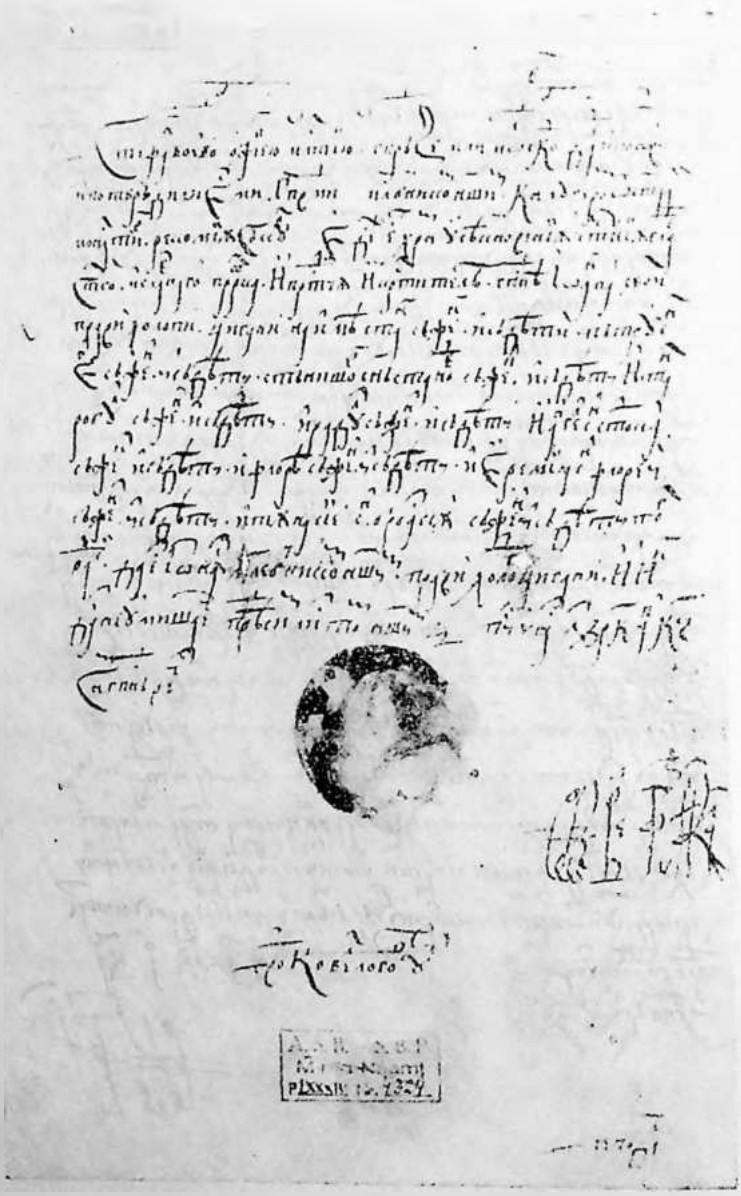

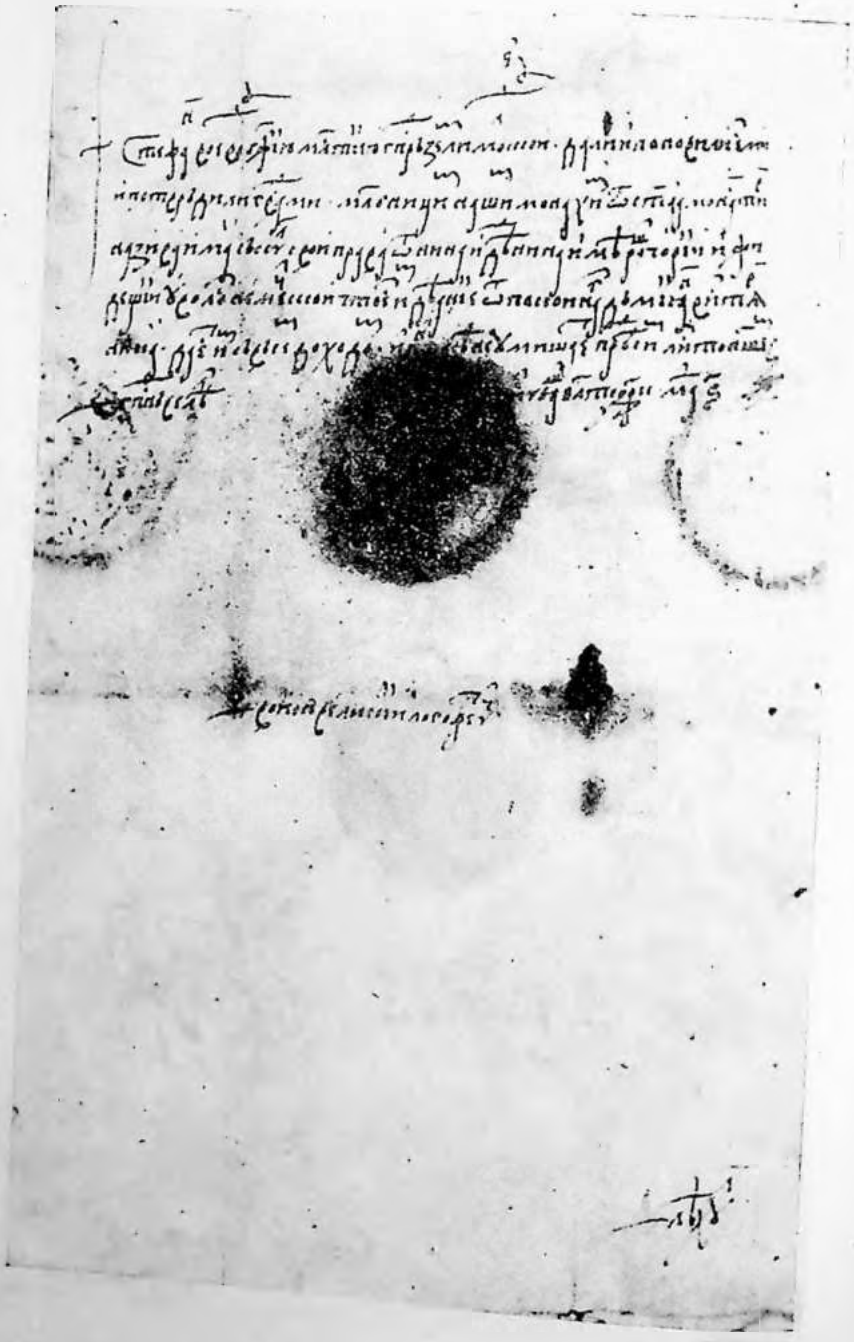

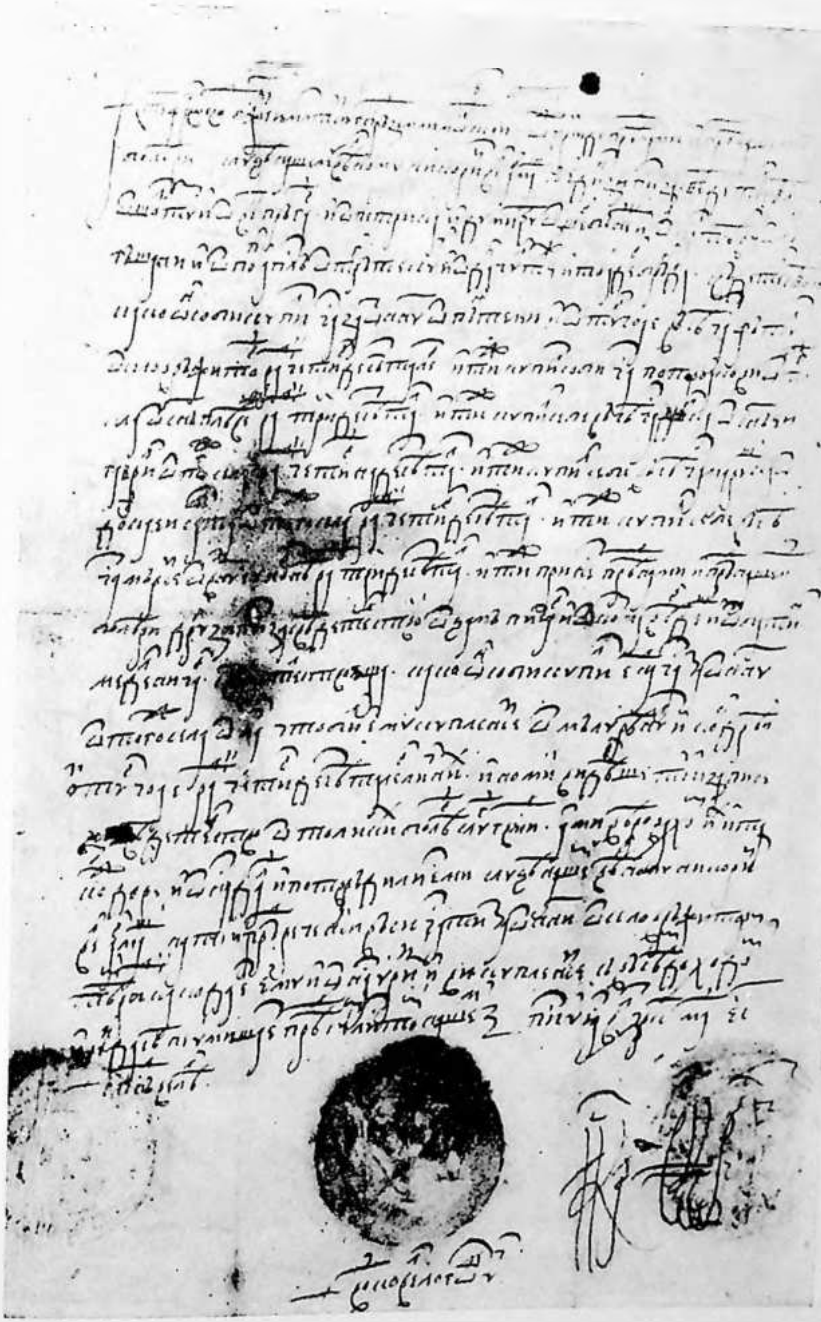

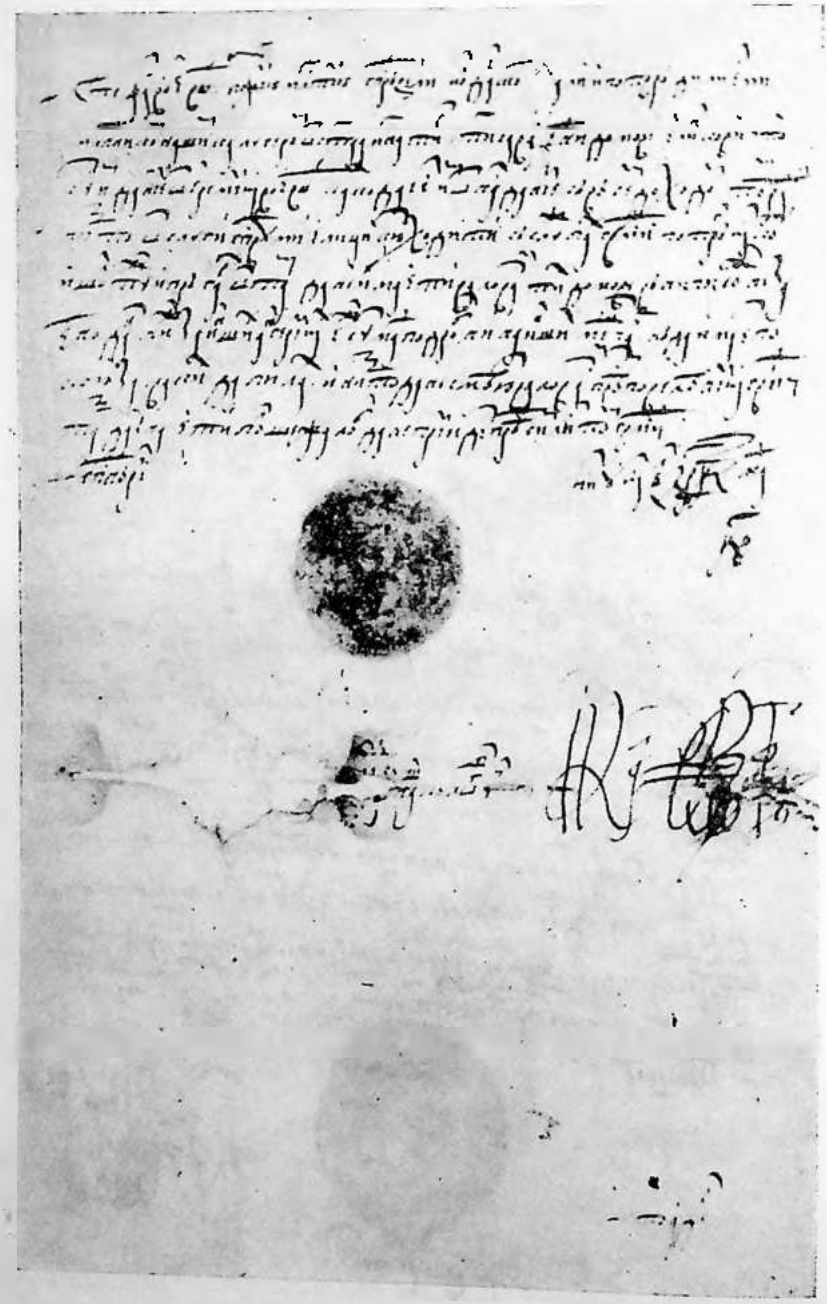

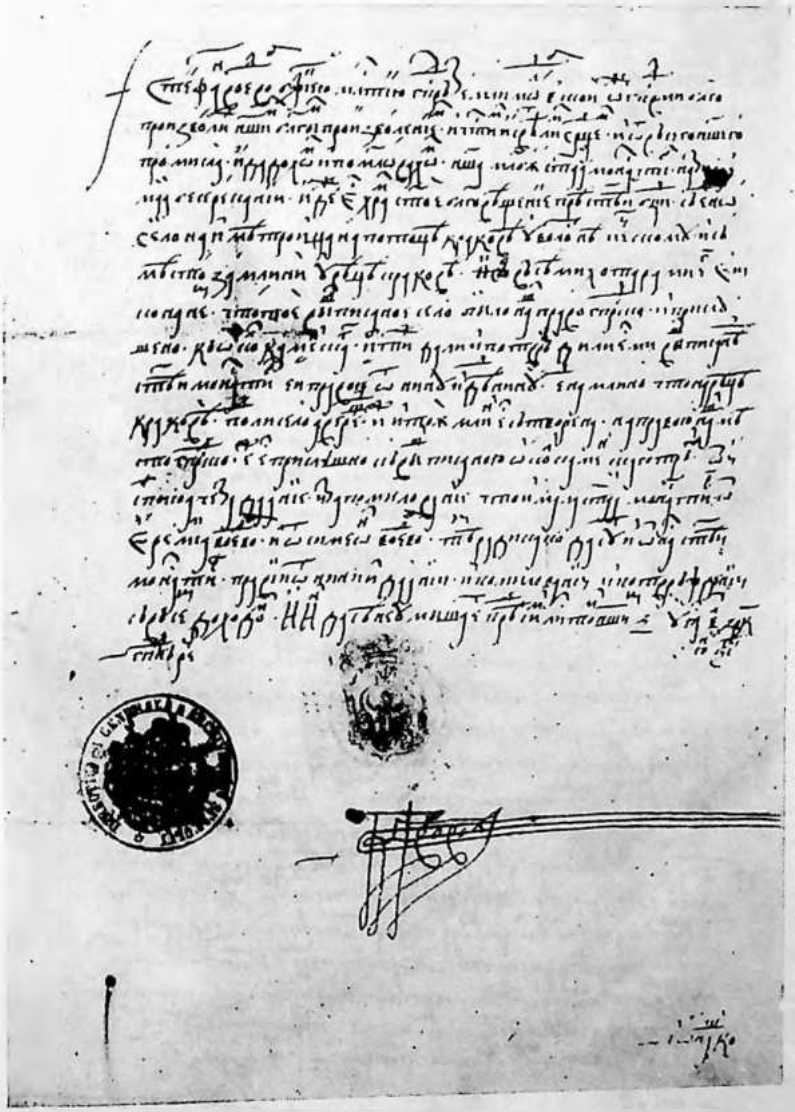

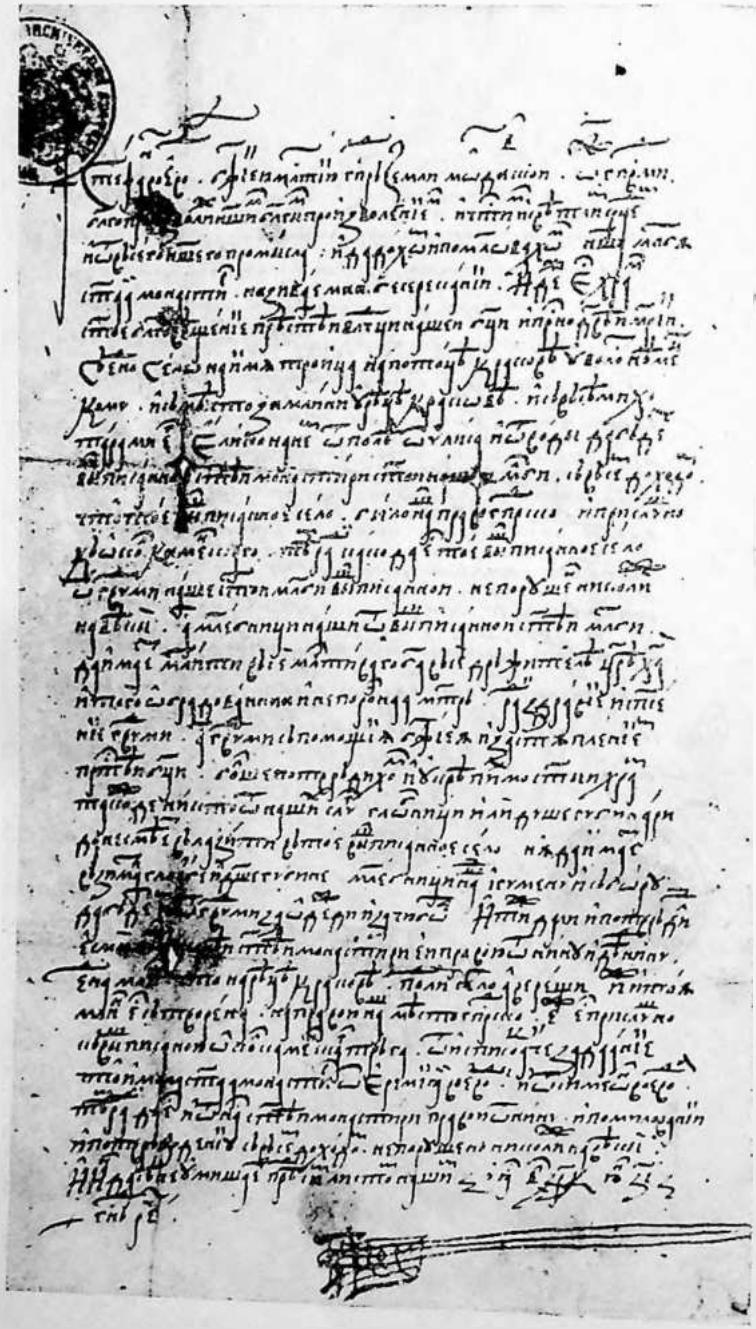

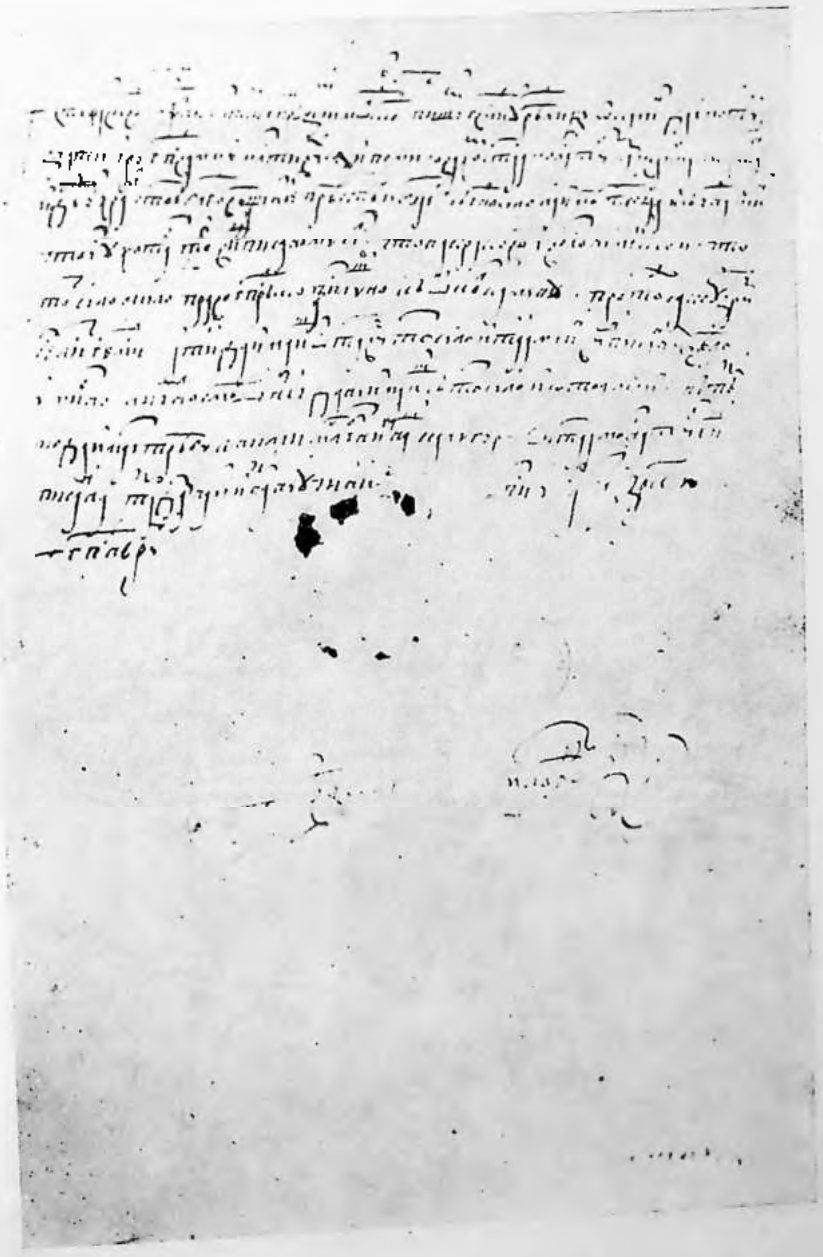

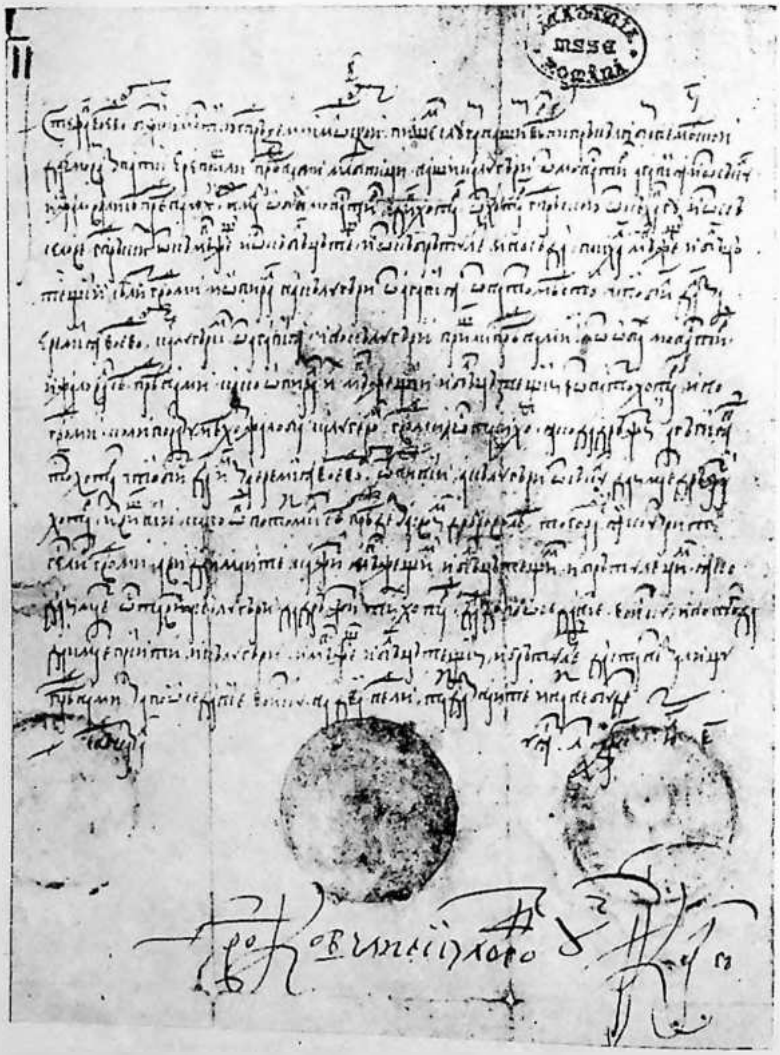

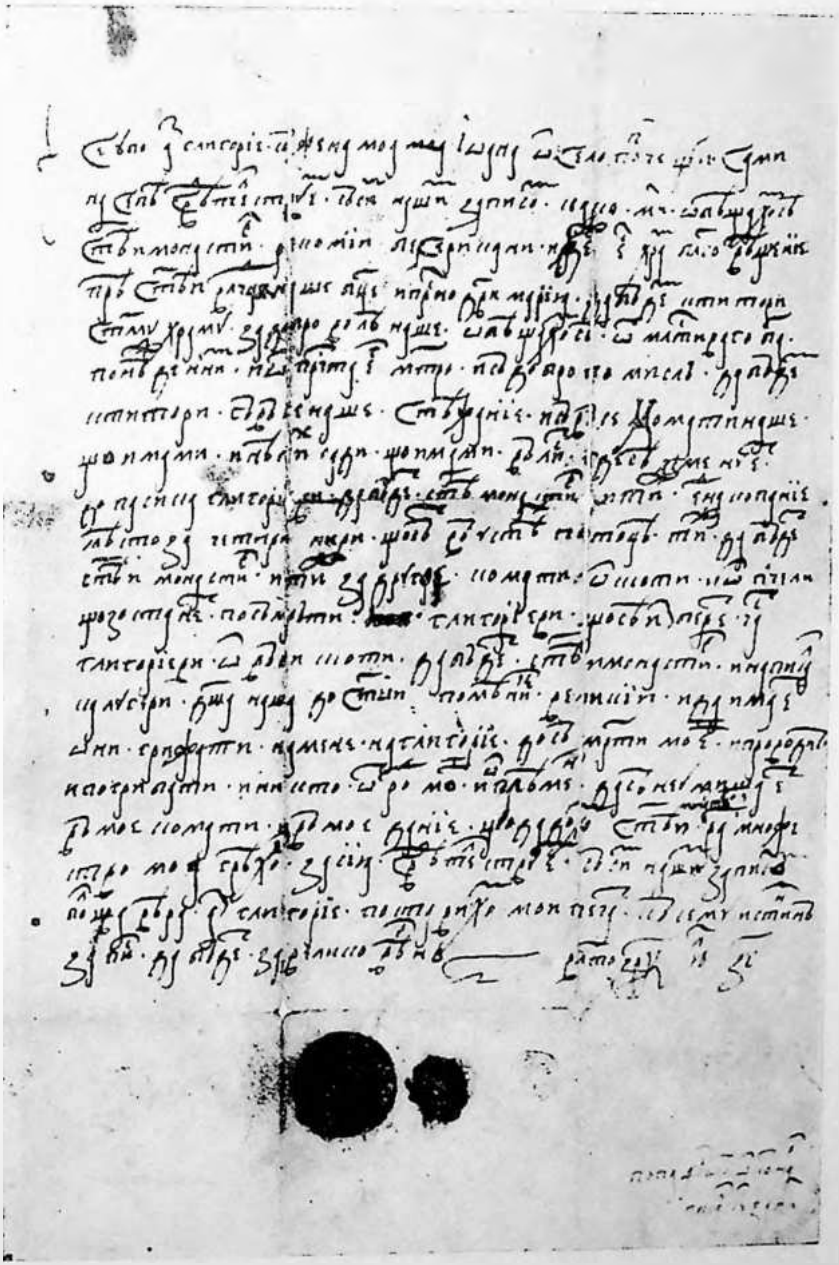

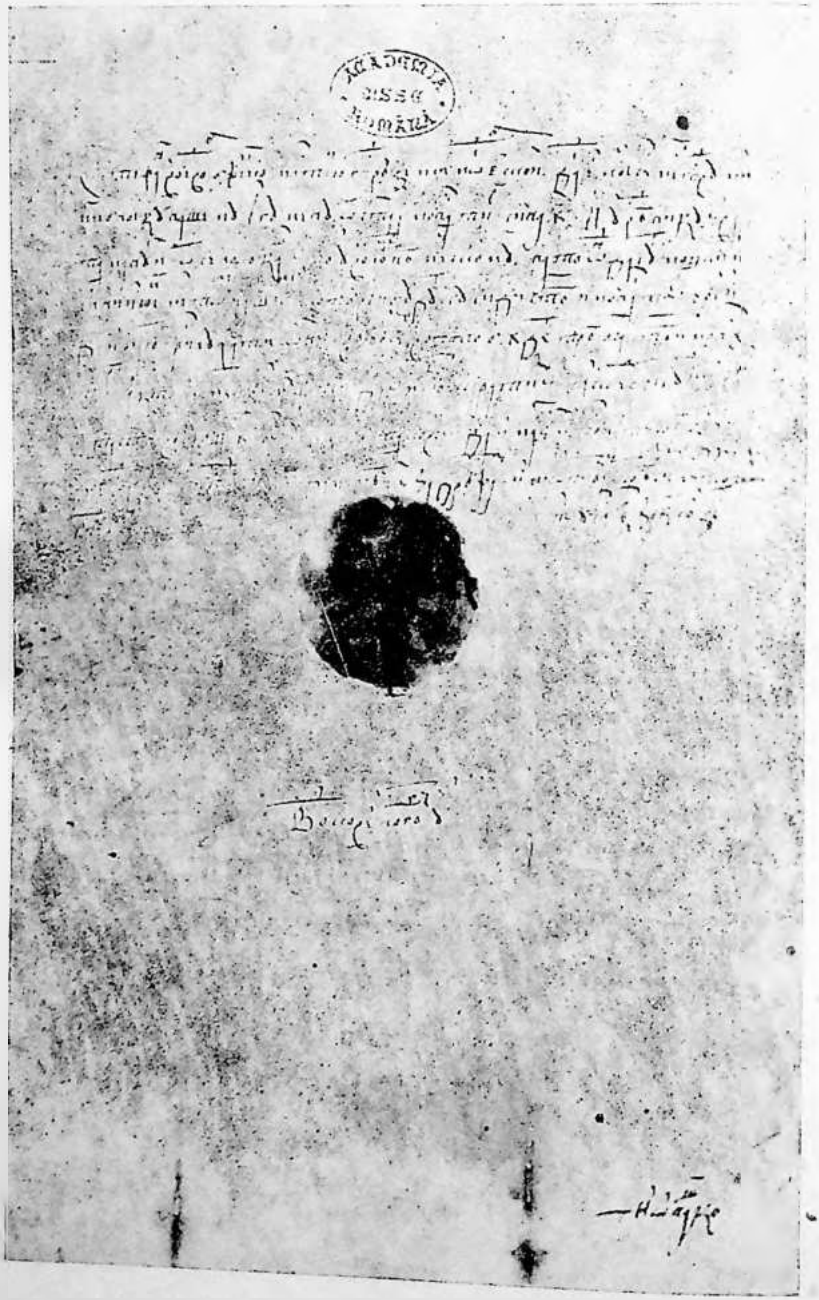

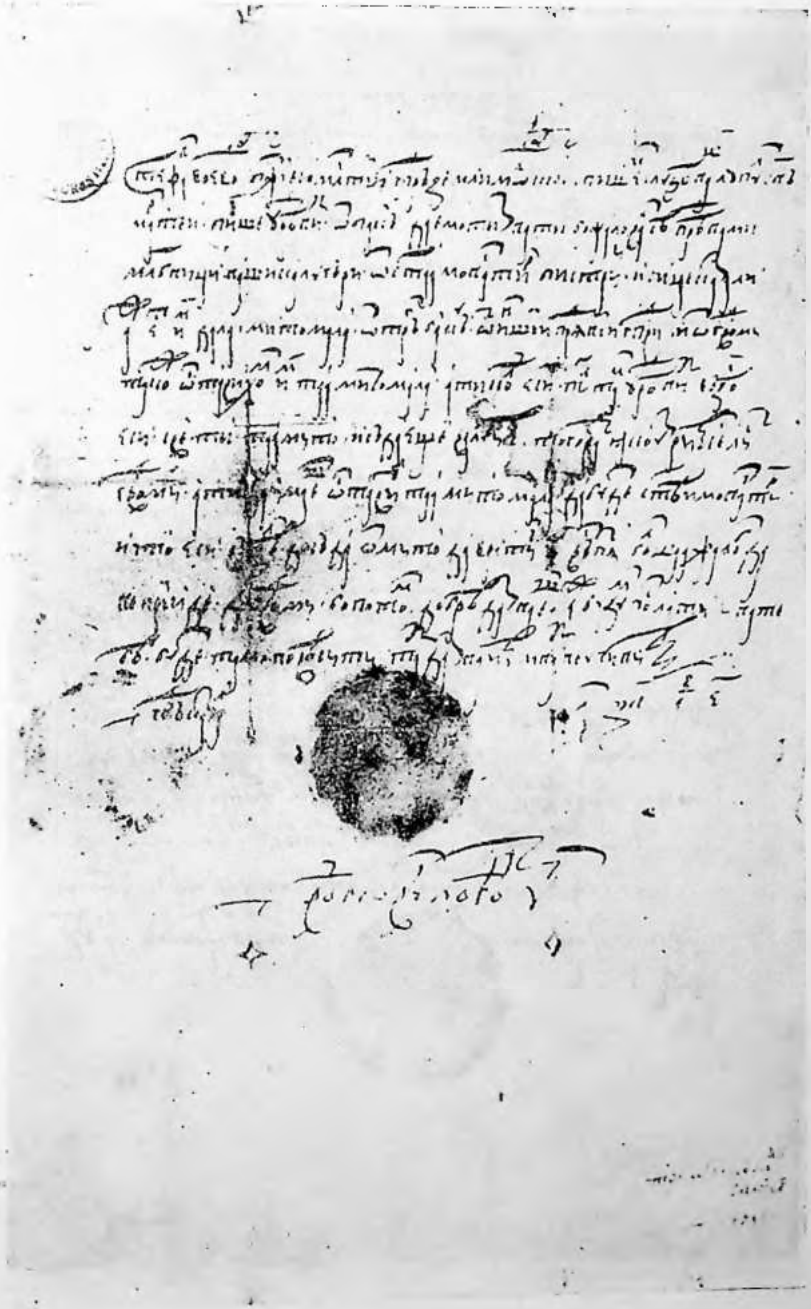

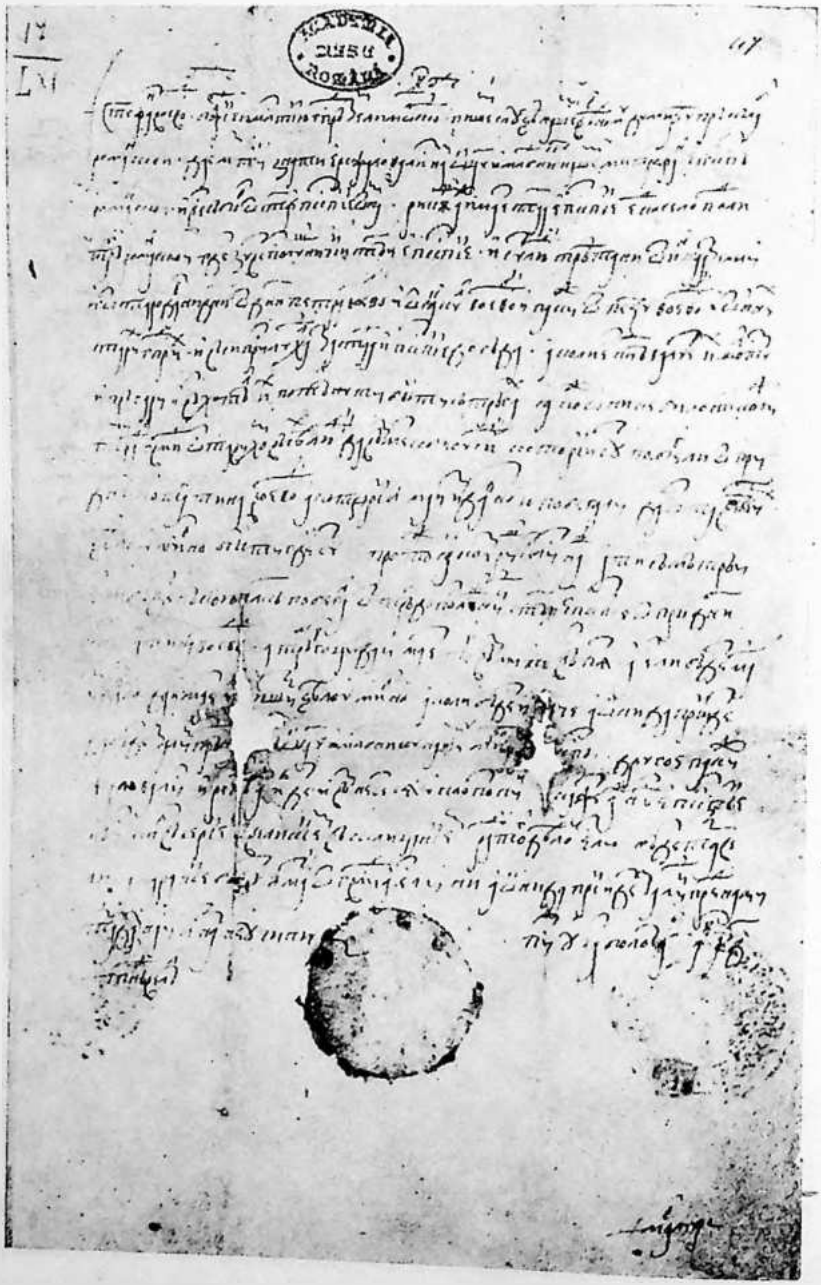

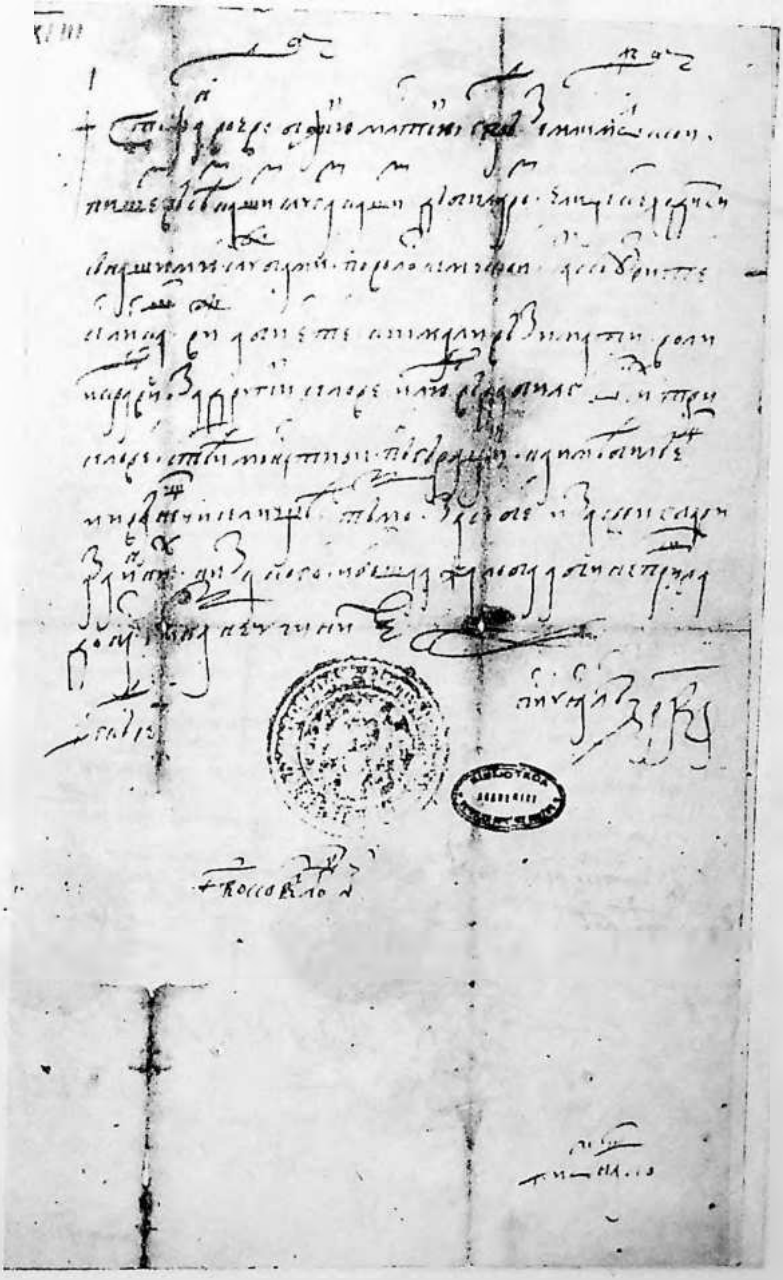

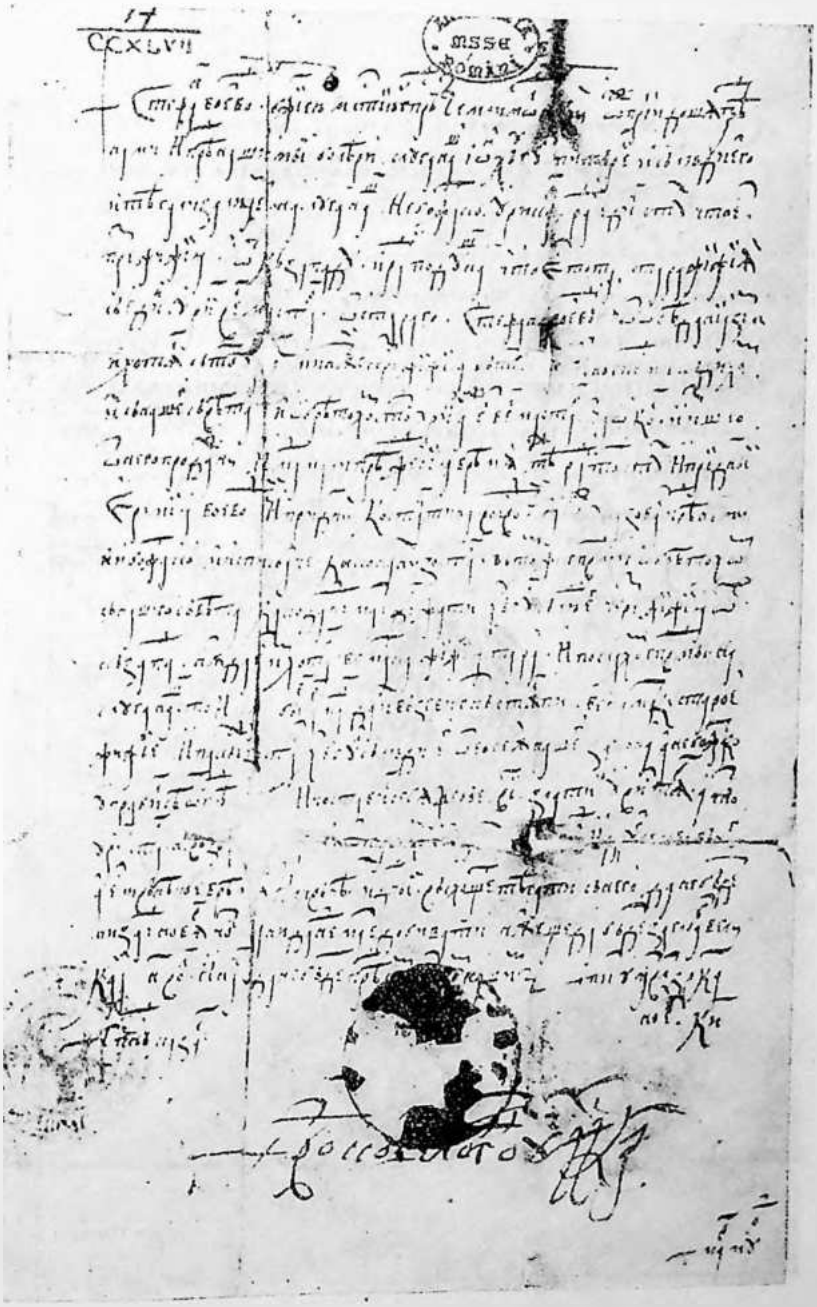

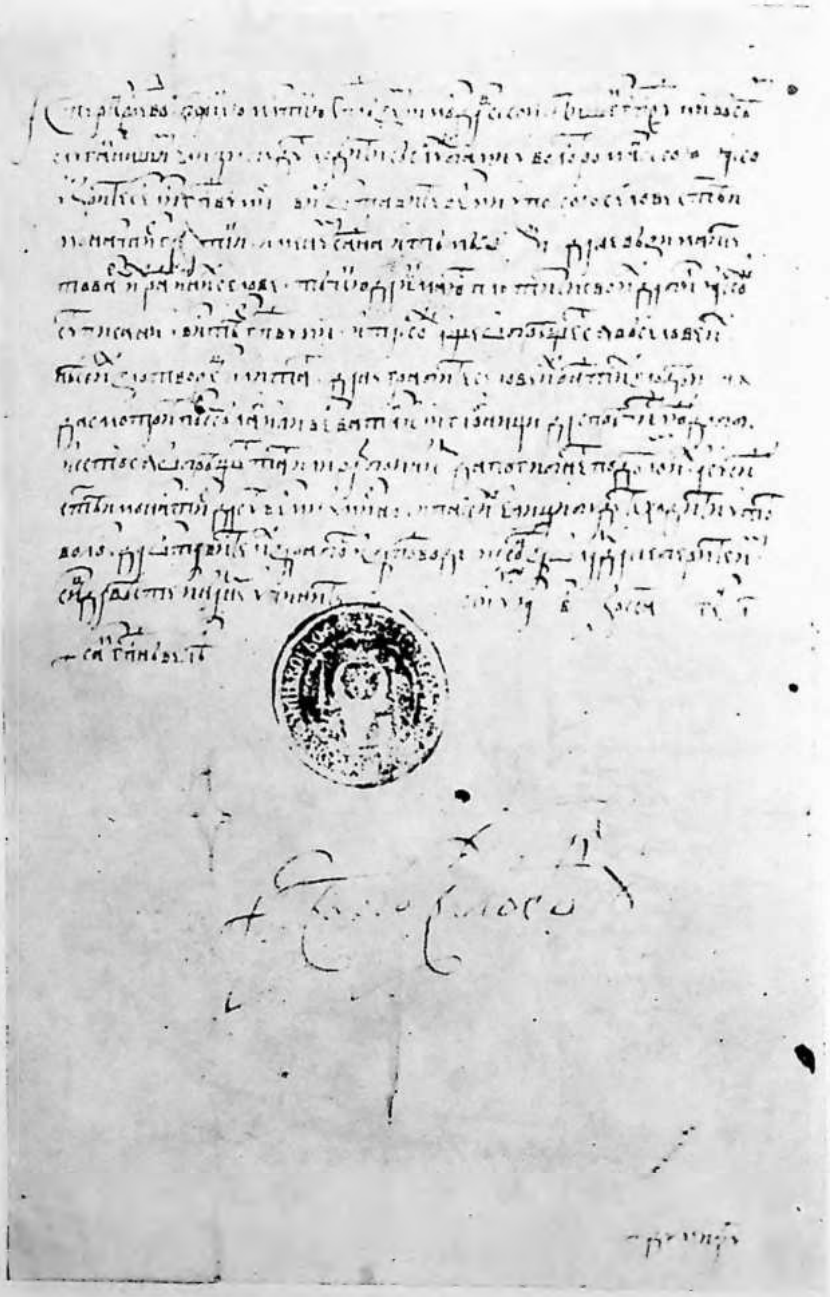

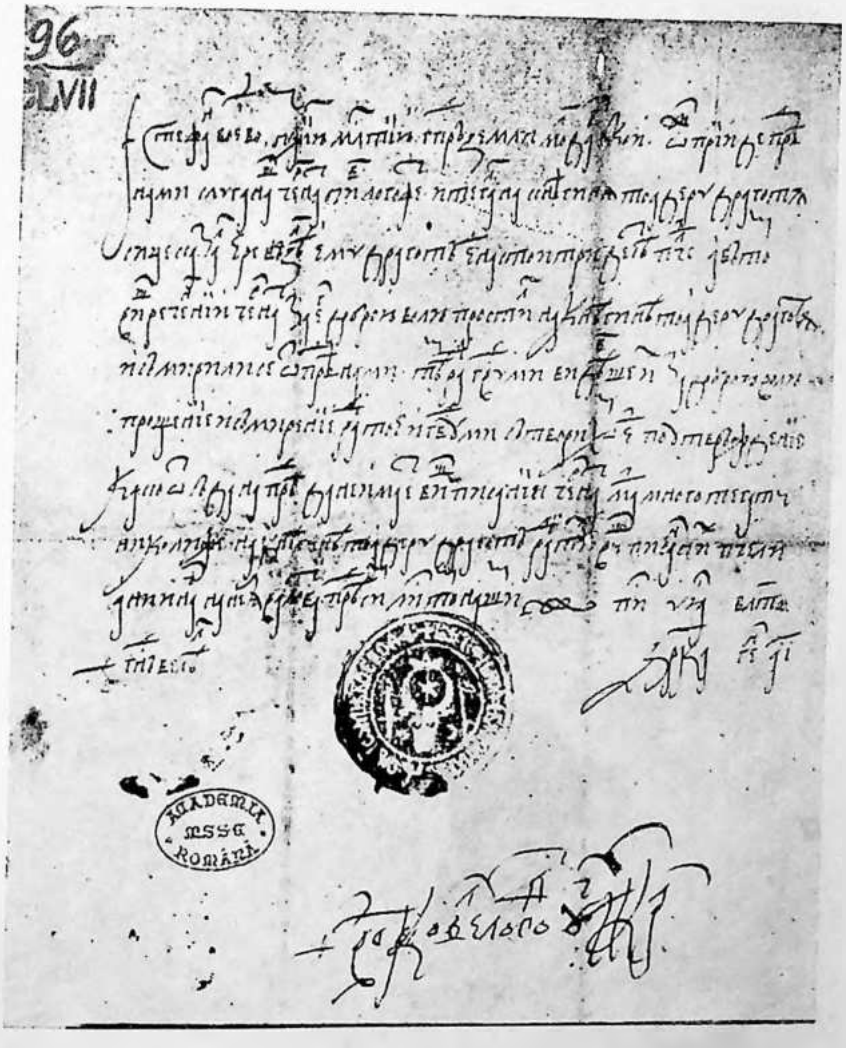
96
XLVII
ACADEMIA
RSSR
ROMÂNĂ

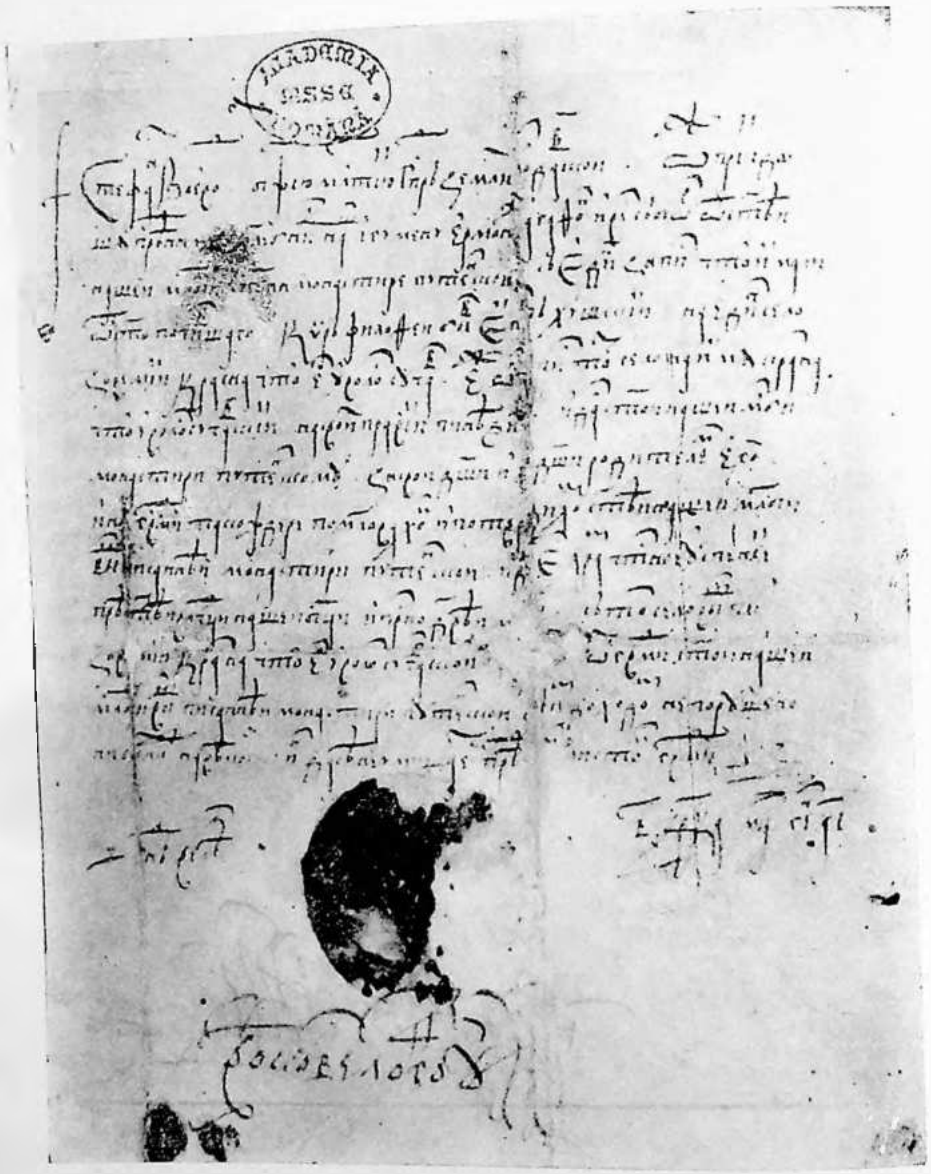

Doc. Nr. 182 (pag. 111—112)

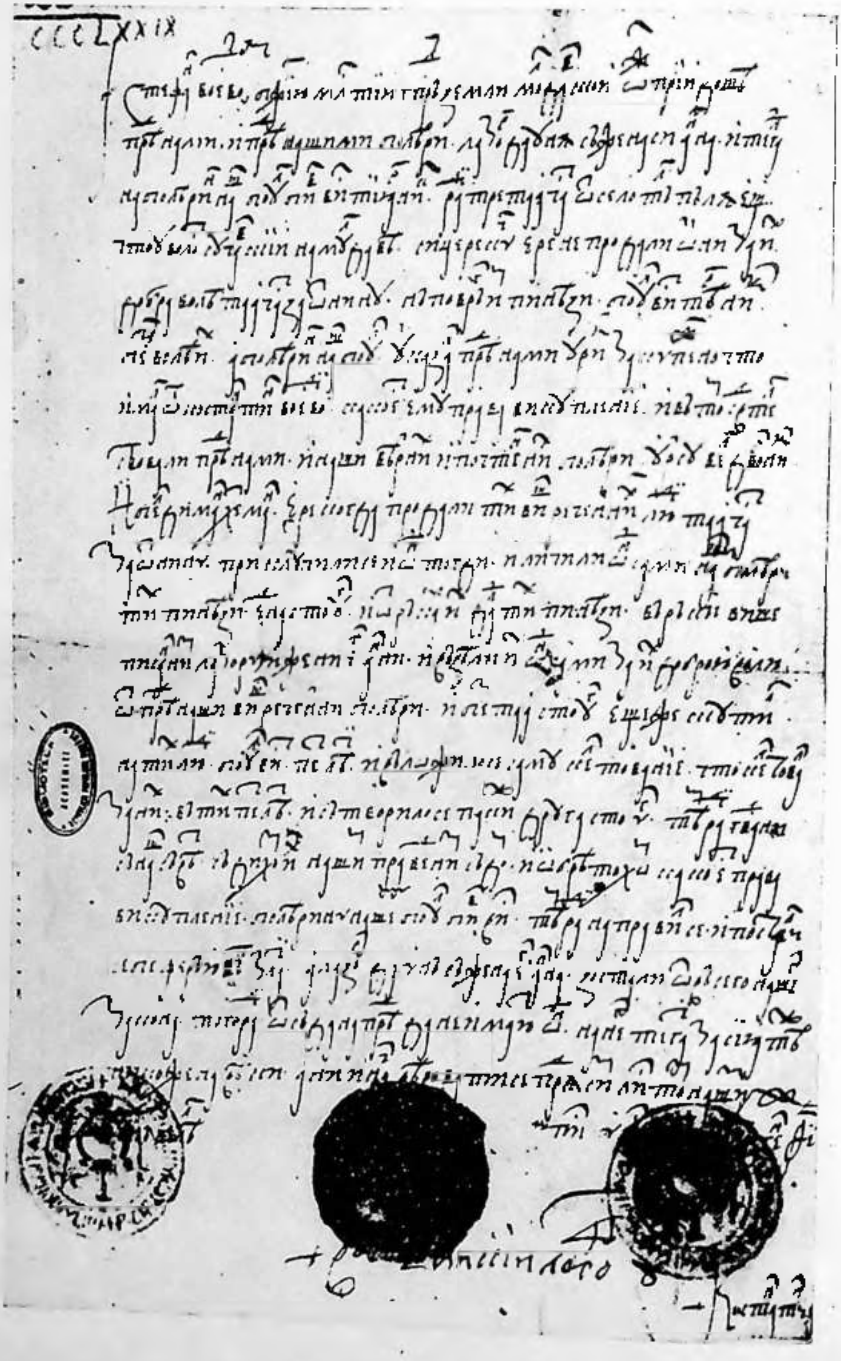

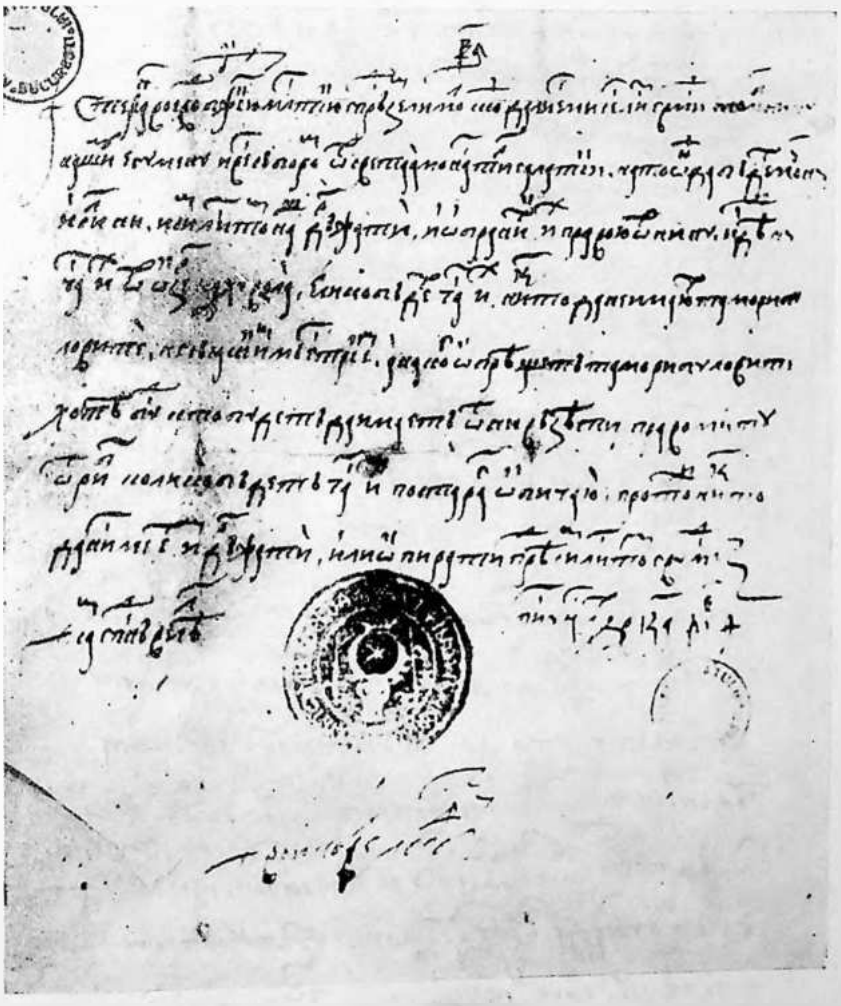

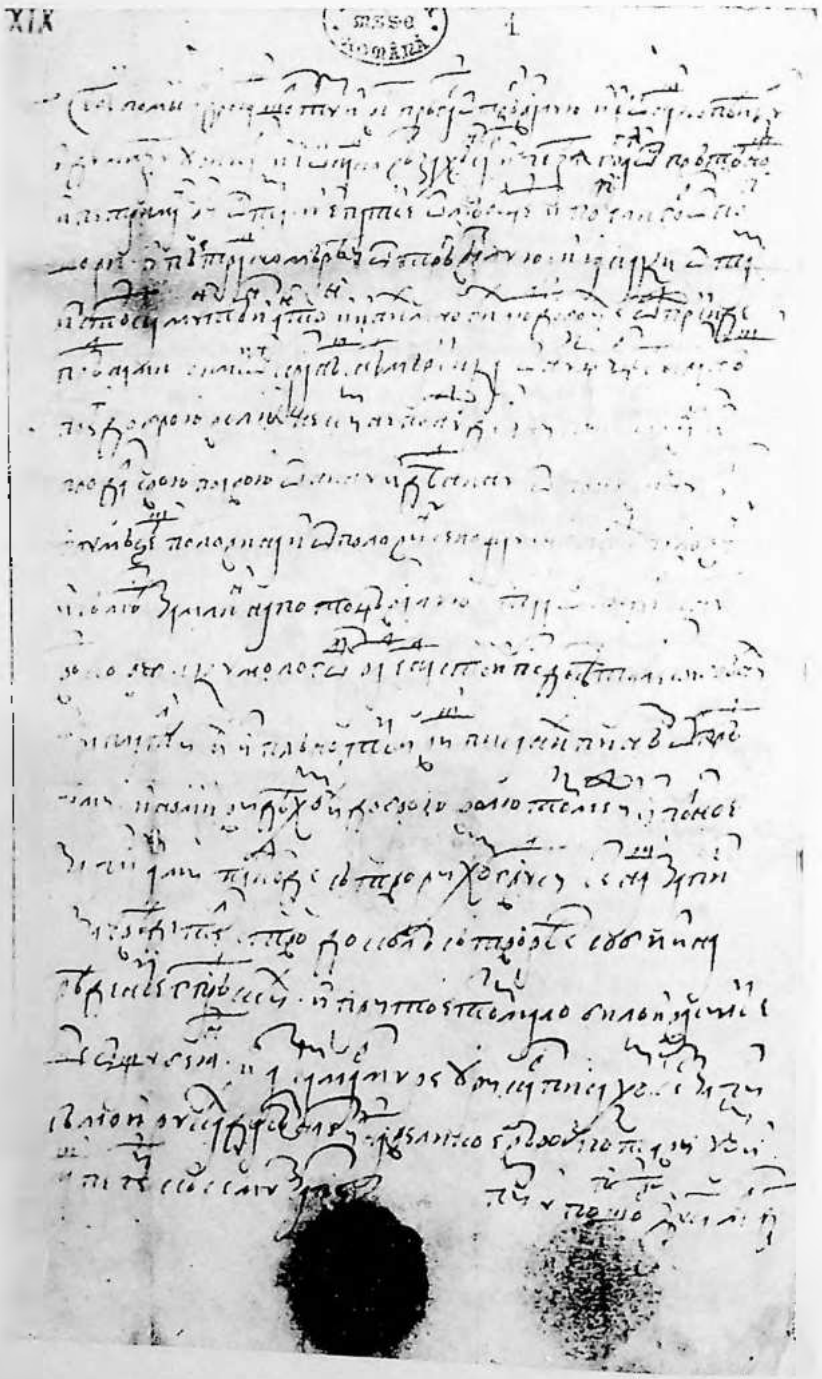

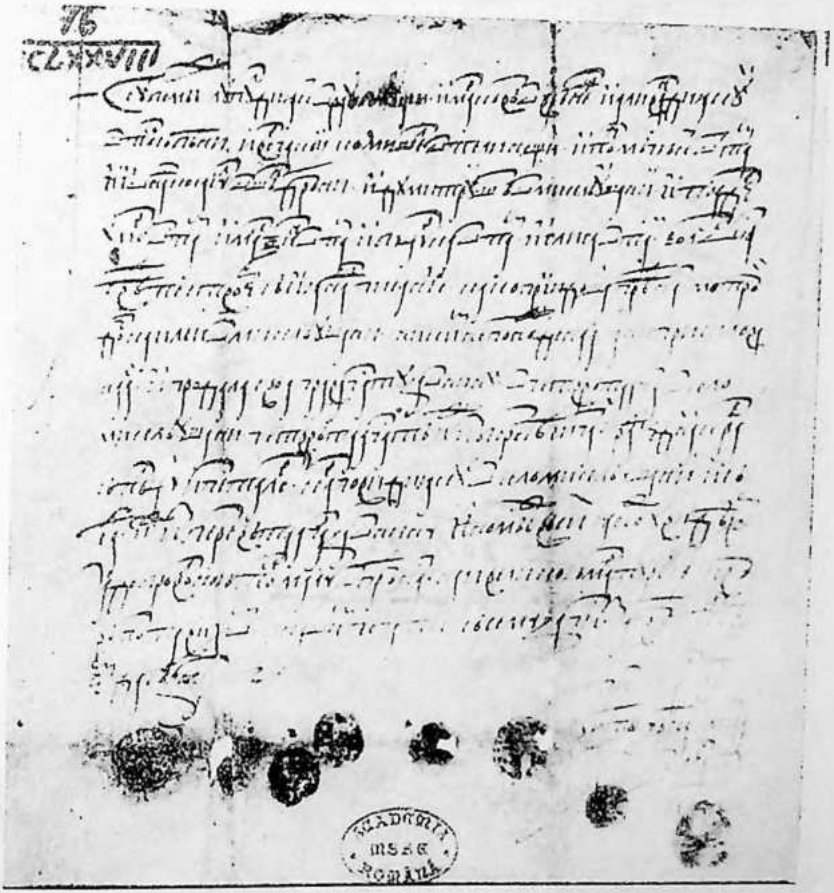

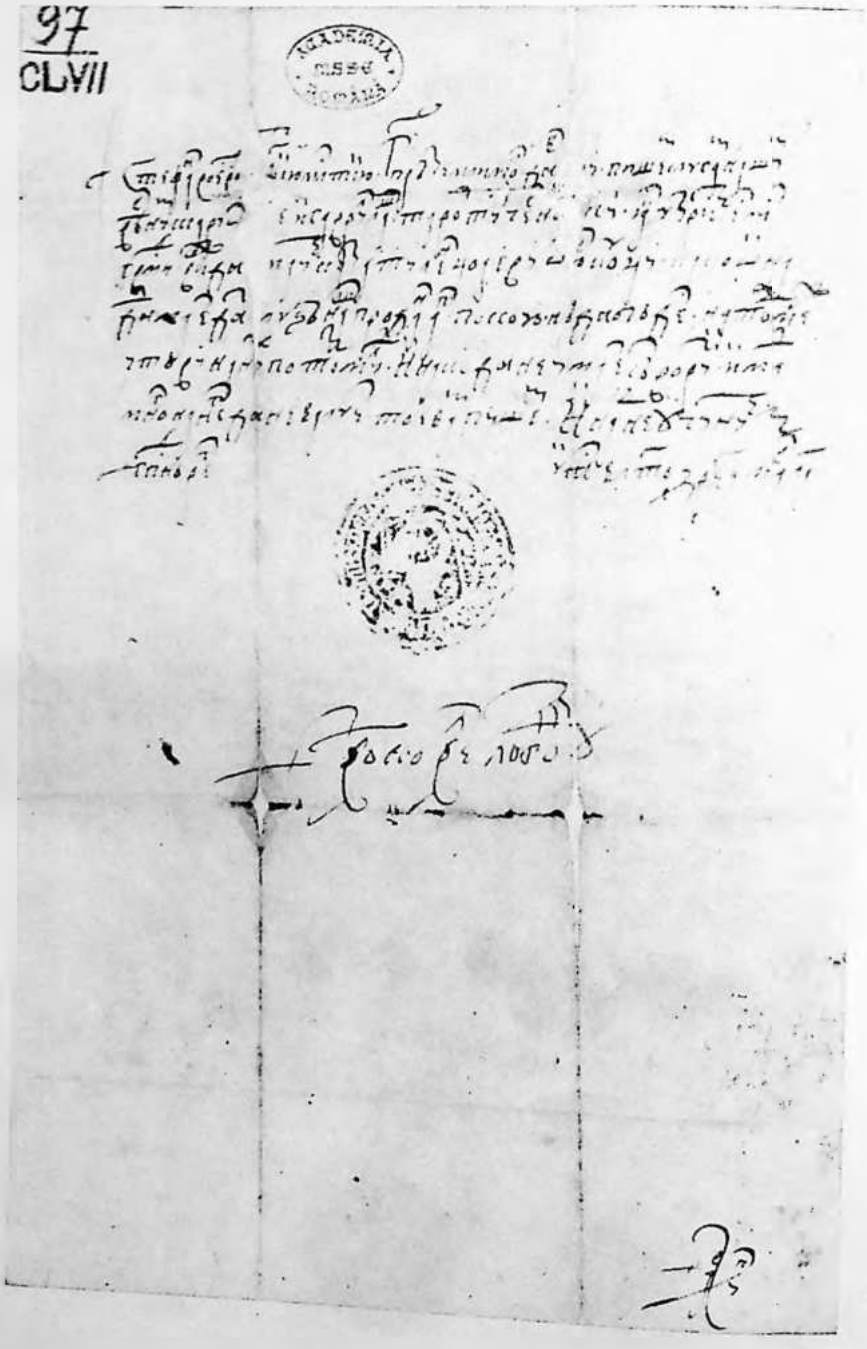
97
CLVII

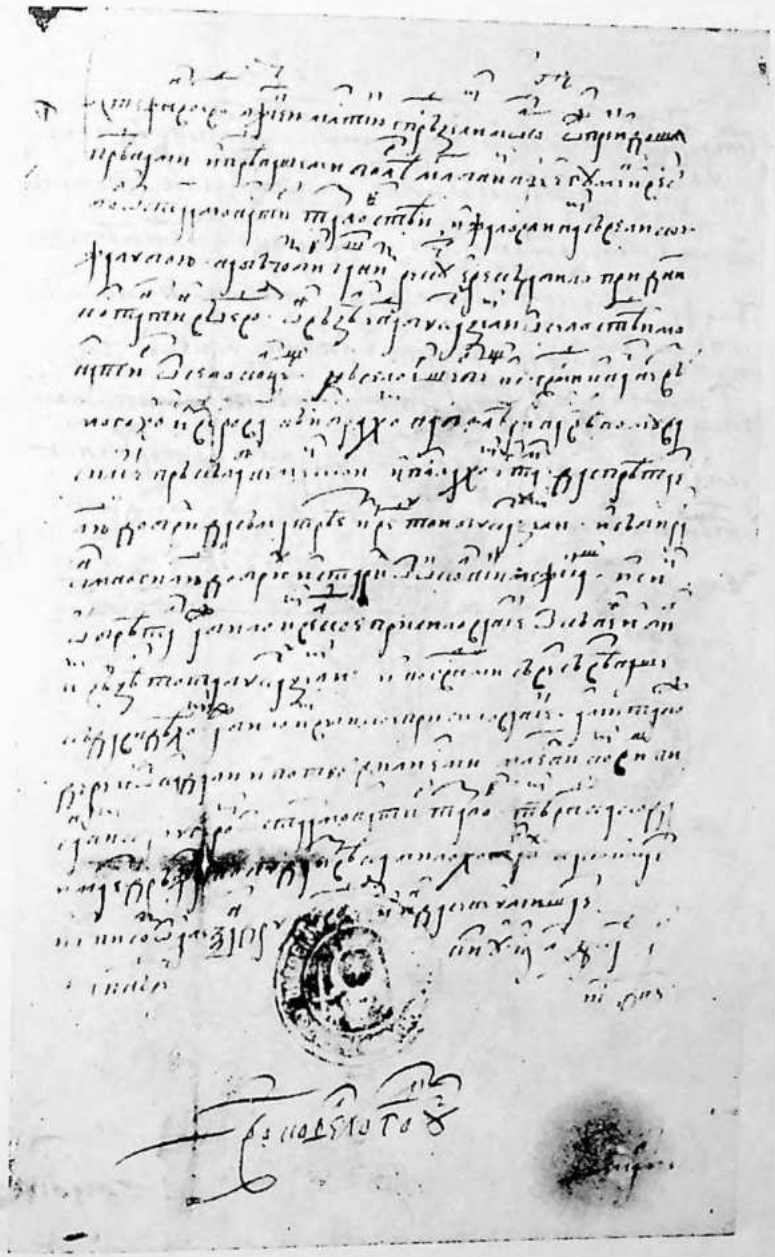

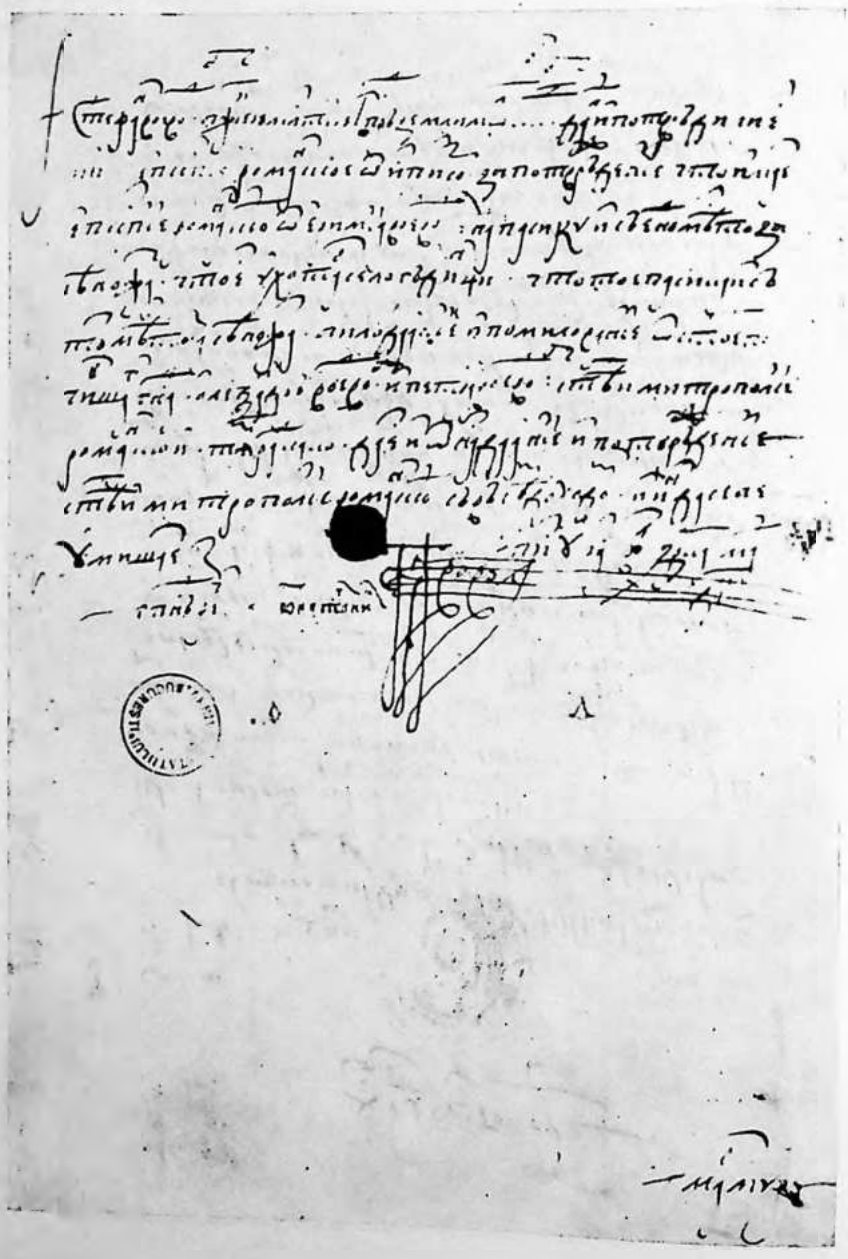

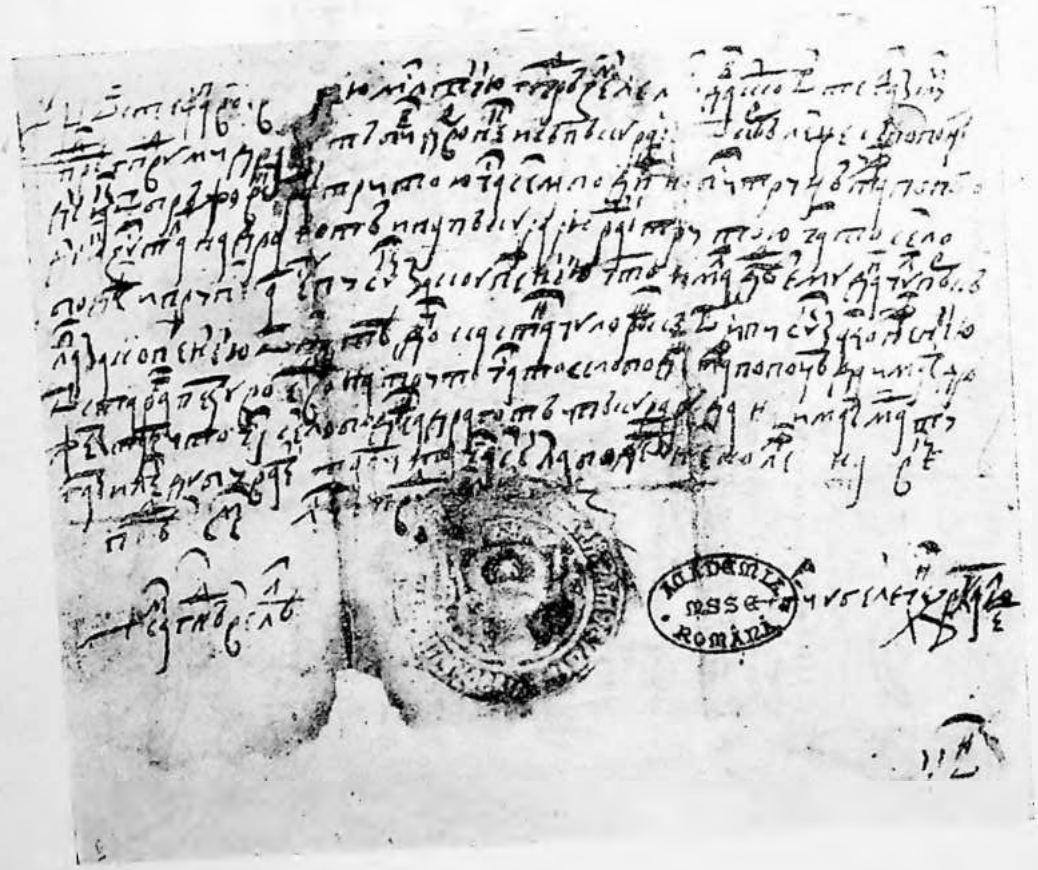

Doc. Nr. 227 (pag. 143—144)

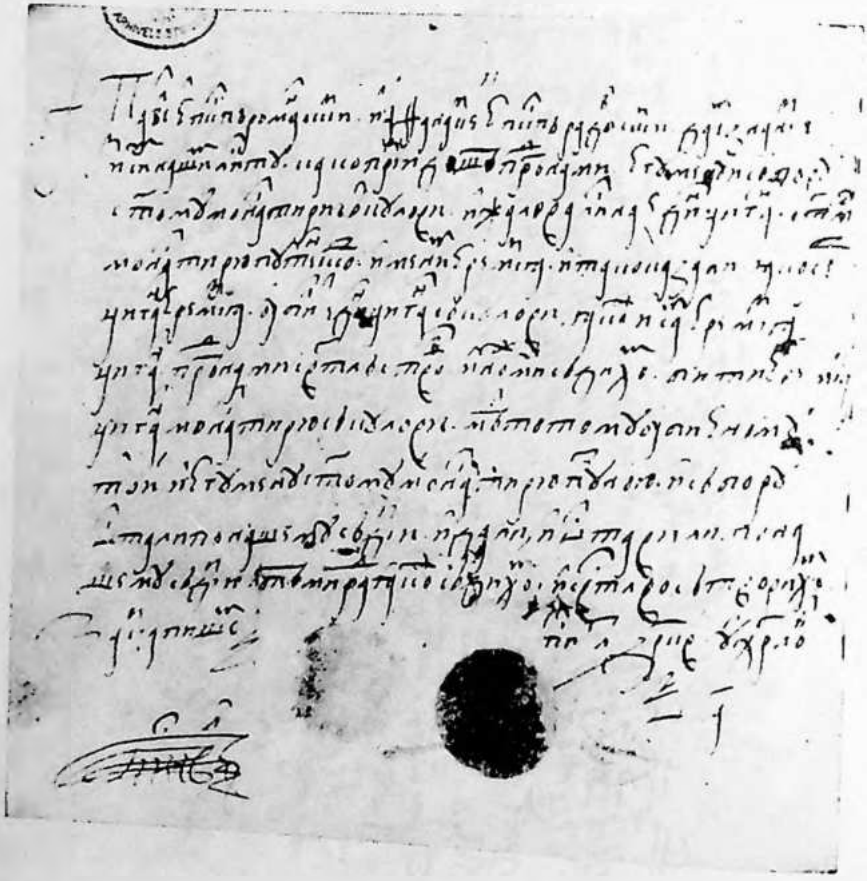

Doc. Nr. 230 (pag. 145—146)

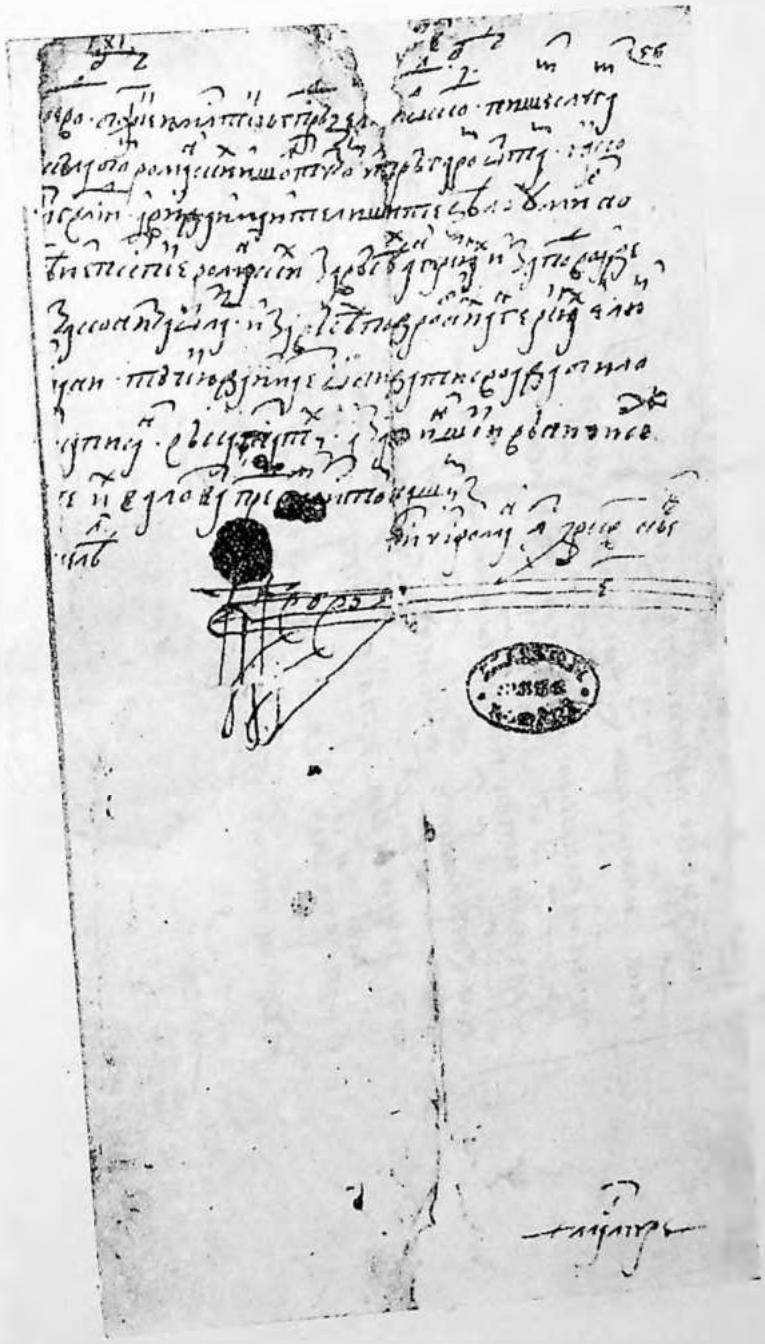

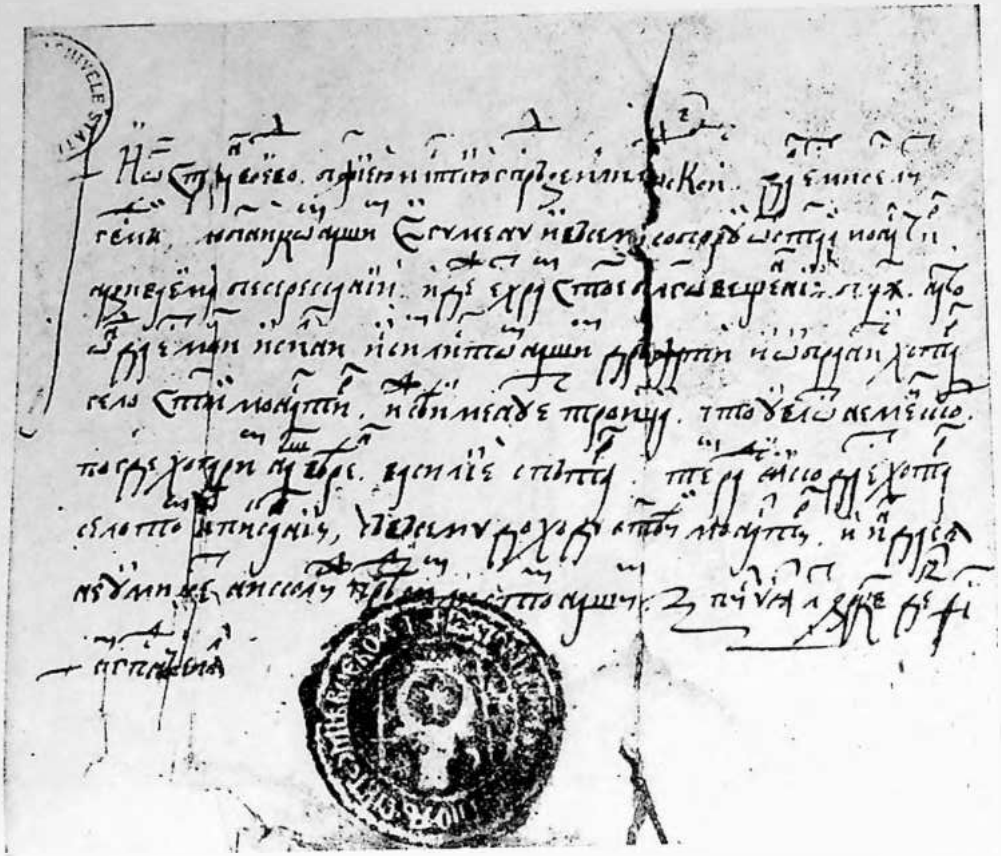

Doc. Nr. 235 (pag. 149)

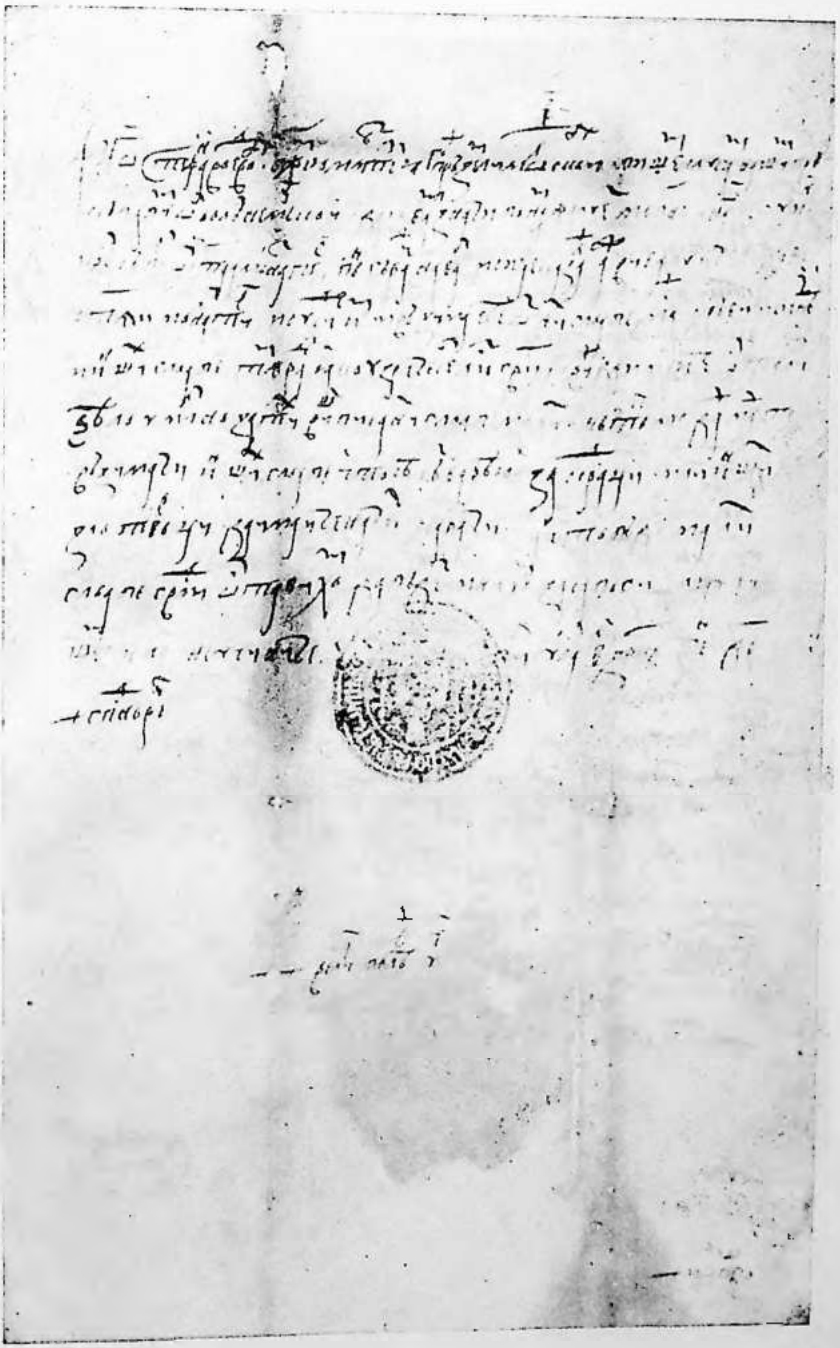

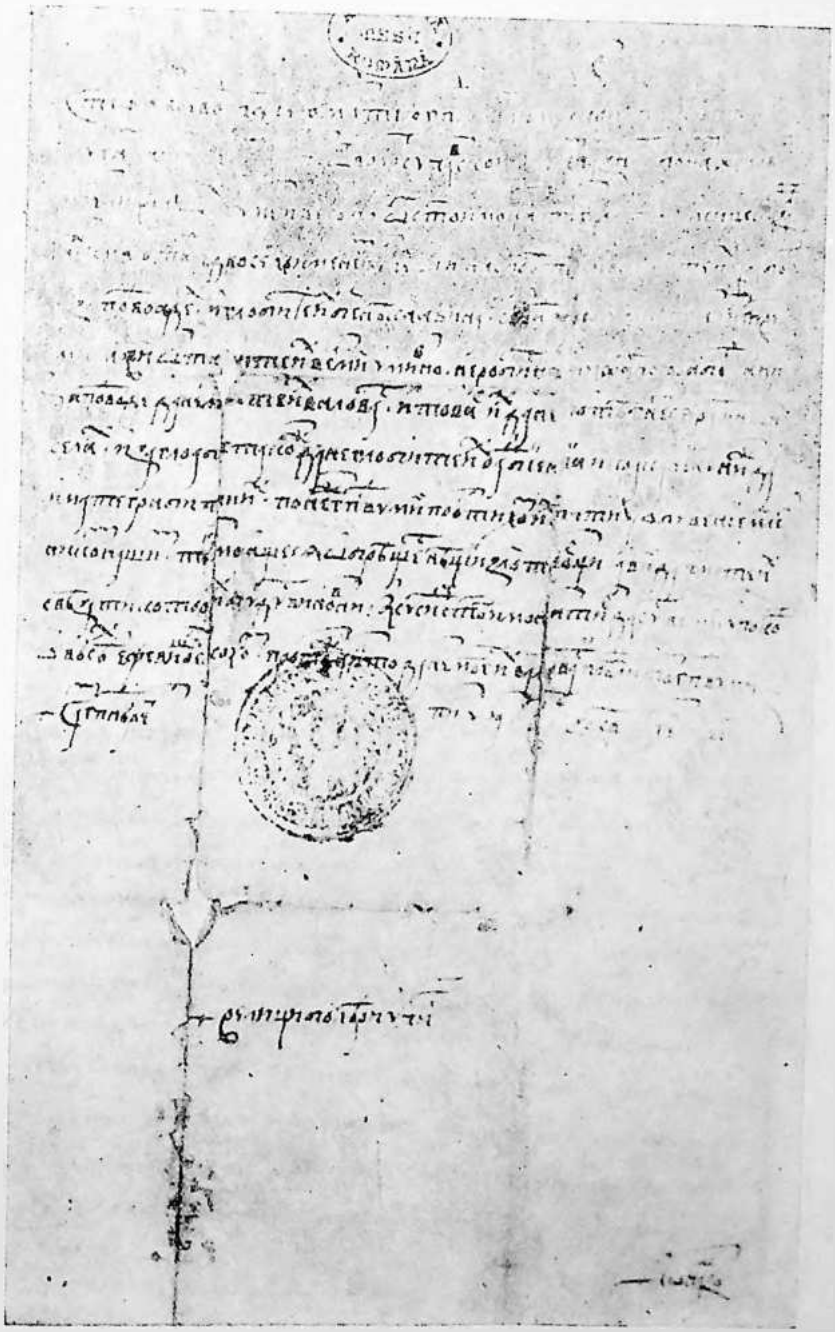

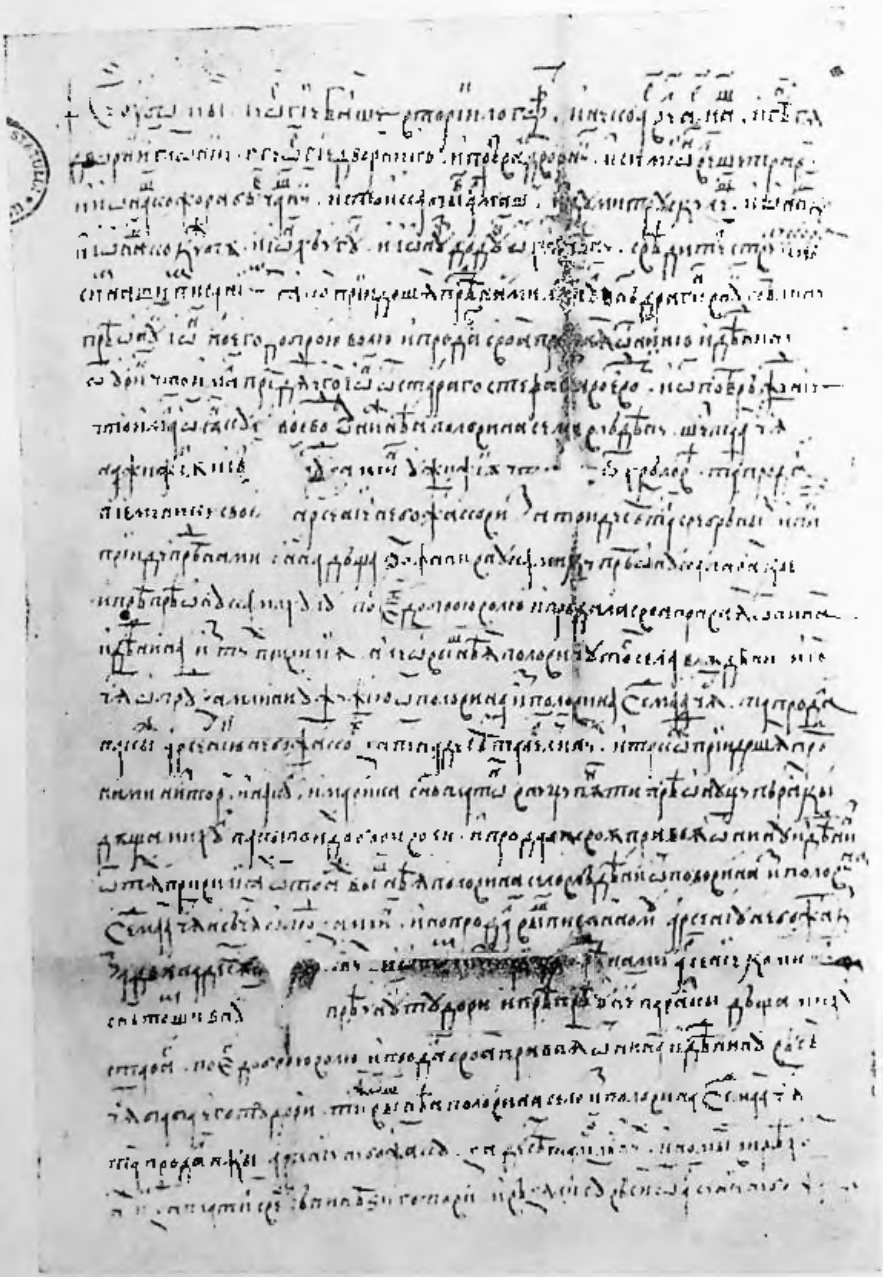

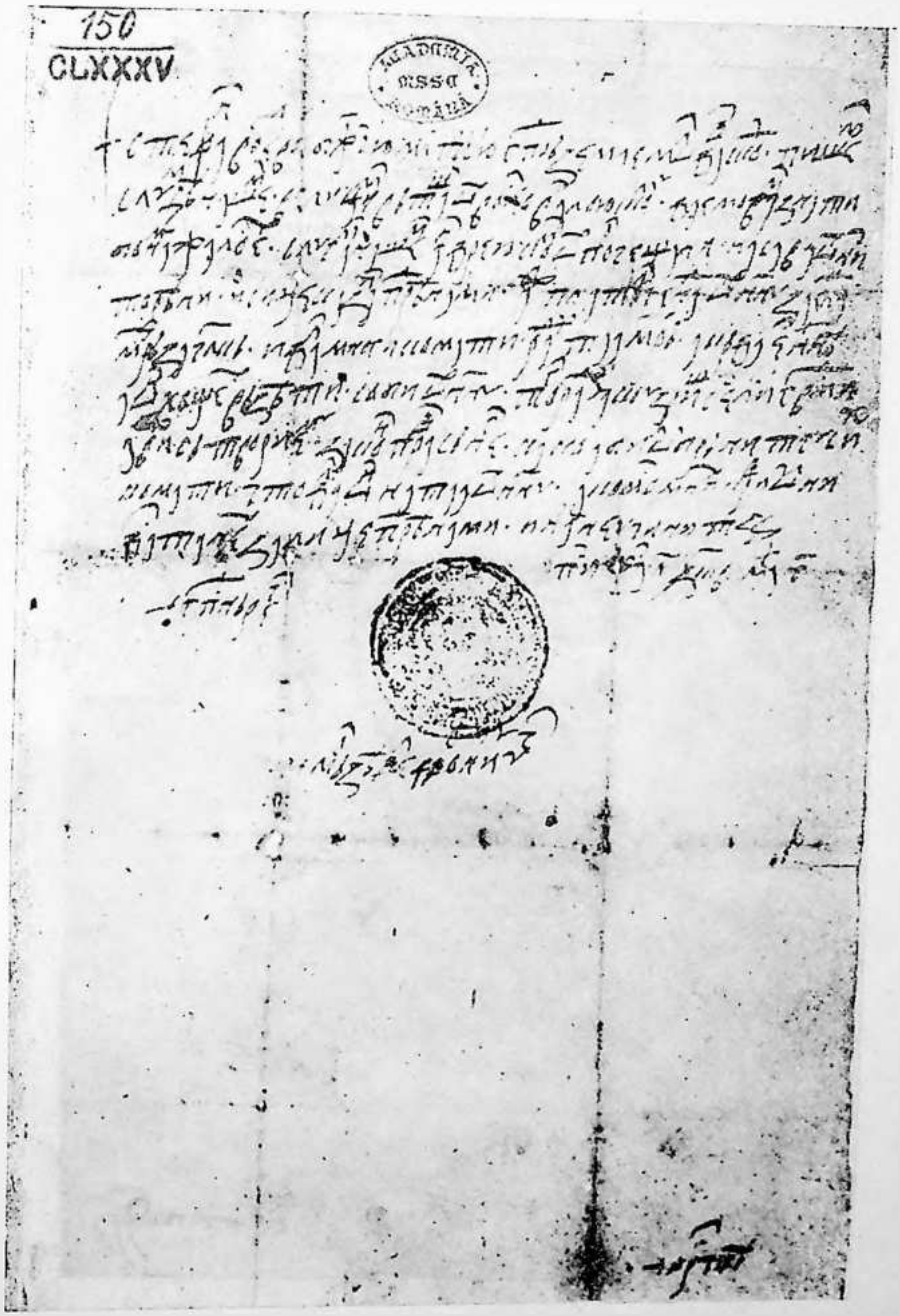
150
CLXXXV

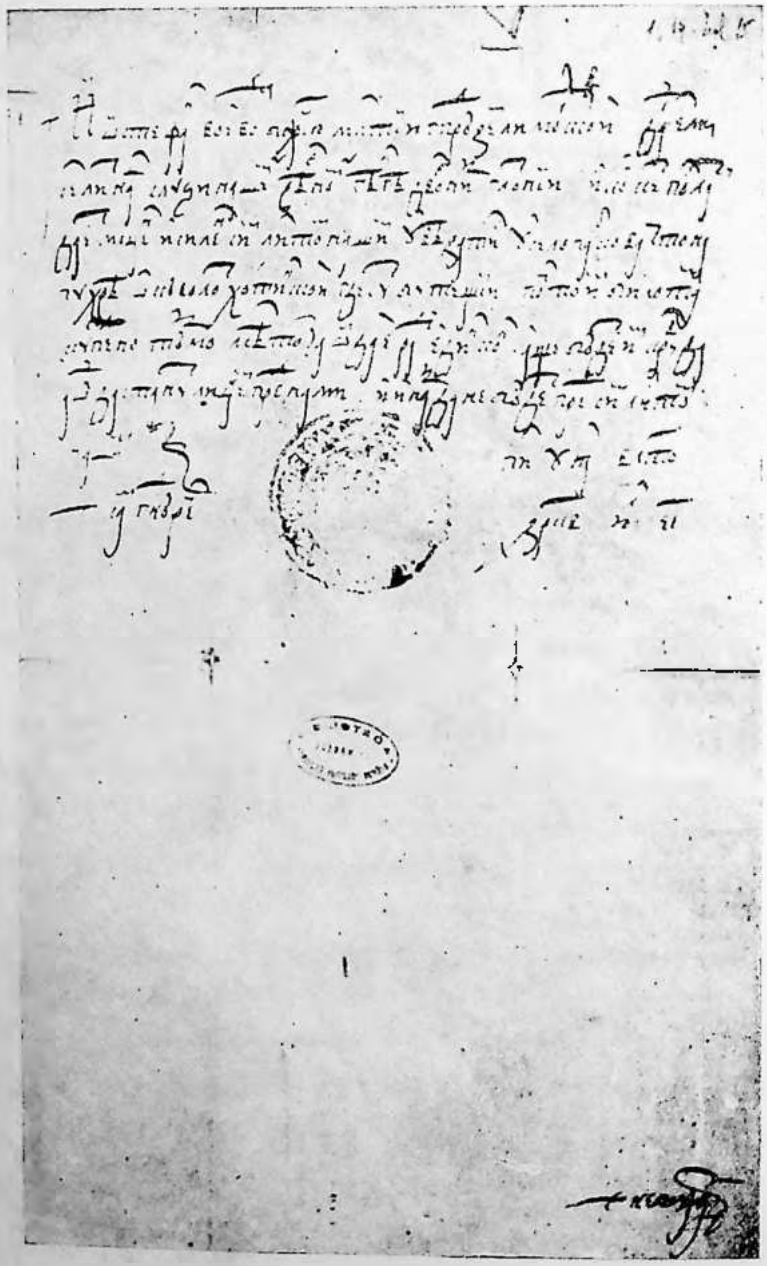

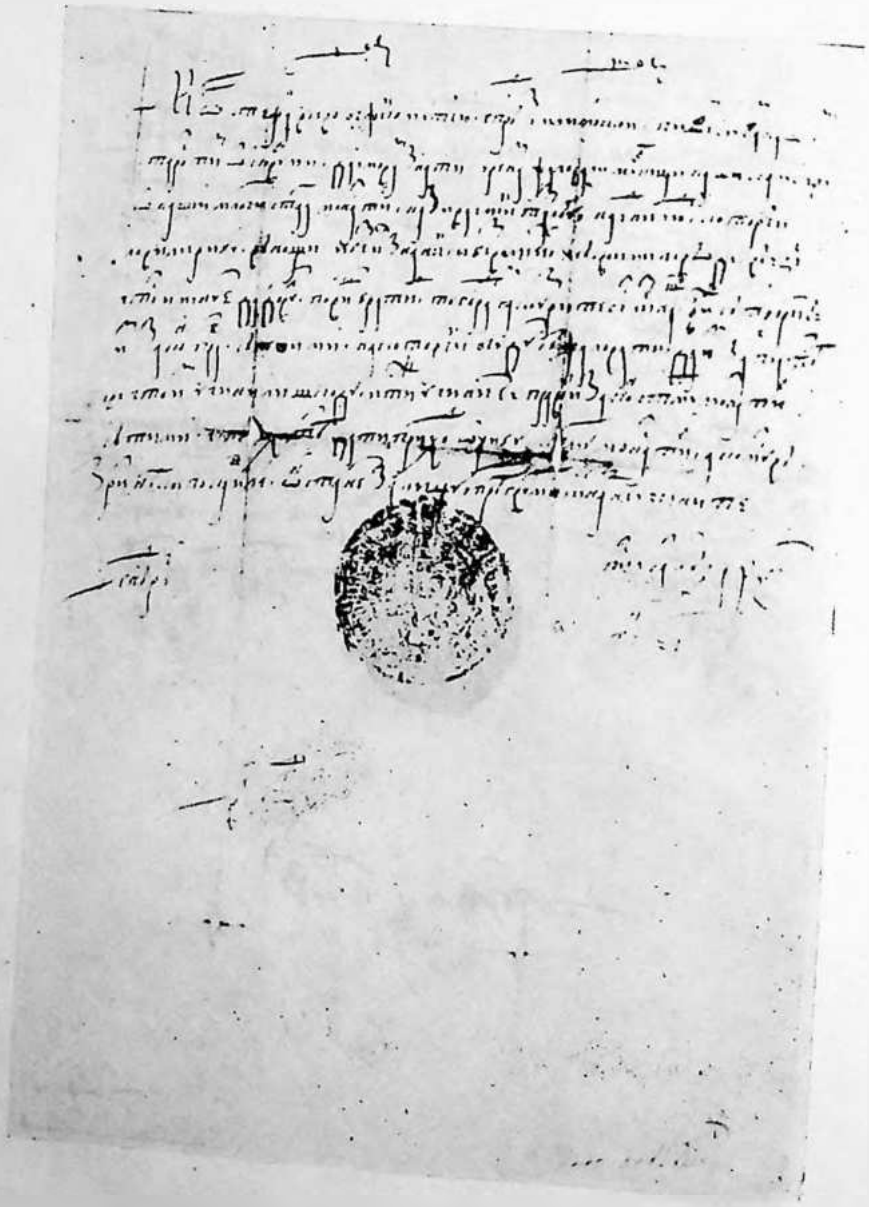

Doc. Nr. 284 (pag. 186—187)

Doc. Nr. 285 (pag. 187—188)

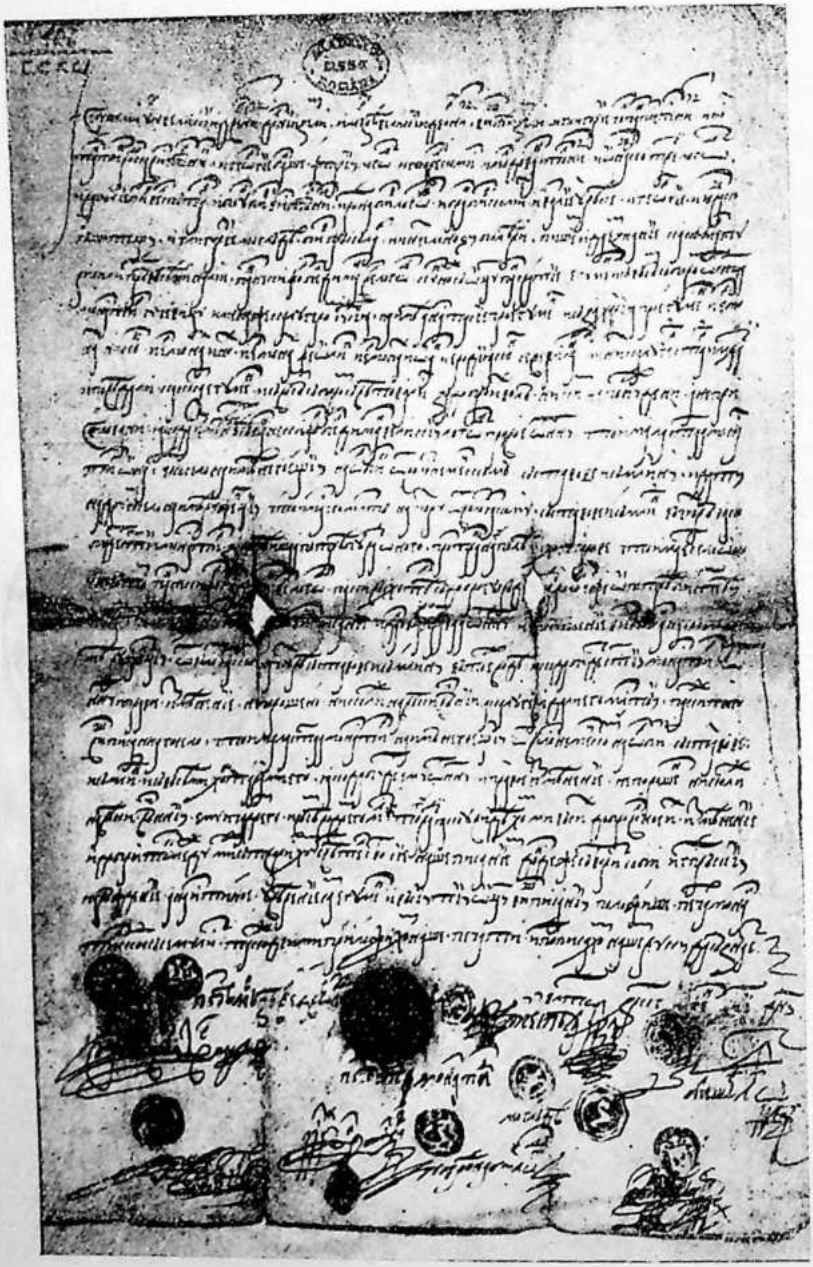

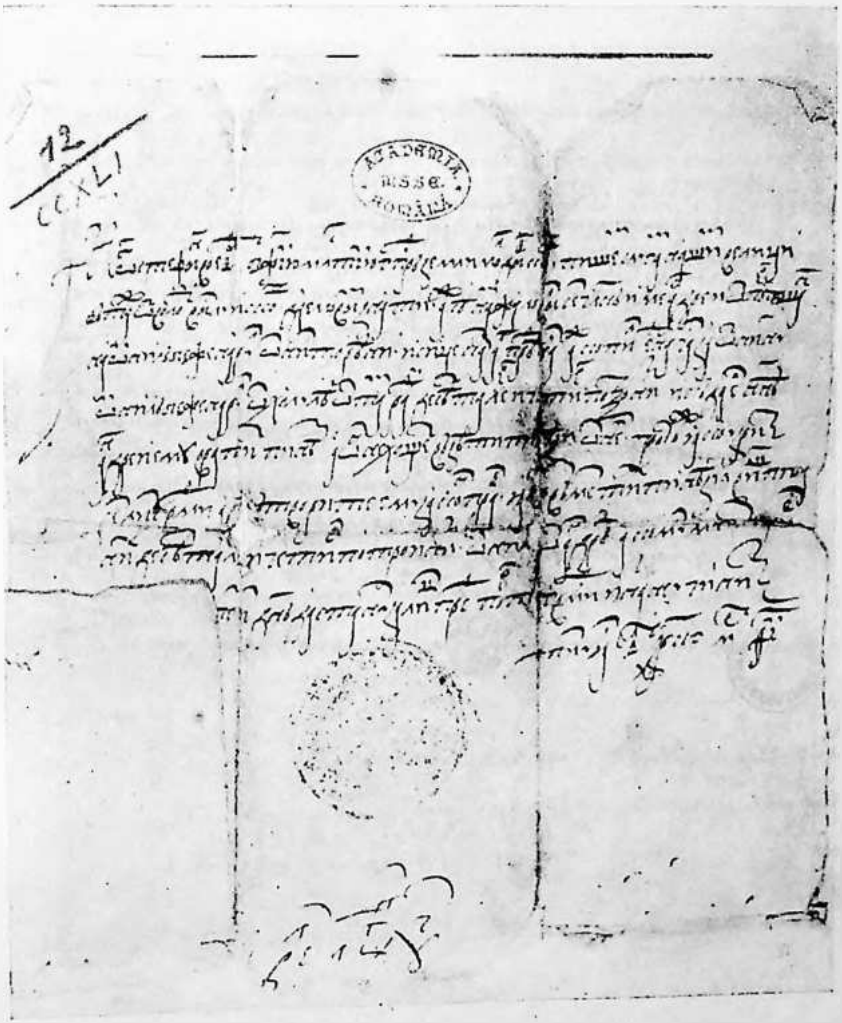

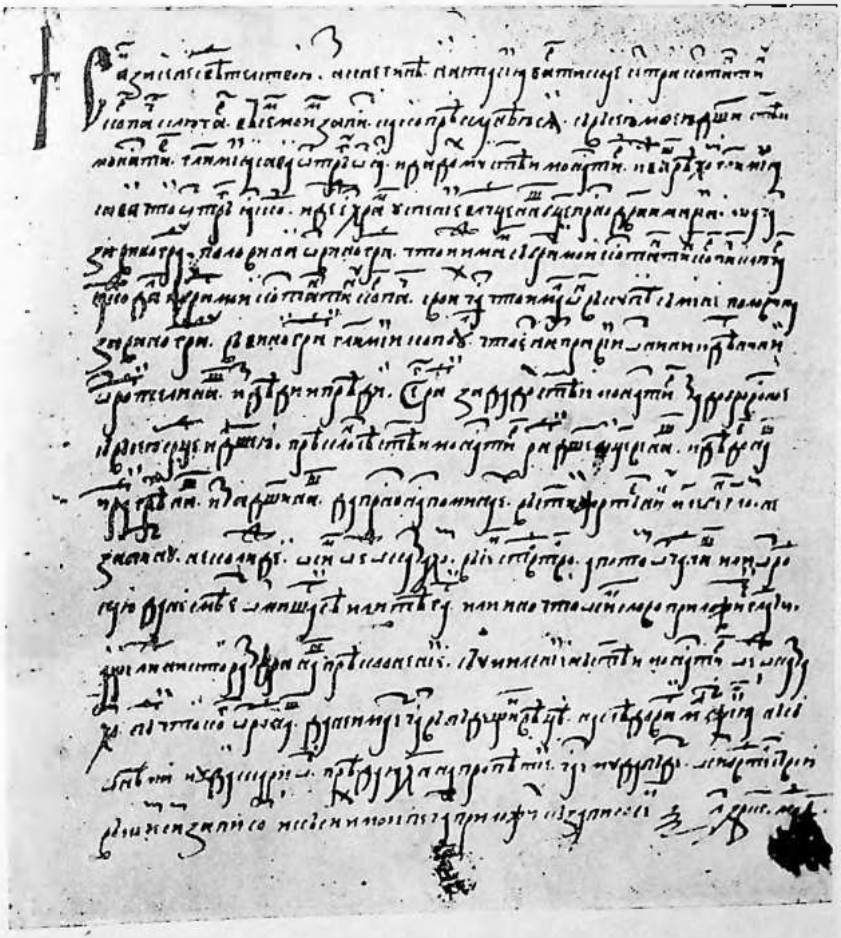

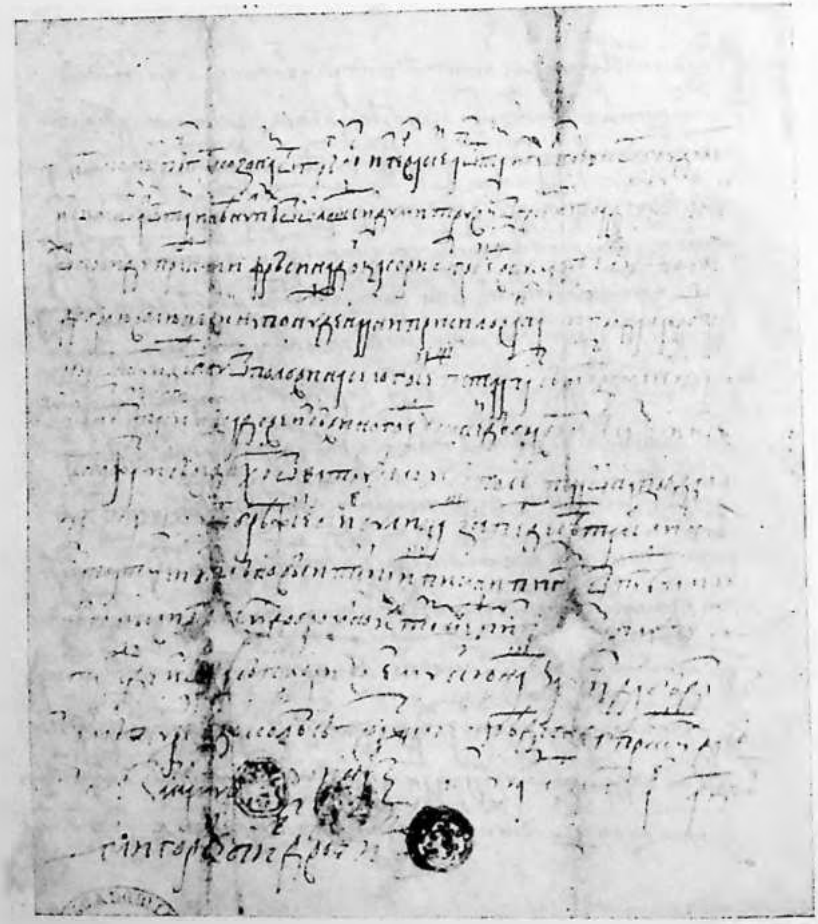

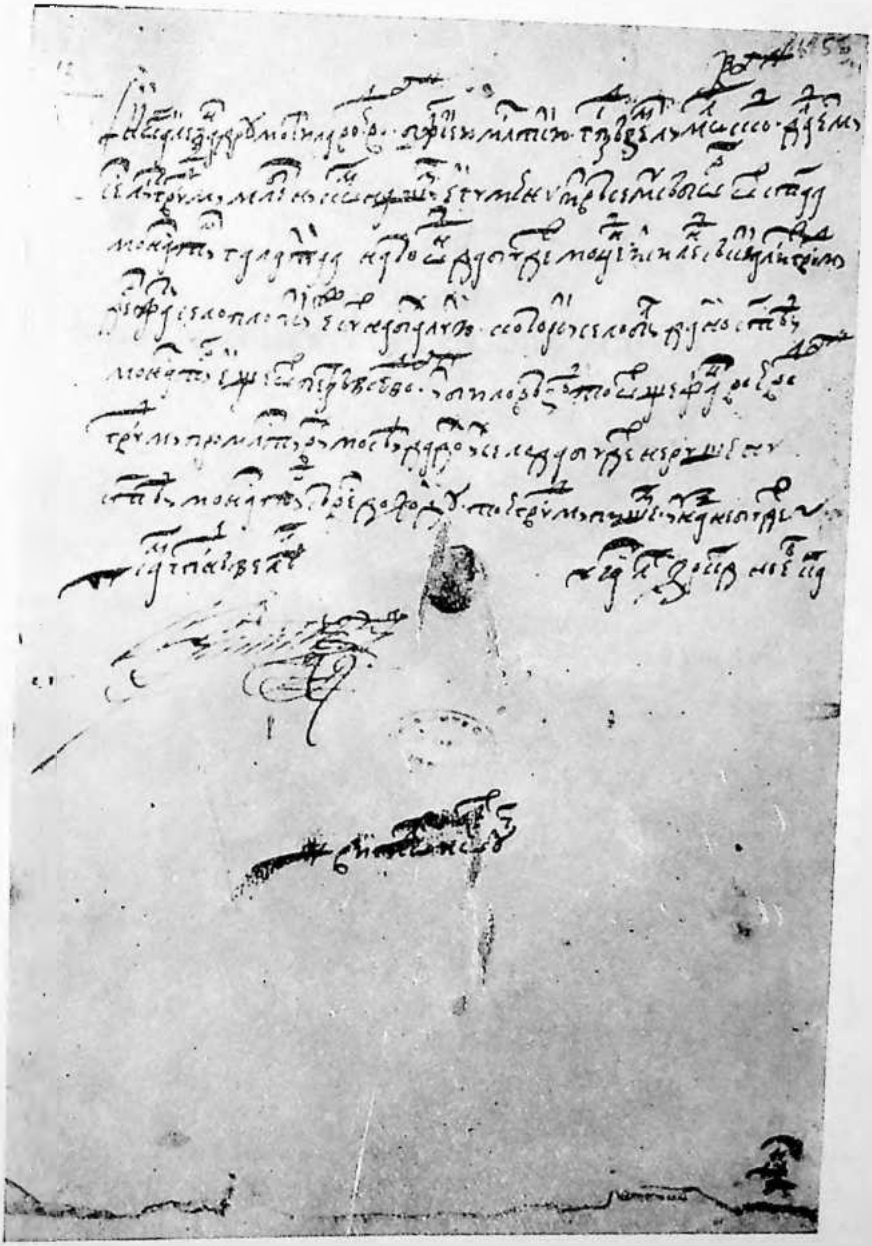

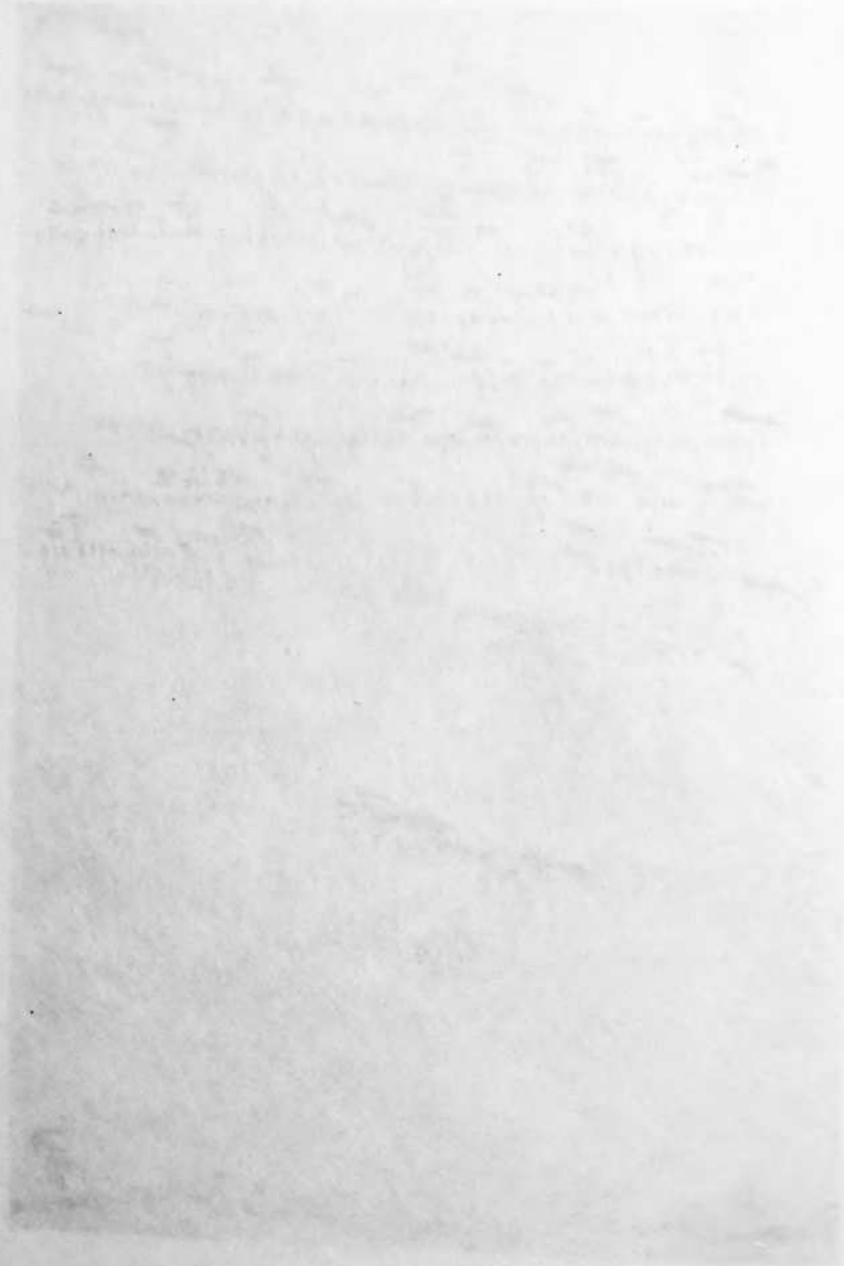

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Doc. Nr. 8 (pag. 6—7)

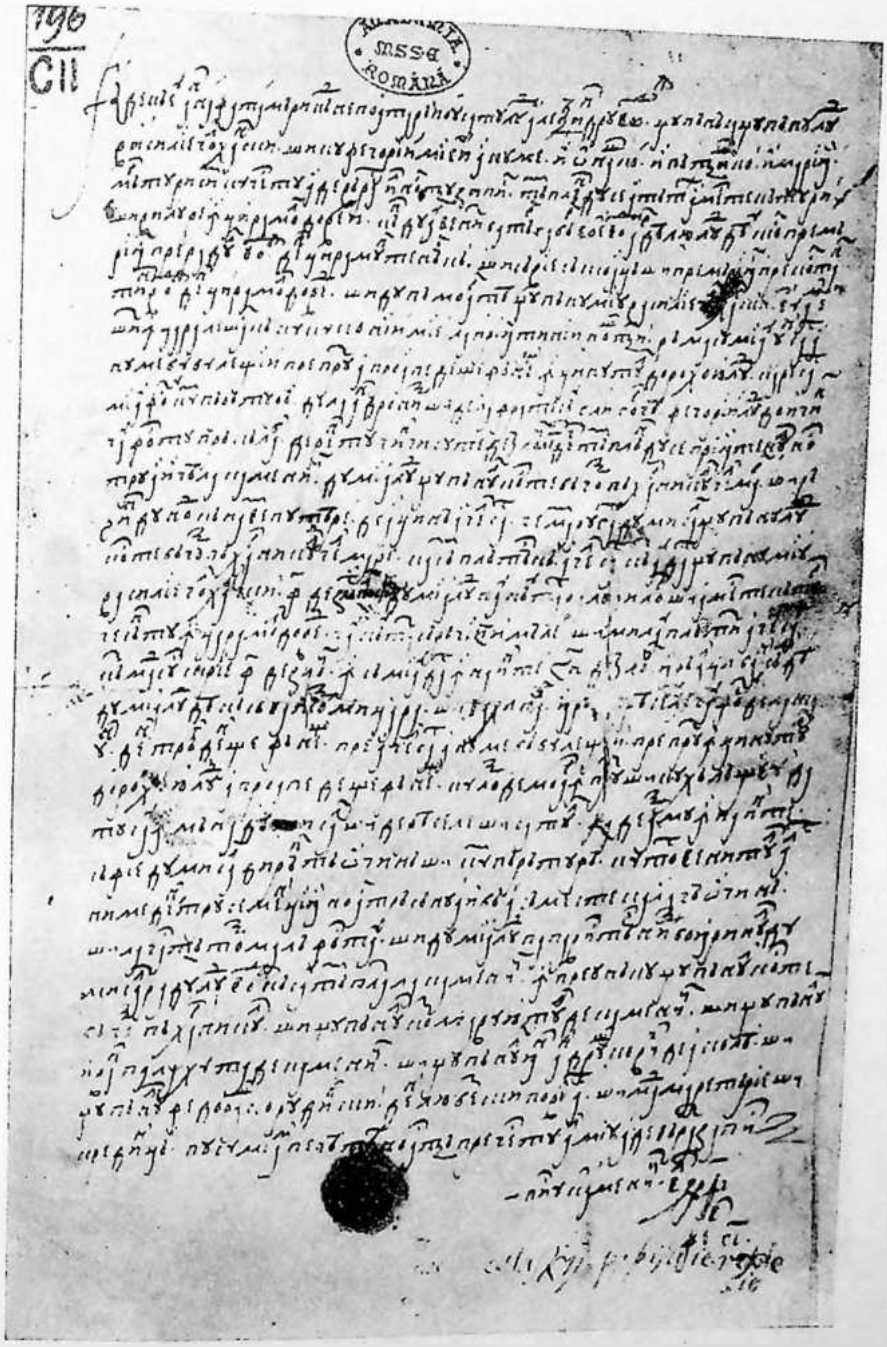

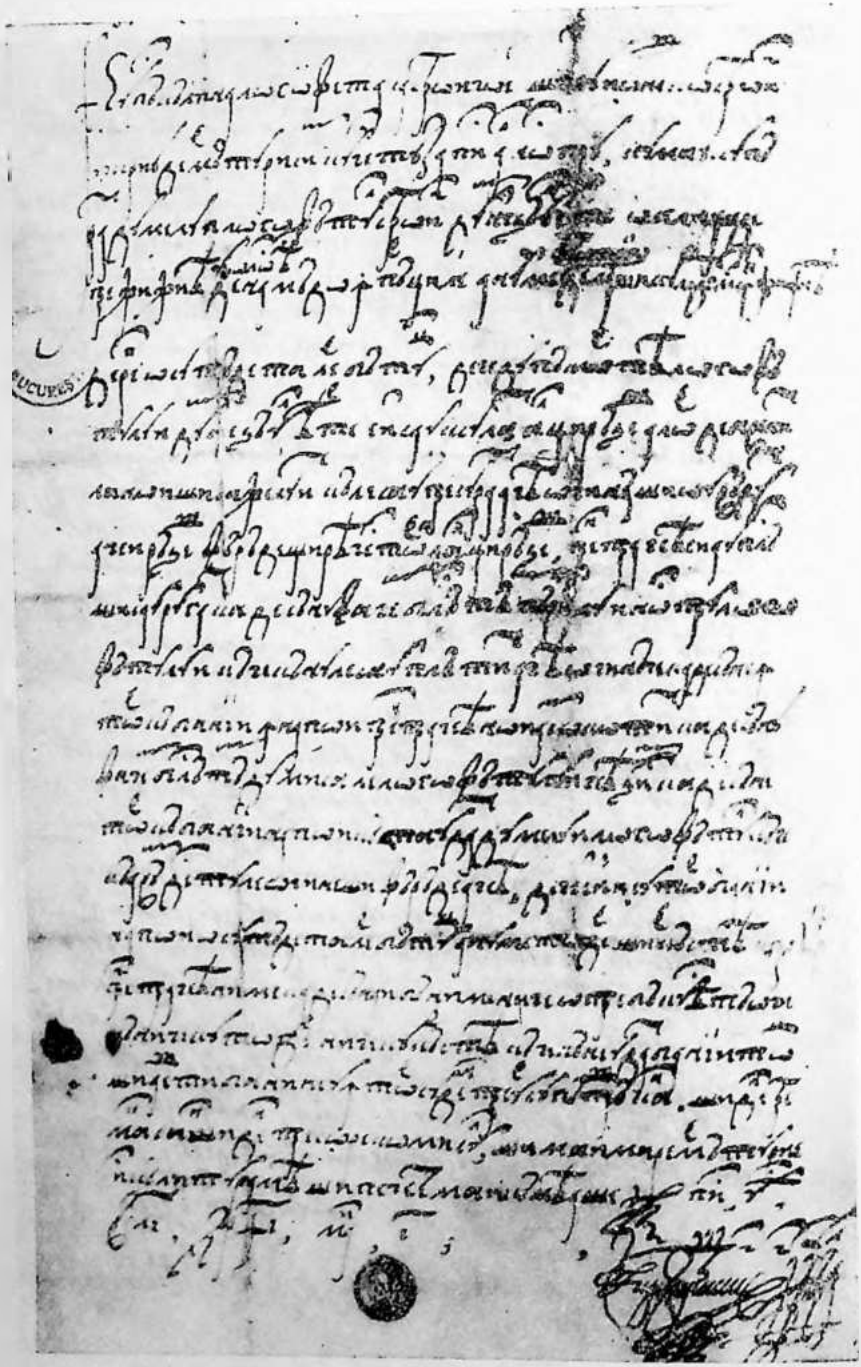

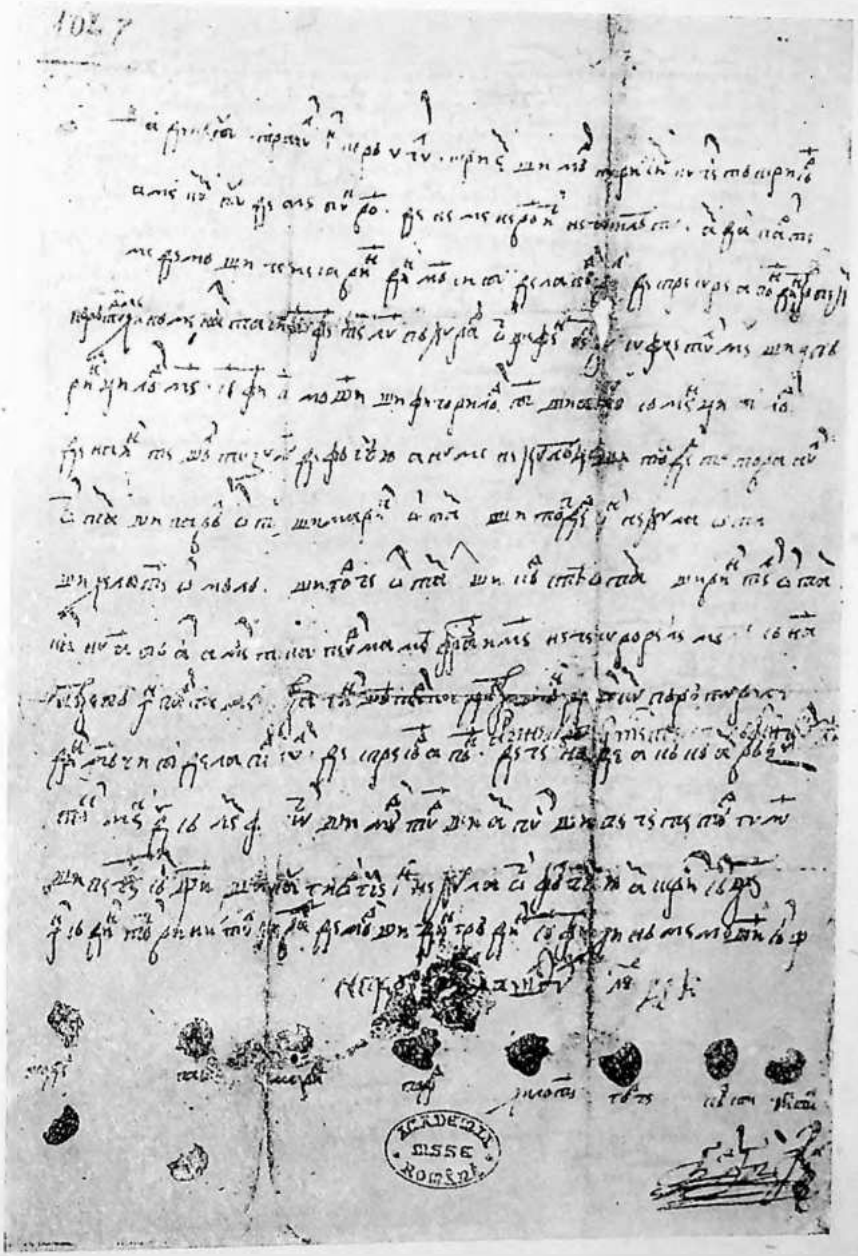

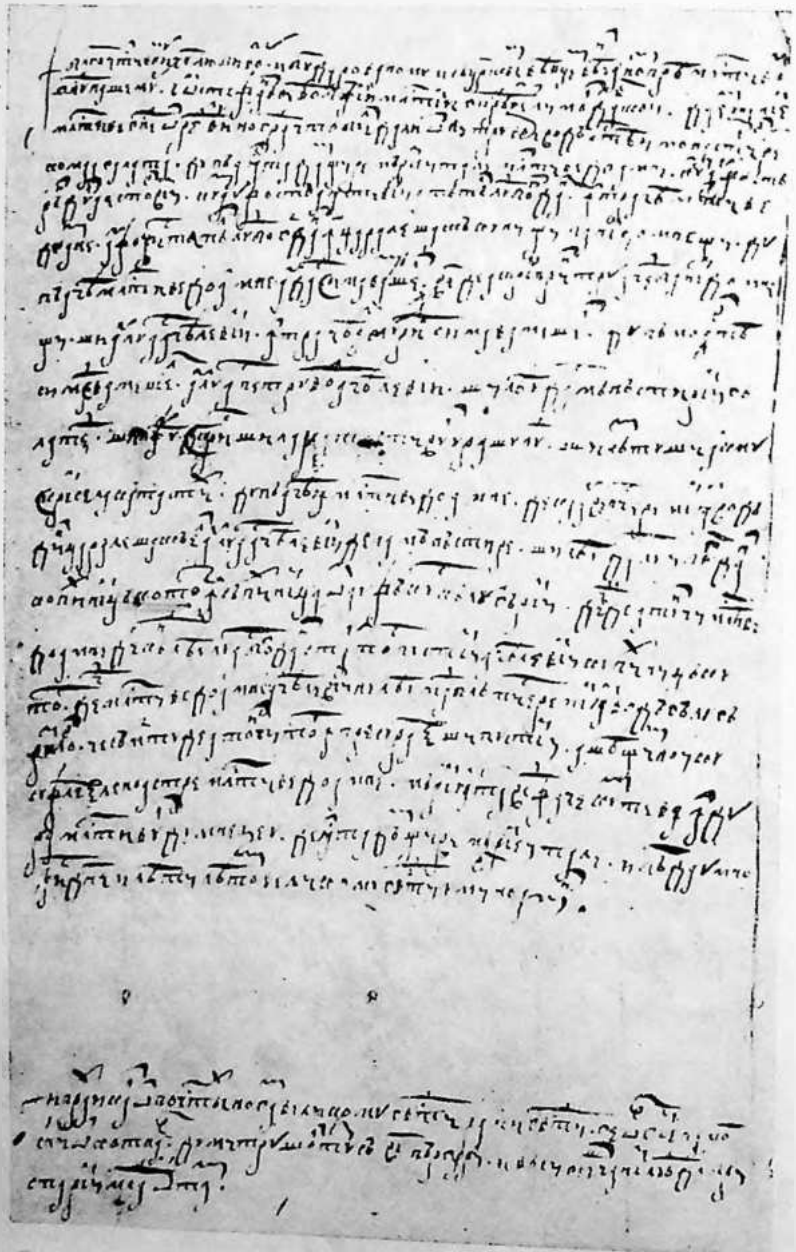

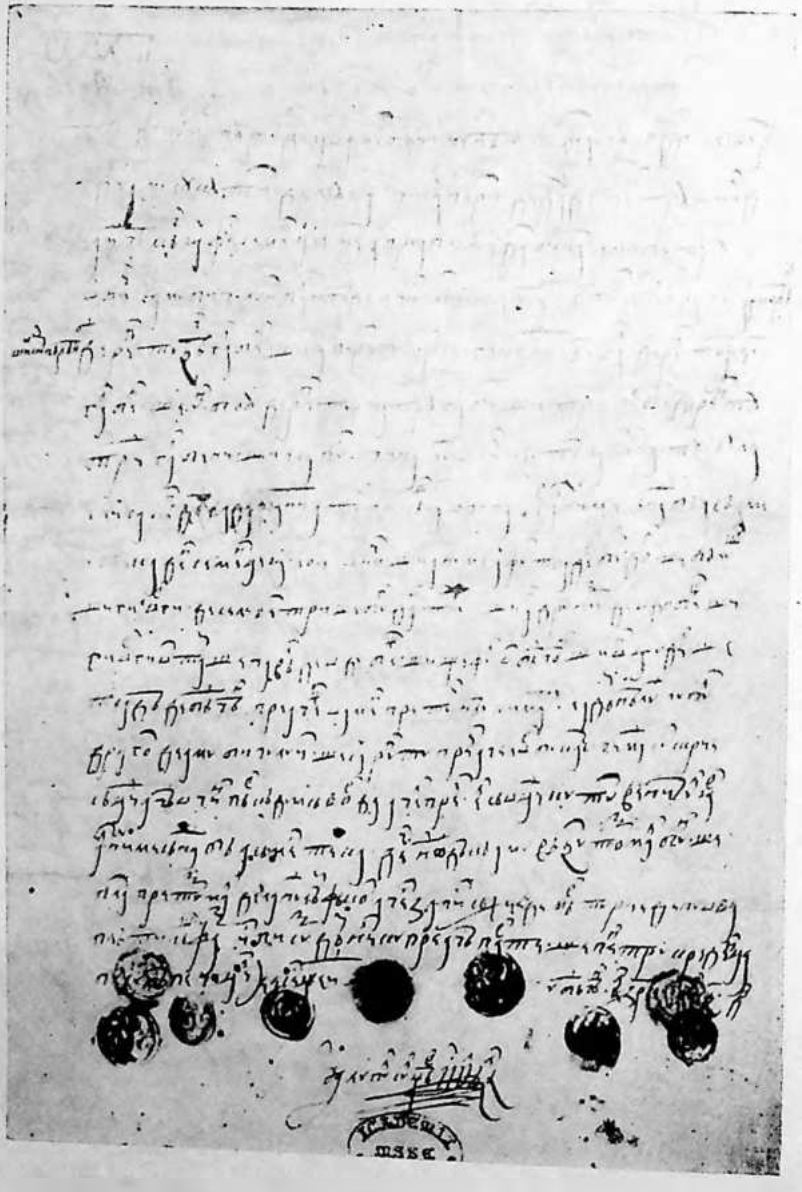

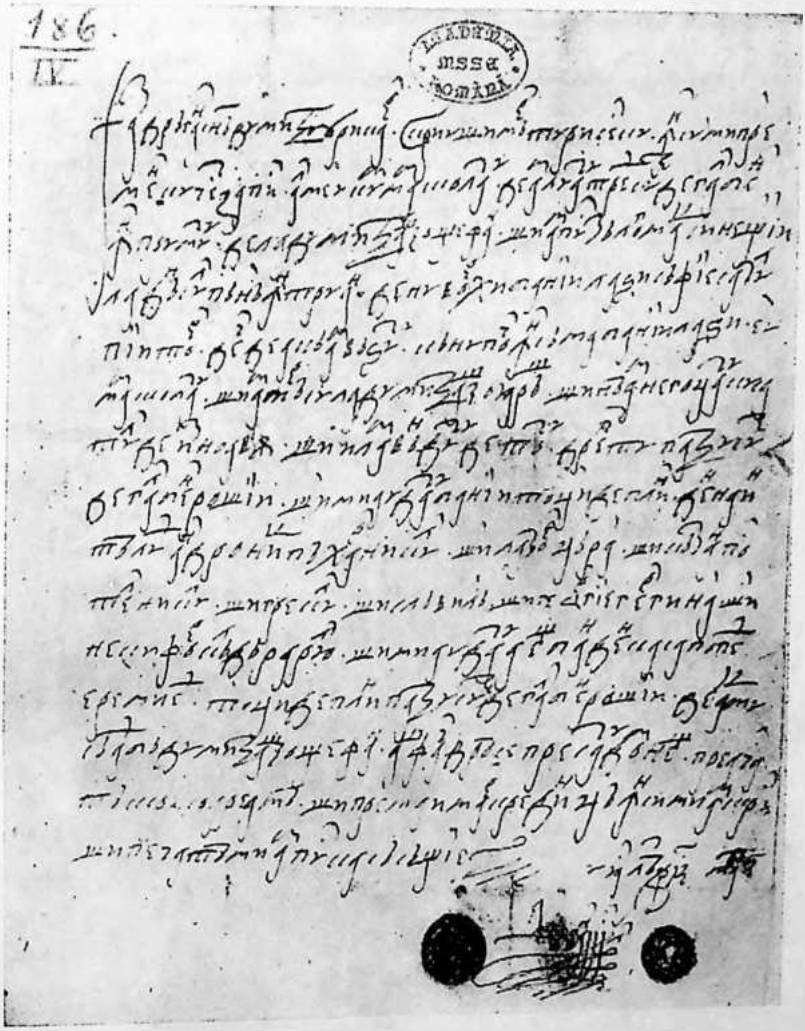
186.
IV.
mssa

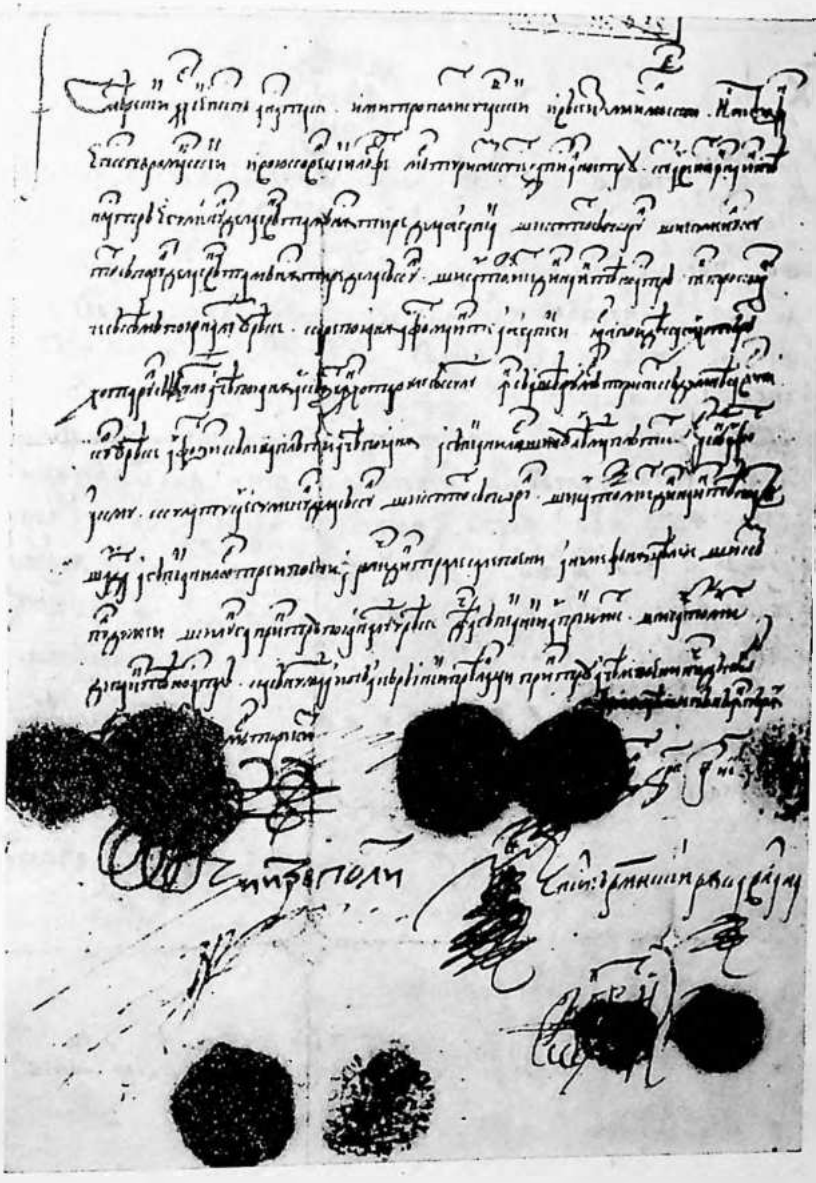

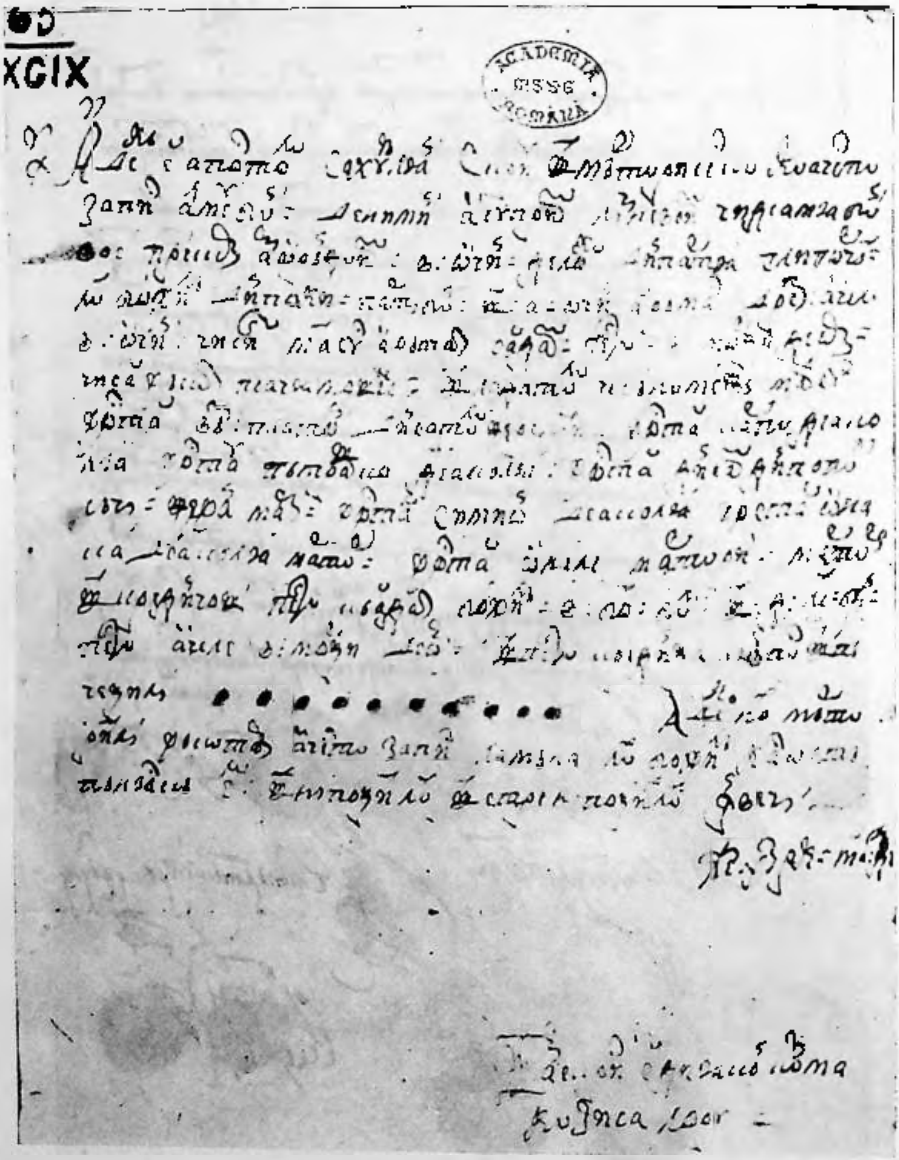
XCIX

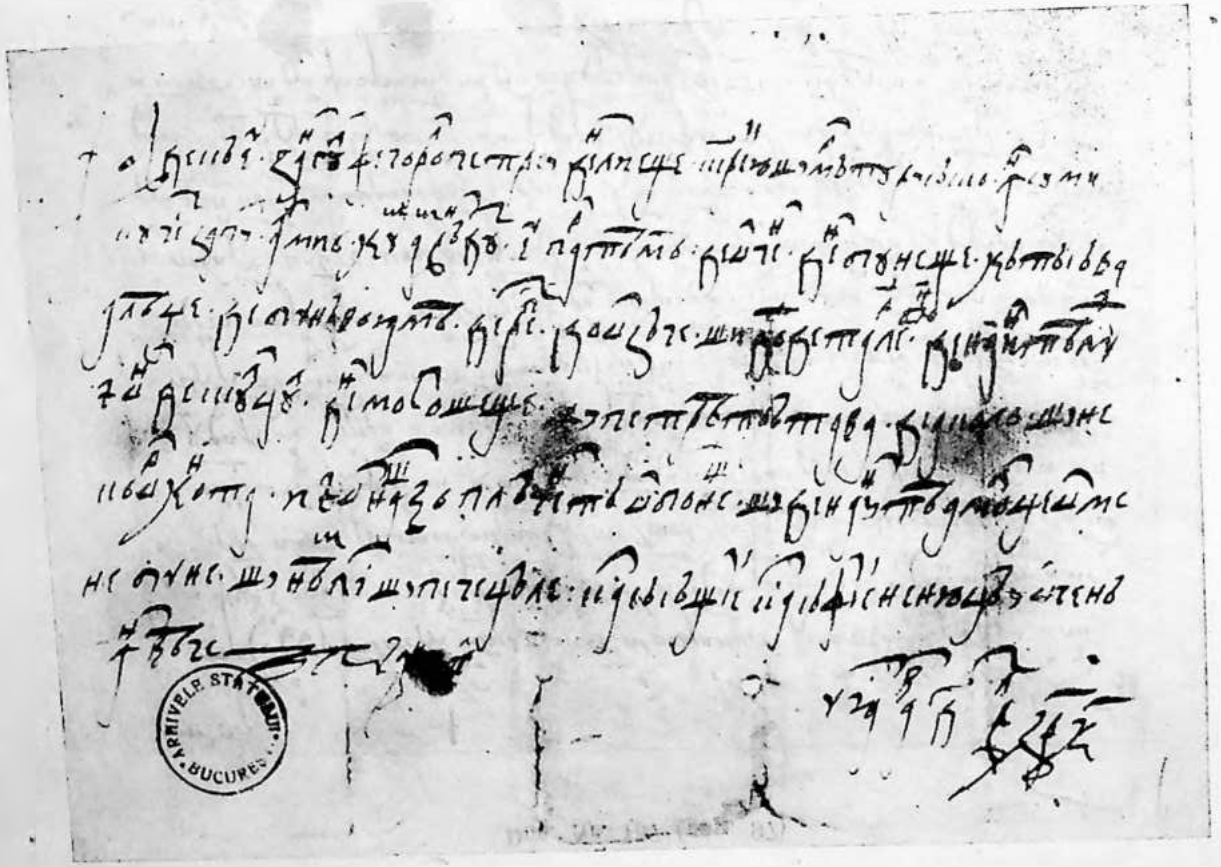
ARHIVELE STATULUI
BUCUREȘTI

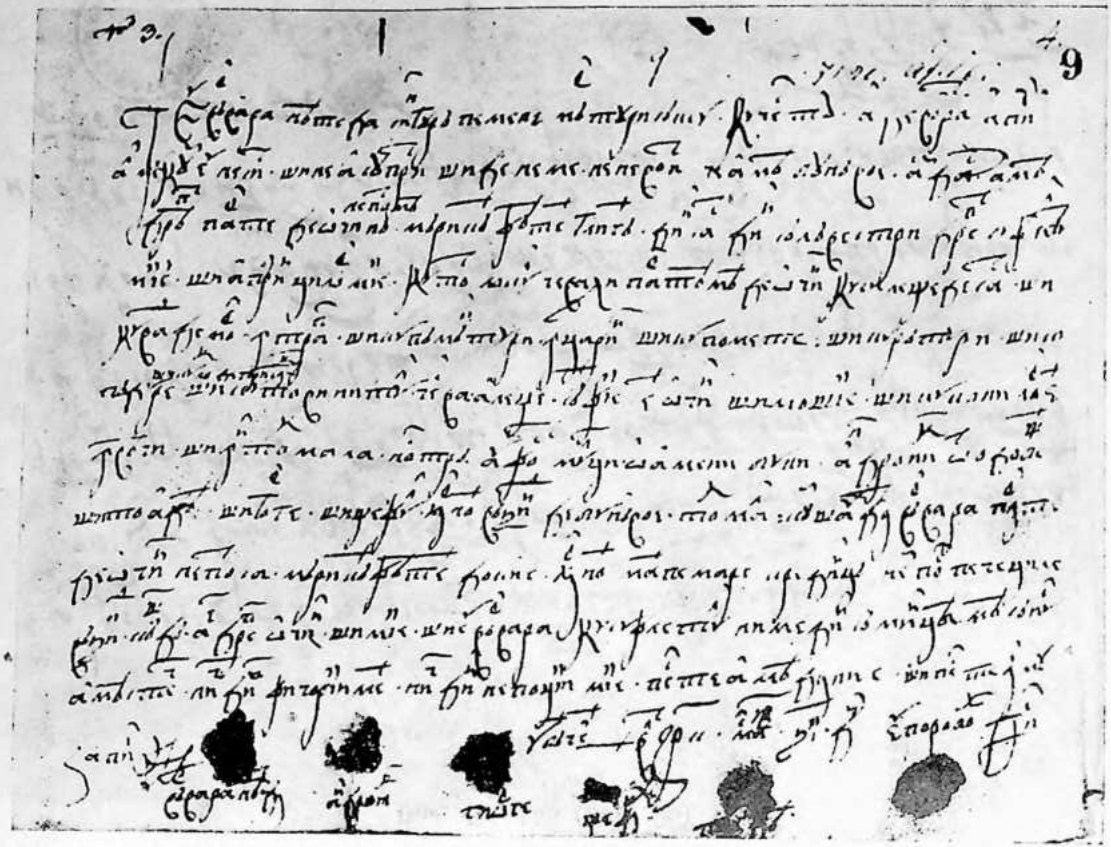

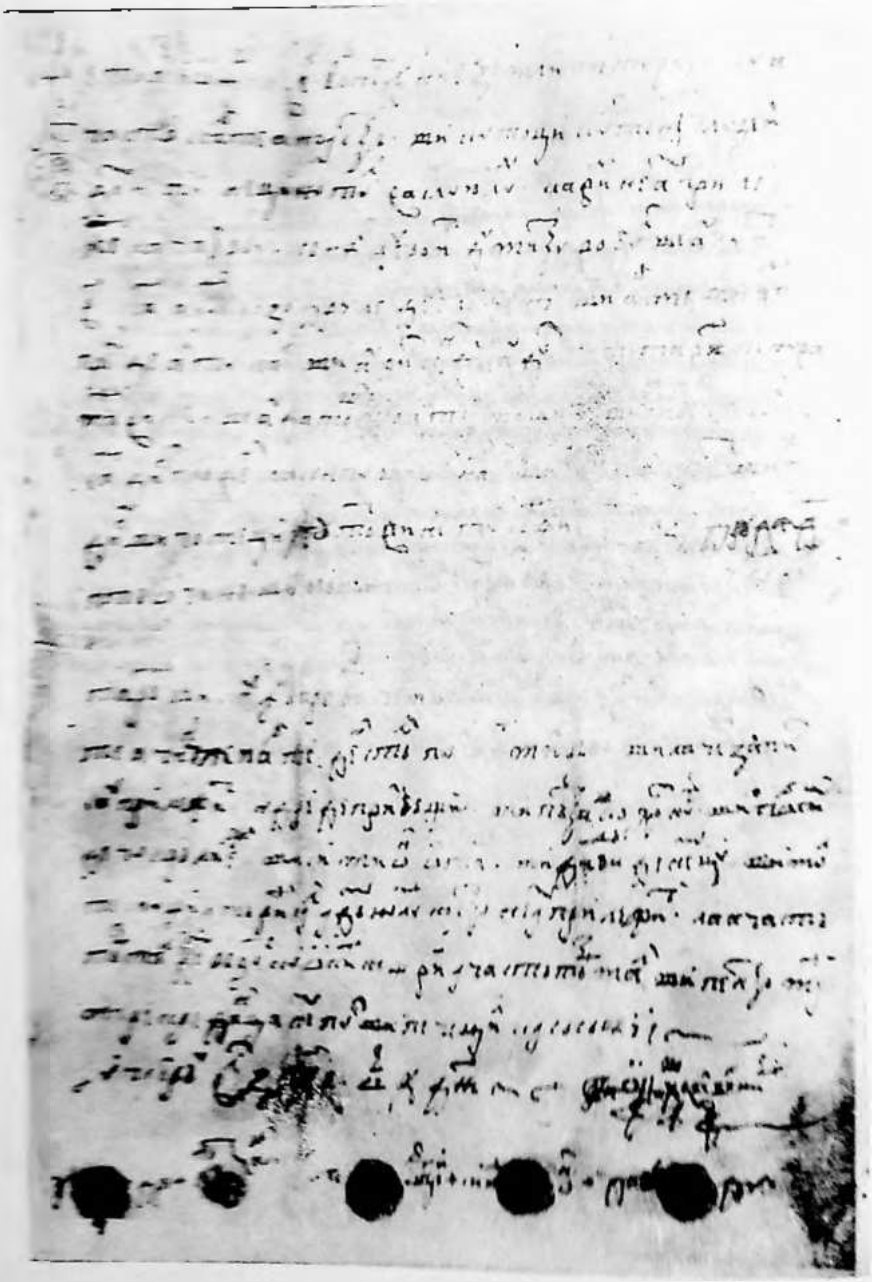

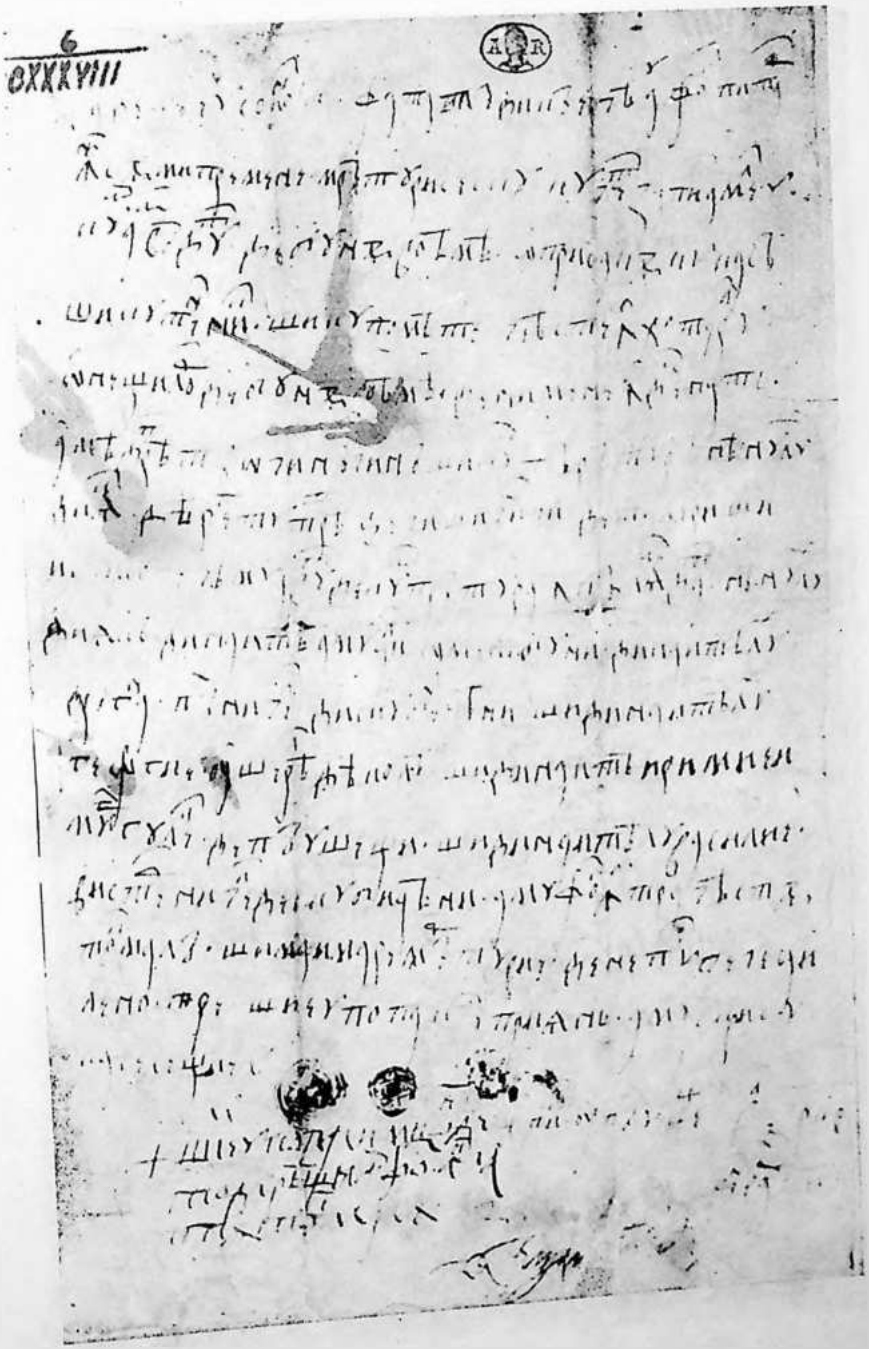

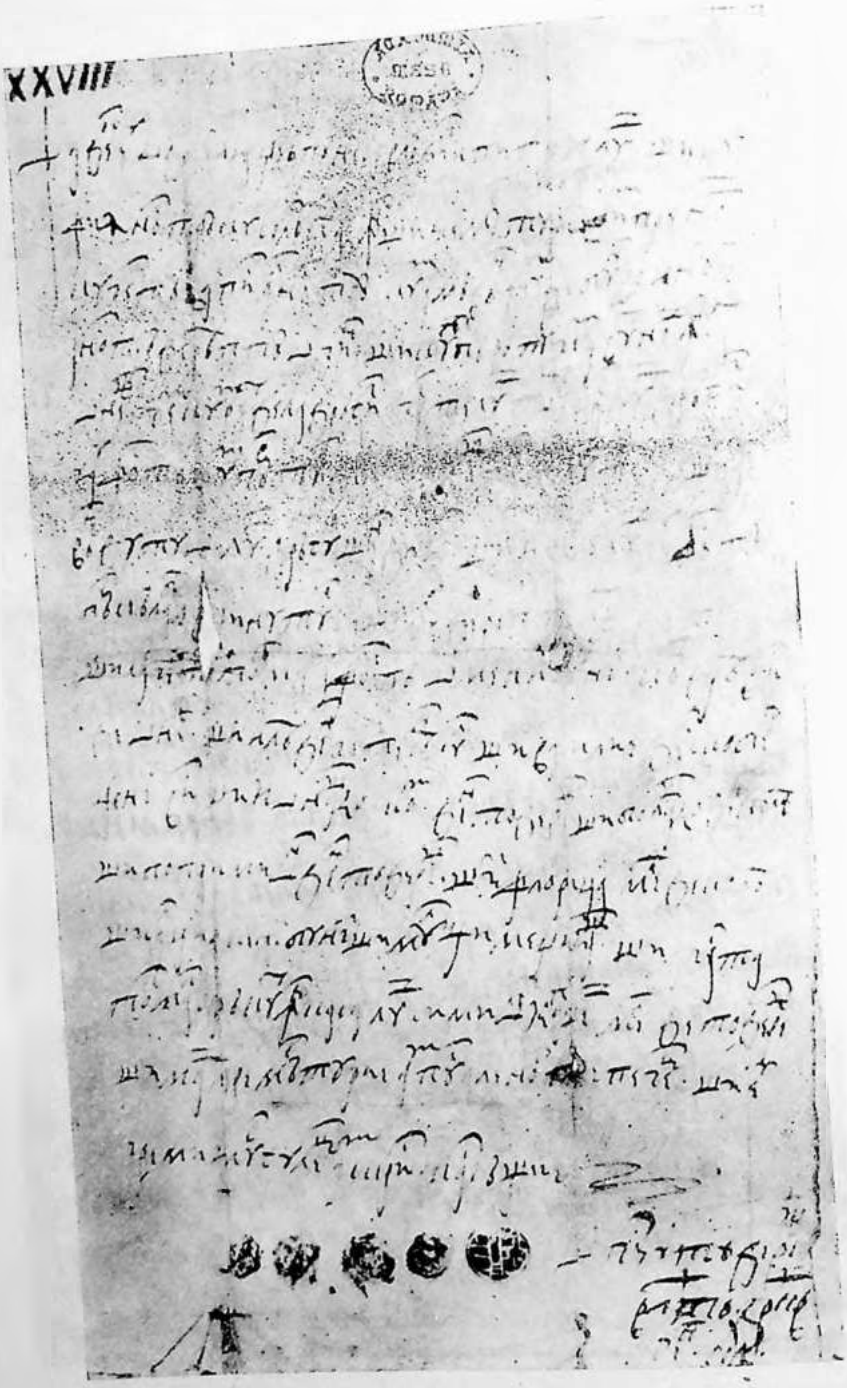
XXVIII

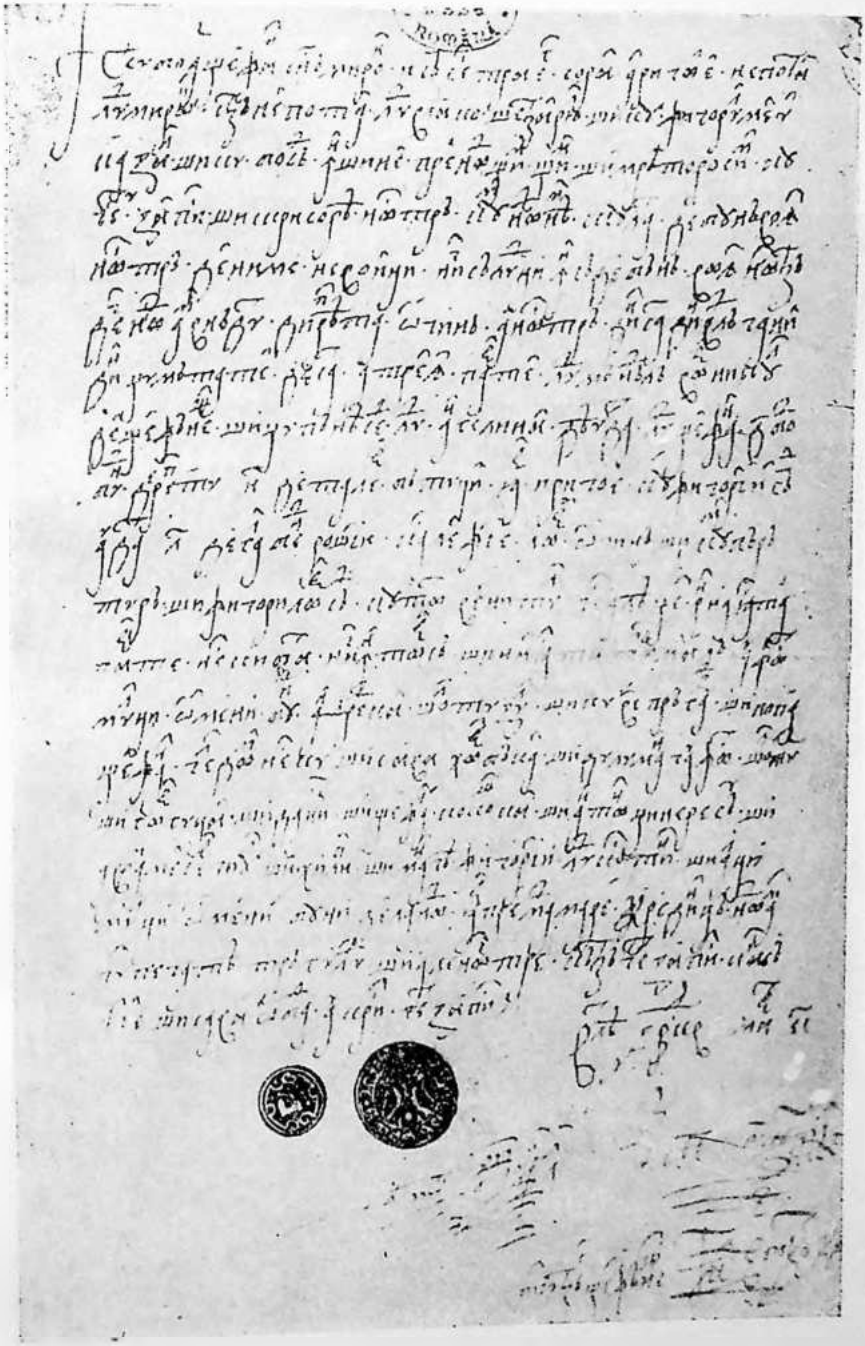

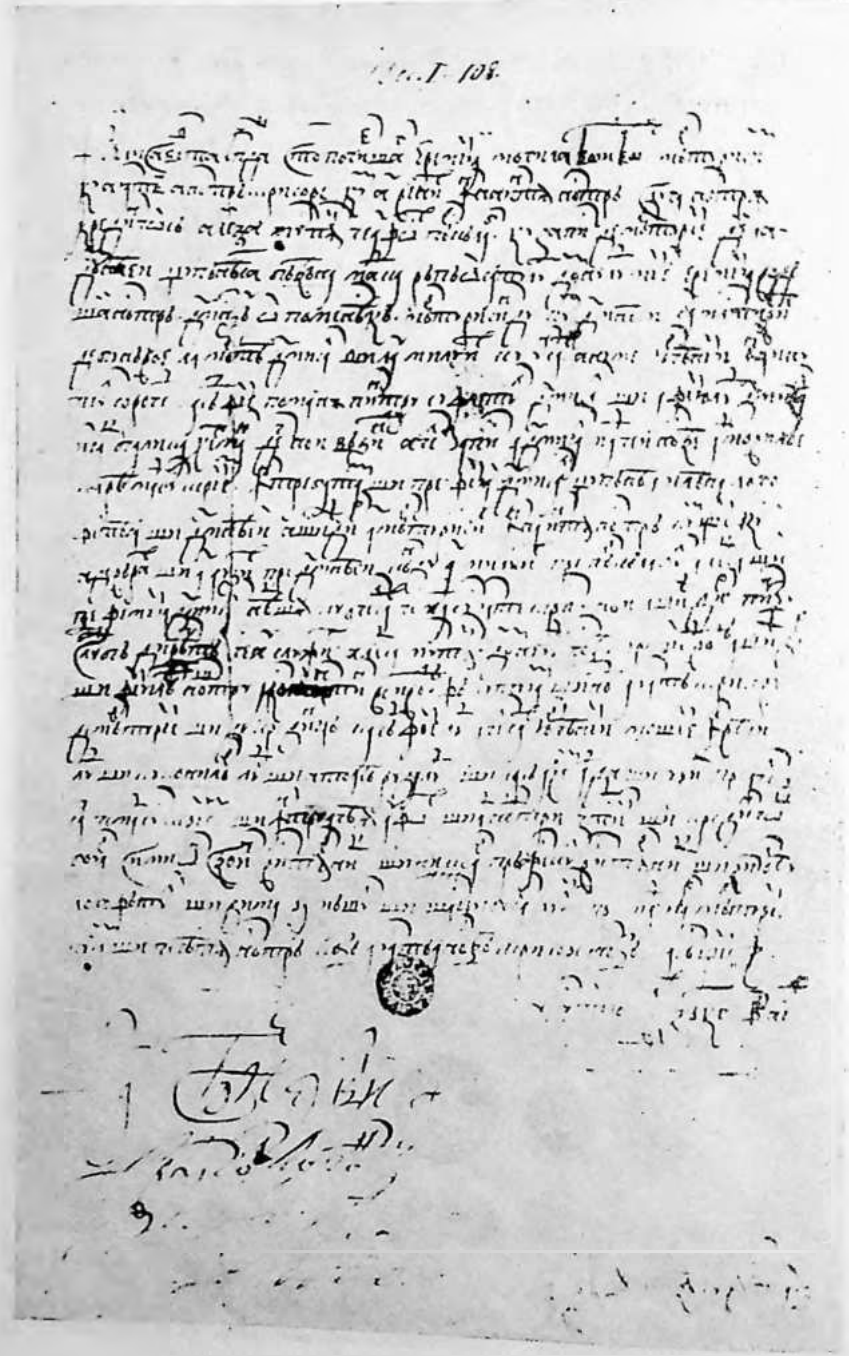

Doc. Nr. 295 (pag. 195–196)

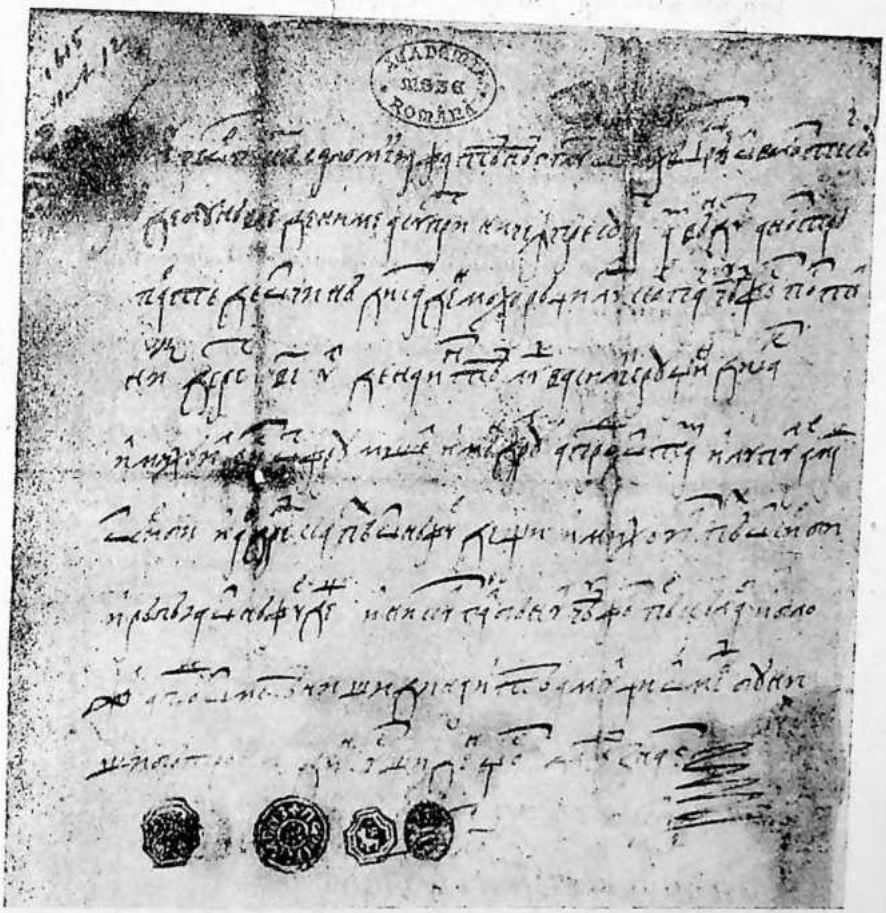

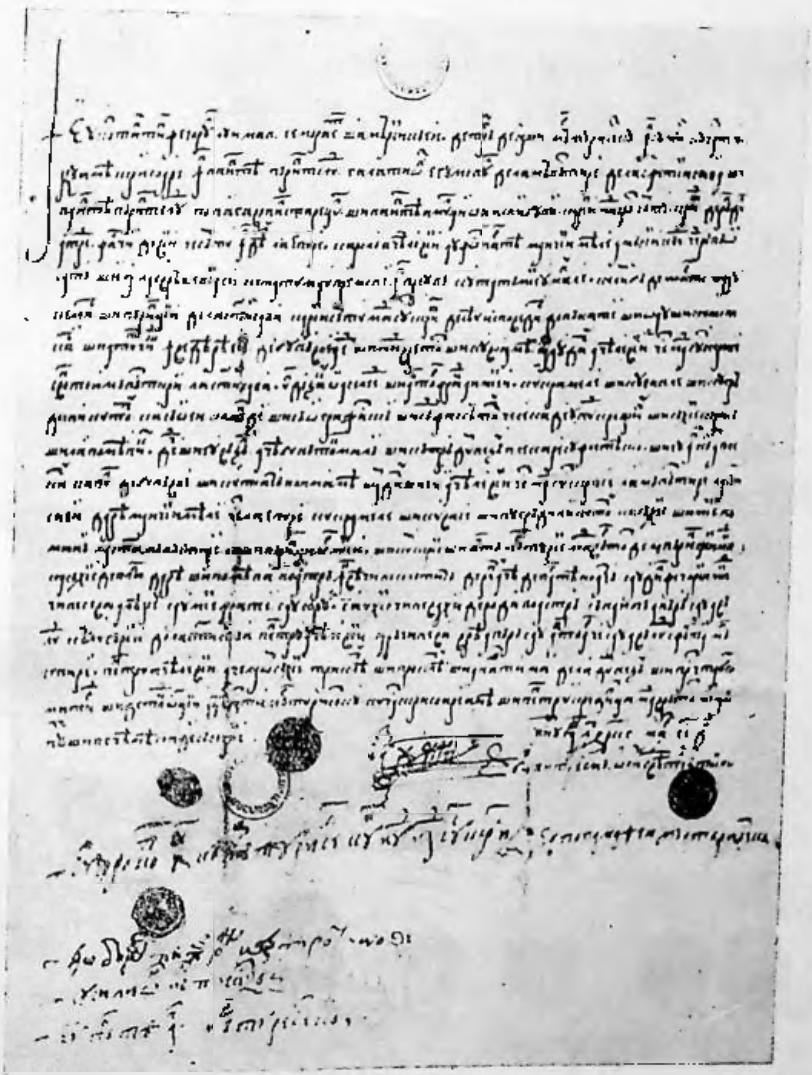

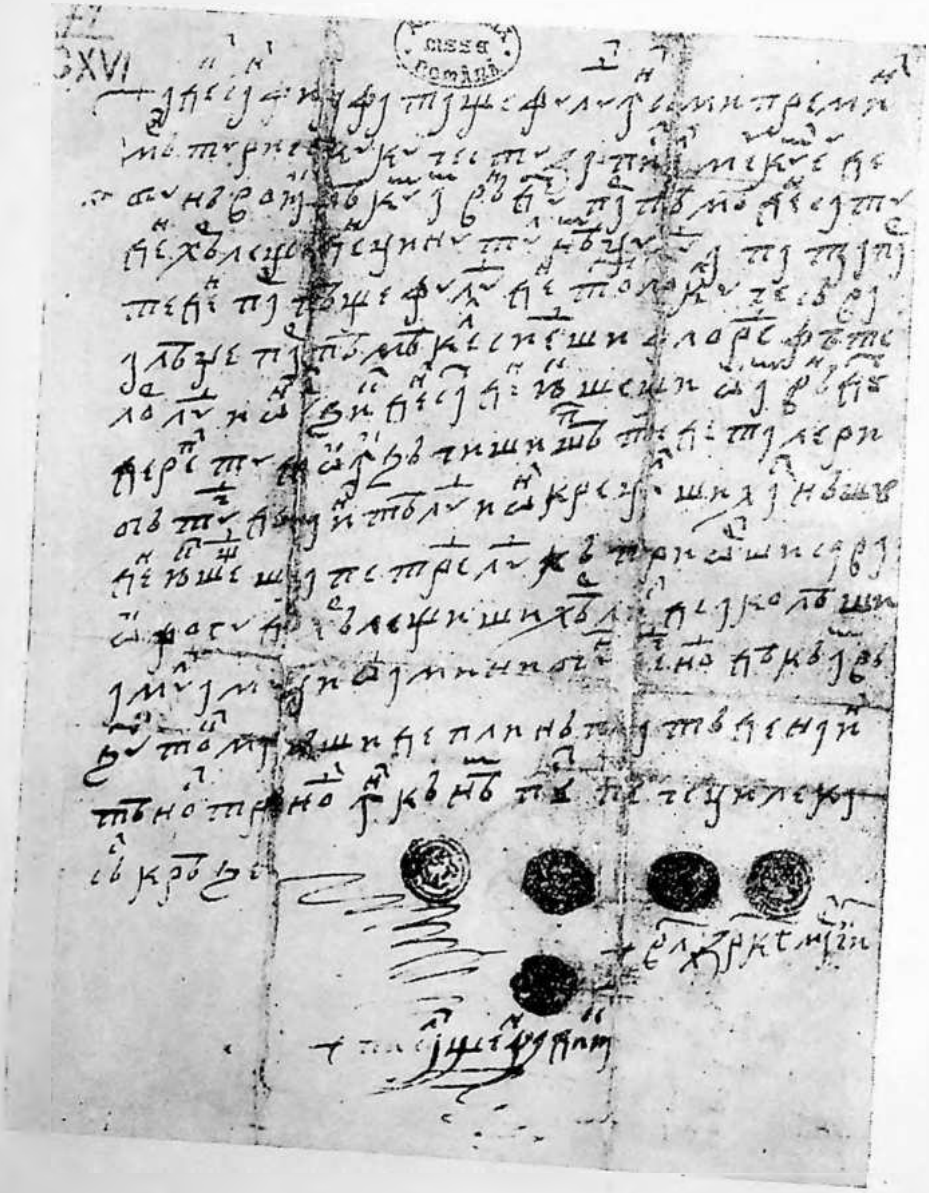

Co. I. 109.

Doc. Nr. 335 (pag. 228)

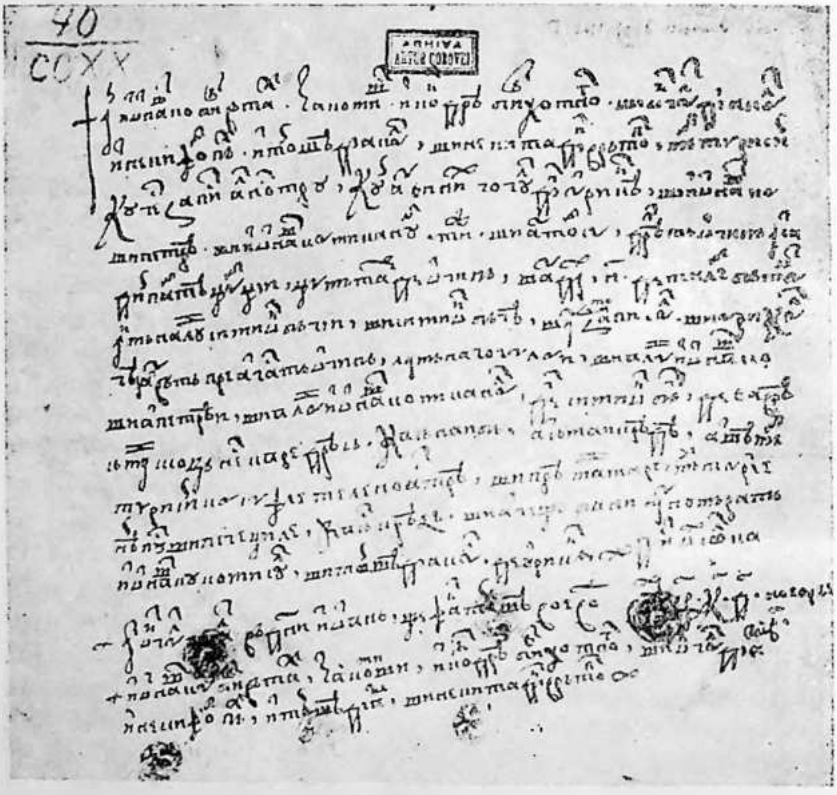

UNIVERSITATEA „VICTOR BABEŞ" BIBLIOTECA FAC. DE ... CLUJ

Dat la cules 4.8.1953. Bun de tipar 8.2.1954. Tiraj 1500 ex. Hârtie velină satinată de 65 gr. m. p. Fl. 16/70 x 100. Coli editoriale 30,3. Coli de tipar 27¼. Prețul unui exemplar lei 15,25. Comanda 1185 A 3506.

Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare 9 R.
Pentru bibliotecile mari indicele de clasificare 9 (498) (091—12).

Tiparul executat la Întreprinderea Poligrafică nr. 4
Calea Șerban Vodă 133, București — R. P. R.

8803 / 612

ÎN COLECȚIA „DOCUMENTE PRIVIND ISTORIA ROMÂNIEI"

AU APĂRUT:

ISTORIA MODERNĂ A R. P. R.

Războiul pentru Independență 1877, vol. II (1.I.1877—9.V.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. III (9.V.1877—14.VI.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. IV (15.VI.1877—15.VII.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. V (16.VII.1877—31.VIII.1877)
Războiul pentru Independență 1877, vol. VI (1.IX.1877—15.X.1877)

ISTORIA MEDIE A R. P. R.

A. MOLDOVA

Veacul XVI	vol. I (1501—1550)
	vol. II (1551—1570)
	vol. III (1571—1590)
	vol. IV (1591—1600)
Veacul XVII	vol. I (1601—1605)
	vol. II (1606—1610)
	vol. III (1611—1615)

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

Veacul XIII, XIV și XV	(1247—1500)
Veacul XVI	vol. I (1501—1525)
	vol. II (1526—1550)
	vol. III (1551—1570)
	vol. IV (1571—1580)
	vol. V (1581—1590)
	vol. VI (1591—1600)
Veacul XVII	vol. I (1601—1610)
	vol. II (1611—1615)
	vol. III (1616—1620)

C. TRANSILVANIA

Veacul XI, XII, XIII	vol. I (1075—1250)
Veacul XIII	vol. II (1251—1300)
Veacul XIV	vol. I (1301—1320)
Veacul XIV	vol. II (1321—1330)

Nr. 8803/955
BIBL. FACULTĂȚII DE ISTORIE SIBIU
INV. Nr. 4821-71

Prețul Lei 15,25